hic respicit ip̄m in factū. vt si tertius eligat incertus nō teneat ꝓmissum. vt hic factū fuit. si dictum fuisset hic q certā p̄sonā eligerēt si discordassent. tūc valeret. ff. eo. itē si vnus. §. si in duos.

Quum a nob. ꝓcorditer ꝓmisso. Et sic de resp̄ta

li p̄t in ecclesiastica p̄sonā ꝓmitti. q vere ē. s. e. ꝓtingit. vbi de hoc.

b Sub certa. s. e. dilecti. cui tantū metu pene stabit vt ibi. ff. e. l. i. ff. religiosi p̄t exigere penā q̄liter q̄n̄ li cat dr. s. e dilecti.

c Mediatorū. sic vt q arbiter incertus possit assumi. qr hic nō fuit exp̄ssum de mediatoribꝫ istis. vñ signat ꝛ. s. c. pr. ff. e. si vnus. §. si in duos. Sed dicas q cardinalis nō fuit assumpt⁹ vt verus arbiter. nec illi mediatores sed potiꝰ fuerūt amicabiles cōpositores q̄ de plano ff. sine ordine iudiciario. ff. sine aliq̄ cognitōne p̄tes ꝓcordauerūt. ff. li p̄ exhibis ill' arbitrio seu ordinatōni. ff. ex eo q̄d dicit infertus ordinādo ff. diffinitēdo. vñ q̄d factū fuit p̄ legatū

Quum a nobis petit: ff. infra. Ex p̄te vīa fuit ꝓpositum q olim int' vos ff. senon. archiep̄m questione suborta sup eo q idē archiep̄s asserens monasteriū vīm metropolitano iure sibi subesse: p̄curatōnes ff. res alias exigebat a vobis. Tādē in. f. sancti angeli dya. car. tūc apostolice sedis lega. a partibus concorditer compromisso[a] ff. p̄misso sub certa[b] pena. q arbitrio seu ordinationi eiusdem vel duorum mediatorum[c]: quos idē super hoc p̄putaret p̄cise parerent. magist̄er. p. capellan⁹ noster. ff. i. archidyaconus senon. mediatores ab eodē sup̄ h̄ p̄putati legato ordinando ff. diffiniendo causam huiusmodi terminauerunt. Nos igitur quod p̄ predictos mediatores super hoc actum est. auctoritate apostolica confirmamus.

Compromissum nō extendit in cōpromittentis hꝫedes[b] si de ipsis nō caueat ibidem.

fuit p̄ legatū siue p̄ illos q̄s ad hoc mediatores elegit tenet. vel si fuerūt arbitri ad hoc cessant ꝛ. qr hic nō fuit compromissum factū de incerta p̄sona. sꝫ p̄tes dederūt p̄tātē legato. vt ipe eligeret arbitros seu mediatores ff. ipe elegit certos. ff. hoc nō ē ꝛ iura supius signata. Et ideo papa confirmat ordinationē illoꝝ. qr nec cardinalis poterat discordare. sed in suppiori tēre. potuerunt discordare. ff. ita nō contradicit.

Compromissum. hꝫedes. Hoc sumptū ē de legibus illis. ff. e. diem p̄ferre. §. i. ff. l. sed interpellat §. si ab altera p̄te. secus ē in iudicijs. Judicium. n. transfert ad hꝫedes q̄ibus de hꝫedibꝫ mētio nō fiat. C. de iura. calū. auc. p̄incipales. Et h̄ ideo qr arbitria stricti iuris sunt. ꝓmissum ꝛo nō extēdit nisi ad ea tm̄ de q̄bus exp̄sse in cōpromisso cauet. s. e. cū dilecti. ff. e. nō distinguemus. §. de offō. nec ad alias p̄sonas. vt in legibus p̄dict̄. Sic pactū p̄sonale non extendit ad hꝫedes q̄nz. ff. de pac. idē in duobus. §. p̄sonale. ff. l. iurisgentiū. § pactoꝝ. si alterius part̄ tm̄ hꝫedis mentio etiam fiat. morte nihilominus soluit ꝓmissum. vñ ex vtraq p̄te ꝓfieri mētio hꝫedū alꝫs nō transit ad hꝫedes. vt dicit lex p̄dicta sed interpellatur. §. si ab altera. Unde melius diceret in compromittentiū hꝫedes. ff. ita soluitur compromissum p̄ morte alterius cōpromittent̄. s. e.

ex parte. ff. p̄ mortē alterius arbitroꝝ. s. de offi. delegati. vno. Ber.

e Equouultdeo. ꝓpriū nomen ē

f Quem. i. q̄ casus p̄ casu. ff. ē antitꝫsis figura. fic. lxxv. di. ordinationes. ff. xviij. q. ij. quidā. vbi eos ponit̄ p̄ hi.

g Interrogat⁹ ex superabundanti interrogatur. q̄niam alꝫs ex necessitate tenebatur sub eis respondere. quia iudicium redditur in inuitum. ff. de ꝛ. obli. interstipulantem. §. i. qr omnes cause tunc in synodo tractabantur. vel forsitan ne posset postea iudicem recusare. iij. q. iij. §. offeratur. ff. s. de offic. delega. super questionū. §. nos ff. §. verum. nisi aliquid postea de nouo emergat. s. de offi. delega. infinuante. ff. de inter. act. de etate. §. et causa. ff. de p̄cu. si. post datū damnum. ff. de p̄. di. vi placuit. i illa non fuit causa. quia sy nodum totā non potuit recusare

h Experiri. experiri ponitur hic p̄ defendere. aliqñ tm̄ ponit̄ p̄ agere. j. de cā pos. ff. p̄ie. pastoralis. ff. no. j. de sen. ff. re iudi. c. pe.

i Placere. Sed nonne fuit locus penitentie. Videtur q sic. ff. de iurisdic. om. iudi. si ꝓuenerit. Kñ. locus ē penitentie. j. de iurepatro. cum layci. sed non hic. qr nō p̄t penitere in alterius p̄iudicium. ff. de reg. iur. nemo. ff quia contumaciter recessit fuit excommunicatus. xi. q. iij. certum. immo inuitus compellitur respondere vt dictum est.

k Non ec. loquitur fm antiqua tempora quādo causa excommunicati tractabatur antecꝫ absolueretur. xi. q. iij. si episcopus forte. Intellige fm antiquam litterā que olim in antiqua compilatiōe talis erat. hic nullus eidem communicet. nec causa eius qualem potuit terminum sumat. Et fm istam litteram hene loquitur fm hodierna iura. quia cum p̄o contumacia fuerit excommunicatus nullus vel ei communicare nec satisfactione p̄missa. id est satisdatione p̄stita iudicio sisti fuerit absolutus. j. de verb. signi. ex parte. hodie verosimile vel absolui. ff. postea cognosci de causa excommunicationis. nisi in casibus. vt. j. de sentēn. excom. pertuas ff. nisi quis excommunicatus sit p̄ manifesta offensa. j. de verb. sig. ex parte. ff. xxij. q. vl. p̄ssimam. ff. j. de sentē. ex. sacro.

Liber secundus. De iudicijs.

Et concilio aphricano.

Equouultdeo centusrienſi episcopo quezcum aduersarius ipsius eum p̄tisset ad concilium introduci interrogatus[g] an cum eo vellet experiri[h]: primo id p̄omiserat: ff. altera die respondit hoc sibi non placere[i]: atq discessit. placuit vt nullus eidem communicet. donec[k]

¶ Adimi. rñdet tacite questioni.
¶ Expatij. immo dz expectare p annū añ adimak. xi.q.iij. rursus. t.c. se. maxime cū lis nō sunt ꝓt. De hac mā tractat. iij.q.ix. in summa. t.c. decernimus. t. xi.q.iij rursus. t.j. de.v. t ꝓtu.c. veritatis.

Decernim⁹ layci. Lay ci.n. de ecclesiasticis negocijs intromittere senō velint. j. ō re. ec. nō ali. cū laycis. ff. de arbi. ꝓtingit. t. ff. de ꝓsti. eccle. t xcpi. di. bñ q̄dem.
¶ Presumant. auctē sua. delegati ñ ꝓnt saltē cāe pecuniarie siū hmōi mere ciuiles. vt hic colligit. t i laycos etiā de talib⁹ ꝓt cōpromitti. ff. de ar. ergo sita. Papa vo ciuiles cri les t spūales causas pōt layco delegare. ar. xxij. di. ꝙ xcp. t. ij.q.v. mentā. t. lxij. di. in sinodo. t.c. hadrianus. t. i.q.iij. illō. Videt etiā q̄ eas teneat delegare. xi q.i. te q̄dē. t. ff. ex his o. iv. ij. t de hoc dictū ē. s. ut. pri. contingit.
¶ Eccl'ax plati. Ar. oēs eccl'ax platos esse iudices ordinarios. ar. s. de of. or. cū ab eccl'ax. xxv. di. plecti. ij.q.i. nēo. xi.q.i. ex pientie. t.c. si q̄ ex fratrib⁹. t. j. de ap. replxenfibilis. t.j. de eo q̄ fur. or. recipit. c.i.

Quanto. connexa. Jus vero patronatus non dicitur ꝓprie spirituale. sed spirituali annexum. j. de iurepatro. de iure. Et ideo dicit hic Hugo. q̄ eius causa annexa est spiritualibus causis. vnde spirituale censetur ꝓpter connexitatem. quia que religiosis adhrent religiosa sunt. ff. de rei vendi. que religiosis. t ex tali cohrentia sumit suam naturam. sic. j. de parroch. super eo. Et ideo talis causa per iudicem ecclesiasticum tantum tractari debet vt hic. t argu. s.c. ꝓri. vnde vendi non potest. j. de iurepatro. de iure. t laycus tale ius potest possidere cum non sit mere spirituale sed ei annexum. sed alia iura spiritualia nec mere possidere nō potest. vt j. de prescrip. causam que. t. xvi. q. vij. c. i. t. s. de elect. sacrosancta. t.c. messana. t ius funerandi potest laycus possidere. ff. de mor. infe. l.i. t tamen hominum sepulture nō ꝓhibent. de reg. di. ꝙ. nullus. Ber.

Al si clerici ꝺemnandi. nisi ex ℞ grauata sit multum eor opi. arg. op. j. de testi. testimonium. t. j. de sen. ex. cum de sideres. ꝙ. i. in eo casu ꝓpter infamiam debet se purgare. vt dicit illa decre. cum de sideres alꝫ si se purgare non potest debet puniri quasi conuict⁹ interp tantur. j. de purg. ca. cum. p. t. j. de simo. insinuatū. De hoc argu. contra. ij.q.i. multi. sed ibi exponitur circa principium.
¶ Nō tenet. vt. ij.q.i. in pmis. ꝙ. de psona. vt. s. de cōsue. ad audientiā. Et si a nō compe. iudi. l. vlt. Ex eo. n. q̄ alti ex tali ꝓfessione non puniunt. seu sententia ℑ eos lata nō tenet. colligit q̄ isti inuiti tracti fuerūt ad iudiciū seculare. nā si volūtarij hoc fecissent etiā si p eis esset lata sententia locū suum amitterent in criminali. t in ciuili pderent causam. xi.q.i. solita. t.c. placuit. t. j. de foro compe. si diligenti. vnde nō iudicat eis. Sed si clericus ꝓueniat laycum coram iudice layco. t ille laycus reconueniat clericum ciuiliter de crimine si ferat sententia ℑ clericum bene tenet. quia suus iudex ē p reconuentionē j. de mu. pe. c. i. t. ij t. iij.q.vij. ꝙ. cui⁹ in agendo. t. Et. de sen. t inter. om. iudi. cum papinianus. t auc. t consequenter. Criminaliter vero ipm conuenire nō posset coram iudice seculari. xi.q.i. t. ij nec reconuenire. quia in crimie nō admittitur reconuentio. iij.q.xi. neganda. quia non relatōne criminū sed innocētia re⁹ purgat. ff. de pub. iudi. is qui. Sed pone clericū ꝺemnatū ciuiliter de furto vel de alio crimine q̄ infamet a iudice seculari p reconuentionē nūq̄d eps suus p tali sniā erq̄ infamis vel ꝓfessione ꝺdēnabit illū q̄ talis sit infamis. Dicit quod nō pōt facere pses. puncte q̄n ꝺdēnatū de furto secit infamia. ff. de fur. nō pōt. Sñ. ex tali sniā nō deponit. quia cum ciuiliter actum sit non debet dici infamis. Si vero ex tali sententia vel confessione grauata est eius opinio ab officio debet suspendi vsq̄ ad debitam purgationem arg. ij.q.v. presbyter si a plebe. t. j. de simo. accusatum. t c. se. arg. ff. de suspe. c. tuto. l. tutor. ꝙ. preterea. t. Et. de testi. nullum. Argu. deponi vel beneficio priuari non debet vel nec aliud contra ipm ꝓbaretur. argu. ꝙ. e. c. i. t. xv. q. vl. c. vl t. in fi. t preterea non debet puniri. quia nondum fuit actum ad hoc. t ideo pena ordinaria sibi imponi nō debet. j. de ordi. cog. cum dilectus. t. j. de excep. c. i. in fi. t iuxta iudicij formam sententia debet formari. j. de simo. lꝫ beli. quando confessio preiudicet vel q̄n non dz. j. de confess. c. vlt.
¶ Cōfessi sunt. ꝓfessus in iure p victo habet. Et. de cōfes. l. vna. t. j. de ꝓfes. c. p. t vl. ff. e. certū.
¶ Probatōe. puta q̄ p legittimos testes t oī exceptōe maiores. vt. ij.q.i. in pmis. in fi. In criminib⁹. n. apte debent esse pbatōes t luce clariores. Et. de pba. sciāt cūcti. ij.q.vl. sciāt cūcti. t. v.q.vi. epiphaniū. t in abnātia iudicis testes tales nō sunt recipiēdi. lꝫ tm̄ in pnātia iudicis. vt si res exegerit tormētū subīciant. Et. de fide instr. auc. apud eloquētissimū. t. v.q.v. illa q̄. t ita tenū sunt puniēdi sm̄ q̄litatē t q̄ntitatē criminis. j. de homi. sicut dignū. vt iuxta iudicij formā sententia dicte. j. de simo. lꝫ beli. t. j. de or. cog. cū dilectus. in fi.

a ¶ Minora. ar. ℈. xxxvj. q. vj. ꝗd in oĩb⁹ adulterio grauĩ⁹, Sed illa inrogatio nõ iplicat ꝙ adulteriũ sit grauius alijs crĩbus ꝛ ꝙ̃ si raritatẽ denotat. ꝛ ẽ si. ℈ pe. di. i. si sacerdos. vel dic grauĩ⁹. i. cõius. ꝛ illℴ dictũ fuit in detestationẽ crĩs vt magis vitaret ꝙ multa alia ꝑcta grauiora sunt adulterio vt puta iceſt⁹, xxxvj. q vj. adulteriũ malũ. Et ℣bis istis colligũr ꝗdam ꝙ epus de adulterio tm̃ ꝛ iferioꝛib⁹ crimĩb⁹ ꝑt dispensare ꝛ nõ in maioꝛib⁹ ꝙ si a ℣rio sensu cũ dicat de adulterio ꝛ alijs que sunt mioꝛa. ꝙ nõ de maioꝛib⁹ ꝙ qℴ de ꝗbusdã ꝓcedit de alijs negare vĩ ar. xxv. d. ꝙ̃lis, ꝛ ¶ de ꝑcu. marit⁹, ꝛ j. de ꝑsump. nõne, ꝛ ar j. de his ꝙ fi. a ꝑ. si. ℣sen. ca. cũ aplica. ad fi. Et dicũt ꝙ tm̃ dispẽsare ꝑñt in cẽsib⁹ exꝑssis a iure. ar. h⁹. c. vbi de ꝙbusdã ꝓcedit. vñ in alijs vĩ ꝓhibitũ ꝑ iura ꝑdic. ꝛ ẽ ad ℬ ar. s. de tẽp. or. dilectus. et eo ꝙ ibi ℣ꝛ cũ illi h⁹ mõi dispensatio a canone mimine fit ꝓmissa. ꝛ sic argumentat ex eo ꝙ intell⁹ ꝓhibita esse. Et sic ꝙ̃libet dispẽsatio ꝓhibita epis intell⁹ nisi eis sit exꝑsse ꝓcessa. ꝙ nũq̃ intell⁹ esse ꝓhibitũ qℴ nõ ẽ exꝑsse ꝓcessum. s. de trãslat. in⁹ corꝓalia. Alia ẽ magis cõis opi. ꝙ epus vbicũq; ꝑt dispensare vbi nõ inuenit⁹ ꝓhibitũ. Et vacat hic ar. a ℣rio sensu. ꝙ in mult̃ grauioꝛibus crĩbus q̃ de adulterio dispẽsatio ẽ ꝓmissa epis pura in here. l. di. ꝑsbyteros. Itẽ cui sacrilego. l. di. si ꝙs ꝑsbyt⁹. ꝛ in capitalib⁹ crĩb⁹ occult⁹. l. di. de his ℣o. Itẽ cũ simoniaco ꝙ̃ꝛ in bñficio. ꝙ̃ꝛ in ordine. i. q. v. c. i. ꝛ vl. ꝛ. s. de elec. si alic⁹. Itẽ cũ scismatico. l. di. vt ꝓstituere⁹. Et gñal⁹ vbicũq; nõ ꝓhibet⁹ dispẽsatio intell⁹ esse ꝓmissa. arg. j. de sen. ex. nup. ꝛ. c. a nobis. q̃ ꝛ ler ℬ optime ꝓbat. ff. ꝗbus ex cau. ma. necnõ. ℣. i. Edicti de dispẽsatõe ꝓhibiti ẽ ⁊ in hãc opi. ꝛ in hac opi. fuit hugo. vt inuenies. l. di. si quis ꝑsbyter. ꝛ Joã. ꝙ notauit de hac materia. l. di. miroꝛ. ꝛ. i. q. vj. ℣. nisi. ꝛ ℒ. aũ. Dinc. ꝛ ¶ an. ℬ idem dicũt. Qℴ̃ inuenies ꝙ ꝓhibet⁹ dispensatio. vt in casibus quos distinxit Jo. in. c. miroꝛ. qℴ̃ inuenies ꝙ ꝓmittit⁹. vt in casibus notatis in ꝑ. ℣. nisi. mmo epus ꝛ ꝙlibet sacerdos põt dispensare ꝛ mitigare canones ꝓnitentiales qui satisdatõez iniungunt ꝑ pctõ ꝓfesso in penitentia. argu. de pe. di. i. mensuram. ꝛ l. di. ℣ his clericis. ꝛ. c. hi ꝙ. ꝛ. xxvi. q. vj. tpa plenitudinis. Sed canones illos qui inducunt pnã ꝓpositõis vel suspensionis in enoꝛmibus crimĩbus mitigare vel dispẽsari nõ ꝑñt. l. di. miroꝛ. ꝛ. xj. q. ij. de viro. ꝛ j. de accusa. inq̃sitionis. i. fin.

b ¶ Penitentiã. hoc ideo dicit. quia venia nõ ꝓcedit⁹ nisi penitẽti. xxiij. q. j. legat⁹. ꝛ quõ gaudebis ꝛc. xxij. q. vj. c. vl. ꝛ nẽo ꝑt bñ agere pniaz nisi sperauerit indulgẽtiã. de pe. di. i. nẽo. vel saltẽ ptẽ penitẽtie egerit. lxxxij. di. ꝑsbyter si.

c ¶ Fũctus offõ. sic. s. de of. dele. in lris. ꝛ. c. venerabili. ff de re iudi. iudex.

d ¶ Duplici. lxxxi. di. ꝑsbyt⁹ aut dyacon⁹. ꝛ de pe. di. iij. ℣. his auctoritatib⁹. ℣. auctas. nõ ꝺz duplici pẽa ꝓteriꝛ ita ꝙ vtraq; ꝑ se sufficiat alℴ bñ posset in ferri duas pẽas. xxi. q. v. si ꝙs cuiusliꝺet. ꝛ. xxvij. q. iij. attẽdẽdũ. ꝛ. c. si ꝙs deinceps. ꝛ j. de rap. in archiepatu. ꝛ. v. q. vi. qz iuꝝ. ꝛ j. de

§ quinõ minora [a] ꝑt epis cũ decretis ꝓ̃t pactã pniaz [b] dispẽsare. ℣ nõ ꝺz quẽlibet depositus ꝑ suis excessib⁹ cũ suo sit functus offõ [c] nec duplici [d] debeat ipm̃ ꝓtritõe ꝓterere: nec iudici tradere [e] seculari. Item

Cetez qz in eos ꝗs abiecclesia tua ꝓstat possessiones tenere in feuduz occasiõe ipaz excõicatõnis seu interdicti sñia ꝑmulgat⁹. nos id districtius inhibem⁹ ꝙdiu pati [f] fuerint sup̃ his in tua ꝑsentia iusticiam exhibere.

Item exeoneñ. episcopo ꝛ capitulo Londoñ.

Dilecti filij peioꝛ ꝛ clici de guiseburneñ. ℣ elꝺraceñ. archiepm̃ ap. se. le. grauẽ q̃rimoniã transmisere rũt. ꝛ infra. ¶ Prouideatis attẽti⁹ ne ita subtilit⁹ sic a mlt̃ fieri solz cuiusmõi actio intẽtet [b]

Cetez. patiti. ꝙdiu ꝙ dñs seu di ẽ pat⁹ facẽ iusticiã mt̃ vasallos. ꝛ ipi ẽt pati sunt m̃ tere sub eo nll's alⁱ⁹ ꝺz se intromittere de illa iurisdi. alⁱs si eẽt negligẽs dñs trãsferret iurisdictio ad alium. ar. si. j. de fo. ꝓpe. hz et suscepto. ꝛ. c. er

tenoꝛe. Et si alter de vasallis nollet m̃dere sub dño. ꝑt illũ punire. ꝛ ipi tenent⁹ litigare de feudo sub dño feudi. j. ti. pri. et trãl missa. ꝛ. c. ꝙ. Hz in iudicio possessoꝛio ꝑt agere vasall⁹ cozã ordinario. j. tit. pr. ex pte. b. qz excepꝛio tal⁹ locũ hz in petitoꝛio. vt ibi dic. Et nõ sup̃ ℬ ꝙ si qõ feudi ℣ꝛ ẽ int⁹ dñm ꝛ vasallũ. ꝙ vasallus ꝺebeat ipum hꝛe vel nõ. tũc ꝑ alios vasallos cã illa ꝺz tractari. Si ℣o int⁹ duos vasallos tractat⁹ cã. l. ꝗs illoꝛ sit poꝛioꝛ i feuꝺo. tũc dñs feudi ꝺz cogñscere. vt hic in ꝓstõe Freder. hac edictali. ℣. ꝓterea. ꝛ j. eo. nouit. Si ℣o int⁹ vasallos ꝛ alios ꝙ nõ sunt vasalli agat⁹ de illa re rei ven. tũc dñs nõ cognoscet. ꝙ esset iudex in cã sua qℴ esse nõ ꝺz. ¶ ne ꝗs in sua cã. l. vna. ℣ ordinarius tũc cogñscet vel delegat⁹ j. tit. pr. cũ sit gñale. ꝛ. xi. q. i. expientie. Ber.

Dilecti. subtiliter. Nõ subtilitates in causis ecclesiasticis repꝛobãdas. ℣. de iura. calũ. lias. ꝛ j de ꝛo. ꝛ ꝓtu. c. i. ꝛ j. de resti. spo. sepe. ꝙ hmõi subtilitates ad ꝓnicieẽ reue. tunt⁹. ¶ ad trel̃ l. p. ꝛ strictaꝛ ꝙ̃z omitti solet. ff. de relig. ꝛ sump. fu. l. sunt ꝑsone. ꝛ. ff. ad. l. aq̃l. ita vulneratus. ℣. vlt. ff. qui. mo. pig. vel hypot. sol. sicut re. ℣. si debitoꝛi. cum. n. de ℒ na fide agitur de apicibus iuris non est disputandũ. ff. mãdati. si fideiussoꝛ. ℣. quedam.

h ¶ Actio intentet⁹ sic ꝑz ꝙ nõ tenemur actõez ꝓponere sũ canones. ℣ arg. ℣. j. de mu. pe. c. i. ꝛ xj. q. ij. octaua. ꝛ. ij. q. i. exꝑientie. ꝛ. c. se. ꝛ j. e. examinata. ꝛ ¶ si ꝙ vinc⁹ alimo. l. i. ꝛ j. depositi. grauis. ℒo. dicas ꝙ nullus compellitur vt ꝓponat actõez. nec tenetur si non vult ꝓponere in iudicio ecclesiastico. si autem quis vult ꝓponere in iudicio ecclesiastico ꝛ ꝓponat admittitur. si autem ineptas ꝓponat succumbit. sed põt ꝓponere aptam ꝛ congruentem postea ꝛ admittitur. j. e. examinata. ℒ au. tamẽ dicit ꝙ tenetur q̃ñ ꝙ aliquis ꝓponere actionem. quia cum ex vna causa plures actiones oriuntur non sufficit ꝓponere causam simpliciter. ff. de iureiur. duobus. ℣. colonus. ꝛ. ff. de instit. act. habebat. ꝛ. ff. ar. fu. ce. l. i. ꝛ l. si colonus. ꝛ ff. de lega. ij. eum filius. ℣. varijs. quia aliter fit condemnatio in vna q̃ in alia. Et tunc satis videtur ꝙ eligere ꝺebeat ex qua via ꝓcedere ꝺebeat. causa vero petendi sp̃ez primẽda ẽ. alⁱs nõ audit⁹. j. de libel. ob. c. vlt. ꝛ j. de censi. pertinent. ꝛ ¶ de edic. di. adri. tol. l. vlt. ℣. sin aliquid ꝺictoꝛ ꝛ cã petendi sp̃ ꝓcedere ꝺz. ff. quando di. le. cedat hmõi legatũ. ꝛ ℬ in ꝓpon. in reali secus. vbi non tenetur ꝗs specificare nisi velit. vt notatur. j. de libell. oblationi. c. ij.

Et illa iura canonica que videnť dicere de actõe expõe actio.i. petitõ. Scõm leges ꝛo actõ ꝓponẽda ẽ. qz nẽo sine actõe exerť. ff. de ne. ge. si pupi l. §. vltĩ. ꝛ. ff. de edẽ. l. i. ff. de admi. tu. quotiẽs. §. itẽ si. ꝛ insti. de ac. in pm. Actõ em ẽ ius ꝓsequẽdi in iudicio qõ sibi debeť. sed ſm canones expm mus actõem id est cãm

a Simplťr. sic. j e. pastoralis

Intelleriusꝰ cõueniri. ex communicati eñ ꝓueniri pñt sed nõ ꝓuenire. j. de ꝓbre. excõicamꝰ. §. credẽtes. j. õ sẽ. er. si ꝓbe. ne er suo volo ꝓmodum habeant vt ibi dr ꝛ ꝓ curatores vt hic dicit dẽnt in iudicio respondere Dz quid si noluerit ꝓ stituere ꝓcurato rem cum nẽo ad hoc sit ꝓpellẽdus. s. de pcu. querelaz et ꝓterea principalis ꝓsona de calũnia dz iurare. quõ ergo ꝓ ꝓcuratorẽ hoc facere debeat. So. si non vult ꝓstituere ꝓcuratorem non credo illum ꝓpellẽduz. qz forsitã nõ iuenit. qui ita fideliť tractet causam suam ꝛ principãtes ei in eadẽ non sunt excõmunicati. j. de sen. excõ. si vere. cuz talis principatõ sit tm̃ ad vãnũ illoꝝ Sed nũquid ꝓ re

inquiratis. sed simpliciterᵃ et pure factum ipm ꝛ rei vitatẽ ſm formam canonum et sanctorum patrum instituta iuestigare curetis

Idem paduano epo

Intellerim. et ifra. quia postulasti a nobis vtr ex cõmũicať iudicio stare possit respondemus ꝙ conueniriᵇ potest ꝛ dz ꝙ alium ẽ ꝓponere in iudicio ne videatur de sua malicia commodum ẽ ꝓtare Lucas. iij. strigo. archiepiscopo

Clerici ꝛ infra. Cum imperator dicat ꝙ leges ñ dedignãturᶜ sacros cãones imitari in quibus generaliter traditur vt de omni crimineᵈ clericus dẽat coram ecclesiasti co iudice ꝓueniri ñ dz in hac ꝓte canonibꝰ ex aliq ꝓsuetudineᵉ ꝓiudiciũ generari.

Clemẽ. iij.

Causam que vertitur inter frẽs dulmeñ. mõasterij et monachos sancti albani ꝛ infra. Prouideas inter cetera vt fratres dulmeñ. monasterij cum auctoritate ꝛ assensu episcopiᶠ sui ingrediantur negociũ ne si fratres sancti albani obtineãt. eps idẽ abbatẽ monasterij si ꝓponẽs litẽ lopitã valeat iuscitare

Celestinus tercius

Cum non ab homine. ꝛ infra. A nobis fuit ex ꝑte tua q̃sitũ vtrum licet regi vel alicui seculari ꝑsone iudicare clericos cuiuscunq ordinis siue in furto siue in homicidio vel periurio seu quibuscunq fuerint crimĩbus deprehensi. Consultatõi tue taliter rñdemus. ꝙ si clericꝰ in quocũq ordine cõstitutus in furto vel homicidio vel periurio seu alio crimine fuerit deprehensusᵍ legitime atq cõuictus ab eccliastico iudice deponẽdusʰ est. Qui si ꝓpositus incorrigibilis fuit excõicariⁱ dẽt deinde contumacia crescente: anathematis mucrone feriri. Postmodumᵏ vero si in ꝑfidum malor veniens contẽpserit cuz eccia non hẽat vltra quid faciat ne possit esse vltra perditio plurimorum per seculares ꝓmẽdus ẽ ptãtem ita ꝙ ei deputeť exilium vel alia ltima pena inferať dẽ.

cãmẽ ꝛ dñe. e si ne nota excõicatõnis dñi tñ hoc faciant de ꝓlatoꝝ suorum auctoritate. j. de sentẽ. ex. vt fame.

h Deponẽdus e. e. at si cleici. et. e. e. cleici. C. de spor. l. ij. C. vbi senato. ť clar. l. vl.

i Excõicari. id est suspẽdi vt differat a sequẽtiꝰ qõ dicit anathemati. alis ꝛbo excõicationis maior excõicatõ mitellťr. j. õ tẽten. ex. si quem

k Postmoduz no. qualťr in cribꝰ fit ꝓcedẽdũ vt ꝓmo ꝓponatur postea excõiceť. lxxxi. di. dcm. ꝛ iij. q. iij. clericus. ꝛ xi. q i. si q̃s sacerdotuz. ꝛ. e. at si cleici. ar. õ. xxiij. q. iij. forte ꝛ. xxxiij. di. q̃dã lxxxij. dis. honorati⁹. So. q̃q̃ ꝓcedit õ aliquez ꝓ crimie q̃q̃ ꝓ cõtumacia. Vbi ꝓ crimine primo loco ꝓcedit õ aliquem si crimẽ tale est ꝙ inducat suspensionem primo dz suspendi vel fiˀnducat depositõnem debet deponi. ꝛ si incorrigibilis apparuẽrit non ꝓceditur amplius ꝓ ira ipm. sic intellťr. e. at si clerici. Si vero incorrigibilis fuerit seruať q̃d hic dr. vt tũc demum tradatur curie seculari cum eccia non habeat vltra quid faciat. Et sic intelliguntur illa capitula. iij. q. iiij clericus. ꝛ xi. q. i. si quis sacerdotum. licet quidam intelligant illa specialiter in causa eporum ꝓpter enormitatez delicti ꝛ excellẽtiam ꝑsonarum. Et sic etiaz illa capitula intelliguntur de incorrigibilibꝰ. xxij. di. nec licuit. xi. q. i ꝓtimus. xxiij. q. v. de liguribus. Sic ergo ꝓcedendum ẽ quando pena incipit a crimine excepto falsario lrarum apostolice sedis illem exaggeratõne ꝛ odio criminis ipso iure excommunicatus est ꝛ depositus omni priuilegio clericali ꝛ incontinẽti traditur curie seculari. j. de falsať. ad falsariorum. et in crimine hereſis. j. de here. excommunicamus. ꝛ. c. ad abolendam. §. i. Qui vero falsat literas aliorum puniri debet vt tradit. j. de falsa. ad audientiaz Vbi vero pena incipit a contumacia primo debet suspẽdi postmodum crescente contumacia excõicari deiñ deponi vt dicit. c. forte. et alia capitula ꝓria vltimo dz tradi curie seculari

Quia gu. sic iter eūdē. p. ꝛ pfatū gu. Sic ḡ vidꝛ qꝫ singularis succeſſoꝛ poſſit ꝙuenire p reſcriptum impetratū ꝙ añceſſoꝛē et re integra. ar. j. ō ꝙcel. p len. ꝓpoſuit. Et vt expoſitum qꝫ ꝗcūqꝫ ſuccedit poſſit ꝙueni ri. s. de ali. mu. iu. c. i. ꝛ decretal' epla vim ꝓtōis hꝫ. xix. di. in memoriā. ꝛ. c. ſi romanoꝝ. ḡ ad ſi/milia oia illa tra/here poſſumus. ar. ff. de legi. ſi poſſit. Ergo tā ſingularꝫ qꝫ vlis añceſſoꝛ ꝙueniri pt. ꝛ ōcret ſi factū in pſonā añ ceſſoris iā defūcti in pſonam hēdis trāſferꝛ. ff. de fidei cō. hlēr. l. i. cū qua ſi. Sꝫ ō vt qꝫ ñ ſit ꝙueniēdus ſucceſ ſoꝛ qꝫ ſcripta ad alias pſonas ſ'reſ nō extēdunt' niſi que ꝓtinent' ibiō vt. s. de of. dele. p. ꝛ g. in fi. ꝛ. c. cū olim ad fi. et eſter pſuꝫ ēt de ſucceſſoꝛe vl'is. s. de reſcrip. ſignaꝫ uit. ꝛ iudicis datō ñ trāſit ad hēdes illius qꝫ ñ erat i re bus humanis cō tra quē dat⁹ fuit iudex. ff. que ſent. ſi. ap. re. eum qui. Dicꝫ eſt qꝫ reſcrip tum re integra nō trāſit ad ſucceſſo/rem. nec ſucceſſoꝛ illius ꝙ quē impe/traf ꝙueniri pōt. vt. s. de reſcriptꝫ. ſi gnauit. vbi de hoc quod hic ꝺꝛ intelkr de illo ſucceſſoꝛe qui ſcienter occupa uit rem alteri⁹ quā ſciebat ad ſe ñ ꝓtinere vnde quaſi in vicīū ſucceſſit ſicut ille qui ſciēter recipit rē a deiectoꝛe. j. de reſti. ſpo. ſepe contingit. ꝛ ſicut ille qui ſcīpit rē ab alio cā mutādi iudicīj. s. de alie. mu. iuō. c. i. Iſti em̄ qui ſilēs ſunt in vicio. vñ pñt conuenire coꝛam eiſdem iudicibuſ ꝛ p eaſdē lrās ſicut anteceſſoꝛes vt hic ꝺꝛ. ꝛ in illo ti. ō ali. mu. iu. cau. facta. c. i. ꝛ eoīpo qꝫ. r. occupauit rem qua iſte p. ſpoliatus fuit per illum gu. videf̄ hałere ratum factuz illius. ſi. j. de immu. ec. c. aduerſus. al's quare poſita fuiſſꝫ hec dc. in hoc ti. Zilꝫ dicūt qꝫ iudices illi ꝓcedūt tantuz ex vi iſtarum lrāꝝ nec al's poterāt ꝓcedere p primas. qō ñ credo verum.

Dum ꝛ niſſent. hec eſt ps illius quā hałes. s. de in inte. re. cū veniſſent iudicari. Et hoc iō. qꝛ eius eſt interp̄tari c⁹ eſt ꝺdere. vt. j. de ſen. ex. inter alia. et ri. q. i. §. ex his. ꝛ. l. de le. l. vl. ꝛ. ff. de p̄to. ſtip. in pretorijs Sed nunqd incidēter p̄t ali⁹ cogſcere qꝫ papa. Dī qꝫ ſic. l. de iurō. quotiēs. ꝛ. s. de in inte. re. cā. in fi. inſpiciēdo pri uil'm. ꝛ ſi ꝛba ſunt manifeſta iudex p̄t dicere ñ ob. p̄u/legiū. ar. j. de fi. inſtru. accepim⁹. ar. ō. ff. de poſtula. quos. p hibet. ꝛ j. de excep. exceptōem. in fi. j. qui fi. ſint le. latoꝛ. di/cas qꝫ hoc hꝫ locū cum ꝛba priuilegij obſcura ſunt ꝛ am bigua fūcer⁹ eſt interp̄tatō c⁹ eſt ꝺdere. Vbi ꝛo aperta ſunt ꝛ clara poteſt iudex dicere obſtat priuilegium vel ñ obſtat. ar. p̄dī. dc. accepimus. Sed quat' pōt papa eſſe iudex in cauſa ſua cum alius debet eſſe iudex ꝙ actoꝛ. vt iiij. q. iiij. c. i. ꝛ. q. i. ne quis in re ſua ius ſibi di. l. vna. pa/pa em̄ in tali caſu lingat per p̄curatoꝛē. j. de ꝓbr. vti. cuz dilects. Item qa lites ſine oī ſuſpi/tione ꝓcedere de/beant. iij. q. v. qꝫ ſu/ſpecti. Item ꝛ qꝛes eccīe ro. ꝓpe ſunt papē ſicut reſ ſibi ſunt imperatoris q̄ ſi p̄timonium. ff. ne quid in lo. pu. l. i. §. hoc interdictū Item de cā fiſcali cognoſcere dēt p curatoꝛ ceſaris. ff. de of. p̄con. nec ꝙ ꝙ. ſed dic qꝫ papa poteſt eſſe iudex i cauſa ſua ſicut im peratoꝛ in cauſa fi ſcali. ff. de his que in teſta. dele. l. pri me. ꝛ. xxi. di. nunc aūt. Et p̄latus p̄t eſſe teſtis in cā ec cleſie ſue. xiiij. q. ij ſuper prudentia. Sic ꝛ eps iudex ē in cauſa eccleſie ſue xxiij. q. iij. gulielmi. ꝛ. vij. q. i. ſicut Conſultus tñ et honeſtus facer ſi alij hoc cō miſerit. ar. ij. q. vij. nos ſi incompetenter. et ff. de of. p̄cō. l. nec quicq̄. Et intellꝫ de priuilegijs que papa concedit ali is eccījs ꝛ non de illis priuilegijs que a'tomino p̄pa col/lata ſunt romane eccie. s. de trāſac. c. i. ꝛ. xxi. diſ. in nouo. ꝛ. c. ꝙute. de aliis priuilegijs bene iudicat p alios. Dicio poteſt exponi nolumus iudicari p alios niſi p delegatoſ a nobis. ꝛ ſic eſt plauū exquo papa dat priuilegium vel indulgentiam ſeu etiam confirmatōnē nll's de illis ꝙ ſcit āmodo ſine eius mandato. j. de confir. vti. vel mu. c. i. ꝛ. ij.

Quia gu. qui violent' di cebatur eccīam. p. cleri ci occupaſſe defunctuſ eſt vt accepimus. ꝛ. r. eaz poſt modū eſt ingreſſus p̄cipimus vt ſm formam priorum litte rarum inter ipſos. r. ꝛ. p. ſub eiſ dem iudicibus mediante rati one ſicut inter. p. eundem et p̄fatum gu. ſi viueret negoci/um terminetur. Anno. iij ſcī ſergij ꝛ ſcī geozgij abba.

Cum ꝛ niſſent' ꝛ infra Cum ſup priuilegijs ſe dis ap. cauſa vertat' no/lum⁹ de ip̄ſ p alios iudicari Idem p̄elatis per franciam cō ſtitutis

Quit ille' qui nichil ig/rat. et infra. Non putet aliquis qꝫ iuriſditiōez il luſtris regis frācoꝝ p̄turbare aut minuere ītēdamus cuz ip ſe iuriſditiōem nrām⁹ nec ve/lit nec dēat ip̄edire. Sed cuz dñs dicat in euāgelio. Si pec cauerit frater tuus vade ꝛ coꝛ ripe eū inter te ꝛ ipm ſolum ſi te audierit lucrat' eris fratrez tuum ſi te ñ audierit. adhibe tecū vnū vel duos vt i oꝛe du oꝝ vel triū teſtiū ſtet oē ꝛbuz qꝫ ō ſi ñ audierit dic eccīe. Si aūt eccīam ñ audierit: ſit tibi ſicut ethnic' ꝛ publicanus. ꝛ rex anglie ſit patus ſufficient oſidere qꝫ rex frācoꝝ peccat⁹ in ipm. ꝛ ipe circa eum in coꝛrec tione p̄ceſſit⁹ ſm regulā euā/gelicam. ꝛ tandem. quia nllo modo ꝓfecit dicit eccie. quo/modo nos qui ſumus ad regi men vniuerſalis eccīe ſupna diſpoſitōe vocati mandatū di uinū poſſimus ñ exaudire vt ñ ꝓcedamus ſm formā ipiuſ niſi foꝛſitan ipſe coꝛam nobis vel legato noſtro ſufficiētē in ꝓriū rōnē oñdat. Nō ei inten/dimus⁹ iudicare de feudo⁹: c⁹ ad ipm⁹ ſpectat iudicium. niſi foꝛte iuri commun̄ p ſpāle p̄/uilegiū vel ꝓriam cōſuetudi/nem⁹ aliquid ſit detractū. ſed decernere ō p̄cō cuius ad noſ pt inet ſine dubitatōne cenſu ra quā in quēlibet exercere poſ ſumus et debemus. Non igit' iniuriosum ſibi debet regia di gnitas ꝑputare. ſi ſup hoc apo/ſtolicā ſedē conſulat. Nō enim ſuperbe ſed humiliter ſuā ſubmittit iuriſdictionē. ſed ſi ſuā ſubmittere nollet. ſuperbe ageret. Nō enim ſuperbe ſed humiliter ſuā ſubmittit iuriſdictionē. ſed ſi ſuā ſubmittere nollet. ſuperbe ageret.

Quit ille Casus. Rex anglie ꝛ rex francie ſuper quadam diſcordia quam inter ſe hałebant occa/ſione feudi ſuper comitatu pictauie compoſue/runt ad inuicem. ꝛ compoſitō illa fuit hinc inde iuramē/to firmata. tandem rex francie non obſtante iuramēto venit contra illam compoſitōem occupando dictum co mitatum. Rex anglie ſepe monuit illum vt compoſitio/nem ſeruaret et pacta inita inter eos. Sed cum ille deſi/stere nollet rex anglie denunciauit hoc eccleſie vnde do/minus papa intellecta denunciatōne illa qua ille vtebat contra pacem ꝛ pacis federa iuramento firmata ei/ad ipſum pertineat coꝛrigere de peccato quemliber chri/ſtianum. ſcribit dominus papa p̄elatis francie ꝛ primo induci contra eum illam auctoritatem euāgelij. nec ta/men ꝓpterea in hoc derogare vult alicuius iuriſdictioni illius. nec intendit iudicare de feudo. ſed decernere de

peccato illius cuius cẽsura ad ipm spectat nisi p primle/
gium vel ꝺ̃nã ꝓsuetudinẽ iuri ꝓmũi sit detractu. iz decer/
nere de pctõ cuꝰ cẽsura ad ipm ptinet tãdẽ oñdit q ipse ñ
ds sibi iniuriã reputare exẽplo valẽtiniani ⁊ alioꝝ impa
toꝝ oñdẽdo q ad ipm ptinet coꝛrigere quẽlibet de pctõ.
⁊ pacis federa re/
formare. Dñi cõ/
mittit cãm istam
cuidã abbati q de
plano de querimo
nia illa cognoscat
Qõ si rex francie
humilr ñ acqeue/
rit pcipit cuidã le
gato q ipe proce/
dat in negocõ fm
formaz sibi tradi/
tam
d ¶ Nrãm. p hoc
quod ꝺr hic ptz q
eccia vel papa no
hz vtrũq gladiuz
xcvi. di. cu ad vez
⁊. j. de ap. si duob⁹
et. j. qui fi. sunt le.
cãm que. Impi/
um eñ ⁊ sacerdo/
tium ab eodẽ pri
cipio p cesserũt in
auc. q ũo op. eꝑ. in
prin. col. i. Non g
de t pali iurisdictõe
ds intromittere se
papa nisi in subsi/
diu. s. cũ iudex se
cularis negligens
est. vel cũ vacat i/
perũ. j. ti. px. iz. et
c. se. Sed vt q pa/
pa maior sit ipal
toꝝ. xcvi. dis. duo
sunt. ⁊. s. de ma. et
obe. solite. nã iura
celestis imperij et
terreni petro ꝓmissa a deo sunt. xxij. di. c. i. iꝑe enim vtrũ
q gladiũ habuit vt dicit euãgelista. Ecce duo gladij sũt
hic. quam potestatẽ suis successoꝛib⁹ trãsmisit. xl. di. c. i.
verum executõem gladij temporalis imperatoribus ⁊ re/
gibus commisit eccia. ⁊ tamen iurisdictiõem cãrum ciui
lium aliquando per sacerdotes exercuit. xi. q. i. relatum.
Quedam em̃ possumus alijs ꝓmittere que nobis nõ pos/
sumus retinere. ar. j. de instit. c. vlt. nec delet epus sibi reti
nere quod velit alijs dare. xij. q. ij. quattuoꝛ. et melius.
xi. q. i. de quidem. de hac materia halxs. j. qui fi. sunt legi.
causam
e ¶ Ethnicus. xlv. di. sed illud. xxiij. q. i. oib⁹. j. de iurij.
quemadmodum
f ¶ Peccat in ipsum. id ẽ offendit vel ledit eum. alr ac/
cipiur peccare in aliquem in auctoritate illa si peccaue/
rit rẽ
g ¶ Processit illũ admonẽdo vt seruaret federa pacis alr
dentiũ audiẽ nisi admonitõe ꝑmissa. j. de accu. cũ di
lectus. cũ suis ꝓcoꝛ.
h ¶ Intendimus. iñsio tacite qõnis
i ¶ Iudicare de feudo directe. i. iz tm̃ rõe peccati ⁊ indu
cendo ad pniam. vi. q. i. illi qui. ⁊. xxij. q. i. ꝓdicãdũ. ⁊. xxiij
q. iij. ecce. ⁊ sic p ꝓsequtiã cogit restituere feudũ. ar. xiij.
q. vi. si res aliẽa. qlr qõ feudi tractari ꝺ ẽat ꝺr. s. e. cetex.

k ¶ Ipsum. scz quando questio est de feudo inter vasal
los. tuc iudicium ptinet ad dñm feudi. de hac matia no.
s. e. ceterum
l ¶ Cõsuetudinẽ. no. q cõsuetudo parificat priuilegio.
i x. q. iij. ꝓpstus. ⁊. lxij. di. quia sancta ⁊. lxiij. di. q ꝓ ambi
tiões. Item hic
pz q consuetudo
dat iurisditiõez. s.
de arbi. dilecti. et.
C. de emãci. l. i. et
vl. ⁊. lxij. di. quia
sancta. ⁊ q cõsue/
tudo iuri ꝓmũi p
iudicet hẽs hic

testas nra non est ex hoiẽ iz ex
deo nullus qui sit sane metis
ignorat quin ad officiuz nrm
spectet de quo cũq mortli pec
cato quẽlibet coꝛrigere⁹ xpĩa/
num. ⁊ si coꝛrectionem contẽ
pserit p districtõem ecclasticã
coercere. Sed forsan dicetur:
q aliter cum regibus⁹ ⁊ aliter
cum alijs est agendum. Cete/
rum scriptum nouimus in le/
ge diuina ita magnũ iudicabz
vt paruum. nec erit apud te
acceptio psonarum ⁊ infra Li
cet autem hoc modo ꝓcedere
valeamus super quolibet cri/
minali peccato vt peccatoꝛem
reuocemus a vicio ad virtu/
tem. ab erroꝛe ad veritatez: p/
cipue cum contra pacem⁹ pec/
catur que est vinclm caritatis
postremo cum inter reges ip/
sos reformata fuerint pacis fe
dera. et vtrinq; prestito ꝓprio
iuramento firmata que tamẽ
vsq; ad tpus ptaxatũ seruata
non fuerit. nũquid non pote/
rim⁹ de iuramẽti religiõe cog̃
scere qõ ad iudiciuz eccie non

m ¶ Quicunq;. videlicet sed cum
hec lex sit abroga/
ta pnam sustinz
recitatoꝛ et audi/
toꝛ. C. de vet. iu. e/
nu. l. vl. §. hec omnia igitur. vt quid membranam occu/
pat. xix. di. si romanoꝝ. respondeo licet sit etiam sub/
lata noticia tamen ipsius necessaria est. vt. vij. di. fuerit.
vt ostendat quantam dilectõem habuit ꝓmulgatoꝛ le/
gis erga sacerdotium. et ratio eius durat licet ius ciuile
destruatur. ff. de capi. dimi. eas. item est argumen. q ec/
clesia potest inducere legem cum pro ipsa facit. sed eam
contra se recipere non tenetur. x. distinc. lege. legem istaz
halxs. xi. q. i. quicunq; cum simone. s. de in integ. re. c. cũ
ex litteris.
n ¶ Ex hoie. silr impiũ a solo deo est. xxiij. q. iij. qstiõ. ⁊
liij. di. sit rectoꝛ
o ¶ Coꝛrigere quẽlibet. saltem indirecte. ij. q. i. mlti. ⁊. si
quis frater ⁊c. ar. ff. de pet. hxre. hereditas. in fi. qñq; tam
aliquis facit malum non tamen punit. immo remune/
ratur vt ille qui colligit oliuã immaturam animo ñ dã/
di damnum ⁊ non tenet aquilia. ff. ad. l. aqui. si fu⁹ fuit
§. si oliuam
p ¶ Cũ regibus. s. de offi. dele. sane. ⁊. c. pastoꝛalis. ⁊. xij
q. ij. si qua de rebus. ⁊. xviij. dis. si episcopus. ⁊. xxiij. q. i.
qui contra pacem.
q ¶ Ita magnũ. vt. iij. q. ix. c. vl.
r ¶ Pacẽ. ad eccliaz ei spectat pacẽ fuãe ⁊ obseruari facẽ
s. ꝺ treu. ⁊ pa. c. i. ⁊. xxiij. q. iij. si qs romipetas. ⁊. c. pñaꝝ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Nō est dubiū. xxij. q. i. oēs. qō. ⁊ c. p̄dicandū. argu. xcij. q. vi. diacōi.

b ¶ De plano. ñ i forma iudicij sed in modū denūciatō ms. fic. ñ. q. ij. §. absolutō. vel de plano. i. sine strepitu iudi cioꝝ. j. de acc. olīz. ⁊ c. sicut.

c ¶ Eius exceptō sic g̃ denūciationz admittit exceptō j. de respon. impu. ad dissoluendum

¶ Nō est si obij ciat q̄ sit crimīos⁹ ⁊ hoc siue p̄sequa tur iniuriam luaz siue non cū in mo dum denūciatōis agitur repellit̄ pre textu crimīs. quia tunc agit quasi q̄ libet extraneus. q̄ liter em̄ mouere⁊ bono zelo ad correctionem alteri⁹. q̄ nondum est correctus. xij. q. vij. q̄ si ne. ⁊ e. q. §. porro. i fi. ⁊ c. iudicet. ⁊ i. q i. multi. ⁊ xxv. di. c. vltī. ⁊ xxxv. q. vi. epī in sinodo. ⁊ j. de testi. cogē. preterea. ⁊ j. de p̄son. cū in tua. de hac ma teria dō. q̄. q. i. si pc cauerit

Historalis factum p ponant. et p̄ seipos rñdeant ⁊ non per alios. ff. de inter. ac. qui ser uum. §. vl. ⁊ C. de de iura. ca. auc. principales. nisi vbi tenent⁊ ratōne officij ff. de p̄cur. non solum. item vniuersitas p alium respon det. xij. q. ij. qui manumittit. ⁊ ff. q̄ cuiusq̄ vniuers. l. i. §. quibus. ⁊ l. item eor. §. actor. Item excōmunicatus per alium debet rñdere. s. c. intelleximus. item ⁊ epī. v. q. iij q̄ epi. item illustres. C. de p̄cura. l. pe. ⁊ indiscrete persone vt hic ⁊ minores. s. de eta. ⁊ qua. ex rōne. C. de auctori. pre la. clax. item furiosi. p̄digi ⁊ mulier luxuriosa. ff. de cura. fu. l. ⁊ mulieri. C.

Examinata. tāq̄ sequestrata. seq̄ster appellatur ille apud quē res in litigiū deducta ꝑmittit a litiga toribus deponi⁊. ⁊ hmōi depositō non potest fieri nisi a pluribus q̄ bus als ⁊ vnus ⁊ pl'es disponere possint ff. de repo. licet

f ¶ Eccie possidebas. sed si ita intell'r l'aista q̄ iste dices bat se possedisse añq̄ deponer⁊ apud sequestr⁊ ⁊ cum seq strata fuit. tūc planum est quod hic dicit. quia tūc habet⁊ p̄ possessore nisi ea mente deposuisset eccīam apud seque strum vt ip̄m sequestrum constitueret possessorem potiꝰ q̄ custodem. ff. de acqui. pos. interesse puto. ff. de posi. l. licz. §. i. vnde non poterat intentare rei vendicatiōem contra illos milites. nec interdictum possessorium cum ip̄e pos sideret. possessori em̄ non dat⁊ rei vendicatō. in fi. de ac. §. i ⁊ C. de alie. iu. mu. cau. fa. l. vna. Si vero dicebat se pos sidere postq̄ deposuerat rem apud sequestr⁊ seip̄m posuit custodem. tunc adhuc dō possessor. als ñ vt. ff. de posi. iz. §

i. ⁊ ideo nullo mō agere poterat rei vendic̄. nec interdicto possessorio ꝑ milites. sed ꝑ sequestr⁊ pote. at agere de posui vt. ff. de depo. eius apud §. i. ar. ff. de pecul. l. deposito. i. fi. ⁊ ff. de p̄mu. credito. si ne eum. §. q̄. in fi. ⁊ C. de vsur. acceptum in fi. q̄q̄s tam rei vendica. ꝙ dat possidēti. nam a depositario vel a cōmodatario possum rē vendicare licz ego rem illam possideaz. ⁊ hoc de fieri ratione detentōis. ff. de rei ven. officiuz ad fi. ⁊ confessoria similit̄ datur possi denti ne inquietet⁊ tur. ff. si ser. ven. si forte. §. i. ⁊ l. sicut §. sed si quentur. ⁊ cum est in q̄si pos sessione seruitutis ne vicinus alius tollat cōmunem ui am si ille vult alti us edificare tūcq̄ ꝓfessoriaz ille pot⁊ habere vicinum edificare vt dō. i. l. si forte. et. l. sicut. §. sed si quent⁊. et confessoria datur etiam ei q̄ nō pos sidet ⁊ contēdit si bi fruitutem debe ri. ff. si ser. ven. l. q̄ negatoria dat⁊ do mino q̄ negat aliū h̄ere fruitutē⁊ in l. p̄dcā. Ille mo⁊ do debuit agē mi les iste negādo mi lites illos habere ius in eccīa petendo ne inq̄etarēt eū sup iure p̄onatus. ⁊ de istis duabus h̄ēs. j. de cā pos. cum eccia

Quaminata causa q̄ ver titur inter te ⁊ milites cāpanie ⁊ ifra. Actōem qua sup̄ iurep̄tonatus eiusdē eccie ꝑ ꝓfatos milites intēta bas: incōgruētē cognouim⁹ ⁊ ineptā. q̄z cū testes induxeris ad p̄bādū q̄ q̄n ꝓfatus. a. vice dominus eccīam eāde tanq̄ sequestratā⁊ accepit: tu iusp̄to natus ip̄ius eccie⁹ possidebas: p̄fecto nec rei vendicatōnem h̄ētare nec ip̄ius restitōnem po teras postulare. vnde intelligz tuā in hac p̄te p̄nunciatum⁹ n tenere⁹ absoluēres coldē mi lites ab eadē ita tñ q̄ si ꝓgruē tem ⁊ aptā intētare voluerit actōem rñdere tibi nihil omi nus teneantur.

Idem magistro et fratribus militie templi in italia consti tutis.

Cum deputati. ⁊ infra. Accepim⁹ q̄ quidaz tā secularis q̄q̄ ecclesiasti ci iudices illos quos habetis

§ ¶ Nō tenere. cum em̄ inepta ꝓponitur actō. iudex nō debet statim illam corrigere si est dubia. quia licet ⁊ debeat supplere de iure. de facto tamen supplere non dz. sed det absoluere. cum cum postea ꝓpendent eam ineptam ex ꝓbatōnibus vt hic. ff. si mei. fal. mo. dix. l. i. §. i. ⁊ j. de do na. inter dilectos. ⁊ j. de testi. spo. cum ad sedem. Si vero manifeste cognoscit q̄ sit inepta statim eam reiciat iu dex vel assessor. s. e. cum causam. ⁊ ff. de assess. l. i. ⁊ j. de de spon. impu. ad dissoluendum. ⁊. s. de elec. constituit. Ite et hoc loco videtur q̄ actō fm canones sit ꝓponenda. ar. j de mu. pe. c. i. contra. s. e. dilecti. vbi de hoc. Dicunt tamē quidam q̄ in spiritualibus causis actor nō tenetur ꝓpo ponere actōem vt sic intelligantur iura que dicunt actō nem non esse ꝓponendam. in ciuilibus x̄o tenet. Jo. di xit q̄ fm canones nō tenet⁊ q̄s ꝓponere actōz quem ma gnā regulā subtilitatē sed leue⁊ sicut est rei vendicatō loca ti de positi. Dicit hmōi leues tenent⁊ noiare dicas vt dicti est. s. e. dilecti.

Cum deputati natōis. Forte ideo querebāt ista nationē istorum vt sciretur de fama ipsoruz. nā infames consueuerunt fugere loca natōis sue. xir. q. ij. due sunt. ar. ad hoc. s. de cleri. peregri. tue. et in ali is non potest esse procurator vel iudex. iij. q. vij. c. i. et c infames. §. sunt autem. Vel ideo querebatur vt scirentur

an ecīt fuit.q;fili⁹ in iudicō stare nō pt.C.de iurō.fuus.ni si in casib⁹.ff.de iurō.vix certū ex cauſ.ſed ſpret⁹ his præſumptionibus quē liber eē dignum niſi plēe ꝯrium.s.de ſeru.c. vno.ī.j.de pscrip.dudum.ī pſumit liber exquo apparet in poſſeſſiōe libertat.iij.q.v ꝙ.§.tria.ꝟ.ꝛꝛ ſi fuus.in fi.ī ff.de oſſ.pt oſ. barbarius.li.j.de iſti. ad tē orem. Vel dic ꝙ eo ipſo ꝙ ꝛe putauerit ſe obſequio ieſu ipi omnis tollit irregularitas ſiq fuit.arg. ſtr.q.vl.nō lz.et in auc.ō mona.i pn. col.i. ideoq nō ſūt repellēdi.q; lime pſone pſumūtur ii.q.iij.eoꝛ.ff.ō pba.ꝛrius.ī.li.

a Laudabilit. exequuntur.et ſic ꝓpter induſtriam ī pbitatē luebant pnam.C.de poſt.l vl.

Qualiter ī qñ appellatōibus, que ipō iure nō tenent.j.ō ap.paſtoralis.i.rnſo.ī.c.vt ꝛebitus.

c Prohibemus ſimō ī ſi velint nō poſſunt laicū ſuum iudicem ꝓſtituere j.ti.pr.ſi diligēti. ī.c.ſignificaſti.ti. q.i.nolita.ī.c.placuit.Et vī q etiā de ꝓſenſu epi non poſſit.ī puto illud ꝛrū.j.ti.pr.ſignificaſti.licet iura ānti qua ōrū innuere videant vt ōrib Sed cōuerſo la. ci trahunt ad foꝛ ecclaſticū ꝓpter ꝛeſidiā iudicis ſecularis j.ti.pr.lz.ī.c.ſe.ī.c.ex trāſmiſſa.

in vomibus ꝛeſtris præceptoꝛes in cauſis ad ꝓſequendam ſuā iuſticiā nō admittunt tāq licitum non ſit eis ſuper litigioſis negocijs curam gere re:qui pacificis decreuerūt ſtudijs inſxrere illud allegantes in repulſionem eorum q eorum ipſis generatō non e.nota qui vndecunq xenerīt gratia diuina vocati dum laudabiliter[a] exequuntur officium ſui oꝛdinis ex ſuperabundanti requiritur ſue notio nationis Ne quis igitur in perſecutiōe cauſarum præceptoꝛes eoſdez ab agendo vel ꝛſpondendo occaſione huiuſmōi repellat auctoꝛitate pſentiū inhibemus

I dem ꝛercellenſi epo et abbati de toleto

Qualiter ī quando.ī infra.Præcipiatis ex pte noſtra ꝓlatis vt laicis de clicis conq̄rētib⁹ plenaz faciant iuſticiā exhiberi.non obſtantibus appellatōnibus[b] fruſtratoꝛijs:quas in eoꝝ grauamie clerici freq̄nter opponūt ne p ōfectu iuſticie clici trahāt ur a laicis ad iudiciū ſecl̄are: qō oīno fieri ꝓhibemus

I dem.

ſpitōe vel conſimili remouet aliqs illoꝝ.ī alter ſubꝛogatur vt cā ſine ſuſpitōe ꝓcedat freqnter ꝛcepꝛmgit.vl dic quod prius eſt dictum

e Subꝛogātes.ſic ꝓpter ſuſpitōem dñatiōis alī⁹ ſubꝛogātur.s.de offi.dele.cauſam que.item ſi neceſſarius ſit iudex in teſtez reuocetur ī.alt ſubꝛogatur.j.de teſti. dilecto

Cauſam que int abbatē ī cōuentū vumdon.et archidiaconū cam.Iuper q̄buſdā ꝓcuratōib⁹ ꝛertit vobis ī archidiacono pariſiē. meminimus commiſiſſe.ī infra.Quia ꝛro cum eundē archidiaconū ſimilis pene cauſa cōtingat nimis fauoꝛabil p ti alteri videret:nos te fili de cane loco ipſius archidiaconi ſubꝛogantes man.q.non obſtantib⁹ pꝛioꝛib⁹ litteris in cā rōne p̄uia ꝓcedatis.

Honoꝛius.iij.archidi.remē ſi ī ꝛeca.beriñ.col.dio.

Exhibita nobis.ī.virdimenſ electi petitio declarauit:q cū ſup facto electōis ſue.h.archidiac.ac q̄ rundam canoñ.virdimē.adū ſarioꝝ ſuoꝝm ꝓcuratoꝛes ad noſtram audientiam acceſſiſſent:paril ieñ.epō ī conuictibus ſuis ſub certa foꝛma litteras noſtras direxerim⁹ iter alia continentes vt vocatis q̄ forent euocandi[c] ſup ꝓpoſitis ſuis ī alijs nego ciū̄m contingentib⁹[d] inquireret[e] veritatē ī infra.Cum aūt idem electus ex his qui contra eum agebāt conſpirationem[f] ī quibuſdaz

Exhibita. euocādi. omnes eī illi euocandi ſunt quos negociū tāgit.s.de tēp. oꝛ.ſi archiepūs.ī.lxvi. di.archiepſ.ī.viij q.ij.licet ergo.ī.ff de adopt.nam diuus.ī.ff.de mino. in ca uſe.§.cauſa. C.de auc.ꝓſtan.l. vltima

g De ꝓtigentibus.ꝓtingēna ipſam electōem.puta de merit electi ī ſtudijs eligētium ī de zelo.ī an aliq̄d ſimoniace prauitat⁹ interceſſerit.s.de ele.ſcriptū eſt.ī.c. ſup eo.ī.j.de excep.deniq.in fine.

h Inqrerēt.ex hoc ꝛlo viſum fuit iudicib⁹ q ī modō inq̄ſitōis dērēt ꝓcedere ī nō in foꝛma iudicij.ī ita li.nō cōtet.ꝓterāt ꝓcedere ꝓpter ꝓtūaciā alterius pt.j.vt li.nō cōtest.quoniam freq̄nter.§.ſunt ī alij.ī.j.de accu.qualit et qñ.§.delet.Sed errauerunt cum foꝛma illa non fuiſſet in modum inq̄ſitōnis ꝓmiſſa ſed in modū iudicij mera inq̄ſitō non ꝓmittit in tali caſu.q; inq̄ſitō fit ſup exceſſibus.ī inq̄ſitō dz accedere ad locū.ij.q.i.de⁹ oīpotēs.ī.j.ō ſimo.lz hēli

i Conſpiratōem.qō ſi ꝛr fuiſſet repellēdi erant nec audiendi ꝛ electum.quia quaſi inimici ī odio hec facere p̄ſumunt.vnde ab agēdo ſunt repellēdi ſic a denūciatōne ſeu inq̄ſitōe.j.de accu.non oporteat.ī.s.e.nomi. in fi.nec tales ad teſtimoniuz ſunt admittēdi.j.ō ſimo. lz hēli.ī.c.p tuas.ꝓſpiratō em̄ grauiſſimum crimen ē ita vt accuſatum a ꝓpio gradu repellat.xi.q.i.ꝓiurationuz. ī.c.ſe.

a C Excõicatõz.excepto excõicatõis repellit ab agẽdo ꝛ qz iſti agebãt ꝓ elcim taꝫ exceptõ admittẽda fuit.qz excõi cati audiẽdi ñ ſunt.j.ō ſen.exc̃.p tuas.ꝛ.c.ſi vo.j.ō hꝛe. excõicam⁹.§.credẽtes.Sz cũ elect⁹ petit ꝓfirmatõez agẽ do ꝓ ipos q̃ ſe ſibi opponũt ſi opponãt aliq̃d elẽo i modũ

exceptõis ad ōfẽ/ ſionem eccie ſue ꝓ illos ñ admittit̃ replicatõ excõica/ tionis qz ſi ꝓſtet illos eẽ excõicatos nõ repellerent a ō fenſiõe.j.de excep. dilecti.qz a vẽſi/ one nulls excõica tus repellit̃.j.ō ex cep.in tribus vl.c b C Peruertẽdo iuris vñ ñ valuit qō fecerit.qz fines mãdati ꝙuãdi ſũt s.de reſcꝛpt̃.cũ di lecta.ꝛ.s.de off.de. venerabili.imo et ſi ꝛba reſcripti vi derent eẽ ꝓ ordinẽ iuris.tñ ñ dz rece/ di a iure.s.ō t ſcp. cãm que

c C Lite ñdũ ꝓtẽ. qō fieri nō dz.j.vt li.ñ ꝓteſ.p to.niſi electus eẽt ꝓtũar. tũc enim ne patiat̃ eccia vetrimẽtum ex mora pñs ꝛcipi teſtes li.ñ ꝓte.j.vt li.non cont.qm.§. pꝛro

d C Dict̃ grauа/ minib⁹.ſ.qz ſit̃ ſu per exceptõe ꝛ pn cipali negocio p/ cedebãt ꝛ li.ñ ꝓt̃. Et colligit̃ ex hac qꝫ ſi pl̃a grauami na aſſignent̃ ī ap/ pellatõe ſufficit alteꝫ pbari dũmõ quodlibet p ſe ſit ſuſ/ ficiẽs.ſi.j.de ap.ſignificauit.ꝛ.j.de p̃len.cũ iã dudũ.ꝛ.e.ō reſcrip.ex pte.vbi de hꝛc.Si ãt pl̃a ponunt̃ que hñt diuer ſos effectus ñ ſufficit alteꝫ pbari quo ad vtrũq; effectũ ſed ſufficit quo ad alteꝫ.ex plũ hẽs.e.de reſcrip.olim.ſz oia q̃ hic dca fuerit h ñt eũdẽ effectũ.ſ.vt appellatio legiti/ ma fuerit.ergo ſufficit quodcũq; pl̃xt̃.qz vtrumq; per ſe ſufficit

E Nerabilis frater.obſtãte.Sic g̃ pz q̃ hodie non hz locũ lex illa.C.de iudi.ꝓperãdũ.i.ñ.§.vl.et.§. plerũq;.vbi dꝛ q̃ inſtãtia iudicũ pereũt niſi cã fi/ nita ſit.j.trien niũ atꝛe lit̃ ꝓte.ꝓnumerãdũ.vt itez icipi at de nouo ꝓcedere ac ſi nunq; fuiſſet ꝓceſſum.Si enim iſti ñdere volebãt.qz inſtãtia iudicũ perierat ñ erant au diendi.qz hz ſm.l.p̃di.inſtantia iudicũ pierat decurſu tri ennij littere ſiue iuriſditõ iudicis non pierat.quia iuriſ/ ditio iudicis eſt perpetua ꝛ reſcripta perpetua ſunt.C.de diuer.reſcri.falſo.ꝛ ar.C.de conſti.pe.l.ũ.ꝛ.C.de preſcrip. xxx.vel.xl.an.l.vl.Poterãt tñ dicere.non tenemur ñde re niſi nouus libellus det̃ ō nouo.ꝛ omia itez ꝓcedãt ab initio per.l.p̃dcãm ꝓperãdum.que modo non hñt locũ

excõicatõnem[a] in modum ex/ ceptõnis obijceret ſe id offe/ rens ꝓbaturum:ꝓfati iudices interlocuti fuerunt: q̃ de hꝭ ꝛ principali negocio ſimul in/ quirerẽt:nolentes quaſi ñ iu dices ſed inq̃ſitores exiſterẽt ſuper predictis exceptõnibus ipius electi ꝓbat õnes admit tere.ſed peruertẽdo iuris[b] oꝛ/ dinem de premiſſis exceptõi/ bus ꝛ principali pariter per ſe inquirere intendentes et ꝓ o cedentes etiam ad receptõ nẽ teſtium lite[c] nondum ſup eo/ dem negocio cõteſtata.quare prefatus electus noſtram au/ dientiam appellauit.et infra. Quia vero ñ in modũ inq̃ſiti onis ſed cõmiſſiõis negociuz extitit delegatum. mandam⁹ quatenꝰ ſi ex dictis grauami nibus[d] vel aliquo ipſoꝝ ap pellatum cõſtiterit: reuocato in irritum quicquid poſt app. hmõi iueneritis attẽtatuz: in cã ipa iuxta ꝓioꝛ ꝛtinẽtiã lit teraꝫ rõne p̃uia ꝓcedatis

I dem magiſtro tancredo cãõ/ nico bñoñ.

V Enerabilis fraꝛ noſter archiepiſcopus rauen/ nas ꝓpoſuit coꝝam nobis: q̃ cũ decio cãe que inter ipz et cõitatem ceruie ſup iurisdictõ ne ciuitatis ceruie ꝛ q̃buſdam alijs articulis vertitur ſit per ſubterfugia ꝛ cauillatõnes eo rum per triennium ꝓrogata: dicti ceruienſ.aſſerentes inſtã/ tiam iudicij per decurſum triẽ nij periſſe ītendere ſub tuo examine recuſarunt.et infra. Mandamus qua.exceptione hmõi non obſtante[e] in nego/ cio ipo ꝓcedas iuxta traditã tibi fozmam I dem epõ et magiſtris.t.ꝛ.b.ꝓatẽ.bñoñ. cõmozantibus:

S Ignificauerunt nobis olim abbas ꝛ q̃uẽt⁹ ſcẽ marie ō florentia q̃ flo rentina ptãs p eis ꝓ cõmuni tatẽ caſtri de ligna ſuper poſſeſ ſione vel quaſi iuris ibidẽ eli/ gendi rectoꝛem quod ad ſe p/ tinere dicebant: diffinitiuam ſententiaz ꝓmulgauit[f].ſz poſt modum abbatẽ ꝛ cõuentũ p/ fatos ipſa poteſtas coegit cõ/ tari predicte ſuper ꝓprietaꝫ tes[g] vel quaſi memorati iuris in ſeculari iudicõ reſpondere. vñ vobis iniunxim⁹: vt ſi ita

S Ignificauerunt ꝓ mulgauit ꝛ hoc bene fieri po/ tuit.cum cã iſta ñ fuit ſpãlis.ſz ſui per iuriſditõe ipa/ li.ꝛ abbas ꝓuen tus fuerint acto/ res.vñ debuerit ſe qui foꝛ rei.j.t.pr. cum ſit generale. ꝛ.xi.q.i.erpientie. ꝛ.c.ſe.ꝛ.C.de innſ.

oiũm..iuris ordinẽ.et ſnia ſup poſſeſſiõe diffinitiua ap/ pellat̃.j.vt li.ñ ꝓte.c.ũ.et hic

g C Sup ꝓprietate.Sed vidꝛ q̃ iſti monachi tenebant/ rndere aduerſe pti ſuper ꝓprietate coram iudice qui co/ gnouit de poſſeſſione.quia iudex ille qui cognouit de poſ/ ſeſſione et cognoſcere debet de ꝓprietate.j.de cauſa poſſ.c.i et eſt illi audientia deneganda. qui continentiam cauſe nititur diuidere. vt coram vno agat de poſſeſſione.et in alio iudicõ de ꝓprietate.C.de iudi.nulli.preterea cã con/ uentõnis et reconuentõnis coram eodem iudice fieri de bet.C.de ſen.et interlo.om.iud.cum papinianus.et.ũ.q viũ.cuius in agendo.quis obſtat iudicium ipm in eo/ dem negocio habere contra ſe iudicem non dedignet.vt i l.cum papinianus.et.ũ.q.viũ.cuius in agendo.et illud quaſi videtur idem negocium.j.de mu. pe.c.i.So.verũ eſt q ꝛtinẽtia cãe diuidi non dz.et ille qui cognouit de poſſeſſione debet cognoſcere de ꝓprietate ſiue ſit ordinari us ſiue delegatus cui cã ſimpl̃r quo ad vtrũq; ſit ꝓmiſſa j.de ſequeſtra.ad hꝛc.et hꝛc locum hz cũ actoꝛ et reus ſint eiuſdẽ foꝛi ſz in cãu pñti ñ ſũt eiuſdẽ foꝛi. Vñ mõachi q̃ prio egerũt de poſſeſſiõe debent ſequi foꝛum rei. quod

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fecerūt ⁊ obtinerūt. ⁊ si aduersarij volebāt postea ꝓcurare monachos sup ꝓprietate debāt tequi fori monachorū. et cā possessionis ⁊ ꝓprietatis bñ pñt tractari corā diuersis. maxime vbi cā talis subest qz nihil cōe hz cā possessionis cum cā ꝓprietatis. ff. de acq. poss. naturaliter. §. nihil. ⁊ si aliqs postulauerit aliuz iudicē sup ꝓprietate ⁊ aliū super possessione ñ est audiendus. ⁊ sic loquitur. j. de cā poss. c. i. ⁊ .C. de iurisd. omn. iud. nulli. ⁊ ita nō contradicunt huic rc. quia hec isti monachi ñ fecerūt ⁊ alia iura cuius i agendo rc. non tāgunt cām istaz. qa illa loquūtur i reconuentōe que debet fieri simul cuz querentōe. j. ō mu. pe. c. i. ⁊ j. de or. co. cum dilecti. ⁊ tūc ēt ⁊ vellēt recōuenire de alia re. nō poterant cuz querenti o spoliatoris de qua agebāt mōasterij punctata fit. j. de ordi. co. super spoliatōe. nec de ꝓprietate simil tunc cum possessiōe poterat agi. C. de rei vendi. ordinarij

¶ Propter vindemias. tpe enim vindemiaz et tpe messium non compellit quis i iudicio respondere. ita q̄ sñia lata contra absentem non tenet. tamen si consentiunt ptes bene valet iudicium. ff. de fer. l. i. ⁊ l. si feriatū. ⁊ ō istis ferijs habes. C. de fer. omēs dies. in prin. Sed ill' ferijs que inducte sunt ob reuerētiā dei ⁊ aliox scōrū nullus potest renūciare ēt si partes velint. Illūs xo inducti in rationem hōim bene renūciatur. hoc est expssum. j. de fer. c vl. ⁊ de consue. di. iij. c. i. ⁊ ar. ad hoc. ff. de arbi. si feriatū. xv. q. iij. c. i. ⁊ q. Potest tamen tali die vt videt' libellus offerri. ff. de adul. l. miles. §. seraginta. ⁊ §. illius. sed ex causa tali tempore aliquis compellit litigare vt hic dicit i fi. ne tempus illius electi ad regimen illius loci elabatur. Et idem credo si finire ꝰ iurisdictō iudicis tpe illo q̄ tunc posset procedi ne iudicialis instantia euanesc. ar. s. ō of. dele. consuluit.

i ¶ Qs clericus. non defat. quod si fecerit pūitur dz ꝓut dz. xi. q. i. inolita. et. c. placuit. ⁊ j. e. si diligenti

k ¶ Actio. i. pentō. quia sm canones actōnem proponere non tenentur. s. c. primo. dilecti. vbi de hoc. et. c. examinata.

l ¶ Eiusdem. alr em nullo modo possunt eligere iudicium alioz immo de lnia epi iudicium seculare non possunt eligere sed ecclasticam personam bene de lnia epi. j e. significasti. als nec volentes nec inuiti possunt desere, te epm enam si iuramētū iteruenire. j. e. si diligenti

m ¶ Alios. id est ecclasticos. j. e. significasti. vel eps committat aliqui.

De foro competenti

¶ r concil'. chalcedoñ.

Si quis clericus aduersus clericum negocium habeat: nō deserat' episcopum

n ¶ Vtraq; pars. honestum ⁊ iustum ē istud vt amīe ptes si pñtes sint eligant iudicem cōmuniter vt hic. ⁊. q. vi. placuit. ar. ō. s. de of. deleg. cum. r. sed illam intelligo qñ altera pars est absens. vel cum non vult concordare reus vt ibi dr. als iniquum esset illud quod daret' ad voluntatem alterius' alto pñte. ⁊ sic obseruat' in curia roma. ō. xi. q. i. c. iudices. ⁊. xv. q. vij. c. si autem. sed illa intellignutur in criminali ⁊ nō tenēt hodie

ꝓprium sed prius apud ipsuz actio ᵏ ventiletur: vel consilio eiusdem ˡ apud alios ᵐ quos vtraq; pars ⁿ voluerit iudiciuz obtinebunt.

¶ x concilio parisiensi

Nullus iudicum ° neq; pbiterum neq; diaconum aut clericū alluz: aut minores ᵖ ecclesie sine permissu ᵍ pontificis per se distringere aut condemnare ʳ presumat. quod si fecerit ab ecclesia dei cui iniuriam ˢ irrogare dinoscitur: tam diu sit sequestratus ᵗ quou q̄ reatum suū cognoscens emendet

¶ x concilio aphricano

Vane si episcopi iter q̄s causa versatur sint diuisarum prouinciarum: ille primas ᵛ det iudices. in cuius prouincia ˣ ē locus de quo contenditur.

¶ re. honorē. de fēsori corrice

Nullus iudicū. s. secularium

p ¶ Minores. qs appellat hic mlores. Potest dici q̄ scolares siue seruientes ecclie deputatos ad eius obsequium. qz illi eodē priuilegio censent'. ar. xij. q. ij. eccliaz suos.

q ¶ Sine premissu. hic vacat ar. a ꝓrio sensu vt ꝓbat' j. e. significasti. vbi de hoc

r ¶ Aut ꝓdēnare. nisi forte in cā recōuētōnis qz bñ rñdere tenent' de ciuili. sed non de spūali vt dīm est. s. c. ꝓxi. ⁊. s. de iud. ar si clerici. c. vl. ar. j. de mu. pe. c. i. ⁊. ij. ⁊. iij. q. vij. cuius in agendo. C. de sen. ⁊ iter. om. iu. cum papinianus. ⁊ auc. ⁊ ꝓsequent'. sed in crīali non hz locum reconuentō corā iudice lect'ari. nec ēt corā q̄cūq; vt dcm est. s. ti. ꝓr. at si clerici

s ¶ Cui iniuriam. q̄ iniuriaz fac ecclesie dz priuari cōione ipsius. xvij. q. iij. sicut antiquitus. nec ad supplicandū dz admitti vbi sacrilegium committere non dubitauit. c. causa. q. iij. frater ⁊ coepiscopus. xij. q. ij. de viro nephando. vt sic puniat' in quo peccauit. sic. j. de iurepa. pastorat' in fi. ⁊. s. de of. dele. cum oli. ⁊. s. ō trāsla. epi to. ⁊. s. de tēp. ordō. lrās. ⁊ j. de iude. ad literandum. ⁊ j. de immu. eccle. c. finali.

t ¶ Sequestratus. p sniam. fi. xxi. di. q. p to.

Vane. ille primas. ⁊ B itellige cū ipe ñ pt sine nō vult p se cogī sere

x ¶ Prouincia. sic pz q̄ sub illo iudice agere dz actor in cuius prouincia res est litigiosa vt ex ipa resortiat' ff. ō cēsi. forma. §. si xo. ⁊ j. e. c. vl. ⁊. xi. q. i. expiētie. et vbi in rē ac. actor. ⁊ .C. ō pdi. mino. si pdīi. ⁊ .C. ō ꝓrog. lon. tempo. l. vl.

Si quis ꝯ. vt suspectus. Quid tenendū sit cū iu-
dex ordinarius recusat vt suspect⁹. plene dr. j. de
ap. cum speciali. que videt hanc dec. interptari. ⁊
illi standum est
b Executor. i. delegatus. qz ordinarius cum fuerit re-
cusatus dz cām ꝛ
mittere ꝓsōe neu
tri ꝓ suspecte vt
dicit ꝛ sī ō illa. j. ō
ap. cum spāli. ⁊. ij
q. vi. placuit. ij. et
xi. q. i. puenit. Dz
si appelletur a ta-
li subdelegato ad
quē appellabitur.
Potest dici q ad
papam. cūa⁊ ōdi
narū recusatū ñ
videat appellādū
nec ad metropoli-
tanuz omisso me-
dio. qz talis appel-
latō nō tz. j. de ap.
dilect. sed tal; pos-
set appellari ad e-
piscopuz non ob.
tali recusatōe ñ q
ipe cognoscat sed
vt alq ꝓsone non
suspecte ꝓmittat.
Ar. ꝯ. c. pdi. pla-cu
it. ij.
c Aut si hec ac
tor. s. dixit q reus
potest recusare or
dinarū ⁊ actor si
mil⁊ vt hic dicit ⁊
tūc eps ꝓmittit a-
licui q appellat ꝓ
tes eligere iudicē
sup cā illa. qbus epi
scop⁹ ꝓmittet cāz
hec ipemet facere
posset. sed cā vitā-
de suspitōis ꝺ dic
tum est. ⁊ idem iuris credo esse siue reus siue actor recu-
sauerit ordinariū. ⁊ est si. huic. xi. q. i. puenit. Vel sic pōt
intelligi qō dicit si hec actor rē. si actor recusauerit istum
executorē ab epo datum tūc eps dz alium eligere q cō-
pellat ꝓtes vt in aliquem ꝓuenāt ne postea ipm valeāt
recusare. s. de of. dele. sup qōnum. §. i. idem eēt si reus re-
cusaret istum executorem.
d Ipsi⁹ sollicitudie. hoc ideo dicit quia delegatus ab
ordinario non potest suam sniam executōi demādare. si
ille ordinarius illam delet exeq. ff. de re iud. a diuo pio. i.
rñ. nec potest iurisditōem dare. ff. de iurisd. om. iud. iubere
Sed nō credo illam subtilitatē ꝙuādaz q̄n posit exequi
suam sniam. qz exquo causa sibi committit intelligunt
sibi omia esse commissa que ad cām ipaz spectare noscū
tur ⁊ sine quib; cā expedir ñ potest. s. de of. dele. ꝓterea. ⁊
c. suspitōis. ⁊ lex illa a diuo pio ⁊ hec dec. non phibent
hoc licet dicat in eis q ordinarius hanc sniam exequat.
⁊ hoc etiam notant Jo. ij. q. vi. quisquis. Sed si velles
hoc ꝙuare posset dici q hoc locum habet cum ordinar⁹ ē
ꝓns. sed eo absente delegatus vel officialis eius exequa-
tur snias suas. alās permitiosum eēt hanc subtilitatez ser
uare. b.
e Seruata lege. que loquit de tpe executiōis senten-
tie que faciēda est in psonali actōne post quattuor mens
ses. ff. de usur. rei iud. l. vl. ⁊. ff. de re iud. l. q. ⁊. iij. §. fi. ꝙs.
Si clicus tor rei. hec regula generalis est. j. e. cum
sit. ⁊. xi. q. i. expientie. ⁊. c. se. ⁊. iij. q. vi. c. q. ⁊. c. ne-
mīnē. ⁊. ff. de iurisd. o. iu. item in criminali. ⁊. ff. vbi
bi in rem ac. l. vl.
⁊. ff. de ali. iu. mu.
cā facta. quia etiā
in prin. ⁊ in aucti.
vt cle. apud p. eū.
i. tñ so. colla. vi. tal
hit hec regula in ca
sibus no. j. e. cum
sit. ⁊. c. licet. et. c. ex
tenore
g De cōsuetu
dine. talis consue
tudo cōtra omia
iura prędicta ē. sz
introducta est ꝓ-
ter negligentiam
laicorum in exhi
bendo clericis iu
sticia. j. e. cum sit
generale. ⁊. c. licet
⁊. c. ex tenore. sed
papa siue sint ne
gligētes siue non
quotidie ꝓcedit li
teras clericis ꝯ lai
cos sup quacūq
qōe. ⁊ ita assumit
sibi iurisdictōem
alior ꝯ id qđ dic
s. ti. pri. nouit. in
prin.
Ex trāsmis-
sa. r. forte
epc erat
iste. r. qz als papa
ñ dedisset ei litras
qz sz ꝓcedat epc
ꝯ laicū ñ tñ conce
dit laico ꝯ laicum
dum tamen habe
ant aliū superiorem cum ꝯ suetudo curie sic se hēat ni
si de ꝯsuetudine ⁊ sponte se subijciāt iurisditōi eccie. sic
potest intelligi. s. de arbi. innotuit. ⁊ ꝯ filia. ⁊. s. c. primo.
in fine
i Ad ñs. quo ad feudū illō als vī q erāt milites eccie
vt. s. dr in littera
k Nec in iudicō eccīastico. qđ q̄dē facere potuit cūz pa
pa talē ꝓhibitōem admittat. qualr cā feudi dēat tracta
ri dr. s. ti. ꝓr. cetex
l Distulerit. ⁊ sic per negl̄am iudicis secularis iusti-
tio que prius erat inefficax apud delegatum modo ē effi
cax. sic. j. e. lz. ⁊. c. ex tenore. sic ēt delegatus ꝓ negl̄am per-
dit iurisditōnem. ⁊ transfertur ad ordinarium. s. de of.
ordi. significauit. s. de offi. dele. prudentiam. §. ferta.
in fine.
Ex. questio mota fuit vacāte eccia. vñ non erat
q̄ de illa quelione posset cognoscere. nec tunc alia
quid fieri potest in ꝓiudicium vacanti eccie. s.
ne se. vacā. per totum. vnde ꝓpositus non tenebat nec
debebat respondere de feudo eccie coram alto iudice. s. c.
ꝓrio. ⁊. s. ti. ꝓri. ceterum. Et ideo papa mādat q dif-
feratur questio illa quousq ecclesia ꝓlatum habuerit.

n Consecratus,idē eēt si electꝰ eēt ⁊ ꝓfirmatus. quia tunc habet plenam amīstratōem q̄tum ad ea que pti/nent ad iurisdictōem.s.de ele.trāsmissam.ar.ad idē.s.de trāsla.inter corpalia

o De feudis,supple cognitō de feudis.

p Cognitōem q̄ fōte dicebatur ab aduersarijs q̄ ñ erat feudū eccie sed potius impa/rois.vñ dicit hic sub ꝺditōne.⁊ si e piscopus esset ne gliges in q̄e feu/di,procedere.iecula ris iudex postea,p cederet licut econ uerso.s.e.c.pr.nō enim cognitō feu di ecclīastici semp ad iudiciuz eccle spectat vt no.s.ri. pr.cerez. Sed cō/tra videtur potius q̄ secularis iudex non possit supple/re negligam epi sed per papaz tūc su p plenda est illa ne/gligentia quia nō ad iudicē secularez de hac cā ptinet ēt si laici sunt.

q Alioqn.idē si ad eccliam nō p tineat

Quis sit fo/rū rei.s.e. clicꝰ,et in ꝺcō.ibi posit⁹ ⁊.l. de iur.o.iud.iuris ordinem

s Remissi,i q̄ casu pñt p ercōicatiōem compelli iusticiā exercere.xxiij. q.v.admīstratores,immo iudex qui negligit facere iusti ciam litem facit suam.xxiij.q.i.dns noster. ⁊.iij.q.vij.q̄ sine peccato.ar.in auc.vt diffe.iu.§.hoc autem.col.ix.⁊.E de ap.li appellatōem.⁊ si p̄ voluntatem vel grām vel inimici ciam iudicauerit in verā iuſt estimatiōem ꝺdēnari dz.ff. de iudi.si filiꝰfamilias,⁊ in vec.noua.j.de sentē.⁊ re iudi.c. cum eterni.

s Malefactores,i.raptores rez ecclīasticaꝝ ⁊ inuasoꝛ/res,xij.q.ij.de viro. Et isti qui sic vna eccliaꝝ eripiūt tāq̄ sacrilegi iudicant.⁊ pñt ercōicari vsq̄ ad ꝺdignam sat/factōem.xij.q.ij.nulli liceat ignorare.⁊.c.q̄cunq̄.⁊.c.pre dia.⁊ est ꝓpsum.j.e.ꝺquestus.⁊ quasi homicide putāt xij.q.ij.q abstulerit.⁊ quia isti sacrilegium ꝺmittunt vt dicut iura p̄dicta coram ecclīastico iudice sunt trahendi. cum istud crimen sit ecclīasticum vt hic ꝺz.⁊ sacrilegiuz q̄nq̄ nō p iudicem secularem punit. E.de epi.⁊ cle.si quis in hoc genus. Item crimē vsuraꝝ.j.de vsur.cum tu.hereti/cis simonie periurij ⁊ adulterij.hoc ptinēt ad eccliam ⁊ ꝺsi/milia,⁊ de quocūq̄ peccato.s.de iudē.nouit.⁊ hoc quod di cit hic introductum ē in fauorem eccie.⁊ qz hoc dicē spāli ter de malefactoribꝰ q̄ possint ꝺueniri sub quo iudice de/bent secus vidz intelligendum de alijs q̄ coram suo iudice sunt trahendi dummō ibi possint suā iusticiā ꝺsequi.vt ꝺz.s.e.ex trāsmissa.quia quod de vno ꝺcedit de alio ꝓba/bile videf.xxv.di.quat.cū suis ꝺcoꝛ.nisi ꝺsuetudo ꝺtriuz inducat vt ꝺz.s.e.sicilicus.in fi.

Quod clericis aliquos ēt laicos ⁊ ē spāle parisius vbi epūs habet talem iurisdictōem ⁊ gerit vicez comitis.vñ ⁊ ꝓco bannū ubi nūciat nomīe epi et regis.als laici de/bent in cauſ pecu/niarijs coram suo iudice ꝺuēiri.nec tractare ibi cā u re canonico sed ci uili siue iure gēti/um vel iure muni cipali.sed cāe trac tant inter clericos ⁊ laicos quos cō/uenit.vel si ꝺuenianſ iure canō/co non ob.consue tudine

vacāteꝝ impio ad iudicē secla/rem recurrere nequeūt q̄ a su perioribꝰ in sua iusticia oppri/munt. Si vo cōsules iusticie tāq̄ merito suspecti fuer t re/cusari coram arbitris cōit elēcis de cā suspitōis agat.q̄ si proba ta fuerit eē iusta: ad te vel ad nos ꝺp iusticia recurrat sic̄ su/periꝰ est exp̄ssum. I dē archidi. ⁊ thesaurario turoñ.

Ex tenore lrāꝝ comitis britāie ē nris auribꝰ in timatū. q̄ cū cāz q̄ iter mulierē nobilē.t.⁊.i.ꝺ medua no sup hereditate sua noscit a gitari.vobis commisim⁹ ꝺmi nandam:ipe comes eidē mu/lieri cum tam ipa q̄ predictꝰ i.essent de foro ipius: manda uit vt causam deferrent ad ip sum. promittens eidem q̄ faceret ei iusticie plenitudiem exhibere. et infra. Nos igi/tur attendentes q̄ si sumus: viduis in iusticia debitores: q̄ alijs iniusticiam facere non debeamus. Mandam⁹ ꝺcō.iij.xxcell.epo

Licet ex suscepto ⁊ infra Wā.qua.si q̄a laicis xxcell.litteras sup re/bus p̄cipue que foꝛ secularē ꝓtingūt a se.ap.ꝺtigerit impe trare sub ap.ob.ꝺcernas au ctoꝛitate nra irritas ⁊ inanes dūmō ꝺsules ⁊ cōe ꝺ se conq̄/rentibꝰ in iudicio secl'ari exhi/bāt iusticie cōplemētū. Licet tñ ipſ q̄ sub eisdē ꝺsulibus tl'r duxerit cōtēdēdū si se i ali/quo senserit p̄grauari ad tuā sicut hactenus fuatū est l'ad nrām si maluerit audiētiam appellare hoc p̄sertim tpe quo

Licet iusti/cie ꝺplem/tuz.g̃q̄si/q̄ ad sniam puēi/tur sp est i pendē/ti an valeat rescrip/tum.j.c.pr.⁊.s.e. ex trāsmissa.q̄nq̄ em rescriptum ē i pendenti.s.de re/scrip.quo autem.

y Quo vacāte iste ergo est vnus casꝰ in q̄ iudex ec/clesiasticus p̄t se imiscere secl'ari iurisdictiōi.s.cū superior ñ inuenit. Alius ē cum iudex secl'aris negligit facere iusti/am vt hic ℞.dūmodo.cē.⁊.j.c.pr.⁊.c.ij.ar.xxiij.q.v.ad/mīstratores. Tercius est cum aliq̄d ambiguum fuerit.⁊ difficile ⁊ inter iudices variat.j.qui si.sunt le.c.p venera/bilem.circa medij. Quartus est in oī crimīe ecclīastico puta vsura sacrilegio ⁊ filijs.vt.vi.q.ij.§.i.⁊.xxij.q.ij.nul li liceat.⁊.j.de vsur.qñ. Quintus est cū p denūciatiōez cri minis cā deferf ad iudicem ecclīasticum.s.ii.prio.nouit Item rōne ꝺueritat⁹ vt in vote.j.de vna.inter vi.⁊ vx.de prudentia

z Ad te vel ad nos.ꝺ.j.de ap.cuz spāli.⁊.s.e.si q̄s ꝺ cle/ricum.vbi ordinarijꝰ recusatus ꝺmittit cām. So.illa ꝺti neret ius cōe.⁊ qō hic dicit locale est de recusatōe iudicꝭ ordinarij ⁊ delegati.⁊ de illis hēs.j.ō ap.scō requis.et.c. cum spāli.

Ex tenore exhiberi.⁊ qz iudices nihilomin⁹ ꝓcede bāt in cā comes significauit hoc dño pape

b Iniusticia.j.ō vna.iter vi.⁊ vxo.nup.p ips q̄ cā viduaꝝ ñ ptiet principal'r ad eccliasticū iudicē licet ptineat ad eccliam q̄tū ad protectōz.lxxxvij.di.c.i.⁊.ij.im mo ad iudiciū secl'are spectāt ꝓmo cāe viduaꝝ pupillo/ꝝ ⁊ orphanoꝝ.xxiij.q.v.regū.⁊.q.ij.ab ipatōibꝰ.⁊.C.qñ i/pe.iter pu.l.vna.scōario q̄tū ad ꝺfēsionē ad eccliam spec tant.xxiij.q.v.admīstratores.⁊.j.de cē.lꝺ.⁊ causa viduaꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ alias ꝛnisabiliū psonaꝝ spectat ad eccīam vbi agit̄ de
iuria siue de violēcia eis illata. xxiij. q. iij. si q̄s de potē
tibus. ꝛ sic intelligē. j. eo. ex pte. vbi papa ꝓmittit cām vi
due sup violēcia irrogata. ꝛ sic p̄t intelligi. j. de ✠. fig. super
§. vl. ꝛ p̄cipue circa fines vt in p. de. nup. cā penitēcij ad
eccīam p̄tinet. xi.
q. i. aliud. ✠ref̄ si
monie adulterij cuz
agit̄ ad separacōem
matrimonij. j. vt li.
non ꝓcedat. c. i. s. cū p
cu. tue. ꝛ alie de q̄
bus dicet̄ i se. no.
tula ꝛ indirecte rō
ne peccati oēs cāe
p̄tinent ad eccliaz.
vt. s. ii. p̄. nouit.

¶ Ecclīasticum iudicē hīc iunct cāe matrimōiales. s. de offi. dele. cām matrimonij. ꝛ j. de ꝓsanguin. ꝛ alt. ex inter

Ite cā nanuitaꝝ alicuius. j. qui fi. iunct le. latoz. ꝛ c. causā

Ite iuris patrona tus. s. cū iuxta. q̄nto

Ite decimaꝝ. j. de decī. p to.

Ite cā vsuraꝝ. j. de vsu. q̄ naz. ꝛ p to. ꝛ alia plura. vt dictū est s. c. cum sit. ꝛ c. licet

b ¶ Determinet̄. p lras p̄ius impetratas vt incipiāt va
lere ex nūc quo ad effectum. s. de ✠. dele. c. iij. §. i. ff dele. iij
l. i. §. i. ff. de of. p̄cō. l. iij. in fi. ¶. de dona. inter vi. ꝛ vio. do
nationes. ꝛ. s. de rescrip. eam te. interum em̄ iurisditio dor
mit sic. s. de rescrip. pastoral. in fi. Vñ em̄ ꝓmitti cā sub ꝓ
ditōne si iustitia coꝝ sec̄lari hēri ñ possit. ar. j. de iureiur.
quēadmodum. sicut cognitō principal̄ cāe sub ꝓditōne
ꝓmitt̄ in cā appellatōis. j. de ap. vt debitus. sic. s. de of. de
le. insinuāte. ꝛ ff. de iure do. stipulatōem. Q̄d aūt līe que
ab initio non valēt postea ꝙualescāt est ar. s. de rescrip. si
aūt. j. de ꝙuer. coniu. placet. ff. de inuisto rup. ꝛ ir. testa. cū
m scō. ff. de libe. ꝛ posthu. si quis posthumos. in p̄inc. et
ff. de pig. ac. si rem. §. vl. ꝛ. s. de ele. q̄ sicut. ar. ō. s. de ele. du
dum. vbi de ✠. ꝛ j. de p̄ba. post cessionem. Ite hic habes
q̄ iurisditō p̄dict̄ p negl̄am. sic. s. de off. dele. prudētiā. i fi.
ꝛ. s. de of. oz. ligniheauit. ꝛ c. liz. ꝛ sic līe iste sunt in pendē
ti quousq̄ appareat de negl̄a iudicis sec̄lare. s. e. c. p̄. si
cut in pendēti est. an i senatusco. macedo. ꝓmissum sit. ff
ad macedo. l. i. §. si pendeat

¶ Diligēti p̄uatoꝝ. Sic g̃ p̄z q̄ p̄uatoꝝ pacto iuri publico non derogat. ff. de pac. ius publicuz. ꝛ. l. inter debitorē. s. de arbi. cum tpe. ꝛ. j. de sē. ex. ꝓtingit. ꝛ. nemo em̄ ius publicū remittere p̄t aliquibus pactōnibus nec mutare formā antiqtus cōstitutam. ff. de admi. tu. q̄dam decedēs. ꝛ. j. ō testa. req̄sitū. ꝛ nemo po test facere q̄ legeꝫ in testamēto suo locum non habeant ff. de le. i. nemo. ꝛ. ff. ad. l. fal. quod de bonis. §. i. ꝛ. ¶. de con di. insert. l. ij. ꝛ. ¶. de iura. ca. l. vl. §. sed q̄. ꝛ. x. q. i. sic q̄dam ff. de postu. quos ꝓhibet. j. de excep. c. exceptōnem. Sir. ō. ff de pac pacisci. ꝛ. l. pactum inter hēredes. ff. a q̄bus ap. nō ly. l. i. in fi. ꝛ §. i. ꝛ. ¶. de temp. ap. l. vl. in fi. ꝛ. ff. de ser. l. i. ff. ō mino. si iudex. ꝛ. j. de regu. ad apostolicā. ꝛ. j. de p̄iuil. si ō terra. ꝛ. c. accedētibus. ꝛ. ¶. de pact. si quis in ꝓscribendo vbi vī exp̄ssum. ꝛ. j. e. dilecti. Sup hac ꝓpetate dicas q̄

quatenus nisi sit talis causa q̄ ad ecclesiasticum[a] iudicez pertinere noscatur ei superidere re curetis dummodo per iudicem secularem suam iusticiaz possit obtinere. alioquin non obstante ipsius contradictione causam ipsam ratōne p̄uia terminetis[b]

Idem p̄iano archiepō

¶ Diligenti. ꝛ infra. Asseruisti te vsq̄ ad hec tpa tenuisse q̄ licitum sit clerico renūciare saltē in tē poralibus causis iuri suo. et sibi laicum iudicem constituere. p̄sertiz vbi aduersarij voluntas accedit: ac tenere iuramentum super hoc interpo

tum respondisti: īmemor constitutionis qua cauetur pacto p̄uatoꝝ iuri publico minime derogari. Cuz ergo ius hoc in mileuitan. et carthag. cōcilio[b] sit specialiter p̄mulgatum ne clerici[c] clericos relicto suo pontifice ad iudicia publica p̄trahant[d]: alioq̄n cāz perdant[e] et a communiōe[b] habeantur extranei. et tam epi[c] q̄ diaconi seu quilibet clerici in criminali seu in ciuili negocio si derelicto ecclīastico iudicio publicis iudicijs se purgare[f] voluerit. et si p̄ eis sit lata[g] sententia: locum suū amittant. ꝛ hoc in crimīali actōe. in ciuili vero p̄dāt[m] quod enice

illi iuri quod est tm̄ introductum in fauorem aliquoꝝ bene potest quis renunciare. Sed si aliquod ius introductum est in fauorem quoꝝundam p̄ publica vtilitate ipsoꝝ ꝛ odio alioꝝ nullus potest tali iure renunciare. tale est ✠ de quo ✠ic agit̄ quod introductum est non taz in fauorem clericoꝝ q̄ in odium laicorum. ipsi enim clericis oppido sūt infesti. vt. q̄. q. vij. laicos. ꝛ. c. laici. ꝛ tale est illud. xvij. q. iij. si quis suadente. quia ei renunciare non potest. j. ō sentē. et. contingit sic ut potes videre in simili. mlier potest renūciāe vtil. quia in fauorē ipsius tm̄ introductum est. ff. ad vell. l. vl. §. pe. ꝛ. ¶. c. n. iubemus ꝓpter infirmitatem sexus ¶. ad vell. si fine. ꝛ ff. c. l. ij. §. ✠ba. sed macedo. non p̄t renūciari. quia illud in fauorem q̄rundam introductum est. ꝛ i odiū creditoꝝ. ff. ad

macedo. sed ꝛ si pater. in fi. Simil̄r beneficio restōnis nō potest renunciari. quia tam in fauorem q̄ in odium introductum est. liz sit ar. ō. ff. de mino. si iudex. Ite ꝛ alia rō ꝓ hoc assignari quare non possit clericus in alio iudicem ꝓsentire. q̄ p̄iudicat epō suo fine cuius consensu iurare n̄ potest nec alibi iudicē hēre. xi. q. i. cl̄i cum. ꝛ iij. q. vi. ñ liceat. j. de iura. ca. c. i. in fi. Item ab alio ñ p̄t recipe ordinem nisi ab epō suo ergo nec iudiciū q̄ est maius. sic argumētat canon. ix. q. iij. nll̄s p̄mas. j. ō paro. c. iij

Ite nō p̄t ab alio p̄lato petere aime iudiciū q̄ē ocl̄ruz multo fortiꝰ ñ p̄t petere iudiciū p̄sone. j. de p. ꝛ e. omnis viri. ul. q̄. ꝛ ō pe. di. vi. placuit. Sic possz ꝓingere q̄ omnes subditi epi alibi iudicē eligerēt. Laicꝰ ✠o bñ p̄t alibi iudicē sibi eligere in ciuili negocō. ff. de iudi. l. i. ꝛ. q. sed in crimīali non. xi. q. i. si q̄s cum cl̄ico. ꝛ ¶. de iurisdic. o. iu.

Ite in crimīali. clerici tamen arbitros bñ possunt eligere ꝓpter ꝓsensum epi. s. de arbi. c. i. ꝛ. ij. ꝛ. c. dilecti. ꝛ p tot̄ titulum. Ite dixi q̄ illi p̄iuilo. si q̄s suadēte. renūciare ñ p̄t. tñ clericus ✠ exaratus a laico vel ab alio p̄t ei remittē iniuriā q̄tū ad se sed ñ q̄tū ad eccīam. xxiij. q. iij. si q̄s

lxiij. di. salonitane

d ¶ Cōcilijs sit. que ꝓcilia tu ✠es. xi. q. i. inolita. ꝛ. c. placuit. quoꝝ ✠ba hic ponūtur

e ¶ Nec lici. hic ponit tenorē. c. inolita. ꝛ. c. placuit. q̄uꝝ ✠ba hic ponunt

f ¶ Detrahāt. ꝛ sic trahunt[k] inuiti. et iō punit̄ ille q̄ eos trahit. ꝛ sic loquitur. c. inolita. in actore.

g ¶ Cām p̄dāt. Sed nunq̄d per sniam an ipso iure. hui. dicebat q̄ ipo iure p̄dit cām. sed vī potius q̄ p sniaz. ar. p̄dict. c. inolita. vbi dicit ꝓuentus ꝛ causam p̄dit. ꝛ. ō iurisdi. om. iu. item in crimīali. vbi dicit. actor sic actē cau se mulctetur reus. p condemnato habeatur. ꝛ ar. p̄dicti c. placuit. vbi dixit. locum suum amittat. quod vī videꝫ op. ad ✠c ar. j. de excess. p̄cla. grauē. Hoc dicit ✠ ꝓtra. Sed nūquid intelligimus ✠c p̄ nam imponendā

statī vel post ꝯuētōem vel post li.ꝯte.vel tm̄ si ꝓseuerat vs
q̄ ad fi.cāe. Et vī certe q̄ post q̄s vocatus ē ad iudiciū.ri.
q.i.iolita.vbi dic̄ q̄ ad iudicia publica ñ ꝓtrahāt. li ꝯ fe/
cerint cām ꝑdāt.ꝛ.c.placuit.vbi dicit q̄ de sectari iudice
posūt aut ritu nō.ꝛ.C.de iu.om.iu.itē in criminali vbi dicit
qui iuocau erit in
vrito examine.ſz
vī q̄ añ li.ꝯte.pos
sit penitere nec ici
dit in pnā.ff.rem
ra.hā.amplꝰ hoc
ꝛ.ff.de in ius vo.l.
q̄uis.ꝛ.ff.de iurꝫ.
om.iud.si cū vene
rit.ꝛ.ar.illꝰ.c.pla
cuit.vbi dicit si cri
men fuit itē tatuz
vel ciuil cā cōmo/
ta.p que ꝛba inu
itur q̄ lis fuit ꝯ.
imo et vī q̄ q̄ci
q̄s añ iniaz licituz
sit penitere. arg.ff
de inof.tel.papini
anus.§.mem isse.
ꝛ.C.de his q̄b⁹ vt
indi. alia cā.et.ff.
qō me.cā.si cū ex
ceptōe.§.hoc actō
ꝛ.§.sa ꝛ. Aug. dice
bat q̄ hic ñ e locus
pnie.dnigniꝰ tm̄ ē
ꝛ tuꝰ dicere q̄ añ li.ꝯte.fine pena desistere ꝑt.ar.illꝰ.c.
placuit.q̄ ꝓmptiores dēmus eē ad miam q̄s ad rigorē
ff.de ac.ꝛ ob.l.arrianꝰ.post li.ꝯo ꝯte.ñ ꝑt vitare pnā. ar.
ꝓdictaꝫ.l.ap̄lꝰ hoc.ꝛ.l.q̄uis.ꝛ.l.si cum venerit.ſz in cau/
sa spūali sola de posito q̄rimonie sufficit vt ab eccīa tan/
q̄m ebꝛ putridū abscidaī.ꝛ bñficia aliꝰ ꝓferant ī.j.ō excel
ꝑa.graue. Sz ꝑt dici q̄ illō est ꝓpter excessum nimium.
eo q̄ in suū ēpm tm̄ facinꝰ attētare ꝓsumpsit vt merito
augeri dēat pna.ff.de re mili.oē delictū.§.i.ſz de rigore de
lent punīri q̄n de ꝛtū exame alios trahꝛ nūt
h C Ā cōtione sacroꝝ.q̄z in pnā reuocabunt a sacris ad
tꝫs.ar.q.q.vi.catholicꝰ.vel potius a cōtione.i.offō.ꝛ bñfi
cio si clicus est p̄uef.vt dic̄ hu.ſz nimis rigida esset hec
pna.nec ēt talī ꝛpositō ꝓsonat lre. Et ita dic̄ q̄ ñ perdit
locū suū si ꝑdere vult qō euicit.ꝛ huculq̄s loquit̄ in acto/
re sequntia ꝛba ꝛtā epī tē ꝛ in reo
i C Ā epī. hic ponit tenorē illius.c.placuit
k C Purgare.ꝛ sic loq̄t in reo.c.placuit.ꝛ iō q̄z spōte eli
git ꝛtū iudiciū punit.ꝛ ex pone purgare.i.examinare cāz
suā. Et dic q̄ voluerit cū effectu.i.fecerit q̄ examinare
ibi cā.nā si iuiti traherent ñ pūrent.ar.ꝯ.s.de iudic.at si
clici.ꝛ.ri.q.i.in clericoꝝ
l C Pro eis lata sit. Sz q̄d si ꝯ eos lata sit. Dī q̄ ñ tene
at.q̄z snia a ñ suo iudice lata ñ tz.s.de iudi.at si clici.ri.q
i.clicoꝝ. Sal̄ ꝑz q̄d dicēdū sit.nā si obtineret snia nō va
leret.ſz si ꝯ eos lata ē de iure tenere ñ dēret.iñ q̄tum ad
se ꝛ in odiū illoꝝ ꝑuabit talī sniaꝛ ꝓpellet ad hoc ꝓpē cul
pā suā.imo m̄to fortius ꝑ ꝓdēnato dz hēri.ar.s.ō tnū.
quod in dubijs
m C Perdāt.i.rē que ab eo petebat de q̄ fuerūt absolu/
ti ꝛ hēbant ꝑ ꝓdēnatī.ꝛ res illa dabit actori cui fcā ē in
tma.q̄z reꝰ alī se ꝓuenire ñ patiebat.q̄z forte potēs erat.
ꝛ actor ꝑm timebat.vñ ñ audebat illū ꝓuenire coraz suo
iudice.ꝛ sic actor iuitus ꝛ coactus ꝓuenit illū.sic in ꝑce.
casu actor ꝑdit qō euicit.ꝛ dat reo q̄ iuriꝰ tractꝰ fuit ad iu
dicem alienū.sed si vter q̄s fuerit in culpa tūc dz dari illi
eccie cui facta est iniuria.ꝛ iurisdictōi eius spreta.ꝛ qō dicit
ꝑdāt qō euicerit itelligē cū cā est ꝓpria clici.sec⁹ si negoci
um sit eccie.q̄ delictum ꝑsone ꝛc.xvi.q.vi.si ꝑm
n C Si locū.ecce reus ꝓz electōez vel ꝑdat cām vel amit/
tat locum. si potꝰ vult ꝑdere locū.nunq̄d ꝓbēbit qō euic.

cē.aut aliorum clericoꝝ tue
dioc̄sis super excessibus im/
petuntur sint cogendi coraz te
vel potius coram illis quibus
seruiunt querulantibus ī ꝑpō
dere: cum illi sibi iurisdictio/
nem huiusmodi vendicare cō
tendant: licet illos excommu
nicare non valeant: vel alias
etiaz coercere. Super quo ta
liter respondemus q̄ ad te vt
pote ordinarium de talibus
debent conquerentes habere
recursum. maxime ꝙ in ꝓ his
impetuntur: que in tua noscū
tur dioc̄si commisisse: nisi
forte ꝓ quibus delinquētes
ipli deseruiunt ex indulgentia
vel consuetudine ꝙ speciali iu/

sic si actor fuit in
culpa alīs non. q̄a
factū istius nō dz
obesse actori imo
centi.ꝛ sic est casꝰ
in quo tenet sniа
a ñ suo iudice lata
o C Dā ī esse pz
hic ergo pz ar. ex p
cedentibus ꝛci. q̄
nec inuiti ꝛ hoc ex
ꝛ alijs inleuita. i/
olita. nec volētes
hoc ex ꝛci. cartha.
placuit
p C Pacisci pōt.
vt iudicia secula/
ria sub eāt. Sz nūq̄
quid tacite pōt re
nūciare suo foro.
vī q̄ sic. rīdendo
coraī laico. Arg. iij
q.vi. pulsatus. nā
ꝛ papa renunciat
suo foro. ij.q. vij.
nos si incompētē/
ter.ꝛ.q.v. mandat

stie. multa eī possumus tacite ad q̄ nī possumꝰ nos pac/
to astringere. ff.de pcu. filiꝰ fa.§.veteranī.ꝛ.C.de pac.l.vl.
ꝛ.C.de iu.ca.l.q.in fi. Dicas q̄ neqz tacite neqz exp̄sse ꝑt
clicus aliū iudicē ꝓstituere imo in eccīastica ꝑsonam fi/
ne inia spāli epī sui ꝓsentire ñ ꝑt. nec illū in iudicē eligē
re. vt. ij.q.vi.ñ liceat. j.e. significasti. vbi determinat ista
dubitatio vt ibi dicit.
q C Juramētū. hic ergo pz q̄ si ꝯctus ñ tenet siue pactū
iuramētū de obseruādo ipm ꝯctum vel pactum nō tz nec
q̄s obligat. ff.de leg. non dubiū.ꝛ q̄z iuramētum ꝯtra bo
nos mores ꝛ vim legum ꝛ auctātem iuris nullius ē mo
menti. ff.de le.l.hi q̄s inquilinos.§.si quis.et q̄z iuramētuz
non dz esse vinculm iniq̄tatī. xxij.q.iij. inter cetera. ꝛ.j. de
iureurā. q̄to. Item ar. q̄ si principale ñ tz nec accessoriū.
vt. C. de vsur. eos. C. de pos.l.si de posita pecūia. ꝛ.l. p/
dicta non dubium. ꝛ.j. de fi. instru. inter dilectos. et quia
idem iuris est in principali et ī accessorio. s. de off. de leg.
prudentiā in fi. Ar. ꝯ.j. de iureiu. debitores. et. c. cū contin
gat. sit q̄ iuris ē in accessorio et in principali. ar. xxij.q.i
patus. ℞ sus fi. ℞. nā si xp̄iana. in fi. alīs ē. c. Ar. ꝯ q̄ aliud
est in accessorio q̄m in principali. ff. de pac.l.ij. Ar. ꝯ. sublato
accessorio tollit principale. ff. de pac.l.ij. Ar. ꝯ. C. de rei uic.
pig. creditricē. Item signat ꝯ.j. de iureiu. cū ꝓtigat. vbi iu
ramentū sup ꝯctu ꝯ legem tcō pstituz firmatur. et ibi de
hoc. b.

Quom contingat. maxime. i. tantum. sic. xi.q.iij. si
quis episcopus damnatus. nam tm̄ ab illo pu/
niendus est vbi delictū. vi.q.iij. placuit. j. de rap. c.
i. vbi de hoc. Vel dic q̄ licet alibi possit excōicari non tam̄
ab alio potest deponi q̄m a suo dioc̄sano. secus si ciuiliter
ageretur de beneficio. j.e. postulasti. quando reus sit ī iu
dicio tendus ad suum iudicem. dicitur. iij.q.vi.c.i. et. j. de rap.
c. primo.
s C Vel ꝯsuetudie. no. q̄ ꝯsuetudo dat iurisdictōz. ix.q.
iij. ꝯsuluī. s. de arbi. dilecti. C. de emācip. l.i. ꝛ vl. et. s. de off.
ord. irrefragabili. Sed qualr potest in hōi casu priuilegiū vī

ꝯsuetudo dare iurisditōz cū nemo sibi vel suis ius dicere possit.ff.de iurisdi.o.iu.qui iurisditōi pest.t.C.ne quis in sua cā ius si.di.l.vnica. Sed dic q dns familie pt hre ordinariā iurisditōz sup familiā suā,sic mgt sup discipulos suos vt in ꝯsti.federici.C.ne fi.p pte.aucti.habita. sicut eps in suos canōi cos.t sicut pt sup filio suo. vt.iij.q.vij.§.tria.circa finem.t.xxiij.q.iij. duo ista noia.t si suspectus fuerit dominus petat actō ei aliquē associari iij.q.iij.§.offerat. vel eligat arbitros.e.si quis ꝯ clicū t.xi.q.i. quenit.j. de ap.cū speciali.

Postlasti. deliquit t ita delictū dat iurisditō em.j e.c.vlti.t.vi.q.iij. placuit.t eps iste in cuius dioc.deliquit dz ferre sniaz ꝯ ipm sup crimie t nō sup eccia.t hec snīa lata sub vno facit fidē t in alio iudicio.si.xxiij.q.i. subdiaconus.ri q.i. statuimus.ff. de iureiurā.si duo patroni.C.de libera cau.milem⁹.

b Executio faciendā.ille em iudex in cuius dio.ē res in qua fieri dz executō dz sniam mandare executōni.t sic ille eps cui subest illa eccia illius clici priuabit illum p sniam ab alio epo lataz.ar. ff.de re iud.a diuo pio.§.i.in crimīb⁹ si crimē magnū ē ille iudex exequatur sniam vbi delictum est ꝑpetratum.j.de rap.c.i.t ff.de re mili.de seruatorem.in prin.t in aucten.vt nulli iudi.§.si vo qs ꝯprehensorum.col.ir.

Exte.b.totalicū.id est donatōnis ꝓpter nuptias mulier em dz dotem dare viro.vir autem dz dare proi donatōem ꝓpter nuptias.j.de don. inter vir t ux.nuper.in fi.

d Complices. Nota q tenetur quis hec interdicto siue quis fecit siue complices eius ipius mādato.siue ēt ratum habuerit.j.de resti.spolia.cum ad sedem. t.ff.ō vi t vi.ar.cum a te.t.l.iij.§.cum ꝓcurator.quia facientes t ꝯsentientes pari pena puniuntur.s.de of.dele.c.i.t.ij.q.i. notum.in fi.t tenet etiam alia ratione si rem illam scien ter recepit a iectore.j.de re.spo.sepe contingit.t.s.titulo pri.quia

e Andegauen.potest enim quis habere domicilium i diuersis locis.ff.ad munici.assumptio.§. iure.t.l.filij.§. senatores.t.ff.de sena.senatores,ꝛrumtam sola possessio ꝛmus que cō paratur in alia ciuitate non facit domiciliuz.ff.ō municipa.libertus.§. sola ꝛm⁹.nisi eā inhabitauerit vñ dicit infra in qua interdum consueuerat habitare.hz definit esse municeps adept⁹ senatoriam dignitatē ff.ad munic.municipes. Sed ō verum est q̄tum ad munera non quātum ad dignitatē vt ibi dicit

f In eadez diocesi.id ē andegauen.hoc enim sufficeret solum si oram ordinario andegauen.questiō illa mora fuisset ꝓpter rōne rei de qua qs quenitur sortitur quis fori.s.e. sane j.e.c.vl.t.C.vbi rem ac.l.actor.etiam si res sit mobilis.ff.de iudi.qō delegatur.t de hac dz.j e.c.vl.

replicatū fuit ex pte regine q ide nobilis turonis satis poterat cōuenire:cum ñ solū in rodoñ.dio.sed ēt in andegauen.dio.exist at:eo q t castra t redditus plures hz in ipa t castrum de quo questiō vert ī eadē est dio.que a turoñ.neq; q̄ vltra.xij.leucas distat Ide quoq; adiecit q cum dicta regina ius suum coram dño seu di ꝓsequi de buiusz littere apostolice non valebant cum nō faciebant mentionem q dns feudi fuerit requisitus.t ipse in exhibenda iusticia extiterit negligens vel remissus:subjiciens q eedem littere falsitate expressa fuerant impetrate eo q suggestum fuat castruz illud ad eādē reginam ratōne dotalicij ꝑtinere.cum nec ab initio nec durante mrimonio a viro sibi fuerat in donatōez ꝓpter nuptias assignatuz. ad hec ād fuit ex pte ipi⁹ regine rñsum q vidua spoliata irreqsito feudi dño spoliatoz seu de tētoz rei coā ecclastico iudice potat quēire c⁹ intest vidu as defensare.t ifra. Dan.q.si vobis ꝓstiterit dem nobilem trā t mansionem hēre in andagauen.dio:in qua int dū cō suevit cōmorari.t ipsam dio. vltra duas a turoñ.ñ distare dietas,t in eadē litigiosam rē esse nō ob. exceptōibus alijs q̄ in petitorio potius q̄ in possessorio quod regina ꝯ eundem

g Alijs q castz illud assignatum non fuit ipsi in donationem ꝓpter nuptias a viro. Item t alia q dns feudi non fuit requisitus anteq; litteras impetraret.iste exceptōnes locū non habent in possessorio sed in petitorio locum habent vt hic dicit.t sic videtur q littere impetrate contra latā non valeant nisi primo secularis iudex fuerit requisitus t negligens siue fuerit dominus feudi siue alius iudex nisi de hac in lris fiat mentō.cum hec exceptō in petitorio locum videatur habere.vnde signatur contrarium.s.eodē ex tenore.et.c.licet.et.c.ex transmissa.et.s.ti.proximo.ce tex.vbi expresse vidz q non sit necesse de hac facere mentionē sed sufficit q supsedeat lris dummodo dns feudi vel alius secularis velit t paratus sit iusticiam exhibere. t

postq̃ ꝓstiterit de negligẽtia p̃cedãt alij. Hic ḡ itelligeq̃ hic dicat que port⁹ in pretorio loci hẽre videnf vt.l. non p̃cedat relegatus p̃ trãs ipetratas lup. ꝓrietat⁹ iudicõ si dñs feudi vel et alius secularis patus fit iusticiã exhibere. ita lfe ab imtõ lusp̃ense manẽt. postq̃ vero apparuerit de negligentia iudicis secularꝫ si ue dñi feudi. erẽ incipiũt hẽre effectum. sed et toto ñ elidunf vim q̃ hic isse nobil' itendebat. de hoc dicm est s. de of. de le. signifi cannb⁹. Item est ar. et hac decret. q̃ cã vidtaruz p̃uiet ad eccl'iam. q̃ hic dñs p̃pa audit vi duã iuriaz non ob. excep. p̃dictis. dic de hoc vt dixi. s. e. et tenore Itẽ hec exceptõ q̃ casiz ñ fuerit in donatiõe ꝓter nuptias assignatũ mento. debuit reprobari. q̃ erat questio practicus si regia age ret õ ꝓtestate. vñ non debat ꝓponi in modũ exceptõnis. hoc em̃ debat ꝓbare regia si pn̄cipaliter ageret petitorio iudicio. illud scias q̃ illud quod venit in practicali questiõe siue i pam̃ pringat aut exceptõ pemptoria non ꝺz ꝓponi in exceptõe dilatoria. q̃ talis exceptõ ñ impedit ii. ꝑt. vt hoc tradit' in quadã de. mno. nũ. in pci. lugõ. de li. ꝑt. que incipit. Exceptõnis pemptorie. nisi in casibus ibidem ꝓtent̃. q̃ exceptõ est actõnis exclusio vt pemptoria. ff. de excep. l. ij. siue iudicis vel actoris i pulsio nẽ sunt dilatorie. j. de excep. pastoral' r. j. de ap. scdo requirie. Sed quare appellat' mulier ista in principio et hic regina cum rex qui fuit maritus ipius mortuus sit. potest ꝺz sic appellari quouscz nupta fuerit viro in feudis diuitatis. ff. de sena. femie. r. C. de nup. cũ te. r. ff. ad munic̃p. filij. §. vidua

C Onquest⁹ pleno iure. i. quo ad spũalẽ r tpalẽ iurisdictõem

b Quasi possessiõe. hoc iõ dic̃q̃ iurisditõ r oia iura incorpalia r fruitutes ñ possidenf sed quasi possidenf. sic. j. de cã pos. cum eccia. r hẽs hoc. ff. de vsuca. lequif. §. si viaz. q̃ incorpalia corpal' r appꝛehendi ñ pñt. possessio ẽt corporalis dcã est quasi p̃dũ positõ. ff. de acq. pos. l. i.

c Inuasores rex. Sic ꝺz q̃ inuasores rep̃ eccliasticaruz tanq̃z sacrilegi sunt vsq̃ ad satisfactiõem excõicãdi. qcq̃d em̃ datũ est eccie p remedio peccatoꝝ ad hũanos vsus ñ debet amplius applicari vt hic dicit. r. j. de re. p̃mu. iuslibet videf. sic. nij. q. ij. nulli liceat. qcũq̃. pdia qui abstulerit. r. c. i. de ill' caplis hic fit mẽtõ de hoc q̃ dem̃ est. s. e. cũ sit. Istos inuasores ꝑt eccia sub quo maluerit iudice q̃erere. vt. s. e. cum sit generale. r isti non sunt excommunicati ipo iure. sz sunt excõicãdi q̃usq̃ satisfecerint tã de iuriis q̃ õ dãnis vt hic ꝺz. imo iuriã eccie tcãm plat⁹ remittẽ non ꝑt. xxij. q. iij. si is qui. r. lxij. di. salonitane

Dilecti filij. contra. r. licet ꝓtium nomen antecessoris sit ex p̃sium ad successorem tamen extẽdit rescriptum. et hoc ideo quia nosse ecclesie r p ipsius ecclesie vtilitate mutuum contra ctuz fuit. r ideo successor conuenitur p rescriptum impetratum cõtra ãte cessorem. nec obstat ex p̃sio nominis. quia vna pso na intelligitur. de hoc no. s. de rescp. significauit.

ipos ab hmõi r satisfacere õ p terctis dãnis r iniuriis appellatõe remota cõpellas

Idem epo dulmeñ.

Dilecti filij. i. r. a. cives romani tua nob⁹ petitõne monstrarunt: q̃ cuz abbati sancte genouefe parisiensis super quadam pecunie summa contra⁽ᵇ⁾ a. predecessorem tuum litteras impetrassent: tu ꝓponi fecisti q̃ omnibus anglicis est a sede apostolica indultum vt super causis pecuniarijs citra mare conueniri non possunt. ꝓpt̃ quod idem abbas in negocio non processit. Verum quia etsi fuisset p̃uilegium tale concessum non tamen prodesset illi qui se certo loco⁽ᶜ⁾ respondere vel soluere aduersarijs promiserunt: cum ibi et vbi domicilium⁽ᵈ⁾ habent valeant conueniri mandamus quatenꝰ eisdẽ de pecunia ipsa cũ iustis r moderatis expẽs⁽ᵉ⁾ r ꝓgrua satisfa

e Qui secreto loco. qui certo loco soluere p̃mittit r non soluit. tenetur aduersario ad interesse ꝓ eo q̃ non soluit loco p̃misso si sua interest q̃ ibi non fuit tat' factum. ff. de eo q̃ certo loco. l. ij. de hoc dictum est. s. de of. dele. p. r. g. ꝺz hoc em̃ q̃ certo loco soluere p̃misit renunciasse intelligit̃ cum dulgentie concesse anglicis quod facere potuit cum tãtũ in fauorem cuiusliber r singulariter concessa fuerit cum non sit tale p̃uilegium quod sit publicum vtiuate et auctoritate. r inde quilibet eoꝝ quatenus tãgit p̃sonaz suam potest renũciare. C. de pac. l. si quis in pcribẽdo. j. de regula. ad aplicam. de hac materia dictum est tat'. s. e. si diligenti.

f Vbi domicilium. r si duobus locis poterat ꝓuenir. s. vbi p̃misit r vbi ꝺz domicilium. j. e. c. vl. r. s. e. c. ex pte. fiet in electõe creditoris vbi malit ip̃m ꝓuenire simile. s. eo. cum sit

g Cũ iustis r moderatis expens'. expense iste moderate dnt cẽ. j. de sequestra. ad hoc. r. j. de w. r ptu. finem. r. c. cũ dilecti. r. j. vt lite non ꝓte. qm̃. §. in alijs. r non suppliue simue delicate. ff. de pig. ac. si seruos. in fi. r. ff. de damno ifecto. inter quos. §. vlt̃. r. l. sequen. de hac materia ꝺz. j. de w. r con. u. finem. r. c. cum dilecti. r damna que sustinuit reficere ꝺz. j. ꝺ fideius. ꝓuenit. Sed qualr ꝓbabunt' expense r dãna illata ꝓter hoc. expense ꝓbabunt' p iuramentum illius q̃ eas fecit p̃missa taxatõa a iudice sicut hoc bñ ꝓbat'. C. de iurꝺ. sancimus. r. s. de pcu. constitutus. et s. q̃ ꝺ vi me. cã. c. vl. r. C. vñ vi. si qñ. r. ij. q. i. i primis. vbi

stat iuramẽto ꝓmissa ratiõe lzilla loquat in alio casu.
De dãnis siue interesse dico q dñt ꝓbari ꝑ testes instãt. de ꝛ.ob.§.non solum.ꝛ iõ vnle eẽt certã summã adꝺcere qz difficile est ꝓbare itereẽ.ff.de ꝓto.stip.l.vl.§.ñ soluz.et iudex hoc interesse inqrere dz ꝑ suã lubtilitatẽ.C.de sent.q ꝑ eo q interest ꝑ le.l.vna.ꝛ ita hoc est nota dignuz q ex penset dãnum datũ ꝑ dolum siue ꝑ violentiã vel rapinã postq̃ ꝓstiterit de violetia ꝑ testes ꝓbat ꝑ iuramentum vt dicũt iura ꝓdicta.s. qõme.cã.c.vlt.et.l.si qñ.C.vñvi.ꝛ.c.in ꝓmis.ꝛ.l.sãcimus Interesse ꝺo alĩ unde venies ꝑ testes ꝓbãdum est.

Ignifica sti.priuatoz ꝓsentsus.C.de iurisdic. om.iu.priuatozũ ꝛ.l.i.dum tam ex certa scia ꝛ non ꝑ errozẽ.ff.de iuꝺ.l.i.ꝛ.q̃.ff.de iurisdi. om.iu.h ꝑ errozẽ

ctione damnozuz vsuris omnino cessantibus satisfaciasvt teneris.alioquin eidem abbati nostris damus literis ĩ mãdatis vt in commisso sibi negocio ꝓposita ex parte tua ĩdulgentia non obstante iuxta priozis mandati nostri tenozem sine dispendio mozꝺ ꝓcedat

Idem abbati trecenensi

Ignificasti nobis q.p. clericus ad petitiõem c.mercatozis se tue iurisditiõi subiecit si in termino nunc elapso ꝺe pecũia mutuata non satisfecit eidem.ꝛ infra.Inquisitioni tue taliter respondemus q licet priuatoꝝ consensus eum qui iurisditionem

b Clerici tñ in iudicẽ ñ suũ Dic ergo esse pz q clericus in ñ suũ iudicẽ etiã ecclasticũ sine ꝓsensu expsso sui epi ꝓsentire ñ pt.sic.iq. q.vi.ñ liceat.ꝛ.ix.q.ij.c.i.ꝛ.ij.qõ si fecerit smia non tz vt ĩ ꝓximis.c.ix.q.ij.c.i.ꝛ.ij.ꝛ.vi.q.iij.ꝛeniqz.Sed nunqd clĩci qui ꝓsentiũt in iudicẽ ecclasticũ ñ sunt cadũt ꝓpterea a iure suo sicut cum trahũt vel trahunt ad sectare iudiciuz s.eo.si diligẽti.ꝛ.xi.q.i.molita.ꝛ.c.placuit. Nõ credo q in casu isto dẽat ꝓdere cãm dz smia lata sit ꝑ ipso vel ꝓ ipsum.qz ñ tm̃ deliqt ꝓtum cum iudicẽ laicu sibi ꝓstituit. nisi velis dicere q in odiũ ipsius epi hẽat eam ratã qui eum dimisit sine cuius smia hoc facere ñ potuit.ꝛ hãc iniriã vel ꝓtumeliã irrogauit.ff.de arbi.litigatozes.C.de iureiu.si qs.al's puniet ꝑput dz.iij.q.vi.ñ liceat.cl'ic' enim non pt venire ꝓ smiam.qz vt hẽre tacitũ pactum in se ne vlterius petat sicut acceptilatiõ inuit.ff.de pac.si vn'.§. pe nul.ꝛ.ff.de acceptil.si acceptolatiõ.epi vero si vult pot talẽ smiam ratã hẽre.ar.s.de renun.qõ in dubijs.Sed cõtra hoc qõ hic dicit vt ꝺ.iij.q.vi.pulsatus.vbi vt dari optio clico pulsato cozã ñ suo iudice an velit ibi rñdere vel non ibi dicit.pulsatus si voluerit taceat.sed ibi non hẽt locum ar.a ꝺrio sensu cum alia iura ꝺicãt.iij q.vi.nõ licear.ꝛ hic.ꝛ ita tollit ar.a ꝺrio sensu.Vel intellige illud pulsatus cum iste hz ꝓsensum epi qz ꝛ tũc adhuc hz optionem.nec potest ꝓpelli.Sed nunqd potest clericus consentire in laicũ iudicẽ de ꝓsensu epi.Vt q sic.xi.q.i.cl'is cum nll's.ibi dic.nll's plumat clericum apud sectare iudicem epo ñ ꝓmittẽte pulsare.ergo de ꝓsensu epi vtor q possit.Sed ñ credo.qz nec ꝓsensus epi sufficit hic supplem.c.cl'icum maxime.qz nec de ꝓsensu epi potest.Sic enim clericus hunc priuilegio qõ introductũ est in fauozẽ totius ordinis clericalis renũciare non pt.ita nec epus pt huic priuilegio renũciare vel ꝓsentire vt clerici hoc possint. nec potest eos compellere ad hoc cum eadem rõ sit hic.de.quia epus priuilegiũ clericoꝝ minuere nõ potest.sicut nec posset facere q aliquis clericus ꝛterare fine smia ex communicatõis.j.de sen.ex.ꝓtingit.ꝛ de hac materia dictum ẽ sans.s.e.si diligenti

Proposuisti.puẽtus.ff.de iuꝺ.si quis postea.vnꝺ hec tumpta est ꝛ.l.vbi ceptum ẽ.ff.de iur.om.iu. eum quedam.Sic ergo patet q ꝑ solam citatoz perpetuat iurisdi ni preesse dinoscitur.suũ posfit iudicem constituere.clerici tio tam ordinarij q̃ delegan.vt hic tamen in iudicem non suuz ꝰ ꝛ in predictis iuribus.vt.s.de off.de nili forte si persona ecclesialti le.gratum.ꝛ.c.liz ca et episcopi diocesani volun ꝛ.s.de offi.leg.c.fi. tas accedat consentire nõ posꝛ ꝑ solam citatoz sint seu conuentiõem preuenitur iurisꝺitio.j.de appl.vt debitus.ꝛ.s.de rescripẽ.c.capitulus

Idem. sancte crucis.in q̃ bus habes q q̃ pro Proposuisti nobis q q̃ mo lrãs pntaut. dam subditus tuus ad facta citatõne obtinẽ delet iudices petitiõem cuiusdam adsuos non obstãte uersarij sui a te legitime citaq̃ alter prius lrãs tus ap:cãm.quia postmoduz impetrauit quin iurisditionis alterius esse ceteras suas non ꝓpit tuum intẽdit iudicium desentauit. Qui ergo conuenitur coclinare.Porro tue prudentie ram aliquo iudice competenti ne dubium eẽ ñ credimus q is ĩ cesse het vsq ad ꝓdicta causa ius reuocãdi forfinez persistere et non hz quasi ab alio iã ꝓuenti si mutauerit forꝝ.qz puẽtus est q hãc ꝓuẽtiõem vt hic dic tus. Idem. ꝛ pz ꝑ iura ꝓdicta

Licet ratõne delicti.Nota q rõne delicti efficit quis de iurisditõe alterius.sic.j.de rapto.c.i.ꝛ.q.vi.ibi causa.ꝛ.q̃.q.i.si peccauent.ꝛ.vi.q.iij.plancuit.ꝛ.C.vbi de crimi.agi.oporꝺ.auct.qua in puincia.ꝛ.C. vbi se.vel cla.l.i.ꝛ.s.eo.ti.postulasti.ꝛ.ff.de accusa.l.vlt. ꝛ.l.sicut.§.idem imperatoz.ꝛ ita delictum dat iurisditionem ei qui alias eam non habet.Item delictum tollit ꝓ uilegium vt in predicta auctẽ.qua in puincia.ꝛ.ti.q.iij. priuilegium.Quid iuris sit de priuilegiatis dicitur.j.ꝺ priuile.ex tuarum.ꝛ ꝑ delicto conuenitur quis vbi vmicilium habet vel vbi inuenitur.C.vbi de crimi.agi.oporꝺ. l.i.ꝛ si crimen graue sit remittitur puniendus ad iudicez vbi deliquit.in auc.vt nulli iuꝺ.§.si vero qs ꝓhensoruz col.ix.ꝛ.ff.de remili.de ꝓtorem.ꝛ.ff.de custo.ꝛ exhibẽ.re. l.solent

eC Siue Ꝺctus.hoc nomen Ꝺctus largissime sumit siue sit verus Ꝺctus vel quasi Ꝺctus.vel aliud vnde obligatio oriꝛ.ff.de iudi.heres absens.§.i.ꝛ.l.omnem obligatõẽ ꝛ.l.interdum.§.vl.Et hoc intellige siue iueniat siue non delet enim illuci mitti sicut in criminibus dicitur.cum in hoc parificentur.in aucten.vt omnes oleꝺ.iudi.in.q colum.§.hoc considerantes.colla.v. In delictis enim hoc seruatur in aucten.vt nulli iuꝺ.§.si vero quis compheforum.ꝛ.§.sequen.col.ix. Quidam tamen dicunt illum esse conueniendum si ibi inueniatur vbi contraxit per.l heres.in principio.item ꝛ vbi quis soluere ꝓmittit pt cõueniri.s.de offi.dele.p.et.g.et.s.e.dilecti.quod dicit literata ista ratõne contractus intellige secundum q tractatur expresse.j.eodem titu.romana.§.contrahentes.c.vl. in decre.innocentij quarti.j.de priuileg.c.volentes.et.c. vltimo.

f Ꝺut domicilij.ratõne domicilij fortitur qs forum ꝛ ibi ꝓueniri potest.s.eo.dilecti.ꝛ.ff.ꝺ iuꝺ.heres absens.§.

pinde ꝛ ꝑt ꝙs hēre domiciliū in plurib⁹ locis. s. eo. ex pte ff. ad municipa. assumptō. §. viris prudēt. ib⁹. ꝛ hoc dcm est. s. ꝛ rescrip. dilectus filius

¶ Comma. possessorē. rōe possessiōis de qua ꝙs cōuenit sortit ꝙs for ꝛ coꝝ illo iudice ꝓuenit. dz in c⁹ iurisdictōe res ē. s. e. laice. ꝛ ea iam vbi hz domicilium. ꝛ. C. vbi in rem act. l. finali. ꝛ s. eo. ex pte. b. etiā res sit mobilis. ar. l. C. vbi in rem actō. l. vl. ff. ō iudic. qd legat. §. fin autem. Quidā tñ dcīs ib habere locum tñ in immobilibus

¶ Compelli potuit. cū dñs papa sit iudex ordiari⁹ singuloꝝ. nō in foro pauli in quo erat allegāe. ii. q. iij. cū ea. ꝛ roma cōmunis patria est oīz. ff. ad municip. roma. ḡ nō ꝓhibet fore eius. vnde ille ꝓpōit sibi ibi iuris aduersarios rīdere. nec ius reuocandi domum hēret nisi ꝑ alia iusta cā ꝛ necessaria veniret vt dicit lra iusta pura si fuisset vocatus a principe ꝑ publica vtilitate. in auc. de san. epō. §. si vo epi. col. ix. vel clerici legati aut epi tunc non tenentur respondere nisi tunc ibi contrauissent vel si in legatōne deliquissent vel rem aliquaꝝ res alienas vendicet domum. ff. de iudi. non alias. i. respō. §. ꝛ. §. i. ꝛ. l. sequen. Ite qui causa dicendi testimonij ibi dem vocatus est vel qui iudicādi causa ibi accersiti sunt. vel qui causa exercende appellatōnis illuc venerūt vel cā recedendi tutele esse ꝑsone in his criminibus hēnt ius reuocandi domum h non ibi contraxerūt vbi ꝓueniunt vt hoc totum dz. ff. de iudi. l. ij. §. legatus. ꝛ. §. sequentibus. Iz legati non tenent respondere nisi de his tm̄ que tempore legatōnis hue contraxerunt vt ibi dicitur. Item si legati agāt tunc tenent se defendere si reconueniantur. ni si agāt ꝑ immunitatē sibi illata. vt ea. l. §. sed si agant. si ꝙs allegauerit talem cām nō ꝓpellitur rīdere vt hic patet. et hoc est expressum. j. de dila. exponit. vbi qui vocatur a principe ꝑ utilitate romane ecclesie habet ius reuocandi domum

¶ Ignarus reclamatōis. nota q̄ duplex est libellus. Est autem libellus ꝓuisiō actōis seu postulatōnis qui dat in ciuilib⁹ cōnibus. j. e. c. vl. ō quo hic intellr. ꝛ est libellus accusatōis q̄ dat in criminalib⁹ actōnib⁹. vt. ij. q. vij. libellos. ꝛ. j. de accusa. ꝑ to. ꝛ. q. q. i. legum. Est ergo libellus scriptura in qua ꝓtenditur res que petit ꝛ cā petēdi ꝛ nomē actoris ꝛ rei. ꝛ coraꝝ quo iudice. vt. j. e. ꝑ to. Et sic ꝑz q̄ ſp offerēdus est libellus iudici ꝛ ꝑ ipm reo. vt ipse reus posſit deliberare. vt. ij. q. iij. offeratur. et in scriptis debet dari vt hic patet. et in auth. ex hoc offeratur. ꝛ. j. de probationib⁹. quoniam contra ꝛ in principio litis ꝑ pdictā auc. offerat. ſ. Notat in ar. cōtra. ij. q. i. ꝙs cum clerico. Sed illud obtinet in modicis ꝛ vilibus cau⁹ vbi scriptura non requir. t Item ō. j. ō to

De libelli oblatione

Ex cōci. apud sanctum me.

Ignarus episcopus dixit. Habetis libellum reclamationis vel postulationis. Illi respondit se ꝓ manibus nullum habere libellū. Ignarus ꝓpositus dixit. oportet vos fm ecclesiasticam auctoritatē reclamationem vestram libelli serie declarare. eamq̄ vestris manibus roboratam synodo porrigere: vt tunc vobis canonice valeat responderi. Et tūc ipsi fratres libellum cōscribentes porexerunt

Innocentius tertius

Significantibus ſ. T. et R. fratribus nostris fuit apostolatui declaratum: q̄ cum inter ipsos ex vna parte et . C. ex altera super lo ꝛ ꝑtu. put. Et illud intelligo q̄ libellus antea dat⁹ fuerat ꝛ ꝑ talem libellū hic oblatum iudici ꝛ postea reo actō annalis perpetuat. C. quādo libellus prin. da. litē contes. fa. l. q. ꝛ rem litigiosam facit sublecuta ꝑ executorem ꝛ uentione. ꝛ. C. de liti. auc. litigiosa. ꝛ interrumpit prescriptionem. C. de prescrip. xxx. vel. xl. ā. sicut. Sed nunqd libelli oblatio est de substantia ordinis iudiciarij. Videt q̄ sic. quia cōcilium istos frēs noluit audire nisi primo libellum scriberēt. Et optimum ar. j. de ꝓba. qm̄ ꝓtra. ꝛ ꝑ libellum appareret de modo agendi fm quem semper velit formari lia. j. de fimo. licz heli. j. de accu. qualiter ꝛ quādo. et ꝑ auctō. predic. offeratur. optime videtur ꝓbāi vbi dicit litis autem cōtestatio contra ſ indultum habita ꝑ nichilo est. et sic videt q̄ sit ō substantia sicut et litis contestatō. j. de litis conte. c. vnico. ꝛ. s. de elec. dudum. q̄ Dicunt tamen quidam q̄ non est de substantia iudiciarij ordinis oblatio libelli. Et sic potest omitti tacite sicut consuevit dici de iuramento calūnie. Alij contra q̄ ñ valet quicquid factum est ꝛ hoc per iura predicta nisi sit vilis causa vt dictum est. quod melius videtur iure canonico. ista enim principalia sunt libellus qui est principium ꝛ fundamētum cāe litis ꝓtest. ꝛ q̄ lia ferantur in scriptis

Significantibus. Nota ad intelligentiam istius c. ꝛ sequentis ꝛ eoꝝ que circa hanc mām dīt. aut em̄ ꝓuenit ꝙs actōe reali. puta rei vendicatōne. vt hic. tunc exprimenda est res que petit ꝛ vtr petat tota aut pars. vt peto talem fundum. ff. de rei vendic. si in rem. alꝫ enim reus deliberare non posset. vt hic dicit. nec iudex sententiam ferre debet super incerto. ar. insti. de actio. §. curare. ꝛ. xxxij. dist. habuisse. ꝛ. xi. q. iij. graue. Item duos primos vicinos illius fundi ad minus designare debet. ff. de cēsi. forma casualis. quia generalitas parit obscuritatem. ff. de iure fisci. ita fidei. Argu. contra. ff. de rei vendicatō. que de tota. §. incerta. ꝛ. ff. communi diuidun. ꝛ si non omnes. §. si incertum. Sed contraria ista specialia sunt circa de falcatōnem legatorum. Et licet in cāu illo deberet quis specificare rem et ipsam designare. vt est dictum. eam tamen exprimere non tenetur in libello causa enim expressa est eo ipso q̄ ꝓponit rei vendicationem causa enim non est alia nisi ipum dominium. cum dicit rem ad se pertinere iure dominij vel quasi. ff. de exceptōi. rei iudicate. si mater. §. eandem. et. §. i. et. ij. et melius in. l. ꝛ an eadem. §. actiones. Item ꝛ hoc nota cum agitur rei vendicatōne. q̄ si aliquis subiūciat vnam causam in libello ꝛ succumbat. potest adhuc eandem rem petere ex alia causa. non obstante exceptōne rei iudicate. ff. de exceptō. rei iudi. si mater. §. primo et secundo. et. l. et an eadem. ꝛ C. de petitione hereditā. hereditas. ff. ad exhibendum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de eo.§.sepius.ꝛ.s.de iud.examiata. Idē ē in possessorio
.de vna.iter dilectos.ꝛ hoc tum⁹ ē actori. Ait.ꝓ.ff.de iure
iur.duob⁹§.colon⁹.vbi dr qui ꝓmit vnā actōem nō
p aliā ꝓmittē p eadem re. Sed illud est.qz ille actiones sur
gunt ex eadē ca. Si vro illam cām expiuit tūc totuz ius
suū in iudiciū de
duxisse vr.vñ ob
stabit ei exceptio
rei iudicate si ab
soluit reus.qz ac
tor ñ ꝓbauit.ff.d
excepr.rei iud.l.et
an eadē.§.actiones
ꝛ.j.de cā pos.cū ec
clesia. Itez si fuit
absolutus reus qz
ipe ñ possidebat si
postea incipiat pos
sidere ei ñ obstat ex
ceptio rei exp̄ssi
ff.de excep.rei iu.si
a rea.rñ.ꝛ.l.in rem
meā.et.j.de ex.ep.
c.penul. Si autez
agat ꝓnali actiō
ne.vt si petas dē
dari tibi cā paten
di exprimenda est
in libello alr ei ñ
tenet rndere.j.ca.
pr.ꝛ.l.de edi.di.
adri.tol.l.vl.ꝛ.j.d
censi.quemt quia
sp cā ꝓcedere dbz
ex qua aliquid de
bet.ff.qñ di.le.ce.
hm dī legatuz. Et
si absolutē rei nō
obstat exceptio. si
idez postea petat
ex alia cā.ff.de excep.rei iud.l.ꝛ ān eadē.§.actiones.ꝛ.j.de
cā pos.c.vl.ꝛ idem est q̄tū ad hoc qđ in rei vendicatiōe as
signata cm vna cā petendi in libello siue actō fit ꝓnal si
ne realis ñ obstat rei iudicate exceptō si agat ex alia cau
sa: vt dicūt ꝓdicta iura. In vtribus iudiciis ñ est necē ex
primere siue designare singulas res.iz sufficit dicere.pe
to tale hereditate qz tum h res.ff.de petit.hre.l.iij.ꝛ.l.si
quo tpe.ff.si ps hereditat petat.l.i.§.vl.ꝛ sic pt sma pro
ferri ꝓdenotate vt restituas hereditatē que fuit talis. Itē
peto ecciam cū primerijs suis.j.de rest.spo.cū ad sedē.ꝛ.j.
de ꝓba.iz.ꝛ.j.de vna.inter dilectos. In generalib⁹ vo iu
dicijs.l.iure.nego.ge.p socio.ꝛ ꝓsilib⁹ sufficit exprimere
cām vel factū sic.peto rōem de administratōe quā gessisti.
nec exigit exp̄ssio aliquaz rez.C.de iudi.iz. Itē nota q̄ li
bellus potest mutari ꝛ emēdari ꝛ corrigi sicut placet vlqz
ad litis ꝓtestationē.q.viij.libellor.ꝛ.C.de eden.l.iij.ꝛ post litis ꝓtes.
non potest mutari nec aliqd addere vel minuere.ff.d iu
di.non potest.ꝛ.ff.de excep.rei iud.ego.ꝛ.l.cum q̄ritur. Et
sic noua interpellatōe opus est. vt dicit lex illa.nō potest
Et si mutauerit actōem vel addiderit h̄ere dz nouas in
ducias ad deliberādū. nisi ex primo libello potuit eē istru
ctus.ꝛ hoc iz sine ꝓiudicio aduersarij vt.s.ei teneat ad in
teresse tonēs vanādo.ff.de inter.ac.de etate.§.vl.ar.ff.de
eden.vbi.§.is aūt.ꝛ.ff.de iud.cū quē tenere.ꝓpter leuez ꝛ
minimam additōz nō dz h̄ere nouas inducias.j.d dila.lit
tere. Illud ꝓterea scias q̄ si reus sit iā ꝓtestatus edita sibi
actōe p iudicē vel executorē reo postulāte necē iz pficere
ne actor.C.quo ꝛ qñ iudex.auc.q̄ semel. Si vro ñ sit re
us p dicto mō ꝓtestatus licituz est ei desister.qz nēo inuitus
agere ꝓsumit.C.vt nemo inuit.agere.l.vna. Qđ aut dēm
est q̄ actō pt mutari hoc locū hz in his in quib⁹ vna non
tollit p electōz alterius. sed si vna tollit p electōem alte
rī⁹.tūc ñ pt mutari qđ obtinet in casib⁹.l.in se quēti con
tra.C.de fur.l.i.ꝛ
C.si ser.māumis.
e.l.vna.ꝛ.C.de co
dicil.l.vl.ꝛ.ff.d mi
bus.qđ in h̄reditā
tem.§.eligere.ꝛ.C.
de pac.inter emp
tor ꝛ vxn.l.ꝓmis
sorie.ff.de le.q.cū
filius.§.varrus. Et
q̄ dīm q̄ actō pōt
mutari ñ intelligas
q̄ ab ea in totū re
cedi possit. sed ne
cesse hz accusator
eam cum noua ac
tione vsq ad finē
ꝓducere.C.qđor
qñ.in auc.ꝓ sem.
sic intelliguntur de
tores legum illaz
auctā.

Dilecti.d
uentōali
quid sit li
bellus ꝓuentōal
dem est.s.e.c.i.

b Quare sibi.
hic mānifeste patz
q̄ in ꝓnali actiō
ne tenet ēs exprī
mere cāz petitōis
de hoc dem est.s.
c.ꝓti.

In litteris respondere. Nota qualr debeat fieri
reconuentō coram iudice delegato.pur hic fa
tis colligitur.ꝓposita em petitōe actoris.ꝛ re
us actorē si vult reconuenire ante litis contē
stā.suam porrigat ei petitōem.ꝛ ita deliberatōe sup vna
q̄ petitōe hincide habita dz fieri ꝓtestatō litis sup petitō
ne actoris primo.ꝛ incōtinenti sup petitōe ei rndere det
actor.ꝛ postmodū iudex vicissim audiat vtrāq cām.ꝛ vi
na snīa terminare debet cās.ꝛ hec totum patet hic.ꝛ.de
or.cog.cum dilectus.ꝛ si actor nollz reo rndere iudex de
bet ei iusticiā denegare.nec audire ipm super cā sua.vt.j.
de iura ca.im peratoz.ꝛ.c.vl.§.pena.ꝛ.ff.de pcu.mutuo.
§.pena.ꝛ.C.de compen.neqz scriptura.ꝛ.ff.de van.et ex
traor.co.l.i.§.vl.in fi.ꝛ si iudex hec negligeret ꝛ procederet
in ꝓposita questione non tenet factum eius vel est potuit
appellandum ab ipso.ff.que sen.fi.ap.re.l.i.§.vl.in fine.
Si vero reus differat suam petitōem porrigere post litis
contestatōem non videt q̄ sit audiēdus.C.de sen.ꝛ iter
lo.o.iudi.auct.ꝛ ꝓsequēter.vbi dicit.ꝛ ꝓsequēter ego pul
satus reus ab aliquo si vicissim ꝛ ipm lite pulsare vel im
statim quidem hoc non licet nisi apud eundem iudicem
Et sic videtur q̄ statim deberat ipsum recōuenire. Et idē
videtur exp̄ssse in auctenticorum corpore de executo
bus.§.sancimus.colla.viij.vbi dicitur si reus vult recō
uenire actorem mox ab initio apud eundem iudicem re
conuenerat ipsum sed non apud alium nisi lite finita po
terit illum conuenire. Et quidam domini legum intelli
gūt illud stari vlqz ad sniaz.q̄daz tñ vsqz ad aperturam

testiũ. Hodie ista diuersitas determiat̃ q̃ decr. anno. iiij. in cõc. lugd. ꝺ rescri. stipẽdia. §. reus q̃z vbi ꝺz erp̃sse q. reus pót actorẽ suũ recõuenire coꝝ eodẽ iudice duran te iudicio. & si tũc coꝝ alio ipz traꝛet ꝓcess⁹ null⁹ esset ꝛi erpẽsis ꝺdẽnabit̃. & q̃ dicit durãte iudicio. itelligo q̃ usq; renũciatũ est & ꝺclusũ i cã. q; tẽ tm̃ ꝺz iudiciũ diu negociũ discutit̃. j. ꝺ ꝛ. fig. for⁹. ar. ad hoc. C. ꝺ ꝓpen. l. vl. Jtẽ ar. er hoc loco. q̃ frustra pe tit ꝺbitũ. q̃ q̃ ꝺz ñ ipẽdit. iij. q. viũ cui⁹ iagẽdo & .xxx. q. vi. nil iniqus xcv. di. esto subiec tus. & j. de iurisꝺ. puenit. ij. & j. de ꝛ ſuris. q; frustra & eadẽ lege cõuenit̃ q̃s qua ius sibi tri bui postulat. C. ꝺ rei ven. ratas. & in auc̃. de sanc. epis. §. reuerendissimi. col. ix. & j. ꝺ ap. an sit. ar. §. xiij. q. v. ñ vos. & xvi. q. vij. sicꝫ deceps. & xxi. ñ. ꝺi. j noie dñi. cir ca fi. & j. ꝺ hær. e. cõ municam⁹. §. cre dẽtes. & C. ꝺ ꝓpẽ. l vl. sed istud vlti

hiberi mãdam⁹ quatenꝰ actõ ne⁹ plebani & clericoꝝ ꝓpositꝰ & rñsiõe facta⁹ monitõe p̃miſ sa cõpellatis eosdẽ memoratꝫ abbati & fratribꝫ incõtinẽti⁶ co rã vobis sup̃ suis qõnibꝫ⁹ rñ dere. & vicissim p⁷ modũ rões ptiũ audiẽtes ꝓcordia⁸ l̃ iudi cio vtri⁹q; negociũ terminetꝫ

Electi. iij. rothoma. decano.

PRudentiã. ẽ infra. Bene cõsuluisti nos vtrũ cũ cã appellatio. remo. cõ mittit̃. & reus coꝝ eodẽꝫ iudi ce actorẽ reconuenerit. & actoꝛ sup̃ reconuentione appellatio nis obstaculuꝫ interponit. an sit hmõi appellatõi deferen dum. Nos vero ita sentimus. q̃ cũ actoris & rei eadẽ sit con ditio⁶. & vno eodẽq; iure circa appellatõis remediũ dẽat vt q; censeri. sicut ꝺeiderat actoꝛ vt sibi iurta mãdatoris rescri ptũ iusticia fiat appellatõe re mota eodẽ mõ⁸ recõuenẽti de beat in sua iusticia rñdere

De litis contestatione

Greg. ix. abb. scã ioã. in vineis

OLim inter episco pum mouien. ex p̃ teyna. & capitulum ecclesie sancti quin tini ex altera super quibusdam iniurijs & excõi cationũ sentẽtijs & quibusdaꝫ alijs articulis orta fuit matia qõnis & ifra. Judices factis q̃ busdã positionibus & rñsioni bus ad eaſdẽ. auditꝫ ẽt q̃ ptes voluerũt proponere coꝝ eis cãm eandẽ ad examẽ ap. remi serũt. Procuratoribus igit̃ partium propter hoc in nostra pñtia constitutis. q̃uis positi ones & responsiones⁵ hinc ꝺe re. iur. non ꝺelet. & ita si remota est appellatio quo ad agentem. & eodẽ modo quo ad recõuenẽtẽ. q; eodẽ iur̃ q̃ ꝺ quis in alterꝫ statuit. ipẽꝺz vti. ff. q. quilibꝫ iur. i alterꝫ l. i. ij. & iij. & s. ꝺe cõsti. cũ oẽs. Et hodie nõ vt̃ haꝛere loci quod hic dicitur ꝺe appellatione. q; ipso iure remota l̃ appellatio in qua libet questione. j. de ap. vt debit⁹. et. c. pastoralis. i pri.

§ Eodẽ modo id ẽ fm eandem formam quã. pro cedit iuꝺex in p̃ncipali & in recõuẽ tione. & parem po testatem haꝛet iu ꝺex quo lad oia in vtraꝫ questione & sic ẽ ar. q̃ iuꝺex eandẽ hz auctem in ꝓrogata iuris ꝺictione. sicut & i ꝺelegata. ꝺ hoc ꝺi⁹ ctũ ẽ. s. ꝺ of. fi. ꝺel. p. & g. Remotõ. n. appellationis⁵ re penta intelligitur in reconuentione fi. xxij. q. vij. aplꝭ sicut cũ aliq̃ ꝺ reliq quitur ab hæꝛede. intelligitur reperi tum & a substitu to. C. ad trebel. l. fi iustã. & ff. ꝺ leg. ij. ꝺebitoꝛ. §. i. & ff. ꝺe

a C Actõe. i. pentõe. q; fm canones nemo teneꝛ ꝓpone re actionem ꝺe hoc ꝺictũ est. s. ꝺe iuꝺi. ꝺilecti.

b C Responsione facta. Hic p̃z qualiter litis cõtestatio fiat. ꝺe qua ꝺicetur. j. ti. proꝛi.

c C Incõtinẽti. Jstud icõtinẽti intelligẽꝺũ est nullo actu medio interposito. & ẽ sic ꝺe illi mor qõ tu hẽs. s. ꝺ et. q; ꝓter. ibi hẽs m̃tas interp̃tatões ꝺe hmõi ꝺictiõibꝫ. ult ꝺ icõtinẽti stellige durãte iudicio vt ꝺz i ꝑma notula

d C Sup qõnibꝫ. idẽ est ac si actoꝛ ageret pos in si sessorio. & reus vellet recõuenire actorẽ sup alia spoliati one. secus si actoꝛ ageret possessorio. & reus vellet conuenir cũ petitorio. q; qõ spoliationis ꝑnlegiata ẽ vt primo ex pediat̃. ꝺ oꝛ. cog. sup̃ spoliatõne. & si ꝑma sit petitoria. reus sup̃ spoliatõe hñ põt recõuenire actorẽ in moꝺuꝫ actõis. j. ꝺoꝛ. cog. cũ ꝺilect⁹. Hic nõ q; p recõuẽtiõz fit iu ꝺex q̃ alis iurisꝺictõz ñ hz in recõuenẽte q̃stũ a ꝺ illã cãz recõuentõis siue sit ordinari⁹ siue ꝺelegat⁹. cũ cã recõuẽ tionis ꝺelegato nõ est cõmissa. vt hic hẽs. & s. ꝺ offi. ꝺe lega. prudentiã. & ff. & iuꝺex laicus ordinari⁹ hz iurisꝺi ctõz p recõuẽtõz. puta cũ cleric⁹ cõuenit laicũ coꝝ laico iuꝺice. tũc cleric⁹ teneꝛ rñꝺere laico coꝝ eodẽ iuꝺice. ni si sit cã q̃ coꝝ iuꝺice eccl̃iastico fit tractanda. ꝺe quib ꝺictũ ẽ. s. ꝺe foꝛo ꝓpe. et tenoꝛ et. c. p̃cedẽti. neq; i crimi b⁹ locũ hz recõuẽtio. ꝺ Bꝺiri. s. ꝺe iuꝺi. at si clerici.

e C Cõcordia. ẽ hic ar. q̃ iuꝺex p̃mo si põt. ꝺz ptes re ꝺucere ad cõcorꝺiã. ar. ad idẽ. v. q. ij. si primates. vbi ꝺe hoc. & xxij. q. viij. siquis mẽbroꝝ & ẽ si. ff. ꝺe vsufru. eqs fiũ. & j. ꝺ fino. q̃relã. & s. ꝺe transac. c. vl. vbi ꝺe hoc

PRudentiã. fit conditio. q; i iuꝺicijs nõ ꝺz eẽ ꝑ sonarũ acceptio. s. ꝺe iuꝺi. nouit. & iij. q. ij. c. ij & nõ ꝺelet actoꝛi licere quod reo nõ p̃mittit̃. ff. ꝺe ver. obli. titia. §. i. Sed pone q; actoꝛ super vna re tantuꝫ litteras impetrauit. nunquid reus potest illum recon uenire super pluribus. Videtur q; non. ar. ff. ꝺe iurisꝺi. om. iuꝺi. si idem. §. quod & si. & ar. huius littere. Sed cõ tra credo. arg. s. c. proꝛi. ibi suis questionibus. Jtem re tenta hac eadem positione reus reconuenit actoꝛem su per pluribus vel super vno tantum. & sic actoꝛ efficitur. Nunquid actoꝛ quasi reconueniens potest agere cõtra reum super alia re que in litteris expꝛessa non fuit. ar. ff ꝺe except. l. ij. §. illud. Non credo q; hoc possit quia recon uentio non intelligitur, nisi quantum ad illum qui pri mo conuenitur. Jtem ar. contra. C. ꝺe legibus. quod fa uoꝛe. non est contra. quia illud intelligitur cũ princeps suo motu in fauoꝛem aliquod ius concedit. puta mino ribus vel ecclesijs. quod ꝺicit hic intelligitur quando aliquis impetrauit illud ius. & papa ad instantiam pe tentis illud concessit. vnde ipse ꝺebet vti eoꝺem. ff. q̃ quisq; iuris. l. i. & s. ꝺe consti. cum omnes. Sed hoꝺie vt ꝺicit ius cõmune est quantum ad omnes. j. ꝺe app. vt debitus.

LIm inter. & responsiones sic. s. ꝺe elec. ꝺuꝺuꝫ ij. Sed videtur q; istuꝺ sufficeret. quia positi ones super ipso facto fiunt. vnde satis intel ligitur litis contestatio fieri p̃ positiones & re sponsiones. Sed non est verum quia litis cõ stratio est exoꝛdium litis. siue principium cause appel latur. s. ꝺe offi. ꝺele. super questionum. §. i. & ij. & res ꝺe ducta in iudicium non videtur per simplicem petitio nem vel per electionem actionis. C. e. ti. l. vna. & vbi pri cipiũ ꝺeest. nihil super edificari põt. i. q. i. cum paul⁹ & j. ꝺe presby. nõ bap. veniẽs. & cuiusq; rei principiũ potissi ma ps est. ff. ꝺe oꝛi. iur. l. i. & hæ testatio litis fit p̃cipiũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tñ neceſſe eſt litē tēſtationē ꝓcedere vel ꝓrigere. ſup q̄ litis cō teſtatio fiat. vt dictū eſt. s. de litē. obl. c. i. Eſt aūt litis cō teſtatio negocij principalis. hincinde apd iudicē facta narratio ꝛ iublecuta rñſio. vt hic ſiue negādo ſiue ꝓfitēdo. vt de hoc no. s. de elec. dudū. qd̄ ē ita itelligēdum. vt fiat animo ꝓcedēdi i cā. ꝛ ea uīētōe directe ex ꝓpoſito Dñi ſi aliꝰ ꝓponat factū cōtrā iudicē nō ea mēte vt litē ꝓteſtet̄ rñdeat ſaluo iure ſuo ꝛ ſine ꝓiudicio. ſi erit ꝓtea litis ꝓteſtatio facta. cū hoc fiat nō ad iudicis interrogatōes ſed motu ꝓꝓio. Litis cōteſtatio fieri dz interrogante iudice actore ꝓponente ſuā actiōz ꝛ reo rñdēte ad interrogatōes iudicis. vt mos eſt fieri. ar. C. e. l. vna i fi. ĵ. d. o. ꝛ ꝓtu. put hic ꝓz q̄ñ erit facta litis cōteſtatio. cū ſemꝑ ꝓponit cū ꝓteſtatiōe. ꝛ ſine ꝓiudicō. ar. ꝯ. ff. q̄bus mo. pig. vel hyp. ſoluit. ſi debitor. §. ſi in venditione. ꝛ ar. s. de elec. cuīana vbi dr de ꝓteſtatōne vbi g̃ litis ꝓteſtatio nō ꝓcedit. nil vz qd̄ agit. vt hic. ꝛ. ĵ. ti. ꝓri. p totū. Et pōt ratio aſſignari. quare p poſitōes ꝛ rñſiones ad eas ñ ſit litis ꝓteſtatō. q̄. n. ponit aliq̄d dictū vel factū nihil petit ab aduerſario. nec ēt oñdit ſe p̄ vel le agere. ꝛ ita ñ poſſet p̄ fieri ſnia cōdēnatōis l̄ abſolutionis. cū nihil petitū ſit p poſitōz. ſz oñdit aliq̄d ecē fm̄ l̄ dictū ſeu p̄miſſū ꝛ ſnia ſp ferēda ē fm̄ modū agēdi. ĵ. de accu. q̄l̄r ꝛ q̄ñ ad fi. ꝛ. ĵ. de ſimo. ſz hoc. li. ꝛ cōdēnatio ñ ē faciēda. niſi ad hoc ſit actū. ĵ. de ord. cog. cū dilect⁹ ad fi. Et p̄ ēt ꝓbat. q̄ interrogatōes ꝛ rñſiones aliq̄n fiūt ad litis ꝓteſtatōz. ff. d. iter. ac. q̄ſi p totū. d. q̄bus quidē nō. ĵ. de iura. ca. c. pe. in gl̄. q̄ incipit. oīa q̄. ꝛ p illas interrogatōes ꝛ rñſiones nulla fieret cōdēnatio l̄ abſolutio. niſi fiēt p⁹ ca litis cōteſtatio ſup petione actoris. Et ita pz. q vbi fiunt tm̄ poſitiones ꝛ rñſiones. nulla petitione p̄miſſa l̄ nulla litis cōteſtōe facta nullus eſt ꝓceſſus. vt. s. d elec. duū. ꝛ hic. Sz q̄d ſi petitio oblata fuit. ꝛ in actis redacta. ſz ꝓteſtatio litis ñ fuit facta. ſz poſitōes ꝛ rñſiones facte fuerūt. idē credo. ſ. q ꝓceſſꝰ ñ valeat. q̄ li. ꝓte. ñ ē fcā b.

a Hoc. reciperet. ꝛ ēt donatōz ꝓp̄ nuptias. nā ſic ꝓpter adulteriū vxoris vir lucrat̄ totē. ita mulier ꝓpter adulteriū viri lucrat̄ donatōez ꝓpter nuptias. C. de repud. ꝓ ſenſu. §. ſi vo. q̄ vir ꝛ mulier ñ ad imparia iudicant. xxxij. q. i. ſiqs vxorē ſi tñ filij ertēt ex eox mrimonio. tunc dos ſiue donatio ſpectat ad filios. in auc. vt li. mri ꝛ auie. §. ſi d adulterio col. viij.

b Voluit rñdere. ſz agat̄ hic de crimine. q̄ tñ ñ agit̄ criminaliter. pōt interuenire ꝓcurator ꝛ reſpondere et agere. s. de ꝓcu. tue.

c Aduocatus. ſi aliquis vocatur ad iudiciū. ꝛ dicat ſe ñ habē aduocatū. dāde ſunt ſibi iducie ad q̄rēdū aduocatū. ff. er q. cau. ma. l. ab hoſtib. §. ſed q̄d ſimpliciter. ꝛ l. ait ꝓtor. §. vl. ꝛ. ar. ad idē. C. d iudi. ꝓperandū. §. pe. ff

ſup pluribꝫ articulis fcē fuerit coram iudicibꝫ memoratis. q̄ tñ litis ꝓteſtatōz nō inuenimus eſſe factā. cū ñ p poſitiones et rñſiones aditas. ſed per poſitionem in iure ꝓpoſitam ꝛ rñſionem ſecutam conteſtatō litis fiat. proceſſum ipoz de fratrū noſtrorum cōſilio irritum duximus nunciandum.

Eſt lite nō cōteſtata nō ꝓceditur ad teſtiū receptionem vel ad ſententiam diffinitiuam.

Innocentius tertius abbati ſancti proculi. ꝛ. l. canonico bononienſi

ꝓ hoc deus. ꝛ ifra. Cum cauſa q̄ inter r. ꝛ. b. vxorē ei⁹ ver

te poſtul. l. i. §. ait p̄tor. ꝛ er cā ēt medio tpe d ade ſſit ꝺ ducie ꝓpter abſentiaz aduocati. ſi iuſta de cā eēt i pdit⁹ cū nimis eēt difficile ꝛ graue alit̄ q̄rere aduocatiz. qui merita cauſe non nouit. ꝛ ſic eodem mō pro alio induc ias obtineret. vt inſtrueretur. ſed ſi malicioſe pētā. nō ſunt dāde. ar. ĵ. de ꝛo. et ꝓtu. put. pꝰ ſniam nō ĵz locū. ſi diceret. ñ habui aduocatū tpeſen tentie. C. d poſtu. clamento. ꝛ nō ꝓpter d nō retracta bit ſnia. ē tñ ſpāle in cā fiſci. vt nō valeat ſnia lata ꝺ fiſcum aduocato ei⁹ abīte. ff. d iuriſci. ſi fiſcus. C. d aduoca. fiſci. l. vl.

d Suſpectum dicit vn⁹ caſus vbi ſpoliato vno vxor ñ reſtituit̄. C. cū timetur de ſeuitia viri. ĵ. de reſt. ſpoli. ex rāſmiſſa ꝛ. c. litteras in fi. ꝛ xxxiij. q. i. debene dicto. Itē ſi mō tinenti probetur impedimentum ſaltem in gradu indiſpenſabili. in quo caſu non debet fieri reſtitutio. ĵ. reſti. ſpo. litteras. Item ſi publice fornicatur. ĵ. de diuo. ſignificaſti. Item ſi virgo fuerit ꝛ timeatur corrumpi. ĵ. de ſpon. cum locum. ꝛ arg. de reſti. ſpoli. ex tranſmiſſa. ꝛ. c. ex parte. Item ꝛ ſi non vult habitare cum viro ſine contumelia creatoris. denegatur ei reſtituno. cuius iniuſte fuerit ſpoliata. ĵ. de diuo. gaudemus. §. qui autem a l's viro faciendo eſt reſtitutio ante principalis cauſe greſſum. ĵ. de reſti. ſpoli. ex conqueſtione. preſtita primo ſufficienti ꝛ idonea cautione de impunitate perſone. ĵ. de reſti. ſpoli. ex tranſmiſſa. ꝛ. c. litteras. ꝛ xxxij. q. i. de ledicto. niſi tanta eſſet viri auſteritas q̄ non auderet ſe viro committere. tunc nullo modo debet reſtitui. vt in. c. litteras in fi.

e Seruetur. Nō. q plura ſunt ſpecialia in cauſis matrimonialibus. quia vbi agitur de federe matrimoniali poteſt agi contra contumacem lite non cōteſtata ad diffinitiuam ſententiam. ĵ. e. quoniam. §. porro. Item quia minor poteſt eſſe in cauſa etiam per procuratorez ĵ. de reſti. ſpo. ex parte. Item confeſſio contra matrimonium non preiudicat. ĵ. de eo. qui cog. con. vr. ſue ſuper eo. Item quia pater ꝛ mater poſſunt teſtificari tam in coniungendo q̄ in diſiungendo matrimonio. ĵ. q̄ matrimonium accuſa. poſ. videtur. Item quia ſententia lata contra matrimonium ad ſeparationem eoz qui iam coniuncti erant. non tranſit in rem iudicatam. ĵ. de ſententijs. ꝛ re iudi. latoz. ꝛ. ca. conſanguinei. Item nec tranſactio ſiue compoſitio poteſt in matrimonio i teruenire. s. de tranſac. c. vlt. Item nec arbitrium. s. de reſti. in integrū. cauſa in fi. Item nec pena locum habet ff. de verb. obli. titia. ꝛ. C. de ſpon. l. vlti. ꝛ ĵ. de ſpon. gemma.

f Coniugū. Verbum iſtud ꝓiugū impꝛopꝛie ponit q̄ ꝓpter adulteriū ipm coniugū non diſſoluitur. imo manēt coniuges etiā ſeparati. xxxij. q. vij. c. i. ꝛ q. Et tō

erpone coniugũ. i. cõiugũ. q̃ ꝓpter adulteriũ sepandab i
uicẽ q̃ ad mutuã seruituté tm̃ vinculo mr̃imoniꝫ nihil
ominus pduráte. ꝛ hoc pz. qz̃ sic absoluat ille q̃ ñ pec
cauit a seruitute alteri⁹. q̃ adulteriũ ꝯmisit. ℨhre tm̃ nõ
põt. cxvij. q. i. dicit dñs. ꝛ si ℨhret. cõpelleret redire ad
primã. j. ỏ diuoꝛ.
cr litteris.

§ Ad diffinitiuã sniam. Hic pz q̃ in casibꝫ cauꝑ nũcẽ terẽda sen tẽtia liteñ ꝓtesta ta ar. j. ỏ tu. ꝛ tu. ꝓpter. C. quõ ꝛ qñ iud. l. ꝓsentaneu. i fi. ꝛ j. e. ri. ꝓ totuꝫ ꝛ in auc. de erbi. re is. §. si ỏ col. v. si ue in criminali cauliter mota. vt ỏ Hug. contradixit q̃ testes pñt rec pi ꝛ sñia ferri. ꝛ in criminali dũmõ de cã liqueat vel liq re possit siue cã sit criminalis siue ciulis. Hebactam mã tradit. m. q. ir in sũma. j. ỏ do. et ꝓtu. vitat. Et nõ q̃ dñs papa ꝓ to tũ. ri. istũ fuit in opi. Jo. q̃ dixit. q̃ lite ñ cõtestata ñ sũt recipiẽdi testes Mar. ỏ cũ Hug. ꝛ dñs papa q̃ñꝫ seq̃tur opi. mar. j. de testa. raimundus. ꝛ c. raimaldus. vbi tractatur de duabus quarũ deducẽdis

curatoꝛ nec de mulieris impunitate cauere nec ꝟstro se curasset postmodum conspectui ꝓsentare vos testes mulieris recipere studuistis. ꝛ infra. Consultationi vestre taliter respondemus. q̃ licet oꝛdo iudiciarius in alijs controuersijs sit seruandus ꝛ in matrimonialibus causis non vsq̃ quaq̃ seruetur[e]. quia tamẽ in p̃senti negocio nõ est actuꝫ de federe matrimonij. sed de crimine adulterij per quod ad separationem coniugiꝯ. non ad coniunctõnem intenditur quia lite non contestata testes fuerunt recepti. ꝛ attestationes etiam publicate. siue deferendum. siue non deferendũ appellationi fuisset. non est ad diffinitiuam sententiam[s] ꝓcedendum. Potuit tamen p̃fatus. r. ꝓpter suam contumaciam vel etiam procuratoris[b] si sciens non purgauerit eandem. excommunicationis sententia innodari

Idem hierosolymitano patri archꝫ ꝛ archiepo cassen

Accedens. ꝛ infra. Cum in iudicium delegatoꝛ p̃sentia archiepi tirenẽ restitutionis bñficiũ postularet. plebanus sancti marci de venetijs. contra quem agebat nihil ad obiecta rñdit. sed ad nram audientiam appellauit. ꝛ sic loquiꝯ. ff. siqs ius. ỏ i. l. i. §. siqs ꝓcuratoꝛ. ꝛ alia iura ad hoc inducta. qz̃ iniquũ est aliquẽ alteri⁹ odio ꝓgrauari. C. de in of. testa. siqs suo. Jsus fi. ꝛ petã suos debent tenere auctoꝛes. j. de his q̃ fi. a ma. p. ca. q̃siuit. ꝛ. C. ỏ pe. sancimus. alꝫ g̃ dñs nõ est excõicãdus. ignoraãs culpaꝫ ꝛ dolũ sui ꝓcuratoris. vel cuꝫ eam scit statiꝫ eam purgat. ꝛ hoc est notabile circa ea q̃ fac̃ in iudicio. ℨm foꝛmã mãdati bene fit ꝓiudiciũ domino ꝓ confessionẽ ꝓcuratoris seu per factũ illius. vt dicũt iura ꝓio inducta. dummõ ñ egrediaꝯ formaꝫ mandati. alꝫ non obesset dño. si cuꝫ primũ scit ỏdicat s. de of. dele. cum oli. ℨz q̃d si ꝓpter cõtumaciã ꝓcuratoris tm̃ dns excõicet a iudice vel domino ignoꝛãte cõtumaciã ꝓcuratoris. nec eã ratã habẽte. nũq̃d erit excõmunicat⁹ Ꝟ sepe contingit. vꝫ q̃ non teneat. qz̃ hic dicit. potuit excõicari ꝓpter suã contumaciã vel ꝓcuratoris ꝛ illud dicitur posse fieri q̃ de iure fit. xxij. q. ij. faciat homo. Sed vꝫ q̃ excõicatio teneat cũ sit lata a suo iudice siue iuste siue iniuste. xi. q. iij. sententia pastoris. ꝛ in culpa quodammodo videtur qui talem procuratoꝛem constituit. qui nõ obtemperat iuri. ꝛ aliquis ꝓ facto alterius etiaꝫ sine culpa punitur. j. de spon. non est. Credo q̃ tutius sit dicere. q̃ sit excõicatus. licet non debuerit excõmunicari. ꝛ deꝫ absolui sine aliqua satisfactione ꝛ absq̃ grauamine. ꝛ credo q̃ iudex teneatur ei ad interesse. j. de sen. ex. sacro. quia illum excommunicauit iniuste etiam non latum.

Accedens. appellauit. Hic nullam causam appellandi seu grauaminis expressit. vnde non valꝫ ℨm hodierna iura appellatio. j. de appel. vt ỏbitus quia causa semper debet exprimi coram iudice ꝓpter illam appellan. j. de ap. dilecto filio. g. alꝫ admitti non debet. quare talis appellatio non valꝫ hodie. hic enĩ appellauit. ꝓpter suspitionem ꝛ appellare non debuit hoc modo debuit enĩ causam suspitionis coram iudicibus allegare probabilẽ. ꝛ si non admisisset legittimam suspitionem tunc debuit demum appellare. j. de ap. cũ speciali. tamen. j. videtur. q̃ legitima fuerit appellatio Ꝟ. er his plebanum legitime nõ. Et ita ℨm antiqua iura sufficiebat appellare. licet causam non exprimeret vt hic videtur. quia papa talem appellationem videt admittere. quia illi iudices fuerunt suffraganei archiepiscopi. sed hodie non teneret. Del dic q̃ cã suspitõnis fuit allegata. nec admissa. vnde tenuit appellatio. ꝛ ita nullum contrarium. vel quia suspitionis causa notoria erat. valuit appellatio plebani q̃uis causam non exꝑsserit. vt infra sequitur in ipsa littera. secus cum cã suspitionis aut etiam appellationis latens est. quia tunc oꝛ exprimi ℨm q̃ traditur infra de ap. vt debitus. ꝛ. c. cum speciali. ꝛ. c. interposita

b Procuratoris. Et hoc euidenter apparet. q̃ñ dñs puniẽdus sit. Est g̃ dñs puniendus. q̃ñ ipe contumax fuit. Item ꝓpter contumaciã sui ꝓcuratoris eo sciente ꝛ eam non purgante. quia tunc intelligitur ratã habere ꝯtumaciã sui procuratoris. vꝫ ñ põt excõicari. aut alꝫ puniri. q. alienã culpã fec ꝓpriã p ꝯsensũ. ꝛ ita punit dñs ꝓpter famꝫ ꝓcuratoris siue eiꝰ ꝯtumaciã. ar. j. de ap. sepe cõtingit. ꝛ. q. q. vi. §. biduũ. Ꝟ. si aduersus. nã famꝫ ꝓcuratoris nocet dño. s. de in integ. resti. cũ venissent. ꝛ cõfessio ꝓcuratoris nocet dño. j. de re iudi. suborta. Et ignoraãti. vt ibi. ꝛ volus ꝓcuratoris nocet dño. ff. de tribu. ꝓcuratoris. ꝛ. C. de erac. ꝛ transl. mili. an. l. in eractione. li. ij. q̃ factũ ꝓcuratoris dño preiudicet. habes. j. de cãpos. ꝛ ꝓpie. cum olim. ꝛ generaliter factum ꝓcuratoris dño preiudicat. nisi excedat fines mandati. s. de of. vel. cũ olim. ꝛ. C. de ꝓcu. si ꝓcuratoꝛ. ꝛ sibi imputet q̃ malũ ꝓcuratorẽ elegit. ff. de mino. cum mandato. nam cũ ꝓfit dño factũ procuratoris. Et si iniuste obtinuit. ff. de pecu. qui ꝓpio. §. vt in ceteris. sic ꝛ ei dz nocere. Sed cõtra videtur. q̃ contumacia ꝓcuratoris non dz nocere dño ff. siquis ius. di. non ob. l. i. §. si ꝓcuratoꝛ. ꝛ erꝑsse traditꝫ. q̃ tm̃ ꝓcurator conueniendus est. ñ dñs. ff. man. si mandato non erꝑssisset in ꝓin. Item ignorantis dñi ꝯditio ꝓcuratorem veteriꝰ fieri non dz. s. de ꝓcu. ignoãtis nec tm̃ scia eius dño ignoranti nocet. ff. de lib. cã in suo nec delictũ eius in auc. ỏ ec. ti. §. siquis in sua domo col. ir. nec alienꝰ dolus alteri nocere dz. ff. de excep. do. si procuratoꝛ. Jo. dicas. q̃ ꝓcuratoris ꝯtumacia ipi dño preiudicat in eo casu in q̃ loquiꝯ hic. puta qz̃ sciteius cõtumaciã ꝛ ratã hz eã eoipso. q̃ nõ purgat ipaz vñ in eo casu põt dñs excõicari. Si ꝟo dñs ignorat eiꝰ ꝯtumaciaz nec eã ratã hz. ipe ꝓcuratoꝛ punit de dolo suo. ꝛ ñ dñs

a Testes receperit. lite ñ ꝓte. ꝛ male. s. e. c. pr. ꝛ. j. e. per

b Possessionē iurꝫ. ñ ät possessiōez cā reꝛuāde (totū qꝫ forte facere poterūt. imo sine forte si ꝓtumar fuiſſz j. e. c. pr. ꝛ. c. qm̃. §. in alīs. ſz appellatio p̄missa vī tēde re ipm plebanū a cōtumacia. vñ ñ tenuit ſnia excōicaꝯ cōis. vt inferꝰ ſe qſ. Quidā intelligūt hāc decre. loq in cā restitutōnis i integꝝ iuꝝ minoris

c Perturbare. ar. qꝫ iudex dꝫ defendere inductuꝫ in possessionē. j. ō simo. querelaz.

d Subeē. Hec est iusta cā recusatōnis. qꝫ iudex sit ſuffraganeꝰ aduersarij. ſicut ꝛ illa. qꝫ iudex sit dñus aduersarij. s. de offi. dele. cām q̄ inter. ꝛ vbi plures casus notant de recusatōe. Idē vī si essz affinis. iij. q. ir. absens. ꝛ ff. de minor. ler cornelia. i pn. ꝛ. iij. q. ij.. §. item lege. iul. Itē si est comes. ff. ō of. p. senatusconsultuz ꝛ. s. de of. vel. cū. r. Itē ꝓpter dñum tota familia pōt recusari. E. siquis quacunqꝫ predi. po. l. vna. ꝛ licet ex istis cauſ repellat iudex a iudicādo ñ repellit testis a testificādo. ꝛ hec ē cā. qꝛ facliꝰ posset hīe multos iudi

ces. Ꝫ vnū testē. vñ repellit iudex a iudicio ꝓpf defectū testis. vt sic ferat testimoniū in cā. infra de testi. dilecto

e Licet his. Quare dicit ex his. qꝛ non appellauit ex pluribus causis. sed tm̃ quia erant suffraganei. post appellationem vnica videbatur causa appellationis eo tē pore quo appellauit. licet tamen non exp̄esserit. s. quia iudices duo erant suffraganei. sed pꝰ appellationē alia causa grauaminis superuenit. s. quia receperunt testes lite non contestata. ꝛ propter hoc dicit ex his. quia ex superuenienti grauamine sumpſit appellatio maiorem firmitatem. ꝛ sic ex his que postea fiunt. intelligitur fortius valere. sed ab initio vnica videtur. ꝛ sic legitimam vocat appellationem. ꝛ tamen nulla cā fuit exp̄essa. vt dictum est. ꝛ ita ex postfacto apparet legitima. j. de frig. ꝛ malefi. fraternitatis. Vel dic qꝫ duo iudices recusati fuerant. ꝛ quia non admiserunt recusationem appellatum fuit. ꝛ sic est planū qꝫ dꝫ. vt supra dictum est

f Propter cōtumaciā. si appellatio ñ fuiſſet legitia. ꝓpter ꝓtumaciā debuit ꝛ potuit excōicari. l' aduersariū in q̄si possessionē iuris mittere cā rei fuāde. vt. j. c. pri. sed diffinitiuā nūq̄ potuit ꝓferre ſnīam sup possessiōe q̄ erat questio spoliationis. cū his nō esset contestata. j. e. p̄ totum. ꝛ qꝫ dicit forte. non notat dubitationem. sed potius affirmationem.

g Cassauimus. i. cassaz denūciamus. Hoc iō ita exponit. qꝛ ꝓpte dꝛ cassari ſnia vbi tenet. sed cū ſnia nulla est vt hec ſnia. nō dꝫ cassari. qꝛ quod non est cassari non dꝫ. sed dꝫ denunciari nulla sicut fit in ſnia excōicatōnis j. de sen. ex. p tuas ꝛ. s. ō of. vel. cū cōtigat. ꝛ hic duefuerunt ſnie. s. excōicationis in plebanū. ꝛ alia sup restitutione possessionis iuris pochial'

h Vniuersa qꝛ si principale ñ tenuit nec illō quod ex eo noscitur esse secutuꝫ. j. de fi. istru. inf' dilectos. §. cū igitur in fi. ꝛ. E. de legi. non dubium cum suis concor. omnia ergo sunt restituēda quocōcasione ipsius sententie habuit. Sicut cum restituf minor aduersus sententiaz. pignora p̄stita debent restitui. ff. de mio. fier cā. §. i. ꝛ cū tractaf ſnīa omia debent restitui in p̄istinuz statum. vt hic. ꝛ ex vtraq ꝓte fieri dꝫ restitutio. E. de repub. l. vna. ff. de mio. qꝫ si minor. §. restitutio. s. de in integ. resti. c. i.

i De fraternitis deuotio. ꝛ infra. Consultationem tue duximus respōdenduz. qꝫ si reus lite non contestata absent auerit se contumaciter. i. taliſqꝫ causa fit. qꝫ actor possit in petitarum rerum possessionem k induci. est in eandem causa custodie inducendus l Quod si cā talꝫ tanqꝫ suffraganeos suos metropolitano iure subesse d. ac exc his plebanuz legitime appellasse constaret. in quē etiaz si minus legitime appellasset ꝛ iudices ipsi licet ꝓpter cōtumaciam f excōmunicatiōis forte potuerunt ꝓferre sententiam. non tamen debuerunt sup p̄cipali negocio diffinitiuam sententiā lite ñ ꝓte. ꝓferre predictas cassauimus g sententias. imo cassas denūciamus ꝛ inanes. Unde tireñ. archiepō dedimus in'mandatꝫ vt ecclesie sancti marci instrumēta restituat. ꝛ ēt vniuersa h que huiusmodi occasiōe ſnie p se vel p alios occupauit

Idem epō bitrien.

De fraternitatis. contumaciter. pluribus modis dicitur quis contumax. j. e. quoniam. §. iceri. q. iij. certuz. ff. de re iudi. contumacia

k Possessionem. vel quasi possessionem j. de cā possessorij. cum ecclesia. i.

l Inducendus. non tamen iudex multum debet festinare ad decernendum hmōi missionem in possessionem. alꝫs fieret restitutio ꝓtractā. ar. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte. quia etiam sententia diffinitiua reuocatur iusta de causa. j. de re iudi. cum bertoldus. ꝛ dꝫ summarium negocium p̄scrutari ante missionem. ar. E. vbi in rē ac. l. ij. ꝛ. j. e. quoniam. §. pe. An iste sic missus sit custos tantum vel verꝰ possessor. dicitur. j. de do. ꝛ cōtu. contingit. Nota tamen qꝫ quinq̄ auxilia prodita sunt contra illos. qui non admittunt actorez in possessionē f'm mandatū iudicis. Primū qꝛ puniunt f expensis. j. e. qm̃. §. in alīs. ꝛ. j. de sequestra. ad hoc. Secōm est. qꝛ eo ñ obstante. qꝫ non possidet. verus efficit possessor. ānoꝛ. la pso. j. de do. ꝛ cōtu. contingit. ff. de bo. auc. iu. poſ. Tertium est. qꝛ pōt excōicari vt hic. ꝛ. j. e. qm̃. §. vl. Quartū qꝛ potest conuenire aduersariū quanti sua interest possessionez nō habuisse. ff. vti poſ. l. si duo. §. vl. ꝛ ff. ne vis fi. ei. qui in poſ. mit. l. i. in pr̄in. Quintum qꝛ manu

militari eūci potest.ff.ne vis fiat ei qui in pos.mit.siqs missam .ff.de rei vn.qui restituere.

a ¶ In possessionē neḡat.puta si cā eēt criminalis siū ciuilr̄ siue crimialr̄ agat̄ l'mrimonialr̄.s.qñ agit̄ ad sep̄aratōz mrimonij ꝓtumax ē excōicād⁹.s.e.c.i.in fi.ꝛ.xi qāq.tursus.ꝛ.c.qſ cūctꝫ ꝛ hic

Precedens linea cōsanguinitatis.q est sufficiēs cā recusatōis.j.ō ap.pstremo.idez eēt si esset affinis. ij.q.ir.abūs.ō b viri.s.e.accedēs ꝛ s.ō of.ōr.cāz que.

c ¶ Ei⁹.s.comiti britānie.iōꝫ erat suspect⁹ illi.s.ō of fi.vel.insinuante.

d ¶ Qui.s.comes

e ¶ Oriūd⁹. Ñ ḡs oriūd⁹ fuit.ibi vomicliū retinet ōz.ff.de senat.l.pe. ꝛ ē ita admirabil' suspitio.quā suffi cēñ credo. ſz q nō ꝑsūt singla.m'ta iuuāt.vt nō.j.ō.p ba.cū cāz.l'dic oriund⁹ de fra sua.i. de fra q̄ p̄inebat ad iurisdictiōz illi⁹ comit̄ ꝛ ad ꝓpriet̄ ipi⁹ vñe.

f ¶ Nimis faueſ ſz nūqd tēſ q̄z di ligere ꝓximū suū. ō pe.di.i.ois q̄ nō diligit.mī.ñ ois a micicia repellit ru dicē.ſz maria.ff.ō ſ.liz.late.§.ami cos.ſic nec oēs mi micicie repelluntur

fuerit q̄ idē i possessionē neq̄ at[a] itromitti.vt iuri p̄eat.per cē.eccl'.ē ꝓtumax cōpellendus I dē de decima ꝛ el'yna abbatibus aurel'.ꝛ carnot'.dio.

Accedēs ad sedē ap'licā nobilis vir gu.vicecomes nobis exposuit.q cū sopiteñ. eps comitez britānie ꝓma linea ꝓsanguinitatis[b] attingat.ꝛ archidia.eius[c] sit clericus cōmensalis. qui[d] eidem vicecomiti est aduersarius ꝓncipalis.vtpote qui v roꝛē suā ꝛ terrā publice detiet ꝓesumūt.ꝛ magister.p.ō terra vroꝛis sue oriūdus[e] existēs nimis fauens[f] eidem.ꝛ omēs sub districtu[g] existunt comitis memorati.nec nisi per districtum ipsius ei pateat accessus ad eos:ꝛ ipsi quibus causa inter ipsum ꝛ vroꝛem suaz cōmissa fuerat nūq̄z ei voluer̄t nisi in terra inimicoꝛ[h] suoꝛuz locum ꝛ terminum assignare. vbi sine mortis periculo accedere non audebat.ꝛ licet litteras non habuit de conductu. si tamen misse ei fuissent.ñ debebat se credere suis capitalibus inimicis[i].ꝛ infra. Vanda/

mus.q̄tenus cū ꝓpinquioꝛes sitis terre nobilis iam dicte q̄z sue.ꝛ causa ipa per vos cōmodius valeat terminari cuz ad vos securus pateat accessus. vtrimq̄z ptibus conuocatis si vobis constiterit q̄ ante litez legitime contestatā vel post appellationē ex p̄emissis [k]cauſ interpositam testes super cōsanguinitate contra matrimonium absq̄z culpa cōtumacie recepti fuissent.vos attestatōnes hmōi decernatz irritas et inanes. compellentes dictam nobilem.vt reuertatur ad virū suū.quē incōsulte dimisit. ita q̄ postḡz ipe vir plenariaz restitutōz habuerit.tā vroꝛis q̄z terre[l] cāz sup matrimonio audiatz eāq̄z fine canonico terminetis. Idem

Quoniā frequēter in dubiuz reuocaſ a multis an lite ñ ꝓtestata testes recipi valeant.aucte pūtium durim⁹ declarandū regulariter ver eē[m] q̄ lite nō contestata ñ est ad receptionem testiū ꝓcedendum[n]. nisi forte de morte testium timeatur vel absentia diuturna.in quibus casibꝫ cū

tūc.n.i cā mrimoniali añ litem ꝓtestatā recipiūt̄ testes ñ obstāte absentia illi⁹.j.e.c.p xi.§.i.ꝛ bē q̄ō seq̄tur absq̄z culpa.cōtumacie.

l ¶ Te re s.totaliter.n.cognitio p tinet ad papā rōe ꝓpinquitatz.q̄z ē accessoria ipi⁹ matrimonio.j.ō tu.iter vi.ꝛ vi.c.i.ij.ꝛ.iij. ꝛ sic ñ ē ō.j.q̄ fi.ſt leg.cām que.ij.

Quoniā.ſ gl'aria eēt Decregula fallit i casibꝫ hic posit̄.s.vbi timet̄ ō morte l'absentia testiū.ꝛ vbi agit̄ ō electiōe vel mrimonio ꝛ in cā mq̄sitōis ꝛ publicatōis. Item cā denūciatōis.s.ō iu. nouit. Item actoꝛ abūna ꝑsente reo recipiūt̄ testes licite ñ ꝓtest. ¶.quō ꝛ qñ iud.auc.q̄ ſet.j de w.ꝛ ꝓtu.cām q̄. Item vbi actoꝛ nō ꝑt agē ꝓpter iuramētū qō iurauit ñ repetē vsuras.j. de iureiu. ad nraz Item cū minoꝛ abhēditate offō iudicis se absliet vt i auc.vt spō.lar.§. ad hec.col.ir. Item vbi aliq̄d iudicz offō expedit̄. ¶. vt miꝛ se ab hē.absti i au. ibi posita. Item cū i itegr̄ restō icideter postulaſ offō iudicz.s.ō of.iud.c.ij Item cū agit̄ ō inq̄rare eu licz i casu quē hēs.j.ō ap.it erpolita §.vl. Item i peritōe legati l' fideicōmiſſi.arg.¶.de vsu.ꝛ fi uc.l.ij.sed ibi dicit post litem nō contesta tam in fi.vnde casus iste non debet excipi ō regula. Item cum agitur finium regundo .iudicio.vt.¶. fi.reg.l.iij. Item in trebellianica restitutione.¶.ad trebel.l.pe.§.cum autem. Item in causa hēresis post mortem.xviij.q.ij.sane.ij. Item vbi offendit̄ publicuz commodum.¶.de pe.ne diu.ꝛ iij.q.iij.quia ea.ar. Item cū persona est incerta.v.q.i.quidē.q.ij.c.cū.ꝛ fm quosdaz in causa libertatis.¶.de in teg.manu.diffamari.ar.contra.j.de testi.cum olim.item vbi agitur de beneficio obtinendo ecclesiastico.vt in'conci.lugdunē.anno.iiij.j.de eo qui mit.in pos.cā rei ser.cum qui.

n ¶ Procedendum super principali.sed superincidēti interdum vel emergenti hēne recipiūtur testes vt p lꝛtur.q̄ citatō peruenit ad aliquē vel q̄ cōtumax fuerit in casu quē hēatur.j.ō ap.interpolita.§.vl.

a ℂ Ciuiliter. Hoc iō dicit. qz i crimialibꝫ nūqꝫ recipiunt testes lite ñ ꝓte. ⁊ ibi ꝓbatōes strictissime requrūt. v. q. vi epiphaniū. ℂ. de ꝓba. l. vl. Qualiter in criminali cā ꝓcedat. ff. iij. q. ir. in ſūma. ⁊ j. de w. ⁊ ꝓtu. Hitatis

b ℂ Ne veritas. xiiij. q. ij. quanꝫ

c ℂ Subtrahat. tūc. n. curare dz iudex ⁊ magistratus vt salua fit res ꝓbatio. ff. ō testi. cu rēt. ⁊ ī auc. ō testi. in vl. colū. col. vij §. pe. ⁊. §. ℔ vo. ⁊ j. de testi. siqs testiū ⁊. ff. ad. l. aq. l. i. vl ēt si timetur. q testes ꝓpter moraz variēt fidē suam aut moriāt. ff. ad carbo. l. iij. §. due. ar. j. e. c. §. sūt ⁊ alij ⁊ j. ō testi. significaunt.

ciuiliter[a] est agēdū ne vitas[b] occultet. ⁊ ꝓbatōis copia fortuitis casibꝫ subtrahat[c]. senes ⁊ valitudinarij ⁊ alij testes de quibꝫ ex aliq̄ rōabili cā timet[d] ēt lite ñ ꝓtestata sunt. ꝓculdubio admittēdi. seu pars conuēta[e] sit cōtumax. seu sit absens absqꝫ malicia. vt conueniri nō possit. Sed si actor nō conuenerit aduersarium[f] infra annum[g] exq̄ cōueniri poterit vt saltem receptōz hmōi testiuz non denūciauerit illi. attestationes sic recepte nō valeant[h] ne forte hoc ꝓcurēt in fraudē[i] vt processu temporis exceptiones legitime ad repellēdū[k] testes vel alie[l] locum habere

d ℂ Timet. tūc sli soli recipiūt ō q̄bus timet ⁊ ñ alij nisi in cā publica. ℔ōis. j. ō testi. significaunt. ⁊ j. e. ca. §. sūt ⁊ alij. ⁊ hz i his casibꝫ recipiāt testes lite ñ ꝓtestata vitate tñ inspecta ⁊ q̄ ad affectū nō intelligūtur recepti lite ñ cōte. qz nō publicant. nisi lite ꝓte. ⁊ cū aliis. si alij lite cōte. inducti fuerūt. nec ad sniaz ꝓcedat iudex ꝓ tales testes. hz in seq̄nti. §. recipiūt lite ñ cōte. ⁊ ferē snia. si sic est dicta in primo rūbo ⁊ sectio

e ℂ Conuenta. idē est si nōdū fit cōuēta. sed cōuenienda

f ℂ Aduersariū. cū fuerit absens ⁊ nō cōtumaciter

g ℂ Infra annū. ecce ꝓscriptio annalis. sic. s. de reseri. plerūqꝫ. ⁊. s. ō of. or. pastoralis. ℂ. de hre. auc. idē. ⁊ j. e. §. in alijs. ⁊ j. de hre. excōicam[m]. §. i. ⁊ ix. q. iij. rursus. ⁊. c. q̄cūqꝫ. ⁊ iste annus vtilis est ab initō. qz ñ currit nisi ab eo tpe q̄ potuit expiri. vt in dec. plerūqꝫ. ⁊ ij. q. vi. biduū

h ℂ Nō valeāt. illi q̄ testes ꝓdurit. hz aduersario bñ valebunt qui volū non adhibuit. xiiij. q. v. c. nō sane. qz ꝓ vtraqꝫ testificantur.

i ℂ In fraudē nō. n. arrāda ē alicui ꝓbandi facultas. ff de incē. rui. ⁊ nau. nec̄d. §. de his. ⁊. iij. q. vij. §. tria. ℣. siqs er litigatoribus. ⁊ j. de resti. significauit. ⁊. c. dilecto. Ite est hic ꝓsūptio iuris ⁊ de iure ꝑ quā nō admittit ꝓbatō liij. di. fraternitatē. j. de iudeis. c. vl. ⁊ j. de spō. ad id. ⁊. c. is q̄. vbi de hoc. secus si esset ēt tm̄ de iure. ff. qō me. cau. nō est ℣ sum ile. xx vij. q. i. nec aliqua. b.

k ℂ Ad repellendū testes. testiū humanis rebꝰ exemptis ꝓ qs testes recepti reprobarent fine eorū dicta. j. ō testibus ex tenore. ⁊. c. pūnū. ⁊ ℂ. ō ℔hen. stipu. optimā ℣. ⁊ si inter pītes ptes. vel qz se absentarēt l' efficerētur inimici actoris. ff. de carbo. edic. l. iij. §. due. ⁊. ff. de fur. l. q̄dā. ⁊. ar. ff. ad. l. aq̄. tu. l. aquilia. Dicta ℣ illoz possz qñ cūqꝫ reprobare ex ipsis depositionibus ⁊ ꝓ testes ēt post mortē ipoz testiū ⁊ in ꝓsonas. dūmodo testes haberet ꝓ quos posset b̄ ꝓbare. ℂ. de testibus. l. fi. xxiij. q. ij. sane ij. ar. ℂ. si pen. ap. q̄uis. sed qz poterat cōtingere. q illi ī terim morerent l' vel' als. vt dictū est impedirent. iō infra annū dz denūciare ipi reo receptōz talē factā esse ꝑ eus. quod nisi fecerit. nō valebit talis receptio testiū.

l ℂ Vel alie. exceptōes elidētes principale negociū. vt puta prescriptio quā tunc poterat ꝓbare vel pactū ō ñ petendo vel consimiles. qz potest esse. q tunc temporis ꝓbationes sup his habere ñ possent. ar. ff. ad. l. aqui. in lege. ⁊. ff. de fur. quidam.

m ℂ Alicuius electi nō cōfirmati. ⁊ q̄ nōdū cōsensit

n ℂ Electōne. puta q̄ non fit canonice celebrata. vel q̄ electꝰ fit criminosus ⁊ licet videatur loqui. c. ī prelato. potest idem dici in electōne ei⁹ iusfibet clerici. qz ibi legitur eccl'ia ex longa mora. vl' etiam si vocatur. vt consentiat. ñ veniat. s. ō ele. sta tuimus in cōcilio lugdunēsi.

o ℂ Prohibitus j. de resti. spo. lras ⁊. xxx. q. iij. picta cium.

p ℂ Casibus. sūt perfluunt isti ab latiui. quia hoc ad uerbium tunc q̄ precessit sufficez

q ℂ Malicioseocultat. si. v. q. i. q̄ dam. s. de alie. iudi. mu. cau. fac. c. i. ⁊. s. de offi. dele. c. cō sultationibus.

r ℂ Impedit. talis habetur pro citato denunciatione facta publice ad domum suam. j. de cle. non resi. er tue ⁊. j. de do. ⁊ contuma. c. vlti. ff. de euic. si dictum. §. si presente ⁊. l. si idem. §. presenti. Et ita sufficit. q̄ publice edictum proponatur ad domum suam vel ecclesiam. vt dicunt iura predicta. ⁊ citari potest litteris vel edictis. ff. ō fideicō. l. cum vero. §. penul. ⁊ sunt tres modi contumacie. ⁊ quocunqꝫ illorum aliquis contumax fit. habetur pro contumace. Primum modum habes hic ⁊ alios duos modos contumacie habes. xi. q. iij. certum est

s ℂ Si vero aliter. i. nō per contumaciam. s. de offi. de lega. consultationibus.

t ℂ Maxime proprie. sic. s. de elec. cum inter ℣. vt per mutuum cō. Alij exponunt maxime. i. tantum

v ℂ In sacris canonibus. De hac absentia variel⁹ quuntur canones. Quidam dicunt de duobus mensibus. vij. q. i. presentium. Quidam ō tribus septimanis vt. e. causa. q. i. siquis in clero. Et quidam de quinqꝫ annis. j. de cleri. non resi. c. ij. Quidam de tribus. Quidam de quinqꝫ mensibus. e. dist. quoniam. ⁊. lxxv. dist. quoniam. Quidam de vna hora. xc. dist. cleri. recij. dist. ca. vlti. Super hac expectatione dicendum est. q̄ si aliquis ēt absens in eo loco. vnde possit citari vel in studio vel in aliquo loco vbi apparet manifeste. quia non latitat. prelatus illius ipsum legitime monere debet. vt ad suam ecclesiam reuertatur infra tempus conueniens ꝑm locorum distantiam ⁊ temporis qualitatem ab ipso prelato prefigendum. Quod si non venerit. poterit postmodum suo beneficio spoliari. nisi rationabilem causam ostendat. quare venire non possit. j. de cle. non resi. inter quattuor. ⁊. c. vl. ⁊ j. de ap. peruenit. ij. vel si als̄ de licētia prelati sui se absentat. vsqꝫ ad certum tempus sibi statutum infra quod reuertatur. tūc si ñ reuertatur ad terminum ejus potest illum priuare beneficio ⁊ officio nisi

iusta cã impediatur. ꝛ sic loquitur illud capꝫ. vij. q. i. p̃ sententiam. Dico tñ. q̃ siue clericus sit abs̃ de lnia epi ad certũ tps siue preter lniam. eps̃ sp ipsum primo mone re dz. vt redeat p̃ tutu p̃dicta. j. de cle. nõ resi. c. inter. ꝛ. c. vl. ꝛ. j. de ap. puenit. ij. al's nõ teneret snia lata ꝫ abs̃tes nõ vocatũ neqꝫ citatũ. Et iura antiqua q̃ hic signantur. sic intelliguntꝛ. Nec est q̃ clerici ab ecclĩs suis ab esse nõ debent. tñ si hoc cõingat. tal inter sunt vocãdi añꝫ spoliẽt. ꝛ ita seruandũ est circa eos qui cõparent ꝛ citari p̃nt. Si vero nesciẽt vbi sint. nec citari p̃nt psonaliter. tunc citationis edictũ apd eor ecclesias publice ꝓponatur vt reuertantur. ꝛ si vltra sex menses venit dilulerit suis bñficijs postea spolientur. j. d cle. nõ resi. ex tue. ꝛ sic q̃li tercunqꝫ sit aliqs abs̃ sẽp dz citari predicto mõ. Itẽ videtur q̃ melior sit conditio illorum qui malicioſe se absentant. qꝫ conditio illorum qui comparent ꝛ citari possunt personaliter. quia illi habent sex menses. ifli citantur ad arbitrium prelati. vel ad mensem. vel duos vel plures. vel minus ſm q̃ requirit ꝛ exigit distãtia loꝛ corum. sed illud contingit. quia nescitur vbi sunt. quia potest esse q̃ sint multum remoti. vel impedit. nec in breui possunt per consanguineos reuocari vel amicos. Et ideo maius tempus ꝛ certum datur eis. vltra quod ecclesia vacare non debet. j. de concess. prebẽ. nullꝰ. ꝛ B locum habet in his clericis ꝛ prelatis qui iam confirmati sunt. ꝛ possessionem diutius habuerunt vel etiam cõsenserunt. de his vero qui solum modo electi sunt. nec confirmationem vel possessionem habuerũt teneas q̃ hic dicitur. quia expectantur per sex menses plus vel minus ſm q̃ visum fuerit superiori. cum per contumaciam non est absens. Si vero ille qui accusat electionem aut excipit contra electum. non comparet anno elapso electus potest confirmari. ff. de mu. ꝛ ho. reus. Sed nõ credo q̃ tantum sit expectandus. imo superior prefigit ei certum terminũ infra quem cõpareat prosecuturus intentionẽ suã. alioquin confirmabit eũ. j. de accu. lꝫ et j. declam. de spon. eũ inhibitõ. ꝛ infra. qui ma. accu. pos. cũ in tua. ꝛ hoc totũ expeditum est. s. de elec. statuim⁹. ſz in ep̃atu dantur accusatori tres menses in auc. de san. epi. ſ. fiãd aũt. col. ir. sed potius ista in arbitrio superioris consistunt. j. de do. ꝛ contu. cũ olim. i. contra. sed ibi soluit. Si vero ꝫ plarũ absentẽ agat criminaliter. vel ẽt ciuiliter ꝓdenunciationẽ alicuius. tunc citetur vt veniat ad defendendũ se. Si nõ veniat ercõicetur. ꝓter contumaciam. ꝛ expectabitur p annum. ꝛ post annũ ꝓcedatur ꝫ ipm super bonis. non sup crimine ſm q̃ tradit. xi. q. ij. rursus. ꝛ. c. quicunqꝫ. ꝛ. j. de do. ꝛ contuma. vbi de hoc.

f Expectandus. postmodum procedetur contra eũ ꝛ recipientur testes et diffinitiue procedetur vel alius eligatur si non vult consentire ꝛ nil obstabit.

g Sit agendum. cum non sit absens per contumaciam.

3 Presumatur. per famam. quia senex erat. vel etiaꝫ quia in acie fuit. nec redijt. presumitur q̃ his casibus sit mortuus ꝛ si contrahat credens ita q̃ excusatur ab adultherio. etiam si viuat propter ignorantiam. xxxiij. q. ij. cum per bellicam quia nõ committitur adulterium siñ dolo. ff. d adl. l. pen. vel si recepperat litteras illorũ cum quibus milytauit. C. d repud. auc. hodie. tamen dicitur. q̃ non dz contrahere. nisi primo sit certa d mõte ipsi⁹. j. de se. nu. dominus. infra d spon. in presentia sed satis certum est illi q̃ solas huiusmodi violentas presumptiones post ꝫ aliquanto tempore durerit expectandum forte per annum. vel etiam quinqꝫ annis vt in predicta auc. hodie.

a Malicioſa. iij. q. ij. ſ. item his quinon detractandi causa.

b Citari non possit. Si non potest citari. contra ipz procedi non potest. Et sic est ar. q̃ non tenet sententia cum peremptorium non peruenit in noticiam absentis. iij. q. ix caueant. ff. que sen. fine ap. rescin. l. i. ſ. item et eo edicto. C. quomodo ꝛ quando iu. ea que. ꝛ ff. locati. l. item queritur. ſ. exercitu. Sed verius est q̃ sufficiat si diligens fit inquisitio facta. licet non sit inuentus. j. de do. ꝛ contu. causam. ꝛ. c. vlt. ꝛ. j. de cle. non resi. ex tue ꝛ. vij. q. i. presentium. ꝛ C. de iudi. properandum. ſ. fiã idem. ff. de cuic. si ideo. ſ. presenti. ꝛ l. si dictum. ſ. si presente. Et hoc verum est. quando malicioſe est absens. alꝫ non proceditur contra eum quantum ad casum p̃sentis littere.

c Non debet. arg contra. j. qui fi. sunt legiti. per latũ sed ibi agebatur tantum de prole. an esset legitima vel non. ꝛ non contra absentem. vel ille fuit requisitus. vt ibi innuitur. Contra. j. qui. ma. accu. pos. c. i. Illa corrigitur per istam. Preterea ille fuit absens culpa sua propter maleficium quod commiserat. vnde non preiudicatur mulieri. ꝛ sic differt casus ille ab isto et ibi soluit.

d Opponi. Respondetur tacite q̃ni. Diceret aliquis si mulier tantũ ꝓpellitur expectare. incideret forte in fornicationem. ꝛ papa respondet ad hoc

e Casus multi. vt si alter de fidelibus labatur in hereſim. j. de diuoꝛ. quanto. vel si alter coniugum incidatur. vel si mulier impotens casu reddatur ad reddendũ debitũ. xxxij. q. vij. illi qui sani. si alter furiosus factꝰ sit xxxij. q. vij. neqꝫ furiosus. ꝛ c. hi qui. vel si in captiuitate alter teneretur. j. de spon. in pũna vel si vir incidat in casum lepre. j. de coniug lepro. c. i.

a ¶ Sunt ꝛ alij. aliuz casum habes. cuando agitur de bono ecclesiastico obtinendo in decr. noua. j. de eo q̄ mit. in pos. causa rei ser. eum qui.

b ¶ Inq̄sitio. ꝛ hoc cū ē absens p ꝟtumaciā ille ꝺ quē fit iq̄sitio. j. ꝺ atcu. q̄ſr ꝛ q̄n. q̄. §. oz. ꝛ. j. de simo. lz ꝟli

c ¶ Publicatio. hoc tūc fit q̄n aliꝗs timet q̄ sibi in poster̄ sup aliq̄ ꝺ/ctu controuersia moueat. tūc pōt petere a iudice. vt testes qui interfuerūt negocio publicēt. i. eoz dicta rediganť in publicaz formā ad eternā rei memoriā. j. de testi. significauit. in auc. ō testi. §. pen. col. vij. ꝛ in hoc casu oēs testes recipiunť sine senes. siue debiles siue iuuenes. ꝛ stati publicanť ꝛm hoc est dōria iter hanc receptōz ꝛ illā de q̄ pmisit in principio capituli. quia ibi recipiūť tm senes ꝛ infirmi. ſ. de quoz abūtia tenetur. ꝛ illi stati publicantur. vt dixi.

ges sine culpa sed non sine cā contmere coguntur ¶ Sunt ꝛ alij[a] casus similiter speciales in quibus absq̄ litis cōtestatione legime pñt testes producti. vt quando excessuum inq̄sitio[b] vel testium publicatio[c] imminet facienda. ¶ In aliꝭ vero casibus prudenter est attendendum. vtrū contumax reali actione[d] an personali cōueniatur. Si reali. mittend' est actoz in rei petite possessionem. vt tedio affectus[e] reus veniat responsurus. ¶ Qui si venerit infra annum iudicio sisti prestita cautione[f] ac exhibita satisfactione congrua expensarum[g] possessionem recuperet[h] ¶ Quod si cautio

d ¶ Actōe reali. Duo sunt genera actionū aut sūt i rē. aut i psonā. q̄ſr hoc sit intelligēdū. tradit' bñ insti. de act. in princi.

e ¶ Affectus. tediū erit in hoc casu. quia actoz missus i possessionē expellet reū de possessione. ꝛ erit possessoz et percipiet fructus ꝛ cōseruabit eos. j. de seque. c. ij. ꝛ. iij. ꝛ si reus venerit infra annū p̄stita cautōe iudicio sisti. recuperabit rē cū fructibus deductis expensis. vt. j. seq̄ť sed in psonali actōe tediū erit. qz cū cultura spectet ad cōtumacē ille admissus erit cū eo in agro. vt custodiat fructꝰ. ne ille psumat illos. ff. vt in pos. ie. is cui. §. q̄ legatoz. ff. de dā. iufe. si finita. §. siquis aūt de hoc dicet plenius infra de do. ꝛ contu. contingit.

f ¶ Cautōe. Ex eo. q̄ dicit simplici cautōe vī sufficere nuda cautio. C. ō ꝛ. h. sancimꝰ. Sed nō est vez. imo sufficiente cautōz p̄stare dz. j. de seque. ad hoc in fi. ꝛ ita pignora vel fideiussores. ff. man. si mādato. §. vl. ꝛ. ff. de fideicom. liber. l. ergo. § adūci. b.

g ¶ Expensaꝝ. Primo q̄ dz satisfacē in expensis añ̄ audiatur. vel absoluatur. sic. C. lv. auc. iudi. pos. auc. qui iurat. C. de indi. sancimus. C. quomodo ꝛ quando iud. auc. qui semel.

h ¶ Possessionem recuperet. Ergo vī. q̄ cā amiserit. ꝛ ficaliter verus possessoz. qō est contra nos. ff. ō acq̄. pos. possideri. sed expone possessionē. i. detētōz possessionis recipiat. quā illa habebat. ꝛ talis possessio est facti. ꝛ nō iuris ꝛ imaginaria. Vel dic recuperet. i. retineat veram possessionem. quam non amisit. si. iij. q. v. quia suspecti xxvij. q. v. priusq̄ in fi.

i ¶ Neglexerit. nec sufficit offerre. nisi eā p̄stet. j. ō eo q̄ mit i pos. c. i. ar. s. ō of. oz. pastoralis in fi. q̄ si ñ eā p̄t prestare iudici. p̄stet epō. vel alīs publicis psonis. vt. c. pastoralis. ar. cōtra. j. de eo qui mit. in pos. c. ij. sed ibi iudex voluit recipere eā. in. c. pastoralis nullus fuit iudex cui

posset vel deberet offerri.

k ¶ Verus. i. vere ꝛ incōmutabiliter. nā ante ſm q̄ſdā est verus possessoz. sed nō incōmutabiliter. qz infra annum tenet restituere possessionē. ꝛ ita statim est verus possessoz. ar. C. de p̄scri. xxx. vel. xl. an.

nem offerre neglexerit[i] infra annum. actoz post annum verus[k] constituetur[l] possessoz. super proprietate dumtaxat aduerse parti defensione legitima reseruata. ¶ Quod si super rebus īmobilibus[m] quisq̄ conueniatur. qui eas possidet nōe alieno. debet[n] ꝛ statim in iudicio dīz nōare certo dierum spacio a iudice finiendo. eoq̄ ad eius noticiam producendo[o] vt vel ipse veniens vel idoneū dirigens responsalem actoris intentionē excipiat[p] ¶ Si vo post tps indultum quod dispositū est noluerit adimplere. tanq̄ lite q̄ ingerit ex eo die q̄ possessoz ad iudiciuz vocatus est ad interrū

§. pe. Nos tamen contrariū dicim[9] ſm iura canonica. arg. s. ō of. oz. pastoralis. ꝛ. j. de ꝛo. ꝛ contuma. cōtingit.

l ¶ Cōstituetur. Et ita est ar. ex eo q̄ dicit constituet q̄ ante annū non fit ver[9] possessoz. vt dictū est in pr. notula. Sz q̄ſr cōstituitur. forte ab ipō iudice. si petatur. ꝛ sine forte. j. de eo qui mitt. in pos. c. i. ꝛ. ff. de dā. infec. si finita. §. sz ꝛ siquis. ꝛ. §. se. et ar. s. de of. oz. pastoralis. ī fi. Vetꝰ est. q̄ in realibus actionibus habet non locum ſm decretum. nisi aliquis ad cautelaz illud impetret. quia solus transcursus anni constituit aliquem possessorem verum. vt. s. de offi. ordi. pastoralis. ꝛ infra de do. ꝛ contuma. contingit. In personalibus vero ſm decretum locum habet. sed non vniformiter. de hoc plenius dicitur in predicta decre. contingit.

m ¶ Rebus im mobilibus. Secus enim videtur in rebus mobilibus. ibi non videtur prodesse nominare dominum in iudicio. cum habeat facultatem restituendi rem. ff. de rei ven. officium in fi. Idem iuris est etiaz in rebus mobilibus. quia potest ꝛ debet dominum nominare in iudicio. C. vbi de cri. agi. opoz. auc. qua in prouincia. sed in rebus im mobilibus. quas aliquis possidet nomine alieno. vbi nullum ius habet. si conueniatur debet statim in iudicio dominum nominare. vt hic. C vbi in rem act. l. ij. si enim ius habet in re. non prodest dominū nominare. quia ipse posset agere pro iure suo ergo tenetur se defendere. ar. op. j. de fi. instru. g. perpetuus. possessoz enim semper conueniendus est. xij. q. ij. quicunq̄. ꝛ. xvi. q. i. in canonibus. ar. infra de ap. ad audientiam. ꝛ supra de alie. iudi. mu. c. i. ff. quod me. cau. l. si cum exceptione. §. aliquando. ff. de nora. de illo. ꝛ ff de admini. re. ad ci. pertī. imperatoꝛes. §. i. arg. contra. xij. q. ij. de rebus ꝛ. ff. de ser. coꝛ. in hoc. ꝛ. ff. de contra. ēpl. vlr. §. lucius. ff. de his. que in frau. cre. qui a debitoꝛe. arg. infra de prescrip. auditis ꝛ. xvi. q. iij. inter memoratos

n ¶ Debet statim. i. ante libelli oblationem. vel etiaz post anteq̄ respondeat. tenoꝛ istius. §. ponitur. quasi ō verbo ad verbum. C. vbi in rem actio. l. ij.

o ¶ Producendo per illum qui in iudicio dominum nominauit.

p ¶ Excipiat. i. suscipiat. sic. xxiij. q. v. non est nostrum ꝛ infra ti. proꝛi. imperatoꝛum. ꝛ infra de plus pe. c. vno

q ¶ Contestata.s.ne currat ꝓscriptio possessori. qm̄ ꝓscriptio possessoris iterrupta ē ꝙ hāc denūciatōz lz videat his quasi ꝓtestata.ñ m̄ actor audire volens.ꝓducere testes sup.ꝓprietate.ac si lis esset cōtestata.qz illud locū hz qñ lis ē vere ꝓtestata ꝙ narratōz r m̄sionē.lz hic ñ est vere cōtestata.sed ꝙ quo ad interpendā ꝓscriptōe.vt hic dicit.

r ¶ Edictis.i. citatōibꝰ ad domū eꝰ missis.j.de do. r cōtu.cāz qr.c.vl.

s ¶ Sūmati.sic. ff.vbi m̄ē act.l.ij ff.vt in pos.le.si is a quoꝝ.ff.ō carw. edic.l.iij.cāe.r.l. ō lw.auc.iudi.pos. auc.r q̄ iurat dic sūmati.i.sempleꝛ ne.ñ.n.stari iudex ꝓter ꝓtumaciaz alteriꝰ ꝓtis cōstitut pñtē possessoꝛ ē.vel ēt mittere eū in possessionez cā rei seruande.nisi aliquā videat primo ꝓsumptionē ꝙ eo.qz posset cē.q aliquis calūnioſe peterz.vñ iudex prio recipiet ab actore iuramentum de calūnia.ff.de carb.edi.l.iij.§.cāe.r sic obseruat.r istud iuramētū sufficiet.ita q aliud videnꝰ nō ꝓstabit fireꝰ infra annū redierit volens in cā ꝓcedere.ar.ff.ad exhi.thesaurus.vnō ꝓtet ab actore iudex.vt sup hoc.s.q ñ calūme cā peratꝛ hoc exhibeat calūnie iuramentū.ff.ad exhi.thsaurꝰ .r.j.de resti.spo.lras.r.e.ō el'. cū dilecti.ñ eni dz iudex festinare ad missionē faciendā qz si reus ꝓbabit iustā absētie cāz restituet.ff.ō dā.ille. si finita.§.si forte.r.j.de re iudi.cū lertoldus.r sic obtinuaſ hodie ō facto.r istud iuramētū sufficiet.ita q aliud actor videnꝰ ñ ꝓstabit si reus infra annū redierit volens ꝓcedere in cā.vt in.§.i.sed in casu huiꝰ.§.item iurabit vt actor tangz reus qñ cōuenit.qz primo iurabit vt actor postea vt reus.r idem est si post annū agere velit q prio cōuenerat fm q est in casu huius.§.

t ¶ Reseruata.sed q̄diu ꝛseruabit questio ꝓprietatis. fm canones vt q ꝓpetuo.cū res sit facta litigiosa.r vtrar ꝙ hoc dubitare de iure suo. Dico.q in casu isto bñ ꝓt ꝓscribere.qz bonā fidē vt hꝫ.qz credit rē ad se ptinere. cū ēt iurauerit.q nō malicioſe seu ꝙ calūniā petit rē illā.r iō ꝓscribere ꝓt.r iuste possidet q actore ꝓtore possidet.ff.de acq.pos.iuste. Quidā dicūt.q in casu isto sicut in petio seruaſ qō sup possessione vsqz ad annuz abstin Sed prius dictū verꝰ credo.r absolute dz hoc.nā sic reseruaſ ius saluū possessionis vsqz ad annū in.§.pri.sic ibi exꝓsse hoc dz.ita hic diceret.si hoc esset ꝛx. Ex q̄ est cō q̄ ibi audit vsqz ad annū sup possessione. hic vero stari est verus possessor.nec audit vsqz ad annuz super possessione. Ratio illa cōsueuit assignari.qz maior ꝓtumacia ꝓsumit̄ in casu isto q̄ in ꝑori.qz ꝙ plures citatōnes vocat̄ est.r plus ꝓfuit.primo.n.vocauit colonū r colonus renūciauit dño.post quā renūciatōz citatur dñs edictis legitimis.r iō plus punit̄.r sufficit legislatorē ita voluisse.sic.n.ē in.l.ff.quis a quibꝰ ꝓfexit legz latoꝛ.r vi.q.iij.scriptū est in lege.ergo ita tenendum est ¶ Vel imobstū hoc ordine iudices sniam exequent̄ vltimo ad actōes de curri.ff.de re iudi.a diuo pio.

r ¶ Declarat.in libello suo. C.de lw.auc.iu.pos.auc.r qui iurat.

y ¶ Magis timeri.illa enī potꝰ est infligēda.qz hoc solum bene agitur r c.rriij.q.v.pdest.ar.ō.de o.cle.sane. r.c.pastoralis.i.responso.

z ¶ Aid altera.quia crescente contumacia.crescere debet pena .ff.de pñ.l. relegati. Sic ergo due pene ab inuō non sunt infligende.s.de iudi.at si clerici.arg.contra xvi.q.i.statuimus

astica sniа proferenda. ita videlicet.q alterutra pena que magis ˣ timeri debebat.iudex a principio sit cōtentus ad alteram ʸ nihilominus processurus si hoc meruerit proteruitas contumacis.qui venīes infra annū vel post annū etiaz audiet iurta distinctōz ᵃ in alio casu superius annotatā

a ¶ Distinctōz Sed nō videtur. q distinctio facta in reali actōne.locum possit in personali habere.licz littera hoc innuat q debitor ꝓt recuperat pignora sua quandocunq̄ venerit.dummodo ñ sint distracta. ¶ de distra.pigno.si priꝰ.creditor enīz

De iuramēto calū. Inno.iij.

Itherētes vestigijs predecessorum nostrorum dicentiuz ᵍ grauiores ᵇ questiones per summū pōtificem terminō tpe ꝓscribit rem sibi obligatā pignori.ff.ō vsu. non solum.§.qui pignori.r.l.pignori.quia creditor q̄ntum ad hunc casum non possidet pignus.ff.q̄ sarisda. cog.sciendū.§.creditor. Et ad hoc dixit Jo.r bene.quia creditor post annum non efficitur possessor quantū ad vsucapionem.sed tantum post annum habet comoditū possessionis in hoc.q cum prius teneretur probare pecuniam quam petebat esse debitam post annum etiam transfertur probatio ad reū.vt tūc aduersarius teneatur probare illam indebitā.r sic efficitur peritor de possessore.Zir.lw.ad hoc.j.de solu.is qui. Lauren.dixit.q̄ huic seruatur questio possessionis r ꝓpietatis quousq̄ ꝓscriptum est iuri offerendi.ar.C.de prescrip. xxx.vel. xl. anno.cum notissimi.§.sed cum illud versi. eodem iure. nisi ex secundo decreto res sint etiam ꝓ debito assignate vel distracte als vsqz ad.xxx.annos recuperet res suas oblato debito. Dicas.q debitor semper auditur quousq̄ prescriptum sit volens recuperare rem suam restitutis expensis.r prestita cautione iudicio sisti nisi pignora distracta sint.vel in solutum data auctoritate iudicis vel fm legem conuentionis distracta.vt dixit lex predicta.si prius.r ita infra annum r post annū veniens restitutis expēsis prestita cautione.q iurare bit recuperabit res suas siue ꝓfiteat debitū siue neget. ¶ ō lw.aucto.iudi.pos.auc.r qui iurat. Et q dicit iurta distictōz.in alio cē.sic intellige iurta distinctōz.i.scōm primū membrum distinctionis.in quo tm̄ similitudo notat r nō iurta scōm.q̄si dicat sicut ibi veniens infra annū in reali actione auditur prestita cautōne restituz expēsis recuperat possessionem in personali actōe siue infra annū.siue post annū veniat.recuperat res suas.dum tm̄ caueat iudicio sisti r restituat expensas.vt sic notet̄ silitudo tm̄ in hoc casu.r in illo cū ante annum contumax inuenit̄ur.ita q similitudo non transeat ad aliū casuz pꝰ annū.r ita plena est littera.l.

b Hxrentes.graviores questiones.que dicāt maiores cause dictū est.s.de offi.vele.qō transactionem

c ¶ Legibus.C.de epīsco.r cle.cum clericis. ꝛ.q si lis.

a ¶ Principales. C.e.ti.auc. principales.

b ¶ Calumnie iuramẽto. In iuramẽto calũnie q̃ꝫ capitula ꝓtinẽt. s. q̃ credat bonã cãm hꝫe. interrogatus nõ negabit qõ vꝛ eẽ credit. nec vtet sciẽter falsa ꝓbatõe q̃ dilatõ; ñ petat i fraudẽ nec credit. nec dabit. nec promittet aliq̃d pro hac cã nisi ill' psonis q̃bus leges dare ꝓmittũt. C.e.t. l.ij. circa pncipiuz in auc. principales. in auc. vt lit. iurẽt i pn. coll'. ir. vñ hꝫ. Illõ iuretur. q̃ lis sibi iusta vr. Et si q̃ritur vꝛ ñ ificiet. Nil ꝓmittet. nec falsa ꝓbatõ det. Vt lis tardet dilatio nl' la petet.

c ¶ Verba sunt ab illo loco legibus q̃ꝫ. vsq̃ ad illũ lo cũ vꝛ cũ cc. exceptis pdictis sc̃s cõ mẽt vsq̃ ibi corroborauimus

d ¶ Diui marci C.õ epis. et cle. cũ clericis. ꝛ. q̃ si lis

e ¶ Ad oĩa eccl'i arũ. ar. q̃õ vni occidit ad ꝓsequẽtiaz trahi põt a ceteris q̃õ vni occiditur nulli ẽ denegãdus xvi. q. i. pdicatorꝫ v. di. ad eiꝰ ꝛo in fine. de cõ. dis. iiij. ꝓpe. l. di. et purgabit C.õ fideicõ. l. penul'. Ar. contra. xvi. q. i. hinc ẽt. et vñ. q. i. petisti. Sol. nõ vni iure cõi occidit trahi põt ab alijs in exemplũ et nulli dz denegari. v. di. ad eius vero. q̃õ vero priuilegiũ alicui cõceditur non extendit ad alios. et sic intelligit. xvi. q. i. hinc ẽt. et. xxvi q. ij. nõ erẽplo. et. ff. de cõsti. pn. l. i.

f ¶ Dim legũ. in auctẽtica de eccl'. ti. in pncipio. coll'. ir. et in auc. vt cleri. apud ꝓpi epis. §. illud col. vi.

g ¶ Canonibus. xxj. q. i. in nouo. et j. de iureiurãdo. et si xps. et. ij. q. v. siqs presbyter. xxj. q. v. c. vl.

h ¶ Principis. s. henrici

i ¶ Nos. s. henricus.

k ¶ Seu criminali. Hic colligit. q̃ in criminali cã iuramentũ de calũnia fit pstandũ. ar. C. eo. ti. l. i. vbi dz. q̃ in omnib' causis vbi pbatio requirit est iurandũ de calũnia. vt. C. de fi. instru. l. vl. §. sancim⁹. ar. ꝯ. insti. de pub. iudi. in pn. et. ff. de bo. eo. qui mor. sibi cõsci. l. i. Sed ꝯ. ista non obstant q̃ magna differentia et diuersitas eoꝝ est in instituendis et exercendis hmõi causis. nam sm hoc nec lis contestaret. nec libellus daret in cã criminali. sed oio aliter q̃ ciuiliter deberet tractari. Iterũ nõ valet causa quam quidam assignant. q̃ in criminali transigere liceat. Et ideo iuramentum de calumnia non exigit. nam sacramentum õ calũ. transactionem non excludit nec ab ea excluditur. quia cuius licitum sit reo transigere. non tamen sequitur. q̃ liceat ei falsa instantia vti. nã idem diceres sm hoc in pecuniaria causa. similiter solnitur illud. ff. de bo. eoꝝm qui. mor. l. i. vbi dicitur. q̃ in causa sanguinis licitum est cuilibet aduersarium suum corrumpere. et ita licitum ei est mentiri. Dominus azo. est in hac sententia. q̃ in causa criminali õ calumnia sit iurandum. et inducebat hanc vꝛe. pro se. Sed qualiter legũ habere oporteat. et in non nullis patrũ canonionibus reperiat. vt clerici oio iurare ñ audeant. dignuz est. vt totus clericalis ordo a iuramẽto calũ. prestando sit imunis. Hoc terea statuti principis tenor talis esse dignoscit. Nos itaq̃ diuine et humane legis intentione seruata decernimus. et imperiali auctẽ irretractabil' diffinimus. vt non epꝰ non presbyter. ñ cuiuscũq̃ ordinis clericus. nõ abbas. nõ aliquis monachus vel sanctimonial' in cã q̃cunq̃ seu controuersia criminali fiue ciuili iusiurandum cõpellat qualibet ratiõe subire. sed alijs idoneis testibus si expedit ecclesie sue nouerint. hmõi offiñ liceat delegare. vꝛ cum hac moderatione. vt epꝰ incõsulto ro. pon. vel quisq̃ clericus incõsulto prelato suo mtrime iurat audeat. ¶ Omnibus autẽ episcopis et vniuerso clero ita custodiri hoc debere mãdam⁹ clericus potest hoc iuramentuz alijs delegare in causa ciuili siue criminali contra illa iura que dicunt. q̃ principales psone debent hoc iuramentum prestare. et contra illa q̃ dicunt q̃ in causa criminali non interuenit procurator. Dicas q̃ forte q̃q̃ obtinuit quod hic dicit. vt clerici ẽt in cã propria hoc iuramentũ possent alij delegare et hoc in fauorẽ ipoꝝ concessuz est. Sed hodie hoc nõ obseruat. imo quilibet i cã ꝓpria ꝓsonaliter iurare dz vt j. e. ceteruz et C.e.ti. auc. principales. et sic obtinz de iure et de cõsuetudine. et sic non tenet quod hic dicit quantuz ad ꝓprias cãs clericoꝝ quecũq̃ sit cã. et restringitur tantũ quod dicat hic ad causas ecclesiarum. Et hoc satis patet per litteram illam que sequit' vbi dicit si ecclesie siue nouerit expedire. et sic non habet locum quod obijcitur. et etiam clericus et prelatus ecclesie si in propria persona voluerit litigare in causa ecclesie prestat hoc iuramentum. infra. eo. ca. v. tamen si in causa ecclesie voluerit deferre alij hoc iuramentuz non compellitur subire hoc iuramentum. vt hic dicit. et j. e. imperatorum

l ¶ Defensoribꝰ. i. sindicis vel actoribus aut procuratoribus. hꝫ noia sint diuersa. offiñ tñ est idẽ. vnde sufficit. siue dicatur. constituimus talem sindicum procuratorem siue actorem ad cãm talem. s. de pecu. petitio. et iste persone in causis vniuersitatis siue collegij de calumnia iurant. j. e. in pertractandis. et c. imperatorum. et ca. vlti. vt hic patet.

m ¶ Incõsulto ro. põ. Istud difficile videtur. vt epꝰ propter hoc debeat requirere ro. pon. sed hoc nõ seruatur vnde si episcopus litigat in propria persona. ipsemet pstat iuramentum de calumnia. nec est necesse requirat papam. j. eo. ca. vlti. clericus facilius potest requirẽ ipsum. vnde tenetur in primo requirere ipsuz. contrariũ tamen sepe contingit. sed iudicium ꝓpterea non vitiat. Et est ar. hic ex eo. q̃ clericus iurare non potest sine licentia sui epi. q̃ non potest in iudicem non suum consentire. de hoc traditur. et de fo. cõpe. si diligenti et c. significasti. et. xi. q. i. inolita. et c. placuit.

Litteras.rebus spũalibus.Quedã cause dicũt spũales.vt hic p3.l'spũalib3 ãnere.vt cã iurispatronat⁹.vt.s.ō iudi.ḡto.r ĩ istis ñ iurat de calũnia vt hic p3.ſz de vitate dicēda.s.de ele.dudũ.q̃.r in fra de iureiu.er lris.qz aliter iudex vitatē de facile ñ posset. quã tenet inqrē 22.q.v.iudicante xrũ.occidit.C.de edē.l.q.r.C.de pc. l.vl.Sed certe forc tus vt iurandu3 de calũnia i hmōi spũalib3 causis ꝯ in ciuilibus.quia grauius ē periculum.si calũnioſe i spũalibus qs litiget.r ió dz iurare. q̃ calũnioſe nihil facet.qz circa materia maius periculũ vertit.r ió cautius est agendum vij.q.ij.c.vl.r.xlij di.ꝙſcamus.r.ff. ad carbo.l.i.ſ.ij.lz ſtruct quod dicit hic.honeſtꝰ ē vt de calũnia iurare tur ratione premiſſa

Quedã vo cause sunt mere ciuiles vtpura cum agit rei vendicatōe.vl pecuniaria cā.s.ō lib.ob.c pe.r vlti. Alia est criminal vbi agit̃ de crimine.dz ſe obligare ad talionez j.de accu.veniens. r.c.ſup his r iſtis iuratur de calũnia.s.e.c.i.multo fortiꝰ iurare deberet in spũalibus ꝯ in criminalibus.Alie sunt mixte.vt cum agit de crie cuilit.s.de pcu.tue. hec pbant̃.xiij.q.ij.ſup prudẽtia.ri.q.iij.placuit.xvi.q.i.frater nr. Et nō.q̃ lz in cauſ spũalibus de calũnia ñ iuret.iñ ſi agat̃ poſſeſſorio p re spũali.iurat̃ de calũnia.ar.j.de reſti.tpo.lras. Itē lz ñ in actionib3.tñ in exceptionib3 positis i re spũali iuratur de calũ.s.de ele.cũ dilectus.j.de reſti.pñtiũ.r.j.ō ex cep.paſtoral'.ar.ad hec.j.de calũ.cum dilectus

o C Distinctione.s.de iudi.dilecti.r.j.de.w.r ?tu.ca.i.

Xxvij.q.ij.ſunt quid dicunt

Ptractādas.ñ passim.qz ñ in spũalib3.s.c.pr.

q C Principales.s.e.c.i.r.j.e.ceterum.b.

r C Economos.s.e.c.i.

s C Neſciāt al'r.n.anceps ſubiret periurium.qō facē non dz.ff.de in li.iurā.videam⁹.r.ff.rerum ammo.marcellus.r.ſ.qui rerum.

t C In aiam iurantis.r ita ſindic⁹ collegij ſiue vniuersitatis iurat in ꝓpriā aiam.sic r tutores r curatores cuz habeāt legitimā adminiſtrationē.C.e.l.ij.ſ.ſin aũt.vel dignitas.ſecus ē in ꝓcuratore q̃ nō iurat.ſed dñs principalis.C.e.ti.l.ij.ſ.ſin aũt affuerit alterutra pars.r ĩ auc. ibi poſita principales.

Operatoꝛ.cogere non debemus. Sed videtur q̃ abbas potius eſſet compellendus.vel etiaz alij quibus cura monasteriꝝ cōmiſſa est.ff.ad muni. municipes.quia huiuſmodi perſone intelliguntur scire veritatem.vt ibi dicitur.ff.de condi.r demon. municipibus.C.e.ti.l.ij.ſ.hec etiam in fi.r ideo tales inſtituendi ſunt.qui veritatem sciant.s.e.c.pro.ſic etiam contingit in procuratoribus.C.de procura.l.vlti.ſed aliud est in collegijs illꝰ ſecularibus.vel ē ſpeciale priuilegium clericoꝝ

v C Decidant. qui enim de calũnia iurare non vult.ſi est actor cadit a cauſa.r reus habet̃ pro confeſſo.vt hic.r.j.c.vl. ſ.pena.r.C.e.ti.l. ij.ſ.quod ſi actor r.ſ.ſe.

x C Economum economus est cui res eccl'aſtica gubernanda mandatur.lxxxix.diſt.qz in quibuſdam.et c.volumus.r ideꝛ est economus qō findicus ſiue procurator vel actor in cauſa vniuerſitatis ſiue collegij de quo habet.xx.q ij.cum ſim⁹.r.v. q.iij.quia epiſcopi.r.de ſindi.ca. vno.r iſte economus auctoritate epi ordinari debet C.de epiſ.r clericz omnes.ſ. nihilominus r hic in fi.r iſte iurabit de calũnia.ſiue ſit reus.ſiue actor.ſi monachi hec non faciant. tunc epiſcopus hoc facere debet.vt hic dicit.r ſi epus in rebus ſuis epatus hec neglexerit.tunc archiepiſcop⁹ ſibi econ omum conſtituet.xx.q.iij.cuz simus

y C Idoneum ſtatuas.idoneus est.dūmodo cauſam omnino ignoret.s.ti.pri.r ſi ſit bone fame.alꝰ infamis r ſuſpectus eſſe non debet.v.q.iij.quia epiſcopi.r.iij.q. vij.c.i r.c.infames.Contrarium tamen dicit ler.q̃ procurator ꝓter infamiā ñ repellit̃.iſti.de excep.ſ.vlti. Sic habes.q̃ de auctoritate epiſcopi findicus conſtitui debet in eccleſijs ſibi ſubditis.Et dic ſtatuas. id est auctoritatem preſtes.b.

Eterum.hec est pars illius.j.de fideiuſ.puenit.

b C Nouis morbis.nam experimenta morborum cogūt nos inuenire multas medicinas l.diſt.vt conſtitueretur.r que medicamenta morbis exhibent.hec iura negocijs.in auc̄.hec conſti. que innouat con.prin.colla.viij.r que de nouo emergunt. nouo auxilio indigent.ff.de inter.ac.de etate.ſ.ex cauſa.r.ff.vt in poſſ.le.plane.r nouis rebus nouum remedium ē adhibendum.ff.de ven.inſpi.l.i.in prin.

c C Ad veritatem.hec est precipua cā.quare iuramētū illud preſtat ur.vt veritas eliciat̃.j.de iureiu. ex litteris Secunda vt timore iuramenti contentioſa litigantiū inſtantia compeſcatur.C.e.ti.l.i.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Ab vtraq; pte. vtraq; ps pncipal' dns. s. istud intra
mētū pstare dz. s. e. in ptractādis. Dz pone. q; aliq; liti
gat p; pcuratorē & dns q; ostituit pcuratorē e lōge remo
tus, puta vltra mare. l'in alia pegrinatōe. qd erit in hoc
casu. cū iste pcurator de calūnia iurare ñ possit. In casu
illo dz dari cura
tor lonis & ille iu
rabit ō calūnia. ff
de cur. bo. dā. l. i. &
ij. Cōtra vf. s. e. c.
i. vbi dz. q; clerici
B iuramētū ōbēt
alijs delegāt. & hic
dz. q; iurēt ñ est ō
q; ibi loq; ō caus
collegij siue vni
uersitat', hic de cā
ppria singularis
clerici.

b Que legi ē ō
ria. Nō. q; ostuetu
do q; ō legez ē. ñ ē
fuāda & hec ostue
tudo ē ō legē quā
hēs. C. e. ti. i. i. & ij
& ō canones. q; iu
ramētū ad mittūt
ij. q. v. ca. i. i. ij. & ō
ria decretalib; de
ti. isto. b.

Quom cāz
p; pcura
torē. Hic
pz q; collegiū siue
vniuersitas pōt o
stituer pcuratorē
& ē erpssū. s. ō pc.
qi cauf. & c. peti
tio. & canō ēt oēs administratores gnāli nō pcuratores
appellat. i. q. ij. saluator. Et ler dicit q; monasteriū se ō
fendere dz p; pcuratorē. i auc. ō san. epi. §. si vo epi. in fi.
col. ir. & ita tā iuf canonico q; ciuili collegiū siue vniuer
sitas ostituit pcuratorē. ō b dixi. s. ō pcu. petitio. & hoc
pcurator ō calūnia iurabit. vt hic dz. & s. e. i ptractādis
& c. impator. Dz cū iuramētū ō calūnia sit ō credulita
te. vt fm q; credit & estimat. dēat ndere. C. e. l. ij. & §. i.
nūq; pōt petē tps ad deliberādū sup eo ō q; iterrogat'.
Et vī q; ñ. q; aut credit aut ñ credit illō sup q; iterrogat'
Et ita statī ptē & dz ndere. credo l'ñ credo. nec pōt dicere
dubito. sz i facto ō vtate dicēda ptē dubitare. vñ hēbit
iducias ad deliberādū si dicat se dubitare. ff. ō iter. ac q;
iterrogat'. C. ō iure deli. si curatoris. & ff. ō iurisiu. l. iusiu
rādū. i. rnso. & ēt vbi ō calūnia iurat'. dat' tps ad ōliberā
dū. Dz si ercōicat' ꝓueniat'. nūq; pstabit B iuramētuz.
Vī q; ñ. q; ñ ē ei licitū igredi sacra. g; nec tāget ea. v. di.
ad ei' vo. & qlz reliq; sacra negāt'. quō vnū gen' sacri eis
cōcedat'. vt. xcv. di. illud. Dico q; bñ dz pstare iuramtū
ñ obstāte ercōicatōe. ar. j. ō sen. ex. a nobis & c. cū ō side
res. i. rnso. vbi iura mētū ercōicati ñ admittūt' añq; ab
soluat'. Preterea cū possit & dēat i iudicio ndere. oia li
cēt eis sine qlz cā erpdiri ñ ptē. ar. s. ō offi. ō'. pterea. &
ff. ō iurisdi. o. iu. l. ij. & ē erpssū ar. j. ō erce. cū iter alioq;
in ptāte sua eēt ēt ndere l'ñ ndere. & sic reportaret cō
modū de sua malicia. qō esse ñ ō debet. j. de sen. ex. si vere
d C Alteram. p hoc facta est li tis ꝓte. s. ō ele. dudū. ij. &
s. de litis conte. c. vno.

e Rnsionib; oia q; i iudicio fiūt. sūt redigēda in scri
ptis. j. ō pba. qm ō falsā. Quedā vo interrogatōes facie
de sūt an liti ꝓt. q; ñ debēt omitti an liti ꝓt. re' dz interro
gari. an possideat rē q; petit' ab eo. & p; q; ptē. l'si desūt to
lo possidet'. ff. ō iterro. ac q; fuū. §. i iuf. ff. ō rei vē. q; petit
torio. & sic; ndeat se ñ possidere. cum ipse possideat. si
actor B pbauerit
res auferēda ē illi
& dz dari actori. q;
nis ñ plet rē suaz
eē. ff. ō rei vē. l. vl.
al's ē penl'. hec iter
rogatio omitti ñ
dz. ne iudiciū relu
sorū fit. sed fit pe.
eccl'ia sācte marie
Et alie iterrogatō
nes ples faciēde
sūt. puta an sit hēs
res. vel quota ex p
te sit hres. & an in
ptāte fuuz hēat.
cui' noie noralit
dicio agit'. Itē an
q; drupes q; dānuz
dedit sit ei'. Itez
an ex testō sit hēs
Itē an edef su sua
ex q; dānuz timet'.
q; colligūt'. ff. ō in
terro. ac. q; interro
gat'. & l. sic; i iure.
& l. si fideiussor. §.
illud. & l. defensor
§. vl. & l. ñ alienu
Itē q; ñdeat cui
etat' sit re' si rez
dubitat'. ff. e. ō eta
te. Itē qncūq; et
añ liti ꝓte. & p' liti
ꝓt. vbicūq; eōtras mouet iudicē dz interrogare. ff. e. vbi
cūq; & xxx. q. v. iudicantē. pōs ad interrogatōz aduersaq;
respondere ñ cogitur. ñ si ndederit tenet ñsio. ff. e. sisine
& j. ō w. & ptu. put. & certū dz ndere. ff. e. ō etate §. mihi

Quom in causa. per illum quidem istud. regula
re est. s. ca. proxi. & c. in pncipio. & c. impe
ratorum. & s. e. c. i.

g C Per teipz. erq; assūpsit offm in se. dz iurare de calū
nia. cū sit accesoriū sine q; ñ pōt cā erpdiri. ar. s. ō of. ō'.
pterea & c. prudentiā. & in B ei differt'. q; non tangit sa
cra. sicut & in testimonio. ri. q. i. imperatorum. & C. de epi
pis. & cle. auc. si iudex & in auc. de sanc. epi. §. nulli vo col.
ir. & ij. q. v. qua de cā. qñq; tñ tangit sacra. i. q. vij. qnes.
& C. de sanc. epis. auc. sed iudex. Sed contra. s. e. c. i. vbi
dicitur. q; episcopus iurare non debet. sed alijs hoc offi
cium delegare. non est contra. quia non dicitur ibi. q;
non debeat iurare. sed dicitur. q; non debeat compelli.
vt ibi dicitur

h C Pena vo. sic. s. e. impator. & C. e. ti. l. ij. & i auc vt li
tig. iu. in eoz. lit. §. si aūt in fi. col. ir. vñ sumpt' est. §. iste
Sic actor qui nō vult iurare cadet a causa. Dz nūq; id po
iure. an per sniam. Dic. s. q; per sniam iudicis. q; iudex
p; cedet contra illū. ac si nil p; basset reū absoluēdo. & eo
dē mō de req. C. e. auc. principales in fi.

i Olecti filij nimis breuem. Sed quem termi
num dicis nimis breuem. cū hic nō ers̄mat
quot diez terminū iudices statuerūt. B relin
q; arbitrio iudicis ispecta q;litate negocij & lo
coz distātia. j. de ap. cum sit romana

a ¶ Perẽptoziũ qđ eẽ ñ dz.imo triby edict' ł vno pẽptorio.qđ ꝓtinere dz tm̃ tps.qđtũ tria edicta.xxiiij.q.iij. ꝛ illicita.circa mediũ.ꝛ.qđtũqꝫ ꝛ in auẽ.de litig.§.si vero casu.col.viij.ꝛ.ff.ꝺ re iudi.cõtumacia.ꝛ.ff.ꝺ iudi.ad pẽptoriũ.ꝛ.l.nõñũqꝫ.vñ qꝫ nimis breuẽ terminũ statuerit iusta fuit cã appellãdi.et cã tñ pẽptoriũ istõ ꝓt moueri.ſic iudex videre expedire. ff. de iudi.nõñũqꝫ.et s.de offi.ꝺl.ꝑsuluit.circa fi.ꝛ hic ꝺ. nisi forte.ſic tps qđ daꝝ ꝺdenat; arbitrariũ ẽ.j.de iu. qđ ad cõsultatoz ꝛ.ff.de re iudi.l.q. ſic ꝛ tpus appellãtibus põt moderare iudex.j.ꝺ ap.cũ fit romana.ꝛ.c.cũ spãli.ꝛ q̃ er cã nimis breuẽ terminũ pẽptoriũ statuerit.exprimere dz cãm in citatõe.vt ps illa cãm nõ habeat appellãdi.s. de in inte. resti.tũ ex lr̃is in fi.

¶ Peterea. deliberare valeat.ſi. iij.q.iij. offerat.et in auẽ.ꝺ liti.§.oez col.viij.b.

c ¶ Plene potuit qꝫ ilr̃is ꝓtinet ꝺd velit peteren cã petẽdi qualr.agere velit.ꝛ res aperte ſpecificãt.qđ facere dz q̃ aliq̃d petit.s.ꝺ lib.ob.c.ij.ꝛ. iij. vbi ꝺ hoc.ꝛ.ff.de rei vẽ.ſi in rẽ.ſed raro ꝓtingit. qꝫ p lr̃as paꝛe oia fic ſpecificẽt.ſic ꝛ in criminali dz apponi i lr̃is citatorijs q̃dd reo obijcit.vt paratus veniat.ꝛ.q.ij.ſi pmates. Quidã ꝺo ad cautelã in fine citatõis opponit libellũ actoris.vt ſic plene deliberare poſſit. ¶ Et ſi tũc per lr̃as vel libellũ plene inſtrui potuit.nõ dz alias iducias deliberatorias hr̃e.qꝫ potuit plene eẽ inſtructꝰ niſi forte ad q̃rendũ aduocatũ ꝛ ꝓſilia amicoꝝ.iij.q.iij.de iducijs ꝛ.ff.q.er cau.ma.l.ab hoſtilꝺ.§.ſz qđ ſimpl'r.ſz in ꝺ casu cũ ad libellũ deberat rñdere.de ipo facto ñ dabunt' induciæ ad q̃rendũ aduocatũ.ar.s.de iudi.paſtoral'. qꝫ p ſcm ipm de q̃ agit' dz ſcire vtꝫ vꝫ ſit qđ ab eo petit' vl' ñ. alias eni dilatio ſp dãda eſt ei qui vocat' ad iudiciuz.iij.q.iij. offerũ'.ſed actori dilatio ab initio dari nõ dz.qꝫ inſtructus venire potuit.iij.q.iij.ſpaciũ.ꝺo.ei aũt. ¶ Itẽ dant' dilationes gr̃a teſtiũ l' inſtrumẽtoꝝ q̃nqꝫ ꝑm diſtinctõem illi⁹ l.C.e.l.i.ꝛ.iij.q.iij.§.ſpaciũ. dilationes iſte hodie vident' arbitrarie.vt inder ꝓſiderata locoꝝ diſtãtiam tps ẽſtimate inducias cõcedat.ar.j.de ap.cũ fit romana ꝛ.ca. cũ ſpãli vltra mediũ.ꝛ.j.ꝺ re iudi.qđ ad cõſultatoz. niſi forte illis de q̃ ꝺo.iij.q.iij.§.ſpaciũ.ꝛ.C.e.l.i. In illis iducijs ñ dz inder maiorẽ dilatoz dare. ſed illas bñ põt abbreuiar'.vt et illa lr̃a pz. In pecuniarijs cauſ' tm̃ vna dilatio dz dari.ꝛ illa ſine cãe cognitiõe. ¶ Secũda l' tertia dãda nõ eſt.niſi cã cognita.ff.e.l.vl.ꝛ.l.oratione. In criminali vanſ'oue actori.tres rco.ff.e.l.vl.ꝛ dilatio dari debet a iudice ſedẽte ꝓ tribunali.ꝛ vtraq; ꝑte ꝓſente.ꝛ cã cognita de plano vel ſemplene.iij.q.iij.§.ſpaciũ.ꝺ.a iudice.ꝛ dat a dilatione iudicis officiũ conquieſcit.ꝺ nec tps dilationis efflueret.C.e.ſiue pars.ꝛ.j. de ap.ſignificãte. Itẽ iudex dz dare dilationem quandoq; ad maliciam rei conuincendam infra de do.ꝛ contu.put.ꝛ c.cum olim.ꝺ.volentes. Item põt facere gratiam et poſt peremptoriũ s. de offi. delega. ꝓſuluit.vltra medium.

est ad examinationem cãe.ꝛ ſi nẽ ei debitũ imponendum

Immo.iij ferrentino epo

¶ Littere tue ac petitio archipbr̃i ſcõꝝ ꝓſce.ꝛ aquile de vrbe nobis exhibite cõtinebãt.ꝛ infra. Idẽ archipbr̃ ꝺ nobiles viros. a.ꝛ.g. libelluz ecclesie ſue nomine obtulit continentem.qꝫ penſio ꝺ poſſeſſionibus ſoluta non fuerat ipſi eccleſie elapſis iã tribus[b] annis.ꝛ vltra. Nobilibꝰ vero ipſis ſpacium. quod per hanc adiectionem et vltra ſignificari volebat.ꝛ ipo archipresbytero exprimente.qꝫ.vij. annis fuerat in dicte penſionis ceſſatum ſolutione.ijdem dicentes libellũ eſſe hmõi expoſitione mutatum.longioꝛes ad deliberandum petierunt inducias.quas qꝫ denegaſti eiſdem.ad noſtrã audientiã appellauerũt. Nos igit' ap. hmõi triuolã reputantes. mãdam? q̃ten? ea neq; obſtante in negocio ipo rõne pceda

Littẽ tue tribus annis ꝛ vltra Si quis non ſoluit penſionem rei eccleſiaſtice in emphiteoſim date ꝑ biennium.cadit a iure ſuo.ꝛ.q.ij.§.Ius porrectum.ꝺ. qui rẽ hmõi.ꝛ.j.ꝺ loca.c.pe.ꝛ vl. Do dieverꝺ poteſt emphiteota purgare moꝝ ſi celeri reſtitutõe ſibi ꝓſpexerit.vt i dictis dicere. In re priuati req̃ritur triẽnium ¶.de iure.emph. l.ij. Idem ẽ ſi colonus ceſſauerit in ſolutione penſionis per biennium ĩ re ſibi locata.ff.locati.quero.§.inter locatorem.ꝛ hoc cũ ad longum tempus fuit locatio facta.ꝓ re fiſci ſimiliter cadit a iure ſuo.ff.de pub.ꝛ vecti.l.vectigalia.§. nõ ſolutis.tamen ſine auctoritate principis agri publici reuocari a curatore fiſci non poſſunt.qui perpetuo locati ſunt.ff.de pub.ꝛ vecti.corem ferro.§.agri. Hec autẽ adiectio.ꝛ vltra.niſi aliter exprimeretur.ad modicum tẽpus refertur.ff.de verb.ſigni.hec adiectio.ꝛ licet p hanc adiectionem vltra non conſtet de certa quantitate temporis.nil nocet quantum ad iudicem ꝛ reum.quia certi ſunt per hoc quod dixit per triennium.quod tempus ſufficit ad condemnationem.quod patet per iura predicta vnde ſuperfluę additum fuit.ꝛ vltra.ꝛ ꝓ nihilo putabatur determinatio illius quantum ad rei reſtitutõem vnde nõ debuit eis dari tempus vlterius ad deliberandũ.qꝫ plene potuit inſtrui p libellũ ꝓmũ ſine vlla adiectõne ſ.c.pr. Si ꝺo penſio tm̃ ſubtracta peteret q̃ diceret nõ ſoluta tribus annis ꝛ vltra tũc bñ peteret.vt de mina ret illud vltra.qꝫ q̃ruz ad illud tps nõ potuit deliberare reus p primũ libellũ. Et iõ facta expoſitione illi⁹ tpis dz hr̃e inducias ad deliberandũ.ff.ꝺ teſta. hꝛedes palã.§. qđ ꝺo quis.ſi p primũ libellũ deliberare nõ potuiſſet.ſz hoc ſatis potuit deliberare.iij.q.iij.auẽ offeratur.de hoc diri.s.de lib.obli.c.pe.Et ſic patet qꝫ vbi quis bene poteſt inſtrui per primum libellũ.hz aliquid addatur quod

nō mutet naturā negocij ñ habebit nouas inducias.b.
c ¶ Procedas.ꝛ ita qñ appellatio frustratoria ē.i mit/
tit ad eū a q̄ appellauit.j.ō ap.cū i ecclia.ꝛ.c.vt
debitus.ꝛ in expenſ ꝺ̄z ꝺenari.vt ibi ō̄z
Exposuit.pemptorū.ſic.n.iuder ꝓpter diſtātiā
viarū ex cā prima
vice pōt pēptorie
citare.s.ō in inte.
reſſi.tū ex lr̄is i fi.
ꝛ.s.e.c.i.b.
b ¶ Personalit.
cū q̄s pſonal̄r vo
caꝛ p.papā.ñ ſuffi
cit mittē.pcurato
rē.s.ō ma.ꝛ olx.c.
vl.ꝛ.j.ō w.cū dile
cti.ar.ſic cū alicui
aliq̄ negociū per
ſonal̄r cōmittit.
alij cōmittēñ pōt
s.ō of.ōl.qmapli
ca.ꝛ.s.ō ēſcri.c.cū
dilecta.tñ ōlegat⁹
ñ pt iubē ptes co
rā ſe pſonal̄r ꝯpa
rere.niſi id i reſcri
pto ꝺtineat.niſi i
caſibꝫ q̄s habes.ō
de iudi.iurꝫ eē am
biguū.q̄ eſt inno.
iij.j ꝺcilio lugdu.
c ¶ Saluis excep
tōnib⁹.ꝛ ita pte
ſtatio ñ ꝺz.s.ō el̄.
cumana vbi ō̄ hoc
ꝛ.s.q̄ me.cā pla
tū.al̄s ſi hoc nō di
xiſſet.videre t̄ cō
ſentire.vt rñderet
aduēſario.nec hē
ret ius reuocandi
domū.vt vī. Sed
certe ꝺ̄riū credo.ſi
enī ſimpl̄r ꝺſtitu
iſſet ꝓcuratorē il/
lū poſſet opponē
exceptōes dño cō
petētes.imo ad ꝺ
tenet̄.exceptio.n.
q̄ cōpetit reo cōpe
tit fideiuſſori.ff.
mā.qz ō̄ mutua.ſ
gnāl̄r.ꝛ ſi ſcien fil
lā omittat iputa/
tur ei ff.ō̄ exce.oēs
exceptōes.ꝛ.ff.de
fideiuſ.ex pſona.
ꝛ pcurator ad ea
oia intelligit ꝺſti
tut⁹ q̄ ad cām ſpe
ctare videnť.ar.s
ō of.del̄.pterea.ꝛ
c.cū oli.i.ꝛ.ff.ō̄ p.
cu.ad legatū.ꝛ.l.ad rem mobilē.ꝛ ita ad cautelam qñq̄
talia dicunt̄.vtilioꝛ tñ eſt ptestatio.vt cū aliq̄d ꝓmit
ptestet̄ ſic.ſaluo iur̄ meo.vel ſaluis alijs exceptōib⁹ mi
hi ꝯpetētib⁹.ff.q̄.mo.pi.l̄ hypo.ſol.ſi debitor.§.i.
d ¶ Utilitate.cū.n.burdegal̄.p publica tñ vtilitatevo
iurta prioꝝ ꝺtinētiā lr̄aꝝ
Greg.ix.abbati aque viuetu/
ronſi.dioc.ꝛ archidia.turonſi.
Exposuit nobis bituri/
cēſi.archiepus.ꝛ infra.
Burdegalēſi.archiepo
tedim⁹ i mādatis.vt ſup iure
primatie.quā i eo ꝛ i ꝓuincia
ſua dictus bituricēſi.aſeps se
hē ꝓponit.ad initiū ꝓrie pte/
rite quadrageſime q̄ ei termi
num pemptoriū[a] aſſignaui
mus.p ſe aut p ꝓcuratorez
idoneū ſe cōſpectui nr̄o pñta
ret. Cūq̄ poſtmodū perſona
liter[b] vocatus p ec.ro.ſubſti/
dio ad no.audi.accedens bitu
ricēſi.aſeps apud ſe.ap.cōſti/
tutus.poſtulauit inſtanter vt
in eodē negocio ꝓcedere ꝺbe
remus.idem vero burdegal̄.
aſeps ad ꝓpria redicns conſti
tuit pro ſe ꝓcuratorem in ipo
negocio.qui ſaluis[c] exceptōni
bus ſibi cōpetētibus in rñdē/
do.ꝛ defendendo ac alijs omia
faceret que in ꝓpoſita erat per
ſona facturus. Petente ergo
archiepo ſupradicto bituric.
vt prefatus pcurator rñderet
eidem.ille excipiendo propo/
ſuit ſe ad hoc non teneri. cum
pro alia maiori cauſa ꝓ publi
ca vtilitate [d]dictus burdega:
vocatus pro abſente reputari
debuerat.ꝛ reuocandi domuꝝ
priuilegium habuiſſet. Modū
etiam ſuper hoc deliberauerat
cum ſuffraganeis[e] ſuis ꝛ alijs
q̄ꝝ ꝺſiliū tam ardua cā req̄rit
nec tp̄us habuerat in quo ad
vtrumq̄ negocium valuerit.
ſicut expediret eſſe parat⁹. Ꝺz
pars altera econtra reſpondit
q̄ cū ſuper queſtione predicta
pr̄i⁹ fuerat euocatus nr̄e intē
cat⁹ fuiſſet ad illū termin ū.nō debebat tūc ꝺuenire.imo
ius reuocādi domū habebat.in auē.de ſanc.epiſ.§.ſi vo
epi.coll.ix. Itē ꝓ alia cā iuſta ius ꝺz reuocādi domū.s.
de ſo.cōpe.c.vl.vbi ō̄ hoc.ꝛ plures alie cāe ſūt ex q̄bꝫ ius
reuocādi domū q̄s ꝺz.ff.ō̄ iudi.l.iij.§.legatis.ꝛ.v.q.q̄.c.
i. Et iō̄ iducie,pro
gant̄ huic.vt dic̄
in fi.al̄ officiū ſuū
eēt dānoſū ei.q̄
eē nō ꝺz.ff.de fur.
ſi ſeru⁹ cōis.§.q̄
ꝺz.ff.quēadmo
dū teſt.api.ſed et
ſic̄.ꝛ.ff.ex q̄bus
cāis ma.l.videlꝫ
iij.q.iij.§.ventur⁊
nec ꝺz dānum cō
ſequi.vñ ꝓmum
mer̄.j.ō̄ fideiuſ.
peruenit.ꝛ.s.de re
nun.ſane.b.
e ¶ Cū ſuffraga
neis.cū quibus et
etiaꝫ cum capīis
cathedralibꝫ ecle
ſiarum delet deli
berare.cum eorꝫ
iterſit.s.de maio.
ꝛ olx.c.vlti.
Oēs ꝺ̄ies dñicos
fic.j.e.ca.
vl.ꝛ.Le
ti.oēs.q̄ ꝺic̄ ꝺe
ſpera ſabbati nō
ſeruat̄ quantū ad
cauſas.imo pti⁹
ꝓcedere vſq̄
ad illā hr̄ā q̄ pſi
ſit pficere quod i
cumbit ante noct̄
tenebras.s.ō off.
de le.conſuluit.ſed
quantum ad cele
bratione offici
orum hoc ꝺicitur
j.c.pri.
§ ¶ Ad mortem
maxime quia nec
aliqua cauſa tunc
tractari debz. niſi
pietaſ hoc ſuadeat
j.e.c.vlti.
tionis nō fuerat primū māda
tū ꝓ poſterius reuocare. tpis
q̄ꝝ ſpaciuꝫ habuerat tā plus ū
vt potuiſſet ſi voluiſſet ſuper
cā deliberare predicta ſicut fe
cerat cū quibuſdam.ꝛ cōmoꝺ
vt riq̄ negocio iminere.ꝛ ifra
Nos igitur de conſilio fratrū
noſtrorꝫ vſq̄ ad primū ventu
rum feſtū natiuitatis dñice ꝺi
lationem ad hoc ſibi duximus
indulgendam.
De feriis. Et cō.apud cō
pendium
Omnes ꝺies domi
cos[f] a veſpera ivſpe
rā cū omni venera/
tione decernimus
obſeruari.et ab omni illicito
ope abſtinere.vt in eis mer/
catum minūe fiat.neq̄ placitū
neq̄ aliq̄s ad mortē[g] vel ad pe
nam iudicet̄.nec ſacramenta
niſi ꝓ pace[h] vel alia neceſſita/
te[i] pſtent̄ Alex.iij.
Quoniam in pte.ꝛ infra
Ꝺz ſcript ū[k] ſit de veſpa
in veſperā celebrat̄ ſab
bata veſtra.feſtoꝝ tñ principiū
ꝛ finis iurta eoꝝ qualitatem ꝛ
diuerſaꝝ regionum conſuetu
dinē debet attendi.ꝛ ſicut ma
gnitudo dieꝝ exigit prius inci
pere[l] ꝛ tardius terminari.ꝛ in
fra. ¶ Diebꝫ aūt ꝺn̄icis ꝛ alijs
ꝓcipuis[m] feſtiuitatibus ſiū
inter paſcha ꝛ pentecoſten ge/
nuū flexio nequaq̄ debet fieri
niſi aliq̄s ex deuotione id velit
facere in ſecreto[n] ¶ In conſe/
crationibꝫ aūt epoꝝ ꝛ clerico/
rum ordinatōnibus ꝓſecrans
ꝛ conſecratus tñ genua flecte
re poſſunt ſm q̄ ꝓſecratōnis
modus req̄rit ¶ Preterea feſti
uitas ſancte trinitatis ſm cō/
tatis.rr̄ñ.q.i.omne quod ar.j.c.fi.
i ¶ Neceſſitate.pura pro fide.ꝓ olx.diēcia pro fama.s.
de elec.ſignificaſti.vbi ꝺs hoc
Quoniā ſcriptū ſit.ergo ita ſeruandum eſt̄.vi.
q.iij.ſcriptum eſt.ff.quis a quibus ma.ꝓſcript

h ¶ Niſi.ꝓ pace
pro pace quidem
oī die iurari pōt
cum ſit opus pie

¶ Prius incipere. Dies incipit & terminat diuersis hō
rīs diuerso respectu. incipit in vesperis quantū ad offi
cij celebratōz vt hic. & canonicā cōputationem fictione
nūris. lxxv. di. quod a patribus. quo ad iudiciuz incipit
in mane & terminatur in fine diei ante noctis tenebras
s. de offi. dele. con
sulunt. & in auc. de
iu. §. sedebūt: col.
vi. quo ad contra
ctus media nocte
terminatur & inci
pit. vt in decre. cō
sulunt. & ff. eo. tit.
more. quo ad esū
carnium post ce
nam. de conse. di.
iij. de esu quantū
ad obseruationes
treuge in ortu sol
s. de treu. c. i. & se
cundum consue
tudinem locoruz
consideratur hoc
lxxvi. di. vt nam
in ¶ Precipuis.
que enumerātur
de conse. di. iij. c. i.
& j. e. c. vlti.
n ¶ Secreto et ō
notione. ar. cōtra
xxx. di. c. vlt. & lxx
vi. di. scire. sed illa
p̄ceptaria intelligun
tur cū determina
tione istius.
o ¶ Cōsuetudi
nes diuer. si. iij. d.
ikuda. c. illa. lxxvi
di. vtinā. & j. ō se
pt̄. certificari. & sic
cōsuetudo cuiusli
bet loci seruabit.
p ¶ In octauis.
ar. ō. j. eo. capella
nus. vbi dr. q pēn
tecostes caret oc
tauis.
q ¶ Ecclia ro. Et
sic est ar. q cōsue
tudo romane ec
clesie nō ē ab alijs
obseruanda. ar. ri
dist. quis nesciat.
ar. cōtra. xij. di. no
uit. & c. ñ decet

Licet taz. septimuz diē ve
tus testamentū ad lit
teraz precipiebat
sabbatū custodiri
Nouum vero spe
cialiter illud fuat
primā diē p septimana. sicut enī carnalia s
ad litteram seruare non possumus: ita nec
litteram licet seruare. de conse. di. iij. puer
s ¶ Iaestati. j. e. c. fi. & ¶. eo. omnes d
p ¶ Iarryz. j. e. c. fi. & de conse. di. iij. c.

suetudines diuersarū regio
nū a quibusdā cōsueuit i octa
uis penteco. ab alijs in dñica
prima añ aduētū dñi celebra
ri Eccl'ia siquidē romana q i
vsu nō hz. q in aliquo tēpore
hmōi celebrarz spāl festiuita
tē. cū singulis diebz gloria pī
& fi. & spi. & cetera sil'ia dicātur
ad laudem pertinentia trini
tatis.
I dem tribunen. archiepo
Licet tā veteris q̄ no
ui testamēti pagina. vij.
diem ad humanam q̄
etem specialiter deputauerit
& tā eū q̄ alios dies maiestatis
altissime deputatos. necnon
natalicia sanctoruz martyrū
eccl'ia decreuerit obseruanda.
& in his ab oī opere seruili ces
sandum. & infra. Indulgem
vt liceat parrochianis vestris
diebus dñicis & alijs festis p̄
terq̄ in maioribus annis solē
nitatibus si alecia terre se in
dinauerint. eoz captioni īgru
ente necessitate intendere. ita
q̄ post factā capturā eccl'ijs cir
cūpositis & christi pauperibus
congruā faciāt portionem
¶ clemens tertius
Apellanus tuus frater
epe coram nobis ex par
te tua proposuit. q cuz
statuta canonica declaret nu
ptias trib septianis añ festuz
bti ioā. baptiste minime cele
brari debeā q̄dā hebdomadas
illas absq̄ interpellatōe cōti
nuandas itelligūt. Alijquā
inf festū & ipsas volētes fa
iteruallū illud dicūt ob
rentiam festiuitatis pen
fuisse statutuz que in se
nis istis solet inuenir

¶ Iaioriby. vtputa natiuitas dñi dies epiphanias
pascha ascensio dñi & pentecostes.
r ¶ Alecia. genus piscis ē & raro & certis diebz apparet
iōq̄ pter necessitatē facilz idulgef dñicis diebz. vt ca
ptioni intēdāt. sic. n. pter necessitatē l pietatē posset eo
dē die iudiciū ex
ercer. j. e. c. vl. & ff.
e. ti. l. solet. & l. pe.
¶ Eccl'ijs. ci. cū
positis. q̄bz pter
eandē necessitatē
gruā faciāt poz
tōz. & p̄cipue illis.
in cuz territorio
captio facta ē. q
q̄si decē prediales
ee cēsent. vñ saltē
p decima pte ei
soluāt. j. ō dec. ad
apostolice.
Apellan statuta. x
xxiij. q. v
ij. ñ oportet. ij.
b ¶ Cōtinuādas
ipi festo bti ioan.
c ¶ Alij xo. In
his xo q̄ ad solem
nitatē spectāt di
uersa tenē ñ ē pec
catum. q vnaq̄q
puincia abūdat in
suo sensu. lxxvi. d.
vtinā. & xij. di. illōz
& c. illa. & j: ō sept̄.
certificari. xij. dist.
nouit.
d ¶ Quocūq̄. tē
pore. Et ita quoli
bet tpe potest ma
trimonium cōtrahi.
sed nuptiaz solem
nitas nō his diebz
ne carnalit̄ p iūgā
tur. philx ē. ſi. j. de
ma. cō. inter. ec.
c. i. & fin hoc intel
ligit. xxxij. q. iij.
nō oportet. i. & ij.
& c. sequenti
e ¶ Cōsensu legi
timo. s. mutuo. q
sol p̄sens facit ma
trimoniū. xxvij. q
ij. sufficiat. & j. de
spō. si inter vir
f ¶ Subtiliori.
subtilitas hic cō
mēdat. sz alibi nō
excusat errātes in
fide. xxiij. q. i. scis
ma. alibi ē subti
litas pmitōsa ē. ¶
ad trelel. sancim. & s. de iud. dilecti. & c. examinata. nec
de apicibz iuris ē disputādū. ff. inā. si fideiussor. §. q̄dā.
Onquestus. non prorogan infra de do. & con
tu. finem. & c. venerabilis. & ¶. de iudi. prope
rādū. circa prin. & boni p̄tozis ē lites diminuē

ff.si cer.pe.quidã ⁊.j.ð re iudi.iurgãtiũ.nec ꝓmittere ꝺz ꝓtoꝛ ptes ad arma ℓ trã venire quas pôt ſua iuriſdicti tõe cõpeſcere.ff.de vſufru.l.ſi cuius.§.equiſſimum.

a ¶ Quib⁹ vtiqꝫ ſolẽnib⁹. Nõ q̃ ferie diez ꝑcedentiũ introducte ſũt ob reuerẽtiã dei.vt hic dic̃ i prin.⁊ C.e.ti. oẽs dies.⁊.l.dies feſtos ⁊ ſolẽnes ferie appellãt. Alie ẽt ferie dicũt ſolẽnes ob reuerẽtiaz pricipis ⁊ honorẽ vt dies natiuitat̃ ſue ℓ dies pricipiũ ve imperio. C.e.oẽs Item ⁊ alie ferie dicunt ſolennes vt tps meſſiũ ⁊ tps vindemiaꝝ.ð quib⁹ hic iferi⁹ ſeq̃t. ⁊.ff.e.ti.l.i.⁊ iſte ferie inducũt ad requiẽ laboꝛis.vt q̃ eſcãt.tũc hoiesa cauſ.⁊ iſte ferie iducũt varijs tporib⁹ ſm diuerſita tẽ locoꝝ. qz q̃daz tardius colligũt meſſes ſiue videmiã.q̃dã citi⁹.ff. e.l.pſides. ferijs introductis ob reuerentiã rei ptes renũciare nõ pñt vt hic dic̃ erpſſe.alijs.n. ferijs introductis ob fauoꝛẽ hoiz bñ pñt ptes renũciare vt hic i fi.cõpelli tñ ñ pñt.niſi in caſib⁹.s.de iudi.ſignificauerũt.⁊.ff.e.l.i.§.vl.⁊.l.ſe.al's ñ ꝺz ſnia.vt.ff.e.l.i.⁊ iſte ferie oẽs ꝓtinue ſũt ⁊ cõputãt in anno vel biennio appellatõis ꝓſequẽde.⁊ q̃libet die feriato pôt q̃s appellare.ſz nõ ꝓſeq̃ appellationẽ. C.e.l.i. tpe meſſiũ ℓ vindemiaꝝ qñqꝫ ꝓpellunt aliq̃ ad iudiciũ venire.s.de iudi.c.vl.ſaltẽ vt litẽ ꝓteſtent̃ puta ſi actio vel res ſit tpe peritura.puta actio furti iniurie dãni ⁊ alijs.vt.s.ð iudi.ſignificauerũt.⁊.ff.e.ti.l.i.§.ſz excipiũt ⁊.l.ij.⁊.iij. Ea ꝛo q̃ ptinẽt ad pacẽ ℓ ꝛcordiã q̃libꝫ die feriato pñterpiri. C.e.l.vl.puta trãſactões pacta.vt ibi.

b ¶ Neceſſitas.puta ſi eẽt res tpe pitura. rẽpla plura hẽs.ff.e.l.i.ij.⁊.iij.⁊ vbi res celeritatẽ õſiderat.ff.de dã. infec.l.i.

c ¶ Pietas.puta cã debiliũ ℓ miſerabiliũ ꝑſonaꝝ. qz opib⁹ mie diez diſtinctio nõ ẽ hñda.ar.lrr vi.di.vrinaz ⁊ ð ꝑſe.di.v.nũqꝫ.⁊ ſũma eſt rõ que p religione facit.ff. de religi.ſunt perſone.in fine lẽr.

d Ntellerim⁹.cognoſcẽdũ.er hac ẽcr. colligit̃ tur manifeſte.q cũ re⁹ ĩ modũ erceptõis aliquã erceptõz obꝺcit actori.q ð illa ĩcidenti tm̃ cognoſcere dẽat fundata intẽtõe actoris ꝓio vt. C.de ꝓba.erceptões.⁊ C.ð ercep. ſiquidẽ.⁊ nõ ſniare ſup ea ſz tm̃ ſup principali pnũciandũ ſit. Sup hoc fuit diuerſitas iter doctoꝛes. H.dicebat.q ſup icidẽti qõne ſine erceptõe pnũciati nõ ꝺz, ſz tm̃ cognoſci de ipa.ſz ſup pricipali ſolũmõ.qz eoipo qð pnũciat ſuper pricipali qõne.ſatis intelligit eẽ pnũciatuz ſup icidẽti q̃ndã cõſequẽtiã.⁊ hoc dicebat̃ leges illas. C.ð ordi. iudi.l.i.⁊.l.ij.⁊ qñ ibi ꝺz ad offm̃ iudicis ptinet vniuerſam incidentẽ qõnez examinare.qm̃ nõ ð ea pnunciat ſed de hereditate. C.de oꝛ.cog.l.ij.ij.rñſio.⁊ C.ad.l.iul.de adul.qm̃ alexandrũ.⁊ C.ad.l.fal.de plag.l.pſes puicie.

ſ.⁊.p. dicebãt q̃ ſup hac ſp ꝺz pnunciari.ff. de iudi.ð quare.⁊.j.de cã poſ.cũ ſup.⁊.ff.de nũno.intra vtile.⁊.ff de pua.l.ij.⁊.ff.ð lite.cã liberis.§.vl.niſi.impediat ꝓpẽ cõditionẽ ſue pſone.qz eſt pedaneus iudex.vt. C.ð iud. quotiens.vel condictõz rei.vel quia pupillus ẽ. cui mo

De ordine cognitionum

Clemẽs.iij.alatrino epiſco.

Intellexim⁹. q cũ quedã mulier peteret quẽdam m virũ. teſtes ad ſue intẽtõis aſſertõez induxit.p quos ps viri futuꝝ ſibi piudiciũ metuẽs exceptõz cõſanguinitatiſ obiecit ex q̃ intẽdit petitõz mulieris elidi.⁊ infra. Inquiſitioni tue taliter duximus reſpondendum.q cum exceptõne ꝓbata queſtio pricipalis perimatur.ante eſt cognoſcendũ de ipa q̃ ad diffinitõis articulum ꝓcedat̃.quo facto vir ab impetitione mulieris ꝓut exigit̃ poſcit rõ iuris abſoluat.

Imo.iij.epo nauarienſi.

uetur qõ ſtatus ĩcidenter.tũc ñ pnunciatur.ſed differtur ſup cauſa ſtatus,ſed ẽcredi tate. C.de ordi.iu. l.i. Dñs ioã.⁊ azo cũ eo diſtinguit ⁊ bñ iter icidentes qõnes ⁊ emergẽtes ſiue exceptões. Incidẽs queſtio dicit̃ que competit reo.ẽt añ litẽ cõte.puta pactuz de nõ petendo.rei iudicata. delatio iuramẽti.cõſanguinitas. q̃ obſtat mrimonio ℓ aliꝺ qõcũqꝫ impedimẽtũ ꝓpetuat̃ ꝓſilia In hic.n.obtinet ſnia. B. qz ñ pẽ ciat̃ in his.ẽz ſup pricipali. vt hic erpſſe apparet.et in his nõ pnũciatur niſi qñ cauſis

incidit in criminali vel econtra.iij.q.iij.§.aliqñ ꝟ. q cõfitetur.⁊ C.ad.l.iul.de adul.quoniam alexandrum.et. C.ad.l.fal.de plag.preſes puincie.⁊ ecõtra cum ciuilis ciuili pꝛeiudicat.j.e.tuam.⁊.iij.q.vi.§.ſi de ẽcreditate.j. qui ſi.ſint legitimi. latoꝛ. Emergentes dicuntur illeq̃ competunt ⁊ emergunt in lite.puta an dilatio ſit danda an non.an talis teſtis ſit recipiendus vel non.an talis poſitio vel interrogatio facienda ſit vel non.vel vtꝝ aliquis ſit in poſſeſſione liberratis. vel non.⁊ in iſtis emergentibus obtinet ſententia.m.et.p.et ſic intelligit̃ lex illa.ff.de lib.cauſa liberis.§.vlti.et in iſtis pnũciari debet.alꝫ non poſſet pꝛocedere iudex in principali.niſi in his pronunciaretur.et ſic intelligitur.l.ff.de iudi.de qua re.et decre.cum ſuper. Vel dic de qua re cognouit.verum eſt principaliter. Ad illam.l. intra vtile reſpondetur q ibi non fuit pronunciatum ſuper incidenti.ſ.ſuper etate.et eſt ſpeciale vt reſtitueretur in integrum.ratione etatis fuit pronunciatum.et ita ꝓſequentiam ſuper etate pronunciatur. Ad.l.illam.ff.de ꝑuar.dicunt.q ſpeciale eſt ibi. Vel dicas.q neceſſarium eſt.vt ibi pronuncietur de preuaricatione. añq̃ admittatur ad accuſationem ⁊ in modum replicationis illud obꝺcitur.⁊ quia illud competit ante litis conteſta.tantuz ideo pronunciandum eſt.⁊ in hoc eſt ſimile erceptioni dilatorie.quia in hocante litis conteſta.debet opponi. ⁊ ideo debet pronunciari ſuper illa ſicut in dilatorijs ante litis conteſta.pronunciatur.⁊ poſtea ẽ peremptoria. Et.contra.j.de fi.inſtru.cum ioannes.ibi pronunciat papa ſuper exceptione incidenter propoſita in cauſa appellationis. Ratio ibi poteſt aſſignari. quia cum nõ pronunciet̃ in cauſa appel.directe ſuper principali q̃ſtione.ſed tantum confirmatur vel infirmatur ſententia.pronunciari debet ſuper incidenti queſtione oppoſita in cauſa ap, vel ſi pronunciatur ſuper talibus ñ eſt ꝺ

substantiam ordinis iudicior:r sup incidenti siue per emptoria exceptiõe pnũciat.s.de elec.cũ dilect⁹.ad fi. Illa exceptio vī poti⁹ incidẽs q̄s emergẽs.Et idẽ etiam põt dici.in.l.litra vtile.qõ pnũciatũ fuit sup incidẽti q̄stione.l.sup etate:nec ꝓterea ius offendit:nec est ꝯ ordines iuris q̄ ibi pnũciet sup eta te q̄ fuit incidens q̄nec ꝺ: in iure: q̄ talis nia ñ tenet.

Cum dilect⁹ arma ta illa vis que fit cuz armis publica est: q̄ ꝯ fine armis ꝑuata ꝺr:isti.de pub. iu di.circa fi.§.item lex iulia de vi pu ua.r.ff.de.vi pu. l.i.vñ isti pl⁹ pec cauerũt.vñ ꝯ hius vis ꝑuata reũ ꝺ ponit ab ordie re rũ.Sz de portat:si vis armata ꝓbat

b Exceptiõis. ergo q̄ excipit nõ ꝓtestat litẽ.Et sic pz:q̄ q̄ negat ñ excipit:g̃ q̄ excipit ñ cõfitetur.ff.de excep.ñ vtiz.r.j.ꝺ excepti.cũ venerabilis.

c Ꝯpius volũ. Dz q̄re debuit nocere eccie vol⁹ abbat̃ siue violẽtia cũ delictũ ꝑsone. xc.xvi.q.vi.si epm.Sed hic tot⁹ ꝙuẽtus ꝙsenserat ab abbati vl̃ ab immo vel exposituꝰ.ãrg.j.de resti.spol.cum in fi.sed ran̄ abbmo in maleficio retrotrahitur r mandato comparatur.ff.de vi r vi armata.l.i.§.sed si cum quis.

d Incontinenti.hoc multũ faciebat ad ꝺ vt restituere.j.de resti.spol.liras.r.j.de resti.veniẽs.ij.

e Retentiõis.xvi.q.iij.§.qꝺ põt.ꝛ.qꝺ si mala.r.C. de pscrip.xxx.vel.xl.an siq̄s emptiõis.§.sin autem.

f Cõtra spoliatorẽ tm̃.vel ꝯ eũ q̄ mandauit vl̃ ratã hꝫit spoliatorem:sic.j.de resti.spo.cũ ad sedẽ.i fi.r.ff.de vi r vi ar.cũ a te.nisi sciẽter rẽ recipiat a ꝺiectore.cũ ꝓ hoc ei succedat i vitiũ.j.de resti.spo.sepe ꝓtigit.r.s.de iudi.q̄ gu.r hic.q̄ per volũ abbatis spoliati sunt.r latꝰ patet restitutorũ iudiciũ fm canones:q̄s fm leges ẽt vbi q̄s volo vel metu pdit rẽ.iij.q.i.reintegrãda.secus esti actiua qꝺ metꝰ cã:q̄ daf ꝯ illũ q̄ metũ nõ adhibuit.ff.qꝺ metus causa.si cum exceptione.§.aliquando. ꝛ.pdicꝰ r.§.in hac.

g Iuxta regulã.ff.de iudi.qui prior.

b Eadẽ snia terminãde.nã si isti nobiles ꝓposuissẽt spoliationem suam in modũ actionis directe: essent due principales qõnes:quentio.s.r reconuẽtio:r tũc simul sunt tractande:vt.s.de mu.pe.c.i.r nõ valet sententia super vna:nisi r super alia in eadẽ snia feraf.ff. q̄ sen.fine ap.l.i.§.vl.r.C.de cõpen.nec̄ scriptura: vel saltem appellãdum est:vt ibi ꝺr in.l.primo inducta.et vnam vocat hic snĩam ꝓ tãto:q̄ ꝺstinue vna post aliã fertur:sed reuera due etiã snie sunt.j.ꝺ cã pos.cũ eccia r.c.cũ sup.nam quot sunt articuli:tot sunt sententie. ff.de mino.etiam.§.ex causa.

i Exceptionis.Hic patet: q̄ questio spoliatiõis nõ ꝓiudicat ciuili q̄stioni:nih pro ponitur in modũ exceptionis:sed i criminali semper preiudicat hue i modum exceptõnis:siue i modũ actionis ꝓponat̃ r sic loquũtur iura.iij.q.vj.per totum.r vj:q.vj.per totum.Quidam intelligunt hanc vere.cum ambe questiones sunt possessorie. Sed hoc non est verũ: quia abbas non agebat hic possessorio iudicio:imo petebat sibi iustiam fieri sup dãnis sibi datis in predijs animalium r in alijs: vt patet in antiqua vere.de hoc dicetur.j.e.super spoliatione. Illꝰ potest hic queri:vtr exceptio spoliatonis interrumpat prescriptionem. Et est dicendum q̄ non:quia prescriptio in odiũ nõ petentiũ inducta est.j.de ꝓscrip.vigilãti.r.xvi.q.iij.§.potest.sed qui excipit non petit: sed petentem repellit:vt.hic.r.ff.de excep.l.ij.ergo nõ interrũpit.Liq̄ sit ar.ff.qꝺ met.cau.l.metũ.§.ꝫ qꝺ ꝓtor.i fine.vbi ꝺr.q̄ excipiẽdo vī experiri.r.ff.rẽ ra.ha q̄ enitutore in fi.r.ff.de excep.l.i.r.ff.de ꝓba.in exceptiõibꝰ

Iq̄rit:vtrũ exceptio spoliatiõis possit opponi in q̄libz cã.Et ꝓt dici q̄ nõ:qr opponit actioni deposiri: qr ibi ñ admittit compẽsatio.C.de compen.l.vl.r.C. de positi. siq̄s pecunias.r.j.de depos.bona fides.§.sane. Alij dicũt:q̄ petẽti depositũ bene obstat exceptio spoliatiõis:q̄ nia obijcit petẽti restitutõem saltẽ i modũ recõuentiõis r etiã exceptiõis:r qꝺ spoliatiõis est priuilegiata.j.e.super. Et iõ saf vt:q̄ opponi possit actione de positi qr faciliorꝰ videtur spoliatio q̄s actõ ꝺ posiri:licet illa sit bone fidei. Sed q̄d si i modũ exceptiõis ꝓbaui spoliatõem nunq̄d eedẽ ꝓbationes valebũt:si volo directe petere possessionẽ. Dico q̄ nõ nisi aduersarij ꝙsentiz j.de testi.veniẽs.ij. Sz pone:qꝺ succubui i exceptiõe:nũ q̄d possum postea directe agere possessorio. Videf q̄ nõ:qr eandẽ qõem volo refricare:lz alio genere iudicij:qꝺ nõ lz.ff.de excep.rei iudi.siq̄s cũ totũ.§.vlt. Sed iñ dico:q̄ põt:nec ipedit q̄ succubui:qr possessorij ꝺirecte etiam potest intentari:etiam ex dissimilibꝰ causis.j.de bona.inter dilectos.r si primo agatur criminaliter:r non obtinuit.postea agi potest ciuiliter.C.quj ꝙ cri.ac.preiu.ci.l.vna.

a ¶ Nõ cogat. qz nec nudi ꝓtendere nec inimici inermes vel emos nos opponere. iñ. q. ij. optet. Sed si ꝓueniatur ab alio q̃ a spoliatore. ñ obstat ei exceptio spoliatõnis: sz si crialiter accu set: ꝓt excipe: q spoliat⁹ ẽ ab alio q̃ a suo accusatore si tota sua suba vl maiori ꝑte sit spoliat⁹: vt i q̃dã ꝓstitutõe Inno. iiij. j. de restit. spo. freq̃s. z sic intelligũtur canones isti. ij. q. ij. p totũ. z. iij. q ij. p totũ.

b ¶ Restitutõis facieda. qz ad b nõ agebat. Semp ei videdũ ẽ ad q̃d agat: qz ꝑm modũ agendi formatur snia. j. õ simo. licz bei. z. j. de accu. super his. z mel⁹. c. q̃lirer z q̃ñ. nec ei ptãs iudicãdi vlr id extẽdit q̃ in libello ẽ ꝺductũ. ff. cõi. di. vt fundus Alr. õ. j. de ꝓcess. pbẽ. ex ꝑte. z. xxiij. q. iij. ecce. z. j. õ cõfes. cũ sup. z. s. de elec. p mqsitiõz. z ff. de adul. l. i. §. si publico. vbi accusatoz ꝓuict⁹ i modũ exceptiõis pũitur: sz testis ñ punit: sz crimẽ ei in

gitime abbati nõ cogerent respondere super petitionibus memoratis: donec restituerentur ab ipso: cum spoliatori spoliatus ante restitutionẽ non cogatur [a] vllatenus respondere. ¶ Verum spoliatione in modum exceptõnis tãtum probata non est per hoc restitutio facienda [b]: quemadmodum si in modum exceptionis aliquod crimẽ testi obiicitur: vt a testimonio repellatur: et si crimen contra eum ciuiliter probatum fuerit: nõ ideo sibi pena infligitur ordinaria: sed eius dumtaxat testimonio non creditur: quod ea ratione contingit: quoniam in ipsum accusatio non procedit. testes etiam quorum testimonium reprobatur [c]. inter infames quasi ex falso testimonia non habentur.

Honorius tertius ludouico regi francorum.

¶ Clam nõ credimus latere prudentiã. causam natalium regine cypri ad examen nostrum. vtpote que ad forum ecclesiasticum [d] pertinet. esse delatam z infra ¶ Quia vero antecz natalium causa terminata esset. dependentem ex illa [e] successionis [f] causam incipere nihil aliud esset. q̃z diuersis processibus intricare negocium. et confusione quadam iudicij ordinem perturbare. si forte ab ipsa regina fueris super hoc requisitus. donec iam dicta causa natalium apostolico iudicio finem acceperit. patienter expectes [g]

Gregorius nonus.

¶ Per spoliatione conuentus aduersus restitutionem de primo tractat. vna snia termiat. c. pr. z ff. de iudi. q̃ hoz. sz q̃ñz q̃dã nõlis incidit z preiudicat ciuili: z tunc de incidenti est antea cognoscendum z pronunciandum: vt si quis agit õ hereditate directe: z alter incidenter proponat q̃ non sit legitime natus: de hac est antea pronunciandum: vbi z. j. qui. fi. sunt legi. latoz. vel si proponatur questio seruitutis z hec primo expedienda est. iij. q. ir. §. si de hereditate. z. ¶. de ordi. cog. l. q̃. ¶ Quandoq̃ questio ciuilis piudicat criminali: z est primo tractanda: vt si aliquis q̃ credat se liberum accusetur de crimine z postea moueatur ei questio status primo tractabitur incidẽs questio de statu. iij. q. ir. §. si crimẽ. z. ¶. de ordi. cog. l. iij. z. ¶. ad l. iul. de adul. quonam alexandrum. z. ¶. ad. l. fal. de plag. preses prouincie. ¶ Quandoq̃ criminalis preiudicat ciuili: quandoq̃ criminalis preiudicat criminali. iij. q. ri. §. aliquando. ver. ciuili. z. §. prius est: vbi de hac materia hẽs sat. ¶ Et sic q̃lib⁹ vna q̃stio dependet ab altera: z tunc nõ sunt simul tractãde: q̃ sic eẽt diuersos intricare processus. z sine vtilitate. si. s. de iudi. erhibita. vbi simul õ pncipali z exceptiõib⁹ cognoscere voluerũt iudices q̃d eẽ non velit. s. de offi. vele. prudentiã. §. sexta. z. s. de fo. cõpe. ex ꝑte. z. c. ex tenore.

[d] ¶ Quam nõ credimus ad foz ecclesiasticum. z ita causa natalium ad ecclesiam pertinq̃ que sint ille cause que spectãt ad ecclesiasticum forũ dictum fuit. s. de fo. compe. cum sit z. c. licet. i. z. c. ex tenore.

[e] ¶ Dependentem ex illa. Ex hoc loco sat⁹ patet: q̃ si q̃stio p iudicat incidat i causa: de ea sola pmo ẽ cognoscendũ ante q̃z de pncipali: q̃ ea ꝓbata pncipalis qõ est pempta vt h̃ oz. Et nota: q̃ si due sint pncipales qõnes et sunt ambe ciules q̃ prio ꝓponit primo tractat⁹ vna snia termiat⁹. c. pr. z ff. de iudi. q̃ hoz. sz q̃ñz qõa

[f] ¶ Successiõis. sup comitatu cãpanie: i quo dicebat regina ista se velle succedere.

[g] ¶ Patienter expectes. Et ita patet q̃ iudex ciuilis ei tiã incidẽter p recõuẽt õem de cã spũali cognoscere non pt. j. q. fi. sunt legi. cãm. i. z. ca. latoz. z hic de hac materia dictũ est. s. de iudi. at si clerici. Sed ꝺvt q̃ saltem incidẽter de tali questione cognoscere possit. ¶. de iudi. quotiens. ¶. de oz. iudi. adire. ff. õ iurisd. om. iudi. si idem. z ff. de iudi. qui non cogitur. sed q̃ prius ꝺz esse vez: sz secus fit in ꝺctis causis ciuilib⁹.

Uper spoliatione. restitutōem petētem. q̄. n. p̄ mit restitui ab aduersario ꝓueniri nō pōt primo rio: nisi de alia spoliatori: vt B ōr: nec pt̄ retorqri q̄ prietate ab eo sup eo de q ꝓuenit. ff. de iudi. si de vi et possessione: et. C. de rei vendi. ordinarq. et. j. de resti spol. in lris. ité cuj q̄s ex ꝓq̄one. nisi prius fuerit restitut' vt hic et. j. de resti. spol. soluat. Nō nō: q vbi due q̄nes possessorie p̄ponūt a diuersis ille p̄fat fit tractari vt h fm illā regulā: q̄ prior appellat: prior agat. ff. de iudi. q̄ prior. et tūc vna sola dierū terminari. s. c. cū dilecti. q: vtraq; spoliatō priuilegiata ē Si vero quis agit de petitorio et alter possessorio: distingue q̄ter re' obligat spoliatōem. Si ei petat directe restitui: due sunt petitiones: q: in modū actiōis fit reconuētio de spoliatiōe: tūc fit tractande sunt. vt. s. cū dilectus. Si in modū exceptiōis ꝓpōatur spoliatō: tunc primo tractatur exceptio spoliationis: fm q̄ dixi in illa decr. cum dilectus Si vero quis agat de spoliatione contra suum spoliatorem: vel etiam de re alia: tunc spoliator potest opponere exceptionem de sua spoliatione: et in modum actionis et in modum exceptionis: vt hic dicit. Sit ergo cautus quod sibi magis expediat: vtrum agere directe vel excipere. si magis expediat reo possidere rem aduersarij q̄ suam recuperare: excipiat: quia probata exceptōne sua non compellitur respondere: nisi primo fuerit restitutus. vt in ca. cum dilectus. Si magis expediat recuperare rem qua est spoliatus: proponat spoliationem suam directe: et ea probata restituetur: vt colligitur B: et ca. cum dilectus. et idem si petitorio agatur: quia reus dupliciter potest proponere suam spoliationem: vt s. e. cum dilectus. et hoc cum super diuersis rebus fit cōuentio et oppositio spoliationis. Secus videtur quando sup eadē re fit quēstio et reconuētio: tūc vnius est proponere spoliationem in modum actionis. j. de resti. spol'. et q̄one. q: restituetur in eo casu añ ingressum principalis cause. Si vero in modum exceptionis non restituetur sed repellit agentem. et sic vtroq; casu preiudicat questio spoliationis in hoc casu. Item compensatō non potest opponi petenti restitutionem: quia sic indirecte admitteretur reconuentio. C. de compen. l. vlti. argu. j. de excep. cum inter in fi. Itē in momentanea possessione cessat reconuentio. C. qui leg. per. l. vlti. Sed si ago contra te possessorio: et tu reconuenis me possessorio: et ego excipio contra te in modum exceptionis de spoliatione eadem de qua conuentio: nūquid dēbeo admitti. Dico q̄ sic: quia ad aliō proponitur vt actio: ad aliud vt exceptio: ar. ff. de inoffi. testa. contra veterani. §. sed impubēres. et. j. de resti. veniens. q̄. et. c. cum tua. Sed q̄d si ille excipiat de sua spoliatione. Dico q̄ potest et elidit actionē meā: et ita remanet conuentio et reconuētio inefficax: si autem expediret ei magis agere q̄ excipere: ponat de sua spoliatōne in modū replicationis: et sic per replicationem elidit exceptionem meā: et sic remanet cōuentio et reconuentio efficax.

tutionem petentem [b] non est nisi super questione spoliatōnis si eum reconueniat audiēdus: cum restitutionis petitō in hoc priuilegiata noscatur. vt ipsam intentans non cogatur ante restitutionem spoliatori by respōdere. q̄quam ab agendo spoliatione ab eis in modum exceptionis opposita repellatur.

De plus petitionibus.

Gregorius nonus.

Consilium prouidentie dici, nō potest: q̄ pecuniam tibi debitaz ante terminum ab aduersario repetisti. punitur enim importunitas plus petentium si super petitione sua duxerint in iudicio p̄sistendum. ita q̄ qui repetūt amplius sine causa in expensis ad uersario ꝓdēfanc. Qui autez plus loco. ad interesse *tenētur. pro eo q̄ vtilitas admittit debitoribus. quam haberent si statuto loco soluissent. Si vero a quo amplius tēpore petitur. inducie duplicantur nec litez excipiet. nisi ei soluātur expense. De quoq; dubitare non credimus. q̄ causa plus petitur [m]. cum aliquid in genere vel subalternatione debetur. et rem in specie vel vnum precise peti contingit. Re autem si. r. sint debita et rr. petantur. Loco vero cum quis vbi conuenit soluere. sz alibi conuenitur. Tempore quoq; cum ante diem vel cōditionem petitur quod debetur.

De causa possessionis et ꝓprietatis.

Gregorius felici sicilie.

Consilium videtur q̄ licitum sit pēnitere quando cunq; ante sententiā vt. ff. de inoffi. testa. contra veterani. §. meminisse. et. C. de his quibus vt indig. alia. et. C. ad. l. cornel. de fal. l. q̄ falsas. et. C. locati. conductores. in quibus potest pēnitere ante sententiam. Sed prius dictum verius est: q̄ ante litis contest. penitere debent: alias puniuntur in expensis. C. eo. l. vna. et hic. et hoc etiam cum re aut causa plus petitur: sed lex illa loquitur: cum aliquis per dolum super maiori quantitate exigit cautionem: et ille si persistat: a toto debito punitur: exceptis duobus casibus: scilicet transactione et secunde confessiōes qui excipiuntur in le. et ita de alijs plus petitionibus loquitur hic.

k Plus loco ad interesse. qui petit alio loco q̄ conuenit: ad interesse per officium iudicis potest conueniri in eo in quo damnificatur: q̄ in alio loco conueniatur. ff. de eo quod cer. lo. l. q̄. §. fi. de hoc interesse dictum est. s. de offi. dele. p. et. g.

l Amplius tempore. In istis quattuor modis plus petendi olim puniebantur in tota causa. insti. de acti. § siquis agens. et insti. de excep. §. appellatur. sed hodie nō ita puniūtur qui enim āte tempus petit: inducie duplicantur: et nihilominus in expensis punitur: insti. de excep. §. hodie autē. et hic. Si autem re causa loco plus petat: et reus aliqō damnum sustinuit circa spectulas: actor triplicē pēnā patit: instituta de act. §. tripli. et §. sed si quidez antea. et in alijs expensis condemnabitur: vt dictum est in littera.

m Cā pl⁹ petit. Hic exēplificat p̄dictos q̄ttuor modos plus petēdi: puta cū pl⁹ petit, p̄missi tibi, et. l'stich, sū: in optōe mea ē soluē quē volo. C. de di. ide. sicq; fuū. et. ff.

de iure to. plerūq. §. fi. vel p̄misi hoīem in genere: nō istū vel illum: si tu petas a me p̄cise. r. vel stichum auferre vis mihi electionē: quod esse non velet. vnde puniri velles in dammis que sustinui: vt dictuz est: vt insti. de act. §. hinc aūt. r. §. p̄terea. Loco r re patet in ipsa littera. ¶ Empte vt si p̄misi tibi. r. soluere vsq; ad ānum: r i antea petas vel p̄misi tibi si imperator itraret italiā: r tu petas ante conditōnem ertantem. ex empluz de his habes insti. de act. §. plus autem q̄ttuor modis.

a ¶ Vscepti. mōēti. i. possessi oīs: r dr possessio mōētum: nō qr durat p̄ momentum: sed quia parum duratura ē apud possessorez: cum actor vcuerit de p̄prietate: et a sententia mōmentanee possessiōis fm. l. non appellatur. ¶. de mōē. pos. l. vna. r. q̄. q. vi. §. sunt q̄z. ver. si de possessiōe secus fm canones. s. de iudi. c. fi.

b ¶ Sub vno. sz quar dicit: cū alia sit cā possessiōis: r alia p̄prietatis nec habeāt aliquid commune. ff. de excep. rei iudi. r an eadem. §. vlt. r. ff. de acqui. pos. naturaliter. §. nil commune. r. l. p̄misceri. Et hoc ideo dicit: qr continentia cause diuidi non velet. j. de sequestra. c. i. r ¶. de iudi. nulli. Hoc est dicere: iudex q̄ cognouit de possessione: velet cognoscere de p̄prietate. Et ita expone in vno eodemq; iudicio id est coram eodem iudice: vt dicunt iura predicta quia facilius cognoscit ō proprietate qui cognouit de possessione. Erg. contra. s. de iudi. significauerunt. r hoc est p̄pter diuersitatem fori.

c ¶ Diffinire. Nota q̄ dicit diffinire: quasi diceret diffinitiuam sententiam contra absentem non possum⁹ proferre ante litis conte. s. vt lite non contesta. per totum. Vel dic: non possumus diffinire etiam lite contestata. contra inauditam partem: quia non liquet de cā Et ideo p̄cise diffinire non possumus: quin salua sit adminus questio proprietatis absenti. j. de to. r contu. p̄ut. r. s. vt lite non contesta. quoniam. §. penult. r ¶. q̄ modo r quando. consentaneum. Et ita duobus modis potest intelligi particula ista: vt lite non conte. vt sic non fiat diffinitio: sed propter contumaciam i possessionem missio. vel lite etiam contestata quando nō liquet ō causa. Vel tertō modo: quia contra absentes non citatos non conuictos non confessos nil possumus diffinire: supra de maio. r obe. iter quattuor. r sic plena est littera. b.

Ad vltimum. deputati: vt de possessione r p̄prietate: qr cāest eis vtraq; p̄missa. r idē est si simpliciter cā indiffinite cōmittitur: qr vtraq; cā intelligit eē cōmissa. j. de sequestra. ad hoc. qr diuidi nō velet p̄tinētia cāp. s. c. pr. ¶. de iudi. nūli. fic r cā p̄prietatis r vsufructꝰ apud eundem iudicē sunt tractanda. ff. de lite. cau. si pariter. sic r in aliis. ff. de quib⁹ cau. ad eundem iudicem eatur. l. i. b.

e ¶ Pronunciāt s. super possessiōe

f ¶ Expressum. s. q̄ p̄sul audiāt attestationes ō possessione r pronūcient super illa. illud est expressum in iure ciuili. ¶. ō rei vendi. ordinarij. ¶. de interdic. incerti iuris est. ff. de acqui. poss. extitus controuersie. ff. de iudi. si de vi et possessione. tamē fm iura canonica simul potest procedi super vtraq; questione r vna velent sententia terminari infra eo. cum dilectus. r. c. pronimo. r ita q̄ primo pronuncietur super possessione: r incontinenti super p̄prietate: vt ibi dicitur. r. c. cum super. r ita causa possessionis et p̄prietatis ab eadem persona intētari potest simul r vno iudicio tractari r terminari. quia nō sunt ista cōtraria. de hoc dicetur. j. eo. pastoralis. r. c. cum dilectus r in hac opinione fuit domin⁹. m. r eius sequaces. Dominus Jo. r eius seqces volunt stare. l. predictis. si illa diuersitas determiabit. j. e. pastoral. r. c. cū dilect⁹. r qō dicit h: r p̄mo pnūciēt sup possessione: r nihilominus de p̄prietate pnūciare dēt in p̄tinēti: ex q̄ simul est actū r publicatio simul facta: r de vtraq; liq̄at: al's differt qō p̄prietatis. j. de testi. significauerūt. al's si nolūt differre iudices iudiciū p̄prietatis nec testes publicare: cū alijs ēt pñt p̄cedere sup possessione tm̄. r sic intellige qō h dicit: vt p̄cordet iuri ciuili: put dic in fi. al's ō̄dicerēt iura ciuilia: tm̄ fm canones si aliqs vult agere fil'vtroq; iudicō: iudex fil'expedire dz vtrūq;. j. c. pr. r. c. cū sup r. c. cū dilect⁹. al's ō̄dicerēt. h iudices ex officio suo h̄ decreuerunt: vt p̄mixtim audirēt: sz p̄ius volebāt p̄cedere super possessione: quod licitum est fm iura ciuilia: nec canonica contradicunt.

Quam eccīa. in vnū qz spūssanctus nō venit nisi super p̄gregatos in vnū. xxiij. q. i. §. fi ät. r vbi cunq; duo vel tres p̄gregati fuerint in nomine meo: ibi sum in medio eorum. i. q. i. cum scriptura. r. xx iij. q. i. alienus. r. xx. di. c. vltimo.

h ¶ Eos tm̄ spectaret. Sed qualiter fuerint admissi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

canonici ad aliquã ꝓbõem: cũ pars aduersa diceret se
spoliatã: cũ nil obstaret posset spoliato ante restõem: nec
super eo questio ꝓprietatis referri. ſ. de resti. spol. i lris.
r. c. utẽ cũ qs. r. c. ex ꝙqõne. s. de or. cog. sup spoliatione
Sz dicas: q̃ vtri clerici ꝙuentualiũ eccl̃arũ no tm̃ possessoriũ intẽtarũt: sed
pentoriũ sim̃l cuz
possessorio: vñ lici
tũ fuit alteri ꝓn õ
iure suo uocẽ. Et
ibm̃ caute fe
cerunt ista dicta: qz
q̃diu p̃t aliqs itẽ
tare aliq̃ posses
sorũ ñ dz agẽ de
ꝓprietate. ff. õ rei
vn. is q̃.

l Oltio. bñ di
cit oltio: qz lz qñ
q̃ fuisset i eligen
di possessiõe: bñ nõ
pdess ad hoc: vt
posset petẽ restõ
nẽz sec⁹ fit i dño
C. õ pba. siũ. Jd
bñ seq̃r immedia
te: q: si ñ ꝓtinuas
sent tpa: ñ ꝑscri
psisset. ff. õ diuer.
r tẽp. p̃scp. in vsu
capiõe. ſ. i. r õ vl
timo tpe caute di
xit: q: in p̃scriptione vltima tpa spectãda sũt. C. ne de
sta. defũc. si mf. r. C. de ap. publi. l. q̃cunq̃. li. x. ar. xxxv
di. ab eroodio. r xvij. di. q: sunt.

k Uocẽq̃ habuisse. caute ẽt dicit: vocẽq̃ habuisse:
q: posset eẽ: q̃ int fuissent cã ꝓsilij vãdi: r tñ ñ elegissent
nec scrutatores volũtatũ õdiffer: aut vota sua inq̃sita
ñ fuissẽt. s. õ elec. cumana eccia. r. lxij. di. cũ adrian⁹. sz
p talẽ iuitatõz iusñ acq̃rit. ix. q. iij. nẽ vo. r. c. se. r ar. ad
b. s. õ. postul. bõe. q. Hoc ei ñ sufficit q̃ aliqs possidet sz
q̃ intẽdat ius sibi acq̃rere. ff. de iti. actu q̃ pua. l. vlti. ff.
quẽadmo. fuit. amit. l. fi. imo i dubio p̃sumẽdũ ẽ istos
pon⁹ ñ hr̃e ius ar. xxiij di. pbr̃i. r. vij. q. i. põtifices. qz ñ
visimile ẽ: q̃ qs iactet res suas. ff. õ. pba. cũ õ idebito
r. s. õ elec. qz diligẽtia. nec ei seq̃tur: q̃ si fuerit electi: q̃
iõ possederint. ff. de acqui. pos. fiqs antea. ſ. de resti. spol.
olim. r. ff. de vi r vi ar. l. i. ſ. vim vi.

l Uacillasse. bsolũ sufficeret ad repellẽdos testes: r
qõ dixit varios extitisse: vt. iij. q. ix. pura. r. iij. q. iij. ſ.
itẽ q̃ falso. r. ſ. de pe. sup̃ his. r. ſ. vt ec. bñ. vt nr̃m. r. xxxv
q. vi. de parẽtela. q̃. i. fi. r. ff. de q̃sti. de mioze. ſ. tozmẽta.
i fi. r. l. ex libero. ſ. i. i fi. tñ q̃ñq̃ ꝛbis r ñ realiq̃ differũt
ſ. de ꝛb. sig. ml obstat. r. ſ. de test. cũ tu fili. r. ff. de re iud.
actoz. viij. q. i. i scripturis. de pe. di. i. periculose

m Negatiuã. forte dicẽtes: q̃ illi ꝙuentuales clici nũ
q̃ interfuerũt electiõi l̃ vocẽ habuerũt. ar. s. de elec. cuz
dilecti. qõ tñ fierl nõ p̃t. s. de elec. ꝛone. i. r. s. de renũ. su
per hoc. r. vi. q. vl. ſ. actoz.

n In triũ eporz. Ex ꝺ vł: q̃ si aliqs ter vtif aliq̃ iure
p ꝺ est in q̃si possessiõe illi⁹. ar. C. de fideicõ. l. i. r. ff. õ vsu.
cum de in rem ꝛso. ff. de fui. quotiẽs. q̃. Sed q̃d si se
mel eligit in. rl. ãnis: q: eps ille in tãto tpe vixit. Dico
q̃ ꝺ est in q̃si possessione illi⁹ iuris. ar. s. de ꝓsti. cũ ac
cessisset. r. ſ. de plen. p illoz. a ꝛdio sensu. nã aq̃ õz q̃ti
diana: que tm̃ semel i anno ducit. ff. õ aq̃ quoti. r. esti.
l. i. ſ. q̃. r iij. r si imisi tignũ in parietẽ tuũ: stati possideo
Fuitutẽ. ff. de fuit. vz p̃dio. Fuitutes q̃ insupuicie. vnõ
tuendus sum in illa quasi possessione. ſ. vt lite ꝑen. c. i. r
ij. xvi. q. iij. volum⁹ nisi ꝓstet: q̃ vi vel clam: vel p̃cario
possederit: ar. ſ. de excess. pla. cũ ad quozundam. r tunc q̃
dedit aucte sua poterit reuocare: vt ibi: r. ix. q. iij. qz co
gnouim⁹. nec obstat qõ õz. de. xxx. dieb: q̃bus ad min⁹
vti debet in anno
ad hoc vt habeat
interdictũ de in
nere actu q̃ pua
to. ff. de in. actu q̃
pua. l. ij. ſ. hoc in
terdictũ a superi
ori quia hoc intel
ligitur õ eo inter
dicto: quod habz
mixtã cãm. quia
duo debet ꝓbare
r hoc anno se fuis
se vsum r fuitutẽ
sibi competere et
cõstitutam fuisse
vt ibi õz.

o Quasi possessionem. Doci õo
dicit: quia incoꝛ
poralia non possi
dent: sed q̃si possi
dent. ff. de vsuca
pio. seq̃tur. ſ. si vi
am. ff. de seruit. pr̃
predi. si edes. ſ. li
bertas. Arg. cõtra
iij. q. i. reintegranda.

p Reducentes. verbo tantũ r nõ re: cum iam cõstet õ
ꝓprietate: vt sequitur in lra. r. ſ. c. pxi.

q Quicquid iuris. sic. ff. de excep. rei. iudi. r an eadez
ſ. actiões. r. C. de anna. excep. l. vlt. Sed q̃d deduxit i iu
dicũ p̃s canonicoꝛ: cum ipsi essent rei r possideret. nõ
videtur q̃ aliquid deducerent in iudicium: imo de iu
re communi ad eos spectat electio: r possidenti non ẽ
prodita actio: insti. de act. ſ. iste quoq̃. r. s. õ iudi. exami
nata. r ita nec pentoꝛium nec possessoriũ deduxerũt in
iudicium. Sed. hoc oꝛpositio habet locũ in actionib⁹ in
rem q̃ competũt p rebꝫ coꝛporalib⁹: vt in. ſ. iste quoq̃. sz
in actionibus in rem que cõpetunt p rebus incoꝛpo
ralib⁹: vt in seruitutib⁹ datur actio possessori pro tuen
do iure suo. Et hoc õz negatoria: q̃ cõpetit dño: qui ne
gat aliũ seruitutẽ habere in re sua: r hãc negatoriã de
duxerũt canonici in iudiciũ: dũ negabãt clericos habe
re ius in electiõe: qz aliõ nõ poterãt in iudiciũ deduce
re. Cõfessoria vero dat ei q̃ sibi deberi fuitutem ꝓtẽdit:
ſm q̃ isti clici faciebãt: q̃ dicebãt se hr̃e ius in electiõe:
r hoc deduxerũt in iudiciũ loco ꝓprietatis r possessorij:
hoc ꝓbant. ff. de fui. ven. l. ij. i. rñso. r. l. si forte. ſ. i. r. l. sicu
ti. ſ. sed si q̃rit. r insti. de act. ſ. eque siqs. r sic intelligitur
quod hic dicit: vtraq̃ pars deduxerit in iudicium q̃c
quid iuris habebat in electione.

r Ad venire in iudicium. hoc sumptum est ex illa. l.
ff. de iudi. solemus illa enĩ venium que includi possunt
in actione proposita: vt loquatur in spirituali iudicio:
vt in rei vendicatione: vt fructus r expense r vsure que
accessoria sunt: r ad eandẽ rem spectantia. ff. de aqua
plu. ar. hactenus. in fi. ff. de edil. edi. ediles. ſ. item scien
dum. non autẽ venient omnia alia. Nec est õ. C. de ã
na. excep. l. vl. ibi sponte receptus fuit libell⁹ generalis
vnde fatuus fuit. sed regula ista melius intelligitur õ
gnãlib⁹ iudiciis: vt negociis gestis: tutela: petitione hꝛ
reditatis: actiõe p socio: cõi diuidũdo: finiũ regũdoꝛ:

familie ꝑr. vbi oĩa veniũt in iudiciũ: nisi fiat ſpecificatio i libello vel in ꝓſecutõe cãe: tũc. n. ñ obſtat exceptio i nõ ſpecificat. C. ō iudi. lz. ff. ō except. rei iudi. ſi er teſtamẽto. ꝛ. ff. ō iſti. act hẽbat. ꝛ. ff. cõi diui i iudiciũ. ff. familie ꝑr. ꝑredes. §. p. ꝛ. ff. de pe. ꝑre. ſi ꝑreditatem. ꝛ. l. ſi quo

tpe ꝛ ꝑcꝺa ſũt i bõefidei iudicijs ſecus in iudicijs ſtricti iurĳ: qz ibi nõ veniũt niſi illa tm̃ de q̃lꝺ noiati actũ ẽ: vt venirẽt vt. ff. de. w. elegãt §. ñ. ſolũ. ff. ō. ꝛb. ob. q̃cq̃d. Sile ẽ ẽt i ꝓſo ali acnõe: vt ſi vnã cãm ſuz ꝓſecut⁹: ꝛ ſuccũbẽs nõ obſtat ſi peto iꝺ er alia cã: de b̃ dcm̃ ẽ. s. ō libel. ob. c. q̃. ſic ẽt in arbitrio vbi tm̃ vẽiunt ea ō q̃lꝺ dam̃ ẽi cõꝓmiſſo: vt s. ō arb. cũ dilecti vbi de b̃. Ar. er b̃ loco: illō tm̃ venire i ꝺẽnatõe: qꝺ i libello ꝓtieſ: ſuꝓ q̃ lit. ꝓt. facta fuit arg. ff. ō iudi. ñ p̃t. ꝛ. l. ō q̃ re. arg. ꝫ. C. ō ap. l. vl. ad fi. ꝛ iſti. de act. §. ſi mino⁹. ff. de pẽti. ꝑre. l. inq. ff. ō. rei vẽ. finaũt. §. poſſideꝫ. ꝛ. ff. ō pẽti. hẽdi. ſi q̃ tpe§. ex diũſo

non ſolum[a] de quo actum eſt vt veniret. ſed id non venire de quo nominatim actum eſt ne veniret[b]: ꝛ ſm̃ ſtatuta canonica electiones eꝑorum ad cathedralium[c] eccleſiaꝝ cleri cos regulariter pertinere noſcantur: niſi alibi ſecus obtineat conſuetudine ſpãli: nec ex eo q̃ clerici antedicti ſe intereligentes ſutrinos eꝑos prouauerunt tertio[c] extitiſſe: ius eligendi ꝓpter breuitatem tẽꝓoris[d] uſq; ad ꝓeſcriptiõem[e] legitimam nõ ꝓducti ſibi acquirere potuerũt. ꝛ actore nõ ꝓbãte[b] q̃ ꝓuenit. ꝛ ſi nihil ꝓeſtiterit: obtinebit: ab eoꝝ um

a ¶ Nõ ſolũ. argumta ff. paꝑ er hac. l. ꝓ locũ a minori: ſi id ō q̃ min⁹ vt ineẽ ꝛ ieſt: ꝛ id ō q̃ magꝫ: ſiue ecõtrario.

b ¶ Ne vẽiret. ar. oĩa eẽ ꝓceſſa q̃ nõ ſũt ꝓhibita.

c ¶ Cathedraliũ. lxiij. di. c. i. §. ex his. ꝛ. s. ō elect. cũ tra.

d ¶ De ꝓſuetudie. introducta ō volũtate ei⁹ cui ꝑiudicat. ff. cõta ꝑdi. vẽditor. §. i. ꝛ ita nccẽ ẽ: q̃ ſit ꝓſcꝑta: vt h̃ inuit vt. s. ō ꝓſue. cũ dilect⁹. ꝛ. c. vl. vbi ō h̃. ꝛ. j. ō. ꝛlv.

e ¶ Tertio. ñ g̃ tres vices iducũt ꝓſuetu (ſig. abbate. diñẽ: niſi i crimiby. xxv. q. ij. ita nos. ꝛ. C. ō epiſ. audiẽ. l. iij. de pe. di. ij. §. ecõtrario. ſi. n. ꝓſuetudo eẽt ex mlby vicibꝫ inuaꝛeꝫ h: ſz ñ ꝓdeſt niſi legitie ſit ꝓſcripta: vt dicit h: licet tueaꝛ aliquẽ i poſſeſſiõe q̃uſq; ꝓſtet: an ꝛbitũ ſit ꝛviij. q. ij. fuitiũ. ꝛ. j. vt li. pen. c. i. ꝛ. ij.

f ¶ Tpis. ꝛ ita ꝓz: q̃ ſi breuitas tpis ñ obſtaret: iſti cleri ꝓſcꝑhiſſẽt ius eligẽdi: ẽt ſi ſeꝛ elegiſſẽt: ar. C. de fuit. l. vl. lz videaꝛ ꝫ: qz fuitutes q̃ ñ h̃ñt ꝛtinuã cãz: duplicatũ tps req̃rũt. ff. quẽadmo. fui. amit. ſi ſit ꝓſtituta. ſz ſe cus ẽ fm̃ canões: ar. j. ō ꝓſcꝑ. de q̃rta. ꝛ h. Sz ꝫñ vt hic loco: qꝺ dici ꝓſueuit: q̃ i ꝓſcriptiõe eccleſtica req̃rit bõa fides ꝛ iuſt⁹ titul⁹: alꝫ ñ ꝑſcribit. j. de ꝑſcrip. ſi diligẽti. ꝛ. j. de vci. dudũ. ſic ꝛ i ꝓſuetudie cã allegari ꝺz: ar. j. de cẽſi. puẽit. Et ita dici ꝓſueuit: q̃ i ꝓſuetudie allegari ꝺz cã: ꝛ i ꝓſcriptiõe titul⁹: ō hac mã iuenies. s. ō. conſue. c. vl. ſz h̃ nll'a cã ſiũ titul⁹ fuit allegat⁹: ꝛ tm̃ ꝑſcripſiſſent ſi puẽiſſent ad legitim̃ tps: vt b̃ ꝓz. Ad b̃ ꝓt dici: q̃ i h⁹ i ĩcoꝛpalib⁹ ſola patiẽtia h̃ꝛ ꝑ titulo. Nã patientia loco tradit õis h̃ꝛ i futurib⁹. ff. ō publi. ſi ego. §. i. ꝛ. ff. de fui. quoꝝ. q̃. Vꝺ dicas: q̃ ſpale ẽ circ̃ iſta ĩcoꝛpalia iura: q̃ ñ ẽ nccẽ allegare ibi titulũ: ſz b̃ ſolũ ſuffic̃: q̃ nec vi nec clã: nec ꝓcario vſus ſit tali iure. ff. ſi fuit. vẽ. ſicꝺs diuẽno. Et ex eo. q̃ erãt indẽta poſſeſſiõe: ꝓſumebãt: q̃

petitione ſuper electionibus faciendis vos durimus abſoluendos ſepedictis clericis eccleſiarum ſuper hoc perpetuum ſilentium imponentes Idem canõicis de bethleem.

Cum ſuper electione bethlemitañ. eccie iter. r. ſubdia. noſtrũ. ꝛ. p. canonicũ ſepulcri dominici qõ verteret vtroq; ſe ꝓ electo gerente. cum prefatus diacon⁹ a patriarcha hieroſol⁹ fuerit confirmatus. ꝛ infra. Et quia ſe ꝓbauerat per ſeculare pote tiam ſpoliatũ reſtituendũ* de creuimus iuſticia mediante verum q̃ñ tam poſſeſſoriũ q̃

s ¶ Preſcriptõ nẽ. Vꝺ q̃ b̃ ius: q̃ q̃ fuit⁹ ẽ: ꝑſcribi ñ poſſit. q̃ fuitus nec i bõis alicu⁹ nec ex bõa ẽ. ff. de vſu fruc. leg. l. i.

b ¶ Probãte. C. ō edẽ. q̃ accuſare. vi. q. vl. §. actoꝝ. C ō ꝓbat. actoꝝ. ꝛ. j. vt ec. bñ. vt nñz. b

Cum ſup ꝓfirmat⁹ er b̃ ꝓncipio ꝛ ex fine. c. colligit: q̃ ꝓfirmatõ nil iuꝛ ꝓfert vbi electõ canõica nõ fuit. s. ō elec. cũ inter canõicos. ꝛ. c. cũ dilecti. ñ ſi poſſeſſiõz fuerit adepti⁹: ꝛ poſtmodũ ſpolieꝫ: ꝺz ſtinui:

q̃uis ñ fuerit electõ canonica: vt hic pater.

k ¶ Reſtituẽdũ. ſolo ꝛbo ſtituunt eũ: qꝛ i eaꝺ ſnia teſtiunt eũ ſic. s. c. pri. q̃d g̃ ꝓdeſt talꝫ ſtituẽdo. q̃ſtũ ad hũc caſum̃ nil ꝓdeſt: niſi qꝛ ſatiſfit iuri ꝛ petitõi actoꝝ. ff. de iudi. ō q̃ re. ꝛ b̃ poſſz q̃nz ꝓdeſſe q̃ ad fructꝰ reſtituẽdos: vt ſpoliator reſtituat fructꝰ ꝓceptos: ꝛ q̃ capi potuerꝫ a tpe rectõis vſq; ad tps lit ꝓte. ſup ꝓprietate: ꝛ ita lz obtineat in ꝓpetate: tñ ꝓpter eaꝝ q̃ rus ſibi dixit q̃ſtũ ad poſſeſſiõz reſtituẽ ꝺz fructꝰ ꝓceptos. Sz nũq̃d ille q̃ ẽ in poſſeſſiõe vtet fructibꝫ. Vꝺ q̃ ſic: qꝛ alienũ tor cã vitari ñ ꝑiudicat. ff. de bis q̃ ſui l'alienj iurĳ ſunt. ſi iuder. Et pupill⁹ ꝓpter ſopiã q̃uq; ꝓcipit alienũ a ſcripto hẽde: q̃ a ꝓpellauerat vſq; ad finẽ lit. ff. ō io. teſta. ſi inſtituto. §. ō ioſõſo. Sz ꝫñz vt ẽ: qꝛ cũ canõicũ habuit ingreſſũ ꝺz reſtituer fructꝰ q̃s indẽ ꝓcepit: ꝛ ẽ erpſſũ. ar. j. de ꝓbẽ. dilecto. ꝛ meli⁹. j. de iur pa. cũ dilecꝰ i fi. qꝛ q̃i intruſus ẽ. vñ nil ꝺz ide comodi hꝛe: ne de ꝓbitate ſua ꝓmodũ ꝓſeq̃r. ꝛ ẽ ar. ad b̃ q̃i er pſſũ. j. de reſtit. ſpol. grauis. ꝛ fructꝰ illi reſtituẽdi ſũt eccle

¶ Quã petitoriũ. ꝛ ſic due petitões (vñ illos ꝓcepit. eoꝝ iudicio er ꝓdiũr. ar. C. de of. rec. puĳ. l. i. ꝛ eoꝝ libello: ꝛ ſic vno ꝓceſſu dupler ꝓmodum q̃s ꝓſeq̃tur. ar. ff. ꝓ ſocio ſi inter frẽs. §. ſi plres. ꝛ. ff. familie ꝑr. ꝑredes. §. ſi de plĳb. ff. de ac. empti. ꝛ vẽ. nõ ẽ nouũ. ꝛ. ff. q̃ leg. l. i. §. q̃ aũt. ꝛ. j. e. cũ dilect⁹. ꝛ. s. e. c. q̃. ꝛ. j. de capell'. mõa. dilect⁹. Sed q̃ſ poſſeſſoriũ ꝛ petitoriũ ꝺeductũ fuit i iudiciũ ab vtraq; pte: de ꝑr ꝺiri. s. e. c. pri. Quidã dicũt: q̃ neuter poſſidebat: alꝫ nõ potuit intẽtari. ſed ab vtraq; pte b̃ ñ poſſet fieri. niſi vteꝛq; fuerit ſpoliat⁹: ſz alter tm̃ fuit ſpoliat⁹. Vñ põt dici: q̃ i reb⁹ incoꝛpalib⁹ talꝫ actio poſſeſſori ꝓ tuẽdo. iuſ ſuo: vt i. pri. c. dcm̃ eſt. Vel veri⁹ dicas: q̃ b̃ alter tm̃ fuit ſpoliat⁹: q̃ intẽtauit ſimꝫ petitoriũ ꝛ poſſeſſoriũ: reus ſꝺo q̃ poſſidebat: defendebat ſe ſup vtroq; ꝛ ſic quodãmodo vtraq; ꝑs ꝺeduxit vtrumq; in iudiciũ. j. e. cũ dilect⁹. qꝛ non ꝺebet actori licere q̃ reo nõ licet. ff. de reg. iu. nõ ꝺebet. ſed veri⁹ eſt q̃ alter tm̃ petitoriũ intẽtauit: q̃ dicebat ſe canonice electũ: qꝛ ꝛ hic nõ ꝺz: q̃ vtraq; ꝑs ꝺeduxit in iudiciũ vtrũq; poſſeſſoriũ ꝛ petitoriũ.

m C De q̃re. ff. de iudi. de q̃ re. b regla fallit i cā crimiā li epi. iq. q. vi. q̃uis. c. c. dudū. fallit i iniā lata a supiori. de re iudi. de ceto. fallit vbi sola ognitio demādata ē. j. de testi. cū oli. c. s. b of. oz. dilect⁹. Item fallit i iudicētibꝫ qb⁹ nlb: vt dcm ē. s. b oz. cog. c. i. c. C. b ordi. iudi. adite. vñ ita itelligit b q̃ re cogñit pncipal'r. s. de ea pnūciare dz: vt b. q̃ petitorio et possessorio pncipal'r agebat ab altera pte.

Astoral'. auspicia. i. exordia lit'. C. de excep. l. p. c. C. de codicill. l. vl. i. cūso.

o C Req̃sit⁹. a iudice. l. c b cū vtra q̃ cā cōmissa ē iudici: vt. s. eo. ca. i. Jb vī si cā pncipatꝰ ē ei ꝑmissa: argu. C. de rei vē. ordiary. Idē est et vbi cā ē simplr ꝑmissa. j. b seqstra. c. i. ꝫ sit ꝫ ar. C. si a nō cōpe. iu. si de pprietate. q̃ ꝓtinētia cāe diuidi nō dz. C. de iudi. nulli. c. s. e. c. i.

p C Expiri. i. agere. alibi pōit ꝑ defendere. s. de iudi. c. i. ne mo ei sūi actiōe expit. s. de iudi. examinata. ff. b admini. tu. q̃nēs. §. Item si pali. ff. de neg. gest. si pupilli. §. fi. Item ē b ar. q cū ples actiōes noīe ei⁹d rei ꝓpetūt: vt. ff. de mino. xxv vna illaꝝ ē eligēda. ff. de tribu. q̃ i hereditatē. §. eligere. ff. de reg. iur. nemo. q̃. §. quotiens.

q C Q̃d de recuperāda. Ad itelligētiā hꝰ i nō: q triplex ē iudiciū possessoriū: ꝑ adipiscēda possessiōe: l recuperāda: l retinēda ꝑ adipiscēda possessiōe ꝓpōit int dcm q̃ꝝ bonoꝝ: int dcm q̃ legatoꝝ: et saluianū int dcm. ff. q̃rū bo. l. i. et. ff. q̃. leg. l. i. et. ff. de salui. añ. int di. l. i. Int dcm ꝑ adipiscēda possessiōe dat bonoꝝ possessori et hereditatis: isti. de iterdic. §. adipiscende. bonoꝝ possessor nomē ē iurꝫ: sic et bonoꝝ possessio. ff. de vb. sig. hereditatꝫ i. et bonoꝝ possessor dr ille: q̃ succedit de iure ptorio. isti. de int dic. §. restituto ria. Et dr iō adipiscēde possessiōis: qz h̄ hered b ipo q̃ē istitut⁹ et hereditatē adit: efficiat dñs rer hereditariaꝝ: tñ possessiōꝫ eaꝝ ñ adipiscat: nisi apphēdat possessiōꝫ. ff. de acq̃. pos. cū hēdes. i fn. et si ab alio possideat: ꝑt adipisci eaꝝ possessiōꝫ ꝑ isti b iterdcm. Pro recuperāda possessiōe dat int dcm vñ vi: et q̃ vi aut clā Pro retinēda possessiōe dat int dcm vti possidet: vl vtrobi: b hēs isti. de iterdic. §. adipiscēde. et. §. se. et. j. de pba. c. ꝫ Big aliq̃s cepit agere rei vēdicatiōe: ꝑt redire ad iudiciū possessoriū: q̃ b ꝓpōit ꝑ recuperāda possessiōe vl adipiscēda pēdēte iudicio ꝓprietat: vt b dr. et. j. de testi. significaueīt. et. ff. de vi et vi ar. cū fūdū. §. vl. et ecōuerso de possessorio ꝑt redit ad iudiciū ꝓpetat ꝫ ad iterdictū de retinēda possessiōe nō ꝑt redire pēdēte iudicio ꝓprietat ꝑ imitē istituto. s. vti possidet⁹ l vtrobi: q̃ ꝓponit ꝑ retinēda possessiōe: nec ecōuerso ꝑt redit ad iudiciū ꝓprietat ꝓ⁹ q̃ cepit agere vti possidet⁹: q̃ sibimet eēt ꝓ⁹: q̃ eni ꝓpōit rei vēdicatiōz: dicit aliū possidere: vt. s. de iudi. examinata. q̃ possidēti nō dat actio: isti. de ac. §. aste q̃. et q̃ agit vti possidet⁹: dicit se possidere: vñ pendēte iudicio ꝓprietat: nō ꝑt redire ad alīd. nec obstat q̃ legit ur. ff. de acq̃ren. pos. nāliter. §. nihil. si. vbi dr. q nō negatur ei interdictū. vti possidet⁹: q̃ cepit rem vendicare quia illud intelligitur de eo qui ignorabat se possidere Vel potest dici q ibi renūciauit ꝓpie actioni: anteq̃ incōmodaret secundā. Et de his iterdict⁹. s. vti possidet et utrobi: pōt itelligi q̃d seq̃tur i ista alijs possessoriis iudicijs in suo robore durantibꝫ. et. q. i his interdict⁹ ꝓri⁹ oz scire

petitorij⁹ i deductū fuerat i iudiciū: et tā restōnī q̃ electōis q̃ plenī⁹ agitata: et ꝓstitit nobis electōz vtriusq̃ mīr⁹ cationi cā extitisse: cū iudex d q̃ recogn̄uerit⁹: pnūciare debeat: vtrāq̃ duxim⁹ sniam r irritādā Idem epo nouionien̄.

Astoral' officij: et infra: Hāc sic itimastu: ꝓtigit aliq̃n: vt cū is q̃ se asserit spoliatū: suū trahit spoliatoz ē cām: int ipa iurꝫ auspicia⁹ req̃sit⁹ q̃ malit expiri⁹ iudicia litē ꝓprietat⁹ igredi d il lata sibi violētia nullā faciēs

mētionē. cū āt fuerit i cā ꝓcessū nouū iudiciū sup possessorio nitit i chwaret: et infra. Cōsultatiōi tue talit rndem⁹: q̃ possessorio q̃dē iudicio q̃d de recuperanda q: seu adipiscenda possessione ꝓponitur: anteq̃ renunciatuz sit aut cōclusum r in ꝓpietatis iudicio ꝓmitus instituto agi⁸ potest ab eo qui rem ceperit vendicare: cum legali sit prouisione statutum eū qui fundum vendi cauerit ab eo cum quo interdicto vnō vi potuit experiri: pendente r iudicio

q̃s sit possessor q̃z q̃s sit petitor: vt i sti. de iterdic. §. retinende. et ideo dicit b: q̃ iudiciū possessionis de sui nā ꝓcedit vēdicatōz wominū Jo. Alij volūt itelligi q̃ d: alijs possessoris iudicijs in suo robore. c. d illi int dict⁹ q̃ mixtā h̄nt cām: in q̃b dz q̃s ꝓbat dñm fuitutis et possessiōz suam. s. se iuisse. xxx dieb⁹ illo āno: sic ē int dcm de itinere actuq̃ ꝓpato: q̃d dat volēti reficere iter. ff. de iti. actu q̃ pri. l. iij. §. B āt interdictū. et. l. i. §. ū. sic. j. de resti. spol'. ex trāsmissa. et idez in iterdicto q̃d dat de aq̃ ex castello ducenda. ff. d aq̃ q̃. et est. l. i. §. ait ꝓr. i talib⁹ enī interdictis nō redit q̃s ad cām possessionis omissa cā wominū. Sed certe de istis nō vī q̃ possit intelligi: q̃ illa iterdicta de sui natura ñ ꝓcedūt q̃ē m wominū q̃ ibi fit agere de possessione et de iure dñij: vt dz. ff. de iti. actuq̃ pri. l. iij. §. B āt interdictuz Vel itelligē illd de alijs intdict⁹ q̃ sunt q̃si ꝓpatoria ad rei vēdicatōez: vt sūt iterdcā de libris exhibēdis: et de tabul' exhibēdis: vt pri⁹ appareat q̃s possideat: et tūc de tur alteri rei vēdicatio ar. C. de rei vēn. ordinarij. Vel ꝑt intelligi: q̃ cū agit de possiōe et violētia: pri⁹ agi debz de possessione: vt appareat q̃s possideat: vt p⁹ ea q̃ possidebat de violentia sibi illata expiatur: et sic nūq̃ econuerso. C. de ap. l. i. et illa ꝛba q̃ vendicatōez ꝛc. non faciunt implicatiōem: sed de mōstrationē notāt. q. di. possessoria interdicta volūt ꝓrius tractari: q̃ rei vendicatio. ff. de rei vendi. is qui destinauerit. licet quandoq̃ secus fiat: ꝓrior tamen intellectus verior est.

r C Conclusum. hoc sumptū est ab auc. b test. §. q̃ vero mlti. col'. vij. sic. j. de fide istru. cū dilect⁹. et si mādatū reuocet post cōclusiōem nihilominus fertur sniā nō obstante tali reuocatione. s. de ꝓcu. auditis.

s C Agi ꝑt. nouo iñ iudicio et renūciato ꝓrio: et sic salua bis opiōem. Jo. et. b. q̃ b reprobari vī: et. j. c. ꝓr. q̃ dixit: q̃ nūq̃ fit agendū est possessorio et petitorio etiam ab eodē. C. de rei vēn. ordiarij. et. C. q̃ꝝ. bo. l. vl. et. C. de interdic. incerti. sic intelligit illa. l. ff. de acq̃. po. nāliter. §. nihil. q̃ ibi renūciauit ꝓme: q̃ inchoauit secūdam.

t C Pendente. i. renunciato fm Ja. b. Sed hec expositio multū est extranea et contraria huic litere. nec ꝓbat aliq̃ iure: fm canonicam equitatem plane stat verbū in sua significatione: vt. j. de testi. significauerūt. vl pendente q̃uis ꝓster de possessorio: vt si succūbat i possessorio: reuertatur ad petitorium. Sed si obtineatur possessorio. quid erit de ꝓrioi iudicio fiat quod dicit in predicta dcā re. significauerunt.

v C Interdictū. pos. interdictū dr: q̃d iter duos redit: nō ab interdicēdo. isti. de iterdic. §. sūt iñ. Interdictū oli erat q̃dā formata et solēnis ꝓceptō ꝓuꝫ q̃b ꝓtor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aliquid fieri iulebat vel phibebat : insti. de interdic. in pri. hodie ñ fuat solēnitas interdicto: sz loco cuius ibet interdicti dat vtil actio i fem insti. de interdic. §. vl. b.

b Intētare. Sz nunqd si phauerit violentiā dz ei adiudicari pprietas Vide q sic. xvi. q. vi. placuit. C. vnō vi sicis itātaz. Sz hoc ñ est vez: q qs amittat dñiuz rei tō: qz cōmisit violētiā: et b ñ ē ex nā intēdi: sz ex pena illi⁹ pstōis: sicis i tātā. vñ si vult sibi rē adiudicari: pōat odinōez ex illa. l. sicis i tātā. q: p interdcm vnō vi ñ pseqt b: sed possessiōez cū fructibus.

c Cā ñ decisa. q si alicis succubuit i iudicio pprietat: adhuc p⁹ sentētiā pt rdire ad possessoriū: sicēcōuerso ar. e. ō elec. qrelā. et. j. e. ti. c. iij q: ali⁹ ē mod⁹ agē di et aliud petit ēs prius. ff. de excep. rei iudi. cū qrit. et l. se. ar. ō. j. e. c. pr. vbi ille q obtinet i pprietate: obtinet i possessorio. Possessio. n. vt ee ps pprietat: sic vsufruct⁹ ps dñij. ff. de vsufruc. l. iij. vñ obstat exceptio rei iudicate. ff. de excep. rei iudi. sicis cū totū i fi. Sed b dicas: q si nuda pprietas deducta ē i iudiciū: p⁹ sniam pt agi de possessiōe: qz nil hz cōe pprietas cū possessiōe. ff. ō acq pos. nāl r. §. nihil. sec⁹ si vtrūq; deductū ē i iudiciū. s. e. c. i ij. et iij. et. j. c. pr. Juxta tñ q odēnat de pprietate: p ons odēnabit ō possessione: nisi re⁹ excipiat ō possessiōe. s. pactū l vsucapiōem et b faciat añ sniaz. ff. de rei vē. offim. i fi. Jo. Si. n. alicis pbauit de possessiōe: et ñ de pprietate: idē miate de vtq; actū ē: succūbit i vtroq; s. e. c. i. et. ij. et. j. c. pri. Dez ē g: q q succūbit i ppetate: et i possessorio. adeo ei pualet pprietas possessiōi: q q obtinet i pprietate: erit potior i possessiōe: cū ō vtraq; sit actū ē: z solo animo pdiderit omodū possessiōis ar. xvi. q. iij. §. pt. ad. q si mala fid. et possessio spectāt pprietatē. ff. ō rei vē. offim. i fi. ar. ff. ō po. bona fides. verūtñ iudex q ō pprietate tm dat⁹ ē: ñ pt cogscere de possessiōe. C. fi. a nō. ope. iudi. si de pprietate.

d Facultatē. Si ñ potuit pbare dñiuz: vt b dic: qd valz redit ad possessoriū: cū videa fodendād⁹: qz snia sup pprietate trahit ad se sniam sup possessiōe. j. c. pri. rñ. pt valē q ad fruct⁹ qs recuperat a tpe diectōis. Itē qz erq hūit possessiōz: hēbit omodū retētiōis: misi aduersari⁹ pprietatē pbauerit. C. ō. rei vē. res alienas. et qz si spoliator rē petat: pt ei obici: q amisit ius siqō hēbat p odictionē ex. l. pdicta. sicis. intantam.

e Eqtatē. quā iudex sp dz hre p oculis. ff. ō eo qō certo. q si ep⁹ si. et vbi pditū nō ē ius: pcedere dz iudex eqtate pensata. s. de trāsac. c. vl. b.

Dz dilect⁹ possessorio. Quidā itelligūt. q b dic q vn⁹ agebat iudicio vti possidet: et aduersari⁹ agebat ō eū rei vē. et sic itelligūt. s. e. ad vltimū. et ita planus ē casus. Sz ō ē qō legit. ff. vti pos. l. i. §. iter litigatores. qz vti pos. ōz dari inter duos: q dicūt se possidere: vt ibi. Ñ veri⁹ ē: q idē hō pōebat sil de recuperanda possessiōe et pprietate ō aduersariū suū: et sim hoc signatur ōria. C. de re vē. ordiarij. et. ff. de iudi. si ō vi. C. de iter dic. li certi. C. q lxno. l. vl. Per leges istas dicebāt io. et b. q nūq; poterat sil agi iudicio possessiōis et pprietat. Dr. ō. ff. q leg. l. i. § qō ait. sz illō est: q re⁹ ñ certificabat actorē: et iō sil pmit petitō hēdita et q pz leg. Ja. i ōria fuit opi. q possit agi sil de illis. et nos sum⁹ i eadē opi. s. q sil possit agi de possessiōe recuperāda. et de pprietate ab eadē pstona. nec ē istō ō ordinē iurīs nec ōria: et repugnātia b inuenit: q ñ sūt ōria: vt b pz. t. s. e. cū eccia. et. c. cuz super. et. j. de cap. mo. dilect⁹. et. ll. p dcē: ordiarij icerti. et. C. q leg. l. fi. ñ itelligūt ō tali possessorio p recuperāda possessione sed interdicto vti pos. ibi. n. ordinariū ē: q possessoriū pmo tractet: qz pprietas euidētez ōriam item simul agi nō pōt de pprietate et vti pos. ab eadē pte vt dcm est. s. c. pr. Si ō vn⁹ vult agere possessorio: et alter petitorio: illō nullo mō est admittēdū. j. ti. pr. solicite in lris: itē cū qs er oqōne. qz qō spoliatiōis privilegiata est. s. de or. cog. sup spoliatiōe. et. iij. q. i. et. ij. p totū et cum actor agit vtroq; iudicio: reus pt se defendere sup vtroq; s. e. cū eccia. et. c. cū sup. et. C. de of. rec. p. l. i. b

g Prevalere. semp enī pprietas tāq; dignior trahit ad se possessiōz. vt seq dñiuz: qz iustior ē petitio pprietatis. ff. de po. bōa fides. ar. C. de pig. act si rē alienā. ar. vi. q. iij. §. pt. ad qō si mala ar. j. de seq. c. i. Ar. ō. j. de re iud. suborta. et q dic pualere: itelligē q sil ē actū. vt b

Dm olim duob. sed q̄liter potuit iste dic. b. archidiacon⁹ ex bino actu epi oseq ius: cuz nec trin⁹ tribuat. s. e. cū eccia. sed q̄drupler act⁹ necessarij⁹ vī. C. de. Fuit. l. vl. Sz b iō ottigit: qz q̄ est in qeta possessiōe eligēdi vel pñtādi: pōt eligere et pñtare: et ille consequitur ius ex hoc. s. de elec. qrelā. j. de iure pa. osulta tionib. q enī est in qeta possessione: velet vti iure suo. quousq; euincat ab eo. j. vt lite pen. c. i. et. ij. et. xvi. q. iij. volum⁹. et sic osequitur alicis dominiū ab eo qui nō est dñs. et sufficit hic electo vel presentato tantū in possessorio obtinere. i. q electo⁹ fit in quasi possessione eligēdi ad b vt confirmetur electio vel pñtatio p iura pdcā

i Judices recusare. Sic patet ex hoc loco: q si procurator tuus impetrauit tibi iudicez: q nō potes eū postea recusare: ac si tu ipse impetrasses. s. de offi. dele. sup qō nū. §. verū. Sed mirū vī q fcm procuratoris in b casu piudicet dño cū hic nō posset hre dñs recursum ō procuratorem: qz in ea in isto procurator est nō soluendo. vñ non velet nocere domio. ff. de d. et elegāter. §. pe. et. ff. de eo per quem fa. erit. l. vlt. Sed illa iura intelligunt cum procurator tolū cōmisit: secus etiā si negligēter versatus eēt: et sibi imputet q minus diligentē procurator

rem ꝓstituit. ff. de mino. cum mãdato. in fi. pót tamen ps lesa ꝓpter negligentiã, p curatoris nomie eccie pte re in integrũ restõem. s. õ in integ. re. cũ venissent. In ca iusto dico: q si vñs vendit certam formã de certis ꝓso nis p iudicibꝫ obtinendis: r ipse egressus est illam for mam: petẽdo alios iudices: tũc ñ fit ꝑiudiciũ omi no: quin possit illos recusare si voluerit. s. de of. õ le. cũ oli. r de pro cu. si. procurator. r Best epi'sum. j. õ ap. significante. Si si simplr fuit cõstitutus procura tor ad ipetrandũ iudices nõ dãtur certi mandatum de certis ꝓso nis: tũc ñ pót iudicé recusare ar. l. ꝑdicte si procurator. Cũ ñ iudicet factũ, procuratoris dño r qñ nõ dr. s vt lite nõ ꝓte. c. i. Sed qliter fuerit hic recepti testes lite nõ ꝓ. post recusationẽ si nõ cõsentiebãt in iudices. h de ꝓsensu p curatoris eoꝝ fuerunt obtenti. Jõ recepti sunt nõ obstãte recusatione: qz in pñtia pape lis fuerat p illos ꝓcuratores ꝓ. vt pz i ãtiq̃ dcr. al's ñ fuisset ꝛceptu: si ñ ꝓsẽ fisset: kñ valuisset ꝛcepto testiũ lite ñ ꝓ. s. vt lite ñ ꝓ. p totũ. Vel dic: q bñ valuissent attestatões ẽt lite nõ ꝓ. cum isti canonici fuissent actores si fuerũt ꝓtumaces. vt. j. de. w. r ꝓtu. cãm q vbi de b nota. r. s. vt lite nõ ꝓte. qñ freqnter. in pan. vel si erãt rei. qõ vtriusvꝫ p ipam ꝛram. r si ꝓtumaces fuerũt: tene pñt testes recepti lite ñ ꝓte. s. vt lite ñ ꝓ. qñ freqnter. quia agebatur de electõne sed vtrũ est q lis erat contestata.

k Assensu. r ab eis eẽt rescriptũ impetratũ. nec idu cie deliberatõe dãde sũt ipetranti. ij. q. ij. §. spaciñ. & ei aũt. nec deliberatõis iducias petere volent: cũ apud sedẽ aplicã p procuratores vtriusq; pties erat ꝓtestata r ꝛcepta pbat q canonici erãt actores. qñ ipetrauerũt re

l Imponẽtes. r ꝛcepta probat: q canonici scriptũ erãt actores qz reo nõ imponitur silentium: sed absolvitur actore non probante. b.

m Reservata qõne. sic. s. õ elec. q̃relã. Sed nunquid epus pót repellere istos p exceptionem rei iudicate: naz cũ ille obtinuit: q̃ hũit cãm ab epo: illõ dz epo ꝓdesse: sic pactũ fcm a debitore ally hẽditat q̃s: ne ab ipis petat cũ emptor hẽditat nocz vẽditori ipi' hẽditatis. ff. de pac. si cũ emptore. Sz non est vez: quia exceptio rei iudicate transit ab actore suo ad alium scilicet emptorez: sed ñ reuertitur ad actorem suum. ff. de ercep. rei iudi. si a te. §. ylti. sic. s. de elec. querelam. Est etiam alia ratio. quia hec sententia lata est ratione possessionis inter capitulum r archidiaconum: sed si capitulum postea voluerit agere contra episcopum: alia erit questio ꝓprietatis. r sic erit omnino alia causa: quia sentẽtia lata super possessione nõ obstat agere volenti de ꝓprietate sed hic res inter alios acta fuit. vt. j. dicit. vnõ non obstat super ꝓprietate etiam inter easdem personas: licet ista vere. competentius veleret poni in ti. de el'. sicut vere. querelã. sed ti. ille loq̃tur: quãdo inter easdẽ personas verit' qõ possessionis r ꝓprietatis: qõ hic non fuit: vt patet. s. per totũ. nec õ hec ꝓprietas qñ o possessiõis quia non tantus actum est possessorio iudicio: in q̃ casu loq̃tur iste ti tu. sed ar. hidiaconus obtinuit: qõ patet qz eps erat in possessiõe: vel qñ iuris eligẽdi. Vel dic: q ista vere. respicit tm secundã ptem rubrice. b.

n Inter alios j. de re iudi. c. pe. j. de plen. dilecto. i fi. r. j. de vna. inter dilectos. in fi. et s. de offi. dele. sup eo. r. j. õ fi. instru. inter dilectos.

Nec cã. ad sẽ tentiã. ꝓtestabat ꝑiarcha sub iectionẽ in mõasterio sci geor̃gij. r. l. solidos ad iudiciũ subiectiõis ab isto abbate: vt probaret per ꝛc: q ei subesset. j. de cẽsi. omnis anima. x. q. iij. illud. r. C. de epis. r de. nulli. Et in istis actum fuit a patriarcha possessorio r petitorio: in possessorio obtinuit. in petitorio succubuit. r sic facit ad titulũ: al's non videt facere ad titulum. Et sic patet q male fuit vecisa: r melius fuisset posita i ti. de re iudi. siue de excep. Quãdoq; vero cẽsus talis est signum exceptiõis: qñq; solummodo signum ꝓtectionis. j. de priuil. recepim'. r tunc nõ eximit a iurisdictione diocesani: vt in. c. recepim'. sed hic ꝓtestabat in signũ subiectõis sic ẽt. j. de cẽsi. cũ venerabil'. sed qz mõasterium libere erat r exemptũ p priuilegiũ ro. pon. succubuit in illo cẽsu r alijs. qz non ꝓcepit illa tãto ꝑe: q renũciatũ vel prescriptũ fuerit ꝓuilegiũ libertat'. vt patet in integra.

p Jure. Sic pz: q q̃rẽ perit r ꝓcipue i ꝓsonali actõe er vna cã si succũbat: q ei obstat ei exceptõ rei iudicate si postea petat eandẽ rẽ. e. ralia cã. ff. de excep. rei iudi. cũ q̃rit'. r. l. an eadẽ. §. actiones. Idẽ est in rei vẽ. si exp mat' cñ vna cã. ff. de excep. rei iudi. si mr. §. eadẽ. Idez est etiã in possessorio. j. õ vna. inter dilectos. r. ff. de acqui. pos. possideri. § ex plurib ar. de ꝛc dictum est supra de hb. ol. c. ij. vbi de ꝛc. b.

q Licet multum ꝓtentionem. si hoc petiuisset. j e. c. pr. r. c. i fris. r. c. it cũ q̃s. r. s. õ oz. cog. sup eo. r. ij. q. ij. p totũ. r. ij. q. i. r. ij. p totus. r sibi ipuret iste cec': q renũciauit iudicio possessorio. xvij. q. ij. cum rei cã. Sz vt: q nõ ẽ restituẽdus. si adiuersari' incõtinẽti velleret pbare cõminiũ. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidẽ. r. ff. ad trebell. alle a quo. §. i. r. melius. ff. vt i pos. leg. si is a quo. i. rñso. r. j. e. lras. sed nõ obstant. ll. ille. qz non loquũtur in interdicto vnde vi: imo in interdicto de adipiscenda pos. r qõ dicit vere. lras. illud speciale est, ꝓpter periculũ anime in casibꝫ vbi eccia vi spensare non potest. vt ibi patet.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Restitui.cū fructib⁹ p̄ceptis ⁊ q̄ p̄cipi potuer⁹ ⁊ a tp̄e electiōis.j.e.c.p̄n.⁊.c.grauis. ℌz q̄d si ſup⁹ aliq̄s fecit ille diacon⁹ i rē illā. Rñdeo nec p̄titiōem habz iuasor nec retētōez q⁹ dō are vī tāq̄ malefidei possess: fortissi.de re.diui.§.ex diuerso.⁊ q̄cq̄d plāt̄ aſſerit vl' edificat: oē ſolo cedit si radices p⁹ egit: ut ſi.de diui.§.si titius. nō tenet ēt de eo qō casu per ſſt.ff.ō le.1.cū res.i.fi. tñ sūptus necessarios sine q̄b⁹ res facta eēt ꝛterior: dz restituere. ſſ. de rei vn. tomū. ⁊. ff. de peti. hꝛe. si a dño §. vl.

¶ Solicite. cum spoliatū. ḡ a ō rio sensu si nō eēt spoliat⁹: bñ recipe rent testes ō eū. j. c. p̄n. ex eo q⁹ spoliat⁹ renūciauit: p̄sumit: q⁹ iur⁹ et coactus renūciauit: vñ ō talē p̄sūptiōz ñ admittū t testes: vt h inuit: nisi facta restōne ℌz q̄re mādat papa inq̄ri q̄ tp̄e renūciauit: cū spoliat⁹ añ cāe ingressū ꝛleat restitui s.c.p̄n.⁊.j.e. ex lr̄is itē cū q̄s. ℑō ꝛb⁹ inq̄rit: q⁹ si renūciauit eo tp̄e q̄ possidebat: ⁊ ipe p⁹ ea ꝓteret ecclam dicēs se spoliatū: tūc reciperent testes ō eū: q⁹ spōte renūciauit: vt sic ꝛfēderet se iste re⁹ ō istū p̄tētē restōem vt seq̄t in glo. ad fi. ⁊. s. ꝛ renūc. sup ℓ. q⁹ solent signari ō̄ria huic. ℌz ñ ō̄dicit: q⁹ i alio casu loq̄t: vt ibi dcm̄ est ℌz si aliq⁹ spoliat⁹ ꝓtit restōez bñficiū sui: ⁊ obiciat ei q⁹ nō fuerit canonice istitut⁹: vel q⁹ sponte renūciauit: vl' abiurauit. nō est audiendus. q⁹ ei nō pōt referri qō p̄prietatis: misi postq̄ fuerit restitut⁹: qō esset si audiretur obiciens in iure minus canonicā institutionē: vel abiuratiōem spontaneā. vt. j. e. in lr̄is. item cū quis. ex conq̄ne. q⁹ q̄stio spoliationis p̄uilegiata est. s. ꝛ o⁹. cog. sup spoliatione. ℑic ergo tantum agitur possessorio. vnde aduersarius non est audiendus mouens ei q̄stionē p̄prietatis cum possessione. ff. ꝛ acq̄. pos. naturaliter. §. nihil. quare nō obstat iuramentū restitōem petenti: cum in ea non agat⁹ de iure p̄prietatis: sed iuramentū ⁊ renūciatio spontanea tāgūt ius p̄prietat⁹ cui abiurando renūciauit spoliatus: sed possessioni non renūciauit vel abiurauit: q⁹ iam amiserat eam p spoliatōem. ⁊ ei q⁹ nō possidebat: renūciare nō poterat q̄re petit restitui si nō obstaret: q⁹ spoliat⁹ renūciasset: bñ reciperētur testes aduersarij: q⁹ spōte renūciauerit: dū ḡt e possidebat: vt i. c. se. ¶ Et sic ēar. q⁹ lata sñia super p̄prietate: non obstat agere volenti ꝛ possessione: vt nota. s. ꝛ causa poss. c. pastoralis. ¶ Et etiam arg. con

ablata restitui⁹: tñ q⁹ euētus diacon⁹ ipi⁹ eccie p̄sentiēte illo cōstituit se legitie ꝓbatur⁹ dictū cāpū eiusd̄ eccie iurz cē in q̄rere vitatē. ⁊ si hic ꝓbatū fuerit: huic dicēdū ē: vt a sua itētiōe discedat: alioq̄n res ei ablata reddatur.

Alexan. iij. vuigorien. epo.

¶ Solicite cures p̄rere. q̄ tp̄e. h. ñūciauit eccie ⁊ si tibi ꝓstitit cū spoliatū⁹. cū eiō eccie ñūciauit ō̄e um testes alteri⁹ pt⁹ ꝛ iuramēto ⁊ ñūciatiōe spōte fcā ānq̄ restitut⁹ fuerit ñ admittas. q⁹ ñ ēvisile⁹ q⁹ spōte iuri suo ñūciauerit. q̄ ñūciat spoliat⁹. ſz testes eiusd̄. h. q⁹ itēdit se ꝓbare. q⁹ violēt p̄dcā eccia fuerit spoliat⁹ dūmō idōei sit. ſcipe ñ ꝓponas. Idem.

¶ Accepta qōne. p. clici. q⁹ violēt fuerat eccia spoliat⁹. ꝛb⁹ ōdim⁹ i mādatz. vt si ſb⁹ ꝓstarz eā sibi restitui facere tis. q̄ cognito ñ⁹ñ ē ab aduersario. id ñ ōbet pficē. eo q⁹ spōtanea volūtate coā eccia. aī

epo ap. se. le. p̄scriptā eccliam abiurasset. ⁊ ifra. ¶ Vādam⁹ q̄ teneat⁹ si vobis ꝓstitit. q⁹ p̄fatus p. nllo metu l' vi coact⁹ ſz spōtanee p̄libatā eccliaz tal'r abiurauerit⁹. ei sup ſb⁹ ꝑpetuū silentiū imponatis. Idem. vui. epo ⁊ eli. aīdi.

¶ Valdita q̄rela. t. clici q⁹ h. p̄sōa eccie ō sād. ip̄m sup eccīa sua ō̄pleñ. idebite molestaret. lūdoñ. epo ⁊ tibi fili aīdi. ōdim⁹ i mādatz. vt si vobis ꝓstarz q⁹ p̄dict⁹. h. alt'⁹ eccie p̄sōatū ⁊ht. vl' iuramēto spōtanee p̄stito firmauerit memorato. t. sup eadez eccia qōne ōcetero ñ motur⁹ ab ei⁹ molestia sup ſb⁹ ꝓsequat⁹ eū ō: ⁊ ifra. ¶ Cū vero vob⁹ plen⁹ ꝓstitisz dcm̄. h. ñ solū eccie alteri⁹ p̄sonatū ⁊hꝛe. ſz etiā spōtanea voluntate eccliam ꝛ pleñ. in ꝑpetuū abiurasse. ꝓhibuistis eidem ne dictuz. t. sup hoc ꝛcetero molestaret⁹. Licet aūt nūcius eiusdē. h. posteriores lr̄as impetrauerit formā aliā continētes. q⁹ ñ obstātib⁹ lr̄is

eam intentans ñ est reconuenien⁹ dus si misi ō alia spoliatione conueniretur: vel ei i modum exceptionis alia spoliatio obiceretur. s. ꝛo⁹. cog. super spoliatione. ℌed manifeste videtur contraria ꝛcr. seqns vbi obiectiōes spōtaneā abiuratiōnem agēte possessorio audit. ¶ Quidā fic soluūt ꝓtrietatē: q⁹ hic metu renūciauit: ñ coā suo iudice ⁊ in se. c. renūciauit spōte ⁊ coā suo iudice. ℑeriꝛ est solutio: q⁹ hageb⁹ possessorio tātum in seqn⁹ possessorio ⁊ petitorio: vt patet m⁹ antiqua. ℑel dic. q⁹ hic cōstabat eu⁹ spoliatum fuisse: cū renūciauerit: q⁹ hoc p̄io q̄situ fuit: vt dicit i p̄n. sed in seqnti dicebat⁹ q⁹ nulla spoliatiōe fcā sponte ⁊ ñ possidebat re

mittitur ad probandum: q⁹ non spoliauit indirecte: sic. j. eo. cum ad sedem. ⁊. j. ꝛ test. significauerunt. j. eo. olim. ⁊. Arg. q⁹ sicut admittitur actor ad probandum: q⁹ fuerit spoliat⁹: sic re⁹ p̄t admitti ad ꝓbādū ō̄ñ: qō erit dū ꝓbauēit: q⁹ spōte ñūciauēit: cū possidebat ⁊ cōrā suo iudice. ⁊ si hoc probauerit: patet q⁹ ipsum nō spoliauit: ⁊ sic nulla contrarietas. ⁊ ibi p̄cessit renunciatio spoliationem. sed econuerso hic. ⁊ ideo secus. ⁊ ita non fuit spoliatus.

d ¶ Spoliatus. Quid si spoliat⁹ stetit p annum: q⁹ nō petijt restitui: nunq̄d postea audit⁹. Videt q⁹ non: q⁹ interdictū actio est p̄toria q̄ anno exspirat: insti. ꝛ pp. ⁊ rēp. act. i p̄n. Rñdeo p̄torie actiones tempales sunt quo ad penā: perpetue quo ad p̄secutiōem ipsius rei. ff. ꝛ act. ⁊ ob. in hono⁹ arijs. ff. ꝛ vi ⁊ vi ar. l. i. in p̄n. Imo f̄m canones videt⁹ q⁹ etiā ad dānū siue ad penaz ꝑpetuo agi possit: q⁹ nulla ꝛditō temporis opponi potest: vt. iij. q. i. reintegranda.

¶ Accepta. abiurauerit. ō. s. c. p̄ri. vbi nō admittūtur testes: ibi soluit⁹. ℑ car. ꝓtra. j. ꝛ instit. cū remisset. ⁊ ibi possessorio actū fuit. ⁊ ibi ēt abiuratō vl' renūciatō p̄sonal' fuit: ſz ꝛcessio fuit real'. ℑ q̄ar. aliud ꝓtra. j. ꝛ ꝛcess. p̄len. post electōem. ibi nō fuit abiuratio ꝓbata: vnde ibi restituit⁹. ⁊ post restitutionē pōt opponi abiuratio: vt dicit⁹ in fi. ¶ Quidā dicūt q⁹ illa

tra colligitur il i. q⁹ obstet in glo. ergo si aliquis ⁊c.

c ¶ Quia non est ꝛrisimile contra hanc p̄sumptionem non admittuntur testes. ex quo constat: q⁹ spoliatus sic renunciauit ⁊ hoc non tantum ex vi p̄sumptōnis: sed potius ex natura ⁊ p̄uilegio spoliatōis: quia

trarie. solicite, ptinet dispēsatōz ex eo q̄ ibi audiē ō iura mēti. hic vo ius ptinet: ex eo q̄ hic no audiē ō iura mē-

tum. ar. j. de iureu. si vero. b.

Addita alteri⁹ eccie psonatū hēt: sz ēt q̄cūq̄s istoz pbat ee: sufficiebat. j. de pben. referente de

mta. t. s. ō el'. du

dū. ñ. t. s. c. pri. t. s. q̄ me. cau. ad audiētiā. t. j. ō. iu reuī. si vo. t. xxū q. iij. si aliq̄d.

§ ¶ Molestaret

t sic pz: q. t. possi-

debat t. q. illū ipe

diebat t molesta

bat eū sup ipa ecc

clesia. vñ agebat.

t. vti posset. s. ne mḡetaret. vñ

fm formā petitō

nis formal' ꝺ snia

j. ō simo. hz. hēi.

b ¶ Nō intelleri⁹

Nō q̄ nō vult pa

pa p iuū iscriptū

statutū scidi. s. ō

etat. t q̄li. eam te-

nec vult vrogāe

iuri alicuius. xcv.

di. nūl⁹. t. c. ecce. t

s. de of. ordi. hz. t. j

ō vsupallū ex tua

rū. t. ¶. de emāci.

nec au⁹. t ea q̄ cā

cognita statuunt

iscript̄ tuocari ñ

pñt. vt ¶. ō ꝺmi-

na. p epist. t prag

ma. sāc. l. iij. ad ꝺ

fac. ¶. miaz resci.

ñ pos. ipetra. t. ¶.

de testa. t quēad-

mo. testoz. si te-

stamentum.

a pte alīa īpetrat⁹ reuocari de-

beret siq̄d imutatū eēt ī cā. p⁹

q̄ idē nūcius iter ad nos arri

puerit veniēdi. q̄ tñ ñ itellexi

mus[b] nec itelligi ꝺbuit. vt re-

uocarē q̄ ō p vos fm eēt au-

ctē līaz nīaz sz siq̄d p̄sūptiōe l'

violētia imutatū eēt. mādā⁹.

q̄ten⁹ snīam quā ptulist̄ añ po

steriozz līaz ēceptōem occasio

ne[i] īpaz nlīaten⁹ ꝛuocare tēte

tis. t si ō snīam īpaz aliq̄d sta

tuist̄. studeat⁹ id sublato app.

ob. ꝛuocare. Si vo p⁹ recepti

onē[k] seq̄ntiū līaz snīa lata fue

rit. eo nō obstāte[l] iuxta teno-

rē īpaz ap. postpo. pcedatis.

Idem baxensi epō.

Alīs tuis. t ifra. Sup

illa qōne videlicz. cū q̄s

dicit se de possessiōe vio

lēter eiectū. t aduersari⁹ dicit

eū ñ fuisse canōice institutū.

rīdem⁹ p⁹ deviolēta eiectio

ne[m] q̄z ō canōica[n] istōe agi ꝺbe

re. q̄z pdo[o] ēt ē fm rigorē[p] iu-

ris ēstituēd⁹. I. dē exoñ. epō.

Tē cū quis dic se de pos

sessiōe violent eiectū vel

aduersariū clā possessio

n ¶ canonica. Et sic pz. q̄ spoliato ñ possit referri q̄ō

dñū: nisi prio fuerit ēstitut⁹. s. e. solicite. vbi de hoc.

o ¶ Predo. ff. de vi. t. vi. ar. l. i. §. q̄ a me. Arg. ō q̄ volo

facit q̄ pōt q̄ō stati ēstituere dz. ff. de voli. excep. volo. hz

illō p̄ intelligi ī petitorio iudicio t ꝺ vez ē: nisi sit tal' pre-

to cui⁹ vite null⁹

pceꝺ dz. ¶. q̄ñ lice

vnicui. sīñ iudi. se

vim. l. i.

p ¶ Rigorē. nisi

dñs rē petat eo ō

tpecuz ture. ff. de

po. bōa fides. tñ

eq̄tas q̄nq̄z pferē

rigorī. ¶. de iudi.

placuit.

Tē cuz q̄s.

clā possessiō

nē. i ꝺ cāu

non eger ēstōe. q̄z

possessiōz ñ amit

tit: nisi i duobꝰ ca

sibꝰ: pura si veni

ēs ñ fuēt admiss⁹

it̄ cū ñ accedit: q̄z

suspicat' se posse

ēpelli. ff. ō acqui.

pos. clā possidere

§. q̄ ad nūdinas.

t. l. ñ. id. §. vl. ꝓseq̄

tur tñ: vt q̄ō iā e

dificatū ē: tollat'

t ꝓfuer' idēnis. p

ut iuratū fuit ī lit̄

taxatiōe a iudice

facta. ff. q̄ō vi aut

clā sp. §. i ꝺ intdi

cto. t. l. i. §. ternq̄.

vbi ōz q̄ nulla ex

ceptō admitrit ō

interdicto agēt cz

s. q̄ vi aut clam.

r ¶ Crimē obīci

cit. et male: q̄z se-

pata ē cā crimis a cā possessiōis. ¶. ō w. iter vi. t vt. si

marit⁹ ī fi. s ¶ Principal'. s. cā ēstōis. q̄ pncipal' ē. t p̄

mo expediēda. s. e. c. i. t ¶ Crial'r. vt. iij. q. i. t. ij. p to

Onq̄rēte. rōnabili. lvi. di. tū. t. j. e. c. freq̄ns.

sal' puersū. t. xvi. q. vl. iuētū. x ¶ Prīna. xvi. q

i. pdicatoz. t. viij. q. i. clemīs. t. j. ō pbē. c. ij. t cuz

fm apl̄z. t. j. ō cēsi. cū apl's. y ¶ Si ē ita. hz q̄re dicī si est

ita. nūq̄d dz ipe cogīscer ō fcō suo. Kñ. ñ: q̄z cū ō fcō suo

ꝺleat eē cert⁹: sup ꝺ nullā hz cogītiōz: sz ille cui cā ꝓmit

tit. hz ī ꝺ vt q̄ō iuste fec emēdet. ō ser' eidē. s. ō ēscp. ab

ercōicato. z ¶ Percepī. t q̄ pcipi potuerūt: j. eodem

grauis. a ¶ Voluerz q̄ ei aduersariū se sibi ꝓstitu

it: ñ dz eē iuōr ī fcō suo. ¶. neq̄s ī sua cā ius sibi dicat. l.

vna. t. iij. q. iij. c. i. b ¶ Expiri. t sic vī q̄ eccīaz sibi

ēstituerit: t ñ alīq̄ ō dēit: al's ēt ille cui ōdissz ꝺlæret expiri

t iuōr ō hīs q̄ cor̄ eo acta eēnt si introgaret'. scīlæret

ꝺlegato. xvij. di. ō ꝓcilij. s. t si a rēpsē eū ñ ēstituēit: vt mā

dat' er tē ꝺlegat' cogīscer: an tal' fuerit spoliat⁹ q̄z ꝺ illi

mādat' er eo q̄ dic: si ē ita vt ꝺcm̄ē. sp ei p̄sumit' p snīa

iudiciq̄uscq̄ plet' ꝓtiū. s. ō ēnū. ī pñtia. t. j. ō. rei. iu. sic. t

es. ō el'. bōe. t. j. ō pba. p⁹ cess. ff. ō iu. t iu. l. p. §. p

Extrāsmiss'a. legitie. i. p legitimū ꝓsen sus ‹toz.

te p̄senti vtriusq̄ per veri ba idonea exp̄ssum. j.

te spon. si inter. t c. tue. t in facie ecclesie t ideo non ob-

staret restōni. hz obīcere et ꝓsanguinitas. j. e. ex ꝓqōne.

nisi obūcerēt grad⁹ indispēsabilis: l'ēt qōcūq; aliō ipe
dimūi ppetuū: r ꝓbōnes eēnt incōtinēti pate. ī. c. lras.
sec⁹ si ageret petitorio. s. de ordi. cog. intellexim⁹.

a ¶ Et ab eo cognita. r ita per b̄ habuit possessionē
Et sic ꝑz q; duo dz ꝓbare q̄ petit restō em: vz legitimā
despōsatiōem ꝑ se
vel ꝑsumptiue: et
carnalē copulā.
r est sile i futuri-
bus. vbi q̄s dz ꝓ-
bare duas res. s.
futurū ꝓstituaz
fuisse: r se vsū fu-
isse. ff. d. iti. actuq;
ꝑ. l. iij. §. b aūt in
terdictū. r b fuit⁹
ē hic inde. nec ē si-
mile b̄ possessoriū
alīs possessorijs
de recuperāda pos
sessiōe: q̄ ibi ñ ē
necē ꝓbare de iur
s. d. of. dle. ꝓsulta
tiōib⁹. Dic ñ suffi
cit sola possessio
q̄ possessio b̄ hñi
ñ pt fiñ iure: vt. ī.
ca. ex pte. Quare
ñ sufficit sola pos-
sessio: q̄ lic̄r hō
possideri nō pt. b
ē talis possessio: q;
q̄ possidet posside
tur. ī. e. lras. ī fi. r
c. ex pte. r ī. de ra-
pto. cū cā.

b ¶ Sufficiēti. ī.
e. lras in fi. suffici-
ens cautō dr: si pi
gnora vl' fideiuss
ores dētur. ff. mā
dati. si mandato
ticū. §. vlt. ff. de fideicō. lib. l. ergo. §. adūci. sz noīe cautō-
nis simpliciter ꝓsito: cautio nuda itelligit. C. de ꝓhib.
sig. sancim⁹. r iudex recipiat cautōem: ꝑ quā magis pos
sit mulier eē secura. s. vt lite nō ꝓte. qm̄. §. vl. r b solum
bñ agit. r c. xxiij. q. v. ꝓdest. sic. xxxij. q. i. de bñdicto. si ꝓ
nō secure caueat: nō ē restō faciēda. ī. e. lras. r. s. vt. lite ñ
ꝓte. accedēs. q̄. r b ꝓpter fragilitatem cautōis. ff. ad tre-
bel'. q̄ ita. §. i. r hic id dr.

e ¶ Violētiā. ad extorq̄ndā forte aliquā ꝓfessionē. xx
xi. q. ij. lotharius. vel aliud iniquū in ipa cōmittat. b.

Quom venisset. retinebat. sic colligit ex b q; bñficiū
ñ vacās fuit ill' ꝓcessuz. vñ eoipo dñr ꝑdere illd
ī. d. ꝓcess. ꝑbē. q̄ i viuor. r. c. post electōz. lz tona-
tor aliō dōare ill' teneat. ī. de ꝑbē. iter cetera. r. vij. q. i. ꝑ
sentiū. sz b ñ hz locū in b cāu: q̄ qd collegio dat': nemi
ni dat. ar. xij. q. ij. q̄ māumittit. r nullus suo noīe inde
capit emolumētū. ij. q. vi. §. biduū. v. palā. r sic null⁹ de-
siderat mortē viuēt. ī. de ꝓcess. plen. nulla. r tal' dōatio
licite fieri ꝑt d ꝓsēsu epi et a pīno siñ ꝑiudicio possidēt
ī. d dōa. ꝓsultatōib⁹. q̄ pōit istū casum. r. ī. de iurepa. qd

e ¶ Annuā pēsiōz. p b itelligit caōici accepisse cāt. b
possessiōz r archiepūs sic eā amisit: r receptio pensionis
fuit signū tradite possessiōis. ar. s. de ꝓsue. ex lris. sic et
tonādo l' vēdēdo rē aliquā. si vsufructū sibi retinuerit
eā idicisse vr. ¶ d dōa. q̄s rē. l. fiq̄ sargētū. §. sz r siq̄s
ff. de ꝑ ei vē. q̄dā mlr. r ē ad b. ar. ff. d acq̄. pos. qd meo. §. r
si p vēditorē. r. l. q̄. bōa. r. l. si aliquā. nec mortuo clīco
stati canonici amiserūt possessiōem: quā pus hēbāt: ij
tūc temū se neglexisset. ff. d acq̄ pos. si d eo. §. i. b.

f ¶ Cui⁹ noīe possidet. ī. d ꝓscrip. si diligēti. r. s. vt lij
te ñ ꝓf. qm̄. §. pe. isti. de interdic. §. possidere. r. ff. de acq.
pos. qd meo. r. l.
gnāl'r. sup ple vt ij
telligas: q̄re faci-
at ad titulum: q;
mortuo clīco illo
canonici stati in-
trauerūt possessi-
onē sine req̄sitio-
ne alīcui⁹ vnd ipe
spoliauit eos pre
dicta eccl'ia: r oia
bona eccie fec̄ as-
portari. vñ pte
bāt canonici resti
tui: vt patet in in
tegra. r sic ꝑ ñfi-
onē patet: q; sūt
restituendi: quia
possidebant: r iu
ste spoliauit eos. ¶

Ex cōqōne. b. mulieris
ad nos noueritis ꝑue-
nisse: q; cū. c. miles eaz
sibi mīmonio copulasset: et
maritali affectione ꝑtractās:
ex ipa filiā suscepisset siñ iudi-
cio ecclie a se remouit eādem
r de accusando sup ꝓsanguīta-
te mīmonio re. ob. ap. litte-
ras ad iudices īpetrauit. Cuz
aūt priusq̄ a iudicib⁹ mulier
citaret' ꝑ diocesanū epm vīz
sibi restitui petīsset: r ob hoc
ad nos ꝓpiū nunciū destinas-
set: dem⁹ cōrā ꝓfatis iudici
bus constituta. mō ꝑ se mō ꝑ
ꝓcuratorē b aīa i ipsius cāe in
gressum r post virū sibi resti-
tui postulabat. Judices vero
cta ecclesia auctoritate eiusdē
archiepiscopi viuente clerico
ꝑceperunt annuā pensionem
eo mortuo cui⁹ auctoritatē
eiusdem archiepi nō q̄sierunt
vitiose tñ nō sunt possessiōez
ingressi: cū sicut cautuz est: is
possideat: cui⁹ f noīe possidet'.

¶ u. iij. g. aīidi. r. i. pbō turoñ

Ex cōqōne. b. mulieris
ad nos noueritis ꝑue-
nisse: q; cū. c. miles eaz
sibi mīmonio copulasset: et
maritali affectione ꝑtractās:
ex ipa filiā suscepisset siñ iudi-
cio ecclie a se remouit eādem
r de accusando sup ꝓsanguīta-
te mīmonio re. ob. ap. litte-
ras ad iudices īpetrauit. Cuz
aūt priusq̄ a iudicib⁹ mulier
citaret' ꝑ dioc̄sanū epm vīz
sibi restitui petīsset: r ob hoc
ad nos ꝓpiū nunciū destinas-
set: dem⁹ cōrā ꝓfatis iudici
bus constituta. mō ꝑ se mō ꝑ
ꝓcuratorē b aīa i ipsius cāe in
gressum r post virū sibi resti-
tui postulabat. Judices vero
te ꝓoc. tue. sed si criminal'r ageret'. nō vt ī. c. tue. r. ī. de
accu. xcnies ī crimie. n. ñ inuenit. ꝑcurator. v. q. iij. in
i ¶ Ante ingressum r p⁹. Per hoc vī: q;
q̄stio spoliationis in modum actionis ꝓposita ꝑiudi-
cet ꝓncipali r ante litem r post litem conte. ar. s. de
causa pos. pastoralis. Sz vī. q; nō sit audienda mulier
ista ꝑtēs restō em lite ꝓte. sup ꝑncipali: sic ī mutuis pe
titōib⁹ q̄ aīa ingressū ꝑncipal' ꝓponē de sē. s. d. mut. pet. c
i. r. C. d. sē. r ibi glo. om iudi. auc. r ꝑñter. r q; dilatoria ē
q̄ trcūq; ꝓpōat': r dilatorie q̄es oēs siū exceptōes aīj li
t ꝓte. dñt ꝓpōi. p⁹ ea ꝓ o ñ. ī. d. re iudi. inc̄ mōasteriū. Sa
tis vī dd: q; si aliq̄s ꝓtestet' litē cū actore intēta q̄one ꝑ
petat': sic faciebat vir iste: q̄ agebat d ꝓsāguīate: si ni-
hil re⁹ dicat d spoliatōe aīa lit' ꝓt'. ñ sit p⁹ ea audiēd⁹ siū
ī modū actōis l' exceptiōis vel ut obūcere spoliatiōz: siū
sup ea d re: sz sup diuers' bñ possz ꝑti r̄stōez ī mōz actio
nis recōuēiēdo lit' ꝓt'. durāte iudicio. s. d or. cog. cū dile
ct⁹. r. s. d. r sc̄p. i ꝓcilio lug. c. disp̄dia. §. re⁹ q̄z. sz ñ ī mo
dū exceptiōis. Et in cāu hui⁹ dcre. q̄d spoliatōis ꝓpōita
ī modū actiōis ꝑus dz tmiari: r sc̄a r̄stōne: ꝑceda' sup
petitorio: r sibi ꝑputet q̄ b omisit. sz b iō mlr audiē: q; r
aīa ingressū lit' r cōrā ordiario r cōrā delegat' mlr b istā
ter ꝑtebat r p⁹ ingressū: r nihilomi⁹ ꝓpulsa ꝑ iudices ij
gr̄di iudiciū petīt r̄stitui. r cū mlr ꝓficēt: appellauit. r qd
dr ī dcr. pastoral'. ītelligit' q̄ñ ꝑmo q̄s itētat petitorīū ille
idē ante ꝓclusiōez ꝑt redire ad possessoriū: vñ ñ ē sile.

a¶ Nō debuit. nisi i casib⁹: puta si esset publice adulterata. j. de diuo⁹. significasti vel nisi timere est ratio. ut ita q̄n possit ei caueri. j. e. lras. ⁊. s. e. ex trāsmissa. ⁊ i cāu quē hēs. j. de diuo⁹. gaudem⁹ i fi. ¶ Ubi vbi pterit restō in modū exceptiōis: ibi nō dat restō: q⁹ nō agit ad hoc. s. de or. cog. cū dilectus.

b¶ Restitui. Ar. ff. de or. co. intellerim⁹. ibi petitorio: hic possessorio sicnō est ptra.

c¶ Post appellatōem. ⁊ ita tenuit appellatio: ꝯ erit inhibita lris: q⁹ remotio appellationis nō impedit appellatōē: vbi manifeste q̄s grauat j. de ap. vt debitus ⁊ nō ola reuocent q̄p⁹ appellatōem legitimā ferā sunt j. e. lras. b.

d¶ Fine canonico. Ubū istō fere sp ponit in causis spūalibus ⁊ pcipue in mīimonialibus: q̄p canōes terminari dēnt. j. de ꝑsā. ⁊ affi. c. i. in. fi. In ciuilib⁹ cauſ ponitur debito fine: ꝯ in b nō est vis: q⁹ in spūalib⁹ ponit q̄nꝯ debito fine. j. e. cum ad sedem. j. de testi. ex tenore. b.

restōne negata: qō fieri nō debuit: i pncipali pcedet nō oluerūt: vn ipa ntam audiētiā appellauit ⁊ infra. Quādam⁹ q̄tenus si est ita. mulieri virum restituī faciatis: q̄ post ap[c]. ipius acta sunt in irritum reuocantes. postmodum super matrimonio causam audiatis ⁊ fine[d] canōico terminetis.

¶ Celestinus tertius.

Nauis ad nos querela ⁊ infra. Quādam⁹ quatenus si vob⁹ constiterit de p̄missis [e]. pdictū archidiacū ablata p̄noīati mōasterij fratrib⁹ cum integritate restituere. damna plenarie resarcire. ⁊ de illat⁹ iniurijs [f] cōpetēter satisfacere cōpellatis. puisuri. vt nō tm fruct⁹ [g] a nouo ⁊ violēto possessore pceptos ꝯ q̄s si eis possidere fuisset licitū. possessores veteres percepissent. reddi faciatis eisdem

I nno. iij. ep̄o. ⁊. c. terdon̄.

Olim [b] cām q̄ inter vos noīe terdon̄. ecclesie et magistrū ⁊ frēs militie templi in lōbardia sup⁹ dotno caluētie ꝓtebat de locodio et de columba[l] abbatibus meminim⁹ ꝓmisisse ⁊ infra. Ep̄s terdon̄. possessiones qualdaꝯ humiliatis [b] sub ea conditōe concessit. q⁹ nomie terdon̄. epi ozatoziū ibidem ⁊ hospitale constituerent. ⁊. iij. sol. censuales terdon̄. ep̄o ānis singulis exhiberēt. a quo etiā persona que loco p̄ficeretur eidem investituram perciperet. ⁊ p se ⁊ alijs fratribus ei ⁊ successoribus eius obedientiam faceret manualem [k]. episcopo sibi loci dominium nihilominus retinente. ¶ Dictus vero magister ad eādem domuꝯ aspirans ipsos adeo circumuenit. q⁹ preter conscientiam vxam se ⁊ sua in eius manib⁹ tradiderunt. ea[l] tamen cōditiōe apposita si vob⁹ q̄d facerꝯ cōplaceret. sine quor⁹ assensu se nihil posse facere asserebāt. ⁊ infra. Intelligentes autem predictam domū ei magistro traditam[m] sub ꝓditōne fuisse ta. ⁊ j. de ap. lone. ⁊. ff. de pe. hēre. sed ⁊ si lege. ꝯ. q̄d aūt ab ⁊. ff. de rei vē. si nauis. ꝯ. vlt. ⁊. C. vñi. vi. si de possessiōe. et ff. de vi ⁊ vi ar. l. i. ꝯ. q̄ vi vtecti⁹ ē. ⁊. ꝯ. nō solū. sic in pigno raticia actione. C. de pigno. ac. l. q. ⁊ ꝑ pt intelligi de fructib⁹ industrialib⁹: vt frumēto vino ⁊ ꝓsimilib⁹. secus videt de alijs. s. de naturalib⁹: vt pomis ficubus ⁊ ꝓsimilib⁹: q̄m istos nō facit suos possessor etiā bone fidei: vnd⁹ reddere tenet⁹ vniuersos: vt. ff. de vsuris. l. fructū. ⁊ de fructibus istis q̄libet restituendi sunt hales insti. de of. iudi. in p̄n. ff. de rei vē. et diuerso ibi nota. ⁊ inuerso restōnis omnis vnlitas actoris ꝓsumitur. ff. de ver. sig. cum p̄cor. ⁊. iij. q. i. p totū. ⁊. ij. q. ij. p totum.

Olim cum causam. humiliat⁹. olim ista humiliati cōuemnati fuerunt ab eccia p lucium papā: sm q⁹ cōtinebat i cāre. j. de hēre. ad abolendā in pncipio q̄ motiuo est cāsa in p̄ncipio illius. c. sed postea tpe clementij recepti sunt ab eccl̄esia: q⁹ i nullo erabāt nisi q⁹ conuemnabant iurantes sed ip̄si in hoc se correxerunt ⁊ iurant q̄n⁹ credit. ⁊ eccia eos modo approbat.

Nauis. de p̄missis. de violēria p testes ꝓbare debet aduersari⁹ ip̄am negauerit de rebus p̄missis per p̄priū iuramētū q̄litate p̄sonar⁹ ac negocij inspecta: ⁊ fict⁹ ratiōe iudicis p̄missa sequitur ꝓdēnatio. s. q⁹ me. cā. c. vl. vbi ꝺ b. ⁊. C. vñ vi. siq̄n. ⁊. q̄. q. i. i p̄mis. ⁊. ꝺ

¶ De iniurijs. q̄s specificare debet: qui agit iniur. oliiniurias. ff. de iniur. p̄tor. i. rñso.

¶ Fruct⁹. Nō q⁹ fruct⁹ dicūt: q̄ sup⁹sūt deducto expensas q̄ fiūt ꝙ grendo⁹ colligēdo⁹ ⁊ ꝓuando⁹ fructuū: q⁹ lorū ba. tā i bone fidei possessore ibi: q̄ꝯ i malefidei ē ꝓdonib⁹. ff. de peti. hēre. fi a dño. ꝯ. fruct⁹. ⁊. l. planei fi. ⁊ C. ꝺ fruc. alit. expē. l. i. nā nullus casus inuenire p̄t: q̄ ꝺ gen⁹ deductiōis impediat. ff. famil. hēr. fund⁹ q̄. i. rñso. i. fi. ⁊. ff. sol. mtri. fruct⁹. nisi in vno casu. j. de rei. tua. fructꝰ enī intelligunt deducte necessarios ꝙpens⁹. ff. de op. ser. fructus. ⁊ ff. de vsuf. q⁹ in fructus. ⁊. ff. mā. q̄ de mutua. ꝯ. idē latro ar. ij. q. ij. nobis. cū hac distinctiōe bone fidei possessor tenet restituere tm errantes ante litē ctest. ⁊ nō ꝙsumptos: post litem vo ctē. vniuersos. C. ꝺ rei vē. certū. male fidei possessor non aūt violētus: talis tenet reddere omnes q̄s probant ad eu⁹ peruenisse ante litē ctē. ⁊ p⁹ C. de rei vē. si fundū. Si vero fuerit violentus tūc tenet restituere pceptos: ⁊ eos q̄ pcipi potuerit p̄ vt reres possessores: vt hic dicit. ⁊. s. e. q̄rente. ⁊. s. de offi. dele. cum cā. ⁊. ij. q. ij. nō liceat. q⁹ tm nō loq̄tur in re male aliena

¶ Sb ea ꝓditōe. i. sb ea fōma. xvij. q. ij. eleuthery⁹ ⁊. j. ꝺ pbē. sigficasti. ⁊. j. de cēsi. q̄nto. l'm traditō e tre p̄t apponi ꝓditio. j. de ꝓdi. appo. ꝙ ⁊ ita nō est ixc ꝓditio simōiaca: cū ēt alis ad hmōi illa eccia teneat⁹ ⁊erq̄ surgit in territorio terdon̄. epi sic nō ē simōiacū si ep̄s eccias ꝓcedit⁹ alijs locis: si i eis aliq̄d sibi reseruet noie pēsionis. j. de re. ꝙ. ⁊stitut⁹. xv. cū aūt. ⁊ census etiā solui⁹ ad iudiciū subiectiōis. s. de cā pos. c. vl. ⁊. j. de cēsi. ois alia. in fi. ita quidē de iure cōi ꝓcedunt⁹. vñ ex⁹isse possunt ꝓstitui census in fundatione ecclesiarum.

¶ Annalē. s. ꝺ ma. ⁊ obe. his q̄. ad quā sbdit⁹ tenet⁹ vt ibi. ⁊ ēt p̄ iuramētū q̄nꝯ. j. de iure eiu. nullus. ⁊. j. de no. oper. nūc. cū ex imūcto. ⁊. xxiij. di. quanꝯ. vbi de hoc.

¶ Ista ꝓditōe appōita. nisi ꝺ ꝓditō fuisset appōita: valet ꝺ humiliatos: si simplex fuisset h⁹ i dictō. ꝯ n pudicarꝯ ep̄o l'alti q̄ ius hēret. j. ꝺ dōa. int dilectos. ar. s. q⁹ me cā cū dilecti. ⁊. s. ꝺ. ar bi. cū tpe. ar. j. ꝺ re iudi. cū sup ꝓtom ¶ Traditā sub ꝓditōe. q̄ nō exīte traditō uersia nō valebat. ar. j. de ꝓdi. appo. de illis. ⁊. c. verum. ⁊ insti. de verb⁹ ob. ꝯ. er ꝓditionali. ⁊ ideo dictus magister nō possidebat: tūc demū ꝺr q̄s possidere: cū ꝓditio extat. ff. de acq̄. pos. q̄ abūti. ꝯ. si q̄s. ⁊ eodē mō nō amittit⁹ possessionē: q̄ sub ꝓditōe recedit. ff. de acq̄. pos. si cū me. i. ⁊ ñso

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in.fi.ꝛ iō cū nō poſſederit:nō pōſit ſpoliari:ꝛ iō no ꝓſeſſi
tuit iſte magiſter:quia non fuit ſpoliatus.

a ¶ Preiudiciū fuerat. Vt ſcias qñ alicui p̄iudiciū fi
at circa poſſeſſiōem:vl̄ q͗diu eā poſſidē itelligit nōbis
q͗ aut poſſideo rē aliquā p̄ me.l̄p aliū:puta p̄ fuū l̄ co
lonū. Si p̄ me: lz
ſpōte recedaz nō
aio tē ſerēdi poſ
ſeſſiōz:adhuc eaz
retineo:niſi ſcient
negligā.ff.ō acq̄.
poſ.ſi ō eo.§.i.ꝛ ſi
alt̄ intrat talē poſ
ſeſſiōez quā ſolo
aio retineo:adhuc
retineo poſſeſſiōez
niſi ille me vemē
tē ñ admittat.vl̄
ſi audeo accedeꝛ
ad poſſeſſiōz:ꝛ ēt
ſuſpico:me poſſe
repelli.ff.de.acq̄.
poſ.ſi.qō.§.vlt.ꝛ
l.clā poſſidē.§.q̄
ad nūdinas.ꝛ q͗s
cito ſciuero aliuz
eē in poſſeſſiōe:poſ
ſū expelleꝛ ipm vt
ſ̄ pz.ꝛ.ff.ō acqui.
poſ.qō meo noīe
§.vlti.ff.de vi ꝛ vi
ar.iō ē.§.legit. ſz
ſi aliꝰ ē in poſſeſſio
ne noīe meo:tē ſi
ille expelliē:l̄ alij
tradat poſſeſſiōz
ſtatī pdo eā.ff.de
acq̄.poſ.l.poſſi
deri.§.qō ſi fuꝰ.ꝛ
ſ̄ va ſūt in ſ̄bimo
bilib. ſz ſi q͗s res
tuā mobilē occu
pat:ſtatī pdīſ poſ
ſeſſiōz:vt.ff.eo.ſi
rem mobilē.

b ¶ Cū ſtatī.i.q͗s
cito ponerit.ff.
ad tertul.l.q̄.§.ꝓ
feſtim.

c ¶ Suſpicari ō
buerat.vt.ff.qō
vi aut clā.fuꝰ.ff.ō acq̄.poſ.l.poſſideri.§. ſiquis nūciet

d ¶ Reſtōem. Et ſic pz:q͗ ñ ſufficit p̄bāe:q͗ aliq̄s fuerit
ſpoliatꝰ:niſi p̄bet ſe poſſediſſe.duo ei p̄bāt dz q̄ petit r
ſtitui:ſe poſſediſſe ꝛ ſpoliatū fuiſſe.s.ō of.dele.ꝓſultatō
nib. ſz h̄ ñ poſſidebat:vt dixi:qz ſub ꝺitōe poſſeſſiōz
accepit. Ethiq̄s poſſidet ex p̄cario l̄ ex gra.ñ p̄t petere
reſtōez.r.q.iū.q̄. Vl̄ ſi obūcia fq͗ icōtinēti dicat.ff.de
vi ꝛ vi ar.l.i.§.vi vi.ꝛ.ff.ad.l.aq̄.ſciaz.§.q̄. cū al̄r.ꝛ.ſ.de
ſen.er.ſi ꝺo alīō ē poſſideꝛ:alīō i poſſeſſiōe fuiſſe.ff.de
e ¶ Exceſſiſtis.ōbueꝛt.B facere cum tac̄q̄.poſ.ſiq̄ſ āt
moderamie iculpate tutele. Et.vñ vi.l.i. Sz nūq̄d iſti ſē
excōicati q̄ expuleꝛ illū magīm ꝛ alios religioſos ō ꝺe
mo illa. Vī q͗ ſic.ſ.ō ſen.er.ñ dubiū.ꝛ ex pl̄ibꝰ alīs ca
pl̄is ibīō. Sz ꝺ vī:q͗ licitū ē cuilibz ſe ōfēdē.ſ.ō.ſē.er.ſi
ꝺo alicui.§.fi.ꝺo.ꝛ q͗ſti admiſſi ſūt ad agēdū:qō ñ
eēt ſi papa eos excōicatos p̄puraret.ſ.ō.pba.pꝰ ceſſiōez
Dicas:q͗ ixcrō nō vī bōa:qz nō agebāt:ſz ōfendebāt
ſe ꝺ iſtū magīm q̄ petebat reſtōem. Dicas q͗ ſi iſti ſciēt

ter ꝛ ex ꝓpoſito exceſſerūt modū i expellēdo eos de mo
mo illa:incideruīt in ſniam excōicatiōis:qz vi vi repelle
relz:ſz cū moderamie iculpate tutele.ar.xxiij.q.iij.ñ ſe
rēda.ꝛ.ff.ad.l.aq̄l.ſi ex plagiſ.§.talꝛnari⁹.ꝛ.ſ.ō ſē.er.
vt fame.i.fi.ſz ſi alt̄ ñ poſſēt ſe ōfēdere.niſi modū exce
ōrēt:nec tē credo
illos ſcidiſſe ſniaz
ar.ff.ad.l.aq̄.ſz ꝛ
ſi.i.rñſo. Si vero
cāu ꝛ igranter ex
ceſſeīt modū:tē ñ
eēnt excōicati ar.
ſ:ō homici.ſic dī
gnū ñ.ill̄ p̄tea.b.

Litteras tuas ꝺcepim⁹ q͗ cū q̄daz mīmoniaľ cā bituriceñ. aꝺepo i re
thot agēte i tua ꝑſtia tracta
reī.v. mulier ſeparī a.b. viro
ſuo iſtātiſſime poſtulabat cui
ſe quarto gradu ꝓſanguinita
tis ꝓponebat eſſe cōiunctā §.
ꝛ ifra. Vir āt ſibi vroꝛē poſtla
bat reſtitui. q̄b ab eo ſua teme
ritate diuertit.ꝛ ifra. Reſcp̄
tō petebaſ aplico edoceri. vt q̄

ſ̄ aliq̄s ꝓſāguitaſ gdus obij
cit.i.q̄ le.ap.diſpēſat ñ p̄t nec
ēt ꝓſueuit.ꝛ p̄bōes p̄ōpte ſit
ꝛ pate.indulgēda reſtō.ſit an
negāda⁹ꝛ ifra. Dāe circ̄ ſolōez
ꝓpōite qōis diuerſe ſūt ſnie di
uerſoꝝ.aliis aſſerentibꝫ reſtō
nem faciendam aliis ſentien
tibꝫ in ꝺ̄iū.nōnullis viā⁹ the
diā eligēti bꝫ ac dicēti bꝫ eā fa
ciendā interdū.q̄ſq̄ penitus
ōnegādā p̄mi⁹ p̄ ōcretalē e
p̄lam lucij pape iuuari viden
tur arguentes q̄ſdā iudices de
legatos qui reſtōem viri qui
ſine iudicio eccie vxoꝛem di
miſerat.ꝛ ei ꝓſanguinitatē p⁹
modū opponebat ſpoliate ac
petenti cōiugem denegabāt
ꝛ mandatis ſibi p̄ius reſtitui
taliter ſpoliatā.ꝛ poſtea ō mīs
moniali cā cognoſci. ¶ Dorē
aūt aſſertionē inceſt⁹ vī p̄ cu
lū oppugnare ſed ipi timoꝛez
inceſt⁹ inanē eſſe rñdēt. cū ēt
bñficio reſtōnis obtento qui
cōſanguinitatis hz noticiā nec
exigere debitū nec ꝺ ꝓſciam
ſoluere teneaī.qñ ſi ſecꝰ ege
rit edificat ad gehēnam.ſicut
nec conſanguinitaſ cōſcius
ſup cuⁱ ꝓiugio qō nō mouet.

¶ Dcōa vo aſſertio p̄ oza cu
lum⁹ dehētis⁹ q papē fulciī.a
quo cū fuiſſz q̄ſitū.vt mlier
q̄dā q̄ndā in vi p̄ petēte qui vt

nō obſtaret.ſi velit ipam rehabere q̄ eā expulit:qz eo
ipo q̄ repetit ipam ꝛ ipſa nō vult ad eū redire: intelli
gīt eū ſpoliaſſe. Sz nūquid hēret locū pactū ō ñ petēdo
Vī q͗ ſic.xxxiij.q.v.qō vo.i talibꝫ ñ valet pactū vl̄ cō
poſitio.s.de trāſac.c.vlt.ita q͗ vterq̄ remaneat in ſe
culo.nullum pactū ibi valet:nec abſoluere ſe p̄t:ēt ſi
iurarēt.ſ.ō iureiur.tua.ꝛ ēt ſi vouerēt:ar.ſ.de conuer.
ꝓiug.ex pte.q̄.i fi.qz ꝓfeſſio ēt ibi locū ñ hēret ꝺ mīmo
niū.ꝛ.xxxv.q.vi.ſi duo.ꝛ.ſ.ō eo q̄ cog.ꝓſan.vt.ſue.ſup
eo.nec ēt exceptio rei iu.locū hz ibi.vñ volūtas ibi de
ibi deambulatoria eſt.ſ. de reiudi.latoꝛ.ꝛ.ca con ſan
guinei.

i ¶ Et.ſ.ſub.iſto.ſ otineī:q͗ ꝑs mulieꝛ ecōtra,viri ſeui
tiā allegabat:ꝓpter qō nō erat reſtituēda marito.

k ¶ Nō p̄t diſpenſare.i.nō vult vl̄ nō expedit ſic.xxx
ij.q.v.ſi paul⁹.qm̄ papa i oib⁹ diſpēſare pōt. q̄ ñ ſūt ꝺ
articulos fidei: vel gnālē ſtatū eccie.xv.di.ſicut.ꝛ.xxv.
q.i.ſunt q̄dā.nec i hīs q̄ ſunt ꝺ ſubſtantiā monachat⁹

j. de sta. regula. cū ad mōasteriū. in fi. nec ī his q̄ i sui natura sunt mala: vt sine pctō posset q̄s adulterari. ar. j. ō iureciu. ⁊ li christ⁹. §. q̄dā ēt. nec p̄t dispēsare: vt sit' q̄s habeat plēs vxores. s. de trāsac. c. vl. Jdē credo de gradib⁹ diuīa lege phibit̄: vt h̄ dicit. vñ ꝓprie ponit̄ h̄ verbū nō pōt. ⁊ iō hēc exposito nōvlt vel non expedit: nō habet locū hic.

l ¶ Negāda. ⁊ infra q̄ sunt ēt an iō cēt in gradꝰ dispēsabil' vl' alīō ipedimētū dispēsabile alleget. ⁊ pbōnes essent incōmēti parate. b.

m ¶ Viam. medium. ar. de medio ꝓspectando. fic. s. de of. dele. querēti. vñ Ouidius. Inter vtrunq; vola medio tutissimꝰ ibis.

n ¶ Primi p̄ decretalē. istor opinio. s. q̄ istō sit facienda: mlt' iurib⁹ iuuat. ⁊ prio p̄ decretalē. s. e. et q̄stiōe. ⁊ c. in. lris. ⁊ c. ite cū q̄s. ⁊. s. vt lite ñ. ot. accedēs ij. C. de. ap. l. i. ⁊. C. de. w. int vi. ⁊ vxo. si marit⁹. nec obstat illa decre. s. de or. cog. c. i. q. loq̄t ī pentrorio: vt hic ⁊. j. de. nec obstāt leges ille. ff. vt in pos. leg. si is a q̄. ff. ad exhibēdū. l. iij §. cause. quia loquunt' in possessione adipiscenda etiaz in exhibitōe rei vbi differt' missio in possessionem. si incōtinenti plect' de ꝓprietate. ⁊ fallit in casib⁹ nōtis. s. e. ex q̄stiōe. ⁊ i cāib⁹ q̄ notāt'. iij. q. i. ī summa. ⁊. s. c. ꝓx.

o ¶ Vouet'. resume nec exigere nec reddere de debitū.

p ¶ Oraculum. i. responsum.

q ¶ Clementis. s. de or. cog. c. i. b.

r ¶ In mlt' casib⁹. ō q̄b⁹ alīq̄ notāt'. s. e. ex q̄ōne.

s ¶ Diuia lege. i leuiti. c. xxij. q̄ quōdā ꝓpt' h̄oim rarit̄ tantē tm̄ due plōe excludebāt' a ꝓiugio: vt nec filiꝰ mꝛem nec filia ꝓducēt. Sub lege excepit fere. xij. mlem'no uercā sororē neptē amitā materterā sororē patrui vtrinq; frīs: ⁊ h̄ cepit de mīatōz. viij. q. i. oli. Sub lege gre p̄ uigna filiā ꝓuigni vl' ꝓuigne: sororē vtroz: ñ paucos excusit: vt mltiplicarent' h̄oies. Sub gra vo. s. tpe christi plurie psone excludūt': vt locū h̄ret ꝓtinētia: ⁊ ē illa phō ꝓuigiū: nā a fornicatiōe q̄libet ⁊ q̄libet excludunt': ⁊ ita cū ecdia i istis gradibus diuīa lege phibitz nō ꝓsueuerit dispensare: eis oppositis nō est restitutio facienda: ⁊ h̄ videt sonare littera ista.

t ¶ Beatus greg. xxxv. q. ij. q. dam ler.

v ¶ Non peccat. allegatio est.

x ¶ Cuiq; ōiū. n. iurisdictōiū eq̄ p̄rogatiua fuāda ē C. de rete. iure enu. l. i. §. his ita. ar. xix. di. sic oēs. ⁊. xx. di. de libellis in fine.

y ¶ Volum⁹ gnāri. ⁊ tm̄ gnāt'. Judices ei fm suā opiōnē sniant. xi. di. nolite. ⁊. j. ō. cele. mi s. de hoie. ar. de ꝓse. di. i. p̄cepta. ⁊ papa hic loqui videtur vt magister.

z ¶ Porro. Nec allegatō gre. ē. a ¶ Mō ē. xxviij. q. i. § ex his. j. ō pscri. qm̄ oē. ⁊. j. ō si. p tuas. b ¶ Excōicatōez h̄ fm distinctōz illius de cre. j. de sen. ex. inq̄sitioni.

c ¶ Aliquis. eccla ei nlli dz laīquz iniecere. xxvij. q. i. de viduis. ñ.

d ¶ Diuia. Ex gouf. q̄ ī scōgradu eccia dispēsat' ñ possit: cū istō fuerit diuia lege phibitum. xxx. q. iij pitaciū. ⁊ ī leuitico phīt' secūdꝰ gradꝰ ī cōsāguitate ⁊ affinitate: vbi dr: fpitudiez sororis vxoris tue ⁊ filie eiꝰ ñ tuelab: filiaz filij eiꝰ: filiā filie ñ assumes. Dz ō vf. j. ō. diuoz. gaudem⁹. vbi dr: q̄ si pagāi ꝓcerit ī secūdo gradu pꝰ fidē receptā dñt in fide manēt. Dicas q̄ ī leuitico phībent' icōtōs gradꝰ ēt ī ōscēdētib⁹ ñ ī collateralib⁹. vn ō in secūdo collaterali dispēsat' p̄t eccīa et expōe p̄ fratri. i. marie. q̄ si pbōes icōtinēti sē pate. non est facienda restitutio cōtum ad carnalē copulā ī q̄cūq; gradu. Sz mlto fortiꝰ in gradib⁹ diuia lege phibit̄: alīs fiat restō q̄ ad oīa. vt. j. e ¶ Offerēt' incōtinēti. h̄ pz: q̄ spoliatō velit p̄ seq̄t'. bat' incōtinēti exceptōz ꝓsāguitat': ñ spoliatꝰ pus ē titi tuēdꝰ: si piculū aīe ñ imineat: q̄ h̄ mlt' restituit' ī ceteris p̄t q̄ ad copulā. ⁊ tm̄ pbōes icōtinēti offerūt'. vñ tollit' dictō q̄rūdā q̄ dicit: q̄ si spoliatō velit stari pbāe exceptōz: istō differt' p̄ id qđ legit'. ff. ad exhibēdū. l. iij. §. ab iō ⁊. ff. vt ī pos. l. si is a q̄. Sz ille leges ī alio cāu loquunt'. vt f ¶ Juramēto recepto. h̄ ē nōbile. q̄ lz ī cā mri (dem. s. monij ⁊ alijs cāis spūalib⁹ ō calūnia fiū malicia ñ iuret: vt. s. ō. iura. calū. lfas. iurat' tm̄ ō calūnia sup excepcōib⁹ p⁹ emergētib⁹. si tm̄ peas alīꝰ ius aliq̄t' impugnet. s. ō. elec. c. cū dilecti. ⁊. j. q̄ ma. accu. pos. c. fi ⁊. j. ō testi. pīnū. ff. ō. dā. ifec. q̄ bōa. §. fiḡs stipulat'. ar. ff. q̄ satisdat' co. ō die. §. iubet'. Dicas q̄ vbi ī pn. sel' lite ꝓt. iurat' tm̄ ē ō calūnia pꝰ ñ iurat'. q̄ iuramētū illō extēdit' ad oēs exceptiones ꝓptonas. q̄ pꝰ ea occurrūt. siue sint emergētes siū icidētes. C. ō iura. calū. auē. h̄ sacrm. oli alit' obtinuabat'. q̄ iurabat' sup q̄libz capīo. vñ hodie ñ valēt iura q̄ hec dicebāt. ⁊ sic ñ ōdicūt leges ꝓdicte. q̄nq; ēt iurat' ob aliō: puta q̄ ñ dicit testificata. j. ō testi. vltra tertiam. añ lit. ot. bñ iurat' sup exceptōib⁹ ꝓpositē. ⁊ ꝓpue vbi arguit' malicia excipiēt'. vt hic. ⁊. s. de elec. cū dilecti ⁊. j. de excep. pestorat'. siue sit causa spūalis. siue cuilis

ꝛ nihilomin⁹ iurat postea de calūnia sup principali qōe
qz aliō ē iurare sup exceptōibꝫ añ litē ꝯt. ꝓpoſit: qz ibi
ōdiat iudiciū: nec tāgūt principalē qōez: nec ex ea oriūt
ꝛ aliō ē iurāe sup exceptōibꝫ p⁹ litē ꝯt. qz ille tāgūt pnci
pale negociū ꝛ orīt ex eo. vñ iuramētū ō calūnia ad
oīa extendit: q̄ et
mergūt p⁹ lit. ꝯt.
q̄ icidūt: ꝛ iō p⁹ hꝫ
tē ꝯt. pſtito iura
mēto sup pncipa
li qōne ñ iurat p⁹
ea: qz ficq; bis iu
raretur.

a ¶ Tolerare. ſ
itelligę ſm diſtin
ctiōez illi⁹ ōcre. ī.
ō ſē. ex. iq̄ſitōi. ſz
pone: qz tal' excō
cata iuſte moria
tur: nūq̄d dz ſepe
liri i cimiterio ec
cīe: cū apō ōm ñ
ſit ligata. xxiij. q.
iij. ſiqs non recte
Dicas q ñ: qz q̄n
tū ad eccīaz liga
ta ē: q̄ ñ iudicat ō
occulē. ī. vt ec. bñ
fi. ſiñ dimi. ꝯfe. vt
nīm. ꝛ ita eccīa p
ipa dz orare. q̄ ad
vēū ſoluta ē: nec
nocet ei vil' ſepul
tura. ī. ō ſepl'r. ſa
cī. poti⁹ ei ꝓſulē
dū ē aliēꝫ co⁹pi:
ꝛ in tali caſu vbi
ml'ier certa ē: po
ti⁹ dz do oledīr' ꝯ iudici ſm ꝺ ſiliū papę ꝛ. xi. q. iij. ñ ſp
xxiij. q. i. q̄ō culpat. ne ꝺ ꝺſciaz ſuā edificet ad gehēnā
b ¶ Sufficiēs ſecuritaſ. xxij. q. i. ō. bñdicto exq̄ ei ꝓpt'
ſeuitiā vn⁹ rliquū dimittē pt ſm lege: ī auc. ō nup. §. ſi
igr mlier tale aliq̄d col'. iij. g̃ mlto min⁹ ē reſtō facien
da. qz turpi⁹ eīcit: ꝯ ñ admittit lx ſpes. ī. ō iure eiu. quē
admodū. ꝛ i B cāu alicui hōeſte mlieri ꝓmittēda ē: vbi
ſecut mōe f. s. e. ex trāſmiſſa. ꝛ. ī. ō ſpō. cū locū ar. s. ō p
cu. accedēs. ꝛ pterea ſat' dato ñ imutat maliuolū ꝓpoſi

¶ Expte. m. ñdū. ſtū. iſti. ō ſuſpec. tut. §. nouiſſie.
vij. ānoz. ꝛ ita nihil egit: cū etas ipedirz. ī. ō de
ſpō. ipu lras. ꝛ. c. acceſſit ¶ tiar. q vbi q̄s vlt ꝯ
hē mrimoniū: nec pt etate phibēte: nec ſpōſalia ꝯhit
qz ñ vl't: nec mrimoniū: qz ñ pt. n illō itelligit ꝯhē. ff. ō
dōa. inf vi. ꝛ vt. cū B ſtat' §. pe. ꝛ. s. ō. of. dl'. cū ſup. ꝛ ℓ.
ſiq̄s alii l'ſibi ml'tū inf'eſt. ar. ꝯ. ī ō ſpōſa. ipu. de ill'. i fi.
ꝛ. c. tue. Sz vī q ille iz fuēit mioꝛi aucte ſua tñ ñ ōbuit
recedē. ī. de ōſpō. ipu. ō ill'. Sz i B diſtigue: vbi ſpōſalia
ñ tenuēr tetate phibēte: nec p⁹ ea cui ſu tpis placuer't:
vt B: qz añq̄ puer. vij. ānos ꝓpleuēit: ab eo r̄ceſſit. vt B.
vl'i p vi ꝯcta fuerāt: vt. ī. ō ſpō. ipu. er lris. aucte ſua
pt ml'r r̄cedē: qz nll'a obligatō fuit hic ide ꝯcta: vt in p.
dicē ōcr. lras. acceſſit. vbi ſpōſalia tenēt: ñ dz r̄cedē alt'
ſiſi lnia eccīe. ī. ō ōſpō. ipu. ō ill'. ō ¶ Copulāe. B qō di
cit voluerit mrimonio copl'ar: tollit alia ꝯnia: ꝛ B qz vo
lūtas ad nll'm actū pceſſit: nec q̄ ad ſpōſalia nec q̄ ad
mrimoniū: ꝛ ita nll'a obligatō fuit ꝯcta. vt. ī. ſequitur.
e ¶ Poſtulauit. ꝛ ēt res ſiḡs ōdit ei i vtē. nā ſp ſ bitelli
gīt tal' ꝺditō. ſi mrimoniū fuēit ſ bſecutū. ff. de. iur. vot.
ſtipl'atōes. ꝛ. l. vbi pmiſſio. ꝛ fruct⁹ ꝛ pt⁹. ff. ō. ꝺdi. cā' dz
f ¶ Quāuis mioꝛ. ita cā ñ ſecuta q ſe ōlēr. §. fund⁹.

Sic pz: q⁹ i cā mrimōiali mioꝛ. xxv. ānoz cēſet maioꝛ. ſi
mil'r i voto. xx. q. ij. c. i. ꝛ. ij. ¶ ꝛ i alio cāu: cū mioꝛ mo
tē pr̄is exeq̄t: l' cū agit ō teſtō pr̄is. xv. q. iij. ō. crimine.
vbi ō B. ¶ ꝛ cū agit ō r̄cuperāda poſ. ℓ. q̄ legi. pſo. l. vlt.
¶ ꝛ cū agit ō toro violato. ff. ō adult. ſi marit⁹. §. lex iu
lia. ¶ ꝛ cū agit de
libo hoie exhiben
do. ff. ō. li. ho. exhi.
l. ij. §. vl. ¶ ꝛ cū i
petuit venīā erat.
ff. de his q̄ vēi. o
ta. ipe. l. ij. ¶ ꝛ cū
agit negotia alti
us. ff. ō. mio. cuz
mādato. Et gña
l'r vt: qz ſm cāones
ēt ꝯ pcem ſuū mi
noꝛ agē poſſit. vt
ij. q. vij. q̄rit. Sed
nūq̄d pt pterē iſtō
nē i integz i⁹ ſpi
ritualib⁹ ſiū eccīa
ſtic negociis: ſtuo
ceat ſe leſū: vt ſi ꝯ
xit cū paupe. cuz
potat ꝯhēre cū dmi
te. Dico q nō: qz
error dumtaxat ñ i
pedit mrimoniū.
xxix. q. i. §. i. g̃ nec
ſpōſalia: qz ib ēt
ſet maioꝛ. et vbi
minoꝛ mutat ſtat
tū ñ r̄ſtituit. ff. de
mio. l. ſi ex cā. §. ait
pap. ar. xx. q. ij.
c. i. ꝛ. ij. ꝛ ſi maioꝛ
ē. x. ānis. pt ſe per

uiſa pfecto vī ꝓiunx añ cauſe
cognitiōez reſtituēda marito
dem vultañ. epo.

Exte. m. mulier fuit p
poſitū. q cū ea ifra pub
tat. tpa ꝓſtituta patru⁹
ſu⁹ filio. h. ſeneñ. ciuis nōdū
vij ānoz ᵇ mrimonio volue
rit copl'are ᵇ. ac eadē traducta
fuerit in domū eiuſdē. ipa exq̄
ad nubiles ānos puenit. ra
tum nolens hte qō a patruo
ſuo circa hoc pcuratum fuerit
a ſeneñ. epo nubēdi alij lniaz
poſtulauit ᶜ. añ fra. Quia igit
non credimus ambigendum
quin ipa mulier cuius⁹ mīnoꝛ
cām poſſit matrimonij p pcu
ratorē tractare. ac pars alia q̄
mulieris reſtitutōnem ſibi fi
eri prius poſtulabat reſtitui
nequaq̄ debeat. vtpote nullo
iuris ſeu poſſeſſionis cōmo
do deſtituta ᵍ. cum per ſolaz

mittē venūdāi ad pticipādū pciū. vt iſti. ō iur. p. circa
fi. Sz ſi mioꝛ. xxv. ānis. r̄nūciat bñficio ſuo nūq̄d pt i
ploāe r̄ſtōez. Dī q ñ: qz i talibꝫ loco maioꝛ hēt: qz i reb
eccīaſtic ſnia lata ꝯ minorē abſtinē ꝛ idefēſū tz. s. ō elec.
dudū. i. Sz i rbꝫ imobilibꝫ ſnia lata ꝯ mioꝛē abſtinē nō
la ē. ff. ō re iudi. ꝯ pupillū. ¶ ꝛ ex B ſeq̄r ic̄ouenīēs: qz
ſi mioꝛ r̄nūciaſſet eccīe. ſi p⁹ ea illa ꝓterat legitie alicui
ōmū mioꝛ pterat r̄ſtitui: q ei abiudicabit eccīa: q̄ legiti
me ē ea adept⁹ ꝛ ſiñ cl'pa: qō eē ñ dz. ī. ō ap. bōe. lvi. di.
ſat' puer ſū. xvi. q. vl. iuēt ē. ¶ ꝛ q̄z i reb eccīaſtic̄ celen
d⁹ ē ſui iurīſ: ſic ꝛ filiuſfamilias in caſtr ēſi peculio. ff. ad
macedo. l. ij. ꝛ. iij. i. fi. Ecōtra vī q poſſit: qz ꝛ maioꝛi cō
petit r̄ſtō i integz. s. ō. iſti. i integ. c. ex lris. ¶ ꝛ i rb eccīaſtic
cis maiꝰ ꝓiculū ē q̄ i alīs: g̃ i eis cauti⁹ ē agēdū. xlij. di.
q̄eſcā⁹. vij. q. ij. c. vl. ff. ad carb. l. iij. §. iij. icōgruū eni ēt
q p aſſūptōz rei eccīaſtice pdēt bñficū r̄ſtōnis: qz vtili
tas dz augeri ñ minui p dignitatē. ff. ō. iud. ſi lōgi⁹ i fi.
ꝛ ar. ad lxc. ff. commoda. inconmodato. §. ſicut in fi. ꝛ. ī
de commo. ca. vno. ꝛ. ℓ. de indic. vidui. l. ij. in fi. ¶ Ad lxc
dicas: q minoꝛ potest petere in integrum reſtitutio
nem: ſi omiſit probationem neceſſariam: vel alīs ca
ptus in iudicio ꝛ beneficio. ſicut ꝛ eccleſia que compa
ratur minori. s. de in integ. reſtitutione. ca. i. ꝛ. c. audi
tis. ꝛ quaſi per totum. ꝛ. ff. de mino. q ſi minoꝛ. §. i. l. mi
noꝛ. xxv. an. Sed ſi renunciauit beneficio eccleſiaſtico
ꝛ illud iam ſit alij collatum: nō ſubuenitur ei. ff. de mi
no. q ſi minoꝛ. §. ſceuola. ¶ In matrimonio vero: puta
cum ſententia lata contra matrimoninm eſt: vbi ec
cleſia decepta' eſt ipſo iure ſeruatur illeſus. ī. de iud.
latoꝛ. ꝛ ca. conſanguinei.

g ¶ Cōmodo de reſtituta. ſic. ff. de ſpō. queſitū. qz p ſolā

traditõz nihil egit. vbi em̃ nulla ꝓcedũt spõsalia vl' matrimoniũ. nulla hꝫ possessio. qz liber hõ possideri ñ ꝑt z possessio illa talis est. q̃ q̃ possidet. possidet. vñ ex sola possessio facti nulla fuit⁹ vl' obligatio hincinde cõtrahit. nec restitutio peti ꝑt. cũ nulla possessio iuris hic fuerit. vñ z hereticus nõ ꝑt in iure petere. recũ eccl'iastica restitutõz xriij. q. vij. c. i. z. ij. nec laicus restitutõem decimarum z de facto possidet. qz aliud ẽ possidere. z aliud detinere. j. de ꝓscrip. cãz q̃. nec em̃ sufficit ꝓbare spoliatõem. nisi ꝓbet. q̃ possident. s. de of. dele. consultatõibꝫ. z. s. e olim. vt ibi dictũ est. Quãq; ñ petitur restitutio. vbi nulla ꝑt esse possessio. vt cuz petit restitutõ consanguinee. s. c. pr. Ex illud est. qz possessio iuris ꝓcessit de qua ꝓstat. sic. j. de ꝓben. referẽte ar. s. de ꝓcur. et insinuatõe. Item̃ fuus petit restitutõem rez dñi absentis quas de iure non ꝑt possidere. ff. si ꝑ vim vl' alio mõ. l. vlt. sil' vxor restituẽ ad res dotas sibi a viro. q̃s de iure possidere ñ ꝑt. ff. de vi z vi ar.

traductõem quã ñ ꝓcesserunt spõsalia. vl' ꝓsensus legiti⁹ nec fuerit ẽt subsecuta[a]. nll'm inter eos obligatoriũ vinculũ sit cõtractũ. mãdam⁹ q̃ten⁹ si ẽ ita ñ obstãtibꝫ exceptõibꝫ[b] supdictis audias q̃ hinc de ꝑtes duxerit ꝓponẽda. z qđ canonicũ fuerit. ap. re. decernas. Idem.

Quum ad sedẽ ap. accessissent cumasi. epi z frem̃ hospital' hierosol'. procuratores z infra. Abbati de acosi. cãm q̃ sup. eccia z hospitale de mõte citano inter eos ꝑtebat. taliter duxim⁹ cõmittẽdã vt audiret oia tã ad possessoriũ q̃ ad petitoriũ[c] iudiciũ ꝓtinẽtia. q̃ vtraq; ps ducerz ꝓponẽda. z cãm ipãm fine debito terminaret. cozã quo procurator hospital' pdcã cũ possessoribꝫ z ꝑtinẽtijs[b] suis q̃ tenebat eps sibi restitui postulauit. z assereẽs illa d' iur ad hospitale hierosol'. spectare. z q̃ ipa diutius[c] possedissent. Ad que ñdit procurator epi se nec scire nec credere[f] supradicta ab hospitali possessa. vl' ad allud aliq̃te tãt tempore pacitõnis apud eum q̃ cõuenitur. si tpe sententie possideat cõdemnar. ac si tpe litis ꝓte. possideret. ff. de peti. hꝛe. siquo tempore. z. ff. de pecul'. quesitũ. Si qualiter ꝓcedetur circa pertinẽtias. cum reus neget eas ꝑtinere ad eccĩam vl' ad hospitale. Iñ. vbi obscure vl' in determinate aliq̃d ꝓponit circa initium iudicij. accepim⁹ id quod vtilius est actori. ff. de iudi. siq̃s intentõne. z. ff. de ver. ob. iter stipulantem. ℔ i. z id quod nocet reo. ff. de interroga. ac. d' etate. ℔. nihil. In medio litẽ equaliter ꝑsumit ꝑ vtroq; arg. rrr. q. v. iudicantẽ. z j. de testi. cũ tu. In fi. magis ꝑsumo ꝑ reo j. de ꝓbatõ. et lris. z. j. de fi. instru. inter dilectos in fi. dz em̃ actor declarare in ꝓcessu de pertinentijs alis nõ fieret executio ad voluntatem suam. ar. j. de ꝓscrip. auditis. et j. de spõ. et lris.

nus ꝑtinere. q̃ cuilibet ẽ. eps vtpote in sua dioces ꝓstituta rõnabiliter detiebat. Cũ igit̃ ad fũdãdã intẽtõez suã sis v' traq; testes[g] ꝓduceret. dictus abbas ꝓcuratorẽ epi cõdẽnauit ad restõem oium pdictorz z infra. Sup aũt vtriusq; ptis ꝓcuratoribꝫ ꝓparẽtibꝫ coz̃ nobis cãm ipam examinauimus diligẽter. z q̃dẽ ꝑ testes videbar eẽ ꝓbatum. q̃ cumasi. epi nũcius cruces hospitalarijs abstuli t. inhibẽdo ipis ne ad sup̃radictã eccĩam vl' hospitale dirẽt. z q̃ eps supdicta oia possidebat. vñ ꝓcurator hospitalariorz petijt dcãm restõis sẽtiã ꝓfirmari. z infra. Nos ꝓnis acta iudicij recẽsentes. qz nec ꝑ dcã testiũ[b] l' ꝓfessiões ꝑtiũ. cũ nulle peit⁹ in iudicio facte[i] fuerit. l'et istrumẽta q̃ nullaten⁹ d' spoliatõe tractabant nec ꝑ euidẽtiã facti nob ꝓstare potuerit. q̃ cumasi eps hospitalarios spoliauerit vl' mãdauerit spoliari. vl' spoliatõz factã saltẽ ratũ habuerit. ꝓnũciamus in questõne predicta

e Diutius possedisset. Unqđ hoc solum sufficit ꝓbare. q̃ q̃ⁿ posse dit. ad hoc vt posset restitui. nõ. n. si ꝓbet spoliatõem. de of. dele. consultatõibꝫ. z. s. e. cum olim. vbi de hoc. secus est in dominio. quia ibi sufficit ꝓbar. q̃ sit dominꝰ z ad hoc vt habeat̃ ꝑ dominio. C. de ꝓba. fiue. Et est ratio. qz dominium nõ ita de facile ꝓditur sicut possessio. ff. de acq. pos. siq̃s vi. ℔. differentia.

f Credere. ꝑ hoc. n. fuit facta litis contes. ꝑ narratõem z respõsionẽ. s. de lit. conte. c. vna. ar. C. de except. siq̃dẽ. z. ff. de peti. here. si debitor.

g Testes. Sed cum agat̃ hic possessorio tm̃. nunq̃d dz ꝓbari ps altera contra quã agebat̃ tm̃ possessorio. Dic q̃ nõ. qz z questio spoliatõis primo tractãda est. s. e. in lris. z. c. item cũ quis. z. c. et conquestõne. Dicas. q̃ sup. eodẽ possessorio ꝑ se defendere. puta qz incontinenti dereiecit. vl' qz aduersarij possidebãt sub conditõe. s. e. olim Item q̃ inuenit vacuam possessionẽ. z sic poterit ꝓbare de iure suo. vl' dum q̃rete possidebat. sponte renunciauit. z sic nõ ꝓpetit restitutio. vt. s. e. c. ij.

h Dicta testium. Nota quatuor modos cõuincẽdi vl' ꝓbandi. z quintus ꝑ addi. s. violenta ꝑsumptio. xxij. q. i. dixit dominus. b.

a Interdictũ sic ꝑtz. q̃ iste procurator ineptã ꝓposuit petitõem suã. nã interdictũ vñ vi nõ dat̃. nisi ꝓtra illum q̃ deiecit vl' mãdauit. vl' ratum hꝫ̃t. vt hic dr̃. z. ff. de vi

r vi ar. cū a te. l iij. §. cū pcurator. r. ij. q. i. notū. vl'nsi ꝯ illū. q̄ re scienter a detectore recepit. j. e. sepe. Jtē dat ꝯ vl'em successorē. ff. de vi r vi ar. l. i. in fi. r. l. iij. §. vl. r datur successori spoliati. ff. e. l. i. §. ℔ interdictū ij. r. j. de testi. significauerūt. sz nō dat ꝯ successorē rei. sz ꝯ emptorē l' wnatarū fm leges. ff. de vi r vi ar. cū a te Diterest tñ q̄dā. q. ac tōe ī fact i pt agi ꝯ quē libz possessorē. ff. e l. i. §. vl. Sz illud ñ ē verū. qz illud intelligēdū ē de successore vl'i. Dl' pt intelligi q tūc agi posset ꝯ possesso rē rei. qñ possidēs cām hz a tiecto re succedēdo i vl' tū. j. e. sepe. Dī tñ q in relo eccliasticis posz agi ꝯ quē libz possessorē. ij q. i. re integrāda. r p totū. r. q. ij. c. ij r q̄ p totū. r. s. de iud. qz gu. r. j. e. sepe. ar. xij. q. ij. q̄ cū qz. r. xvi. q. vi. si e piscopū. Hoc uerē. sz nō p interdictū vñ vi. ℔ ꝯditō ne ex illo canone ij. q. i. reintegranda. r. iij. q. ij ca. ij.

Jtē ꝓuenit pt q libz possessor iudicis officō. ar. j. de ap. lone. vl' ꝯditō ne ex illa uere. j. e sepe. Sz nōne ex eo q familia istī fecerat violētiā. r ad dñm res illa puenit. p̄sumēdū est ex ℔ō voluntate dñi factā fuisse. i. q. iij. qz platus. r. j. de testi. ꝓstituī. ij. r ff. de mino. l. iij. Sz ℔ nō ē verū. qz pt cē. q dñs vacuā possessionē inuenit. r sic intrādo violētiā nō fecit. vñ tale rē vsucapere poterat. inst. de vsuca. §. qđ aūt. r. ff. de vsuca. seq̄f. §. si tu me vi expulisti. nec em̄ de fcō familie sue tenef dñs. nisi mādauerit vl' ratū hūerit. sz si suus eius uiecerat tūc tenef inquātū ad ipm̄ puenit. l' si nil ad ipm̄ puenit. tenef noraliter nōie ipius fm. ff. de vi r vi ar. l. i. §. sz r si. cū q̄s r §. se. Jtē si familia alicuī uiecit aliquē. nō tñ nōie dñi. dñs illud ñ pt ratū hf̄e. ff. ꝺ vi r vi ar. si vi a me a ꝯrio sensu. ff. de neg. ge. si pupilli. §. sz r si ego. nisi vel̄s dicere. q fm canones ratū possū hf̄e. qđ meo nōie ñ ē gestū. ix. q. iij. lugdunen. r. xvi. q. i. c. vl. r. j. de his q̄ fiūt a pla. sine ꝯsen. ca. c. iij. r. s. de ele. qđ fic Jtē no. q sz interdictū vñ vi nō det nisi ꝯ tiectorē. vt dictū ē. tñ actō qđ metus cā dat ꝯ quēlibz possidētē. vt. s. de his q vi me. cā fi. c. abbas. r. c. ad audiētiā. r. xvi. q. vi. c. i. r. ff. qđ me. cā. si cū exceptōe. §. aliqñ. r. C. e. ti. ñ interē. sil' interdictū quod vi aut clam. ff. qđ vi aut clā sp in pn. sil' interdictū de no. op. nūc. ff. ꝺ no. op. nūc. l. vl Et no. p hāc decre. q a snia lata sup possessiōe momētanea appellaf ꝯ illud. ij. q. vi. sunt quoꝝ. xx. ꝺ possessione r. C. de momē. pos. l. vna. r. C. quo. ap. ñ. re. siqs. vñ interdictū a vñ vi locū nulla tenus habuisse. restōis snīam a pdicto abbate. platam. sz ps aduersa. pponeret q p̄sumendū cēt. p snīa iudicis q motū b animi sui potuit ex cās alijs ī formare iusticia exigente cas santes. Idem.

Olim vobis c dedisse memīm ī mādatis. vt o ue teñ. epz ad debitā ptis ēstōz zamorīn. dioc. quā tenebat cū pceptis fructib restituere co geretis. r ifra. Dep qñ ianis e actio. quā iopia debitoris ex cludit. mādam ī q̄tenus ñ pur ep̄m ad restōez fructuū ꝓpella tis. q ipe fuerit talr restitutus d vt restituere possit qđ pcepit de puētib alienis. Idem.

Olim inter te. p abbatia tua r. parisien. epz noie parisiē. eccie sup possessiōe iuris pochial' e ī pochia ꝺ mōte qōe iuborta. r ifra. Nos attēdētes. q ex eo solo q pl's ꝺicte pochie tiorez snie fue p aliquot dies abstinuit a diuis nil̄z ī eos iuris pochial' possessiōz iō ep̄s fuerit assecut. nec fuerit aliquo mō p̄batū. q eo tpe quo snīam ipe p̄tulit. possessionē in ipis iurz pochialis hērz. vl' pus et hūisset restōez ei adiudicare de iure nequim cū ipm nō constiterit spolia tū. Idē in cōci. gñali Epe contingit. q spoliat ī alīū re trāslata dū aduersus possessorē ñ subuenit g p restōis bñficiū spoliato cōmodo possessiōis amisso ꝓpter difficultatē p̄batōem iuris ꝓprietatis amittit effectū. vñ ñ obstāte iuris ciuilis rigore b sancimus vt siqs decetero sciēter i rē talē recepit. cū spoliatori q̄ succedat ī vicīū k. eo q nō multū ī tersit q̄ ad periculū aīe. iniuste de tiere lac inuadere alienū ꝯ possessorē hmōi spoliato p restō nis bñficiū succurrat.

Dg rego. ir. e. lu.

Ianis ac lucanis ci uib p gūe discordiā quā diu it se hūerāt. afflit graut r attri tis. r ifra. p. subdiacono nr̄o de dimus ī mādatis. vt possessio nē quā ī q̄busdā castr cōstat fuerit aliquo mō p̄batū. q eo tpe quo snīam ipe p̄tulit. possessionē in ipis iurz pochialis hērz. vl' pus et hūisset restōez ei adiudicare de iure nequim cū ipm nō constiterit spolia tū. Idē in cōci. gñali Epe contingit. q spoliat ī alīū re trāslata dū aduersus possessorē ñ subuenit g p restōis bñficiū spoliato cōmodo possessiōis amisso ꝓpter difficultatē p̄batōem iuris ꝓprietatis amittit effectū. vñ ñ obstāte iuris ciuilis rigore b sancimus vt siqs decetero sciēter i rē talē recepit. cū spoliatori q̄ succedat ī vicīū k. eo q nō multū ī tersit q̄ ad periculū aīe. iniuste de tiere lac inuadere alienū ꝯ possessorē hmōi spoliato p restō nis bñficiū succurrat.

Dg rego. ir. e. lu.

Ianis ac lucanis ci uib p gūe discordiā quā diu it se hūerāt. afflit graut r attri tis. r ifra. p. subdiacono nr̄o de dimus ī mādatis. vt possessio nē quā ī q̄busdā castr cōstat

al iud fm canōes. r aliud fm leges. vl' dic. q. le. ille in telligun fm possessiōe adipiscēda. vt ī legatorio r ī creditore r scripto hērede. sz in interdicto vñ vi bñ pt appellari. q̄ p talem snīam pt fieri p̄iudiciū. p̄prietati. C. vñ vi. siqs in tātam. r talis snīa diffinitiua appellat. s. vt lit. nō ꝓte. accedēs. j. r. s. ꝺ iud. significauerūt.

b Notū. iij. q iij. testes. j. ꝺ testi. in p̄ntia. r. s. de renū. in p̄ntia. r. s. ꝺ elect. bone. i. r. j. de reiudi. sicut.

Olim vob mar. ff. ꝺ dolo. nā r is q̄ nihil hz. ex pi culo nil ē. ff. ꝺ furt. ita q̄ fullo. et. j. de vsu cū tu.

d Restitut. q̄ a tius ipm̄ p̄mā uerat eadem pte. vñ super ea nō p terat conuenīri q̄ usq̄ ipe fuerit restitutus. vt. iij. q. i epi hoc cū incōuenient vt spoliatus repellat̄ p tā lē exceptōnem. q̄ spoliator est ab alio spoliatus. Vñ signat̄ ꝓrium. ff. de vi r vi ar. cū a te. vbi dr q ꝓtor p̄mū tiectorem agi pt r ñ ꝯ p̄m. hz ipe ab alio fuit oli lect. Sz dic. q tē agi pt ꝯ eum cum ipe est soluendo vl' m alio vl' in e qualēti. ar. j. vt lit. pen. eccia ij. nam nullus casus eccl̄a fiat latronē. r. C. de fur. subtracto. Et ita pz. q spoliator hz interdictū vñ vi. si ipe ab alio spoliet. s. e. in l'is. ff. ꝺ vi. r vi ar. l. i. §. q̄ a me. r hic. Jtē eccia istī nō dz puniri ꝓpter delictū istī. xvi. q. vi. si ep̄m. Et tō cū al's ñ sit soluēdo nō pt agere zamorēn. contra oueten. q̄ spoliat fuerit a rege ep̄atu suo. ñ pt restituere qđ de fructib alienis pceperat. donec restaur ē. tō dicit ianis est actio tō et dicit. nō cōpellatis ipm restituere p̄usq̄ ipe talit fuerit restitutus tē. b.

Olim inter. parochialis. r ita possessorium pōt ī tentari circa res in corporales. fic. s. de cā poss. cum ecclesia.

f Timore sententie. Sed nunq̄d p̄dit possessionē. q̄ timore deiectus abstinet ab illa. ff. de acq. pos. possideri. §. siqs nūciet. r. l. clā possidere. §. q̄ ad nundinas. Jtē nōne ex eo. q̄ quis paret mādato alicuius. gerit se pro subdito eius. vt. j. de capel. mo. dilect. r. j. de his q̄ fi. a maio. par. ca. ex ore. q̄ facit ea. que alīj subditi faciunt xx. q. i. quem genitores. Sed dic q talis timor non pri uat ipm̄ possessione. quia non facit hoc animo obediendi. sed potius deliberandi quod sibi expediat. non em̄ gerit se quis pro obediente. si nō hoc faciat animo obediendi. ff. de acq. heredi. p herede. Jtem ea rōne. q. ex

timore facit. ita nō dicit facere. ĵ. de re. iur. q̄ ex timore
Nota timorē exc̄oicatōis eq̄parari metui q̄ cadit in cō
stantē viz. vñ nō p̄iudicat. Itē i tali dubio tuti⁹ ē absti
nere. Itē exc̄oicatō ñ dat iurisdictōez. nec p̄ b acq̄rit pos
sessiōz. q̄ sic exc̄oicat. b. cū ipe tūc ñ possideat. vt hic dicit

Sēpe ꝯtin
git. subue
nit. Nec
ē. q̄ spoliato ñ sub
uenit p̄ interdictū
vñ vi. ꝛ fm cano
nes. nisi ꝺ illū q̄ ꝺ
iecit vl̄ mādauit
vl̄ ratū hūit. s. e.
cū ad sedē. in fi. ff.
de vi ꝛ vi ar. cum a
te. ꝛ l. i. §. reiecisse.
ꝛ §. sequēnly. sed
subuenit iudex
officio ꝺ quēlibet
possessorē. ar. s. de
iudi. q̄ gu. ꝛ ĵ. de
ap. bone. ꝛ ꝺditōe
et canone. siue vo
lo siue vi. siue me
tu. siue alio mō rē
pdidisset. sp subue
nit. nū. q. i. reinte
grāda. s. Jacto ꝺ vo
lo reī tm ꝺ volum
facientē. actō vro
q̄ ꝺ mer⁹ cā ꝺ quē
libz possessorē. ff.
q̄ ꝺ me. cā. si cū ex
ceptōe. §. aliq̄n si
militer actō q̄ ꝺ vi
aut clam. ff. q̄ ꝺ vi
aut clā. l. sp. i. rñ.

h Rigore illius
legis. ff. de vi ꝛ vi
ar. cū a te ꝛ ita fm
canones rigor iu
ris ciuilis ñ ē ser
uādus. ĵ. ti. pr. ꝛ. c
i. ꝛ nimia subtili
tas iuris q̄nq̄ p̄niciosa est. c. ad treuer. l. pe. ꝛ. de iud.
dilī. ꝛ di. xlvij. hinc eteni. x. quo. aut ē in x bo sepe.

i Sciēter. Sic ḡ solus ille p̄t cōueniri. ꝺditōe ex cano
ne isto. q̄ sciēter recepit rē alienā. sic. s. de iudi. q̄ gu. sed si
ignoāter recipit. ꝓueniat ꝺditōe ex illo canone. iij. q. i.
reintegrāda. s. Nō intelligas q̄ hic dr. cū q̄ alienat rē
litigiosaz. vl̄ de q̄ timef fieri ꝓtrouersia. q̄ si aliēat res li
tigiosa. nulla est alienatio. c. de ligi. l. ij. ꝛ ĵ. vt lite pē. ca.
ij. Si aūt aliēat rē nō litigiosā. ſz de q̄ sp̄erat litigiū tene
tur ad interesse. i. quāti interest illi⁹ rē alienatā nō eē ff. ꝺ
alie. mu. iudi. cā facta. l. i. de b tractat. s. de alie. mu. iudi.
ci. vbi. de hoc.

l In vitiū q̄ vitiū rei seq̄t oēm possessorē. c. de acq̄.
pos. vinc. ꝛ facto actoris successio dānat heredis. i. q. i.
cato turpē. ꝛ ĵ. de pe. in q̄busdam. ꝛ ĵ. ꝺ immuni. ec. adhuer
sus in fine.

l Detinere iniuste. no. q̄ iura p̄ eodē. reputāt auffer
re ꝛ detinere iniuste. vt hic. xvi. q. i. decie silr auferre ꝛ non
dare. xlvij. di. sicut. ꝛ xlij. di. §. i. xij. q. q̄. indigne. ar. ꝓtra
xij. q. ij. ꝛ si illi. in prin.

Dum Pisanis. ꝓstat. s. p euidētiā facti. cū eēt no
torū ep̄m ibi possessionē hūisse. sic. s. e. cū ad se
dē. ad fi. nec poterat aliqua tergiuersatōe celari. ꝛ sic no
toriū erat. ĵ. de cohabi. cle. ꝛ mu. c. vl. sup illa. possessione
de qua dubietas eēt. cautō p̄stat.

n Sufficiēti. fi. ĵ. de seq̄stra. pos. c. i. in fi. de ✠. sig. c. ex p̄
te. sufficiēs cautō erit. si pignora vl̄ fideiussores dent. ff.
mādati. si mādato. §. vl. ꝛ. ff. de fideicō. lib. l. g̃. §. adij ci.

sessionē p castroꝝ. de qua nō cō
stabat eidē nec ēt fm q̄ tuipe
dicebas affectuū ꝛ pēsionū pos
sessio poterat tibi restitui. q̄
ea nō ueras spoliatus. fuit q̄
tñ in modo peccatū. q̄ debu
it facere vt pisani possessionez
pēsionū ꝛ affectuū. quā p eoꝝ
ꝓfessionē ꝓstabat te in castris
p̄dictis hēre tibi dimitterēt ple
ne ac libere. sicut eccia tua illā
hūerat tēpe mote discordie.
q̄ ḡdē esse nō poterat nisi pi
sani castra ipa omnino dimit
terent. q̄ illis detinentib⁹ ca
stra ꝛ munitōnes castrorum.
in quibus dictas pēsiōnes re
cipis et affectus. ea plene ac
libere hēre non posses. sicut ha
bebas quādo ipi castra eadez
minime detinebāt. eo q̄ q̄diu
ea detinent in eorum pāte re
linquit te non admittere vel
repellere quando velint. His
ergo diligēter auditis proces
sum hniusmodi de fratum no
stroꝝ consilio irritum iudi
camus.

De dolo ꝛ cōtumacia.

Alex. iij. Exforden. epo.

o Alitex ad mōz
Nota q̄ cuz duo
mādant p̄ncipa
liter. nō sufficit alte
rū sine altero adi
pleri. vt hic patet
Primū fuit vt pos
sessio castroꝝ re
stitueret epo isto
in facto ꝓsistit. b
scō op⁹ ē. Scōm
vt possessionis res
tō fieret plene ac
libere. sicut hēbat
eam tpe mote di
scordie. ꝛ istud cō
sistit in mō ꝛ hec
duo sub vno ꝺu
debāt. vt p̄z i p̄n. ✠
vt possessiōez quā.
ꝛc. sub illa forma
duo mādāt. sic. ĵ.
ti. pr. c. cū dilēti. et
ff. de arbit. celsus.
Et ita p̄z hic. q̄ si
q̄s peccat tā in scō
q̄ in mō. vl̄ in al
tero tm. ñ valz q̄ꝺ
agit. sic. ĵ. vt. ec. bñ
vt nīm sic ēt siq̄s
peccat tā i psonā
electi. q̄ in modū
electōnis. ñ vz q̄ꝺ
agit. s. de ele. sup
eo. ꝛ. c. q̄ ꝑpē. Et
ita ē optinēndū. q̄
forma mādati di
ligēter seruāda est.
s. de rescrip. cū di
lecta. ꝛ. s. de of. de
le. venerabli.

p Possessionē. q̄ dicit possessionē. hic ꝓhendit possessionē castroꝝ. ꝛ possessionē iurū. q̄
lucanus hēbat in castris de q̄ꝺ ꝓtendit. ꝛ sic cōprehen
dit possessionē affectuū ꝛ pēsionū. q̄ possessione eps non
fuerat spoliat⁹. vt. ĵ. seq̄tur. vñ ꝺbuit facere subdiacon⁹
iste. q̄ eps iste plene ac libere possz q̄cipe pēsiōnes. ꝛ affi
ctus. q̄ cū nō fecerit. nō seruauit formā sibi datā. ꝛ iō pro
cessus nullus fuit. vt dicit in fi.

q Fuit tñ in mō pctm. Dic cp̄ssse pz q̄liter peccauit in
mō. q̄ cū ipi pisani ꝓiter ent epz hēre pēsiōez ꝛ affict⁹ in
castris p̄dictis. ꝛ ipi ea possiderēt. eps ñ hēbat plenā li
bertatē q̄piēdi hic pēsionē ꝛ affict⁹. imo in eorū pāte
erat ip̄m admittere vl̄ repellere. vt. ĵ. sequit. q̄ nō hēbat
plenā libertatē. q̄ hec p̄tās pēdebat ex pāte illoꝝ. ar. s.
de pcu. accūs. vñ capellan⁹ debebat castra ista epo resti
tuē. qꝺ cū ñ fecerit. peccauit. imo q̄ si dubitabat de pos
sessiōe castroꝝ ꝺ pēsiōib⁹ ꝛ affectib⁹ ñ dubitabat. ꝛ ita cō
stitebat imo certificabat id qꝺ respiciebat in fcm. ꝛ ita si
ue dubitet de possessiōe siue ñ. erq̄ ꝓstabat ꝺ pēsiōib⁹ et
affectib⁹. plēa ꝛ liba ꝺbuit hēi rstō castroꝝ. i quib⁹ hēbat
r Ea plene ac libe. no. q̄ q̄ restituit. plēaz pēsiōes. b.
p̄z restōez in pristinā cāz. ff. ꝺ vi ꝛ vi ar. l. i. §. q̄ vi deiectus
ꝛ §. ñ solū. sic ꝛ vacua possessio ñ tradit epto ri. si ali' in

ea sit cā lega. vl' fideicō. ff. ō. ac. ēp. ꝛ vē. l. ū. §. vacua. qñz fit restō. sz ñ plēa. s. e. lras. sz illud ꝓpter piculū anime.

s Irritū. no. ꝙ dicit irritū. Et ita pz ꝙ iudex qñ fuat formā mādati. ipo iur irritū ē qđ fac. sic. s. ō. rescrip. cū dilecta. vbi de hoc.

H Ob cū ꝓtigat multotiēs. ñ g sp. qz aliqñ ꝓtumax excōicat. vt s. vt. lit. ñ ꝓte. tue ꝛ. c. qm̄

b cā rei fuāde in q̄ iudex eū tueri dz. ff. ne vis fi. ei q̄ in pos. mit. l. i. §. i. ar. j. de re iudi. cū aliq̄b. ꝛ. j. de fi. mo. q̄relā in fine ꝛ. ff. de ori. iur. l. ū. §. ꝓ. originem

c Custodiendā q̄. n. in possessionē mittit ex ꝓmo decreto. tātū custos efficit. ꝛ ñ posse sor. j. ti. pr. c. vl. de ꝛ pleni. dī. j. e. cōtingit. ff. de acq̄rē. pos. possideri. §. vlmo. b.

d Mancisci. licz ꝓpediat ab aduersario. ne possessio nē nāciscat. sēp tñ intelligit possidē. ar. ff. ō lw. auc. in pos. q̄uis. ꝛ est expssū. j. e. ꝓtigit. si ꝛo ꝓpediat ꝓ alium. alle tenet ei ad itere ff. ex q̄. cā. in pos. eat sic creditorē. ꝛ intelligo. si fuerit solue tū. al's obtinz qđ dictū ē. ar. ff. ō tū. ꝛ elegāter. §. si tū lo. ꝛ. ff. de eo ꝓ quē factū est. l. vl. i. rñso.

e Rigor. argumētū q̄ subtilitas iur̄ siue rigor ꝑ in canones ñ ē fuādus. vt. s. ti. pri. sepe. vbi de ꝛ ita vī q̄ rigor ille insti. vi bonor̄ raptor̄. §. ū. ꝛ. sz ne talia. ꝛ. xxvū. q. ū. pusq̄. ꝛ. C. vñ vi. sic̄s in tātā. ꝛ. xvi. q. vi. placuit ñ velit ꝑ canones fuari. ar. s. ti. pri. sepe. ꝛ. s. de iura. calū. lras ꝛ. j. de rap. cū cāz. ꝛ. c. vl. ꝛ. ū. q. vū. lator. ꝛ. xvi. q. i. frater nr̄. xū. q. ū. nulli. Rigor tal' ñ fuat ī cāis eccl'ie ñ ꝛ mior. q̄b cōsulit bñficio restitutōis. sz in cāis ꝑuator bñ fuat. vt. C. vñ vi. meminerint. ꝛ. l. sic̄s ꝛ qđ dī i c. placuit. cāe sue detrimētū patiat' ꝛ ē q̄ ad iudiciuz possessoriū ꝑ q̄sdā sz a ꝓprietate ñ repellit'. vt ibi ī fine dī. vl' ipe ñ stabit ī cā ꝓ re illa. sz clerici illi' eccie. vl' ꝑt intelligi de trimētū patiet' in reb' ꝓpr̄is. xū. q. iiū. q̄cūq̄.

f Periclitat'. cū em̄ nullū fiet ei ꝓiudiciū. ex ꝛ nō expedit. q̄ rigor fuer'. sed si iustitia periclitaret'. ex ꝛ puniret' ad mteresse. ff. ne vis fi. ei q̄ in pos. mit. l. i. rñso. i. §. lxc cāt ꝛbā ꝛ. ff. vti po. si duo. §. vl. ad exp̄ssa tñ punit'. j. c. pr. ꝛ. s. vt. lite ñ ꝓte. qm̄. §. in alīs. ꝛ. j. de pr̄. calūniā. ꝛ. s. de arbi. dilci. sz ꝛ ō dicit. qz iudex eccl'iastic' nō ꝓponit penā siue mct'am quā ꝓponeret secularis. ff. siq̄s in ius vo. nō ierit. l. ū. §. siq̄s. ibi extraordinariā penā ꝓponit. ad tō ff. de iudi. l. ū. §. vl. ber.

H oc cū cōtigat ac tor̄ mt'otiēs intitēdū esse in possessionē cā rei seruāde ꝓpter absentiā ꝓtis aduersē. ꝛ ꝑ eī dolū siue potētiā ñ possit rē custodiēdā nāciscī. ac immte fine āni re ne possessionez amittat. debitā offerat cautionē. cuiusmodi si t pena mt'ctā dus qz iussiōi ñ paruit iudicis a nob tua fraternitas requisiuit. Ad qđ dicim'. q̄ in eccl'iastic' ꝓsonis. ꝛ negotijs rigor ꝛ districtō iuris nō req̄rit. sed cū iusticia. ꝓpt hoc ñ piclitat' ꝓ patiēter admitti dz. cū re ꝑ cautōez stādi iudicio se astringit.

I dē abbati de ramese et archidia. helien̄.

Ex lītis vr̄is accepimus q̄ cū vob cāz q̄ iter mona chos de etoll'. ꝛ canōicos lī con̄. sup̄ eccl'ijs de. v. ꝛ. V. xertit'. duxim' admittēdā. ꝛ canonici citati legitie se cōtumaciter absentarit. vos lz mōachi eēnt. ob ꝓtumaciā aduersē ꝓtis in possessiōez rei petitaruz mittēdi. ituitu tñ religiōnis mitius agere cū eis volentes possessiōez seq̄strari fecist'. vt sic saltē canonici affecti tedio starent iudicō cogerēt'. tādē mōachis ecclīas sibi postulātib' restitui. canonici rñderent. aut ctoritatē vtraz penit' expirasse. eo q̄ ad alios iudices lītas ꝓpetrarūt. q̄ ꝓiudicare ꝓpter ꝓiorib' videbāt'.

Ex qñ in posterioribz lītis ñ fuit mētio fcā p̄ or̄. nec in eis nōia ꝓtinebant' eccl'iar̄. q̄ in ꝓrib' posita fuerāt. sz indiffinite dicebat' suꝑ q̄busdā eccl'ijs. nos attendentes maliciā ꝛ dolū nulli ꝓcinari debere. mādamus q̄tenꝰ ꝓdictā cām ꝑm formā ꝓrum lītar̄ ñ obstātib' posterioribz terminet'. expēsas̄ q̄s ꝓpter hoc mōachi fecisse noscūt eis a canonicis restitui faciētes.

I dem exonen̄. ꝛ vui. epīs ꝛ abbati herford̄.

Ausam q̄ iter. f. ꝛ. r. filium agat he de natiuitate ipius. A. xertit'. vob fratres epī ꝛ london̄. epo ꝓmisimus terminādā. ꝛ ifra. Ceterum si aduersarius su' legitie citatus ad pñtiā vtram accedere vl' iudicio eccie parere ꝓtēsserit. aut ēt se absētauerit. cū de āglia recessisse dicat'. procuratorē ei' fiquē reliq̄rit cōuocetis qui siue venerit siue non aut ſi procuratorem non dimisit. ō nunciationibus ad domum ꝑ

Ex lītis cōtumac', mulēmodis ꝓmittit' ꝓtumacia. q̄ñq̄ attendit' respectu ñ veniētis. vt hic. j. e. cuz dilecti ad finē. q̄ñq̄ respectu ñ reiti tuēt'. ff. de reiven. q̄ restituere. q̄ñq̄ respectu ñ respōdēris. vl' obscure rñdentis. qđ idē est ac si nō rñderz ff. de interro. ac. ō etate. §. q̄ tacuit. ꝛ §. ni hil. q̄ñq̄ rīspectu ñ iurāt. vt. ff. de iure iurā. manifeste. q̄ñq̄ respectu recederis infecto negocio. j. e. put. ꝛ. xi. q. iij. certū ꝛ. s. de ꝓcu. ꝓstitut'. xvij. di. siq̄s aūt. ꝛ. s. de iudi. c i. ꝛ q̄ñq̄ respectu nō exhibēris. ff. ō ap. creditor. §. iusſus.

h Religiōis. ar q̄ cū religiosis mitius agēdū ē. xū. q ū. religiosam ꝛ. ff de religi. sunt ꝑsone. in. fi.

i Seq̄strari. bō iure fieri nō dz nisi in casib' j. de seq̄stra. c. i. ꝛ. vl. vbi de ꝛ sz de grā ꝛ fecerūt. cū debuisset mōachos misisse in possessionē cā rei seruāde. s. vt lite ñ ꝓte. tue. ꝛ. c. qm̄. §. in alīs sz hic voluerūt fuare talem rigorem.

k Preiudicare ꝓrib' videbant'. quo ad opi. illor̄ canonicor̄. sed non est ita.

l Indiffinite. ꝓpter talē mētōem generalē seu diffinitā ꝓres lr̄e nō reuocant' ꝑ posteriores. sz exp̄ssam dēt facere mētionē de ꝓrib'. s. ō of. dele. ex lr̄is ꝛ. j. de rem di. inter mōasteriū. ꝛ. j. de colya. cle. ꝛ mu. sup̄ eo.

m Exp̄sas. sic. s. de rescrip. ceterū in fi. ꝛ. c. vl. vbi de ꝛoc. ꝛ. j. de ap. vt debitus. b.

Q Aulā q̄. aduersarius. s. R. filius agath' q̄ fuerat actor. vt pz. j. q̄ fi. sunt leg. causam q̄.

o Citatus legitie. trinis edictis vel vno pemptorio ꝑ oīb'. xxiij. q. iij. de illicita. ꝛ. ff. de iudi. ad pemptoriū. ꝛ. l. nōūq̄.

p Ad domū. no. ꝙ citādus ē semp aliqs si inuenit'. iij. q. v. q̄squis. ꝛ. j. q̄ ma. ac. pos. c. i. ꝛ. j. e. venerabilis. ꝛ. j. ti. pri. c. vlt. demū citari dz ꝑ curator̄ siquē dimisit. quem

tenet dimittere q̃libet. ꝛ marie post q̃ ē citat⁹, al's ꝓcedere ꝓ eū tāq̃ ꝓ cōtūace ꝛenūciatōib⁹ ad womū vl' ad ecclesiā abūtis factis. vt hic. ꝛ. j. e. venerabilis. ꝛ. j. ti. ꝓ. c. vl. ꝛ. ff. er q. cau. mau. itē aut. §. B aūt. ꝛ amici fūt reqrēdi vt. ff. e. l. g̃. ff. de dā. inf ec. l. iij. §. ꝓtor. xvi. q. iij. §. ꝑt. ℞. is aūt. ꝛ. ff. de lib. ag. l. ij. rūso. ꝛ. ff. er q. cau. in pos. ea. l. B aūt. Preterea ꝯ B receptis testib⁹ alter⁹ ptis ad sentēnā ꝓcedatis. et ꝛō ꝺicit expſſe j. ti. ꝓr. c. fi. vbi ꝺr. q̃ si citat⁹ ꝓcurator nō dimisit. ꝺ nūciatōne ad domū facta cā custodiei, possessionez mittat actor vl' ex cōicet si missio fieri nō pōt. ꝛ B ꝺic q̃ testes rc. ꝛ. s. vt lite ñ ꝓte. qm. §. in alīs. ꝛ. c. tue. q̃liter ḡ intelligit ꝓcrē. dicas q̃ hec ñ ꝺicit illis. q̃ in alio casu loq̃tur. ℨria locū hñt. qñ reus ē cōtūaciter absēs. nec dimisit ꝓcuratorē. tūc lite nō ꝓte. mittit actor in possessionē cā custodie. ꝓcꝺece. loq̃tur qñ actor ē absens ꝛ reus ꝑſis. tūc. n. ℨ actorē abūtē recipiunt testes lite ñ ꝓte. ꝛ ſnia p̄t ferri. vt ꝺicit in fine. ꝛ sic loq̃tur ēt auc. C. quō ꝛ qñ iuꝺex. auc. q̃ semel. ꝛ in auc. de liti. §. oēz. coll'. viij. ꝛ K. filius agathe ℨ quē, ꝓcedit erat actor. ꝛ F. reus vt ꝑz. j. q. fi. sunt le. cām. q. ꝛ ille. K. ipetrauit lras illas q̃ by agebat ℨ F. sup hereditate aui sui. ꝛ F. ipetrauit lras istas ꝛ illas. s. de of. ꝺele. cām q. ꝛ iste. F. ipetrauit remotōem vn⁹ iudicis. ꝛ fecit addi illō qō hic ꝺicit. s. in. ℞. ce terū, q̃ꝺā ꝺixerūt q̃ dis fuit hic ꝓte. ſz ñ ē vꝛ ℨ B ꝺicetur plen⁹. j. ti. ꝓr. rō ēqre in abūtia actoris recipiunt testes lite nō ꝓte. ꝛ nō in abūtia rei ꝓtūaciter abūtis. qz maiō ē ꝓtūacia actoꝛ q̃ rei. ꝛ si actor ñ venit q̃ alīū ad iudicū ꝓuocauit ꝑſumit⁹ poti⁹ ℨ ipm q̃ ℨ reū abūtē. vñ rei fauorabiles appellātur. vt. in. l. ꝓperādū. C. de iudi. ꝛ actoꝛ ꝺz vti intētōe adiplēdā suā cām. re⁹ ꝺz ertenuare cām. iij q. iij. ci. ꝛ in auc. de litig. §. oēm. vbi reddit hec rō. coll'. viij. ꝛ iō pon⁹ pcip reo. qz facit ida q̃ tenoiat. actor ℞o ꝓtrariū eius qō ꝺz. ꝛ eo abūte ꝑſ recipi testes ꝛ ſnia ferri. ꝛ qz fauoꝛ ꝑſideraf er ꝓte rei. qz rei fauorabiliores sūt q̃ actores. ꝛ iō iura voluerūt eis pon⁹ subuenire q̃ actoribꝰ. cū ꝑma facie sit ꝑſumptio ꝓ eis. j. de ꝓba. ex lr̄is. ꝛ ne sit in ptate actoris. cū voluerit reū vexare. ꝛ iō necesse hz litē vsq̃ ad finē ꝓducere si reus voluerit. vt ī auc. ꝑmissa q̃ semel.

a C Formā. j. q̃ fi. sunt le. cām q̃. j. b.

Pkout cōtūaciter. ꝓtumar ē q̃ cū ꝺz parere nō paret. ff. de re iudi. ꝓtūacia. al's latitare ñ vī. q̃ si ꝑsens cēt nō cōpellitur rñdere. ff. de iudi. ñ vī. ꝛ. ff de peculio. eo ꝛ̄e. ff. siq̃s ī ius vō. nō ꝓte. l. ij. ℨ alios modos ꝓtūacie hēs. s. ꝛ t lit. nō ꝓte. qm̃. §. i. ꝛ alios modos nota. s. e. er lr̄is.

c C Cautōem. no. q̃ sola ꝑmissio sufficit ꝓ cautōe ista. vbi nō fuit ꝛcōicat⁹ vl' data possessio. ff. de iudi. l. ij. §. ſz si dubiteꝛ. ꝛ nō obstāte iuratoria cautōe ex iusta cā poterit appellare. ff. q̃ satisꝺ. cog. l. vl. ꝛ. j. de ap. ad hec. necetiā pena cōmitteret. si cēt appōsita. ff. rē ra. hꝺa. l. iij. §. falsus. ꝛ. ff. iudicatū solui. cū apō. ſz hic ñ appellauit ex iusta cā ꝛ iō ꝺicit iuramēto ꝓtempto. vñ incidit ī periurium.

d C Aduocati. q̃ñ inducie ꝺāde sunt ꝓtextu aduocati. ꝺictū est. s. vt lite. nō ꝓte. c. i.

e C Instāte. pindeē ac si a iudice īterrogaret. ff. de īterrog. ac. si fine. §. i. ꝛ ꝑ talē interrogatōez ꝛ rñsiōez fuit litꝭ ꝓte. fcā. vt ꝺr in fi. nec ꝺistinguit ꝑ quē fiat interrogario. s. de lite. ꝓ c. vno in glo. ꝛ intelligo libellū sup ꝑ decisis illis ꝓrectū. in q̃ decie petebant. ꝛ B satis colligit er ipa lra vbi ꝺicit decimas de q̃ltꝰ ꝓtētio erat. lꝛ q̃ꝺā direxerūt. q̃ libell⁹ si fuerit b ꝓrect⁹. ꝛ ꝑ volūt ꝓbare q̃ sine libello possit iudicium exerceri. vl' p̄t ītelligi instāte actore i. ad instātiā actoris iuꝺex ipm interrogauit. ꝛ re⁹ rñꝺit. q̃. rl. ānis ꝓsedit. ℨz veritas fuit. q̃ actoꝛ interrogauit. vt ꝑz in ātiq̃ ꝛ satis p̄t valere ista cōtestatō. sic valꝛ rñsio ad interrogatōes aduersarū facta. ff. de inf. ac. si fine.

f C Ad ꝙuicēdū. no. ꝺilatōem dari ad cōuincēdā malicia. s. i. in auc. vt cū de ap. cog. §. ſz. B coll'. viij. ꝛ. C. de iudi. auc. iubem⁹. ꝛ. j. c. cū oli. imo ēt iuꝺex ei facere gram p̄t p⁹ pēptoriū edictū. vt iterū citet ipm. s. ꝺ of. vel'. ꝙsuluit

g C Vtpote. exꝑſſiuū ℞ iratꝰ ē. sic illō. vidim⁹ gliaz eius gliaz q̃ivnigeniti. rc. ꝛ ꝑz B ex eo. q̃ p̄t ferri ſnia. vt. j. seq̃t

h C Termienis. si liq̃t de cā aliq̃ vl' liq̃re p̄t. qz pñt recipi testes. vl' si nō liq̃t vl' liq̃re ñ p̄t. adiudicabit tm̄ posꝭo. Jō no. cū aliqs ꝓuenit actōe reali. ꝛ fuerit abūs ꝑ ꝓtia cā. ita ꝺistingue. aut lis ē ꝓtestata. aut nllō mō ꝓtestata. Si lis ē ꝓtestata vt hic. aut liq̃t de cā aut p̄t liq̃re. aut nō. Si liq̃t de cā vl' p̄t liq̃re. qz recepti sūt testes ꝛ istrumēta. ꝓducta ꝛ ꝓfessiōes fcē. vl' pñt recipi. tūc ꝓcedat ad sētentiā ꝺiffinitiuā ꝑm merita cāe absoluēdo vl' ꝺēnando ꝑm tenoꝛē illi⁹. l. C. de iudi. ꝓperādū. § fin aūt. ꝛ hic ꝛ. ij. q. ir. de cernim⁹. Si aūt ñ liq̃t nec liq̃re pōt. qz actoꝛ nullos testes inducit vl' instra ꝑ que possit ꝓbare de iure suo. tūc adiudicāda ē possessio tm̄ actori salua qōne ꝓprietatis abūti. vt hic ꝺr ꝛ. C. qūo ꝛ qñ iuꝺex. ℨ sententiauerit. erit statim ver⁹ possessoꝛ. Si vero lis ē quasi ex. saltē ad interrūpēdā ꝓscriptōez. puta cū ꝙs ℨuenit q̃ possidz nomie alieno ꝺño in iudicio notato ꝛ fcā denūciatōe ꝛ ipso legitīe citato. si nō venerit. tē adiudicat possessio ipi actori salua qōne ꝓprietatis abūti. s. vt lite nō ꝓte. qm̃ frequēter. §. q̃ si sup reb⁹. ꝛ. C. vbi in rē acq̃. l. ij. ꝛ ita idez ē qñ lis ē ꝓte. ꝛ nō liq̃t de cā siq̃ qñ ē q̃i ꝓte. Si ℞o nllō mō lis ē ꝓte. reo ꝓtūaciter abūte. tūc mittēdus ē actoꝛ in possessiōez rei petite cā custodie. s. vt lit nō ꝓte. qm̃. § in alīs. ꝛ. C. de ꝑscrip. xxx. vl' rl. an. siq̃s ēptōis. §. pe. ℞. siq̃s ℞o p vim. ꝛ. j. ti. ꝓr. c. vl. ꝛ tūc re⁹ vsq̃ ad annū potēit recuꝑare possessiōem restitutis expēsis ꝛ pſhita cautōe iudicio sisti anno. elapso. ñ audiet nisi sup ꝓprietate vt in ꝑdictis ꝓcordātꝭ qm̃ frequēter. §. in alīs. ꝛ. l. siq̃s ēptōis. ꝛ hec vera sūt reo abūte ꝛ actore pñte. Si vero actoꝛ fuerit abūs ꝓtumacit reo pñte ꝛ petēte ꝛ in cā ꝓceꝺat. tūc si lis sit ꝓtestata. locū hz qō ꝺr. C. de iud. ꝓperādū. §. ꝛ siq̃ꝺē. Si vero lis nō sit ꝓte. locū hz. C. qūo et qñ

iudex auč.q̄ semel.ꝛ.s.e.ca.pr.qz in casu isto pñt recipi testes lite nō ꝓte.si reus petierit fm q̄ dicūt iura p̄dč auč.q̄ semel.ꝛ.s.e.c.pr.Et hec vera sūt i actōe reali. In psonali vo actōe reo abnte locū hz qō dč.s.vt lite ñ ꝓ qm̄.§.vlt.ꝛ.C.de lw.auc.in pol.auč.ꝛ q̄ iurat.tūc.n.mit tit actor in possessiōem bonoꝝ ipi reip mō debiti declarati in libello. vt ibi dč. Si vero ē talis cā.q̄ actor ñ possit mitti i possessiōez.dz reꝰ excōicari.s.vt.lite ñ ꝓt.tue ꝛ siue sit actō psonal. siue realis.iudex illaz penā pt iponere q̄ magis timeat ad alterā postea processur⁹.vt i decre. qm̄ in fi.qz b solū bñ agit tc.xxiij.q v.pdest.

Jnē litib⁹ li.s.e.c.venerabil.C de agri.ꝛ cē.litib. li.xi.ꝛ C.de iud.p̄rādū.in pn.j.de re iudi.iurgātiū b Sine dispendio.s.dele. cū inter vniuersas.ꝛ.s.vt lite ñ ꝓte.qm̄.§.i.

c Diu vacare nō pñt.j.de cōcess.p̄bē.nulla.ꝛ.s.de elec. in e p defectu.ꝛ.l.di.postq̄.

d Fundauerit.vl p testes vl p istrā vl p confessiōez.vl p euidētiā facti.vt.s.de resti.ipo.cū ad ledē in fi.ꝛ.C.ō ercep.sicdā.vl et p̄suptiue.§.de pba.siue vl ipo cōi iuꝝ xvi.q.vj.oēs habuce.ꝛ.xviij.q.ij.monasteria.

e Exceptōem.hic ptz q̄ exceptō peremptoria pt obici publicatis testatoribꝰ ex eo q̄ dicit.fundata itētōe alicui pt sic.j.de testi.c.de testibꝰ vbi de b.j.de cog.spūa.c.vl.

f Expēsas.sz nūqd hz locū qō hic dicit i expēsis i exceptōibꝰ dilatoꝝ.q̄ ponūt añ lite ꝓte.vt deficiēs in probatōe puniat in expēsis.sic p lite ꝓte. qdā dicūt q sic. ar.s.ō resc. cetex.ꝛ.s.e.ex lris. Ego credo q b distiguē dū ē.q̄ si calūniose ꝓponat aliqs exceptōez dilatoriaz añ lite cō.ꝛ de b ꝓstat euidēter.tuc dz ꝓdēnari.ar.s.ō resc. cetex.ꝛ.c.vl.ꝛ.s.e.ex lris.qz ibi euidēter apparet de malicia ipi⁹.alꝰ ñ credo excipiētē ꝓdēnādū in expēsis añ lite cō.nisi cōstet ō malicia ipi⁹.ꝛ p̄cipue si sup b iuratū esset de calūnia.ar.hꝰ lre a ōrio sensu ex eo q̄ dicit postq̄ altera ps intētōez suā fundauerit.g añ lite cōt.ñ vī ꝓdēnāda ps excipiēs.cū b hēat a iur.q̄ possit ꝓponē exceptōez.j.de excep.pastoral ꝛ p̄cipue vbi hz ꝓbabilē cām excipiēdi.sz expēseq̄ p̄stāt ꝓpter ꝓtūa cā pt alteri. ille indistincte p̄stant q̄lēcūq cām habēdi hūerit ille cui p̄sta t.j.eo.cū dilecti.ꝛ.j.de seq̄stra.ad b.s.vt lite ñ ꝓc.qm̄.§.in alīs.C.de iudi.sancimus.ꝛ C.quo ꝛ qñ in auč.q̄ semel.ꝛ ff.de iudi.eū quē temere.ꝛ ī ca.lug.j.e. ti.actor q̄ē Jnno.iij.ꝛ tales expēse stati sūt p̄stāde añ q̄s audiat.s.vt.lite ñ cō.qm̄.§.in alīs.ꝛ C.de iudi. sancim⁹. Jtē illō regl̄are ꝓsucut cē.vt in fi.litꝫ victor victori in expēsis litis cōdēnet.j.de pe.calūniā.ꝛ.s.de ma.ꝛ obe.c.vl.ꝛ in auč.de iudi.§.oportz.coll.vi.ꝛ C.de epis.et cle.auč.gnāliter. Sz in casu isto differēcia ē a p̄rio casu. vñ hic distinguit sic in pozi.virū hūerat ꝓbabilē cām litigādi vl ñ.ꝛ vtrū sit iuratū de cal. vl nō. Si ē iuratus de calūnia.puta qz talis cā ē.vbi iurat.tūc nō dz ꝓdēnari in expēsis.qz nō ē vsimile.q̄ aliqs sit imemor sue salutis.vt.i.q.vj.sancim⁹.qz iuramētū de calūnia ad oia q̄ emergūt ꝛ incidūt in cā post litē cōt.extēdit. C.de iuramē.cal.auc. Si iuramētū.ꝛ tūc ñ dz cōdēnari. ēt si deficiat in exceptōe opposita. ꝛ ita ñ dz cōdēnari victus victor i expēsis.cū ꝓbabilē cām hre p̄sumatur.lingandi.ar.j. de sen.ex.sacro.et ff.de le.ū.q̄ solidū. ꝛ. ff. ēt.alioqn in metu expensarū dimitteret qs ius suū in defensum. ff.de pe.here.illꝫ ꝛ hoc intelligo.ni si cōstet de calumnia seu malicia. qz tūc cōdēnabit ī expēsis.q̄ pena p̄sumptō tollit q̄ sequēte. Si vero ñ ē iuratū de calūnia.puta q̄ cā est spūalis.tūc dz cōdēnari in expēsis q̄ deficit in p̄batōne exceptōis ꝓposite fundata intentione actoris vt hic dicit.qz eo ipo q̄ non ꝓbat p̄sumit maliciose excepisse.in q̄ casu potest intelligi hec verba. ꝛ hic posset requiri iuramentum.q̄ maliciose non opponat exceptōnem.ar.s.de elec.cum dilecti.ꝛ.s.vere sti.ipo.lras cum iam sit ꝓbata intentio ꝛ p̄scriptio p ipso ꝓ excipientē.ꝛ sic intelligo ēt de ex pēsis totius cause Alij dicūt.q̄ nulla distinctio est facienda ꝛ eo ipo q̄ succūbit.malā cām p̄sumitur ha buisse.ar.C.de epis.ꝛ de. auč.generaliter.ex eo quod ibi dč.ꝛ si victus fuerit. p̄ sumit iniuste mouisse litē. Dominus pla.ꝛ dñs ia.dicebant.q̄ eo ipo.q̄ succūbit.victus p̄sumit iniuste mouisse litez. Benignius exponūt alij illud verbū victus.s.ab aduersario.vt C.de epis.ꝛ cle.oēs.in fi.sed in criminali cā.eo ipo q̄ succūbit.p̄sumit calūniari.ij.q.iij.q̄ nō p̄bat. C.ō aduo.diuer.iudi.l.i.sic dicebāt p̄dcī dñi pla.et ia.idē ee in ciuilib⁹. Sz in cā appellatōnis nulla ē distinctō facienda.an iusta hūerit cām appellādi. an ñ. siue appellet post sniam siue a snia.j.de ap.sepe.c.reprehensibilis.ꝛ.c.significauerūt.ꝛ.c.vt debit⁹.ꝛ.c.nicolao.ꝛ.j.de eo q̄ mit.in pos.cā rei fuande.cū venissent.ꝛ.ij.q.vj.omnimodo.ꝛ C.de.ap.eos.§.ne temere.ꝛ C.q̄n ap.ñ recipi.ab executore. Et nota.q̄ tm̄ necessarie expēse ꝛ mōdrate restituēde sūt ꝛ vtiles.j.c.pr.ꝛ.j.ti.pr.cū venissent in fi.ꝛ.j.de seq̄stra.c.i.in fi.ꝛ q̄ ꝓptet b fcē sūt vt dč hic.ꝛ c.pri.in aduocatis ꝛ in alīs.C.de iudi.sancimus ꝛ fiūs fecit casu vl facto.illas ñ peteret.ff man.inter causas. §.nō oia.ꝛ erūt mediocres.nō delicate.ff.de dā.in fect. inter q̄s.§.vl.ꝛ.l.se.ar.ff.de pig.ac.si seruos in fi.nec obstat.q̄ minores facere potuissent.ff.man.siq̄s alicui.§.I pendia. Nota q̄ expense que facte sunt post litē ꝓte.pe ti debent officio iudicis.sed que fiunt ante litem contestuntur iure actionis.ꝛ nominarim debent peti in libello ff.de edil.edic.ediles.§.item sciendum.ꝛ.l.item si seruꝰ.§.i.ꝛ nisi tēpore sententie iudex condemnet ad illas

in grauamē alteri⁹ falsas exceptōes opponat. I de p̄nestiū

Quia dilecti filij nūcij leodicen. electi p eo ad se.a p.accessissēt ad dia.ꝛ h.canonici⁹ leodicen. eccie noīe suo ꝛ q̄rūdā ꝓcānicoꝝ i suoꝝ q̄rū lras exhibuere ō rato ꝓ eūdē electū q̄dā crimia ꝓponebāt. p q̄ nitebāt eū ab electōe repellere.vt idignū.ꝛ infra. Quāuis aūt ex eo.q̄ idē electꝰ a grauamīe aduerse pt appellauerit ꝛ appellatōem nō fuerit persufficiētes procuratores.cū possit ille p̄sequētibꝰ p̄secutus nō leuis exorta eēt suspicio contra eū.volētes tñ iuris ordiez obstruare.ipsi mādamus q̄te

erpẽsas q̃ veniũt iudicis officio. ꝓstea peti nõ pñt. C. de fruct⁹ li. er pen. terminato. nisi in cã appellatõnis. C. q̃ ꝑuo. nõ ẽ necess. l. vl. iudex aũt ꝑus tarabit expẽsas. ꝓstea iurabit, ꝑut tradit. iũ. q. iũ. §. quod fieri nõ dz. ⁊ i auc. de iudi. §. opz. coll. vi. ⁊. s. qõ me. cau. c. vl. ⁊ j. de iiur. ⁊dam. da. c. olim ⁊. s. de ꝓcu. ꝓstitutis.

a ¶ Cum acceptꝫ iudicijs. i. postq̃ⁿ ducias recepit ad ꝓbandã exceptõnẽ. ⁊ istud capit⁹m determinat illõ tẽ h. ¶ Et sic soluendo. Hoc sp̃ regulat est vt q̃ nõ ẽ soluẽdo alio mõ puniatur. nũ. q. vi. si res ⁊. ff. de pe. l. i. ad fi ⁊. ff. de iurisdi. omn iudi. fiq̃s id. §. i ser uos. ⁊. ff. de in ius uo. l. vl. ⁊. C. de sepul. vio. l. vl. in fi. ⁊ j. de de. maledi. c. vl. ⁊. C. ꝺ ser. fu. q̃cũq̃. ⁊ ꝺ generali ẽ q̃ arbitriũ loco cũ hẽat vbi certa pena statuta nõ ẽ s. de of. dele. ꝺ cau fis. ⁊ j. de accu. su

nus vt vsq̃ ad dñicã. q̃ cãtat. ego sũ pastor bon⁹ p se vl̃ p ꝑ curatorẽ sufficiẽtẽ ad pñtiaz nã accederet sup̃ ꝓdict⁹ omnib⁹ rñsurus. alioq̃n assignare m⁹ ei p emptorio terminuz sup̃dictũ. sciret q̃ quãtũ ꝛe iure⁹ possem⁹ ꝓcederem⁹ extũc in negotio memorato. ¶ Expectãtib⁹ igit̃ aduersarijs ipsum diu vltra terminũ duxim⁹ expectãdũ. si ip̃e direxit simplicẽ solũmõ nũciũ ꝑ excusatõis ꝛas afferẽtem scribebat. n. q̃ nũciũ. cui cũ a nobis recederz iniũm⁹ viua voce. vt citaret eũdẽ. sero ꝯcepat. vñ poterat⁹ tũ ꝓpter termini bꝛeuitatem tũ ꝓptervias discrimia nõ se ꝓspectui pñtare. ¶ Sz ꝓtra hoc

per his. ⁊. ff. de iure ꝛeli. l. i. ⁊ oĩa q̃ iure scripto tarata nõ sunt, iudicis arbitrio relinquũt. vt equitate pẽsata, ꝓcedat. s. de trãsac. c. vl. b.

Q ¶ Vm dilecti ꝓ canonicoꝝ suoꝝ. ¶ No. q̃ in cã cõi eiusdẽ litis vn⁹ admittit̃ ꝓ alio p⁹ lite ꝓtestatã volẽs agere ꝑ ipso. ⁊ ꝓstet eũ ñ hꝛe mãdatũ ꝑstita cautõe ꝛe rato. C. de ꝓcur. eiusdẽ lit. l. ij. ar. s. de ꝓsti. cũ. m. vbi ꝛe ꝺ. Itẽ aliꝺ spãle. q̃ p⁹ lit̃ ꝓte. cauet̃ de rato. vt i. l. ꝑdicia. ꝓ. illõ. ff. de ꝓcu. põponi⁹. §. rati. Itẽ aliud spãle ẽ hic. q̃ in cã criminali admittit̃ vn⁹ ꝓ se ⁊ ꝓ alijs. ij. q. v. statuit. ꝓ. si duo. ⁊. iij. q. vi. ꝺ quippe. ¶ Sz nõ credo q̃ i tali casu audiret̃ vn⁹ ꝓ alio sine mãdato. q̃ tal cã ñ ꝓprie dicit̃ cõis. imo vn⁹ solus posset agere ĩsolidũ ꝯcipiẽdo ꝓ electũ ⁊ tm̃ facẽdo q̃ꝑtũ pl̃es. ⁊ isti hẽbãt ẽt mãdatũ ab alijs, vt hic dicit̃. b.

h ¶ Crimina. s. dilapidatoꝝ. excõicatoꝝ ⁊ piuriũ ⁊ q̃ ad ministrauerat ꝓfirmatõe ñ hĩta. itẽ q̃ erat in minoribus ordinib⁹ ꝓstitut⁹ hec oĩa obijciebãt̃ in mõz exceptõnis vt ptz in integra. ꝛe hoc. j. de accu. sup̃ his.

l ¶ A grauamie. q̃ ĩferebat ei altera ꝑs extra iudiciũ vt vl̃ et in iudicio. q̃ pl̃es ꝓmissiões emanarũt sup̃ m ¶ Prosecut⁹ si statuissz terminũ sue ap ꝺ negotio pellatõis debuit ꝓdẽnari ad oẽs expẽsas. q̃s aduersarij fecerũt postq̃ iuerũt ad curiã. q̃ nõ misit sufficiẽtẽ ꝓcuratorẽ ad curiã. j. de ap. nicolao. ⁊. c. reprehẽsibilis. ⁊. c. sepe. ⁊ ꝺ verũ ẽ q̃n̄ in iudicio appellatur

n ¶ Sufficientẽ. legitime cõstitutũ ⁊ ad agẽdũ ⁊ respõdẽdũ. s. de ꝓcu. c. i. ⁊. c. accedens. ⁊. xxiij. q. v. ꝛe liguribus ⁊. ff. de ꝓcu. murus. §. pena.

o ¶ Emere. ĩ pẽptorio iudex dz sic cõminari. s. de in integ. resti. tum er lꝛis. ⁊. ff. de iudi in ꝛemptorio.

p ¶ Nũciũ nora p nũciũ fieri citatõem

q ¶ Poterat. sic. s. de elec. bone. ⁊. j. de ap. ꝓstitutus.

r ¶ Sub hac. hoc fuit sũptũ de lege. ff. de arbi. celsus. ⁊

ẽ si. s. de resti. spo. c. vl. ⁊. viij. di. quo iure. ⁊. s. de of. dele. cũ sup. ar. ꝺ. j. de spõ. sicut. ⁊. ff. de ꝺdi. ⁊ demon. ex scriptura. ⁊. ff. de le. iij. ea tñ adiectõ. ⁊ insti. de ꝛbo. ob. §. oĩs stipulatio. ⁊. ff. de ꝺdi. insti. siq̃s ita constitutus

s ¶ Hñsalem. ¶ Ex hoc vñ q̃ lz aliq̃s iusto ipedimento sit detẽtus. vt venire nõ possit. q̃ tenea tur mittere ꝓcuratorẽ. v. q. iij. si e⁹ grotãs. vbi ꝛe ꝺ. ⁊ viij. dist. epis. ⁊. c. placuit. ⁊. lxv. di. siq̃s metropolitana. sic. j. de ap. constitut⁹. ⁊. s. de elec. bone. ¶ In ꝺrium vñ. q̃ nõ teneatur mittere ꝓcuratorẽ. dũmõ mittat excusatorẽ. sup̃ ꝺ ꝓcu. q̃relã. vbi ꝛe hoc. q̃ reuocat̃ sẽtentia si. ꝓbet̃ iusta abñtia. vt ibi ꝛe j. de re iudi. cũ bertoldus. ⁊. ff. de dã. infec. si finita. §. si forte. ⁊. viij. q. i. p. se. ntiũ. ¶ Nam egritudo ꝓrogat diẽ. ⁊ si tũc iudicauẽrit iudicatũ nõ vt̃. ff. de re iudi. q̃stiõ. et

faciebat. q̃ sic excusatorẽ dire xerat. sic dirigẽ potuerat rñsalẽ. cũ ei nõ fuisset iniũctuz. vt ad cãm in ꝓpria ꝑsona dũtaxat veniret. sz vl̃ ipe accederet vl̃ ꝓcuratorẽ idoneũ destinaret

¶ Preterea cũ mandat̃ alicui i. vt ad certũ terminũ se iudici repñtet. duo sub hac⁹ forma mãdãt̃. vt ad iudicẽ veniat. ⁊ ad diẽ sibi ꝓfixã accẽdat vñ si venire nõ possit ad diẽ assignatũ tenet̃ nihilominus se iudici ꝓsentare. ¶ Si eĩ mãdat̃ alicui. vt alij ad certũ diẽ certã rẽ exoluat. nõ iõ erit a mandato solutus. si soluere nequerit die data. imo ad solutõez elapso etiaz die solutioni ꝓfixo tenet̃ q̃propter q̃z dict⁹ elect⁹ nec ꝛe

si cã ꝓbabili abñs est. nõ ꝓcedit̃ ꝺ eum diffinitiue. s. de of. fi. dele. ꝺ sultatõib⁹. ¶ Itẽ fm hoc nõ ẽ melioris ꝺitõnis q̃ abest er iusta causa q̃ꝑ q̃ er iniusta. fi. n. nõ vult interesse vl̃ nõ ꝓt. sufficit ei si mittat ꝓcuratorẽ. ff. de ꝓcura. l. i. ⁊ delegatus nõ ꝓt cõpellere ptes. vt ꝑsonaliter q̃s ad cãm veniat. nisi in casib⁹ in ꝛecre. inno. iij. de iudi. c. iuris esse. ⁊ generaliter ab initio ante libelli oblationẽ quotiẽs q̃s abest er necessitate subuenit̃ ei. ff. er q̃ cau. ma. sed ⁊ si. §. i. ad hoc dixit vincen. q̃ reus ad causã citatus si arduae est cã ⁊ venire nõ ꝓt. nõ tenet̃ mittẽ ꝓcuratorẽ. sed excusatorẽ. ar. illius ꝛecre. s. de ꝓcu. q̃relã. nisi spãliter hoc in citatõne dicat̃. fm q̃ hic dictum fuit. sed actor semp tenetur mittere. ff. de diuer. ⁊ tẽp. pre. l. i ¶ Dicas q̃ actor ab initio ante libelli oblationem aut ẽt citatõm nõ cõpellitur agere. sed ne fiat ei preiudicium in ꝓscriptõe circa rem suã ẽt infirmus ⁊ impeditus compellitur constituere ꝓcuratorẽ. q̃ saltem litẽ contes. ⁊ sic interrumpat ꝓscriptõem. ⁊ sic indirecte compellitur. sed ꝓ iudicem non compellitur ⁊ sic intelligitur l er ꝓma. ff de diuer. ⁊ tẽp. ꝓscrip. l. i. reus non cõpellitur venire iusta de cã impeditus. ⁊ ꝑcipue si cã est ardua. vt dixi ĩ ꝛecre. querelam supra ꝛe ꝓcu. sed sufficit mittere excusatorem qui de hoc fidem faciat. vt ibi. sed in casu pñti. iste electus simpliciter misit nuncium cum litteris allegando quasdam friuolas excusatõnes. s. calores estiuos ⁊ q̃ tarde receperat nunciu⁹ ⁊ insidias allegabat sed ñ probabat. ideo non condemnabatur in expensis tanq̃ ꝺ tumax. ⁊ secus est in papa q̃ in alijs iudicib⁹ ⁊ tamen circa principale non ꝓcedit papa. ¶ Si tamen aliquis ẽ longo impedimento detentus ita q̃ non ẽ spes q̃ ñ possit venire ad causam. et negotium tale sit q̃ nõ possit aliquo modo expediri p ꝓcuratorem tenetur mittere saltem. vt lite contestata. vt sic non currat prescriptõ actori. sed si perpetuo sit impeditus. tunc tenetur omnino mittere procuratorẽ ad causam. alꝫ ꝓcedit̃ ꝺ illũ abñtẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Expectans.ꝛ sic vñ.q in crimle purgari possit mora.ar.ff.sicꝫ caut.ꝛ si post tres.ar.C.j.q ma.accu.pos.cū in tua.

b Calores.iuxta illud. Nos genꝰ ignauū tecto gaudemus ꝛ umbra.ꝛ ita est ar.q nō excuset augustinꝰ q̄n teneat q̄s ꝓsecū appellatō em ad cui⁹ riā.arg.C.l.xxiiij. di.quoꝝdā.

c Cōtumacem vñ poterat C eū ꝓcedi ad diffiniti uā sniam cū agerē de electōne.s. lite nō ꝓte.qm.§. i.ꝫ q̄ appellauit amplius expectatur.j.c.pri.

d Expēsas.ar. q̄ in cā criminali siue denūciatōis vl inq̄sitōis seu exceptōis locum hꝫ petitō erpensarū.C.q̄ ac.nō pos. q̄ crimē.ꝛ sic lex illa.C.de iudi.sancimus.ꝛ.s.e.c.pr locū hñt siue causa sit ciuil siue criminalis.de expensis dictū ē satis.s c.pri.ꝛ fit hic condemnatio non p̄missa taxatōe.dic sup b.put notat. s.de pcu.auditis.

Quom olim ponēt.nō tō statim debuit ei credi.q̄ sepe hmōi eulogia ex mala fide fiūt.ff.de custo.et exhi.re.diuus.nemini.n.cito manus ipones.xxiij di. q̄d est cito.ꝛ.s.de ele.cū nobis olim ꝫ tō credidit ei papa.quia ei soli fiebat p̄iudiciuꝫ.fiē clerico q̄ celebrat in secreto.s.ō cl'i. peg.ertue.

nerat nec sufficiētem miserat rūsalem c ad diē sibi statutū l' post etiā diuti us expectatus a nec de vicino eius aduentu spes erat.ut pote q̄ per lras vt cūq̄ excusauerit mozam suaz. ꝛ calores b estiuos ꝛ infidias sibi positas formidabat.eum reputauim⁹ ꝓtumacē c.ꝛ ad legitias ꝛ moderatas expēsas d quas aduersarij ei⁹ fecerāt a tpe citatōis emisse.quā ex tūc expectare inceperāt.ipm.curauimus ꝓdemnare.

1 dē armachano ꝛ caselen. atēpis.

Quam olim.d.clericus s. c.pape.p.n.diuersis p̄latoꝝ hibernie lris p̄sentatis se assereret i ep̄m fuisse roscē electū nullusq̄ appareret.q̄ aliq̄d cōtra eū ꝓponeret e dictus.p.n.ei munus fecit consecratōis ipendi.postmodū.f.ꝛ g.mona chi ad eiusdē.p.n.pñtiā accedētes vterq̄ se asseruit a canonicis roscen.eccie fuisse electū.ꝛ q̄ p̄dictus.d. per falsas lras fuerat cōsecratus. ꝓpter quod idem.p.n.causaz vobis sub ea forma commisit vt de forma ꝛ processu electionis memoꝝati .d.solicite quereretis.ꝛ si eum electū canonice fuisse constaret.ipm faceretis pacifica possessione gaudere.alioquin f inter p̄dictos f.ꝛ.g.audiretis cām et cuius electōem canonicā ꝛ magis rationabiliter factam inueneritis alterius curaretis electōi p̄ferre.ꝛ infra. Cunq̄ a vobis dictus.d.tertio citatus g vō se nollet conspectui p̄sentare: ꝓcedentes in causa tam ex testimonio cleri ꝛ pōpuli roscen ecclesie q̄ assertione regis coarcaie ꝛ p̄elatoꝝ ꝓuincie d predicto.f.electōem fuisse celebratam.canonice vidicistis. ꝛ eam curastis auctoꝛitate ap. ꝓfirmare h p̄sertim cū m capitulum roscen.eccie dictum d.se nō elegisse cōstanter assereret n ec de p̄dicti.g. monachi electōe aliq̄tenus cogitasse. Interim memoꝛat⁹.d. ad ap.se.accedēs sup q̄busdam alijs grauam inib⁹ ꝛ iniurijs C dictū.f.ꝛ quosdam alios lras impetrauit eodē.f. postmodū ex pte vra nobis lras p̄tāte. q̄ q̄liter a vobis in cōmissione p̄dicta ꝓcessum fuerat ꝓtinebant ꝛ infra. Volētes igit ad huc miserico⁹diter i agere cuz abūt e.ut ex malicia ꝓuincak dcm.f.ad vos duxim⁹ remittēdū. Vādam⁹ q̄tenus ñ obstāte q̄ eiusdem.f. fuit electio confirmata.sepedictū.d. si in hibernia l poterit inueniri.legitīe citetis ad cām.ꝛ facultate sibi defensionis indulta in cā ipa canōice ꝓcedatis. Qui si inuētus infra tres mēses vestro se cōspectui cōtēpserit p̄sentare.ad cōsecratōem dicti.

l Ut cōuincat. s.n.v.q.q̄. pñti. C. te iud.auc.iube.et sic iudet p̄t ꝓcere ꝓtumaci .s.ō of. dele.ꝓsuluit.ꝛ.s. e.put.ꝛ.j.c.pr.et C.qūo ꝛ qñ iudet l.i.b.

l In hibernia. ar.citatōes extra p̄uinciā nō ē faciendas.s.de ele. cozā.ꝛ.s.ō maio. ꝛ olim.c.vlt.sed si ñ p̄t inueniri.ad d mū illius q̄ citat. mitti dz.s.e.cām. ꝛ.j.e.venerabilis. ꝛ citādus ē q̄s edictis vl'libis.ff.de fideicō. liber cum vero.§.vl.vl'si nō hꝫ domicilū.vbi hꝫitare ꝓsueuit.ff. de dā.infec.l.q̄. §. p̄tor.j.de cle.non resi.et tue.vl' apō suā eccliā.j.e.c. finali

m Anni.Sz q̄ re expectaut vltra ſ ex menses ꝛ id.s.vt.li.nō ꝓte. qm.§.i.ꝫ hoc ideo q̄ appellauerat. vt sequit. Ez palia ē iura nōt.q̄ fuit expectandus s.de ele.dudū.ꝛ.j. de re iudi.cū olim ꝫ forte ꝛō expectabat.q̄ erat consecratus.ꝛ cum eo tractabat cā. sed ibi nō tractabat. nisi inter elisētes Item q̄re hic assignat tps appellāti contra id quod legit.j.de ap.ex infinuatōe.Rñ.q̄ p̄figit ab eo ad quē appellat ꝛ q̄ p̄t.sed omnia ista ex misericordia intelliguntur facta.

n Facto.sic.j.de ap.dilecti.ꝛ.c.vt nr̄m.b.

Veritas.retulerūt.in modū denūciatōis.q̄.q.vñ quapropter.sicut in integra.

p Per cōtumaciā.Nō.q̄ p solā cōtumaciaz p̄t ē t q̄s suspendi ab officio ꝛ bñficio cū papa eū confirmat.q̄ cōzā p̄mis nō cōparuit.

q Judicib⁹.secundis.s.i

r experiri.i.defendere.sic.s.d iudi.c.i.

s Neglexit.ꝛ sic nec cozam p̄ris nec corā secūdis fuit lis ꝓte.ꝛ tñ lata fuit sniā diffinitiua.vt.j.sequit.

t¶ Malicia.s.c.pt.vbi de hoc.⁊.c.ꝑpt.
v¶ Excõicatõis sniam.cũ iã esset ꝛu spensus.⁊ ita cre
scente cõtumacia crescere dz ⁊ pena.s.vt.lite ñ ꝓte.qm
in fine.⁊.ff.de pe.l.regulati.
x¶ Probatum.hic pz.q lite nõ ꝓte.recipiunt testes.⁊
ita nõ solũ recipi
untur.vbi agit õ
electõe plati.vt.s
vt liten ꝓte. qm
§.porro.ꝛ etiam
vbi agit de testi
tutõe ad idẽ facit
j.de cle.nõ resi.ex
tue.⁊.iij.q.ir.ocer
minus ⁊ hoc ideo
est.q periculosa est
mora vtri ngz. q
vtilitas eccie vtro
q casu impẽditur
ꝑm.l.õ crimie nũ
q̃ ꝓcedit õ abñ
ẽ lite nõ ꝓte. nisi
in causa õ appari
torem.¶.de pe.ne
diu ꝑ cõtumacia ve
ro annotãt bona
⁊ expectãt ꝑ annũ
⁊ postea devoluũ
tur ad fiscũ. nec su
per bonis audit.
si sup crimine. vt
¶.de req.reis.l.ij.
si aũt lis ẽ ꝓtesta
ta.⁊ hoquet de cã i
maioribꝫ crimibꝫ
nũ q̃ ꝓceditur õ
abñtem.imo aut
dit q̃ncũq̃ vene
rit.ff.de req.reis.ã
nus. sed ibi de cõ
testatõe litis nil
dr. sed ita intelli
gũt doctores. Sz
in minoribꝫ q pnã
relegatõis vl dã
nũ estimatõis cõ
nẽt. bene ꝓcedi
tur õ absentem.
ff.de penis absen
tẽ. sz accusator sp
z esse pñs. fallit
in bcasu. ¶. de ad
ul. t. q̃us vbi ꝓce
dit õ reũ abñte ac
cusatore. ℣. disti
guebat. an liq a t
dcãr nõ. si liq de crimine vl ꝑt liqre. cõdemnat abñs.
⁊ sic intellexit.iij.q.v. q̃quis.⁊.xxiij.q.iij. de illicita ⁊ se
cũdũ hoc posses intelligere. qõ hic dr.⁊.j. q fi. sunt. le. p
latum. hic bene liquebat de crimine abñtis ꝑ cõtuma
cã.⁊ ita nõ esset aliqõ ꝛriũ fm canones.⁊ si nõ liqt de
crimie. tũc excõicat reus.⁊ sic intellexit.xi.q.iij. rursus.⁊
q̃cũq̃. nec distiguebat an fit lis ꝓtestata vl non. vñ nñi
moderni doctores dicũt. q nũq̃ ẽ ꝓcedendũ õ abñtez
liten ꝓte.⁊ intelligũt illõ.c. decernimus. cum lis erat
ꝓte. sed si lis nõ est ꝓtest. vl si ẽ ꝓte.⁊ nõ liqt de cã tũc lo
cum hz.xi.q.iij. rursus.⁊ q̃cũq̃.⁊ ita õdicunt huic decre.
q hic lis non fuit ꝓte.⁊ tñ fertur snia õ abñtem de cri

f. omni occasione postposita ꝓcedatis. Si aũt in hibernia i
uẽtus nõ fuerit ind ulto sibi
vnius annim spacõ. ex quo ad
nos ⁊ si non verbofacto ⁊ tñ
intelligik̃ ꝓuocasse arrepto iti
nere ad sedẽ aplicam veniẽdi
dicto. f. admistratiõez roscen.
eccie in spũalibꝫ ⁊ tẽporalibꝫ
cõmittatis. quo elapso eum ñ
differatis in episcopum cõse
crare. I dem.

Veritatis est verbũ or
gano dñice vocis emis
sum: infra. Sicut canonici cu
rien. in nostro audit orio retu
lerũtº. h. curien. eps eccias su
am nõ solũ vilipendo ꝛepre
sit. sicut publica ꝓdicabat in
famia. sed homicidio incestu
alijsq̃ criminibꝫ polluit.⁊ infra
Sup his commisimus ꝓmo
cãm tri doñ. epo ⁊ abbati mõ
tis sancte m arie ⁊ ꝓposito de
insula. scõo quoq̃ bzirien si. epo
⁊ ipis abbati ⁊ ꝓposito.⁊ infra.
Cle ex cũ eps ipe ꝓpozum iudi
cum pñtiã adire ꝑ contumaci
amp cõtempsisset auctoritate
nra fuit ꝑ ipos iudices ab offi
cio beneficioq̃ suspẽsus ⁊ infra
Tandẽ vero cozã iudicibꝫ q ca
nonica citatõe vocatus ꝑsen
tiã suã difficulter exhibuit sed
friuolã tũc excusatõez malicia
cõcepta ꝓtẽdens expiriꝛ cum
canonicis in iure neglexitº. q̃
de cã nos de ꝓfi. fra. no. suspen
dentes epm ipm. vel potius
suspẽsionẽ a iudicibꝫ factã au
ctoritate ap. confirmãtes ter
tio sup his cumano epo ⁊ abba
ti sci. a. cãm ad separandaz
maliciam ꝛ ipius epi cõmisi
mus audiẽdam. qui ꝓtibꝫ cita
tis cum nec per se nec per re
ponsalẽ idoneum cõparue
rit. in eundẽ ꝓpter inobediẽ
tiã excõicatõis sniam v si pro
tulerũt. testes ex pte vra. quẽ
admodũ in mandatis a nob
accepant. admittẽtes. s. abba
tes priores ꝓpositos ⁊ alios re
ligiosos viros. ꝑ quos quẽli
bet articulũ criminũ ꝓdictoꝝ
cõstat fuisse ꝓbatũ ꝛ. ⁊ infra.
Nos igik̃ videntes ordinẽ iu
diciarũ in hoc facto fuisse ser
uatũ. cõsiderato ꝓterea q ꝑ
snias in se datas celebrare õ
sũpserit. cũ multi ꝓlati eccias
õ eundez epm scripserint nec
vnus ꝑ eo defendẽdo ꝛ vl ali
quatenus excusando. in noie
dñi cũ apl'o oẽm in obediẽtiã
vlcisci volẽtes. lz absentes coz
peª ꝓsentes tamen spiritu iu
xta verbũ eiusdẽ apl'i tulim?
sniam ꝓpetue depositõis in
ipm. ⁊ eũ tã a pontificali q̃z ab
omni officio sacerdotali ꝓhã
tes fine spe restitutõis aliqua
duximus cõdemnãdũ. ea ni
hilominus in irritum reuocã
tes quecunq̃ post inhibitõz
ap. se. seu factam suspensionẽ
et excommunicationem de re
bus ecclesie alienare ꝓsum
psit.
I dẽ in cõcilio generali.

mine. nec expectat ꝑ annũ ⁊ testes recepti fuerũt. Qual
liter intelligiẽ quod hic dicit. ita q non õdicãt capitula
ꝓdicta ꝓt dici. q hic recepti sunt testes de spãli mãda
to dñi pape. q̃ hz ptãtem et supra ius. j. de ꝛes. ꝓb. ꝓpo
suit. ⁊ ipe idem tulit sniam de positõis. vñ factũ fuit ad
ꝓsequẽtiã trahi ñ
dz. imo fm q ipe
iudicat. ⁊ alij dñi
iudicare. j. de re iu
di. in cãis vl melio
rus dicas. q. c. de
cernimus. ⁊. c. rur
sus. ⁊. c. q̃ciaq̃ lo
quũtur vbi dir ecte
agit de crimine
⁊ nõ intelliguntk̃ li
te. ꝓte. hz er lra nõ
colligat. Sed. ca.
istud loq̃tur in a
lio casu. cũ b agit
de crie in moduz
venũciatõis seu in
q̃sitõis. nã canonici
curien. venũciaue
rũt hec crimina to
mino pape. de q̃bꝫ
publica infamia
laborabat epus
iste. vt dr i pn. vt
bene colligit ex ã
tiqua decre. ⁊ ita
bñ pñt testes reci
pi ⁊ ferri snia con
tra cõtumacẽ. s.
vt lite nõ ꝓte. qm
§. sũt ⁊ alij. ⁊ j. de
accu. q̃liter ⁊ qñ. ij
§. dz. ⁊ plus ẽ etiã
hic. q hz ponit̃ in
modũ inquisitonis
ꝓpter homici
diũ. cũ al's in mo
dũ inq̃sitõis nõ de
beat q̃s deponi. j
de accu. inq̃sitõis.
i. ñso. ⁊ quia cele
brauerat excõica
tus. ꝓpter qõ so
lũ potuit deponi.
xi. q. iij. siq̃s. pbr.

y¶ Defendendo. quilibet enim admissus fuisset ad de
fensionẽ ipius. ff. de pcu. fuũ quoq̃. §. publice. sz hoc de
rũ ẽ ad allegãdas cãs abñtie. sz nõ ad cãm. q in crimini
bꝫ non interuenit procurator. si agatur directe. j. õ accu.
veniẽs. i. q. vij. siq̃n. ⁊. ff. de pub. iudi. l. pen. §. ad crimẽ.
Sed cum hic non ageretur directe. potuit procurator
interuenire. j. de accusa. super his. ⁊ supra de ꝓcur. tuic.
s. e. cum dilecti.
a¶ Corpore. sic. ij. q. i. de manifesta.
b¶ Inhibitõem. sic. j. de spon. impu. ad dissoluendum
⁊. j. de no. oper. nunc. cũ ex iniuncto. si. s. de of. dele. vene
rabilis. ⁊. j. de accu. c. vlti.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Contigit. fuãde. fm legistas inpprie dr cã rei fuande. vbi qs inuenit actõne reali. i q; casu ẽ statim ver⁹ possessor fm eos. C. de pscrip. xxx. l. xl. an. siqs ẽptõis. §. pe. sz ꝓmutabit. q; re⁹ veniẽs. j. annũ eũ recupat fm formã iuris. s. vt. lite nõ ꝓk. qm̃. §. i alijs ti bi est ar. p hac opinioe in xbo recupet. sz illõ erpo nit ibi fm iura canonũ. Proprie dr cã rei fuãde. q; añ annũ ñ ẽ ver⁹ possessor. sz custos potius. j. ti. pr. c. vl. s. de of. or. pastoralis. xb. vex. In psonali vero actõe fm oẽs ppie dr cã rei fuande si ue cã custodie. tal n. custos ẽ. ñ possessor. ff. de acq. possidere. §. vl. l. siqs ante. nec tũc ejcit possessor. ff. de dã. infec. si finita. §. siqs aũt. ff. vt in possessorio. l. is cui. i. tñso. sz tãtũmõ fm decretũ ejcit pmũ possessorẽ. ff de dã. infec. si finita §. vbi xo. ita vt qui erit in possessione. diuerso tñ respectu. Possessor gaudz agrũ. colligetz fructus. sz alter eos custodiet. ne disscipent ab isto. ff. vt in possessorio. le. is cui. §. q; legatorũ. In reali actõe secũ. vt dr in vltia notula hui⁹. c. ñ iudex ñ multũ festinabit ad missionẽ in possessiõez. q; si re⁹ ꝓbabit iustã cãm abnẽ restituet. ff. de dã. infec. si finita. §. si forte. vl forte ipo iure. ff. de publi. credi. ipatores. s. j. de re iudi. cũ bertuld⁹. Sũmati examinabit g iudex negotiũ. añ qz mittat alteram ptiũ in possessiõz. s. vt. lite. ñ ꝓte. qm̃ frequẽt. §. q; si. s. C. de w. auc. i possessorio. auc. s q; iurat.

b Nõ pt ꝓ istũ q; nõ admittit aliũ in possiõem. pla re media sũt ꝓdita. q; enumerant. s. vt lite ñ ꝓte. tue. s dic io. q; si p annũ steterit in ercõicatõe. pdit possessiõez arti. q. iij. rursus. s. c. q; cũz. Sz bñ credo. q; ex vi ercõicationis pdat possessiõez. sz er eo q; nõ admittit illũ ad possessionẽ bñficio hr⁹ ꝓstitutõis. s. c. illa nõ loquũt in cã ciuili sz. c. rursus loquit i crianali. s. c. q; cũz loqt. cũ de crimie agit siue ciuiliter siue crimialiter. s fic ñ tãgũt istuz casũ sz fm hoc ꝓtingẽt q; efficiretur possessor ille q; ñ fuit missus in possessiõez nec pnũciat⁹ mitti. due. n. sũt pene pcedẽdi ꝓ ptũa cess. vna p missionẽ in possessionẽ. alia p ercõicatõem. vbi vna tm̃ iponit alia ñ inducit. nisi exp̃sse iponat. immo cũ vna ñ timet. tũc dem̃ alia ipo

c Melioris nat. vt. s. vt. lite ñ ꝓk. qm̃ frequẽt in fi. ñ. n. melior dz eẽ ꝓditõ illor. q; deliquũt. cz eor q; obediũt. ff. de w. iter vi. s vro. l. ij. §. i. s. de postul. ad hoc xb. nos. sc. s stulti ñ dñt eẽ melioris ꝓditõis cz piti. ff. q; vi aut clã. l. fuus. s. xvi. q. i. legi eplaz i pn. s. ff. ð no. l. ñ solũ ð.

C Actor ver⁹. idẽ vr fuisse statutũ p leges i psonali actõe. vt si p aduersariũ impedior possidere. q; nihilomin⁹ p possessore delxo hr i ac si possidẽz. ff. de w. auc. iud. possi. cz uis. sz si p aliũ impedior. ille tenet mihi ad interesse. ff. q; lv cãis in pos. eat. l. pr. s bñ si soluẽdo fuerit. al's intelligo possidere. ff. de eo p quẽ factũ erit. l. vl. i. tñso. s. ff. ð w

Contigit[a] iterdũ. q; cũ actori ob cõtũaciã ad uerse ptis adiudicat cã rei fuãde possessio ꝓpter rei potẽtiã siue dolũ. actoris ifca ãnũ rẽ custodiẽdã nãcisci ñ pt[b] vl acqsitã amittit. s sic cũ fm mr̃ tor assertoz ver⁹ ñ efficeretur p⁹ lapsũ ãni possessor. reportet ꝓmodũ de malicia sua re⁹ ne igit ꝓtũar mãdatoz[c] cz obediẽs ꝓditõis existat. ð cãonica eq̃tate sãcim⁹. vt in casu pmisso actor[d] ver⁹ ꝓstituat[e] elapso ãno possessor.

Gre. ix. archiepo burdegal.

Venerabilis. f. n. s infra Volẽtes finẽ[f] iponi litib⁹. ne imortales existãt. mãdam⁹ qten⁹ ad initiũ ꝓrie[g] vẽtur[h] drageſime. qð tibi pentoriũ tminũ duxim⁹ assignãdũ sup iur pmatie. qð bituri ceñ. archiepus i te aci ꝓuincia tua se hr̃e ꝓponit. p te l p procurato rẽ idoneũ sufficiẽt instruct ũb ad litẽ ꝓte. s ad alia oĩa negotia pagẽda. q; necessaria decisioni negocij videbũr. nro te cõspectui repñtes. Nos veroni hilomi⁹ archidiacono trãsuigeñ s m. canonico turoñ. tedimus in mãdatis. vt s ipi ad eũdez terminũ auctoritate nra iuxta pmissam formã te pẽptorie citare procurẽt. s si nõ poteris i ueniri faciãt vt citatõnis edictũ p ipos vl alios apud eccles fiã[i] tuã publice ꝓponat.

De eo q; mittit in possessiõm cã rei seruande

Alexander. iij. priori s fratribus de guiseburg.

Constitutis i pñtia c nra. r. canõico vro s rñsalibus ꝓpositi de lo. et eleganter. §. si dolo.

e Constituat ñ determinat b. an ipo iure an p lapsũ ãni ꝓstituat ver⁹ possessor an p iniam iudicẽ. s vr explsũ. q; ipo iur ãno elapso sit ver⁹ possessor. s. de of. or pastoralis. xb. vex. s j. ti. pri. c. i. s ẽ simile. q; trãscursus ãni puat aliquẽ stipẽdio suo. si tãto tẽpore steterit ercõicat⁹. xi. q. iij. rursus s trãscursus anni ꝓstituit aliquẽ ipetrãtẽ. j. ð xpẽ. et cõicam⁹. Sz ꝓ vr. q; p⁹ ãnũ ipetrat fm decretũ. j. ti. p. c. i. s ff. de dã. infec. si finita. §. iulian⁹ sz illõ loq̃t in psonali actõe. Ad hoc dicas. q; i realibus acõibus ñ hz locuz fm decretũ. nec ẽ necesse. hz solum trãscursus ãni facit aliquẽ possessorez vt in decre. pastoral nisi qs ad cautelã ipetret illud. sz i psonalibus actõnibus necesse hz ipetrãt fm decretũ. q; alis intelligit ñ possidere. j. ð pbat. et lris. s sic ñ pscribet. Sz bñ obtineret vnifozmiter i oĩbus qz i cã noali s in cã dãni ifecti fm decretũ ꝓstituit aliquẽ dñm si re⁹ erat dñs sz si ñ erat dñs cõstituit vex possessorẽ s dat ei cãm pscribẽdi siue vsuca. ff. ð dã. infecti finita. §. iulian⁹. s. ff. de acq. pos. possideri in fi. s ff de noxali. s generali. sz i aliqs psonalibus fm decretũ ꝓstituit aliquẽ possessorẽ. vt. s. vt lite ñ ꝓk. qm̃ i fi. fm intellectũ quẽ posuit ibi io. i hoc. s. vt exonẽr ab onẽ pbãdi ðbitũ. sz ñ pscribit. q; qñcũq; dñs offert ðbitũ restituet ei res sua. nisi distracta sit auctõe iudicis. vt. C. ð distrac. pig. si pus. aliũ intellectũ dixim⁹ ibi. Sz nũq̃d idẽ iurs ẽ i spualibus cãis. vt si petat eccia l pbẽda ab aliq; s re⁹. j. ãnũ ñ cõpareat. vt p⁹ ãnũ actor verus sit possessor. vt sic pscribat eccias vl pbẽdã. cũ actor nũq̃ institut⁹ fuit forte ieccia dico q; si petat eccia tãq; ppetas vl aliꝰ spuale. elapso ãno ver⁹ ẽ possessor s pscribere pt. j. ti. pr. c. i. si xopetat eccia tãq; bñficiũ siue pbẽda. ñ habet ibi locũ pscriptio q; titul⁹ ñ pscribit. sola. n. possessio ñ facit aliquẽ securi onẽ. sz canõica electõ. ff. ð sec. lxrẽni⁹. ar. j. ð isti. ex frequẽtibus. q; em̃ dic se platũ eccie l canõicũ ñ pdest. pbaẽ pscriptõi nisi oñdat titulũ siue libellũ sui ordiatõis. ñ. q. i legũ. s. j. ð pb. dilcõ. s. s. de pba. ex infinuatõe. nec obstat j. ð iurepa. cura. q; pscribit ibi eccia tãq; ppietas. vt dixi. ñ tãq; platura. nũq̃. n. fm iura canõica p fm decretũ dari⁹ pscribẽdi. nisi adsit bõa fides. j. ð pscri. vigilãti. s. c. qm̃ oẽ. sz cũ aliqs mittit i possiõz bñficij q; nll m titulũ hz. nũq̃ pt hr̃e bonã fidẽ. s io non pscribit. q; i hmõi spualibus bõa fides s iust⁹ titul⁹ requr̃t. s. ð pscrip. si diligẽti. Quid g opat fm decretũ i hmõi spualibus. forte vt possit pscribere ꝺ oẽz agẽte. si hr̃et bonaz fidẽ. s aliquẽ titulũ. ñ tñ pscribit ius plature l pbẽde. sz pscribit ꝺ agẽte tm̃. Hodie xo ille q; agit ꝺ aliũ possessorẽ sup dignitate psonatu vl bñficio eccliastico obtinẽdo. ñ dz mitti i possessiõz cã rei fuãde ꝓpter ꝓtũaciã ptis aduerse. ne p hoc ad eã ingress⁹ pateat vitiosus. sz i eo casu lite ñ ꝓk. liceat

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iudici negotiũ terminare. vt in cõci. lug. de eo q̃ mit. in pos. cã rei fuande. c. eũ q̃. & illõ scias. q̃ missus i possessionẽ ex pmo decreto ñ vtẽ fructib. imo eos cõfuare tz. vt ipe restituat eos cũ ipa re. si. j. annũ re⁹ recupat possessionẽ. j. de seqst. c. ij. si ñ recupat rẽ suã. j. annũ in actõe reali. hẽbit oẽs fructus vsq; ad lit. ꝓte. postea sup ꝓprietate audiet. si pea agẽ voluerit q̃ possessiõem amisit. & ex pmo decreto ñ vtẽ fructib. pro hac. ff. q. ex cau. i pos. eat fulcimul in pn. sz p⁹ pm decretũ vtẽ fructib. vt in pos. leg. is cui. §. q̃ legator in fi. sec⁹ tñ ẽ in petõne hereditat; vbi ds ꝓpter nimiaz tumacitã cõsecẽt fructꝰ. ff. q. ex cau in pos. eat fulcimus. §. vl. Sic cum vẽter mittit i possessiõz vtẽ fructib. ff. de vẽ. i pos. mit. l. i. §. i. & ff. si mulier vẽ. no. in po. cã lũ. cã. cẽ. de. l. i. §. mr ere sẽ. Similiter cũ ipubes ex cartb. edicto mittit in possessionẽ. ff. de carb. edic. sz si is. §. ij. Item q̃d dices h missus m possessionẽ ex pmo decreto ejiciat. an possit petere restõnem. vt q̃nõ ꝑcipue pm iura canonica. cũ ñ possideat. sed tñ custodiaz hẽat. vt s. dictũ est. q̃ non sufficit ꝓbare deiectõnem. nisi ꝓbet possessiõem. vt. s. de of. dele. ꝯsultatõi. & s. de restitu. spo. olim. vñ nõ posset agere vt possidetis. ff. vti. pos. si duos. §. creditores. sed dicas q̃ pt petere restõem conditõnaliter ex illa. l. C. ō ptoz. pi. l. vl. pm illos q̃ dicũt. q̃ stat in im ẽ ver⁹ possessoz saltẽ in actõe rea li. ñ videat q̃ cõ cũ hẽat veram possessiõem. sz cõmutabilem.

Venerabilis finẽ. sic. s. e. finẽ. & s. de ꝓcu. ꝯstitutis. & C. de agri. & cẽ. li. xi. & C. de iudi. ꝓperandũ in pn. & iõ vsq; ad trienniũ restringũt lites pm leges. vt in pdic. l. ꝓperãduz. ne imortales existãt. vt ibi vẽ pm iura canonica nõ finiẽ instãtia. iudicũ elapso triennio. s. de iudi. venerabis.

Prorie. & si Bñ fuisset appositũ. de prõia intelligere tur. ff. de. v. ob. eũ q̃ calẽdis. l. fundũ q̃z in pn. ber.

Sufficiẽter. instructũ. sufficiẽs dr q̃ ad agẽdũ & defendẽdũ & rñdendũ ꝯstitut⁹ est legitime. de hoc dictũ ẽ. s. de ꝓcu. ci. & c. a ccedens. & c. mandato.

Sciam. sic. g̃ dz citari q̃ ꝓsonaliter nõ inuenit. s. e. cãm q̃. vbi satis dr de hac materia. Sz q̃d fieret si reus veniat. & iudices impediti ẽt si venisset. ꝓcedere nõ potuissent. nun q̃d tenebit saltem ad expẽsas. vt q̃ sic. qz cõtumax ẽ. vocati. n. ñ ẽ ꝯtẽnere auctoritatẽ ptoris. et ff. de iudi. siqs er aliena. & ff. de re iudi. ꝯtiacta nec prosse vt si casu ꝓcessus iudicis impedit sicuti si facto fecerit. nõ vt obtẽpare volũtati. ff. ō. ꝯdi. & vtẽnõ. l. i. in. fi. certus. n. casus dz esse ad hoc. vt non veniat. ar. ff. ō. iudi. pos. fm tab. l. i. §. i. & sciẽtiam tñ. & lz mea nõ interfit. teneor tñ venire ff. si quis cautio. si eũ. in pn. Ar. ꝯ. ff. siqs cau. l. q̃. §. siqs in iudicio in fi. & ff. siqs i ius vo. ñ ierit. l. ij. in fi. qz nihil interest actoris reũ nõ venisse vt ibi ff. de iudi. non vt. & ff. de peculijs eo tpe. & ff. de arb. si quz dies. §. si arbiter. ꝯ. sed si in aliquem. & hoc verũ ẽ. q̃ ñ teneatur. j. de eo q̃ mit. in pos. cã rei seruande. c. i.

Constitutis. seruande. sup possessione super qua agebat tanq̃ sup ꝓprietate. secus si agat super bñficio vl dignitate. j. in concilio lud. c. ti. eum qui.

Assertõne. C. si ꝓ vim vel alio modo. l. ij. & ita p cõfessiones pnũ constitit de meritis cãe. & iõ ex confessiõe ꝓcedit ad sniaz. s. de trãsac. ꝓterea. ij. & s. reiti. spo. cum ad sedem. ad fi. q̃ confessus in iure. ꝓ iudicato hẽt. j. de cõfess. cum sup. & c. se. & C. de cõfes. l. vna.

diffinitõis snia iuiolabilit ob fuet. eã aplico duxim⁹ prõcinio roborãdã. Clemẽs. iij.

Cepõ & ardia. ebor.

Cum sic accepim⁹ iter p subdec. & abbatissã & cõuẽtũ scẽ trit; sup eccia d capit. qõ vteret. thaur. & de commit. abbatesse ac ard. chimeñ. a se. ap. delegati moniales ipas rei fuade cã i possiõz rei pti te⁹ miserũt. vñ cũ hoc ad sub decãi noticiã pueniss ad ardi. pdcm accessit & offerens ei sistẽdi iudiciũ cautõem. quoniã abbas. de corinth. profectus

Dolũtatẽ. ñ tñ studiosam seu cũ effectu. qz p eum stetit. & ñ p iudicẽ vl p aduersariũ. alias si stetisset p iudicem vl ptẽ aduersam. nõ imputaret ei. j. e. c. pz. imo & si iudice hẽre ñ pt. coram publicis & honestis psonis dz cautõez offerre ac pstare. vt postea nõ currat annalis pscriptio. s. de of. oz. pastoralis. in fi. & j. e. cũ venissent. Itẽ est ar. hic. q̃ volũtas sola nõ sufficit sine effectu. j. de re iudi. cũ aliqlo. & ff. de ꝯst. pecu. ꝓmissoz. §. cõstituto. & ff de re iudi. l. iij. §. ait. ptoz. & lxxvi. di nõ satis. & ff. q. imo. pig. vl hypo. sol. l. ficut. §. si voluntate. arg. ℈. xxxij. q. v. nec solo. & c. q̃ viderit. de pe. di. i. siqs cũ telo. xiij. q. v. si q̃d inueniste. So. vbi ō necessitate op⁹ ẽ fcõ ñ sufficit volũtas. si factũ adipleri pt. alias volũtas reputat ꝓ facto vt in. c. ñ satis. Vl aliter vbi qs hz volũtatẽ faciẽdi bonum. sufficit sola volũtas. si non pt facere illud. Sz si si volũtatẽ hz malefaciẽdi. & eũ ñ stat. puta qz ꝓcedat actũ exteriorem ei imputat. de pe. di. i. siqs cũ telo. & in plurib. l. ibidẽ. alias sola volũtas ñ imputat. qz cogitatõnis pena nemo mẽt. ō pe. di. i. §. cogitatõ. & §. cogitatõ.

Parati. si vero non fuissent parati eam recipere non noceret ꝓpositio. ar. ff. de lege. ꝯmissõ si fundus in. fi. §. cõmissoria vl si eam pstare non posset non imputatur. qz manus est actio &c. ff. de dolo. nam is. & s. de rei. spoli. olim. ij. & j. de sol. odoardus. pstat ergo quã pt. s. iuratoriã. j. de tẽp. post diuoz. re. p vias. & C. de epis. et cle. auc. generaliter. & in auc. vt nulli iudiciũ. §. si. vero coll. ix. sz illud ꝓtestet. j. de ap. c. vl. Itẽ hẽs hic. q̃ pti pstanda ẽ cautõ ista. qõ ẽ verũ & iõ si nõ pt iudex hri. pstet pti. & iudici etiã potest pstari pte absente. j. e. c. ij. & s. ō. of. oz. pastoral. Si ãt neuẽ pt inueniri. pstat alicui honeste psone. q̃ recipiat cautõez noie aduersarij.

Saluo iure & sup ꝓprietate. sic. s. vt lite nõ cõte. qm̃ §. qõ. si in fi. & s. de tẽ. & ꝓtu. ꝓ put in fi.

Habeatis hic sumit ar. q̃ fm decretũ necessariũ sit in reali actõe. sz iõ datũ fuit scõm decretũ. qz dubitabatur sup cautõe. an ifra annũ pstita fuisset & iõ reuocabat in dubiũ inf ptes. ō B satis dcm ẽ. s. ti. pr. cõtingit.

Dom sic rei pete. sic. s. vt lite ñ ꝓte. qm̃. §. i alijs & j. e. c. vl. C. ō his q̃ ad ec. cõfu. pñti. §. cũ aũr.

a ¶ Obtinere. ſz nō debuit cū pl'es fuiſſent iudices ipe ſol⁹ reſtōz dare nō poterat. qz ſolus nō hēbat iuriſdictionē. s. dēpoſ. dele. cāz mr̄imoniū. r. c. vno delegato p. r. ꝯ. q. vi. §. diffinitiua. ⁊. itē ſi pl'es. Ar. ō. qz cū res eēt tpe pe/ritura archid. poterit ſe intromittere. ſic apparet in tu/

toꝛib⁹. ff. de admi. tu. tutoꝛ q. §. i. ſed nō ē verū vt dicū ē cū nō hꝫ̄et iuriſ/dictōz. poterat tamē cautōem recipere ab ipo nomīe ad uerſarij non tāq̄ iudex ſz tāq̄ hōneſta pſona. r ſic nō recurreret tēpus. s. de of. oꝛ. paſtōa lis. ⁊ hac cautōe dcm̄ ē i pri. c. s. e.

b ¶ Recepta. et ita qō nō potuit fa cere p̄mo mō facē dz. vt poſſeſſionē recuperet. ſic j. c pri. ſic ēt ſi ad ter/minū veniꝛe. aut ēt ſoluere nō po/tuiſti. nō tñ p⁹ ter minū eris a ſolu/tōe abſolut⁹. s. de do. ⁊ ꝑtu. cū di/lecti. ff. de arbi. cel ſius.

c ¶ Non ſteterit no. q ſi p me non ſtat. q̄ imn⁹ faciaz qō debeo. nō ē mi hi iputandū. ſic. s de reſcrip. ſi autez ⁊. c. plerūq̄. ⁊. s. vt lite nō ꝓte. qm̄ circa p̄n. ⁊. j. ō ap. er inſinuatōe. ⁊. q̄ q. vi. āteriozꝛ. §. ad hoc. ⁊. j. de app. ex rōe. ar. ō. s. c. pri. ſz ibi voluit ſolūmō. ſz nō cū effectu. et volūtas ibi ſtetit in ſuis terminis. hic vero voluit ⁊ ob/tulit. ſz defuit q̄ reciperet ⁊ abñte illo q̄ fuit cā cuſtodie in poſſeſſionē miſſus. ex cā neceſſaria poſſeſſio reſtituī nō dz. j. de ℣. fig. dilecto.

Q Vm veniſſent cā cuſtodie. ar. q nō ſit poſſeſſoꝛ ſz tm̄ cuſtos. ſic. j. e. c pri.

e ¶ Reſtitueret. hic male pnūciauit. qz p̄mo de/buit ei de erpēſis ꝓſtare ſaltē p̄ iuramētū. ¶. de iudi. ſan cimus. p̄miſſa taxatōe. s. de pcu. ꝓſtitutis ⁊ hic in fine di cit quas abbatē ꝓſtiterit ꝓpter hoc feciſſe. vñ ꝓperā. p ceſſit. qz nō debuit ꝓdēnare eū ad volūtatē abbatis. vñ papa ñ ſtat illi ꝓdēnatōi. ⁊ p̄ter ea ꝓdēnatō erpēſaꝝ dz fieri tpe p̄ſtāde cautōis. quo recupat poſſeſſioꝛ. s. vt. lite ꝓte. qm̄. §. in alijs. ⁊. j. de ſeq̄ſtra. nō. c. i. ⁊ hic in fi.

f ¶ Obtulit. p hanc oblatōem cautōis interrūpit p̄ſcri ptōem annalē. s. de. of. oꝛ. paſtoralis i fi. ⁊. s. c. pr. Et p ℔ vī renūciaſſe appellatōni ⁊ ratā habuiſſe ſnīam iudicū illoꝝ erq̄ acq̄euit. illi. ar. s. ō of. del'. gratū. ⁊. j. de teſti. cūz veniſſent. ⁊. ar. ff. de iudi. ſz verū. ⁊. ff. rē ra. ha. l. iij. §. falſ⁹ §z ꝓtra innuit. ſ. qz papa mandat inq̄rī de appellatōne q̄re p hoc nō intelligit renūciaſſe. Dicas erquo aduerſa rius noluit recipere cautōem ⁊ reſtituere poſſeſſionem ſtatim licuit ei ꝓſequi appellatōem. ⁊ ita cū p eū ñ ſteterit quin dediſſet cautōem ⁊ recepiſſet poſſeſſionē ſz po tius p aduerſariū ⁊ p iudicē. ei circa poſſeſſionē recup randā obeſſe nō dz. vt. s. c. pri. q̄d g̃ ꝓfuit ei appellatio multū ꝓfuit. qz ſi appellatō ſua fuit legitia nō condem/

in ālgliā ⁊ abbas thꝭſauricū. vi am tuerat vniuerſe carnis in/greſſus. poſſeſſionē infra annū ſibi ſſignari cū iſtātia poſtula/uit. ſz in potuit obtinere a. ⁊ in fra. Diſcre. v. mādam⁹ q̄ten⁹ ſi ē ita ſiſtēdi iudicō ab eo cau tōe recepta b. ei poſſeſſionē re ſtitui faciatis. nec obſtare vo/lum⁹. q̄ ānus elapſus eē ꝓpo niť. ſi p eū nō c ſteterint q̄min⁹ infra annū ⁊ poſſeſſionē recep it. ⁊ dederit cautōem. Inno. iij. vb. ⁊ ſenogalieñ. epis

Q Vm veniſſent ad ap. ſe. abbas ſci angeli. ⁊ p. gall'. idē. p. ꝓpoſuit. q̄ p̄dictus abbas cū ſup q̄dā poſ/ſeſſiōe coꝛā io. ap. ſe. le. traxit ī cām ⁊ infra. Verū legat⁹ iſte cām cōmiſit iudicib⁹ ſm ius ⁊ bonā terre ꝓſuetudinē termi nādā. q̄ cū ſm ius tm̄ vellent ꝓcedere. p̄fatus. p. nr̄az audiē appellauit. ſed iudices nihilo/minus ptē aduerſam in poſ/ſeſſionē rerum petitaꝝ indu/cendā cā cuſtodie d decreuerūt ita q̄ ſi vſq̄ ad annū ⁊ diē p̄ſta ret ſiſtēdi iudicio cautōem. et parti alteri. xxx. libras reſtitu/

eret c ꝓ expēſis. reciperet poſ ſeſſionē eandē. cū. g. ap. ſ. e. le. infra annū fuiſſet terrā illā in greſſus ipe cautōem ſtandi iu ri obtulit f coꝛā eo. ⁊ poſſeſſio nē ſibi reſtitui poſtulauit. pa/tus expēſas reſtituere factas in lite. q̄. vi. lib. fūmā ſicut aſſe rit nō excedunt. ſz abbas. xxx. lib. ſibi reſtitui petijt quātita tē. ⁊ infra. Nos igit̄ ipm. p. cau/tōne g p̄ſtita in poſſeſſionem credimus reducendū. hoc ēt decernētes. vt ſi conſuetudi/nē quā allegat laudabilē eſſe conſtiterit. qz ex hoc ſequitur eū rōnabiliter h appellaſſe ad reſtituēdas expēſas nullate/nus cōpellať. alioq̄n cū ex hoc appareat eum fruſtratoꝛie p/uocaſſe. ad reſtōem cogať ex/pēſarum illarū i. quas abba/tem cōſtiterit ꝓpter hoc ne/ceſſarias k in lite feciſſe.

Gregorius. ix.

Aduerſarius tu⁹ p⁹ citationis ledictum ad remota loca ſe tranſfe/rens ꝓcuratoꝛem legitimū non dimiſit. ⁊ denūciatōe pu blice coā dom̄ m non apparet

naбiť ī expēſis. ſi ñ fuit legitia ꝓdē naбiť in expēſis neceſſarijs. quas ꝓpter hoc ꝓſtite/rit abbatē feciſſe vt dicit in fi. ſi eñ ñ appellaſſet ſim pliciter reſtituiſſet expēſas.

g ¶ Cautōe ſuffi/cienti. j. de ſeq̄ſtra c. i. in fi.

h ¶ Rationabili/ter. cū ſic papa iu beat inquirī dap/pellatōe. pz q nō ceſſit ab ea ob latōem cautōis. ſz hoc fuit culpa aduerſarij q̄ eam noluit recipere. qō ꝓfuit huic appel/lanti in hoc. qz nō ꝓdēnatur in expē ſis ſi legitīe appel lauit. et ſic meus fuiſſet illi acceptſ ſe moderatas ex/penſas.

i ¶ Illaz. ⁊ etiaz ad eas quas fecit in rebus quarum poſſeſſionem te/nebat conſeruan dis etiam ſi nōer pediebat facere il las. dum tamen credebat erpedi/re. ff. de bo. au. iudi. poſſ. p̄toꝛ ait. §. quod ait prętoꝛ. alis generale eſt vt non ſufficiat credere erpedire. niſi in ve ritate erpediat. ff. de neg. ge. ſed an vltro. §. i. in fi. vtli/ter enim velet ceptum eſſe negocium. ſz non ſpectemus euentum. vt ibi dicit.

k ¶ Neceſſarias. neceſſarie erpenſe dicunturimpenſe. ſine quib⁹ deterioꝛ eſſet res ſi non fierent. aut etiam pe riret. ff. de ℣. ſign. impēſe. ⁊. ff. de pig. ac. ſi neceſſarias. ⁊ ff. de impē. in re uo. fa. impēſe. ⁊ dualo. l. ſe. ad hoc. dcm̄. eſt. s. ti. pr. finem.

Q Iaduerſarius citatōis. hoc ideo dicit. qz ſi ante citatōnem ⁊ non in fraudem ſe ab ſentaret. non daretur reſtitutio poſſeſſionis contra ipz. ſz preſens vellet probare ſpoliatōnem ⁊ poſſeſſionem s. de of. dele. ꝓſultatōnibus. ſed miſſio in poſſeſſionem cā cuſtodie nihilominus fieri dz. ⁊ ita q̄ diritpoſt cita/tōis edictū. idem intelligo etiā ante citatōem. qz dz di/mittere. ꝓcuratoꝛē qui ad loca remota ſe trāſtulerit. de hoc dictum fuit. s. de. of. de le. ꝓſultatōib⁹. vnde ſupple hic marime.

m ¶ Domi. ſic. s. de uo. ⁊ ꝓtu. cām q̄. ⁊ bi de hoc. ⁊. c. ve/nerabilis. ⁊. ff. ex q̄. cau. ma. item ait. §. hocautem. ⁊. l. ſe. ⁊. j. de cle. non reſi. ex tue. b.

¶ Qui defendat eundē. ergo si appareat q̄ defendat eūdē. audiēdus ē. ff. de p cu. fuū q̄z. §. publice. ⁊ l. absēs ⁊ l. e. exigēdi. p̄stita satisdatōe. vt in. l. exigēdi. ⁊ ff. de ius vo. neq̄z. §. q̄ in ius. ⁊ ille q̄ defendit. id facere dz. qđ dñs in lite faceret. ⁊ cauere idonee. i. iudicatū solui. ff. de pcu. ꝫ hec plo ne. §. defendere. ⁊ appellare tenet⁹ tur. hoīpm. pnūciabit. s. de p cu. ñ minste. ⁊ j. de ap. si nulli. ff. ō neg. ge lerito. §. vlt. ⁊ ita q̄libz tenet mittē procuratorē q̄liter cūq̄z sit absēs. alis requisitis amicis ⁊ facta denunciatōne si ñ defendit. p̄cedit ꝺ̄pm. vt dicat. ff. ex q̄. cau māu. itē aut ptor. §. vl. ⁊ l. se. ⁊. s. de w. ⁊ cōtu. cām q̄.

¶ Memoria nīa ñō excidit. ⁊ infra. Statuimus vt lītē p̄hibitōis [b] q̄s ad petitōez a p̄decessoris cantuar. ⁊. f. direximus. nullū tibi p̄iudiciū [c] faciāt. q̄ minus tibi ⁊ successoribus tuis liberum sit. quemadmodum vobis ē bñficio p̄uilegioꝝ ap. se. indultum ⁊ tu ⁊ p̄decessores tui cōsueuistis facere. ante vos p totam āgliam deferre crucē [d] quousq̄z diffinitiua sn̄ia decernat. an eccia tua ꝺ̄ [e] iure hoc debeat hre.

¶ Memoria p̄bibuit iōis ꝑbor. acēsis. a p̄decessoribus ex p̄uilegio. ap. sed .. faciebat crucē portare a ñ se p totaz āgliā papa ad petitōem cātuarien. a p̄decessoribus p̄hibuit ei plras suas. ne b̄ faceret. donec ꝺ̄gnosceret an b̄ faceret de iur si q̄z papa p̄uauerat illū sine cāe cognitōe. dicebat a p̄decessoribus eboracen. q̄ nō debuit p̄hiberi a ñ cāe cognitōem. vñ papa statuit. q̄ ñ obstāte illa vl aliq̄ p̄hibitōne faciat a ñ se crucē portare p totā angliā q̄libz cōstituerit. an c ¶ Preiudiciū. ⁊ ita qđ illi de iure hoc facere debeat. citet facti ē. p̄t licite reuocari. xxv. q. ix. qđ ds ꝺ̄mittit. ⁊ c. sn̄iam rom̄e sedis. ⁊ sapiēs ē reuocare qđ p̄raue fecit. xxj. q. iij. magne. ⁊ ff. de re iudi. q̄ iussit et errorē suum q̄libz emēdare tenet. j. de accu. q̄liter. ⁊ q̄n. i. j. ō sen. er. sacro. ⁊ de ap. cū cessante. ⁊ i auc. ō nup. circa p̄n. per vnā colūnā. colr. iij. ¶ Erq̄ papa reuocat qđ iniuste fecit multo fortius ⁊ alq̄ b̄ facē dñt. imo ⁊ qđ bñ factū ē. si in aptat ē occasio mali destruēdū ē. liij. di. xx. xj. q. i. cer d ¶ Crucē deferre. ¶ No. q̄ incorporalia te ego sū possidens vl q̄si possidens. vt hic. ⁊ lxxiij. di. fidēs ⁊. s. de cā pos. ⁊ p̄pte. cū eccia. ⁊ j. de p̄scrip. si diligēti. ff. de usu. l. iij. §. si vnā. ff. de acq. re. d. seruꝰ. §. i. Item p̄z. q̄ lite pen. nō dz q̄s p̄uari sua possessiōe. xvi. q. iij. volumꝰ. ⁊ j. ō p mile. dudū. ⁊ C. de rei vē. l. vl. ⁊ in auc. vt in medio litis sacras iussio. ñ fieri. §. illud q̄z. colr. vij. ⁊. ff. de pe. hē. dnus pl⁹. ⁊. vij. qi. iij. nōne. ⁊ j. ti. p̄. c. ij. ⁊ p totū nisi al⁹ suspect⁹ ēt de dilapidatōe. iij. q. ij. q̄ ea. ⁊ j. de simo. b̄ pēl. ⁊ ff. q̄ fals. cog. si fideiussoꝝ. §. vl. ⁊ j. ti. p̄. c. iij. ⁊. ij. q. vi. quotiens. ij.

e ¶ De nit. ¶ No. q̄ q̄tuoꝝ p̄triarchales sedes vbiq̄ p̄nt crucē a ñ se portare. p̄terq̄ in vi be romana. vl i p̄ntia pape vl p̄r⁹. s. pape legati. j. de. p̄ule. antiq̄. alij vero ñ nisi in p̄uincia sua. ⁊ nisi b̄ alicui p̄uilegiū spāle sit cōcessū. vt hic dicit. ⁊ ita qđ dicit de iure. i. de p̄uilegio spāli. ⁊ de iure cognoscit q̄liter fuerit p̄cessū vt rū p surrep tōem ⁊ in p̄iudiciū alteri⁹ vl nō. q̄ sic ñ dz valere. ar. s. de usu pall. ij. ex tuaꝝ. ⁊. s. de of. oꝛ. lg. ⁊ ff. neq̄d in lo. pub. l. q̄. §. fiq̄s a p̄cipe. q̄ i p̄iudiciū altēr⁹ dari nō dz p̄ ulegiū. vt in. §. pri. fiq̄s ⁊. s. ō. ꝺ̄sue. cum olim

¶ Audabilē. p̄batā. s. de of. dele. cām mīmonij. j. de diuoꝛ. porro. ⁊. s. de resti. spo. ex p̄q̄stōe. ⁊. vij. q. iij. nōne. ⁊. xvij. di. §. hinc ēt. ⁊. xvi. q. iij. volumus. ⁊. xv. q. vl. c. vl. ⁊. s. ō in inte. resti. cū veniss̄et. ⁊. s. c. p̄ri. ⁊ C. de rei vē. res aliēas ⁊ C. de p̄ba. l. ij. et C. de lib. cā nō iō. Ar. §. j. de re iud. teneoꝛ. So. ibi. ⁊ j de regu. veniēs Itē ar. ō. s. de resti. spo. lr̄as ad fi vñ nō fuit plena restō. Sz id iō est q̄ hēbat inconti nēti p̄bationes. nec sunt ꝺ̄ria. q̄ ibi agit⁹ possessorio. hic nō. vñ nō dz alteruter p̄uari ⁊ illetrī q̄ cōscius ē impedimēti. ſi dz exigē nec redere. vt in decr. lr̄as. b.

¶ Eccia sancte marie Cal⁹ ad vtrāq̄z dēcre. istaz s. ⁊ sequētē. Eccia sancte marie in via lata mouit qōem ꝺ̄ io. de ateia sup q̄busdam possessiōib⁹ cōrā iudice lite ꝑt. Idē io. possessiones illas transtulit in mōsterium sci filuestri. Deinde. b. senatoꝛ occasione cuiusdam statuti in quo continebat q̄ siq̄s rem litigiosam transferret in alium lite pen. possessio auferat possessori. ⁊ daret petitori. spoliauit monasterium possessionib⁹ illis ⁊ has restituit eccie sancte marie. postmodum sn̄ia senatoꝛis fuit reuocata ⁊ spoliata fuit eccia sancte marie ⁊ monasterium restituti⁹ lite illa pēdente. Celestin⁹ cām reuocauit ad p̄ntia suaz nō obstante illa reuocatōe diuerse sn̄ie late fuerunt p senatoꝛes. q̄ñq̄z p eccia. q̄ñq̄z p monasterio vltimo coram Inno. petebat eccia sce marie restōez illaꝝ possessionū. q̄b⁹ iniuste fuerat spoliata p quēdā ꝺ̄siliariū capitolij. dñs papa reuocauit in irritū q̄cquid actū fuerit ab alīs postq̄z celestin⁹ reuocauit negociū ad curiā suā. ⁊ restituit eccīam sce marie. ⁊ q̄ possessiones ille fuerūt obligate alij titulo locatōis post restōem factā ab io. de ateia. nec mōsterium poterat recuperare eas. vt eccīam restituēret. p̄cepit papa q̄ mō ach̄ alias possessiones eq̄ualentes p̄oꝛib⁹ substitueret loco p̄oꝛū. q̄ꝛ fcm̄ fuit arbitrio bonoꝛū vioꝝ. ⁊ ille substitute erāt pignoꝛi obligate. ⁊ papa fecit illas liberari a creditoꝛib⁹ q̄ dño pape īstrumēta pignoris reddiderūt. demū mōasterium petijt restōz illaꝝ possessionum ꝺ̄ sn̄iam senatoris. ⁊ Inno. ip̄m restituit ꝺ̄ sn̄iaz senatoris p̄cipiēs vt possessiones ille substitute ñ deberēt alienari. vt eccia si voluerit agē. ō p pietate. l. ō vitio litigiosi ꝺct⁹ sit. q̄ ō euicē valeat ⁊ hīc. h ¶ Successerit. b tō dicit. q̄ possessiones sup q̄b⁹ ꝺ̄ io. de ateia mouit eccia qōnē mōsterij ci filuestri locauerat alij locatōis ti q̄s mōasterium ꝛcepat a io. ō ateia lit. pē. vt. j. c. p̄ri. ⁊ b dē. vñ mōasterium q̄ ñ potuit illas possessiones reuocare. al⁹. possessores eq̄alēt⁹ p̄oꝛib⁹ substituit i loc illaꝝ

ꝛ ẽ hic ar. q̄ res q̄ succedit in locū alterius. codē iur cēse
tur cū illa ar. j. de vsur. cū tu in fi. ꝛ. rciū. di. c. vlt. ꝛ. rciū.
di. c. i. ꝛ. ff. de le. iij. l fideicōmissa. §. si rē suā. ꝛ. ff. de le. q. j.
¶ pator. ī fi. ꝛ. l. se. ꝛ. ff. de vi. inf vi. ꝛ vro. vxor marito. Ar.
a ¶ Litigiosi. pēa litigiosi. ctra ff. de fur. q̄ vas. §. vl.
ctus. ē. q̄ ēptor sci
ēs rē litigiosā p̄ci
um amittat ꝛ res
restituit nō vt ce
dat lucro aliena
tori. ſz p̄ciū ꝛ alia
tāta q̄ntitas ab eo
q̄ alienauit dabit
fisco. ignozās p̄ci
um recupat a ven
di tore ꝛ tertiā p
tē p̄cij. qz ei ñ mā
festauit rē litigio
sam fuisse. ¶ Et eo
dē mō punit dōa
tor ꝛ donatarius sci
ens vel ignorans
secundū q̄ tradit
C. de litig. l. vl. ¶ Di
tiū litigij dr cū q̄s
rē litigiosā i iudi
ciū deducta. de cu
ius dñio moue
q̄ō in factore ꝛ re
um. trāsfert i aliū
li. pē. siue sit res si
ue actōes. C. ō liti
ti. l. vl. i pn. ꝛ i auc̄
ibi posita. tñ i q̄bꝰ
casibꝰ q̄ ponunt in
ipa lege. p̄t res li
tigiosa alienari. s.
noie dotis donatōis
aīe nup. trāsactō
nis ꝛ diuisiōis re
rū hereditariaꝝ fa
cte vl p̄ legati vl p
fideicōmissi cām.
¶ Et hec locū hñt in spālibꝰ iudicijs. In ꝛ miuersalibꝰ vero
cū agit de hereditate p̄tor p̄mittit q̄nq̄s fieri alienatōes
s. p. ipēsis funeris. p solutōe debitī. pro cibarijs familie
ff. de pe. here. diu. ꝛ ita ecclia sc̄e marie potent agere de
vitio litigiosi ꝛctus ꝛ io. ō ateia q̄ transtulit possessiōes
illas in mōasteriū lite pē. ad penā ꝛ ad ipam rē ꝛ mōa
b ¶ Laboret. Sz sterium. vt in. l. p̄dicta. C. de litig. l. vl.
q̄liter p̄t eē. qz si mōasteriū offerat se lite ꝛdēnabit in ex
pēsis ac si possideret. ff. de rei vē. is. q̄ se. ꝛ. ff. de peti. here.
q̄ se liti. ꝛ cū volus p possessiōe habeat. ff. ō reg. iur. parē.
dic q̄ ces̄ant ille leges in ecclasticis negocijs. ꝛ ne veli
citum p̄sone. xc. xvi. q. v. si ep̄m lau.

¶ Ecclesia reuocauit. tāq̄s a nō suo iudice factū. qz
senatores ñ debuerūt r postea se intromittere. s
de of. leg. hz. ꝛ. q. i. nomē. iq̄ q. vi. multū stupeo
¶ Ar. ꝛ. s. de of. oz significauit. sz illud iō fuit. qz delegat⁹
nō p̄cedebat ꝛ altera ps remanebat in maifesto dōicto.
d ¶ Assignastis. ꝛ sic mōasteriū incidit in vitiū litigiosi
ꝛctus. vt. s. ti. pri. vt io. fec̄ vñ ne mōasteriū ꝛueniret de
vitio litigiosi ꝛctus. papa eq̄lētes possessiōes fecit
illis substitui. ꝛ ita nō p̄iudicat ecclie sc̄e marie cū mōa
steriū paratū sit suscipe iudiciū in re eq̄lēti. si. ff. de a
lie. iudi. mu. cau. fac. qz ēt in fi. ꝛ ex officō suo instituit eis
hāc penā. ꝛ merito qz dolo desijt possidere mōasteriū
vl. s. n. facit cū hēnti p possessore. ff. de rei vē. q̄ i petitorio
ꝛ ff. ad exhiben. iulianus. i. rūso.
e ¶ Poteratis q̄ forte ꝛductores potētes erant.
f ¶ Assignari. a monasteno. ꝛ cauere ēt debeāt. q̄ non
eent alīq̄ obligate. ar. ff. de pig. ac. creditio. ff. de rei vē. si
g ¶ Resignarūt. eo em̄ ipo vt res libera p̄ acceptū

sona eccie ō basseuilla exposu
it corā nobis. q̄ cū inter p̄de
cessorē suū ex pte vna ꝛ priorē
ꝛ monachos ō basseuilla ex al
tera sup decis noualiū ifra fi
nes pochie sue ꝓsistentiū qō
emersisset. ea pēdente corā iu
dicibꝰ delegatis abbas ꝛ quē
tus maioris mōasterij turoñ
q̄bꝰ subsūt pozꝛ monachi sup
dicti p se ac mēbris suis obti
nuerūt a se. ap. indulgētiā b sup
ꝓceptōe hmōi decias cuiꝰ p̄te
xtu priozꝛ mōachi supdictas
decias sibi vēdicare ꝓtēdūt. lz
in idulgentiā de dicta qōe fcā
mētio non fuisset. ¶ Ideo
q̄z mandamus. quatenus eis
dē iudicibꝰ in ūgatis. vt iduf
gētiā nō obstāte p̄dicta in ne
gotō ipo ꝓcedāt iuxta traditā
sibi formā.

¶ De seq̄stratōe possessionū ꝛ fructuum.

Inno. iij. mediolañ. aīepo.

a

Ho hoc vnxit nos
de ꝛ ifra. Abbas
de regla nobis ex
posuit. q̄ cum. m.

ra. ar. s. de pac. cuz
p̄dē. ff. de le. iij. q̄
chirographū. ff. q
res pig. ob pos. l. q
ff. de pac. l. q. in fi.
¶ C. de. sol. peccum e
¶ C. de v. l. i. ꝛ ¶ C. de
remis. pign. credi
tricē. ar. ꝛ. s. de re
nūc. sane. ꝛ. c. veni
ēs. ꝛ. ff. de pac. l. iij
vbi. dr. q̄z pignꝰ
restituat. nō vt re
mitti debitū sz se
cus ē si restituat
chirographū. vt i
ꝓmis ꝓcor. q̄lle
cui fit restō. vtili
tatē dz inde habē
ex chirographo
ꝓseq̄re nullā vti
litatē. si debitū. ñ
itelligat remissū
sz ex pignore sic q̄
pt vti pignore vñ
pignus sepe resti
tuit p̄cario ppter
vtilitatē. sz chiro
graphū nūq̄ ꝛ iō
debitū q̄ō ibi ꝛcie
tur. intelligit esse
remissum.

¶ Dilectus. indulgen
tia. ficeri
go ptz. q̄ litepen.
punlegiū siue idul
gētia sup re litigi
osa veritate tacita impetrata nō tenet nec valz. fic. j. de
testi. cām. q̄. ꝛ. j. de ꝓmule. dudū. ꝛ. s. e. a. memoria. ar. et
in auc̄. vt in medio li. sa. iust. nō fi. §. si vero. ꝛ. §. illud. ꝛo
colī. vtq̄. sic ꝛ p̄unlegiū nō valz tacita ꝓpositōe obtētū. j.
de decī. ex. multiplici ꝛ p̄unlegiū p̄ sniaz ipetratū sup
re iudicata nō tenet. vl rescriptū ad ea retractāda. C. vt
lite. pē. l. i. ¶ Itē nec confirmatō de re litigiosa. j. ō ꝓhr. vtī
vl inuti. siqs rei. sic ꝛ res ipa litigiosa in nullā dz trāsfer
ri ꝓhonā. xi. q. i. qz res qō tñ fallit in casibꝰ q̄ notant. s. e.

H ō. offō allegbat ecclia. ꝛ C. de litig. l. vl
legē illā. ff. de re iudi. iudex. ꝛ. s. de of. del. i lit
teris. ꝛ male. qz illud locū hz cū p̄uiciat sup
p̄prietate. ꝛ nō sup possessiōe. vl si ō mā ecclie
cō missum.

k ¶ Decit. Sz nūq̄d āno ela pso erit posses
sor. dcīm ē ō ō. s. ō w. ꝛ tu. ¶ Ti git. ¶ Itē nūq̄d abbas pos
set petē restōes tāq̄s spoliat⁹. ꝛ ibidē de hoc dicit.
l ¶ Indistincte. No. q̄ si ꝓmittit cā simpliciter. puta cō
mittimus tibi cām q̄ inter tales vertit sup tali rebꝰ tē
tā cā possessiōis q̄z p̄rietatis ꝓmissa intelligit. vt hic dr
ꝛ ar. C. ō rei vē. ordinarij. ꝛ. s. de cā pos. pastoral. ꝛ. j. ō te
sti. significauerūt. sz si cā possessiōis tm̄ ꝓmissa. nō p̄t co
gnoscere de ꝓprietate. qz cui ꝓmissa ē cā violēte tm̄. ō p
prietate ꝓgnoscere nō p̄t. ꝛ vno ꝛ eodē tpe cā possessōis
ꝛ ꝓprietatis diuersis iudicibꝰ ꝓmitti ñ dz. qz cōtinētia

cā dimēddi ñ dz. vt ß dic̄ C. ō iudi. nulli. ī. s. de cā pos. c. i ficut cā. ꝓprietat; ī vsufruct⁹. apō eūdē iudicē sūt tractā. vt. ff. vt lib. cā si pariter. ī. ff. de q. re. ad eūdē iudicē eaī. l. m. C Arbitrio. i ß ipm celesti⁹ peccauit. qz ñ ō i. ī. ij. buit facere e seq̄stratōez. nisi in casibꝫ q̄ notāt. j. e. c. pxi. ī vlt. vñ reuocauit seq̄stratōem. vt. j. pater.

N Seq̄strari. ß io fem. qz cū res apō seq̄strū ꝓpi tur. neuter litigā tiū possidet illā rē ff. xpositi. l. ij. §. i. nisi ß dām sit in se q̄stratōe. vt tm cā custodie deponat apō seq̄strū. ff. de acq. pos. ītere esse puto. ī sic pōsel sio p⁹ ea restituī illi q̄ obtinet in p⁹ prietate. vt seq̄ns q. ꝓprietas tra hit ad se possessio nē. s. de cā pos. cū dilect⁹. ī seq̄stra tō ista facta iunt a pud ꝑcellen. ī no uaī. epōs.

O Expēsas. sic. s. ß eo q̄ mit. i pos. cū venissent. ī. s. de dolo. cū dilecti. ī. c. finē libus vbi sat; de hac ma teria.

P Oblate. coꝛā regiñ. ī mutiñ. e⁹ piscop; nā aī epōs mediolañ. obtu lit cautōem stādi iuri. j. ānū sup pos sessionib⁹ illis de quib⁹ abbas fuit missus i possessio nē cā rei fuāde p epōz vōñ. sz aī epī abbatē expulit de possessione. vt di cum est.

Q Propter ß. i. ꝓpter vitiū ꝓtūacie. C. de iudi. sācim⁹ ī Sufficientē. Nota q̄ in casu isto sufficiēs cautō ē p ifāda. l. pignora vl fideiussoꝛes. ff. mā. si mādato. §. vl. ī ñ nuda. i sola p̄missio. vt. diri. s. vt lit. ñ ꝓte. qm̄. §. ī in alijs. ī. C. de ꝓbo sig. §. sancimus.

O Llectus. distrahūt. No. q⁹ ille q̄ mittit⁹ in pos sessiōem cā custodie. siue agat⁹ reali actōe siue ēt ꝑsonali. j. ānū ñ fac̄ fruct⁹ suos. sz custo dire eos dz ñ distrahē. vt. si. j. ānū re⁹ recup̄are voluēit possessionē. restituant⁹ ei fruct⁹. expēse tm̄ necc̄arie ꝑ fructib⁹ p q̄sdis fcē p̄mo dīnt deduci. qz ille in nullo cāu ꝓhibēt ff. fami. herc. fund⁹. ī. ñ so i fi. Si ꝓpo ñ veiat. j. ānū. tē p̄ mo ano elapso lucrat⁹ oēs fruct⁹. de ß dictū ē. s. de w. ꝓtō C Seq̄strari. No. q⁹ possessoꝛ lite pē git. ī ß in reali. dēt ñ dz remoueri de possessiōe nec ab ea seq̄strari. vt s. c. pti. ī. xvi. q. iij. volum⁹. ī. viij. q. iij. nōne. ī. C. de p ba. l. ij. ī. s. ñ. pr. p tot̄. ī. C. de ꝓhi. seq̄stra. l. vna. Q ñ q̄ tm̄ fit seq̄stratō i casibꝫ vt cū q̄s dilapidat fructus q̄s p uaēdz. vt ß. ī. c. se. Itē cū appellat⁹ ab executoꝛe mero tē seq̄stratō fit rei imobil⁹. ī fructꝰ ēt imobiles seq̄strāt apō possessoꝛē remanēte iur̄ possessiōis. C. q̄z ap. ñ rca. ab executoꝛe. Itē cū ꝑsona a q̄ res mobilis petit⁹ suspecta ē. ff. q̄ satisd. co. si fideiussoꝛ. §. vl. Itē si timeat⁹ dilapidatōe. ff. de ap. ipatoꝛes i fi. Item hōs ꝓclamat in libertāte seq̄strāt⁹ res eius. C. ō asse. tol l. ij. §. i. ī. C. q̄. adli. ꝓcl. ñ. lz. l. ij. ī. iij ī. C. ō. oꝛ. co. l. vl. Itē si colon⁹ ve lit possessiōes ꝓductas ōdere re. C. ō agri. ī. cēsi. l. vl. li. xi. Itē si marit⁹ ꝓgat ad iopiā seq̄ strat⁹ dos. ff. sol. ma. si cū dotez. §. sin āt. ī. C. ō iure. do. in reb⁹ i fi. ī in auc̄. de eq̄lita. do. §. illō. q̄z coll. vij. Itē si timeat⁹ de sententia viri. nec ꝑt ei ca ueri. s. ō resti. spo. lēas aut ēt cum timeat⁹ spōsā coꝛrūꝑpi. j. de spō. cū lo cū. Itē cū aliq̄d ē ablatū illi q̄ ē ō familia iudic⁹. ff. de of. pōsi. senatusconsult⁹. in fi. Itē ꝓpē ꝓtūaciā. s. de do. ī ꝓtu. ex lēis ī ß fit vt mitt⁹ agat⁹ cum ꝓtūacie. vt ibi dō

A Deo si dis lpēr. fi. C q̄z ap. nō reci. ab executoꝛe ī. ff. de ap. ipatoꝛes. in fi. vñ ꝓxime de cre. supra est. de ß sat;. dr. s. c. ꝓpti. ī fin hāc dcīe. ite lige q̄ō dr. ij. q. vi. q̄riēs. ij. ī ß io qz si ꝓfirmabit⁹ sīnia dz fruct⁹ ꝓceptos p⁹ lit. ꝓte. restituē cū ipa re. C. de rei vē

C Om mōsteriū. alijs modis. s. legi di. certū tis ī euidētissimis ꝓbōnib⁹ ī luce clarioꝛib⁹ C. de ꝓba. l. vl. ij. q. vl. sciāt. ī. v. q. vi. epiphāij l p ꝓpā ꝓfessōz i nuī factā. j. c. pt. ī. ij. q. i. nos ī quēcq̄ vl p euidētiā fcī. j. ō cohabi. cle. ī mu. c. vl. ī. s. ō. resti. spo. C Cōfessi. nulli g̃ō se cōfesso sup crīe ali cū ad sedē oꝛ credit⁹ fic. j. de testi. veniēs. ī. xv. q. ij. nemini. ī. ij. q. xi. negāda. ī. C. de accu. ī iscri. l. si. ī ß gnāle ē ꝓterq̄z de crīe lese maiestat⁹. vt ß ī pdcō. c. nemi. ī c. veniēs. Itē audit⁹ ꝓfessio vn⁹ latrōis ꝓ aliū. C. ō feri. puīcaꝛ. ī C. ō fal. mo. l. i. ī. ff. ō custo. ī exhi. reoꝛ. l. diu⁹. ī. ff. ō qō. l. i. §. siqs. Istz q̄ de se ꝓfitēt⁹ credit⁹ ñ q̄z tm̄ ad ꝓuīcēdū sed q̄z tm̄ ad ꝑsūptōz. vñ si adsūt alie ꝑsūptōes valēt ab⁹ p

C Intāta. ō q̄ dīnt se purgare cū fcia se ñ sufficeret mādatū sui ozdis. q̄ sint hōesti ī quēsatōz ip⁹ agnoscāt alis si ō fecerit. tāq̄z quicti puniāt. ī. ō pur. ca. cū. p. ī. c. cū dilēs. ī. j. ō si. insinuatū. aī si ifamari ñ eēnt ñ idicēt⁹ esī purgatō pp talē ꝓfessōz. ij. q. v. si legiti. vbi ō hac matia plen⁹ tractat⁹. vt. j. ō pur. ca. cū. p. ī. c. cū dilect⁹. ī. ij. q. v. pbē si aplet.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quum sup. ꝓfessus. ⁊ coram iudice suo .s. de iudi. at si clerici. al's ergo confessio non preiudicat quātum ad penam vl' condemnatōnem. ꝓdicat tamen quantum ad suspitionem. j. de excessi prelato. quē sit graue. Sed nonne iste fuit testis. qualiter ergo punitur pena ordinaria contra illud. s. de or. cog. cū dilectus. j. de exceptōnibꝫ. venies. in fi. ⁊ preterea. Nec accusatore non debet quis puniri. j. vt ec. bene. vt nostrū ff. de mu. ⁊ ho. rescripto. §. sicqꝫ. potest dici q̄ iste vel fuit denunciatus vl' inquisitio contra eum facta fuit. sic. s. de ele. p inquisitionem. vl' b̄ ex officio suo processit dominus papa ⁊ in odium criminis. arg. ij. q. ij. nihilominus. ⁊ ℓ de ꝓba. iubemus. ⁊ ℓ. de testi. nullum enim. ⁊ crimina vndecunqꝫ clamauerint. punienda sunt. xxxij. q. ij. ecce. vl' ideo puniē. q; crimē istud cōtingit principale negocium. sic. j. de except. c. i. in fi. ⁊ hoc videt̄ verius q; dicebatur ab aduersario. q̄ simoniace facta fuit electō. ⁊ qui electōem examinat. de omnibus inquirere debet de meritis ꝑsone de modo electionis de studio eligentium. ⁊ sic crimen illud contingit factuz principale. s. de elec. cum terra. ⁊ c. super eo. ⁊ c. scriptum est. ⁊ c. nihil est. de his omnib⁹ inquirit iudex ex officio suo de meritis electi ⁊ eligentium. ⁊ iste fuit vnus de electoribus. ⁊ ideo merito puniri debuit. si cōmisit in ipo negotio vicium simonie. siue de hoc actum fuisset. siue non. cuz ex officio hoc etiam fieri debeat. s. de elec. cum nobis olī vbi de hoc. ⁊ sic punit̄ aliquis sup eo de quo non agitur contra eum directe in odium criminis. vt innuit lra sequens. s. nos. quoniam vitium huiusmodi ꝑsequi nō. ⁊ est ar. j. de testi. tam lris. sic ⁊ maritus punitur de lenocinio. lz contra eum directe non fit actum. ff. de adul. l. i. § si publico.

De ꝓfessis. Clemēs. iij. Quum monasteriuz. c ⁊ infra Eos quoz suggestōe scel⁹ homicidij se p̄ b̄ ꝓpetrasse ꝓponat. nisi aliꝫs modis vez esse cōstiterit. nulli censemus pene subdendos. cū ꝑ im vtriusqꝫ iuris statuta de se cōfessi sup alioz cōsciēt̄ijs interrogari n̄ dēt. crimine lese maiestat̄. excepto de reatu ꝓpria ꝓfitētis ꝑiculosa confessio nō est aduersus quēlibet admittēda. Si tñ eos ifamia hmōi laborare cognoueris. singlis eis aditūctis tribꝫ sociis sui oris purgatōnē inūgas.

Inno. iij. canonicis ō bethleē. Quum sup electōez bethleē eccie. i. r. ⁊ p. qō vt ref̄. ⁊ infra. Quīn. v. canonicus bethleē fuit in iur̄ cōfessus. q; p p̄stādo alteri⁹ electōi cōsensu quingētoz ū sarac enoz ū[b] obligatōem recepit ⁊ mediator extitit simōiace p̄uitat̄. nos qm̄ vicium hmōi ꝑsequi volumus vt debemus ipsum p̄ dissimilitudā sniam duximus ab omni b̄ficio ⁊ officō ecclastico deponendum.

Grego. ix. b. iudi. bit. Ex pte abbatis ⁊ conuētus mōasterij. s. m. fuit ꝓpositus. q; cū inter ipos ex pte vna. ⁊ v. nomine sue prozis ex altera coz̄ te qō veteret̄. economꝰ monasterij memoratiqdam p errorē facti fuerit in iure cōfessus[c]. ex qbꝫ timet sibi p̄iudicium generari. Cum igitur negotio nōdū finito nemini noceat error[d] facti. mandamus. quatenꝰ si de huiusmodi potuerit error re docere. puideas. vt nullū sibi super hoc preiudicium generetur.

Sunt. s. de iuramē. calū. cū cām. ⁊ ēt postqꝫ ē ꝓclusū in cā j. de. fi. instru. cū ioannes. Ad hoc. n. vt ꝓfessio preiudicet alicui. exiguntur ꝓba. q; sit maior. xxv. annis. qz minor p̄t restitui ꝓfessiōem. ff. de minoribus. ñ oia. ⁊ ff. de ꝓfes. certū. §. i pupillo. Itē q; spōte ⁊ ñ coactꝰ. xv. q. vi. c. i. ⁊ xxxi. q. q. lo thari⁹. ⁊ ff. ō q̄sti. l. i. i. rñso. ⁊ §. diuꝰ ij. Itē q; er certa sciētia. qz si erranti cōfitendo ꝓpria bare se errasse nō nocet. vt hic ⁊ ℓ. de iur̄ ⁊ fac. igno. error facti. ⁊ ff. de ꝓfes. ñ fatet̄. Item q̄ se ꝓfiteat̄. qz ꝓfessio p se nō p deest. xiij. q. ij. §. i. ff. de interrog. ac. de etate. i. respōso Itē in iudicio et coram suo iudice al's non p̄iudicat vt. s. de iudi. at si clerici. ⁊ ℓ. e. l. v. na. Quīqz tñ ꝓfessio extra ius facta valet vt si qꝫs ꝓfiteat̄ debē se ex certa causa. puta emptōis vl' locatōis vl' aliq̄ cā ꝓsimili. si ꝓbet̄ confessio ita p testes q̄ fuerūt p̄sentes in ꝓfessiōe cōdēnabit̄ ex ea ℓ. de nō nu. pecu. l. generaliter. ⁊ l. aduersus. ⁊ ff. de ꝓba. cū de idebito. §. vl. ⁊ j. de fide instru. si cautio. ⁊ iij. q. ix. §. si debitū. Item si aduersarius[g] sit p̄sens. al's nō nocet. ff. de interroga. ac. l. vl. ⁊ ff. e. certum. §. fiqs. Item req̄ritur q; non sit contra rerum naturam. vt si confiteor me interfecisse hominē q̄ vivit. ff. ad. l. acquilia. inde neratius. §. vl. ⁊ hoc si ꝓpo eum vivere q̄ mortuus ē. Vel si cōfiteor illum esse filiū meū. q̄ ē maioris etatis q̄ ego. Vl' fiqs confiteat̄ factum cuius nomine actio cū alio esse ñ p̄t. ff. de interrog. ac. si is cuius. ⁊ l. confessiōibꝫ. Item q; non sit contra ius. s. de libero homine. al's non nocet. ff. de pac. iure gentium. §. ⁊ si postulatio. ⁊. §. p̄cedenti. ⁊. s. de pac. pactōnes. ⁊ j. de condi. appo. si conditōes. ⁊ rrr ij. q. ij. solet queri. Item ex q; re litigiosa. vt. ff. de interrog. ac. confessionibꝫ. Item in confesso nulle sunt ptes iudicis in cognoscendo. sed in sniando sic. quia delet ferre sententiam ex illa confessione. ff. ad. l. acq̄. pinde ⁊. s. de transactio. preterea. Item si quis confiteatur se seruum. talis confessio non nocet ei. vt. ℓ. de lib causa interrogata. lex ista fauore libertatis intelligitur de confessione facta apud iudicem. sed non in iudicio liberalis cause. al's contraria esset lex illa iubemus eodem ti. in fine. b.

Error facti. Error facti excusat. si probet̄ nondum finito negotio. vt hic. ⁊ in. l. predicta error. et infra de sen. ex cō. sacro. Error vero iuris non excusat. ℓ. de iuris et fac. igno. l. ij. et. l. cū q̄s. et sic p̄z q; confessio sindicis potest revocari. Item et confessio aduocati revocatur. j. decen. olim. vbi de hoc.

Saracenoz. exponūt quidā dādoruz regi. vt electōni p̄staret assensū. vl' potius ꝓ seipo recepit illā obligatōnem. vt ipe consentiret. ⁊ si sola talis obligatō simōiam induxit. lz nō recepit id q̄ venit in obligatōe. qz ita libus nulla pactio vl' cōuētio dz ꝑuenire. i. q. ij. q̄ ꝓpio ⁊. s. de pac. pactōes. ⁊. j. de simōia. c. pe. ⁊ est moneta que sic vocatur.

Expte. ꝓfessus. No. q; rubrica ista siue titulus de ꝓfessis locū hz p̄ lit. ꝓte. lz cdictū de interroga. ac. locū hz ⁊ añ lit. ꝓte. ⁊ post. qz iudex quotiens ⁊ qñcūqꝫ eā tas mouet ipm. dz interrogare ptes. ff. de interro. ac. vbicūqꝫ. ⁊. xxx. q. v. iudicātē ⁊ in casib⁹ q̄ notati

a Exꝑte.in chartophylacio. Chartophylaciū ꝺr locus seu armariū vbi charte vel instꝛa ponuntꝫ ꝓseruant.

b Dicēdū.reo.ſ. nisi sit vsurꝰ eis. ff.ꝛe edē.l.i.§.edēda. vꝫ nisi sint cōia.j.ꝛe fi.in

ſtr.§.ꝓterꝛus.nā angẽtan⁹ꝫ pblic⁹ eracto: rōnes ⁊ ſe tenent edere.ff.ꝺ iur.fiſ.in fraudē. §.erbis bonis. ꝫ.§ ſe.hic.n.reus ipa tor erat.ꝫi poſſeſſione obſeq̃or ꝓ ſtādor a rege.ar. ⁊.clv.di.q̃ ſincera vbi ꝺr.q̃ ꝙuince re velem⁹ iudeos er codicilꝝ ſuos.ꝫ illi noſtri ſunt.q: ꝙnnēt vetus teſtamentū.

c Cōtra te.ſi.E ꝛe teſti.nimis grae.ꝫ.C.ꝛe eden.q̃ accāre.ꝫ.inū.q.iū. q̃ imēdit.ar.⁊.C. ꝛe edē.nō ēnouū. ꝫ.l.iuſtū ē.So.ꝛe rū ē illud.q̃ nllꝰ ſua ꝓpria iſtra tenet dare aduerſario. vt ipe vtr eis.ꝫ ꝓcipue q̃ fa cūt ⁊ ipm. Contraria hic ſignata non ſunt ⁊ria.leges ille nō eſt nouū.ꝫ iuſtum ē.lo quunt ꝛe rōlꝝ cōmunibꝫ. et illa ꝛe edē.q̃ accāre ꝺ inſtrumēt ꝓbaſ. C.ꝛe edē.ea q.fm vn⁹ caſum intelligūr alq̃ aliꝛ leges illaſ put ibi ꝙſuevit nōri.

De probationibus.

Gregorius trancredo regi vincestrie.

Exꝑte verbis.ꝫ infra Tua exce lētia poſtulauit vt ꝓpatoꝛi ſcriberem q̃tenus pacta in carthꝛ philatioⁿ requireret: que dum inter iuſtinianum ꝓncipem.ꝫ ꝓdeceſſoꝛes tuos fuerunt emiſſa: vt ex his colligeret quid tibi ſeruare ꝛeberet. Sed ad hoc faciendum ꝛexmenter obſtitit: quia nulli dicendumᵇ eſt ea que contra teᶜ ſunt. apud temetipſum ꝛebes ꝺocumenta requirere inſ medium q̃ proferre. Alexander tertius.

Sicut ꝙſuetudo laudabilis.ꝫ infra. ſane qm̃ apud vos ꝙſuetū eē dicimus. vt cū aliquis intentionem ſuam fundauerit inſtrumētis aut teſtibus .ei ſacrathentum nihilominus ꝛeferatur: quod ſi ſubire noluerit fides ꝓbationibus nō ha ꝛetur. Nos cum tunc ꝛemuz ad hmōi fit ſuffragium recurrendum. cuth alie legittime ᵇ ꝓbationes ꝛeeſſe noſcuntur. taleth ꝙſuetudinem ᶜ repꝛoba

g Duoꝝ.ß iudiciū dupleꝛ ē. qꝝ vterq̃ actoꝛ ⁊ vterq̃ reus hic cenſet.vñ vterq̃ dupleꝛ ſacrm calūnie ꝓſtabit ſicut reus ⁊ actoꝛ.nō tñ iurabit niſi ſemel.ff.famil.herc. inter coheredes.§.q̃ familie.ille tñ ꝓncipaliter actoꝛ ꝺr q̃ primo ad iudiciū ꝓuocauerit.ff.ꝛe iudi.in his tribus

thus. Lucius tertius.

Exꝑte litteris tuis intelleximus te ⁊ archidyaconum confines habere ꝓebendas in villis quas ſinguli ſingulas poſſideris.ꝫ ꝓtextu terminoꝝ inter vos controuerſiam agitari. eoq̃ ꝺicas eum antiquos fines egreſſum. partemq̃ tui fundi occupaſſe. illo in contrarium aſſerente. partem eandez fundi poſſediſſe xl.annoꝝ ſpacio incorcuſſe. tu autem q̃ ꝓ idem tempus quiete illaz poſſederes. aſſeueras quare vtrū incumbat petitoꝛi vel poſſeſſori ꝓbatio queſiuiſti. ad quod ſcire ꝛebes q̃ iudicium finiuz regundoꝝ ſumꝫ tale eſt. vt in eo vtraq̃ perſona vices duoꝝ⁹ habeat: videlicet actoris ⁊ rei Undeᵇ hincinde teſtes ꝓduci poſſunt ad cognitionem iudicis inſtruendam. quibus examinatis iudex quos ꝓcellere intellexerit: ad fidem ſibi faciendam admittat. C Quod ſi ambarum partium teſtes ſunt eque idonei poſſeſſoris teſtes ꝓferenꝺ. cū ꝓmptioꝛa ⁱ ſint iura ad abſoluendum q̃ ad ꝺemnandum ꝓterq̃ in liberali ᵏ cā. in qua ſi

ſi nō apparet q̃s ꝓmo ꝓuocauerit forte ꝺirima ꝫ q̃s actoꝛ ꝺici ꝛeat. ff.ꝛe iudic.ſi cum amb⁹.⁊.ꝓ tāto ꝺr actoꝛ.qꝝ ꝓmo iurat.⁊ poſtea iurāt ſui teſtes.ſic obſeruaꝺ in ꝙuentione ⁊ reconuentione. Item ar. ē hic q̃ vna ꝑſona vicem duaꝝ ſuſtinet. ff. quod cuiuſq̃ v niuerſi.item eoꝝ.§. ſi ꝛecuriones. xxi. q.i.relatio.ꝛe ꝙſe. ꝺi.q̃. nō moyſes. ff.ꝛe adop. ſi ꝙſul xxx.q.i.ad limina ff.ꝛe ſtipu. ſer.l.i. §.ſeruus cōis.ꝫ.q. iū.vnio.ff.ꝛe act. ⁊ obli.actōis ꝛlv §.mirte.ar.ꝺ xvi. q.i. preſbyteros. ⁊.C.ꝛe aſſeſſo.nemo. lxxxix.di.ſingula.⁊. ff.ꝛe regu. iur.in pari.j.ꝛe ꝓben.quia in tñ. ⁊ c.ꝛe multa. ff. ꝛe pac.ſi plures.⁊.ff ad trebel.il le aq̃. §. tempeſtiuum. ⁊.lxxxix.di.ad hoc So. prima ruīno caſualis eſt. ⁊ obtinet cauſa neceſſitatis ⁊ vtilitaᵗ. ſecus ꝛe iure regulari. vt ꝺr in ꝺrꝝs vel refert vtrum iuriſdictio ſit gratuita vel contentioſa. ſi gratuita poteſt vti vice duoꝝ.ff.ꝛe adop. ſi conſul.⁊. ff.ꝛe offi. preſi. l.ū. ſi contentioſa non poteſt.iiij.q.iiij.c.i.⁊.ū.q.i.in premiſs.

h Unde.i.qꝝ vterq̃ eſt actoꝛ.vel vñ.i.qꝝ vterq̃ affirmat ſe poſſidere ⁊ ad ſe ꝑtinere.

i Promptioꝛa.ſic.j.ꝛe fide inſtru.inter dilectos.in fi. ff.ꝛe act.⁊ obli.arrianus.⁊.ff.ꝛe pen.reſpiciendum.⁊ argu.l.ꝺi.ponderet.in fi.⁊.xxvi.q.vū. tempoꝛa plenitudinis.argu.contra.ff.ꝛe offi.preſi.obſeruandū.in fi.⁊.xxviij.ꝺi.quia ſunt.lxxxi.di.tantis daniel.⁊.l.diſt.poſtq̃. Sol.quod hic ꝺr ⁊ in ſimilibꝫ locum habet in dubijs ⁊ obſcuris. ſeꝺ vbi notū eſt factū fit ꝺemnatio. niſi ex cā fiat diſpenſatio.

k In liberali.⁊ in q̃rela inofficioſi teſtamēti.ff.ꝛe inof.teſta.ſi ꝑs iudicātiū in mrīmonialiū.xxxiij.q.ū.ſi q̃s accepit. Uñ ꝛſus. Stat teſtm̃ litteras ꝙiugium q̃. Si ſunt eccles q̃ ꝓducunt vtrimq̃.⁊ in vote. Et iſtos q̃ truoꝛ caſus. habes.j.ꝛe re iudi.c.vlti.

a Pro libtate. ff. de manumiss. l. anp. & ff. de re iud. inter pares. & ff. de re. iu. libtas. xij. q. ij. cū redēptor.

b Possessori. R. ñ. ad tactā qōnē si qreret aliqs qre dz pbare archyepo. cū sit in possessione. & rñ. qz q̄ excipit de pscriptōib; ipe pbare dz. ff. de pba. in exceptōib;. si. C. de pscp. xxx. vel xl. an. male agit. & vi. q. iij. volum⁹.

Proposuisti. potuisse. ppt̄ vi ri frigiditatē. xxxiij. q. i. requisisti. vel ppt̄ maleficiū viri e. cā. & e. q. si p sortiarias. & j. de fri. & male. laudabilē. & c. vl. & i auc. ō nup §. p occasionē. col la. iij.

d Per aspectū qnz tñ pbatō ista fallit. qz oculus & man⁹ obstetricuz sepe fallit. xxvij. q. i. nec aliq. & j. ō frigi. fraternitatē. & j. e cāz que.

e Puelle. ar. ō. xxxij. q. i. si q̄s accepit. ibi credo iuramēto viri. & j. de despō. impu. ō tinebatur. & in auc. de nup. §. p occasionē. col. iij. Sz illa locū hñt cū mulier nō pbat ō riū p aspectū corpis. ō pbatō pferē iuramēto viri. vt hic dicit in fi. ar. in sti. de gra. cognationū. §. itē ō sobrini. & ar. xxxv. q. v. ad sedē. ij. q. ir. ad testes.

Tertio. ō fectū. ad hāc negatiuā pbādā admittunt frēs indirecte. put seq̄t in ista. sic. j. de testi. er tenore. & C. de ō hen. stipu. optimā. alʒ negatiua directe nō posset pbari. de ō dz. s. de ele. bone. i. & qz hic arguebat de falso instro. edēdus dies ē & ō sul. ar. C. de ō hen. stip. optiaz. & j. de fi. instru. int̄ dilectos.

g Jurati. bene dz iurati. qz nulli credit nisi iurato. j. de testi. fraternitatē. & c. nup. & c. tuis. & iij. q. ij. §. iurisiurādi. nisi a pnb; fuerit ei remissum. vt in. c. tuis. & merito in tali cāu admittunt frēs illi⁹ mō asserē. qz ea q̄ in capitulo agūt. p alios pbari nō pñt. qz exnei ad capla non ō sueuerūt admitti. j. de testi. veniēs. ij. in fi. & C. ō repu. ō sensu. §. sup plagis. & C. de q̄sti. introgari. ff. ad silt. si q̄s in graui. §. si pupillus. & §. se. & l. ij. §. si vir.

h Testiū. sic g̃ testes pferūt instro. & merito. qz potiꝰ credēdū ē viue voci q̄ mortue. in auc. de fi. instr. §. si vo Itē testes pualēt instro. j. de fi. instr. cū ioānes. §. porro. Sz ō vr. q̄ eq̄lē vim hñt in exercēdis causis testes & instrumēta & indicia cū instris. C. de fi. instr. in exercēdis. C. de rei vē. indicia. & C. q̄ po. in pig. ha. scripturas. Itē ō. qz fides instror pualet testib; ff. de pba. celsus. & l. cū indebito. §. vl. & C. si mior se ma. dix. si alter⁹. in fi. §. i. & C. ar. tu. l. vl. Sup B pt dici q̄ si in modū exceptōis obiciat falsitas instro. vel q̄ sub ō ditōe debuit fieri vel de fect⁹. vel q̄ plus ō tineat ibi q̄ dictū fuerit. vel ō silē. vel etiā falsitas. bñ pt B pbari p testes. & pualebūt testes. j vtriusq; partis testes equales fuerint. p libertate[a] sententia pfertur. nam possessori[b] pbationem aliquando dari iuris manifesti est. cum iure cautum sit. quod qui obiecerit pscriptionem longissimi temporis quam nemo recte objicit. nisi qui possidet & eaz probauerit in causa ōbeat obtinere. g regozius octau⁹ ppositō sancti cataldi.

Proposuisti. q̄ cā mri monij q̄liner. o. de casa noua. & s. mulierē ōtiē tibi fuit de mādato aplico de legata. cuiq; ptes essent in tua pntia ōstitute. mulier ppositit senec a viro cognitā: nec potuisse[c] cognosci. quod taz ppio iuramento q̄ testimonio. vij. mulicr pbauit: que p aspectā [b] corpis eā ee virginem asseuerāt. viro per iuramentū suū ō rium afferente: & infra. Videt igit nobis: q̄ iuraſſento puelle[c] & testimoniis illarum septem mulierū fides est potius adhibenda.

q lesiens tertius.

Tertio loco fuit a nob ita q̄situ. Ecce quidam regularis sigillo capli q̄dā instrm quidam affico suo sigillauit: in q̄ facta ei alie natio q̄rūdā rer ecc'e immobiliū ō tinet. Quo exhibito in iudicio. p curatoz. vniuersitatis illud asseruit de assensu quētus nō fuisse ō fectū [f] & ad ulteriā vel furtiuum ee sigillum. Cuiq; frēs ad phibendū testimoniū. p duxisset iurati [g] direrūt q̄ quotiēs ad B inter frēs aliq̄ erat mētio. ō siliuum totius quētus & vox fuit vna nichis q̄ō stolebāt alienatōez rer illar. sed res omnis inte gras cōseruari volebant. Sz q̄si contra hoc nihil pars aduersa probauit. rñdemus sm assertiones testiumⁿ [h] tmiñ ō iuraſſento puelle[c] & testimoniis illarum septem mulierū fides est potius adhibenda.

q lesiens tertius.

Tertio loco fuit a nob ita q̄situ. Ecce quidam regularis sigillo capli q̄dā instrm quidam affico suo sigillauit: in q̄ facta ei alie natio q̄rūdā rer ecc'e immobiliū ō tinet. Quo exhibito in iudicio. p curatoz. vniuersitatis illud asseruit de assensu quētus nō fuisse ō fectū [f] & ad ulteriā vel furtiuum ee sigillum. Cuiq; frēs ad phibendū testimoniū. p duxisset iurati [g] direrūt q̄ quotiēs ad B inter frēs aliq̄ erat mētio. ō siliuum totius quētus & vox fuit vna nichis q̄ō stolebāt alienatōez rer illar. sed res omnis inte gras cōseruari volebant. Sz q̄si contra hoc nihil pars aduersa probauit. rñdemus sm assertiones testiumⁿ [h] tmiñ ō iudices rabit inder nām negocij & q̄litatez nāq̄dā sunt q̄ melius p instra q̄s per testes. vt arbitria & snīa & pcessus aliq̄s. argu. j. e. qm ō falsam. Jē ō sideꝛ rabit inder vtriz factū sit antiquuz vl̄ ppinquū. in antiq̄s. n. magis creditū ē instris. qz mēoria hoim labilis ē. j. vt ecc. le. vt nīm. si sit nouum potius testib; credit. arg. ad B & p bat. si arbiter. & l. celsus. & j. e. cū cāz qz testes ō sueuerūt fidē suā variare ex tpis diuturnitate. ff. ad carb. l. iij. §. due. & ff. de dā. infec. q̄ bōa. §. vl. alʒ ē lex. & incipit in cāe. & q̄ viri q̄ ō instra testes recipiūt. illud itel ligēdū ē q̄ per vnos testes & idoneos sine suspitōe. nec vr q̄ tūc sufficiāt duo vel tres testes imo plēs ad min⁹ q̄ttuoz. talellio. n. equalet vni testi & pl⁹ & instrm duob; ad min⁹. ar. j. de fi. instru. cū ioānes. qz duo testes ad min⁹ in instro scripti ee debēt. qz in ore duoz vel triū stat. j. ō testi. in oi. & c. & z. & iij. q. iij. §. vbi nūer⁹. & sic p plēs & honestiores dz fieri talis reprobatio. ar. j. ō test. in nra. q̄uz tñ ō instrm nō admittunt testes. vt ō inuētariū pblice factū. vt in. l. pd. C. ar. tu. l. vl. & in alio cāu fallit in ofessiōe q̄ fit a muliere & in istro. i q̄ ofitet se recepisse pecuniā. p intercessione. C. ad velle. antique.

Fuit ptib; sic pz. q̄ pblicati attestatōib; super eodē articulo nō sunt testes vlteri⁹ in ōriū admittēdi. nec etiā alij testes ad idē pbādū. j. ō testi. fraternitatē. nā añ aptura testiū vtraq; ps suos testes dz inducere sup eodē articulo. secus sup alio vl̄ sup noua pēdente. ex pon. tūc bñ admittunt. vt in. d. c. fraternitatē. & j. de fi. instr. cū ioānes. Jē signat ō. j. ō testi. series. & c. cuz in tua. in fi. & j. e: cāz matrimonij. vbi pblicati attestatōibus recipiūt testes ad reprobandū ō sanguinitatē. & b nō recipiunt. Iudicii vim. dicēt ē q̄ illa nō tenebat. Dicit. n. q̄ testib; publicati nūq̄ sunt sup eodē articulo sine ab eo q̄ illos induxit siue ab alia pte testes vlterius inducēdi. Et idem mihi videtur. Pōt dici sup isto contrario q̄ illa verba series loquitur in matrimonio iam contracto. vnde admittuntur ibi testes in fauorē matrimonij ad oñendū q̄ nō sit ibi ō sanguinitas. vnde strictius ē ibi agendum. qz tollerabilius ibi ē aliquos

ȝ statuta hominū ⁊c. j. de testi. Iz er q̄dā. hec decreta. loq̄t in ȝbndo. vñ hic nullū ꝑiculū ē sup. ꝓhibitōe istoꝝ ne cōiugant. vñ añ apturā ꝓꝛ debuit ꝓbari in ȝriū. ſz in sepatōe matrimonij iā ȝcti ꝑt eē ꝑiculū q̄re ibi admittunt etiā post sniaz. qz snia ȝ matrimonij lata nō trāsit in rē iudicata ȝ reuocat falsitate ꝓbata. j. ō re iudicatoꝛ. ⁊. c. ȝ sanguinei. multoſoꝝ tius dz audiri añ sniam. Assignare potes alias rōem vt nō fiat illud qđ dictū ē. q̄ testib⁹ publicat nō sunt alij inducēdi. in re cre. series. ideo ad mittunt testes p⁹ publica tiōz qz añ publicatōez ignorabat ꝓs illa q̄ pe tijt b q̄ ꝓsone posite fuissent in primo gradu. ⁊ ideo post publicatōz admittunt. alꝰ nō vel rent admitti. Ez certe adhuc nō vr rō ista sufficiens. qz ꝓs illa q̄ accusabat matrimoniū dixit illos cōsanguineos. ſz hoc potuit scire altera ps. ⁊ sic cessat rō illa. ꝓt b dicūt q̄ dā q̄ spāle ē in cā matrimonij. ad b ꝑstat opt. arg. j. e. cām matrimonij ſz ȝriū illi⁹ vere. series. soluit ibi. Vel dic q⁹ vn⁹ tm̄ b iurare volebat. ⁊ ꝓbatio vnius insufficiēs ē. ⁊ ideo nō audit ȝ plures marie. ⁊ sic nō ȝdicit illa vere. series. ⁊ hic colligit aptē er antiq̄ ver. ſz cōpositores hmōi ȝpilatōis voluerūt b mutare qđ ve iuramēto vnius dicebat. qz illud nullaz hz dubitationem.

Post cessionē. ordinarij. Ex b vī q⁹ lr̄is epi credit tanq̄ publico instr̄o. ⁊ q⁹ sigillo epi credit. Iz nō assit sigillū capl̄i. xxx. q. iij. statuimus. ⁊. xi. a. iij. cure. rvij. di. ve ȝcilijs. j. de fide instru. puemt. ⁊. j. de fi. instru. c. q̄. ⁊. xx. q. i. viduā. nā ⁊ credit lr̄is epi sigillatis sigillo eccl̄e. lxxvij. di. in nomine dñi. in fi. ⁊ sigillū alicui nuchijs fidē facit. xcvij. di. c. i. ⁊. j. ⁊ alieno annulo sigillari ꝑt testm̄. insti. de testi. §. pñt. ⁊. C. de testi. si vnus. ⁊ instrumēt regis siue principis fides adhibet. j. de fi. instru. cū dilectus. Iz ȝ videt. qz viua vor ponor ē q̄ȝ mortua. in auc. de instru. cau. §. si vo. Iz vlo epi non credit. vi. q. j. si tm̄. ⁊. c. placuit. ⁊ j. e. qm̄ ȝ. g̃ multo minus lr̄is eius. nec papa ei credit si dixit se ercōicasse alium. j. de testi. cū tu. Q̄ñz. n. eulogia er mala fide scribunt. ff. de custo. ⁊ erbi. re. diuus. n ec scripture tabellionis credit nisi hab̄ at testiū subscriptōez. in auc. de hered. ⁊ fal. §. sancim⁹ col. i. ⁊. s. de ꝓcu. c. i. ⁊. j. de fi. instru. c. q̄. ⁊ in auc. de instru. cau. §. ſz nec ꝓ. ⁊. §. si q̄s igit. col. vi. Ho. dicit q⁹ ſz stat sigillo epi. q⁹ vic̄. hz publici instrumēti ꝑ iura ꝓdicta. Alij dicūt q⁹ nō credit charte vel instro epi nisi sit redactuz in publicā formā. in auc. vt nulli iudices. §. si q̄s vo. ⁊ C. de o. in vonatōibꝫ. j. de fi. instr. inter dilectos. vbi alt̄ nō ē credēdū nisi hēat subscriptōez testiū si nō fit ibi vsus tabellionū. xvi. q. iij. §. ꝑt. Dicas q⁹ hodie circa iudicia nō credit vo epi siue alterius iudicis siue lr̄is suis. nisi hēat testiū subscriptōz. vel q̄tenus ȝstat legitimis vocumēt. j. e. q̄m ȝ. ⁊. j. e. de testi. cū a nob. Circa alia vo q̄ in figura iudicij ordinarij nō fac epus bñ credit lr̄is ei⁹. sm̄ q⁹ dic b. ⁊. xi. q. iij. cure. ꝑcipue in snia ercōis stādū ē lr̄is epi. q̄z ercōicatōis snia lata a iudice suo siue sit iusta siue iniusta tz. xi. q. iij. c. i. ⁊. q̄. ⁊ iō lr̄is cuiuslibet ꝓlati credit. ⁊ alij tenē illū vitare. vt in. c. cure. q̄z in b ꝓsulit aie cū sit medicinal. ij. q. i. m̄ri. ⁊. j. de sen. er. cū medicinalis

C. Ercōic at⁹ erat. ⁊ ita tps ꝓcurē attēdēdū ē. sic tps elec. s. de elec. dudū. vbi plā sūt ar. de tpe inspiciē do. ⁊ ē ar. q⁹ ercōicat⁹ ad ipetrāduz nō ē admittēdus. ⁊ si impetraret nō valerēt lie si postea

In pñtia. absq̄ liberis. filijs ꝓbaret ercōicat⁹. b. substō hr̄. j. de testi. raynuci⁹. ⁊. c. raynald⁹. vñ nō q⁹ cū tal⁹ ꝯditio apponit si sine liberis decedat. volo vt hereditas ꝓueniat ad talē. etiā si nāles hēat filios euanescit substō. ff. ad treb. er fcō. §. si q̄s rogat⁹. ⁊. ff. de le. ij. cū pr̄. §. volo. l. luci⁹. §. vl. Item si filij⁹ fuerit natus ⁊ ille ꝑmoriat. vt sine filijs decessisse. j. de test. raynuci⁹. ⁊. ff. ad tre. er fcō. §. pe. si at dicat si sin̄ hrede decesserit. substituo talē no ie hereditis soli filij intelligūt. ff. e. er fcō. §. vl. Item si nō hēat filiū. ſz hēat nepotē ex filio substō euanescit. C. de ꝯdi. inser. l. i. ⁊. C. de insti. ⁊ sub. gñal⁹. ⁊ b scias q⁹ q̄ rogat restituere hereditatē alij nil ꝑt alienare. C. cōia de. l. vl. nisi in casibꝫ q̄ no. ī auc. ibi posita. q̄rtā tñ ꝓ treb. ꝑt retinere sibi. ⁊ si filij⁹ sit rogat⁹ etiā falcidiā cū q̄rta pōt retinere. j. de testi. raynuci⁹. ⁊. c. raynald⁹. vbi vtraq̄ q̄rta retinet. si vo rogat⁹ ē restituere q̄cq̄d supest de hereditate. tūc ad min⁹ q̄rtā reseruabit substituto. C. ad tre. auc. si rogat⁹. Item Iz pure q̄s rogat⁹ sit alicui restituere hereditatē nulla facta mētōe de filijs. si tñ postea hūerit filios vl̄ nepotes substō euanescit. C. de fideic̄o. cū acutissimi. C. de insti. ⁊ sub. gñal⁹. ff. de ꝯdi. ⁊ de. cū auus. Jo.

n Sua. ita duo req̄rebāt. qz sua sine seipo ꝯnare nō

poterat.qz illa restituere tenebaꝫ.ꝛ lz dñs sit tñ ꝯmode
inde testari nō ꝑt.C.cōia ꝺe leg.l.vl.ff.ad trebel. q̃dam.
§.si q̃s filiū.

a Scꝺe.nō q̃ ꝑsumiꝫ maioꝛ nisi,plꝛ̃ minoꝛ.C.ꝺe in
inte.testi.mi.si mioꝛ.ff.ꝺe iureiu.nā postea,§.si mioꝛ.b.

b Dubiū.Sed
nōne ꝓbū dubiū
in iudicio intꝛ̃pta-
dū ē ꝯ reū.ff.ꝺ ꝓ.
ob.inꝛ̃stipulāte.§
i.ff.ꝺ iudi.si q̃s in
tētōe.ff.ꝺ reg.iur.
in ābiguis.ꝛ.s.ꝺe
rescrip.cū adeo.lz
istud ē hodie ꝛ̃pt̃
religionē.ꝑ q̃ mꝫ
ta ꝯ rōez statuta
sunt.ff.ꝺ relig.ꝛ
sump.fu.sunt ꝑso
ne.sic q̃nz ꝛ̃pt̃ ꝺotē
ff.ꝺ iur.ꝺ.in ābi-
guis.vel istud nō
fuit ꝓꝓ q̃ actoꝛis
lz testiū.ꝛ ē arg.q
ꝓbū testis ambi
guū ꝑ reo sit intꝛ̃p
tādū. vt h.ꝛ. s.e.
ex lris.ꝛ.j.ꝺ fi.in-
stru.intꝛ dilectos.
in fi.ꝛ ē nōbile q
dictū testꝫ dubiuꝫ
sp ꝯ eū q̃ ꝓdurit
ē intꝛ̃ptādū.ꝛ ē rō
qz q̃ ꝓbat dare ꝛ
apte ꝺꝛ ꝓbare.qꝺ
si nō faciat nō ꝓ-
uest talꝫ obscura ꝑ
batio.j.ꝺ testi.cuz
tu.vñ reꝰ absolui
tur.vt ibi ꝛ B. Sꝫ
q̃re non q̃rit.q̃.ꝺe
etate a teste.vt cer
tificet iuder saltē
lz certe iuder q̃ te
stē ipm examina
uerat dubiuꝫ q̃re
re ab ipo.ꝛ etiā pꝰ
aptura testiuꝫ ex
officio suo ꝑt q̃re
re intꝛ̃ptatōez a te
ste sui dicti.cū ipe
ꝺeꝛeat introgare
q̃tiēscūq; necesse
fuerit. ff.ꝺe introꝫ
act. vbicūq;.ꝛ cūc
tarimari.xxx.q.v

ꝛ infra. Tñ cum sine liberis
ꝺecessisset:ex testamento pa-
tris ad ipsos erat eius hꝛedi-
tas ꝺeuoluta. Uerꝫ sindicꝰ
rñdere curauit.q lz dictꝰ.m.
ꝺe mōasterio fuisset egressus
eidē postmodū se ꝛ sua obtu-
lit humilit ꝛ ꝺeuote. ꝛ q nec
ꝯ oblationem suam ꝛeniret
iuramento firmauit. Quare
cum constet q idem.m.bis
monasterio vtro contulit se ꝛ
sua: nec ex aduerso pꝛobetur
q vtriusq; oblatiōis tempe
fuerit minoꝛ annis ꝓbatōez
vtam huiusmodi exceptōis
pꝛobatio non elidit. cum ꝛ si
prime oblatōis tepꝑe fue
rit minoꝛ an.scꝺe[a] tñ potuit
maioꝛ extitisse. Preterea cū
ꝛbū illud minoꝛ an. ꝺuob
potuerit modis intelligi cuz
ꝛ qui minoꝛ ē.xiiij.an.ꝛ qui.xx
xv.ꝺici soleat minoꝛ an. intē-
tioni vte ꝛbuth dubiūb nō
nocebat. cū infra.xxv.an. te-
neret ꝺonatio iuramento fir-
mata[c]. Sed ꝛ si teneret qꝺ fa
ctum fuerat a ꝺicto. m. quia
tamē intelligendū nō erat si
ne hꝛede ꝺecedere. qui mōa
steriū sibi hꝛedē instituit[d]:
hoc monasterio nō nocebat.
ꝛ infra. Dilectus filiꝰ.h.sanc
ti eustachij cardinalis atten-
ꝺēs q syndicus vt intētionē
suā plene fundasset. ꝛ q nihil
fuisset ex aduerso sufficienter
pꝛobatum cum ꝛ si oñsum es
set per testes.q.m.sue oblatō

nis tempoꝛe fuerit minoꝛ an
nis vtꝫ tamē prime vel secū-
ꝺe oblatōis tempe minoꝛ fu-
erit.ꝛ quot annis minoꝛ non
fuisset expꝛessum ꝺ mandato
nō sententiam ptulit.ꝛ pꝛedi
ctis.g.ꝛ. b. silentium impo-
nēs super his que a monaste
rio postulabant eos ad resti-
tutionem illoꝝ que ꝺe bonis
pꝛedicti.m. ꝓpꝛia temeritate
inuaserant ꝓdemnauit. Nos
igit sniam ipsam au.ap.con-
firmamus. Item.

Licet cāz[e] q int eccliaz
rauē. itē ꝛ cōe fauētie
sup iurisdictōe honoꝛe
ac districtu in villa scī.p. ꝛ ca
stro arioli qꝺ ꝺe iure ad se spe
ctare ꝺicta eccla ꝓtendebat.ꝛ
infra. Poꝛro attestatōibꝰ pb
licatis syndicus fauētinoꝝ
ꝓposuit se velle in psonas te-
stium ex pte altera ꝓductoꝝ
q̃ꝺam obiicere ac ꝓbare eco-
nomo ecclesie asserēte id fie-
ri nō ꝺēre sup quo inꝛloquē
ꝺo ꝺecreuimus ipm nullate-
nus audiēdū. cū infra trium
mēsium spaciū in nris lris cō
prehensum testes hmōi ꝓduc
cere nō curauerit: infra quez
terminū ps vtraq; testes in-
ducere potuit tā ī psonas te-
stiū q̃ sup negocio pncipali.
Post hꝰ idē obiecit in testes
pꝛedictos q coꝛrupti falsa ꝺi
xissent. Tñ quia talis excep-
tio nō solum ante:sed etiam
pꝰ sententiam pōt opponi[f]

tū fuit illud auc.C.ad treb.auc.nisi rogati. Si ꝺo ille q̃
rogatus ē restituere hꝛeditatē vel legatū fiat ꝺic', exi-
gūt ꝺuo.l.vt substō euanescat. vt ꝓpetuo etiā maneat
in eccla ꝛ relictū expēꝺat in pias cās. vt in p.auc. ꝺ.p
ingressum mōasterij substō euanescit. ita q teneat mo
nachatus. alꝫs nō
euanescit substō.
nisi fiat mōachꝰ.
lz q̃ꝺ si tradit ser
sua alicui eccīe se
culari.nūq̃ꝺ eua-
nescit substō.arg.
p.auc.vt q sic fa-
uoꝛe eccīe.arg.p.
auc.nec credo q e
uanescat nisi i ca-
su p.auc. nec ertē
ꝺo adꝺaliū casuz.lz
q̃ꝺā ꝯ. Ber.

Licet cāz.
sub isto.j.
fuit lis ō
test.coꝛā ꝺño pa
pa.vt.s.ꝺ iu.calū.
cū cāz.cuius ps b
ē.ꝛ ꝯmissa fuit re
ceptio testiū iudi
cibꝰ ꝛ testibꝰ rece-
ptꝝ remiserunt ad
papā ꝺepositiōes
eoꝝ.j. ꝺe testi.cum
cām. Nō q iuder
offō suo ꝑt ꝑfige-
re terminū ꝓduc-
tioni testiū.j.ꝺe te
sti. in nomie ñi.
Itē ad exceptōes
j.ꝺe recep.pastoꝛa
lis. Itē ad accusa
tionez mūmonij.
j.ꝺ clādest.ꝺesp̃ō.
cū inhibitio. Itez
ad accusandū.j.ꝺ
accu.lz.ꝛ.C.q̃ acc.
nō pos. si ea q̃.ꝛ.j.
ꝺe fi.instru.accepi
mus. Itē vbi im-
peditur status ali
cuius. C.ꝺe inge.
ꝺiffamari. Jo.

[a] Scꝺe.nō ꝺ ꝑsumiꝫ maioꝛ nisi,plꝛ̃ minoꝛ.C.ꝺe in
inte.testi.mi.si mioꝛ.ff.ꝺe iureiu.nā postea,§.si mioꝛ.b.

[b] Dubiū.Sed
nōne ꝓbū dubiū
in iudicio intꝛ̃ptā-
dū ē ꝯ reū.ff.ꝺ ꝓ.
ob.inꝛ̃stipulāte.§
i.ff.ꝺ iudi.si q̃s in
tētōe.ff.ꝺ reg.iur.
in ābiguis.ꝛ.s.ꝺe
rescrip.cū adeo.lz
istud ē hodie ꝛ̃pt̃
religionē.ꝑ q̃ mꝫ
ta ꝯ rōez statuta
sunt.ff.ꝺ relig.ꝛ
sump.fu.sunt ꝑso
ne.sic q̃nz ꝛ̃pt̃ ꝺotē
ff.ꝺ iur.ꝺ.in ābi-
guis.vel istud nō
fuit ꝓꝓ q̃ actoꝛis
lz testiū.ꝛ ē arg.q
ꝓbū testis ambi
guū ꝑ reo sit intꝛ̃p
tādū. vt h.ꝛ. s.e.
ex lris.ꝛ.j.ꝺ fi.in-
stru.intꝛ dilectos.
in fi.ꝛ ē nōbile q
dictū testꝫ dubiuꝫ
sp ꝯ eū q̃ ꝓdurit
ē intꝛ̃ptādū.ꝛ ē rō
qz q̃ ꝓbat dare ꝛ
apte ꝺꝛ ꝓbare.qꝺ
si nō faciat nō ꝓ-
uest talꝫ obscura ꝑ
batio.j.ꝺ testi.cuz
tu.vñ reꝰ absolui
tur.vt ibi ꝛ B. Sꝫ
q̃re non q̃rit.q̃.ꝺe
etate a teste.vt cer
tificet iuder saltē
lz certe iuder q̃ te
stē ipm examina
uerat dubiuꝫ q̃re
re ab ipo.ꝛ etiā pꝰ
aptura testiuꝫ ex
officio suo ꝑt q̃re
re intꝛ̃ptatōez a te
ste sui dicti.cū ipe
ꝺeꝛeat introgare
q̃tiēscūq; necesse
fuerit. ff.ꝺe introꝫ
act. vbicūq;.ꝛ cūc
tarimari.xxx.q.v

[c] Firmata.vñ ꝯ ꝓpꝛiū iuramētū etiā nō ꝺz audiri.C
si aduer.vē.l.i.ꝛ.C.si aduer.ꝺon.l.i.ꝛ in ꝓsti. impatoꝛis
sacramēta pulꝛꝝ. Ber.

[d] Instituit. Ingressus mōasteriū fingit hꝛedē
cū rogatus ē restituere ꝑnato. vel cū ei ꝓnatus ē substi
tutꝰ. si ātꝫ rogatus ē restituere et locoꝛeligioso vl eccīe vl
erpēꝺere in pias cās nō euanescit substō p ingressum
mōasterij. in auc.ꝺ sanc.epis.§. lz h pñti.col.ix. vñ simp

[e] Opponi.sic.s.ꝺe ꝓcur.in nostra.ꝛ.C.ꝺe fal. q̃relam.
Distinguit tamen.quia aut questio ꝺe falso mota fuit
in iudicio aut non. Si fuerit mota nunq̃ postea in pꝛe
tertu falsi retractatur sententia. C.si ex fal.instru.l.i.ꝛ.q̃
in fi.nisi appellatum sit.tunc enim potest opponi in cau
sa appellationis. C.ꝺe fi.instru.l.vl.in fi.ꝛ testes possunt
pꝛoduci. C.ꝺe tempo.ap.per hanc.in fi. Sed si nunquaz
fuit questio falsi mota lz tunc non sit appellatum.non
tamen transit in rem iudicatam vsq; ad.xx.an. C.ꝺ fal.
querelam.ꝛ.j.ꝺe exceptioni. cum venerabilis. Et nota
q ꝼm quosdam non sufficit pꝛobare testes esse falsos.
nisi pꝛobent coꝛrupti.argu.ff.ꝺe re iudic.diuus.q̃ loqui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rur in eodē cāu cū hac decr. Aliꝙ ꝓbabilius dicāt. vt io. ā. b. qꝫ sicut sufficit ꝓbare instrm cē falsuz. C. si ex fal. in strū. l. p. ā vl. sic ā testes cū habeāt hinc inde parē vi. C. ō fi. instr. in exercēdis. ā facit ad B. ff. ō ercep. qꝫ agnitꝫ. ā. C. ōtrāfac. si er falsis. Sz nūqd sufficit ꝓbare testes cē corruptos. arg. qꝫ fic. ū. q. vi. §. diffiniti/ua. ō. vnales. ā. C. qñ ꝓuo. nō est ne. vnales. ā. j. de testi. sicut. E cōtra vī qꝫ nō. qnō sufficit ꝓbare corruptione. nisi ā iuder secutus fuerit dicta corruptoꝝ testium. j. ō re iudi. cū l. ā. a. C. si ex fal. instru. falsaz. sitr nō sufficit ꝓbare falsitatē nisi ꝓfitē dicē secutu fuisse illā. vt ꝑz ꝑ ꝑdi. iura. Itē nō qꝫ sn̄ia q̄ lata ē ꝑ falsos testes. vel ꝑ falsa instrā bū tz sed retractāda ē. ff. ō re iudi. diuus. ā pōt retractari ꝙ in integ. restit. vsqꝫ ad q̄dr̄iēniū. vel ꝙ actionē in factū vsqꝫ ad. xx. an. vl si cialiē agaī vsqꝫ ad. xx. an. C. ō fal. q̄relā. ā. j. de excep. cū venerabil.

a C Valicia. si ō B ꝓstaret. ꝓdēnari vlxerēt ad expēsas. ē. de w. ā ꝓtu. finē. vbi dB.

b C Circūstātijs. sic. j. de testi. cū cāz ā iij. q. ir. nihilominus. ar. ā. iiij. q. iij. testes.

c C Reprobatōz. Nō qꝫ possuz reprobare testes aduersarij mei. ā tres reꝓbatões pñt fieri ā nō vltra. j. de testi. lz dilectus.

d C Cōtradicūt. vñ nō valēt. iij. q. ir. nihilominus. ā. iij. q. iij. §. q falsa. ā. j. ō ap. solicitudinez. xxij. q. viij. qō aūt. ā. C. de hlx. cā. cū pcū.

e C Singulares. sic. s. de elec. lxne. ā. j. de accu. dilectus

f C Exꝑssē. crimināby exꝑssis nō ꝓbat.

g C Opinionis. qō ꝓstitit ꝙ attestatões er pte archiepi exhibitas ꝓ illos. vt. ē. dixi. ā ille eriā q̄ eraīat testes dz significare iudici q̄ta fides sit testiby adhibenda. ff. de testi. l. iij. ā. j. de fideiuss. ꝓstitutus.

h C Modica. nō tñ ex tota nulla. j. de simo. ꝙ tuas. q̄ tñ in alio casu loquit.

i C Testes. q̄ inducti sunt ad falsitatē ꝓbandā.

k C Se astrinxit. sic vī qꝫ si aliq̄s se astringat ad duo ꝓbāda. q̄z alterꝫ ꝑ se sufficeret qꝫ tūc nō sufficit ꝓbare ꝑ/num nisi impleuerit intentōz suā ad quā se obligauit

licet ſ nōnulli crederent fauē/tinoꝝ partē exceptōez hmōi per excogitatā maliciam[a] ad impediēdū proceſſuz negocij obiecisse. qz tñ nolumus a iuris tramite declinare. magīs g. ā. t. precipim⁹. vt teſtes q̄s ſuper hac exceptōe ꝑ curatio fauētinoꝝ duceret producē/dos infra mēſez recipere ā exa minare curarent de ſingulis circumſtātijs[b] ſubtilit inq̄rē/tes. extūc indulto altero mē/ſe procuratori eccleſie ſupra/dicte. infra quē ſi vellet ad re/probatōez teſtiū illoruz pro/duceret teſtes coram eis. ā in/fra. Quā q̄z autē pars fauēti/noꝝ teſtes mltos produxerit ſuper negocio principali. vir tñ er illis ſer remāſerunt cō/cordes. cū alij ſibimet ī ſerie ſui teſtimonij ꝯdicāt. ā quidam alij ſunt iudicio ſui teſti monij ſingulares[c]. Ad repro bādū vero quoſdā teſtiū ec/cleſie raueñ. ā ſi ex parte fauē/tinoꝝ quidā ſint teſtes indu/cti. plures tñ illoruz reprobā/tur. quia ſibi inuicē euidētiſ/ſime cōtradicūt. quidā vero alij pauci nūero quāuis nō re probent exꝑsse[f]. vsqꝫ adeo tamen male fame ſunt ā leuis opinionis[g] ꝙ eoruz dictis nul la vel modica[h] ē fides haben

da. Idē quoq̄ teſtes[i] fauēti. generalit repellunt. qz nō pro bāt illud ad qō probādū eoꝝ ſyndicus ſe[k] aſtrinxit. vide/licet ꝙ corrupti falſa dixiſſent qſſi ā ſi de corruptiōe videā/tur aliquid dicere. de falſitate penitus nihil dicunt. ā infra. Ex premiſſis igit euidēter ap paret ꝙ eccleſia per teſtes nu mero plures. quib⁹ poti⁹ lux veritatis aſſiſtit. qui etiā apti ora negocio ā vero proximio/ra in ſuis teſtimonijs exꝑſſe/rūt. ſuffic ēter oſtēdit. ꝙ a lx. annis ā circa cuz oī iuriſdi/ctione honore atq̄z diſtrictu loca ſupradicta poſſedit. per qō pz. ꝙ ſi cōe fauēt. a. l. an. ā citra ſicut videtur teſtes co/ruz deponere aliq̄ fuitia in lo/cis pceperūt ſupradictis. illa procul dubio ſine iuſto titu/lo percipe ceperūt. cū duo in ſimul eādē rē ā eodē[l] modo ī ſolidum poſſidere nō poſſint maxime cū idem fauentini iu ſtū poſſeſſionis titulū[m] nō oſ/tant. ā ex priuilegijs impato rum ā ro. pon. eccle rauenna/teñ. conceſſis euidentiſſ. me colligat poſſeſſionē ipſius ec cleſie in predictis locis iuſtā fuiſſe. Cū ergo ꝓſtet fauētiñ. ab eo tpe quo ſe poſſediſſe ꝑ bare ꝓtendunt. minus iuſte

licet ſ nōnulli crederent fauē/tinoꝝ partē exceptōez hmōi per excogitatā maliciam[a] ad impediēdū proceſſuz negocij obiecisse. qz tñ nolumus a iuris tramite declinare. magīs g. ā. t. precipim⁹. vt teſtes q̄s ſuper hac exceptōe ꝑ curatio fauētinoꝝ duceret producē/dos infra mēſez recipere ā exa minare curarent de ſingulis circumſtātijs[b] ſubtilit inq̄rē/tes. extūc indulto altero mē/ſe procuratori eccleſie ſupra/dicte. infra quē ſi vellet ad re/probatōez teſtiū illoruz pro/duceret teſtes coram eis. ā in/fra. Quā q̄z autē pars fauēti/noꝝ teſtes mltos produxerit ſuper negocio principali. vir tñ er illis ſer remāſerunt cō/cordes. cū alij ſibimet ī ſerie ſui teſtimonij ꝯdicāt. ā quidam alij ſunt iudicio ſui teſti monij ſingulares[c]. Ad repro bādū vero quoſdā teſtiū ec/cleſie raueñ. ā ſi ex parte fauē/tinoꝝ quidā ſint teſtes indu/cti. plures tñ illoruz repro bātur. quia ſibi inuicē euidētiſ/ſime cōtradicūt. quidā vero alij pauci nūero quāuis nō re probent exꝑsse[f]. vsqꝫ adeo tamen male fame ſunt ā leuis opinionis[g] ꝙ eoruz dictis nul la vel modica[h] ē fides haben

da. Idē quoq̄ teſtes[i] fauēti. generalit repellunt. qz nō pro bāt illud ad qō probādū eoꝝ ſyndicus ſe[k] aſtrinxit. vide/licet ꝙ corrupti falſa dixiſſent qſſi ā ſi de corruptiōe videā/tur aliquid dicere. de falſitate penitus nihil dicunt. ā infra. Ex premiſſis igit euidēter ap paret ꝙ eccleſia per teſtes nu mero plures. quib⁹ poti⁹ lux veritatis aſſiſtit. qui etiā apti ora negocio ā vero proximio/ra in ſuis teſtimonijs exꝑſſe/rūt. ſuffic ēter oſtēdit. ꝙ a lx. annis ā circa cuz oī iuriſdi/ctione honore atq̄z diſtrictu loca ſupradicta poſſedit. per qō pz. ꝙ ſi cōe fauēt. a. l. an. ā citra ſicut videtur teſtes co/ruz deponere aliq̄ fuitia in lo/cis pceperūt ſupradictis. illa procul dubio ſine iuſto titu/lo percipe ceperūt. cū duo in ſimul eādē rē ā eodē[l] modo ī ſolidum poſſidere nō poſſint maxime cū idem fauentini iu ſtū poſſeſſionis titulū[m] nō oſ/tant. ā ex priuilegijs impato rum ā ro. pon. eccle rauenna/teñ. conceſſis euidentiſſ. me colligat poſſeſſionē ipſius ec cleſie in predictis locis iuſtā fuiſſe. Cū ergo ꝓſtet fauētiñ. ab eo tpe quo ſe poſſediſſe ꝑ bare ꝓtendunt. minus iuſte

lxc dixi. ſ. de reſcrip. ex pte.

l C Eodem modo. lxne dicit eodē mō. ff. de acq̄. poſſideri. §. a ꝓrio. nā vnus pt hꝝ ciuilē ā alius nālē poſſeſſionē. ff. de ꝑca. ā hz. §. eū q̄. ff. ꝓmo. ſi vt certo. §. vlti. Sz ꝯ. ff. vti poſſ. l. iij. in ꝑn. vbi dī qꝫ vn⁹ iuſtā lz poſſeſſionē ā alius iniuſtā. ā. ff. q̄ ſatisda. co. ſciendū. §. ſi fund⁹. ā. ff. ō iure dō. q̄uis. ā. C. de iure dō. in reb. ex dōe colligitur qꝫ maritus ē dñs rerū totaliū. ā vxor ſilr. B ꝙ bū eoꝝ em mō ſoluit ꝓrietatē.

m C Titulum. Sed quare tenent iſti oſtendere titulū cum ꝓtent ſe poſſediſſe. ā poſſeſſor non compellit dicere titulū ſue poſſeſſionis. ij. q. v. §. i. ā. vi. q. vl. actor. ꝓter B dicunt q̄dam qꝫ vbi poſſeſſor ꝓtit ſe nō mōetari dz ꝓbare titulū. arg. j. de ꝑſcrip. ſi diligēti. ā. j. de decimis. ā ij/dū. ā. C. de ꝑſcrip. lon. temp. diurna. ſz nō est vez. ad hoc enī valet aſſignare titu. cū agit intēdicto vti poſſidet. vt

ꝓ hoc videat hñe potiora iura, qz q̃ potiora iura hz obti-
net in ꝟ in ꝺicto, cū. n. habeat titulū. ꝑz q nec vi nec clam
nec ꝑcario possidet, vñ obtinebit. insti. ꝺ int̃dic. §. retinẽ
de. xcptū in ꝟ int̃dcō nō ẽ necesse ꝓbare q̃s iuste possi-
deat, ſz sufficit q nec vi nec clã nec ꝑcario ab aduersario
possideat. ff. vti pos. si duo. in pn. & l. q̃. ꝟ aũt q nec vi
nec clã nec ꝑca. nc̃ ad ips lit. ꝺ̃. refe-
rendū ẽ. insti. ꝺ interdic. §. hodie.

a ¶ Occupasse. & iō ꝑsentiere nō po-
tuerūt. qz in occupat̃ & inuasis nō
currit ꝓscꝛptio. xc. iij. di. illud. & xvi.
q. iij. ſz. & j. de ꝓscꝛp. qm̃.

b ¶ Vi turbatiua. Nō q̃ multiplex ẽ
vis. de q̃b ꝺz. s. q̃
me. cã. ad audien
tiã. & ibi videas.
ꝺz tñ vis turbati-
ua q̃n turbat̃ pos-
sessio & in dubiũ
ꝛuocat̃ q̃s posside-
at. & illa ſpectat
ad int̃dcm̃ vti pos.
& in reb̃ immobilib̃ vel ad int̃dictū vtrob̃ in reb̃ mo-
bilibus tantū.

c ¶ Possidet. q̃ñz tñ loc⁹ ẽ huic int̃dcō in cãu vbi vn⁹
possidet & alt̃ int̃detat eũ in pos. nō tñ iudex ꝺz ꝓnũciare
vti pos. ita possideat. ſz ne int̃deret possessorẽ. ff. vti pos. l.
i. §. vlti. & C. e. ti. l. vna. Reddere. n. ꝟ int̃dcm̃ int eũ q̃ pos-
sidet & int eũ q̃ nō possidet ſz int̃detat. ff. vti pos. si duo. §.
q̃. in casib̃ ꝺo vicit vt ꝟ. ſ. vbi reddit int̃ duos possidẽ-
tes. vnũ nãlr altꝛ ciuiliꝫ vt fructuar⁹ & ꝓprietarius. &
neut̃ possidet ab alio vi vel clã vl ꝑcario. & tũc ꝺz iudex
ꝓnũciare vti pos. ita possideat. nō tñ ita ꝺfuse sub illis
ꝝb vti pos. nc̃. qz sic daret gladiũ vtriq; pti. ſz ꝺz exaiare
q̃litates possessionũ & ꝓbōnũ & distiguere eas in snĩa
sua sic ꝓbasti te hñe pos. ꝓprietat̃ ciuiliꝫ. & ego ꝓnũcio te
ita possidere vti pos. & tu ꝓbasti te eẽ in pos. vsufructus
nãlis. & ego ꝓnũcio te possidere vti vsufructuariũ. i. v
ti possides. & ita possideas. ar. insti. ꝺ act. §. curare. si aũt
nō liq̃at ei de q̃litatib̃ possessionũ nō ferat snĩam. vñ si
vtꝛq; dicit se insolidũ possidere nãlr & ciuiliꝫ. & vtꝛq; ꝓbat
si etiã vnus ꝓbat melius iudex ꝓferat ꝓ eo snĩaz. ar. ꝟ.
Si ꝝo ꝓbōes pares sint vl innuere lr̃a ista q̃ iudex ita
velit ꝓnũciare vti pos. ita possideat. vt dicũt q̃ꝺã. ſz
nō vl ꝟ hñe rōez. qz sic q̃ꝺ impossibile ẽ ꝓbauerũt. s. vt
trũq; insolidũ possidere. vt h. & ff. de ꝑca. duo. ff. ꝺ acq̃.
pos. possideri. §. eꝫrio. g̃ cū nō sit maioz rō q̃re vnus pos-
sideat magis q̃ alt̃ nō ꝛstat ei q̃s possideat. supsedeat
itaq; qz de re incerta nō ꝑt certa snĩa ferri. xxiij. di. hñis-
se. & xi. q. iij. graue. & ff. ꝺ re iudi. si vni ex plib⁹. qz nō li-
quet ei de cã. ne eius snĩa ꝫtineat ipossibilitatẽ. ꝓ snĩaz
eni ꝺz ius declarari. ff. si ser. vin. l. sicuti. §. ſz si q̃rit. sed ꝑ
talẽ snĩaz nulla fit declaratio. & ꝟ xpc̃ ẽ nisi vn⁹ oñdat ti-
tulũ. sicut hic ꝺz. qz snĩandũ ẽ ꝓ eo q̃ hz titulũ. Itẽ si cō
stat q̃s ꝓmũ ad iudiciũ ꝓuocauit ꝛ eũ ꝺz snĩari vbi ꝓ-
batōes oĩo sunt pares. ſ. e. et lr̃is. & j. ꝺ fi. instr. c. int̃ dile-
ctos. in fi. Vbi nll⁹ oñdit titulũ vel vtꝛq; & oĩno sunt eq̃-
les ꝓbōes. nec appeat q̃s ad iudiciũ ꝓuocauit. sorte
diriman̄. ff. ꝺ iudi. ſz cū ãlw. ff. fa. hꝛ. si q̃. §. i. C. cōia de le. si
ac sine titulo aliq̃ in ꝑdictis
locis temeritate, ꝓpria occu-
passe & economꝰ eiusdẽ eccle
petierit a vi turbatiua ꝫ seu in
q̃etatiua sup ꝑmissis cõe fa-
uẽ. phiberi. nos recogscẽtes
in ꝟ cãu nõ sic locũ eẽ int̃dcō
vti possidetis ꝫ vt dicere de-
amus ꝫ vti ꝑ possidetis ita pos-
sideatis cũ ꝓbatões eccle lõ
ge sint potiores ꝫ & iō fitinꝫ
dicto supior cõe fauẽ. ꝫ sibi cõ
dẽnamus sup iurisdictõne &
honore atq; districtu & alijs
ad ꝟ gñal̃r ptinẽtib̃ in locis
predictis q̃ ad possessoriũ
iudiciũ quo tfiimõ actũ ẽ per
petuũ silentiũ imponẽtes: &
phibentes eidẽ vt neq; per se
neq; ꝑ alios sup his ꝑsumat
rauennatẽ eccl̃am aut habi-
tatores predictoꝝ locoꝝ aliq̃
tenus molestare. Item.

Der tuas nob lr̃as inti-
masti. q cū. t. tyberti-
nus ciuis q̃ꝺã ꝑ septẽ-
niũ hũerit ꝛcubinã. nec ꝓplez
susceꝑit interim ex eadem. ac
ipsa postmodũ diuertens ab
eo ad ipm nõ post multũ tps
redyisset. filiũ quẽ reuersa in
domũ ipsius ꝓpit ex eo se as-
seruit susceꝑisse. & infra. Qõ
ꝺo mulier illa de dicto. t. sus-
cepisse. r. de quo agitur ꝑmi-
tus ꝛstanter asseruit. & idem
ꝺ ¶ Decernamus. Immo decernimus dicere eccl̃ia rauen-
nas possideat & cõe fauẽ. nõ int̃detet. ꝓout sequit̃. & ver-
ba edicti ꝓclaria vti pos. nc̃. ꝟ casu resoluunt̃ in singula
ria. Ber.

e ¶ Potiores. q̃ potiora iura hz obtinere ꝺz. C. ꝺ edic.
di. adri. tol. l. vl. Ber.

f ¶ Fauẽtie. ꝟ ꝛcipit̃ snĩa noie cõis fauẽtie. & nõ pcura-
toris. vñ signat̃ ꝛ. j. ꝺ reli. & ꝺ. ꝛstitutus. & j. ꝺ capel. mo.
dilectus. s. ꝺ sen. & interlo. l. i. & s. ꝺ elec. q̃relã. dic vt ibi
dictū ẽ. vel ꝑt dic i q̃ eccl̃a nō multũ curat ꝺ hac solẽni-
tate. qz inuenio q̃ q̃ñz ꝛdẽnat̃ mon̄asterũ & nõ ꝑcura-
tor ipius. s. de in integ. resti. suscitata. & j. de cen. sopite.
& j. de sepul. in n̄ra.

Per tuas. noiat⁹. bñ dic̃ noiat⁹ & hꝛtus. nã sola
noiatio nõ fac̃ eũ filiũ. C. ꝺ ꝓba. nõ eplis. & C.
de testa. neq; & C. de hꝛ. insti. si ꝑ. & C. ꝺ proba.
nõ nudis. & ar. j. ꝺ ꝑsum. illud.

h ¶ Infirmare. ꝟba ista sumpta fuerũt ex illa. l. C. de
nõ nu. ꝑ. g̃nal̃r. cũ. n. assertõi ꝛiugũ credat̃. q aliq̃s nõ
sit eoꝝ filius. j. q̃ fi. sint le. trãsmisse. multoforꝫ credere
eis q aliq̃s eoꝝ sit filiꝰ j q̃ fi. sint le. ꝑ tuas. & ff. ꝺ proba.
etiã. Sz nõne potius ꝑsumẽdũ ẽ ꝑ ꝑ dicto ꝑtis. q̃ ꝑmo
negauit illũ eẽ filiũ suũ. vt ꝑz in integra. xcꝑ ꝑ scõo cuz
nõ sit verisiliꝫ q in filiũ suũ tã graue q̃d diuisset. ar. j. de
ꝑsump. lr̃as. vbi nõ stat̃ secundo iuramẽto q si fuisset
filius illius nõ potuissent viscera ei⁹ nõ fuisse mota su
per eo. j. ꝺ ꝑsump. afferte. & xxiij. q. iij. ea vindicta. sic & ꝑ
dicto testis credi ꝺz & nõ scõo in ꝛriũ. plato. j. ꝺ testi. cũ
in tua. ar. Preterea pin⁹ affectus oẽz vincit affectũ. C.
de cu. fu. l. vl. Sz vl q potius scõo dicto mris standũ ẽ.
q̃ ꝑ. qz potius iuramẽto q̃ simplici ꝝbo credit̃ marie
cũ alia ꝑsumptio preceꝺit q de alio sit genitus. sed fa-
uoze filiatõis potius stat̃ cõi opi. & nolationi vtriusq;
parentis.

i ¶ Consobrinus. sic patet q ꝛsanguinitas ꝑsumpti-
ue ꝓbata dissoluit matrimoniũ. Itẽ ꝓpẽ ꝛneritatẽ cãe
snĩa lata ꝓ vno preiudicat alijs. iij. q. vi. ꝟ quippe. &

j. de accu. ad petitõez. & l. xxi. di. tãtis. Ber.

Quoniã ꝺ falsam, ꝓbatio directa iõ dicit, qz indirecte bñ ꝓbat negatiua. j. de testi. ex teõre. de hac tñ mã plene dictũ ẽ. s. de ele. lone. & q ibi dicta sunt hic ꝑñt notari. & ideo hic nõ dicimus.

l Ordinario i. delegato. iij. q. iij. ꝯ. spaciũ. ff. ei ãt. & etiã ordinarium vocat qñ nõ ꝓcedit in figura iudicij. sz iudex ꝓcedit ex offõ suo i modũ inq̃sitiõis vel denũciatõis. j. de ac. inq̃sitiõis. & c. sup h. s. r. c. q̃lit & qñ. & c. olim. qz ertũ comnia conscribenda sunt.

m Viros. sic g vt q tabellio eq̃ualeat duob⁹ ex loco tabelliõis adhibent duo ydonei. alibi vt q eq̃ualeat trib⁹. xvi. q. iij. ꝯ. ꝑt. h. is ãt.

t. ꝓfate mlieris ꝓcipue de uictus instãtia ipm suũ filiuz pblice recognouit. & filiꝰ eiꝰ noiatꝰ cõit fuit & hitꝰ ab amb⁹ eiꝰ dẽ mulieris pmoduz iuramẽto in ꝯriuz ꝑstito nõ ẽ stãduz cuz nimis indignũ sit iurta legitias sanctões vt qõ sua q̃sq; voce dilucide ꝓtesta tꝰ ẽ in eundẽ casuz, ꝓpio vale at testionio infirmare b. Ctñ appet ꝓ ꝯñs q pdictꝰ. r. sophiam neptẽ meõzati. t. cꝰ prima facie ꝑsumit ꝯsobrinꝰ: nõ ꝑt hãc al iq̃tenus in vrozem.

I tem in concilio generali.

Et sic vt q plus credat scripture talellionis q̃ scripture epi vel alterius iudicis, quis scripture iudicis nõ creditur. nisi habeat testium subscriptionem. j. de testi. cum a nobis. & hoc ideo ẽ, qz cũ tabellio iuratus ẽ credendũ ẽ instrumento suo. j. de ꝑscrip. ad audientiam. & j. de ꝑsumpt. illud. in fi. sic etiã ꝯsuetudo regionis hz q credatur instrumento principis. j. de fi. instru. cũ dilectus. & licz circa iudicia credatur scripture tabellionis. tñ circa ꝯctus nõ creditꝰ ei nisi habeat testium subscriptionem. in auc. de hered. & fal. §. sancimus. colla. i. er quo. n. scriptura inuenitur in actis publicis sz nõ habeat testiũ subscriptõez, creditꝰ ei ar. rrr. q. i. §. i. & l. de fi. instr. in auc. ad h. & in auc. õ his q̃ ingre. ad ap. §. illud etiã. & hoc idẽ colligitꝰ ex hac litera, qz videt sufficere tabellio. vel si tabellio haberi nõ ꝓtest duo ydonei viri valent. nec hic dicitur q in ꝓsentia testium illud fiat, sed tutius ẽ vt adhibeantur si adhiberi possunt.

n Citatões. vt ꝑ hoc appareat q ꝓpetuata sit iurisdictio si hoc negaretur vel reuocaretur in dubium. vt. s. de of. delega. gratum. & c. lz. & sic reus per conuentionem solam non possit postea declinare forum transferendo se ad alium locum. s. de foro compe. ꝓposuisti. & ff. de iudi. siquis postea. Sed videtur q de hoc credendum eẽt iudici cum nuncio credatur. j. de ap. cum parati. & ff. de re. eo. qui sub tuto. & cura. magis. §. illud. & l. xv. di. si forte. in fi. Sed forte hodie non creditur soli nuncio. nisi esset publicus nuncius & iuratus. Et talibus nunciis creditur in foro ciuili ꝑm consuetudinem lombardorum Jure isto videtur q non sit ei credendum. nisi constet alis legittime.

o Dilationes. que continere debent q̃tum spacium contineat vnaquęq; dilatio consideratis circumstantiis ꝑsonarum & temporum. ar. j. de ap. cum sit romana. ff. de iudi. nonnunq̃. nec prima dilatio debet peremptoria esse nisi fieret hoc ex causa. s. de dila. dilecti. & vt sciatur quando. quia possit puniri vt contumax. quia excommunicari vel etiam in possessionem mitti non debet nisi post trinam citationem vel vnam peremptoriã. xxiij. q. iij. de illicita. & j. de sen. ex. sacro. & ff. de re iudi. ꝓtuma

cia. tamen si ad primã nõ veniat citationem, condemnabitur alteri ꝑti in expensis in secunda citatõne cum venerit. C. de iudi. sancimus. & s. de ꝓcur. querelam. vbi de hoc.

p Recusatões. & sic ꝓz q iudicis recusatio redigẽda ẽ in scriptis. ar. j. de ap. secundo re q̃ris. & c. cũ specialiter. & recusatõne iudicis ꝓposita nõ dz postea sup ꝑncipali ꝓcedere donec de ipa constiterit. & si iudex, nõ admittat iustam recusationẽ cassabitur quicq̃d postea fecerit si appellatum fuerit ꝯ hoc. s. de of. dele. super q̃stionum. in fi. Quid iuris sit de recusatõe. dz. s de of. delega. suspitionis. & j. de ap. cũ spãli.

Quoniã ꝺ falsaz asserti onẽ iniq̃ iudicis animo cẽs litigatoz q̃z nõ ꝑt verã negatõez, ꝓbare cum negantis factum ꝓ rez naturaz nulla sit directa ꝓbatio *: ne falsitas veritati ꝑiudicet aut iniq̃tas ꝑualeat eq̃tati statuim⁹ vt tã i ordiario iudicio q̃z extraordiario l iudex sp adhibeat aut pblicã si ꝑt hãc ꝓsonã: aut duos viros m idõeos q̃ fideliꝰ vniuersa iudicij acta cõscribãt. videlicet citatõnes n dilationes o recusatões p exceptões q petitões r tñiões s &

q Exceptões Exceptio. n. dando ẽ in scriptis & redigenda in actis. & hic ꝓprie appellat exceptiones. q̃ ꝓponuntur contra aduersarium vel contra scripturaz, quia specialiter ꝑmisit de recusatõe iudicis, ꝓposita exceptione ꝓbabili. iudex non debet, producere in questõe principali donec de ipo constiterit. s. de of. deleg. prudẽtiam. §. vi. nec simul de exceptione & principali questione cognoscendum ẽ, quia ordo iuris quereret. ꝯ. de iudi. exhibita. & ex ordine istoꝝ verboꝝ notatur qualiter exceptiones ꝓponantur. Recusatio. n. iudicis naturaliter precedit. & ideo primo ꝓponenda ẽ & expedienda. & si illa nõ ꝓbetur, ꝓponantur exceptões postea. & ille coram delegato ꝓbari debent. & per ipsum examinari. s. de rescrip. super litteris. & s. de foro compet. ex parte. b. Si vero iudex statuat terminum ad omnes exceptiones dilatorias ꝓponendas. & quod facere potest & debet. j. de excep. pastoralis, ꝓponere debet omnes tam contra iudicem q̃ contra alios, eis ꝓpositis ꝓcedetur statim primo loco super iudicis recusatione. pendentib⁹ alijs quousq; expedita sit questio recusationis. cum illa sit preiudicialis, quia ea probata alie postea locum non habent.

r Petitiones. ideo petitio siue libellus dari debet in scriptis. quia ꝑm formam petitionis formari debet sententia. j. de simo. licet hẽli. & si inepta fuerit succumbit. s. de iudi. examinata. & vt sciat an velit cedere vel ꝓtendere deliberatione habita. iij. q. iij. offeratur. argu. s. de dila. preterea. Item nisi certa sit petitio nõ citabit iudex reũ. vt. v. q. ij. si primates. & iij. q. ix. iudices. & sic est op. ar. q oblatio libelli fit de substãtia iudicij. arg. op. s. de libel. obla. c. i. vbi de hoc.

s Responsiones. que debuit fieri ad petitionem actoris. vt appareat li. contesta. que fit tantum per petitionem & directam responsionem ad eam. s. de litis contesta. c. iij. & s. de elect. tudum. qua omissa licet positiones facte fuissent & responsiones, nõ tamen valebit iudicium. vt ibi.

a Interrogatões. i. positiões. qz actor ponere dz id sup q̃ intẽdit hãc ꝯfessionẽ rei. sic ponit talis sindicus B. dñi tñ fac ad instructõem cãe. & reus dz rñdere. credo

vel nō credo si iuratū ē de calūnia. si iuratū ē solūmō de veritate dicēda. ꝛ ꝫ simplr nīdere sic. vel nō ꝯcedo vl ne go. ꝛ p. positōes has ꝛ nīsiones nō fit li. ꝯtest. vt dictū ē. ꝛ sic differentia ē inter nīsionē q̄ fit p li. ꝯtesta. ꝛ q̄ fit postea p petitōz actoris. vt h̄ p3. vl ponit ꝓprie interro

gatōes q̄ fiūt a iu

dice ex offō. q3 q̄ tiēs eq̄tas ipsum mouet pt interro gare ptes. ff. de int rog. act. vbicūq3. ꝛ xxx. q. vl. iudicāt ē ꝛ etiā post q̄ ꝯclu sum ē in cā. j. ō si. instru. cū io. ꝛ etiā ps pt interrogare ꝛ valet nīsio. s de vo. ꝛ ꝯtu. put. ff. de interro. ac. si fine. §. i. aduocatus pt introgare. ff. ō ad ul. si postulauerit. §. questioni.

b ¶ Cōfessiones. ꝛ taciturnitas eti am scribi ꝺz. puta introgat⁹ noluit nīdere tal' tacitur nitas p ꝯfessione habet. ff. ō introg. ac. de crate. §. nihil interest. ꝛ ar. l rv. di. ꝛ si forte. ꝛ lr. di. si fuus. ꝛ hmōi ꝯfes siones facte ad pe titōz actoris vl iu

interrogatiōes[a] confessiōes[b] testium ꝓpositiones instru mentoꝝ ꝓductiones[c] in terlocutiones[d] appellatōes[e] recusationes vel renunciationes[f] conclusiones ꝛ cetera. que occurrerint competenti ordine prescribenda loca ꝺsi gnando tempora[g] ꝛ personas ꝛ omnia sic ꝯscripta ptibus tribuantur itaq3 originalia pe nes scriptores remaneāt: vt si super ꝓcessu iudicis fuerit subꝛta contentio per hoc pos sit veritas declarari. q̄tenus hoc adhibito moderamine. sic honestis ꝛ discretis ꝺferatur iudi cibus q3 per improuidos ꝛ iniquos innocentium iustitia nō ledat. Judex āt q̄ ꝯstōem ipam neglexerit ob seruare. si ꝓpter eius negligē

dice ex offō. qz q̄ tiēs eq̄tas ipsum mouet pt interro gare ptes. ff. de int rog. act. vbicūq3. ꝛ xxx. q. vl. iudicāt ē ꝛ etiā post q̄ ꝯclu sum ē in cā. j. ō si. instru. cū io. ꝛ etiā ps pt interrogare ꝛ valet nīsio. s de vo. ꝛ ꝯtu. put. ff. de interro. ac. si fine. §. i. aduocatus pt introgare. ff. ō ad ul. si postulauerit. §. questioni.

b ¶ Cōfessiones. ꝛ taciturnitas eti am scribi ꝺz. puta introgat⁹ noluit nīdere tal' tacitur nitas p ꝯfessione habet. ff. ō introg. ac. de crate. §. nihil interest. ꝛ ar. l rv. di. ꝛ si forte. ꝛ lr. di. si fuus. ꝛ hmōi ꝯfes siones facte ad pe titōz actoris vl iu

tiaz[h] quid difficultatis emerserit per superiorem iudicem animaduersione debita castigetur nec pro ipsius pīsumatur ' ꝓcessu. nisi quatenus in causa legittimis documentis ꝯstiterit. Nono. inj. archiepo ludē. ꝛ eius suffraganeis.

Ad nostram noueritis audientiam peruenisse q3 sacerdotes ꝛ cleri ci da cie legi regni per quaz negatiua ꝓbatur temere in nitentes a criminibus q̄ pro bari testibus fidedignis pos sunt legittime ꝺ eos reputari tur insontes. si se sup his pur gare ualeant quoquo[k] modo ꝛ infra. Uolentes igitur vt hꝺc pestis contraria omni iu ri penitus extirpetur a clero. mandamus q̄tenus in huius

nenum. in pīncia. ꝛ. s. e. post cessionē. ꝛ. j de re iudic. sic. ꝛ in sti. de fideiuss. §. vl. ꝛ. q. vi. Ꝺ etiam placuit. ar. Dixit io. sup Ꝺ q3 sp credit snie iudicis v bi ꝯstat de ꝓcessu cāe. ꝫ vbi reuocat in dubiū de ꝓcessu iudicis nō ē p sumendū p iusto ordine nisi plene ꝓ acta. Nā ꝛ victo res nō al' ponent sentētiās. nisi eas oīderint recte la tas. in auc. de his q̄ ingre. ad ap. §. si illud. si acta sunt ꝓdita plene ꝓdītō ꝛ sufficīe. vel etiā p cessus plene per te stes. ar. j. de pube. cū olim. ꝛ. j. ō test. allericus. ꝛ. j. de re iudi. sic. ꝛ. C. de te sta. ꝓblicati. tū si epus venerit ad li quē excōicatū sta

dum ē snie sue. ꝫ nō adsit subscriptio testiū. xi. q. iij. cu re. ꝛ. §. e. post cessionē. vbi de Ꝺ. Si tū dicat se inordinate vel iniuste excōicatū. iuder aut etiā aduersarius ꝺz ostē dere q3 debito mō excōicatus ē. j. de sen. ex. sacro. in pncia. ꝫ ponē q3 persone ille q̄ velent acta cōscribere appareāt subscripsisse omnib⁹ actis. nūq̄d p̄sumit' int̄m ꝓ eis vt in ꝺctū ꝓbari nō possit. Dico q3 admittit' ꝓbatio in ꝺ. §. e. post cessionē. ꝛ. j. de testi. cū a nobis. q3 etiā ꝺ instim q̄tūcunq3 publicum sit recipiuntur testes. C. de phat. cum ꝓbatis. ꝛ. j. de fi. instru. cum io. nam ꝛ partes p̄nt ꝺ dicere actis. C. de rela. l. i. ꝛ. q. vi. §. biduum. ꝺ. vrēdus est rē. ꝛ bene cōtradicere possunt. quia quandoq3 comp tū est eulogia ex mala fide scribi. vt. ff. de custo. ꝛ exhi. re. l. diuus. ar. j. de accu. cum dilectus. ꝛ hoc vez est dum modo ꝓ plures ꝛ meliores ꝓletur ꝺctū. de hoc dictū est §. e. Tertio ex ordine verboꝝ istius decre. debes colligere. qualiter iuder debeat ꝓcedere in negocio alicuius cau se a ꝑncipio vsq3 ad finē. q3 ꝓmo loco debet citare. ꝛ ita ꝙ ordinē vt littera dicit ꝓcedere ꝺz. Anno. iiij. dicit q3 si sentētia lata ē vtraq3 parte ꝓsente vel procuratoꝛib⁹ partium a qua nō est appellatū ꝛ sentētia in scripīs appareat. int̄m p̄sumit' ꝓ ipa q3 si aliq̄ ꝓtū vellet eam im pugnare rōe ꝓcessus nō velet audiri. q3 p̄sumendum ē q3 omnia sint legittime acta. er q̄ tēpe snie nichil dixit nec appellauit. tū credo si sentētia detur q3 taciturnitas partium non possit facere sententiam aliquam q̄ nulla est. vt si lis contesta. non fit. aut si die feriata esset lis cō testa. Ber.

An nostrā. q̄q̄ mō. i. ꝙ viles ꝛ criminosos. ꝛ fibi sites. qō eē nō ꝺz. immo velent eē bone fame ꝛ opinionis. j. de pur. ca. ꝋstitutus.

l ¶ Omni iuri. ꝛ vre. Quia accusatoribus ꝛ testibus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

competentiv audienda ẽ accãtio.vt.j.de accusa.lz.r.c.de nies.r qsi p totũ.g ꝛriũ erat iuri.q purgatio admitte bat sup his q legittime pbari poterãt ꝛ illos q tũc de mũ admitti dz.cũ aliqs infamatus ẽ.r nullus apparet accusator.j.de simo.de b.r.j.de purg.ca.nos inter alia.r c.et tuap.r.c.cũ dilectus.r.xv.q.vi.q.ij.q.v.omnibꝫ.r.j.de accusa.accedens.r qz lex illa ꝛ ria omni iuri.ẽ qꝫ citius erripãda. viq.d.mala ꝛsuetudo. Lex aũt dz ẽ honesta.iiij.di. erit aũt. Itẽ ꝛria erat iuri.qz negãq factũ nulla ẽ dicenda pbatõ.ẽ.c.pr. r.ã.de elect.hone.r C.de pba.actor.r vi.q.vl.c.actor.de hac negatiua dicẽ ẽ.ã.de le.hone. m C Affirmatiua. illa.n.ꝑmo pbari dz.qz ei q dicẽ incũbit.pbatio.ff.õ pba.l.i.tñ si postea pbato crie vellet reus pbare negatiuã indirecte audiret.j.de testi.et tenoze.lz ꝛ pbõez testiũ admittit purgatio.vt h pz.

Dm cãm antiquos

modi.pbatõe negatiue dum tñ possit affirmatiua[m] ex adũ so probari nemĩnẽ audiatis.

Item aut.r lame. epis.

QUm cãm q inter colubriẽ.r egitan. epos super suap limitatõz dyo. vtik vobis duximus ꝓmittẽdam: mãdantes q̃tenus ꝑ diuisionem que p libros antiquos[n] vel alio mõ melius pbantur.nec cõ r testes[o] fama r q̃cũq alia admiricula[p] in negocio procedatis.

Item epo r archidya. senonẽ.

QAusaz nimirum ij q̃ int v.iuuenẽ r.g.puellam senonẽ.q se virginez r mõachã.pfitek noscik agitari r infra. Mãdamus q̃ten[q] eã tem puellam poñatis[q] interi in illo mõasterio quod intrauit vt ibi secure valeat commorari: donec iudiciali sentẽtia quid agi debeat de certak: recepturi postmoduz non solum pbões viri q̃s induc ere voluerit ꝛ mulieres[r] illas q̃ ad inuestigandum signa virginitatis ex parte puelle fuerint introducte.nec etiã pbõnes alias hoc negocium ꝓtingentes quas pars[s] vtralibet duxerit producendas. Et qz vt dicit canon: sepe manus fallitur r oculus obstetricum volumus r mandamus: vt adhuc honestas matronas puidas r prudentes deputare curetis ad inquirendum vtr dicta puella virginitatis pui legio[t] sit munita. regoz.ir. ꝓfesto sancte.m. magdeburgẽ.r de cano mifinensi.

QUm hoc me.r infra. cũ acta origitalia dicank apd̃ pozes iudices[v] remãsisse. mãdam[q] q̃tenus ea

lxet.xxxiij.q.ij.siue de coniugũ federe r.iij.q.ix.hortam. ff.õ rebus du.vbi r.s.de resti. spo.et transmissa.r.c.literas.r.j.de ap.ex parte.

r C Julieres. vir nolebat repbare mulieres illas que illam inspexerant q erãt male fame r criminose cuz ille deberent esse p̃oue de r honeste ac perite in facto illo.j.de frigi.r male. fraternitatis. r.ff. de ven.inspi.l.i. Dec enim pbatio confessioni viri preferur.s.e.ꝓposui sti. alꝫ enim stat confessioni viri dicentis se cognouisse vxorem.j.de despon.impu. continebatur.r.xxxiij.q.i.si quis acceperit. Quandoq; tamen oculus obstetricum fallitur.vt hic dicit.r.xxxij.q.i.nec aliq.

s C Pars. Nota q omnia que contingunt causam.r per que posset melius instrui sunt inquirenda. sic.s.de iudi.exhibita.r.s.de elect.scriptum.r.s.c.ꝓpri. r nota hic argu.q in causa matrimonij apertis attestationibꝫ adhuc aliq testes sunt inducendi.qui a hic fuerunt mulieres.r adhucalie inducuntur.vt sequitur.ad idem inducunt.j.de despon.si cõ.r.j.de ꝓsang.r affi.et litteris.r.j.de testi.series.quia sententia contra matrimonium lata nõ trãsit in rẽ iudicatã.j.de re iud.latoz.r.c.ꝓsanguinei ar.ꝛ.s.e.iurauit.

t C Priuilegio. priuilegium virginitatis maximum ẽ quia replet paradisum.xxxij.q.i.nuptie.que sola est potens deo animas hominum presentare.in auc. de lenonibus.§.sancimus.col.iij.r est illa principium aliarum virtutum.in auc. quomodo oportet episcopos. r alios prelatos r religiosos ad ordinem religionis adduci.§. nec3.auc.sacris.r virgo sola que ad legem promotõis reputatur r inter virgines corrupta inuita etiam consecrari non potest.xxxij.q.v.de pudicitia. r sole ꝙgines aureolam habebunt.xxxij.q.v.si paulus. Pauci tamen habebũt hoc priuilegium.vt dicit gregorius.l. di.quia tua.

Dm hone.iudices. Origialia acta sp apd̃ iudicẽ siue scriptorẽ remanere velent.s.ẽ.qm̃.r si cã ad alios iudices manauerit.postea illis tradere tenek̃.vt hic dicit.r.j.ri.pri.cãz que.r sic pz q attestationes in vno iudicio recepte valẽt in alio.in auc. de testi. §.quoniam multe.coll.vij.r C.de arbi.l.pe.in fi.r C.de testi.l.vlt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Proponẽda.nã si testes coꝝ̃ ꝓnobꝫ iudicibꝫ recepti ⁊ ꝑblicati fuerãt alq̃ nõ recipiẽt vlteri⁹.j.ti.pr.ꝛsti tut⁹.ad fi.instka vl ꝓfessiões poterũt recipe.vl si aliq̃ fuissent capta sup qbꝫ testes nõ fuissent recepti.sup ꝯ lis poterũt testes recipe.j.ti.proxi.cãz q.

b Alioqn.i.si ñ poterũt acta inueniri.tũc recipiãt ꝓbões de nouo sup statu mõasterij ⁊ spoliatõe abbat.sup qbꝫ de li. ꝓtest.facta nõ reuocabãt in dubium.imo illud ꝓfitebant ꝓtes.⁊ si testes aliq̃ recepti fuissent.⁊ clause attestatões essent coꝝ̃ primis iudicibꝫ si voluerint ꝓtes cõputabunt in nũero alioꝝ.j. de testi. cuz cãz.in fi.

c De cõpositõne.ad quã iudices ꝓmo dare debent opaz.fic.s.de mut.pet.c.i.vbi de b.⁊ ẽar.q̃ sup respõali.i.sup statu monasterij ꝑ ꝓpositũ interuenire.s de arb.cũ ꝛpe.⁊.c. ꝓtingit.vbi de b. ñ b ꝓpositõez ꝓficere nõ possent. sic nec cãz differre.qz papa vt ꝑs sibi reseruat.

P Placuit. b. c. hñt q̃dam palea.ii. q.q.iij.placuit.

c Precio.q̃ testimoniũ nõ valet.qz ꝑcio sunt corrupti.iij.q.iij.§.itẽ in criali.⁊.s.de ꝓba.lz.⁊.j.e.sic.xiij.q. v.nõ sane.⁊.j.e.q̃ties.⁊.xxxv.l.vi.epõs in sinodo.

d Idonei. Idoneus reputabit er q̃ ꝑ aliquã exceptionẽ nõ repellit.qz q̃libet ꝑsumit ydoneus nisi ꝓbetur contrarium.j.de ꝑsump.dudum.⁊ edictum de testibꝫ ꝓhibitorium ẽ.vt q̃libet admittatur q̃ nõ repellit.ff.de testi.l.i.i.rñ.

e Fideles.qz infideles nõ admittũt.ff.e.l.i.⁊.ij.q.vij nõ ꝑt.⁊.c.si hereticus.sic nec ad accusandũ.e.cã.⁊.e.q.alieni pagani.⁊.c. q̃rendũ.

f Ieiunus.b de honestate dictũ ẽ nõ de necessitate. sic.xij.q.v.honeste. Ber.

F Nnoie ꝯñi.hec ẽ ps illius.c.ij. q.i. in pmis.

g Dilissimi.q̃bus nõ ẽ credendũ.ij.q.i.in pmis q̃dã ꝓsiderantur in testibꝫ q̃ his ꝓbis notãtur. Conditio sexus etas discretio fama. Et fortuna testes.in testibꝫ ista regras.

h Deposteа.ista verba sunt in auc.de testi.§.⁊ hec vero.coll.vij.

m Audire.⁊ nõ ẽ ita intelligendũ.vt audiant testes cũ ꝛponũt dictũ suũ cũ in secreto ⁊ sigillatim sint recipiendi.j.e. venerabili.C. de testi.nullũ.j. de accu.inq̃sitõnis.§.i.ſz audire velent testes.i. videre ⁊ audire eos iurãtes.⁊ post ꝑblicatõez videre ⁊ audire dicta ipoꝝ ꝓterint.⁊ b seruat exẽplo danielis.q̃ secreto exaiauit illos falsos testes sacerdotes.q̃ falsum testimoniũ tulerũt ꝛ̃ susannã.b

cum oĩ diligẽtia requirentes ipsa si potuerit inueniri.⁊ siq̃ partes duxerint legittime ꝓponẽda a in scriptis redacta ad nostrã pre.remittatis. Alioquin b cum nõ reuocetur in dubiũ de ꝓtestatõe litis sup statu pigaꝛñ.monasterij ⁊ quibusdam spoliationibꝫ ꝛabbatem eius factis a masburgẽ. episcopo recipiatis ptium ꝓbationes de nouo.⁊ audientes si ptes audire voluerint de compositione c.tam quod super hoc inueniretis q̃b causam sufficienter instructaz ad nos remittere procuretis

De testibus ⁊ attestatõibus.

A ꝛ concilio maticensi.

Placuit sancto conuẽtui vt testes nõ ꝺducant precio ⁊ vt q̃cũq; ydonei ⁊ fideles g in testiniũ assumãt ac nlls testimonium dicat nisi ieiunus h

O rego.ioanni defensori eccli in hyspaniam.

F Nomine i dñi:⁊ infra. Qd autẽ dicẽ epũs. quia se absente etiã vilissimi k sunt testes exhibiti nulli ꝰ momenti legi noscẽdum ẽ ꝓstitutionis nouelle:que de testibus loquitur in hec verba ne postea l obijciat eis q̃ ꝑ vnam ptẽ gesta ⁊ ꝓfecta sunt opz vt testimonia dentur illo admonito a iudice aut defensore venire ⁊ audire m testes Si vero noluerit venire n:⁊ nõ ex inevitabili o quadaz necessitate venire non possit :sancimus huiusmodi testimonia ita valere tanq̃ si non ex vna parte ꝓfisterent:sed etiã ipso presente facta fuissent. Ecce admonẽdus p est semper adversarius vt audiẽdos testes veniat.quod qz hoc omissum ẽ: necesse est vt quod contra legẽ q actum ẽ nõ habeat firmitatẽ. Item sabino defen.sarõ.

Q Uoniã aliq̃ nob de persona epiphanij presbyteri sunt facinora nũciata:necesse ẽ vt cuncta diligẽtius ꝑscruteris.⁊ seu mulieres r cum quibus pegisse s dicitur seu alios quos de cau

ſſ.de dam.infec.si finita.§.si forte.⁊.ff.de iudi.si ꝓroxius serit.in fi.

p Admonẽdus est.a⁹s.n.nõ valet. nisi admonitus pñs fuerit.ij.q.ix.charte.⁊.ij.q.i.in pmis.C.de fi.instr. iudices.idem ẽ in accusatõe.ij.q.ix.c.i.⁊ in sententia eadem cã ⁊ q̃stione caueat.⁊ pluribꝫ.c. seq.⁊ generaliter omnia q̃ aduersus abñtes non ꝑ ꝓtumaciã statuunt nõ valẽt.ij.q.ix.omnia.

q Legẽ.pdictã q̃ dic.q̃ aduersario pñte recipi debẽt C.de fi.instru.l.iudices.in auc.eo.§.⁊ b ho.C.de legi.nõ dubiũ.⁊.x.di.vides.⁊.xxv.q.ij. impiali

Q Uoniã.mulieres. sic mulier admittit in testimoniũ ꝛ ecclesiastica pson̄a. vt.j. e. tam liis.⁊ si mulier bene admittit in testimoniũ.xv.q. iij. er eo.argu.ꝛ.xxxiij.q.v.mulierem. Illud sic intelligi de bet vbi agit criminaliter nõ recipit mulier ad testimoniũ ꝛ aliquẽ.cũ ho agit ciuiliter aut in modũ inq̃sitionis seu exceptõis.tũc admittit mulier. in q̃ casu loq̃t b.c.⁊.j.e.tã litteris.

a Peregisse.⁊ sic vt q̃ socij cris admittant.sic. lxxix. di.si q̃s papa.⁊.vi.q.i.§. si quis cum militibus.C ̃tra. j.e. veniens.⁊.s.de confess.c.i.⁊.xv.q.iij. nemini.hic non recipiuntur socij ad plenam ꝓbatõez.sed ad ꝑsumptõ

rũt ꝛ̃ susannã.b regulare ẽ cũ agitur in forma iudicij.ſz auc. vũ ꝓbata ista sumpta dicũtur.dicunt de vocatores loq̃ in cã ꝑblicatõis.s.vt li.nõ ꝓt.q̃m.§. sunt ⁊ alij.j.eo. significauit.⁊ tũc vt q̃ aduersarius possit interesse receptõni testiuz.⁊ ipos testes audire per iura ista.ſz tu ergo pone testes.i. attestatões. vt in auc.ꝑ.de testi.§.⁊ hec ho.vbi dic audire attestatões. ⁊ depositões.

n Venire.tũc eni recipientur.⁊ valebũt ac si pñs eẽt.C.de testi.q̃n ⁊ b intelligeli.nõ ꝓtest.aliter nõ.s. vt li.nõ ꝓtesta.ꝑ totũ.

o Ineuitabili si.n. nõ ꝑt venire iusta cã detentus nõ reputat cõmax.⁊ si tunc recipiant nõ valẽt.si cãz abñtie oñderit.qz eriã snia revocaret.j.de re iudi.cũ bertoldus.⁊

nem tñ. sicut serui qñz ad p̄sumptōez recipiūt. iiij. q. iij. ¶. item serui.

In oi negocio. qō dicit in omi negocio. gñalitas ista restringit in cā nūciatōnis vbi dz p̄cedere frāma admonitio ad b vt admittant ad nūciā

sa scire aliquid senseris huc festines adducere q̄tenus ecclesiastica districtione liquide possint que vera sunt aperiri. Pascal. papa:

In oi negocio principalis psona dicēs vitatē de re sibi ñ rectissime hñda ē p teste cui adhibito vno efficiuntur duo testes. adhibitis duob effic iunt tres qō patē ter oñdit dñs cum dicit si peccauerit in te frat tuus corripe eū inter te ⁊ ipm solum. q si te nō audierit adhibe tecuz vnum vel duos testes. vt in ore duoz vel triū stet oē verbū Item alibi affirmat dicens. ego sum q̄ testimoniū phibeo de meipo. ⁊ testi. phibet de me pater. nā in lege vīa scriptuz ē q duoz hoīm testimonium verū ē. Augenius tertius.

Quotiēs aliq̄ ppe cognatōez ppinquitatē separari petunt. duob vel tribus testib adhibitis q̄ de eadem psanguinitate upsint: vel totidē senioribz ⁊ meliorib⁹ loci eiusdē id dz legitime cōprobari. Probatio autez testium dz fieri duplici iura

vt ibi dz. Tan.

In sup eccle. ⁊ ita cīci pñt ferre testimoniū in cā ecclesie sue. xiij. q. ij. sup prudētia. ⁊. j. e. cū nūcio. ⁊ c ruis. ⁊. j. dō iureiu. ⁊ si xps. in fi. Ber.

c Dr duo. ⁊ sic pz q duo pñt ?stitui. pcu. b tñ aget q̄ pus litē occupauit. ff. dō. pcu. plibz. ⁊. ā. de. pcur. nō in iuste. vbi de b.

f Admitti. qz nēo dz hre duplex ostiū in cā. iij. q. ij. ij. c. i. ⁊. ij. ⁊ singla officia singul psonis sunt ?mittenda. lxxxix. dist. singula. ⁊. xvi. q. i. pl byteros. ⁊. ff. ad tre. ille a q̄. ¶. tēpestiuū. ⁊. ff. dō pact. plres. ⁊. C. dō assess. l. nēo. Ber.

Expte ade tacito. ex eo q dicit tacito. c. q hre iste nō valebāt. ar. j. e dcetero. ⁊. ā. dō trāsact. ex lēis. Dz ō. vī. qz dō plica fornicatōe agebat q̄ cāu lz layco vitare vl accāre tales dicos. xxxij. di. ¶. vīt. ⁊. c. nlls. ⁊. c. p̄ter hoc. ⁊ sic dz ad mitti miles ad agēdū ꝯ sacerdotē fornicariū. qō q̄ dā ?cedūt. ⁊ iō dicit tacito. qz de facto sic accidit. qz ⁊ si diriss̄et se laycū nihilominus lr̄as habuisset. l' dicas q iō dic tacito. qz de facto sic accidit

mēto vt iurēt se nō p̄uato odio neq amicitia[b] neq pro aliq̄ ?modo qō habuerit vel qō hñt vel habituri sint ad b iurādū inductos. ⁊ si cut ipsi dicūt rei veritatē accepisse a maioribz suis ⁊ credere[c] ita eē I dē p̄oribz ⁊ fribz scē trinitatz

In sup statuim⁹ vt liceat vob in cāis eccle[d] vice ferre testimoniū dūmō vnus ex vob vel duo[e] ad agēdū vel rñdēdū instituāt. q̄ testimonia in cāis in qbz actores vel rñsales sunt instituti nō dñt admitti. Item. r. lxrfoeden. epo ⁊ abbati sarō.

Expte. a. p̄sbri ad nos ē q̄rela pla ta q cū eccla dō dunoō. cano. f uisset adept⁹. xxx. an. ⁊ āplius pacifice possedisset: miles quidam h. nomine tacito[g] q layc⁹ eēt ad iudices litteras impetrauit[h]: q si victus p̄sbyt filius eēt illius qui proximo in ea dē eccla ministrarat. vel p̄blice focariam haberet. ipm a p̄dicta eccla amouerēt. tandē cū miles per interpositā p̄sonam[k] eum cozaīh prefatis iudicib⁹ traxisset in cāz. quosdā

cit tacito. qz ⁊ si diriss̄et se laycū nihilominus lr̄as habuisset. l' dicas q iō dic tacito. qz de facto sic accidit

qz nō interesset ei⁹. qz nō erat pochian⁹ vel p̄bonus illi⁹ eccle. ⁊ iō tacita veritate impetrauit. vñ nō valebāt. si b ab initio fuisset oppositū. bñ fuisset auditus. ā. de resc̄p. sup lr̄is. ⁊ qz hāc exceptiōnā omisit valuerūt lre p ?sensum illi⁹ p̄sbyteri. q̄re iudicio cepto illā opponere nō valebat. j. de re iudi. inter mōasterū. C. dō except. l. p. ⁊ vl. si. n. interfuisset illi⁹. puta si eēt p̄bonus vel pochianus bñ admitteret salte ad nūciādū. lz ipm accāre nō posset. xvi. q. vij. filijs ac nepotib⁹.

b Impetrauit. supple sub hac forma q̄ si ac.

i Qui proximo. ⁊ ideo ecclesiam nō potuit retinere sine dispensatōe ap. se. ā. de si. p̄sbyt. pñtium. ⁊. c. p. ⁊ vlt. ⁊ vij. q. i. aplica.

k Personam. scilicet procuratorem. ⁊ sic patet q̄ ciuiliter agebat vt remoueretur solummodo ab ecclesia j. de sim. cum essent. alīs si criminaliter ageret non admitteretur. etiam si per seipsum. nisi suam vel suoz iniuriam p̄sequeretur. j. e. ceterō. ⁊. iij. q. vlti. omnibus. sed nec tunc p procuratorem. qz in crīali nō interuenit procurator. j. de accu. veniēs. ⁊. ij. q. vi. si qñ. ⁊. ¶. p. vbi de hoc. ⁊ melius. iij. q. v. in criminalibus causis.

v Si peccauerit. D. dicit q hec anctas extendit ad oēs sine distinctōe psonaz. ar. p eo. ij. q. vij. q̄ p̄t. ⁊ xxiij. q. iij. tā lacerdos. Alij dicūt q tñ ad platos. ar. xxiij. q. iij. ita plane. alij dicūt ⁊ vī melius q extrēdit ad eos tm̄ q̄ aliquā hñt administratōz sup alios. xxij. q. iij. duo ista noīa. de b dz. ij. q. i. si peccauerit. ⁊. j. dō hre. cū ex iniūcto.

x Del tñ. i. nō pauciores. tñ q̄dā cāe req̄rūt p̄les. sed nulla cā ?tēta ē vno. j. e. lz.

Quotiēs. ppinqtat. intrāsitiue ē b. i. ppter cognatōez q̄ ē ppinqtas. xxv. q. iij. c. i. ⁊. ij.

z De eadē ?sanguinitate. xxxv. q. vi. c. i. ⁊ ij. ⁊. j. q̄ ma. ac. pos. vī. ar. ō. j. e. sup eo. so. ibi.

a Duplici iuramēto. in iuramēto illo duo articuli ?tinent. vt. j. sequit.

b Amicitia. testes. n. iurare debēt remoto odio amore ?modo amicitia. iij. q. iij. ¶. itē testiū. ⁊. xi. q. iij. q̄tuz oz. ⁊. xxv. q. vi. de parētela.

c Credere. ita eē. hodie nō vī locū hre ex toto qō b dz q nō valet testimoniū dō auditu siue de credulitate. immo necesse habent dicere q viderint psonas omnes in ?sanguinitate de signādo gradus ab vtroq latere vel saltē alios psonas in gradibus. alīt nō valet. j. e. lz. ⁊ ita paz valet testimonium de auditu. vñ adhuc debent adhere q̄tū ad b. ⁊ ita credere. ⁊ a suis maioribz audiuisse

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Nobiles, hmõi excep. in tps disputatõis debẽt re
seruari. nec expedit testes reprobari tali mõ donec ꝺstet
an ꝺ eñ ꝺposuerit cũ possint reprobari testes p⁹ apturas
testiũ ptestatõe ꝑmissa añ apturã. j. e. pñtiũ. r. j. ꝺ exce.
veniꝯ. r. j. ꝺ fimo. lz hẏli. r. c. ꝓtuas. ꝟ nõ seruauit sacer-
dos iste. vñ valuit
receptio testiũ r la
ta snia quĩscꝫ te-
stes fuerit reproba-
tinõ ob. ap. qũꝯ
tñ stati admittit
exceptio añꝯ ꝺ-
ponat. si cãz crialẽ
lz cũ ipo. in auc.
ꝺ testi. §. si ẏpo. col.
vij. qñz recipiunt
añ apturã aliozũ
ne progef negoci
uz. §. ꝺ proba. lz. al's
ꝺz recipi statiz vt
in tps disputatõ-
nis qõ refuef. ¶.
e. auc. si testis odi
osus. ¶z ex ꝟ qꝺ ꝟ
appellauit. r ad-
mittit ap. vtꝺ au
diri ꝺleat volẽs
stati ꝟ ꝓbare. tñ
qõ ꝑus viri ordi-
nariũ ẽ lz de fcõ ꝟ
talit ꝓtigat. vt di-
cas qꝺ ꝟ excep. fu-
it opposita p⁹ exce
ptõez testiũ vt an
nullaref dictũ eo
rũ. §z nõ fuit admissa. vñ recte appellauit.

laycos infames r notabiles[a]
ad testimonium dicitur pro
duxisse. ¶ Licet autem presby-
ter assereret illos non esse re
cipiendos pro eo qꝺ quidam
eozum latrones r raptores
manifesti essent. quidam ve
ro in alia causa fuissent con-
uicti de periurio[b] r se hoc di
ceret probaturum. nihilomi
nus iudices testibus recep-
tis eidem absenti post appel-
lationem prescriptam abiu-
dicauerunt eccle siam: quam
nunc militis dapiferi filius
detinet occupatam. r infra.
¶ Mandamus: quatenus si
vobis constiterit[c] quod pre
dictus presbyter non fuerit
legittime per testes[d] ydone-
os predicta ecclesia spolia-
tus: eozundem iudicum cas-
sata sententia litteris etiam
confirmationis si que sunt
que super eadem ecclesia im-
petrate non obstantibus ec-
clesiam illo presbytero re-
stituatis eidem: ipsumqꝫ non
permittatis exinde molesta-
ri[e]. ¶ Si vero res[f] aliter
se haberet causam audiatis r
fine debito terminetis.
¶ Testes autez si quos idẽ
a. in sue asserti onis testimo-
nium inuocauerit. curetis
monere[g]. vt coram vobis
super his perhibeant testimo
nium veritati.

b ¶ De periurio. vñ vlterius ad testimoniũ nõ ꝺlez ad
mitti si ꝺ ꝟ stare ꝺt. vi. q. i. ꝙcũꝯ. xxij. q. v. puuli. r. c. sicꝺ
ꝓuictus. r. j. e. testimoniũ.
c ¶ Cõstiterit. ar. ꝺ. j. ꝺ iureiu. vniẽtes. ibi reuocat exe-
cutio snie añꝯ cogscat ꝺ ap. ẏ nõ. §z ibi fuit appellatuz
a diffinitiua snia. ẏ nõ fuit sic. r sup certo articlo appel
latũ fuit ẏ. ibi simplr a snia.
d ¶ Testes ydoneos. ad hãc ꝓbõez admittit p⁹ snias.
qz añ snias ꝟ facere voluit r nõ fuit admissus. r etiã ap
pellauit ꝓpt ꝟ. fic. j. ꝺ sen. r re iu. cũ. i. r. a. si ẏpo nõ dixisset
ꝟ añ snias p⁹ snias nõ vñ audiẽdus. j. ꝺ excep. venꝯ. r bi
de ꝟ. nisi de falso agẽ vellet qõ possz vsꝯ ad. xx. an. j. de ex
cep. cũ venerabil'. r. ¶. ꝺ fals. ꝙrela. r. ẽ. ꝺ ꝓba. lz. Preterea
er ꝟ vt qꝺ appellãs tẽẽ ꝓbare cãz ap. eẽ vrã. fic. j. de excep
tio. olim. ¶z ꝺ vt qꝺ sufficit illud ꝓbare qꝺ appellãs p
posuit ꝓbabilẽ excep. coram iudice a qꝺ appellauit illã se
offerẽs ꝓbaturꝫ. r qꝺ nõ fuissz admissus. vt ꝑ bat. j. ꝺ ap.
in fposita. i. rñ. r. c. de ilecto. r. c. vt debitus. vt. s. ꝺ of. deleg.
cũ cã. r ꝟ idẽ fecit sacerdos iste. qz legitiam oꝓposuit ex
cep. quã se obtulit ꝓbaturꝫ. ¶o illa ꝺria loquũt in excep
tõib⁹ dilatozijs. p qs nõ elidit pncipale ꝓpositũ. Vñ
cũ iuder nollet admittere ꝓbẽz sup excep. ꝓbabili gra
uauit ipm r reddidit se suspectũ. r ideo sufficit ꝟ solũ ꝓ
bare coram iudice ap. qꝺ precedet postea sup pncipali. alio-
qn cã remitteref ad pozẽ iudicẽ. vt dicit. c. vt debitus. §z
ẏ exceptio qsi peremptoria ẽ. r si nõ directe saltẽ ꝓ obli-
quũ. vt si vult releuare cãz suã. necesse hz eã ꝓbare ee vẽ
rã. aliocn stare[e] snie late aucte illoz testiũ. qz ꝑsumit ꝓ
snia iudicis qꝺiu nõ pleꝺ ꝺriũ. qz ꝓ ẏ apparet eum fru
stratorie appellasse. j. ꝺ re iudi. cũ. i. r. a. r ẏ idẽ ꝓbare de-
bebat coram pmis iudicib⁹. ne snias ent ꝺ ipm. si fuissz ad
missus. r sic ꝺria nõ se tangunt. vñ nõ sunt ꝺria. Preter

rea lz plet se causam probabilẽ allegasse. ac eam se pro
baturum obtulisse. non tamen ꝺz ꝓpter hoc sententia re
uocari. nisi primo probet testes fuisse tales. vt iste alle-
gabat. quia si cassaret eius sententia. r postea nõ proba
ret testes fuisse tales. prout dicebat r offerebat se pro-
baturum iterum
ꝺdemnaret. r sic
rediret in pstinuz
statũ quare nõ ꝺz
cassari snia. nisi
probet primo quod
añ sniaz probare
tenebat. si. n. iudi
ces isti non tulis-
sent sniaz. tũc suf-
ficeret probare qꝺ
cãz probabilẽ al-
legauit. r qꝺ etiaz
obtulit se proba-
turꝫ q facto postea
ꝓbabit testes fu-
isse tales si potent
ꝺer.

e ¶ Molestari. ex ẏ vt qꝺ iuder de
legatus nõ tñ ꝺz
mittere in posse-
sionẽ. §z missuz su
erit. j. ꝺ fimo. ꝙre-
lã. in fi. Dicẽdum.
qꝺ hoc potest facere delegatus. vbi ẏ expzimit in lris cũ
snia lata functus sit officio suo. s. de of. delega. in lris.
quia ẏ videt spectare ad ordinarium. ff. ne vis fi. ei qui
in pos. mit. l. i. §. i. Tan. dicit qꝺ pt ẏ delegatus vsꝯ ad
annum. s. ꝺ of. deleg. querenti. §z añ sniaz. quia semper
durat iurisdictio. videt qꝺ semper eum possit defendere
in possessione quã assignauerit. cũ. s. fuerit ꝓrumax añ
litem ꝓtesta.
f ¶ Res aliter. i. si falsum suggessit. qz nõ fuit ꝓpatus ec
clesia sua ꝙ testes tales. nec iudices ꝓcesserũt ꝺ illũ. ¶z
vt esse ꝺ ius. qz falsum ẏ debuit remitti ad pozes iudi
ces. r ꝺdẽnari in expensis. j. ꝺ ap. vt debitus. r. c. cum in
eccl'a. vñ dicas qꝺ fecit ei in ẏ grãm dñs papa. qz non re
misit illũ ad pozes iudices. si vis exponere aliter. i. nõ potuit
probare testes tales fuisse. vt dicebat ꝙ quos lata sunt
snia. ꝺz tũc rata manere snia. §z qõ sequit ꝺriũ videt. r
ideo expone vt ꝓpus.
g ¶ Monere. ar. qꝺ in crie nõ sunt cogendi testes etiaz
in excipiẽdo.
Iq. valitudinariꝫ. ad istos impeditos tali in
firmitate vel senectute r egregias psonas ꝺz
mittere iuder. ff. ꝺ iureiurã. ad egregias. vel ad
iudicem loci vt eos recipiat r dicta eozum sigillata si
bi remittat. in auc. e. §. r quoniam. sancimus. ẏ. multe.
col. vij. ¶. de fide instru. auc. apud eloquentissimum. r
ff. e. l. iij. §. itẽ diuus. j. ꝺ fideiusso. ꝓstitutue. r isti pñt re
cipi. li. non ꝓt. quoniam. i. rñ. r. j. eo. cum olim. ¶z num
qꝺ senes sunt compellendi ferre testimoniuz inuiti. vt
qꝺ non. iij. q. iij. §. item iuiti. r. ff. eo. ti. inuiti. r. ff. ꝺ excu.
mu. l. ij. §. numerus. r. ff. ꝺ iur. imu. l. maiores. Dic qꝺ cõ
pellunt fm canones ꝓpter peccatũ. xi. q. iij. ꝙsqs. r. j. ꝺ fal.
c. i. r. s. ꝺ iudi. nouit. r op. ar. ad ẏ. ff. ꝺ vac. mu. l. ij. §. cor
poris debilitas.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ℂ Pauptate. Sz ꝯre remittit ad istos. qz lz sint pau-
peres bñ pñt venire. ꝑ dici q ideo. qz tales sunt q non
vocet eos venire ad iudicē. fortitā qz nobiℓ. ⁊ ita vrecū-
dañ venire ꝓpē nimā pauptatē. lz tñ iste paup alʒ ꝓso
na honesta ē. nec ē suspect⁹ ꝓpē suā pauptatē. ⁊ sic nō ē ꝯ
ñ. q. i. in ꝑmis. ff. qz igiℓ. ⁊ iij. q. iij. ℌ. si testes. ff. item
testiū. cū ibi lo q̄ℓ de suspect.

Sicut nobis. de per iurio q̄ statiz fuit omissum. dz agere penitentiam vñ. an. vi. q. i. qui cunq;.

c ℂ De adulterio Ar. q si aliq̄d im-
putañ alicui ℓ pu-
niañ de aliq̄ omia
q̄ sequunℓ ex illo
imputanℓ eidem
ar. ē. de ꝓsti. nā cō-
cupiscētiā. ⁊ aliq̄
ꝓhibito omnia q̄
sequunℓ ex isto ꝓ-
hibent. Jt arg. q
malū ꝑcedēs ag-
grauañ q ꝓis ex
illo. arg. i. q. i. pla-
cuit. iij. ⁊ l. di. siq̄
femina. si q̄s vo-
lūtate. Arg. ℨ. xv.
q. i. inebriauerūt.
So. ibi ꝑmū non aggrauañ q ꝓis
ex illo. lz de vtroq; punif.

d ℂ Dederūt. ar-
gu. q q̄ occasionē
dāni dat. dānum
vdisse vℓ. ⁊ inde
tenet. arg. lxxvi.
di. pasce. ⁊ lxxvij. di. si expositus. ff. ad. l. cor. de sic. nihil
infert. ff. de of. ꝓfi. illicitas. ℌ. sicuti. ⁊ i. q. i. placuit. iij. ff.
ad. l. aq̄ℓ. q̄ occidit. ℌ. p. l. di. hi q̄ arborem. ĵ. de iniur. c. vl.
in fi. Argu. ℨ. xxiij. q. v. de occidendis. ff. de fur. verum. xx
iij. q. iij. nabuchodonosor. circa ꝑn. Sol. q̄ dat occasio-
nem damni si dat operam licite rei ⁊ adhibet diligenti-
am quam potest. nō tenet de his que inde sequunt. vt
in. c. de occidendis. si nō adhibet tenet. l. di. sepe. ⁊ in. l. q̄
occidit. ℌ. p. si dat operam licite rei semp imputat ei qđ
inde sequit. l. di. q̄tum dicit. ⁊ ff. ad. l. aq̄ℓ. itē mela. ĵ. de
vsuris. c. vl.

e ℂ Migrauerint. ar. q si isti vℓ alī eoꝝ ad secunda vo-
ta trāsierint q nō possint separari. nec velent in q̄ri de cor
ruptōe tali. ⁊ bñ q̄d dā ꝯcedūt. Sz b falsissimum ē. ⁊ ideo
supplemarime qñcūq; legitime ꝓstiterit de falsitate. se
parabunt scīa ꝓiugia ⁊ ꝓpa restaurabunt. ĵ. de re iud.
lator. ⁊ c. ꝓsanguinei. ⁊ ĵ. d frig. ⁊ male. laudabilem. ⁊ c.
fraternitat. ⁊ xxv. q. ix. ℌ. qz ho. ⁊ c. se. ℓ.

f ℂ Periuri. eis autem credi non dz tanq̄ꝑ iuris. quia
ad testimonium vlterius admitti non velent. ĵ. e. testi-
monium. vi. q. i. q̄cunq;. ⁊ xij. q. v. si q̄s ꝓiectus. ⁊ c. par
uuli. ⁊ j. q. vij. non potest. in penitentia. n. credit vt inin
gat eis penitētia. in iudicio. n. credi nō dz eis ꝓrium in
eundem casum. s. de ꝓba. ꝑ tuas. ⁊ ℓ. de nō nu. ꝑ. l. ge
neraliter. Ber.

Veniēs. remittere. q̄ debitū remittit dare intellr
viij. q. iij. talia. ⁊ ff. de calū. q̄netiā. ⁊ ff. de ꝓdi. cā
data si mulier.

aut paupertate de ꝓsessi: ita
q; non possint ad vrām pre-
sentiam adduci ad ipsos re-
cipiendos mittatis ꝑsonas
ydoneas ⁊ discretas Alex
ander tertius ℓ uace. epō.

Sicut nobis ē intima-
tum. quidam accepta
pecunia de parētela in
ter virum ⁊ vxorem exhibēt
iuramenta ꝑ que inter ipsos
diuorcij sententia ꝓmulgañ.
postea vero ꝙ quatim nullam
inter eos ꝓsanguinitatis li-
neam asserētes se corruptos
dicunt testimonium ꝓhibuiℓ
se falsitati. Super quo. t. r. q
si vir ⁊ vxor aut alter eorum
ad secunda vota transierit
testibus de priurio b ⁊ adulte-
rio c vno pluribusue. quibus
causam dederunt d penitentia
indicatur. Si vero ad secun-
da vota idem vir ⁊ vxor nō
migrauerint e diligenter in-
quirendi sunt coram quibus
corruptio interceℓit. ⁊ si ta-
les exhibeantur per quos posℓ
sit predicte corruptionis ve-
ritas cōꝓbari: recepta eo-
rum testimonio ⁊ sententia re
uocanda. nō. n. testimoniū ꝓ-
dictoꝝ cum priuri f sint ē in b
casu aliquatenus admitten-
dum. Item.

Veniēs ad nos. l. pbyt
sua relatōe mōstrauit
q ei obiectū fuit q in
eccl'a de one. canonicū nō ha-
buisset ingressum. qz ꝓmisiℓ-
set vnicuiq; parrochianoꝝ
quinq; barillos vini retine-
res g qui sacerdoti ibi ꝓ tem
pore seruienti consueuerant
ꝓ beneficio dari. verum cum
duo apparuisseñt: qui iurati
de posuerūt predictū pbytē-
rum talem feciℓe ꝓmissionez
⁊ cum altero illoꝝ h pactū il-
lud factū fuisse. tu de presby-
tero. ꝓut ordo rōis exigit iu-
dicasti i ⁊ nos tuam sententiā
cōmendamus: eo q; ille qui
eodem erat infectus crimi-
ne inde ꝯ eum testificari nō pos
set nulliq; de se confesso k ad-
uersus aliuz in eodem crimi-
ne sit credendum: nec vnius
testimonium l ad ꝺemptionē sufficiat alicuius.

h ℂ Illoꝝ. Sz cū
crimē simonie sit
crimen exceptum
ꝯre non admittē
q̄ℓibet etiam pri-
ceps criminis ℌ z
q; sit. lxxix. di. siq̄s
papa. xv. q. iij. ne-
mini. s. de ꝓfes. c. i.
Dicas q; tales pi
sone viles nullo
mō sint admittē
de in accusatōem
clicoꝝ aut in testi
moniū nisi accu-
satus male fame
⁊ opinionis antea
extitiℓet. vt. ij. q. i
in ꝑmis. in fi. ⁊ j.
de symo. per tuas.
Preterea hic erat
vnus testis ydo-
neus. nūq̄d ꝑ euz
⁊ ꝑ famā posset cō
demnari ꝺ tali cri
mine. videt q; sic.
qz fama cū aliis
ꝓbat. iij. q. iij. ite
sepe. Sz non ē ve-
rum. qz in crimie
apertissime debēt
esse ꝓbationes. ℓ.
de ꝓba. l. vl. ⁊ v. q.
vl. epiphanium.
qz ibi ꝯ salutē hu
mnis agit. strictī
us ⁊ cautius ꝓce
dit. ℓ. de ap. addi
ctos. secus in ciui
li. in q̄ sufficit pre
sumptio vnius testis cū iuramēto. ar. ℓ. de re. cre. in bo
nefidei. s. de ꝓba. sic ꝯsuetudo. pensatis negocijs cū circū
stātijs ꝑsonaꝝ ⁊ cāe. ĵ. de iureiu. c. vl. in fi. ⁊ ff. de legi. tu.
legitimos.

i ℂ Judicasti. absoluēdo illū.

k ℂ Cōfesso. Sic g̃ pz q; socius criminis non admittit
in testimoniū in eodē crīe. iij. q. iij. ℌ. itē lixeri. sic. s. de cō
fes. c. i. vbi de b. ⁊ testis q̄ nō solū in eodē crīe fuit. sed si
ꝯsili moꝛw lawꝛet nō ē admittēdus. ĵ. e. ꝑsonas. fallit
tñ. qz qñz admittit socius. vt. vi. q. i. ℌ. vlt. ℞. si q̄s. ⁊ lxx
ix. di. si q̄s papa. So. ꝯsueuit q; socij criminis ⁊ mune-
ris nō admittunt. vt b. Sz criminis tm admittit in exce
ptis criminibꝰ. vt ibi. sic ⁊ qñq; ad vtegēdam ꝯspira
tionē socij ⁊ iurati ad testimoniū admittunt. ĵ. de testi.
cog. c. vl.

l ℂ Testimoniū. sic pz q; vnius testimoniū nō valet. ĵ.
e. lz. ⁊ iij. q. iij. ℌ. item vnius. xxiij. q. ij. admonere. ff. d q̄
sti. maritus. Arg. ℨ. vij. q. iij. talia. ff. de vote ꝑle. thropō-
pus. lxxxvi. di. tāta. ⁊ xxvij. di. d syracusane. ⁊ xcvij. d.
iij. nobilissimis. So. sepe adhibet fides vni ex iudicū.
xxij. q. iij. innocēs. dictū vnius in iudicio ꝑsumptōez
inducit. lex illa thropōpus intellr cū testator voluit ei
fidē adhibere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Causaz iudiciby.sic.s.ꝺ ꝓba.c.vl.ꝛ sic attestatões ꝛ acta in vno iudicio recepta valẽt in alio.ī auc. ꝺ testi.qm̃ m'tre.col.vij.ꝛ attestatiões coꝝ arbitris recepte valẽt coꝝ alijs iudiciby.j.e.pñrata.ꝛ.C.de testi.l.vl.ꝛ.C.ꝺ ar.l.p.ī fi.iudex ad quẽ cā deferẽ ꝺz hꝫ acta oĩa ꝓtis iudicij.s.ti.pr.qm̃. ꝛ.c.vlti.ꝛ si testes apꝺ ꝑmū iudicez nõ sunt publicati adhuc alij pñ iudici.j.e.cū cāz.

Dom nunci⁹.repellẽdi.immo sunt admittẽdi.ꝛ iij.q.ij. super ꝓuꝺẽtiã.ꝛ.s.e.insup vbi ɔ ß.ꝛ instī.ɔe re.di.§. vniuersitatẽ.ꝛ.§.nulll⁹ ãt. ff.ɔe re.di.l.in tantũ.§.i.ar.ɔ.instī.ꝺ testa.§.lz.ꝛ.C.ꝺ testi.oĩby.ꝛ.iij.q.ij §.nll's.qz cā eccl'e satis vꝫ sua. So. in cā eccl'e vl'vniuersitatis q̃ dicit testimoniũ ꝑ nullo ɔe vniuersitate ß facit.g̃ nec ꝑ se. ar.xij.q.ij.q̃ mãumittit. Sz põe q aduersarius petat cl'icos in testimoniũ ɔe eccl'ia ꝑ se inducẽ ipaz eccle siã nũq̃d ɔebẽt cõpelli.vꝫ q nõ.s.ɔe postu.c.vl.in fi.ꝛ filius ꝺ ꝓez nõ cõpellit.qz ñ ꝺpellit ꝺ alios inferiozes sibi ꝺiũctos.iij.q.iij.§.itẽ lege iulia.ij. Sz iste ẽ filius eccl'e q ipsum ɔ ño sociauit.j.ɔe pe.ꝑsbyter.g̃ nõ ꝺpellit ferre testimoniuz ꝺ ipaz. Itẽ nẽo ꝺz pẽtere ab aduersario suo instã a proꝓria.s.ɔe ꝓba.c.i.ꝛ.C.ꝺ testi.nimis.ꝛ.iij.q.ij.§.q̃ intẽdit. Sz ꝺ vꝫ q possit.qz eccl'a ꝑtẽ ipm inducere ꝑ se.g̃ tenef illũ recipe ꝺ se.ij.q.ij.§.si qs testiby.xix.ɔ.si roma noꝝ.ꝛ actoris ꝛ rei eã ꝺz eẽ ꝺdino.s.ɔe mu.pe.c.ij.ꝛ testꝫ ꝑ vtraq ꝑte ꝺz ferre testimoniũ.xiij.q.v.nõ sane.ꝛ nihil ꝺz licere actori qꝺ reo nõ liceat.ff.ꝺ re iudi. nõ ɔ let. Quidã dicũt q nõ ꝺz ꝺpelli cl'icus ferre testimoniuz ꝺ eccl'az suã.tñ si eccl'a ipm inducit ꝑ se tũc nõ tenetur ꝛ ꝺpellit dicere ꝑ aduersariũ.ff.ɔe edẽ.l.i.§.edenda.ꝛ sic intelligit qꝺ ꝺz.testis ꝑ vtraq ꝑte ꝺz ferre testimoniũ. Alij dicũt qꝺ veriusvꝫ.q lene ɔ let ꝺpelli ad ß non obstãtiby ꝺrijs signatis.qz nõ tãgũt hunc casum.qz cā ecclesie non ẽ ꝓꝓrie cl'ici.ꝛ tacere veritatẽ petm̃ ẽ.xi.q.iij. q̃sq̃e.nec ob.ar.j.e.veniẽs.in fi.vbi ɔ ß.

Dp eo.ꝺfessi.Si añ accusatões instituta ꝺ eos quicũ vel ꝺfessi fuerũt.si adhuc in crimine ꝑseuerãt repellunt.j.e.testimoniũ. vbi hec mã pleniꝰ expedit. Contrariũ signat.iij.q.ij. §. itẽ lege iul'. i.ꝛ.ff.ɔe his q no.infa.athletas.§.calũniator. ꝼm leges cã natus tm̃ repellit a testimonio.sed ꝼm cãones repellitur siue iam ꝺdemnatus sit siue ei ꝓbari possit.ꝛ ꝓcurretur.

Cetero.canonũ.qs hẽs.ij.q.vi.c.i.ij.iij.ꝛ.vi.q.i.lxatus.ꝛ.xi.q.i.c.ij.ꝛ.j.ɔe accusat.cum.p.manconella.

Item abbati.s.l.ꝛ ꝓzi.s.c.

Causam q.ꝛ infra. Discre.v. mãdamus. q̃tenus susceptis attestationibus vtriusq ꝑtis que ab alijs iudicibus[a] sunt recepte causam ipam fine ɔebito terminetis. Item can.archiepo ꝛ vigoꝛẽ.epo.

Cum nuncius.ꝛ infra. non lateat ꝓudentiaz vestram qꝺ clerici non sunt afferendo testimonio super negocio ecclesie sue nisi alia rationabilis causa impediat repellendi[b]. Item cantua.archiepiscopo.

Up eo qꝺ q̃siuisti: vtꝝ testes sint repbãdi in cã criali vel ciuili quibus ab aduersa ꝑte crimina opponũtur: rñdemus quod si etiã añ nõ sunt ꝓuicti vel confessi [c]ɔe criminiby illis: dummõ inde ꝓuinc̃ in testimoniũ nõ ɔebẽt admitti. Item salernitano archiepiscopo

Cetero laycos in accãtõnẽ vel testimonium ꝺ clericũ in criali cã si esse aliquatenus admittẽdos censura sacroꝝ canonum[c] manifestius edocet nisi forte suam[c] vel suoꝝ iniuriam ꝓsequãtur. nec tũc etiã ad testimoniũ sed ad accusatõez ꝑñt admitti. Item eidem

In causis eccleſiasticis vel ciuilibus vltra tertiam ꝓductionẽ[f] nõ ɔebent testes ꝓduci nisi adhibita quadam solẽnitate que in legibus inuenitur expressa ꝛ super dictis testium cum fuerint publicata publice potest disputari. Item ꝓpositο ꝛ canonicis embꝛudẽ. ecclesie.

Um tu fili ꝑposite cũ quibusdã cãonicis tuis ꝛ archiebꝰ vester essetis in nra ꝓse. ꝓstituti.ꝛ infra. Cũ ꝓstet testes vꝰ ꝺ iurasse q ꝓst appellationẽ excõicationis sententiã tulerit ꝛ archiepiscopi testes simil'r iurasse q añ ap. nos dicta testium benigne[s] inꝫpretari' volentes ne periurij reatu notẽtur. quia vtrunq esse potuit

In causis, ꝓductõz.ꝛ dilatõez.qꝝ in vna dilatione ꝓtes posset ꝓduc̃ere testes q̃z die dilatõis posset ꝓducere. vꝺ ieviẽ cras aliñ.ꝛ sic vsq ad vltimꝫ diẽ dilatõis. Finita prima dilatõe iusta cã allegata iudex scõaz dilatõez dabit.ꝛ iterꝝ tertiam q̃tã nõ ꝺabit. nisi cũ iuris solẽnitate. ꝓut tradit. j. e. vltra tertiã.ꝛ in auc.e.ti.§.qꝝ ꝺ o.col'.vũ.ꝺ.si vere. ꝺ intellige añq renũciauerit ꝓductõi testiũ. qz nõ posset postea audiri.j.e.ꝺ testi.in fi. nec ꝺãda ẽ sp quarta ꝓductio si iudex viderit eam ɔenegandam. vt effrenatam multitudinem testium compescat.j.e. significauerunt. immo ex eadem causa posset ɔenegare tertiam ꝛ scõaz. dummodo in ꝑma dilatione sufficientes testes ꝓdurerit.j.e.ɔe testiby. Et nisi quarta ꝓductio.i. dilatio ɔe cessante causa ꝓdicta.s. effrenata multitudine. appellatio ꝓpter ß emissa tenet. vt in ꝓdicta ɔere. significauerunt. Del vic q tertia ꝓductio fieri ɔebet sub vna dilatione. tamen quod ꝓius dixi seruaꝰ ɔe facto. ꝛ ita cõsuetudo intꝛpretat primam expositionem q̃ ẽ optima legũ intꝛpres.s.ɔe ꝺsue. cũ dilectus. ꝛ ß notat dñs Zzo. ꝼm Ja.ler.C.e.ti.l.vl. Ber.

Dom tu.benigne. Nõ q testes si ꝑ fieri ad ꝺcoꝛdiam sunt reducendi. ne ɔe periurij reatu notent. ꝛ si non ad litteram saltem quo ad spiritualez intellectum.xi.q.iij.añcessoꝛ.ꝛ.c.q ꝓdecessoꝛ.ꝛ.viij.q.i.in scripturis. sic ꝛ euangeliste reducuntur ad concoꝛdiam. ɔe pe.di.i. periculose. xxxij.q.vij.c.i. quod autem. ꝛ omnia testimonia sequenda sunt. si ꝑotest fieri. iij.q.iij. si testes. Item est hic argumen. q dubia ꝓbatio

[a] Sua.ꝛ in exceptis criminiby vbi amittũt layci cõ cl'icos etiam viles q̃z.j.ɔe simo. tãta. Añ ꝛ q̃liter layci admittant in accãtõez vl' testificatõez cl'icoꝝ. ꝺz.j.ɔe accu.cũ.p.

nō ꝓdest ei q̄ eā inducit. sic. s. ꝛe ꝓba. in pñtia. Itē ar. q in dubijs ꝓ reo iudicari nō ꝙsuetum. j. ꝛe fi. instru. int dilectos. in fi. ⁊. s. ō ꝓba. ex lris. ff. ō reg. iur. sp in dubijs. Sz nūq̄ in tali dubio potius ꝛe buit papa interptari q essent excōicati. q2 ℔ eēt securius ꝓpt̄ piculū aīe. nā excōicatio ē medicinalis. q̄. q. i. multi. ⁊ ideo tradit q̄s sathane. vt spūs ei⁹ salvus fiat in die dñi. ri. q. i. audi ꝛe nūq̄. ⁊ ad cautelā saltē absoluatur. alīs ꝛebuiſz saltē mādasse illos absolui. j. ō ap. ad p̄sentā. ⁊. j. ꝛe sent. et. q tuas. Sz ℔ dicū fuit ꝓpt̄ testes. ne ꝛe periurio notarent saltē ꝛe facto q2 lz testimoniuz repꝛobet testes tñ inter infames q̄si et falso testimonio nō habent. s. ꝛe or. cog. cū dilectus. ⁊. ff. ꝛe his q̄. no. in fa. lucius. Sz tñ re ipa ⁊ opi. bn minū nō fugiunt infamie notā. ff. ꝛe op. a hlē. ⁊ liber tinis pa. p̄stā. l. q̄. ⁊. j. e. testimoniuz. ⁊ sic pudicit taz in testibꝫ q̄ canonicis. cū ipe potuit postea ad cautelā facere se absolui. si. j. ꝛe ap. ad p̄ñtiā ⁊ q2 potuit esse q̄ plures fuerit appellarū. vt seqūtur. ⁊ ꝛe sententia fuit potior ⁊ benignior.

¶ Quod post primam appellationem ⁊ ante secundam sententia lata fuerit eandez sententiam ꝛe cernimus non tenere. ¶ Item episcopo placenti.

FRaternitatis tue litteris nos consulere voluisti vtrum recipiendi sint noui testes super q̄stione iudicata in qua testibꝫ renunciatum[b] constet vtriq̄. ⁊ an testibus in prima causa receptis ꝓpter causam appellationem ceat super questionibus iudicatis aliquid noui ꝓponere. ⁊ infra. Duximus tibi respondendum q̄ in appellationis causa si noua cōtigerit emergere capitula super quibꝫ aliqua partiuz voluerit nouos testes inducere. vel p̄iam receptos[i] aliquid comprobare eos credimus posse recipi super nouis[k] duntaxat capitulis receptis prius ab ipis ꝛz forsitan recipiendos testiū iuramētis. ¶ Item eroñ. epo. Attendimus ꝛ. q. v. cl̄icus capellanum eius ⁊ alios quamplures ꝛe testibus suis iuramento constrinxit q̄ testimonium consiliū ⁊ auxiliū contra ipsum nō ꝓferent eidem. Ideoq̄ inuenimus vt si testimonium eorum[m] publicatum non ē nec est abrenunciatum testibus eos qui sunt iuramēto[n] astricti. ⁊ alios si necesse fuerit idoneos in testimonium recipere non postponas.

¶ Item abbati ⁊ fratribus ꝛe martura.

CAusam q̄ vertitur int̄ vos ⁊ plebanum ⁊ clericos sancte. m. ō martu. ꝓmisimus iudicibꝫ terminandam. cuiq̄ vtraq̄ ps in eoꝝ cēt p̄tia ꝓstituta. ⁊ testes cēnt hinc inde recepti. ⁊ eis ab vtraq̄ ꝓte renunciatuz ⁊ attestatōes etiā p̄blicate. q̄ dā ꝓuilegiū nup a nob impetratū in mediū ꝓtulist̄. ⁊ infra Judicibꝫ ipis mādauim⁹ vt sup aliꝭs capitulis siqua alia fuerunt ab his super quibus testes recepti sunt ⁊ eoꝝ attestatōes publicate. testes si q̄ tionis. ⁊ ideo q2 cā remanet eadē vtrobiq̄ eadē dz esse ꝓhibitio vtrobiq̄. ⁊ vbi ē eadē rō idē iudiciū habendū ē. s. ꝛe trāsla. inter corpalia. ff. ad. l. aq̄. illud. ⁊ alibi quotiēs vitiū ex vna radice nascit. ꝙsequēs ē vt eadē. l. rol latur. C. ꝛe nup. si libertā. Dñi dicendū ē q apt̄ attestationibꝫ vlteri⁹ nō recipiātur sup eis dē articulis alij testes ⁊ leges p̄dicte recte p̄ñt intelligi vt habeāt locū sup nouis articulis pēdētibꝫ ex prioribꝫ. ⁊ sic ꝙcordabūt iuri cānonico. ⁊ auc. p̄dicto. §. q2 ꝛo. in q̄ nō distinguitur vtr in causa p̄ncipali vel in causa appellationis.

C Juramentis aliter. n. nō admitteretur nisi a ptibus remissum fuerit. j. e. tuis. Forma ꝛo ſm quam iurare ꝛolent. talis ē. iurabunt. n. q dicent totā veritatem iudici vel cui cōmiserit quā nouerint ꝛe illa super qua iurāt. iij. q. ir. hortamur. ⁊ auc. e. ti. §. i. Item q̄ nullam interferāt falsitatem. q̄. q. iij̄ ⁊ nullam. ⁊. iij̄. q. ir. pura. Item q ꝓ vtraq̄ parte dicent veritatem. quam sciunt. riij̄ q. v. non sane. Item q̄ dicent omnem veritatem siue interrogati siue non. argu. j. ꝛe accu. cum dilectus. i. Item q̄ nō ꝓcio nec amoꝛe nec timoꝛe vl odio seu ꝓ alio cōmodo testimoniū dicent. s. e. quotiens. j. e. lz. q̄. §. testes. Tan.

ENtimauit. illoꝝ. s. testiū q̄ iam erāt inducti ⁊ recepti. nā si dicta illoꝝ publicata fuissent. nec isti nec alij recipentur vlteri⁹. vt. s. c. ꝓxi. dictū ē.

n C Juramēto. eo. n. ipo q voluit subtrahere copiā probationis aduersario suo p̄sumit iniquam cāz fouere ⁊ experiri dz in se iudicis auctoritatem elusam. iij. q. vij̄. §. tria. ℣. si q̄s autem. ⁊. j. ti. ꝓxi. puenit. Ideoq̄ nonobstāte iuramēto tali q̄ iniq̄ fuit ertoꝛtū iurabūt dicere veritatē sup negocio p̄ncipali. cū illud iuramētū illicitū fuerit. ⁊ sine ꝛeccato seruari nō posset. cū celare veritatē sit pctm̄ mortale. ix. q. iij̄. q̄s. j. ꝛe fal. c. i. ⁊ denunciandi sunt illo iuramento non teneri. j. e. constitutis. ⁊ est expressum. j. de accu. olim. Temerarium. n. iuramentum non repellit a ꝓmotione. j. de iureiur. ficut. i. ergo nec a testimonio. vt hic dicit. Aliter tamen alij intelligūt q̄ isti nō debent inrare sup p̄ncipali. sed solūmodo ad defendendū ante calliditatis commentum. j. ti. ꝓxi. peruenit. i. sed illud ibi exponitur. Credo ei standum q̄ ꝓmo dixi.

Causam.capl'is.nouis.ſ.pendētibꝫ tñ ex antiq̄s ſit.ē arg.q̄ p̄iter in cā ſſultatōis.ſicut in cā appellatōis p̄ñt teſtes induci ſup nouis capl'is q̄ntis atteſtatōes ſunt publicate.vel intellige ſup capl'is antiq̄s ſup q̄bus nondū fuerāt teſtes recepti.ꝛ bene vſ. Cū.n.plura capitula ſiue negocia p̄ponꝫ diuerſa ꝛmittunt.lxne p̄ñt teſtes recipi ꝛ publicari ſuper vno.ꝛ nō ſup alio poſtea p̄ñt recipi ſup alio ꝛ p̄ñt etiam tractari diuerſis tp̄ibꝫ.ff.de arb. q̄ tñ.i.fñ.

b Nouiter.nō q̄ li.pē.p̄uilegiuꝫ ſeu indulgentia i p̄petrata ſup reliꝛ gioſa in p̄iudiciū alterius p̄ñ nō valet.vt h̄ p̄z.ꝛ.s.vt li.pē.c.vl.vbi de b̄ ꝛ in auč.vt in me. li.ſa.iuſſi.nō fieri ſ.ſi vo.col.viij.ꝛ j.de p̄uil.dudum. c Cōmiſimus. ar.q̄ poſtq̄ cā cōmiſſa ē iudicibus res p̄ſumit eſſe liꝛ tigioſa ita vt idulgētia ſiue p̄uilegium ſup ea impetratū nō valeat. ff.ō ercu.tu.tutoꝛ peritꝰ.in p̄n.

d Nōi. Dz q̄re dic obuia rōi. cuꝫ p̄uilegia indulgeantur ꝫ iuſ cōe.ꝛ ita ꝫ rōez.iij.di.p̄ uilegia.ꝛ vij.q.i. penſti.ꝛ xxv.q.ij. nō ſtatim.ꝛ c.nō exemplo.xvi.q.i. hinc eſt.ꝛ c.diſ.ꝫ moꝛē.ꝛ C.de leg. l.iij.in fi.ff.ad municip.l.i.C.de thē ſau.l.vna.li.ꝛ.vñ ſic dz exponi obuia rōi.i. ꝫ ſuetudini ꝛ rōabili curſui p̄uilegioꝝ obuiare videbant.q̄ deē nō dz.nec valēt p̄uilegia q̄ nimiū ledūt.ar.j.de dec. ſuggeſtū.ꝛ.j.de ꝛ.fig.q̄d p̄ nouale.ꝛ ar.C.de p̄ci.impe.of.q̄ti ens.ꝛ.l.nec dānoſa. Ber.

Perſonas.ꝫ ſi li.ſic.iij.q.iij.§.liberi teſtes.ꝛ.s.e. veniēs.ꝛ.s.de ꝫ ſe .c.i. vbi de B.ſic ꝛ iudex q̄ dz ꝫ ſilez cāz p̄t recuſari.s.de iudi.cāz q̄.ij.ſic ꝛ q̄ in crimine detinet nō p̄t aliū de nūciare vel accuſare.vt.iij. q.vij.q̄ fine.ꝛ.c.poſtulatos.§.porro.in fi.i.q.i.multi.circa p̄u.ꝛ.j.de ſpon.cū in tua.nec p̄t aliū corripe.q̄ in ſile delictū cōuenit.xv.di.c.vl.ꝛ.xvi.di.vna tm̄.fi.xlij.di.§ i.ꝛ.lri.di.in ſacerdotibꝫ.

Odei.p̄ſumāt.de facto.q̄m de iure nll's infidelis ꝫ fidelē dz admitti in teſtimoniū.ij.q.vij.ſi hereticus.ꝛ.c.nō p̄t.ꝛ.xxiij.q.iij.ipa pietas.

g Subiacere.xxiij.q.vl.diſpar.ꝛ melius.j.de iudi.cū ſit.ꝛ.liij.di.nulla.ꝛ.xvij.q.iij.ꝫ ſtituit.

h Foueri.lxxvi.di.paſce.

Vp eo.q̄ mater.ꝛ ita vt q̄ p̄ ꝛ mē nō p̄ñt ferre teſtimoniū in cā filij.iij.q.ij.§.itē teſtis idoneus.ꝛ q̄ cā filij cā patris eſſe vt. q̄ dānū ꝛ emolumentū ad eū p̄tinere vſ.ar.ij.q.vi §.biduū.ꝛ.palā. ꝛ in cā ſua nullus idoneus teſtis ē. iij.q.ij.§.nullus ꝛ arg.iij.q.v.c.i.ꝛ pater ꝛ filius p vna p̄ſona reputā tur.xxv.q.ij.§. hac aucte.ꝛ C.de impu.ꝛ alijs ſub. l.vlti.in fi.inſti.de inuti.ſtipu.ei qui Arg.contra.xxv q.vi.cōſanguineos.ꝛ.j. qui ma.accuſa.poſ.videtur. Sol.pater ꝛ mat ꝛ ceteri conſanguinei lxne admittunt ad ꝫ iungendum matrimonium.ſiue etiam ad diſiungendū p̄ꝰ ꝫ ſanguinitatem fauore matrimonij. vt dicūt duo vltima contraria. Illi etiam ſunt ceteris p̄ferendi. vtibi dicitur. Dz quod hic de intelligitur de his generibus qui ſuſpecti ſunt. vt litteris dicit.vt ſi alter ſuperior eſt potētia vel diuitijs vel honore.pat vel mat alterius nō eſt admittendus.al's vbi equalitas ē vel modica etiam excellentia admittitur.vt dicunt vltima contraria.Et h̄ in matrimoniali cauſa. In alijs vero cauſis pater p filio vel econuerſo non recipitur.vt dicunt iura p̄dicta.Et illa decreta.videtur in fi.que tamen loquitur in cōiungendo vel diſiungendo p̄pter ꝫ ſanguinitatē.vt ibi dz.

k Firmatū.i.ꝫctū p ꝫ ſenſum mutuū de p̄ñti.tunc.n. ſepari nō poſſet ad dictū vnius teſtis.q̄ in nulla cā dicto vnius ſufficit.j.c.p̄i.ꝛ.s.e.veniēs.ꝛ.iij.q.ij.§. item vnius vo.al's ꝫ here nō valent.q̄ ad dictū vnius impeditur matrimoniū ꝫ hendū.j.de ſpon.p̄terea.ij. Item ꝛ ſola fama impedit.j.de ꝫ ſang.ſup co.multa.n.impediunt ꝫ hendū que nō diriműt iam ꝫ ctū.j.de iureiur. quē admodū.ꝛ ſic nō omnia que impediūt ordinādū.dicunt tā p̄motū.xv.q.i.§. vl.ꝛ.j.de regu.ad aplicā.ꝛ.j.de accuſa.ſuper his.

Licet multo minus.ar.a maiori.sic.xliij.dist.di ipensatō.xi.q.i.magnū.sic.xxxij.q.v.li paulus

b Cōuersatōis.t ita iudeus de iure ñ admitti tur xpianum ad testimonium.ar.ij.q.vij.si hæretic⁹.et c.non pōt.t.c.pagani.t.xxij.q.iij.ipa pietas.ar.ō.s.e.iu ri non ē.ō.qz ibi

Licet v niuersis t infra Quia ñ est licitū alicui xpiano t multo[a] min⁹ crucis xpi inimico: vt cāe sue vnius tantuz quasi legitio testimonio finem imponat.mā damus qua.si int vos et quos cunqz iudeos emerserit qō in qualibet causa xpiani t marie clerici: non minus qz duoruz vel trium virorz qui sint ꝓbate vite t fidelis cōuersatōis[b] testimonium admittatis iux ta illud dominicū.in ore duo⁹ rum[c] vel trium testiū stat oēs bum.qz lz quedam[d] sint cause que plures qz duos exigāt tes stes nulla est tamē cā que vni us[e] testimonio: qz uisl cgitio terminetur.

Idem firmañ.epo.

In litteris t infra. Quidam nobilis tui epatus quādam sibi legitie copulans cum eam in domo fe, are p eptēnū tenuisset conlo beman[f] ptis eius añqz eā du, ceret se asseruit cognouisse ad quod ꝓbandum testes de fa, milia[g] sua tres produxit. Rñ, repmissum fauore eccie.t quia ñ ferunt testimonium p aliquo singulari. Familiares appellant ꝛ sanguinei colo nus ascripticius mercēnarius filius in ptāte libertus e suus t omēs hītantes in domo. Sed illi qbus impari pt nullo mō admittunt. alij cum distinctōe affectōis vt p

uenit ibi ꝛ ibi

ꝓ

ꝓ

ꝓ

a ¶ Si que. Cū dicat ꝓmo q̄ ſnia ꝯfirmet quare dic̄ b
Dicas q̄ pl̄a capl̄a ⁊ penit⁹ diuerſa erāt. ⁊ ſup q̄buſdaz
fuit lata ſnia. ſup q̄buſdā ñ. ſic. s. e. cām que
b ¶ Renūciatū. ſi renūciatū fuiſſet lz nll̄os teſtes ꝓdu
xerit ps illa que renūciauit ñ ē vlter⁹ ad b admittenda
q̄ licitū eſt cuilibz
renūciare ſuo iuri
vij. q. i. cū pic̄oſſi
et. C. de pac. ſi q̄s i
ꝯſcribendo. ar. ad
hoc q̄ non ē licitū
facere ad hoc q̄ ſe
mel renūciauerit
C. de re. cre. ſi quis
inſtrūmentū. et re
mittētib⁹ actiōes
ſuas ñ ē amplius
recurſus dāt⁹ ad
eas. ff. de edil. edic.
queris. §. ſi vendi
tor. vel ēt ſi aliqui
recepti fuerint et
renūciāt ꝓductōi
alios poſtea indu
cere non pñt. j. e.
de teſtib⁹

Queries gra
du. ſufficē
ñ ī com
putatōe ꝯſanguī
tat̄ incipe a ꝓmo
gradu. lz de ſtipite
nihil dicat. j. d. cō
ſan. tua. ⁊ xxx v. q.
v. c. i. ⁊ j. de diuort.
porro. ⁊ j. e. lz

d ¶ Inſtrm. ſed
qualr̄ p inſtrm po
terat ꝓbari q̄. b. ⁊ i. non fuiſſent frater ⁊ ſoror. q̄ de con
ſanguītate non pōt inſtrm fieri vt vr̄. credo q̄ inſtrm il
lud non inducebat̄ directe ſup ꝯſanguītate ſed indirec
te forte in inſtrūm⁹ to ꝓtinebat̄ ſic ſup aliquo ꝯctu. b. et. i.
eius filia ꝓmiſerūt aliquid facere. ⁊ ſic dicebant̄ pat⁹ ⁊ fi
lia. vel appellabant̄ in inſtrumento patruus ꝓneptis. ⁊
ſic inducebatur ⁊ inſtrumentum bene poterat ꝓduci poſt
apturam teſtiū ſp añ renūciatū ſit vel ꝯcluſuz in cā. j.
de fi. inſtru. cum dilectus. b.

e ¶ Iuri ꝯtia. bñ dicit iuri ꝯtraria. q̄ huic obūciebatur
q̄ teſtes alterius pt̄ falſum dixerāt vt. e. dixit. ⁊ ad falſū
ꝓbandū non ſolū poſt publicatōem teſtiū imo etiaz p⁹
ſniam teſtes ſunt admittēdi. s. de pba. lz. ēt vſq; ad. xx. a
num. j. de excep. cū venerabilis. ⁊. j. e. ex tenore. ⁊. s. eo. ſic
⁊. j. de re iud. lator. ⁊ c. ꝯſanguinei. ſic ēt inſtrm pt̄ ꝓbari
falſum. C. de ꝯtra. ſti. optimā. Dīn. ⁊ alij dicūt q̄ hec con
ſuetudo ꝯſonat iuri. q̄ poſt publicatōem teſtiū ñ ſunt a
lī teſtes in ꝑiū vel ad idē inducēdi. ar. s. e. fraternitatis
Et vin. dixit q̄ hec ñ erat vec. ſed ſalua pace ipſius in hec
non bñ dixit. q̄ in alio caſu loquit̄ hic. q̄ agit̄ ō falſo vt
dcm̄ eſt. nec ꝓpter hanc dcr̄et. offenditur regula illa q̄ ip
ſe dicit q̄ poſt publicatōem teſtiū ñ ſunt vlterius teſtes
admittēdi. q̄ illud locum hz q̄ñ ſup eodē capl̄o inducū
tur ſup quo alij inducti fuerunt. q̄ illud non liz nec ei q̄
eos induxit nec aduerſario. s. e. fraternitat̄. ⁊ in auct̄. de
teſti. §. q̄ vero. col. vij. ⁊ illa regula generalr̄ vera ē. Quā
dam tñ dicūt q̄ non obſtat in cā mr̄imoniali ⁊ ibi non
pñt recipi ēt ſup eodē capl̄o. ⁊ dicūt illud eſſe ſpāle in fa
uorem mr̄imonij. ar. ad hoc. j. de ſpon. ficut. in fi. j. de con
ſan. ⁊ affi. ex litteris. ſed ibi teſtes nondū fuerāt recepti.

Siqueᵃ vero fuerint queſtio
nes ſup quib⁹ vel teſtes nō fu
erint ꝓducti vel renūciatum[b]
eiſdem audiatis ſi qua, hmoi
de ꝓpoſita fuerint finem ill̄, de
bitum imponentes

c lemens. iij.

Queries tui ſcripti nobis
aperuit: q̄ cum nup̄ iter
filios quoꝝdā nobili
um tue ciuitatis cōiugalis q̄ō
tractaret̄: ⁊ infra. Pars q̄ ma
trimoniū acculabat teſtes ꝓ
duxit ltimos qui conſanguita
tem inter ꝓdictos eſſe firmit̄
aſſerebant in primo gradu ꝑ po
nendo duas perſonas. b. vide
licet ⁊. i. dicentes illos eſſe fra
trem ⁊ ſororē. pars autem op
poſita id fallum dicebat. b. icz
eē ſororem. i. ad corroborādaz
aſſertōem ſuam: taz teſtes of
ferens q̄s publicum inſtrumē
tum[d]. Unde quia pars accu
ſantium teſtes illos non eſſe
recipiēdos ꝓponit: ⁊ tu ñ ee ꝓ
fuetudinē eccle affirmas. vt
poſt receptos teſtes qui cōiun
guinitatem ſm formam cā
num computant: alij ex oppo
ſito admittentur. pnti pagina
rñdemus q̄ ſi non eſt aliud ca
nonicum quod obſtet: ſtante illa conſuetudine vi po
te iuri ꝯria teſtes recipere nō
omittes

c elestinus. iij.

Preterea cū q̄s accuſat
aliquaz cognouiſſe. an
ſint teſtes introgādi ꝺ
viſu aut ſola vicinie fama ſuf
ficiat. vel ſi iuratis teſtibus ſit
credendum qui ſe carnalis co
pule cōſcios[e] eē fatent̄. ſed de
viſu nihil affirmant. reſpon
demus q̄ ſi teſtimonium cō
uenienſ de[s] viſu reddatur vel
etiam de auditu[b] et plumpti

s. de pba. cām matrimonij. ⁊ q̄ poſt ſniaz audiret̄. ergo
multo fortius añ ſniam. ſnia enī ꝯ mr̄imonium ñ tran
ſit in rem iudicatā. de hoc ꝺr̄ ēt. s. de pba. iuratum. hic non
poterat omitti iſta ꝓbatō ſine pic̄o aīe. ibi poterat omitti
ſine pic̄o. q̄ nll̄m pctm̄ in ñ ꝯſentiendo, ſed in ſepādo pe
ric̄m eſt ſi ñ ſunt
ꝯſanguinei

Dekea cō
ſcios. ſed
qñō ſunt
ſcī niſi viderint
q̄ forte ab eo au
dierunt. quia illi ꝺ
dicimus ſcire q̄ ꝺ
ab alīs audiuim⁹
xxij. q. v. hoc videt̄
vel q̄ viderūt ſo
lum cum ſola i lec
to vel nudū cum
nuda. ſed nō vide
runt eos carnalr̄
ꝯmiſceri. j. de pre
ſump. tercio. et ſic
dicit. et de viſu ſi
hil affirmant

g ¶ De viſu. hec
e ſi vidiſſent illos
carnaliter commi
ſceri

¶ Audiuiq; foren
ſia teſtes diſtabāt
tenui panete a cō
miſcentib⁹ audiē
do eos ſimul ꝯmi
ſceri. ſed non vide
bant. Sed nunqd
fama cum talite
ſtimonio de audi
tu ſufficit vt deleāt̄ ſeparī. n̄ō vidē q̄ teſtimoniū de audi
tu non hz locū in hoc cāu. q̄ fama p ſe nihil dat. lz p̄ſūp
tōem inducat. ar. j. de eo qui cogno. ꝯſang. vx. ſiue. ſup eo
ad fi. nec ꝺr̄ firmare ſed potius infirmare. iij. q. ij. §. ites
ſepe. Contra videt̄ q̄ violenta p̄ſumptō loco ꝓbatōis
habeat̄ p̄cipue in hoc caſu. xxxij. q. i. dixit dñs. ⁊ arg. ad hoc
j. de accu. repellantur. Sol. intelligunt quidam hāc dcr̄,
cum agitur ad matrimonium impediendum puta aliq
volebant ꝯtrahere. obūciebat̄ q̄ non poterant. quia ille co
gnouerat ꝯſanguineā illius cum qua ꝯtrahere volebat. ⁊ in
tali cāu leuis ꝓbatō ſufficit vnius teſtis. vel etiam ſola
fama impedit̄. j. de ſpon. p̄terea. ⁊. j. de ꝯſan. ſup eo. ⁊. s. e.
ſup eo. i fi. ⁊ imꝑpetie ponit̄ ꝓbū illud accuſat̄ in p̄nc̄ et
ſic ex ponit̄ accuſat̄. i. denūciat̄. q̄ ꝺ ñ eſt ñ pt̄ accuſari lz
denūciari p̄t ad impediēdū mr̄imoniū. j. de ſpon. ipub.
ad diſſoluēdū. ⁊ ſm hoc ſatis planū eſt. Vel pt̄ intelligi
cum maritus accuſat vxorē de adulterio ad thori ſepatō
nem. ⁊ ipa excipiēdo accuſat eum aliquam cognouiſſe.
vt eum a ſua intētōe repellat. j. de adul. c. penul. ⁊ vl. xxij.
q. vi. nihil iniquius. Vel ſimplr̄ poteſt intelligi cum vi
xor accuſat maritū de adulterio ad thori ſepatōem. dicēs
eum aliquā cognouiſſe. ⁊ hoc videt̄ verius. ⁊ vtroq; iſto
rum caſuum videt̄ ſatis ꝓbari adulterium p hmōi teſtiū
monium de auditu. q̄ audiebant eos commiſceri iuxte
nucem pietem. ⁊ ſi fama publica conſentiat ⁊ alia admi
nicula ſuffragent̄ put ſequit̄ in l̄ra ſatis intelligitur cē p
batum. quia omnia iſta faciunt ꝓbatōem ſufficientem. j
de p̄ſump. litterie. ⁊ c. tercio. Ex hiis autem omnibus iu
dex ꝯfirmabit motū animi ſui. s. de renun. in p̄ſentia. et
xij. q. iij. ſi teſtes. ⁊. ff. de teſti. ob carmen. §. ſi teſtes. Et ēt

hic argu. q̄ qñ nō ꝓsunt singula multa collecta simil' iu
uant vtin pdcis ꝛc.lris.ꝛ tercio.ꝛ.s.ꝛ ꝓba.cum causā.
ybi ꝛ hoc.b.

Q Dm a nobis canōica.vt.vi.q.ij.si tm̄.ꝛ.c.placu/
it.s.ꝛ ꝓba.qm̄ ꝛ

k ¶ Ciuilia. E.ꝛ
arbi.ne in arbitrꝫ
ſ.finaūt.et.iij.q.
iij.ſ.iteꝝ vnius. et
E.ꝛ testi.unius ꝛā
di

l ¶ Vnius. Sed
q̄ſi fiant plēs nūi
quid crederet eis.
ar.q̄ſic.s.ꝛ elec.
cū dilecti.ꝛ.j.ō ac
cu.cū dilect⁹. In
iudicō ſi dicant ſe
aliquid feciſſe īp
udicatū alteri⁹ pq̄
hoc negant nō cre
ditur eis niſi qua
tenus ꝓſtitent le/
gitimis wcumē
tis.s.ꝛ ꝓba. q̄ntā
In cā ꝛo appella
tois m ꝛfectuz ꝓ
batiōis ſi ſup his
que cozā eis acta
ſunt inducerētur
tanq̄z teſtes ꝛ iura
ti. vt ſi dubitaret
ꝛ ꝓceſſu ſatis poſ
ſent admitti. arg.
pdictaꝝ ꝛc.cū di/
lecti.ꝛ cū dilectus
ibi credit eis ꝫ ſu
per principali nō
ij.q.vi. ſtatuēduz.

m ¶ Scriptum.
hic dz q̄ non ſtat ſcripture epi vel iudicis an poſſit ꝓba
ri ꝛnum niſi héat teſtiū ſubſcriptōem. E ōtraria ſignāt
s.ꝛ ꝓba. poſt ceſſionem. ꝛ.xi.q.iij. cure. ꝛ.j.ꝛ fide inſtru.
c.ij. ſuper hoc dicas vt dictum eſt. s.ꝛ ꝓbatio. poſt ceſſio/
nem. b.

m ¶ Scriptū. fcm̄ non ꝓ manū tabellionis. q̄ ꝑt repꝛo
bari ꝓ duos vel ꝓ tres teſtes q̄ꝫ admiculo teſtiuz ful/
ciat vt hic pz. ſecus eēt ꝛ inſtrumēto ꝓ manum publi/
cam fcō ibi ad minus quattuoꝛ eēnt necēarij. put no. s.ꝛ
ꝓba. tercio. in glo. que incipit. ſic ergo. Vel dic niſi teſtiū
admiculo ſc̄. q̄z ſi teſtium admiculo fulciat tunc non po
terit ꝓ duos vel tres teſtes repbari ſed ꝓ quattuoꝛ ꝙplu
res. ꝛ ſic equipat inſtrumento tabellionis manu publica
facto. ar. j.ꝛ fi. inſtru. c.i.

n ¶ Teſtimōia. ꝛ ſic ſcriptura iudicis ꝑt repꝛobari per
teſtes. ſed ſi publica eſt equalem vim hꝫ cum teſtib⁹. E.
ꝛ fi. inſtru. in exercendis. ꝛ ſic vidꝛ ex eo q̄ dicit niſi te/
ſtium admiculo fulciat. q̄ ſi ſcriptū iudicis hꝫ teſtiū ſub
ſcriptōem q̄ non valeat repbari ꝓ teſtes ſed non ē ꝛꝛ.
q̄ ꝗ ſtumcūq̄z auctenticum ſit inſtrumētum pōt repba
ri. vt. j.ꝛ fi. inſtru. cum ioannes. ꝛ. E.ꝛ ꝓbat. cum ꝓba
ꝛ.s.ꝛ ꝓba. tercio. vbi plene. ꝛ hoc no. Item. ō. j.ꝛ ꝓſcriptī.
ad audientiam. vbi potius ſtatur ꝓuilegio q̄ꝫ teſtib⁹. ſed
ibi ab eadē ꝑte introducunt ꝓuilegia ꝛ teſtes. ꝛ exponē
niſi. i. q̄ꝫus.

o ¶ Auctāte. ꝛ ita vī q̄ ñ reqꝛat ſubſcriptō inlris dñi
pape ꝛ q̄ ō eas ñ admittat ꝓbatō. ar. E. ō teſti. oim. niſi
eēnt falſe. Hz ō vidꝛ q̄ in literis dñi pape ſubſcribūt car

dinales. xij. q. ij. cū redēptoꝛ. ꝛ. xxv. q. ir. ſi q̄s. in priuilō
ſubſcribūt caretiales. in alijs litteris non ſubſcribūt.

Q Et teſtib⁹ inducti ꝛ iurati
q ¶ Nō iurati. hoc tō dicit. qz cū ꝓducebant ad
ꝓbādā dilatoriā iurauerūt ſup illa tm̄. vñ ſi poſ
tea petat q̄ ꝛeponant ſup principali nō dñt cogi ad
idem. nec ēt ipoſ
te ſi vellēt q̄ n iu/
rauerūt ſuper hoc
vñ non valet dcā
eoꝝ ſup illo. ff. de
peti. hꝛe. ſi q̄s lib/
ratē. ſ. plt. E. q̄ le.
ꝓſo. l. vl. ꝛ facit ad
hoc. ff. ꝛ iure. ur. ſi
duo patroni. ſ. tō
iulian⁹. in fi. Vn/
de ſi teſtes inducti
ſup poſſeſſione de
ponāt ſup ꝓprieta
te. non ꝓdeſt q̄ iu
ra pdcā. et elt arg.
ad hoc. s.ꝛ cā poſ.
paſtoralis. Sed ſi
peteret vt ꝛponē
rent ſup principali
cū īducebant ad
ꝓbādā dilatoriaz
nunq̄d ſunt ꝙpel/
lendi. Ad ſ̄ dicas
q̄ ſi inducunt ſu/
per exceptōe dila
toria que ꝓponit
añ li. ꝓ. tūc n dñt
aſtrigi iurare ſup
principali. qz li. n
ꝙteſt. teſtes recipi
non dñt. s. vt li. ñ

D Et teſtibus s.ꝛ īfra. Cō
iul. t. r. q̄ ſi teſtes ſint
inducti ꝑ ad exceptōnez
dilatoriā ſolūmō ꝓbādā cuz
ſuper ea tātum iurauerit dice
re veritatē ſup principali. nec
debent audiri nec cogi teſtio/
nium perhibere. vtpote ſuper
quo ꝛponerent non iurati⁹.
Si vero cum ad ꝓbandam ex
ceptōnem pemptoriam ab al
ter utra partium inducuntur
reliqua pars ſuper principali
negocio etiam eos ꝛponere
forte petierit. ꝛ vt cogāt ur ſu/
per toto negocio dicere veritā
tem ſacramento eos poſtula/
verit obligari. ad id ſunt ſine
dubitatōne cogendi⁸: niſi fo/
ſan ſufficiens ᵇ ꝓductio teſtiū
ſuper principali iam facta fue
rit: vel renunciatum teſtibus
vel ꝛpolitōnes teſtium fuerint
publicate ᵗ.

Idē elien. ꝛ ciſirēn. epis et ar/
chid. ꝛ nozban.

conte. quoniam. ꝛ ꝓ totum

r ¶ Cogendi. quia exquo pars aduerſa appꝛobat illos
ꝓ ſe ꝛ ꝓtra ſe tenet recipe illos. iij. q. iij. ſ. ſi quis teſtib⁹.
ꝛ ꝓpter connexitatem cāe. j.ꝛ tw. poſt duoꝝ. teſti. ꝛ ꝓui/
dentia.

s ¶ Sufficiēs. exquo ſufficiēs ꝓductō teſtiū fcā eſt nō
ſunt alij admittēdi. vt hic pz. vñ ꝛ quarta dilatō tunc ꝛ
negaret. j.ꝛ teſti. ſignificau erunt

t ¶ Publicate. ſic patet q̄ atteſtatōib⁹ publicat̄ poteſt
obij exceptō ꝑemptoria ꝛ ꝓbari. E.ꝛ excep. ſiquidem
ꝛ. E.ꝛ ꝓba. exceptōnem. nouus enim articulus eſt erce
ptio ꝑemptoria. ꝛ ideo ꝓbari poteſt apertis atteſtatiōi
bus principalis cauſe. ꝛ etiam in cauſa appellationis. j.
eo. ex tenoꝛe. ꝛ.s.ꝛ tw. ꝛ contu. fine m. s.e. fraternitatis.
j.ꝛ fide inſtru. cum ioannes. ꝛ. E.ꝛ tempo. ap. per hanc
vt ſi obijciatur preſcriptō vel pactum ꝛ non ꝓrendol'
res iudicata. ꝛ poteſt etiam ꝓbari ante apertas atteſtati
ones vt hic patet. Iſtud tamen ſtultum reputo q̄ aliq̄s
plet ꝑemptoriam exceptōnem anteq̄ ſciat ſi aduerſa
rius ꝓbauit intentōnem ſuam. quia ſi aduerſarius nō
ꝓbauit non indiget aliqua erceptōne. ſi ꝓbat tunc ꝛ
mum poteſt ꝛ debet vti ſua exceptōne cum ſit alius artī/
culus. E.ꝛ excep. ſiquidem. ſicut vides in teſte qui ꝓbo/
bari debet ꝛ poteſt poſt publicatōem. ꝛ illa eſt exceptō ꝑ
emptoria. j. e. preſentium. ꝛ.s.e. ex parte. a. Idem eſt er
ſi volo ꝓbare teſtem falſum dixiſſe. quia hoc poſſum poſt
apertuam teſtium. s.ꝛ ꝓba. hꝫ. ꝛ.s.e. ſeries. ꝛ. j. co. ex te/
noꝛe. Et nota hic tres caſus in quib⁹ teſtes publicatis

onem violentā fama ꝓſtēties ſubminiſtret ac alia legittima
adminicula ſuffragentur: ſtan
dum eſt teſtimonio iuratoꝝ
etei circumſpectus iudex atqz
diſcretus motum animi ſui ex
argumentis et teſtimonijs: q̄
rei aptioꝛa eſſe ꝓperit confir
mabit

I nno. iij. conſulib⁹ ꝛ ꝓlo. be/
neuentano

Q Vm a nobis. ꝛ īfra. Et
canōica[l] et ciuilia[k] iura
ſequētes diſtricti⁹ inhi
bemus: ne vnius[l] iudicis' q̄n
tūcūq̄z fuerit auctoꝛitatis ver
bo credat[m] in cauſ̄ ſiue ſuper te
ſtamentis ſiue q̄buſlibet alijs
ꝛctib⁹ queſtio agitet. Nec ſert
ptum[m] eoꝝ niſi teſtiū admicu
lo fulciatur eā obtineat firmi
tatem quin ei poſſint ꝛ debeāt
duoꝝ vel triū teſtiuz ꝛonoꝝ te
ſtimonia[n] ꝓualere ſalua in oi
bus ſe. ap. auctoꝛitate[o]

I dem tuen. epo

dinales. xij. q. ij. cū redēptoꝛ. ꝛ. xxv. q. ir. ſi q̄s. in priuilō
ſubſcribūt caretiales. in alijs litteris non ſubſcribūt.

Q Et teſtib⁹ inducti ꝛ iurati
q ¶ Nō iurati. hoc tō dicit. qz cū ꝓducebant ad
ꝓbādā dilatoriā iurauerūt ſup illa tm̄. vñ ſi poſ
tea petat q̄ ꝛponant ſup principali nō dñt cogi ad
idem. nec ēt ipoſ
te ſi vellēt q̄ n iu/
rauerūt ſuper hoc
vñ non valet dcā
eoꝝ ſup illo. ff. de
peti. hꝛe. ſi q̄s lib/
ratē. ſ. plt. E. q̄ le.
ꝓſo. l. vl. ꝛ facit ad
hoc. ff. ꝛ iure. ur. ſi
duo patroni. ſ. tō
iulian⁹. in fi. Vn/
de ſi teſtes inducti
ſup poſſeſſione de
ponāt ſup ꝓprieta
te. non ꝓdeſt q̄ iu
ra pdcā. et elt arg.
ad hoc. s.ꝛ cā poſ.
paſtoralis. Sed ſi
peteret vt ꝛponē
rent ſup principali
cū īducebant ad
ꝓbādā dilatoriaz
nunq̄d ſunt ꝙpel/
lendi. Ad ſ̄ dicas
q̄ ſi inducunt ſu/
per exceptōe dila
toria que ꝓponit
añ li. ꝓ. tūc n dñt
aſtrigi iurare ſup
principali. qz li. n
ꝙteſt. teſtes recipi
non dñt. s. vt li. ñ

D Et teſtibus s.ꝛ īfra. Cō
iul. t. r. q̄ ſi teſtes ſint
inducti ꝑ ad exceptōnez
dilatoriā ſolūmō ꝓbādā cuz
ſuper ea tātum iurauerit dice
re veritatē ſup principali. nec
debent audiri nec cogi teſtio/
nium perhibere. vtpote ſuper
quo ꝛponerent non iurati⁹.
Si vero cum ad ꝓbandam ex
ceptōnem pemptoriam ab al
ter utra partium inducuntur
reliqua pars ſuper principali
negocio etiam eos ꝛponere
forte petierit. ꝛ vt cogāt ur ſu/
per toto negocio dicere veritā
tem ſacramento eos poſtula/
verit obligari. ad id ſunt ſine
dubitatōne cogendi⁸: niſi fo/
ſan ſufficiens ᵇ ꝓductio teſtiū
ſuper principali iam facta fue
rit: vel renunciatum teſtibus
vel ꝛpolitōnes teſtium fuerint
publicate ᵗ.

Idē elien. ꝛ ciſirēn. epis et ar/
chid. ꝛ nozban.

conte. quoniam. ꝛ ꝓ totum

r ¶ Cogendi. quia exquo pars aduerſa appꝛobat illos
ꝓ ſe ꝛ ꝓtra ſe tenet recipe illos. iij. q. iij. ſ. ſi quis teſtib⁹.
ꝛ ꝓpter connexitatem cāe. j.ꝛ tw. poſt duoꝝ. teſti. ꝛ ꝓui/
dentia.

s ¶ Sufficiēs. exquo ſufficiēs ꝓductō teſtiū fcā eſt nō
ſunt alij admittēdi. vt hic pz. vñ ꝛ quarta dilatō tunc ꝛ
negaret. j.ꝛ teſti. ſignificau erunt

t ¶ Publicate. ſic patet q̄ atteſtatōib⁹ publicat̄ poteſt
obij exceptō ꝑemptoria ꝛ ꝓbari. E.ꝛ excep. ſiquidem
ꝛ. E.ꝛ ꝓba. exceptōnem. nouus enim articulus eſt erce
ptio ꝑemptoria. ꝛ ideo ꝓbari poteſt apertis atteſtatiōi
bus principalis cauſe. ꝛ etiam in cauſa appellationis. j.
eo. ex tenoꝛe. ꝛ.s.ꝛ tw. ꝛ contu. fine m. s.e. fraternitatis.
j.ꝛ fide inſtru. cum ioannes. ꝛ. E.ꝛ tempo. ap. per hanc
vt ſi obijciatur preſcriptō vel pactum ꝛ non ꝓrendol'
res iudicata. ꝛ poteſt etiam ꝓbari ante apertas atteſtati
ones vt hic patet. Iſtud tamen ſtultum reputo q̄ aliq̄s
plet ꝑemptoriam exceptōnem anteq̄ ſciat ſi aduerſa
rius ꝓbauit intentōnem ſuam. quia ſi aduerſarius nō
ꝓbauit non indiget aliqua erceptōne. ſi ꝓbat tunc ꝛ
mum poteſt ꝛ debet vti ſua exceptōne cum ſit alius artī/
culus. E.ꝛ excep. ſiquidem. ſicut vides in teſte qui ꝓbo/
bari debet ꝛ poteſt poſt publicatōem. ꝛ illa eſt exceptō ꝑ
emptoria. j. e. preſentium. ꝛ.s.e. ex parte. a. Idem eſt er
ſi volo ꝓbare teſtem falſum dixiſſe. quia hoc poſſum poſt
apertuam teſtium. s.ꝛ ꝓba. hꝫ. ꝛ.s.e. ſeries. ꝛ. j. co. ex te/
noꝛe. Et nota hic tres caſus in quib⁹ teſtes publicatis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atteſtatōibꝫ ñ recipiūtur ſup eodē capło ſi renūciatum eſt.ſi ſufficiēs ꝓductō fcā eſt.ſi publicatō ſit fcā. Et bñ itelligecum idē eſt modus agēdi.qz ſecus eſt ſi alio mō agatur.j.e.r.veniens.ꝛ.j.e.cū cua.item in alio ſi inter alias ꝑſonas agaſ.j.c.pr. In trib⁹ tñ caſibꝫ exceptō ꝫ pemptōia liū.ꝑte.impedit ſi quis eam oꝫponē voluerit et ꝓbare vicz ſi veīpō negocio ſit iudicatum trāſactū.vel ſi ſit finitum vt in ꝑci.lug.de li.ꝑte.c.exceptionis

a Onſtitutus in p.n.p curatoꝛ mgri.r.ꝓpoluit:q cum decanus.ꝛ.c. eboꝛac.ei cū auct.laterañ.ꝑci. tum priuilegijb ꝓpꝛij rōne archidiaconatum richimundie canonice contuliſſent mgr̄.h. qui archidiaconus richimundie noiatur ipz eo poſt ap. ad nos interpoſitā ſpoliauit. Cūq predictus.r.ad iudices iuper reſtitutōne ſua commiſſionis litteras impetraſſet. me moꝛatus.h.litteraſ reuocatorias impetrauitc.ꝛ infra. Inꝛ alia poſtulabat predictus.h. vt faceremus depoſitiones q̄rundam teſtium aperiri. iz ꝓcuratoꝛ predictusd aperiedas eas non eſſe dicebat. cum nō in hac cauſa fuiſſent inducti: ſed in ea que inter eboꝛacē.archiepm.ꝛ eundem.r.vertebatur.ꝛ infra. Nos eas aperire noluimus ſed cauſam duximuſ veſtro examini committēdaz. ita q̄ ſi vobis conſtiterit ꝑtatum.h.teſtes ꝓ ſe coram epo ꝛ decano lincolē.ꝛ te fili archidia.delegatisf iudicibus produxiſſe:b atteſtatiōibus apud eum depoſitisb ſit contentus alioquin eo nō obſtante q̄ teſtes illi coꝛam iudicibꝫ ipſis ꝛ te fili archidi.fuere ꝓducti ꝓ dicto.h.ſi ꝓducti fuerint ad teſtimonium admittant

1dem

p Reſentium auc.ſtatuimus vt ſi q̄s post ꝺpoſitōnes teſtiū publicatas obijcere voluerit in perſonasm coꝛum:ei tunc tadez id liceat cum iuramento fir̄mo ſuo teſtē ꝓducat ſuū. Et ſi ꝺcm teſtē ꝓduxerit ſuū.ſ.ꝺ quē ꝓducunt teſtes.q̄ ei ꝓducit teſtes ꝺ ꝑſonas eoꝛ dicere ñ ꝑt nec in ſua cā. nec in alia niſi er noua cā.ſed in dcā eoꝛ bñ pōt dicere.qz fibi ipſe in ſerie ſui teſtimoñ ꝺdicūt ſiue ꝓ ſe in ducti ſint in cā ſiue ꝺ ſe in alia.iiij.q.iij.§.ſi quis teſtibus

Et eſt rō.qz ego ꝓ duco teſtē ꝑſonā eius approbo.ꝛ iō ꝺ ꝑſonā eius dicē non poſſum.ꝛ ideo ſi approbo illum ꝓ me ꝛ teneoꝛ fateꝺ me.xix.dis.ſi romanoꝛ.ſed qd ſit dicturus ignoro. ꝛ ideo in dcā dicē poſſum ſi video q̄ ꝺdicit ſibi ꝑſi ꝑ alios teſtes meis vel ſi fac̄ ꝓ aduerſario meo.eſtranñ ar.ꝺ hoc in fi. Sed qd ſi ꝓdurit iſtra nō pōt aliqd dicē ꝺ illa.qz diligēter debuit ꝓuidere inſtrumētū an faceret ꝓ ſe vel ꝺ ſe añ q̄s ꝓduceret illud iz in teſte illō ꝓuideri non poteſt.qz freq̄nt mutant eo q̄ dicūt ſe ſcire qd̄ neſciūt.ꝛ q̄nqz dicūt ſe neſcie qd̄ ſciunt ꝛ eōuerſo ꝛ eſt hec cā quare diuerſe ſcripture ab eadē ꝑte plate iuicem ſibi obꝛogāt. C. de fi.inſtru.ſcripture.ꝛ hoc hēs.j.ꝺ fi. inſtru.imputari.poteſt tamen quis dicere ſe nolle vti inſtrumento ꝓducto ſi arguitur falſitatis. C. ꝺ fide inſtru. l.iij.

m In ꝑſonas.obijcere ꝑt q̄s in ꝓſonā teſtis q̄ ſit ꝓiurtus infamis ꝺſpirator inimicq.q̄ ſit coꝛruptꝰ q̄ ſit ſeruus.ꝛ multa poſſes ſup hoc iuenire exēpla.de b meliuſ dz j.e.teſtimonium.b.

n Juramēto.iuramētum eſt hic līma ꝓbatō.qz q̄libet ꝑſumitur bonus niſi ꝓbet malus.s.de ſcrutī.c.vno.et j.de ꝑſump.dudum.ꝛ C. qui mlti.de.ꝑñt ſup fuis.li.rū. ſic etiam ꝑſcia vel fides ꝓbat̄ ꝓ iuramētum.j.de ſen.ex.ſi vero aliquis.ſic.j.de excep.paſtoralis. Item ꝓ ſolum iuramentum ꝓbatur amiſſio rei.s.qō me.cā.c.vlt̄.et qō hic dicit de iuramento iſto ꝑſtando. locum hz in cauſis vbi de calūnia ñ iurat̄ ſed de ꝟitate dicēda q̄ in his cauſ ꝑſtari dz halex.s.de ele.dudum.ꝛ j.de iureiu.et litteris ꝛ ita iramentū de veritate dicenda non excludit ſacramētum de calū.ſup emergēti exceptiōe vt hic ꝓz.r.s.de ele.cum dilectus.ꝛ.s.de teſti.ſpo.lrās. Si vero iuratū eſt ſet de calumnia non eſt iſtud iuramētum poſtea ꝑſtandum. C. de iura.calum.auc.in hoc ſacramento.ꝛ in auc. de his qui ingre.ad ap.§.vl.vbi hoc expreſſum eſt ad fi. col.v.vnde ſumpta fuit auc. Quidam dicūt q̄ in qualibet cā hoc iuramētum ē preſtādum ſiue iuramētū ſit de calūnia ſiue de ꝟitate dicēda.ꝛ ē ſpāle.ꝛ ſurgit hoc ex q̄dam ꝑſumptōne.quia cum nihil direrit ꝺ teſtes cum ꝓducebantur.ꝛ poſtea cum publicātur quodāmō videbatur approbare teſtes.vnde poſtea per ſacramētum tollit illa preſumptō.ſimile.j.e.c.vlt̄.ꝛ j.de excepti.paſtoral. ſed ibi non credo q̄ ſufficeret premittere proteſtatiōem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lz sufficiat hic, lz qđ pr⁹ diri vr⁹ credo vt dixerũt.t.r.g r vin.olim. lz ñ mutaf vt ꝺr.r qꝫ locũ hẽat tm hec ꝛec. vbi ꝛ calũ. ñ iuraf ar.op. ꝓbaf. ff. ꝺe pe. sanctõ legum. vbi ꝺr cũnoua lex statuit ad eas lpẽs ꝓmere ñ vr. qbꝫ ipa lege pena specialr addita ẽ. nec vtrisl'ẽ est delictũ vnũ eadẽ le

gevarys estiatiõi
bus coꝛrceri. r ex
ꝑsumptõe ꝑdicta
statutũ fuit vt p⁹
publicatõez iuref
qꝫ ex malicia nõ ꝓ
cedat cũ ꝓtestatõ
non ꝑcesserit. et ß
vbi ꝛ calũnia nõ
fuit iuratũ

a Dicerit. ß difficile est ꝓbare nisi ꝑ iuramẽtum sic. j. ꝛ excepti. pa storal'. et sufficit hic iuramẽtum sicut in prio. casu

b Protestatus ꝑ hãc ꝓtestatiõez videtur qꝫ noluit fidẽ adhibere dictꝫ illoꝝ testium ꝫ se nõ g ꝺz hẽre ꝑ se. ꝛit. dis. si romano rum. et. iij. q. viij. c⁹ in agendo. r. j. ꝛ cẽsi. cũ olim. C. ꝛ

mauerit: qꝫ ad hoc ex malicia ñ ꝓcedat nisi forsan ante publicationem id fuerit protestat⁹ vel ostendere potit qꝫ post pu. dicerit[a] quod obiecit in personas. ceterum cum quis personas testium se velle post publicatõem ꝛpositõnũ repelle re fuerit ꝓtestatus[b]. si qđ pro ipso dixerit ꝛ facili nõ credatur

dem lond⁹. et elẽ. episcopũ

In nostra ꝑ. r infra. Cũ igit hinc plures ide ve ro sint testes numero pauciores ꝓducti quos nõ solum diuersa sed aduersa[c] pe nitus in quibusdam constat te stimonia reddidisse, quia etiã

sol'. l. pe. fic. C. ad. l. cor. ꝛ fal. q̃ falsas. r. ff. ꝛ inoff. test. papinian⁹. §. memisse. r. C. ꝛ his qbꝫ vt indi. alia. r ẽ absurdum redire ad hoc cui renũciatũ est. ff. ꝛ re. cre. si ꝺs iusiurandũ. Sic cõuerso semel ꝓbatũ re ꝓbare non possum. viij. q. ij. dilectissimi. ff. ꝛ ne. ge. pon pon⁹. ff. ꝛ acul. si vr ꝺr. j. ꝛ iureiu. quẽad modũ. sed ñ vr qꝫ itellẽs tal' ꝓbabil' sit. qꝫ lz replem pson̄ ñ iõ videor re ꝓbare dẽm. sic econuerso lz approbem psonaz non tñ approbo dcã. iij. q. i ij. si ꝺs testib⁹. r ꝓterea sola ꝓte statõ si aplius ñ sit ꝓcessuz nõ obest. qꝛ licitũ est ꝛsistere qñcunqꝫ añ sniam vt dicũt iura ꝑõ. l. q̃ falsas. r. §. memisse. r. l. alia. Et ita sola ꝓte statõ ñ nocet si ñ ꝓcessum fuit ad actũ q̃n credaf si ꝓ ipso dixerint. r si ꝓcessum fuit ad re ꝓbatõem r ñ obtinuit si dixit ꝓ ipso ñ ꝓdest. r er pone ꝛ facili nõ credaf. si. ij. q. vi. biduũ. ℞. si aduersus, vbi hẽs r difficile est vt hic audiatur. i. nllo mõ audiaf. C. ad. l. cor. õ fal. imp atoꝝ. r. xlvij di. q̃tũ libet. r. i. q. i. principatus. vel intellige qõ dicit ꝛ facili ñ credaf qñ ab initõ añicio ꝛponeret ꝓtestatus fuit qꝫ licitũ erat in psonas obijcere. tũc em ꝑsumptõ est ꝫ testẽ qꝫ criminũ timore aliqđ dixerit ꝓ ipso ne postea obijcerẽ ei crimẽ. r tũc si dixit aliqđ ꝓ ipso ꝛ facili ñ credaf. nisi habito respectu ad qualitatẽ psone ipsi⁹ testis. vtputa si ẽ tal' r ita honestus qꝫ ꝓter hoc nulla suspitõ est ꝫ ipum qꝫ aliqđ diceret tioze alic⁹ crimis. tũc credif ei. si ℞o sit suspecta psona vt tioze illo ꝑsumptõ sit ꝫ illũ tũc ñ credif ei vel ꝛ facili ñ credaf sine alijs admicul' sed cũ ill'bñ credif. r sic dupl'r potest intelligi qõ dicit ꝛ facili non credatur. b.

Ymo fa. sed aduersa. Sup ꝫrietate testiũ ita distinguc. Si vn⁹ testis ꝫdicat sibi exp̃sse ñ vz. iij. q. ix. pura. xvij. q. vij. qꝫ at. j. ꝺ' ap. sollicitudinẽ. C. ꝛ libe. cã cum pñtũ. r. s. ꝛ ꝓba. lz. nisi incõtinẽti hoc fecerit coꝛngẽdo dcm suũ. j. t. pr. ꝓterea. Idẽ vt si testis ꝓ ꝓte dicẽ falsum vt in nllo valeat dcm suũ. ix. di. si ad sacras. r. iij. q. iij. §. qui falso. vel varie. vt. s. ꝛ cã posf. cũ eccia. r. iij. q. ix. pura. Si ℞o vnus testis ꝫdicit plurib⁹ tal' ꝫrietas nõ

ad multitudinẽ tantum respicere nõ oportet. sed ad veritatẽ q̃litatẽ r ad ipoꝝ ꝛposita qbus potius lex veritatis assistit. ex quibus motum[d] animi sui cõuenit iudicem informare. mãda. qua. si testes vtrimqꝫ producti eiusdem honestatis et estimatõis extitint: cum constet testes monachoꝝ eẽ testibus archi. numero pauciores ꝓ archid⁹. sniam ꝓferatis. Si vero testes ex pte monachoꝝ ꝓducti tãte pemmẽtie fuerit qꝫ eoꝝ auctoritas aliorũ sit merito multitudini ꝑferẽda[e] ab impetitõe archid⁹. absoluatis eosdem dem pozis. s. fridiam lucañ. et magro. g.

obstat. qꝛ dcm vnius testis nõ ꝓbat aliqđ. xxxiij. q. ij. admonere. a. e. e. xcnies. r. c. lz. mili forte ꝫdicat plib⁹ testib⁹ cum qbꝫ est script⁹ in aliquo instro. ff. quẽad. r. e. ap. l. i. in fi. Si ℞o plures testes ꝫdicãt pluribꝫ si sunt oẽs ex eadẽ pte. dicũt qđã qꝫ ñ valẽt. ar. s. ꝛ ꝓba. lz. sic ꝫtingit in diuersis scripturis. j. de fi. instru. imputãi C. ꝛ fi. instr. diuerse scripture. Si ãt ꝫdicãt testib⁹ alterius pt⁹ vz testiom̃ plurũ sed hoc nõ placet. lz enĩ testes induci ex ea ꝛm pte ꝫdicãt sibi. nõ ifi succubũt talia testimõia. lz ita fit in instris qꝛ testes ñ potuerunt ꝑuidere vt diri. s. e. pfitum. Dicas qꝫ si testes ꝫdicãt testib⁹ siue ex eadẽ pte siue ex aduerla primo cõcorda bit iudex ꝫrietatẽ illã si potest. ar. s. e cum tu. r ꝛ pe. di. i. periculose. j. ꝛ ℞. fi. nichil obstat. et xi. q. iij. añce ssoꝝ. r e. ꝛ ꝓuct. cum dilectus. nisi manifesta sit contrarietas. iij. q. ix. nihil. xxxv q. vi. ꝛ parentela. r si manifesta sit contrarietas valet testimonium plurium nisi ex alta parte tanta sit dignitas vt merito ꝛ ꝺeat ꝓiudicare numero vt hic infertus dicit vel nisi veriſimiliora loquãtur r plura ꝓbent. iij. q. ij. si testes. r. s. ꝛ ꝓba. l. licet. ℞. fi. Si vero testes ex vtraqꝫ parte omnino sint pares ꝓ reo fertur sniа. e. ꝛ ꝓba. ex litis r. j. ꝛ fi. instru. inter dilectos. in fi. nisi in quattuoꝛ casib⁹ in cã matrimoniali. liberali. r vote. r testamento. ff. ꝛ re iudi. inter pares. r. j. ꝛ re iuꝺ. c. vl. vbi ꝓbates illos quattuoꝛ casus. s. ꝛ ꝓbat. ex lris. r. xxxij. q. i. si quis acceperit. ff. ꝛ inof. test. si pares. Si autem neuter possideret sed vterqꝫ petit rem ab alio. s. a tercio. si ꝓbatões sint hincinde omnino pares res diuidatur si potest. ar. j. ꝛ ꝑsump. afferte Si res est indiuisibilis iudex potest gratificare cui vult. ar. j. ꝛ paro. si epẽs. r. j. ꝛ iurepa. cum autem. r. lxij. dis. si forte. vel diuidaf res sorte. xx vi. q. ij. sors. r. ff. ꝛ iudi. sed cum amb⁹. Si vero testes ꝫdicũt instrumẽto aut ꝫdicũt instrumẽto in quo scripti sunt aut alij in quo scripti nõ sunt. Si ꝫdicũt instrumẽto in quo scripti sunt ꝑualent testes instrumẽto. s. ꝛ ꝓba. tercio. r ar. ad hoc. ff. quẽad. testa. apr. l. i. in fi. r in auc. de fide instru. §. si ℞o aliqđ Si ℞o ꝓtradicãt instro in quo non sunt scripti dic vt. s. ꝛ ꝓba. tercio. Sed qđ vbi duo pertũt eãdez vrozẽ r equaliter ꝓbant vidꝛ qꝫ ꝛ fei cui ꝫsentit. C. ꝛ nup. vidue. r. i. q. vlti. sancimus. Si autem non vult ꝫsentire in aliquem ꝛtur dritoꝛi r meliori. Si eque sint per omnia pares forte alteri def per iura predicta. xxi. di. cleros. Si ℞o testes iducti sunt iam ad ꝓbãdum aliquem arriet'm r alij postmodum inducunt in contrarium indirecte statur secundis. j. co. ex tenoze. r. s. e. series. r arg. C. de contrahen. sti. optimam. sed hoc intelligo verum quando secundi sunt plures r meliozes. r si equales numero ꝛcurratur ad dignitatem vt hic. al's staretur pot⁹ primis. qꝛ pot⁹ ꝑsumitur sulvenatõ in scdis ꝙ in primis

d Eorum animi. s. ꝛ renunc. in pñtia. r. iij q. xij. sij

teſtes.ꝛ.s.e.c.preterea

e ¶ Pro arch' diacono.s.e.cū tu.ar.ꝯ.ubi p̄ſumit' q̄ vtra q̄ p̄s vex' di' t.qz illa dcā fil' poterāt eē ꝓ alia ꝓpo ñ.iōq̄ recte ſtatur maiori parti.

f ¶ Preferēda.vel ſaltē coequāda.qz tūc iudicabit' pro reor vt dcm̄ eſt i prima notu. Ꝺ hic dz recurrēdum eſt ad dignitatē p̄ſonaꝝ.auctoritas p̄ferat' mlt'tudi' m ex altera pte in telligi q̄n numerus in modicum exce dit.s.de elec.ecclia veſtra.ſi em̄ mlt'tū excederet tūc p̄fertur nūerus.ar.ꝯ.s de elec.dudum ſi. xix.di.in canōicis Ꝺz in qua q̄ſtita/ te p̄feremus auc/ toritatē vel nūer. iſtud erit in arbi/ trio iudicis diſcre ti eq̄tate inſpecta. qz declaran vel re/ gula de facili dari non poſſz.ff.de di/ uer.ꝛ tēp.p̄.de ac/ cuſatōib⁹

Ꝺ Im litis. auditu.ſic g̃ teſtioni um de auditu tan tum cum fama ñ facit fidē.j.ꝺ accu ſa.inq̄ſitōis.§. q̄ſi uiſti.ꝛ.j.ꝺ eo q̄ co gno.ꝓſan.vr. ſue. iuꝑ eo Ẽrg.ꝯ.s.e. p̄terea.vbi credit' teſtimonio de aud/ ditu cum fama.ꝛ xxxij.q.i.dixit.ſed loq̄tur ibi de p̄ſūp tōne violēta ꝛ ibi ſpāle eſt in eo cāu. alꝫ nō ſufficit.ſed hec fama purgatōem inducit.vt in dec.inquiſitōis.et hic vt patet in fine

e ¶ Probata.no.q̄ in cā criminali ēt ciuiliter mota lz actor h̄eat p̄ſumptōem p ſe.ñ tñ deferēt ei iuramentū imo locū hz regula actore ñ ꝓbante re⁹ abſoluit'.ff.de eden.q̄ accuſare.tñ ſi infamatus eſt ex hoc dz in de ſe purgare.in ciuili aliꝺ.qz ſi actor hz bonā p̄ſumptōz p ſe h̄ito reſpcu ad qualitatē p̄ſone ꝛ cāe deferēt ei iuramtū.j.de iureiur.c. vl.ꝛ.ff.e.in bone.

f ¶ Soli.i.ſingulares.ꝛ iō non valēt.s.de ꝓba.lz.ꝛ.s. de ele.bone.ꝛ.c.cum dilecti

g ¶ Males.forte crimioſi vel male opionis.vñ ei nō cre/ ditur.ij.q.vj.teſtes.

h ¶ Cū vidua corrupta.alꝫ ſi obſſz.xxxiij.q.dif. valētio ꝛ q̄ cognouiſſet eā ſi corrupta eēt.s.de biga.de bitum.

i ¶ Femias.no.q̄ cum opponit' crimē ſiue irregularitas in modum exceptōis ꝯ clericum ciuil'r indifferenter ad/ mittunt' laici ꝛ femie vt hic pz.ſicut in denūciatōne.s.e. ti.q̄m.quia lz agat' de crimie nō agit' criminal'r. vt in.c.q̄ niam.s.e.vnde p̄curator poteſt iteruenire.j.de accu.ſup his.in fi.alꝫ mulier ñ admittit' in crimie.xxxij.q.v.mu lierem.ꝛ.j.de ꝓb.ſig.forus.§.vl.xv.q.i.et eo.nec in teſtām to admittit'.inſti.de teſta.oz.§.teſtes.ꝓb.ſed nec⁹ mulier.

Ꝺ Item aliud ꝯ.s.e.dcetero.j.de accu.memimus.ꝛ.c.cū diaconos bone fame p̄ſtandā qua recepta p̄figatis ei tmi/ num quo cōſecrādus noſtro ſe conſpectui repñtz. Ꝺi vero vel irregularitatis impedimē tum fuerit ꝓbatum. vel infra terminum ꝓſtitutū non p̄ſti/ terit purgatōem indictaz vos eum a p̄latōe lucañ.eccleſie a/ mouentes mandetis ex parte noſtra capīo vt electōnem de alio non differāt canonice ce/ lebrare: Archipbī m autem lu cañ.ꝛ.g.ſacriſtā.qui ꝯ p̄dictū electum lras nobis ſub noie maioris partis capituli deſtia uerunt:cum conſtet p attesta tiones p̄dictas longe maiorē ꝑtem capituli non fuiſſe[m] con ſciam hmōi lrāꝝ ab offō ꝛ bñ/ ficio denuncietis eſſe ſuſpēſos donec mereant' noſtrā indul gentiam obtinere

l dē dulmē.epo ꝛ decano ꝛ pri ori ſcē trinitatis ebor'.

Ꝺ Im olī arch.meneñ. aduerſ⁹ cant'.archiep̄z ſup ſtatu meneñ[n] eccie ꝓpoſuit queſtionem et infra. Ꝺ Mādamus quatenus niſi p̄s aduerſa p̄dictum archidiaco/ num p̄ exceptōem[o] legittimā repellere valeat ab agendo: p tibus ſi poterit fieri vel procu

p.māconella.ij.q. vij.laicos.ꝛ.c.iph apl'i.ꝛ.c.teſtes. et hec omnia ꝯria lo quuntur cum cri/ minaliter agit'

k ¶ Ercōicantes vid' q̄ teſtes com pelli p̄ſt vbi odio ſa ꝓponit' exceptō ar.s.de ele.cum di lecti.vbi electores ꝯpellunt' detegere fraudez.ſed hic ni hil dz de teſtib⁹.ſz ꝺ ip̄ediētib⁹ teſtes ꝛ ideo dicas q̄ nō debent compelli ſu per hoc dic vt no.j. ti.pri.dilector. vbi de hoc n fiñ.no tule.ꝛ dixi.j.de ac/ cuſa.ſup his.in q̄ dam notula.q̄ in/ cipit.ꝛ tñ.vbi ꝺ ſ

l ¶ Purgatōem. arg.p illis qui di/ cūt ſp accuſato in dicēdā purgatōz q̄ꝺ nō eſt verū niſi er hoc infamatus fuiſſet.vi.q.vl.q̄ autez.ꝛ.ij.q.v.p̄ſ biter.

m ¶ Fuiſſe.ſz q̄ſi ter hoc potuit ꝓſta/ re.cum ſinguli eſ/ ſent in ſuis teſtio/ nib⁹ ſingulares.s. de ele.ch̄ dilecti.et c.bone.i.ꝛ.j.de acc. cum dilectus.i fi. Ꝺo.bñ potuit con ſtare ꝓbādo abſē tia m fratrum tempore contento in lr̄is.j.de his que fi.a p̄cla.c̄ſta.ꝛ.j.e.ti.ex tenore.vel quotiēs fiebat mentō in capitulo de hoc facto nulla fuit habita mentō de tūb⁹ lit teris.s.de ꝓba.tercio.ar.ff.ad.l.cor.de fal.q̄ veluti. Ꝺo.q̄ qualit̄r puniēdi ſunt q̄ p̄ter ꝓſciam capl'i hmōi lr̄ās nomi ne capl'i ſcribūt.qz tā q̄ falſarij puniunt'.ſi.de his que fi. a p̄la.c̄ſto

Ꝺ Om olim.meneñ.iſta eccleſia meneñ.que alias dz ſancti dauid olim fuit archiep̄alis ſicut appa/ ret per primū[m] ip̄ius eccie quam cātu. archiep̄s tenet p ſuffraganea eccie ſue.archidiaconus ipſius eccie ſuper ſtatu ſeu libertate illius mouit qōem archiep̄o cā/ tua.dicens eam libertam eſſe ꝛ per ꝓñs velet eſſe metropo lis ſuper cunctas eccleſias vualliе. hoc dicit.t.qui factum nouit

o ¶ Per exceptōnem.forte obj̄ciebatur ei q̄ non habe/ bat mandatum ꝛ ſine lr̄is fuit capituli ꝛ epi non erat au diendus.vr.s.de ꝓcu.c.i.ſed non eſt verum in hoc cāu q̄ quilibet actus etiam minor poteſt p̄ſequi iniuriam e cie

sue ne trahat in priorez statū. xij. q. iij. non liceat. ēt alīs ꝺicēnꝺ. ff. ꝺe lib. cau. l. i. ij. ⁊. iij. lz alis ꝺiuncta ꝑsona ꝛpel laf fiagat ꝺ volūtatē alioꝛ. ff. ꝺe ꝑcu. pomponius. §. vl. lz hic non est ita. nā quilibet agere tenet ꝑ eccīa. ij. q. vij. q. ij ꝑ pter. ⁊. v. q v. non nos. ⁊ hic vnus iuste resistit omib. xxxi ꝺist. nicena. ⁊. j. ꝺe his que fi. a ma. ꝑ te ca. cū in ciuitis. Ar. ꝺ. ff. qui ⁊ a q. ma. li. non fi. si qs hac lege. §. quoti ens. ⁊ ita itellige ⁊ alia exceptione pura rei iudicate. vl quia esset excō municatus vel ali am confimilē. io. Item ar. est hic q exceptio pempto ria añ li. ꝓte. pt o/ bja ⁊ ꝓbari. et sic repellit actoꝛ ab a gendo qꝺ vꝝ est in tribꝰ casib. s. ꝺ lit. ꝓte. c. exceptio/ nis. in ꝓci. lug.

ꝑ ¶ Valitudina rios. hic. s. vt li. nō ꝓte. qm̄. ⁊. tm̄ so.

ꝑ ¶ Recepture. sic vī q ꝫ ꝓtiacez ꝓsit ꝓcedi vsq; ad sniam ⁊ lit. nō ꝓtel. Si hec est ꝺa lra ⁊ loquit ꝛe ꝺiff/ finitiua. sic nō so/ lum senes sed oēs indifferent sūt re/ cipiēdi. ⁊ hoc vīꝺ ꝺicē lat. lra testes maxime senes. et sic illud maxime ꝓpte ponit. ⁊ sic ē itte vnus casus in quo fauoꝛe libta/ tis recipit testes li. nō ꝓte. ⁊ snia pꝛo ferꝛ. sicut ꝓtinet i elcōe pl ati ⁊ mri/ monio carnali. s. vt li. non ꝓtest. qm̄. §. porro. ⁊ est arg. ad hoc. ¶. ꝛe ingenu. ma. l. diffamari. ⁊ sic itelligebat. t. Alij exponūt istā lrām snīam. i. interlocutoriā. s. ꝺe missione in possessionez si al/ tera ps non venerit. vel si ptes venerint litem p̄mo ꝓte shabunt. Sed prima lectura ex ipa pz lra. naz si papa vel let intellexisse ꝛe interlocutoria ꝛe ea mētez fecisset. j. ꝛe ꝛei. ad audiētiam. ⁊. s. ꝛe trāsla. inter coꝛpalia. sz multuz videt obstare huic cum ꝺic. senes ⁊ valitudinarij. cum il li ꝓsueuerunt recipi. lite non ꝓt. vt in. c. qm̄. vnde si papa intelligebat q in isto casu possint recipi li. non ꝓt. ex pte actoꝛis simplr ꝺicere ꝛebuit recipiaꝫ testes quos archiꝺi aconus ꝺuxerit ꝓducēꝺos. fm q ꝓcepit in casu ꝓsil cū actoꝛ absens est ꝓtumaciter ⁊ reus pñs. s. ꝛe ꝛo. ⁊ contūa cia. cām que. ideoq vī q loquat hic ꝛe snīa interlocuto/ ria testes senes ⁊ valitudinarij recipiant ne copia sub/ trahatur ꝓbatōnum ex eoꝝ ꝛefectu. vt. s. vt li. non ꝓtes. quoniam. ⁊ fm hoc ꝺixit maxime. i. tm̄. Vel ꝺic vt ꝺixit ⁊ hoc potest intelligi ex eo q ꝺicit maxime. qꝺ ꝓbum n

ratoꝛibꝰ eaꝫ ad locū securū et idoneū ꝓuocatis ⁊ lite legitti me contestata testes quos ar/ chiepꝰ in anglia ⁊ quos archi ꝺi. ꝺuxerit ꝓducendos i vtali/ lia recipere ꝓcuretis. Ceruz si archiepꝰ citatus legittime vl per se vel per ꝓcuratoꝛem ꝺo/ neuz noluerit comparere aut litem ēt contestari. vos testes maxime senes ⁊ valitudinarios ꝓ quos archiꝺia. ꝺuxerit ꝓ/ ꝺucendos sub ap. ob. admit/ tatis. ⁊ ꝛepositōnes eoꝝ cō scriptas ad se. curetis ap. ꝛestinare: statuentes partibus ter minum pemptoꝝ quo ꝑ se vel ꝛelponsales idōeos. nro se conspectui repñtent sniam recepture.

J ꝺē priori ꝺe babiloni. ⁊. i. rec/ toꝛi eccīe ꝺe bozel'.

Ex tenoꝛe ꝛestrarum ac cepimus lraꝫ. q cuz vo bis cām q vertit' int. r. militē ⁊. m. mulierē ꝓmiseri/ mus sine ꝛebito terminandaz ⁊ infra. Pars mulieris ꝓpo/ suit q ꝺictus miles prius coꝛ/ poꝛale pstitit iuramentū q ip lam ꝺuceret in vxoꝛē. postmo ꝺum carnal' cognitā' tradu/ xit in domū. Miles vero ꝺ in ficiebat omioꝰ adijciesq ⁊ li

fuit in antiqua ꝓpilatōne. ⁊ quia non recipiunt testes li te non ꝓte. cu fit missio in possessionem ꝓpter contumaciam. sed summatim examinato negocō fit mis sio. s. vt li. non ꝓt. qm̄ frequēt. §. in alijs. ⁊. §. se. ꝺ. ex tenoꝛe cognitā. ⁊ sic inductum fuit mrimoni um ꝑsumptū. j. ꝛe condi. appo. ꝺ il lis. contra quaz ꝑ sumptōem nō ad mittit ꝓbatio in ꝓtum. j. ꝛe spōsa. his qui fidem

s ¶ Inficiebat'. ⁊ ita per narratiōz ⁊ ꝛesponsionez fcā est lit ꝓte. s. ꝺ ele. ꝺudum. ⁊. s. ꝛe lit'. contest. c. vno. ⁊. ¶. ꝛe li. ꝓte. c. vna

hec vera eēnt eā tm̄ ꝛe iure hēre non potuit. eo q alia tunc vi/ uēte priꝰ ꝺuxerat in vxoꝛem. Cū per testes militis videret ee ꝓbatū q ipe añ testū purifi catōis. ꝺ. virgis. ꝺ. mulierē so lenit' accepit vxoꝛē. ⁊ testes. m mulieris ꝺicerēt q in septia/ na paschali lequte testū ꝓdictū ꝛe ea ꝺucenda pstiterit iuramē tum ꝓdictus miles ab impeti tione ipius absolui cum iltan tia postulabat. Verum ex pte sepe ꝺicte mulieris extitit re/ plicatum. q eo tempoꝛe necꝺ ⁊ anteqz testes ꝺicti militis ꝺi xerant eum cum alia mat mo nium ꝓtiꝛe fuerat semper in elvꝛace. puncta commoꝛat': cum testes ipsi ꝺicerent ꝺ lō/ ge extra ꝺictam pūnciam ac tum esse ꝛeterminantes tem/ pus ⁊ locuz q p testes idōeos erat ꝓbare parata. Sed econ tra fuit ex aduerso ꝛnsum: q cum attestatōes iam eent hic inde solenniter publicate loco ꝓductōni testium iā non erat ꝺubitatis vtꝫ post publicatoz attestatōnū sup il/ lo articlo ꝺēēt testes admitti nos inqsitōni vīe auctate pñ tiū rñdem? testes mlieris ad ꝓbādū illū articlm admittē/

r ¶ Adijciēs. in modū exceptōis. sic. s. ꝛe oꝛ. co. c. i. et ex istis verbis ꝺēs instrui qualit' ꝛe/ beas rñdere ⁊ sub qua forma. qꝛ sic excipiendo non ꝓfiteris. j. ꝛe excep. cuz venerabilis. vbi ꝛe hoc. ⁊. ff. ꝛe excep. non vtiꝫ. ⁊. j. ꝺ exte/ pñ. venerabilem

v ¶ Cunc viuētem. ille allegabat turpitudinē suā. vnꝺ non ꝛebuit audiri. j. ꝛe vxa. inter ꝺilectos. ⁊. j. ꝛe ꝓcess. pb. cum super questiōe. ⁊. s. ꝛe ꝓcess. cum super. sed in cāu isto ⁊ in quo libet vbi verꝛtur ꝑicl'm aīe audit' allegans tur pitudinem suam. s. e. sicut. ⁊. j. ꝛe re iuꝺ. latoꝛ. ⁊. c. consan guinei. ⁊ in cā liberali audit' aliquis ꝓfitens turpitudiez suam. s. si vendidisse filium ingenuum. ¶. ꝛe lib. caus. l. i. vin. Item ex eo q ꝺicit tunc viuentem patet q hec nō po terat esse vxoꝛ. sed si prima esset ꝛefuncta. ⁊ hoc sciebat il/ lum aliam habere añq̄z contraxit cum eo. eā postea hsen posset. j. ꝛe eo qui ꝺux. in ma. sup hoc. ⁊. c. ex tuaꝛ. ⁊. c. cum haberet. Si vero credebat eum esse solutū qñ ꝓtit cū eo. bene posset eum habere. j. ꝛe eo qui ꝺux. in ma. c. i. ⁊. c. veni ens. b.

r ¶ Admittēdos. hic hēs exꝑsse q post publicationem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

testiū ēt in eadē instāria iudiciū testes recipiunt sup no-
uo articlo vel exceptōe.s.de testi.vbi de hoc.t.s.e.scries.t
C.de pba.exceptō.t.j.de excep.deniq; sup veteri ꝙo nō
sunt recipiēdi.s.e.fraternitatē.vbi de hoc. Ez certe licituz
est mulieri ꝓbare abstiā viri.g̃.t eodē mō licitū est viro
ꝓbare pñtiam.qz
mos vtriq; geren
dus est.ff.de pba.
circa eum.qz non
dz actori licere qō
reo nō liceat.ff.de
re.iuris.non velet
Et ita est ar.qz p°
q̃ dixi testifica-
ta non possum in-
ducere testes sup
eodē articlo.sz ali
us est modus idu
cēdi.t ad aliō nūc
q̃ primo.j.e. veni
ens.t.c.cū in tua.
Significa-
uerūt,itē-
tarūt. qō
eis licuit.s.de cau.
pos.pastoralis.t.ff
de vi t vi ar.cū fū
dum.§.vl.t.ff. de
acq.pos.naturaliter.
§.nihil

b Nōe.hec ratō
lona erat.qz inter
dictū vñ vi datur
hēredi t bonoꝝ pos
sessori.ff.de vi t vi
ar.l.i.§.hoc interdēm.t dat in hēredē in id qō ad eū pe-
nit.ff.de vi t vi ar.l.i.§.penul.t.l.se.t.xvi.q.vi.si epm.le
intelligeqñ dat ō hēredē iuris.C.si ex delic.defun.l.vna
non āt ō hēredē rei.qz ñ ois ad quē res quenit tenet iter
dicto vñ vi.s.de restī.spo.cū ad sedē.t.ff.de vi t vi.ar.cuz
ad te.si tñ scienter rē illā recepit a delectore tenet.s.de res.
spo.sepe ꝓtingit

c Delexret.monachis petētibꝫ quartā ꝓductōz testiū
cū solēnitate legali sup iudicō possessorio.quā cū iudices
denegarūt.mōachi appellauerunt ab int̄locutoria ō eos
lata vt.j.patet

d Solēnitate.quā hēs.j.e.c.pe.t in auc.eo.ti.§. quia
vero

e Dies.idē tps dat ad appellādum a diffinitiua.ñ.q
vi.anteriozē.t sic pz q̃.j.r.dies dz appellari ab interlocuto-
ria.s.de ele.cū dilecti.als trāsit in rē iudicatā vt ibi dicit
idē ēt tps dat ad supplicādū.C.de p̄ci.ipe.offe.auc.q̃ sup
plicatio.vin.

f Effrenatā.no.nouitatē iuris sz rō est ātiqua. sic.j.c.
pr.t.ff.de testi.l.i.in fi.t ex eadē cā posset iudex denegare
tertiā t ēt scdam.si.ff.de iudi.nonunq̃.xxvij.q.ij.de illi-
cita.t.s.de w.t ꝓtu.cū dilecti.erquo eadē sulxest cā i scda
siue in tertia vt i quarta.idē fundū est hicñ.s.de trāsa.
inter corpalia.vel si.j.certū tps cā dēret termian.s.ō of.
dele.de causis.

g In ꝓbatōe.l.q̃ ñ plexe se appellasse.j.r.dies ex cau-
sa ꝓmissa

h Cōsiderantes.t sic pz q̃ appellās iniuste ꝓdēnād° est
in erpensas alti pti.t istud gnāle c.ā.q.vij.oiō.t.j.ō ap.
vitebit°.t q̃ remitti dz ad eūdē iudicē a q̃ appellauit vt
dicī illa dec.vt vebit°.t.j.e.cū in eccia. Sed qua re ſm iura
pdēa ñ remittunt ptes ad priozes iudices si apparuerit
mōachos frustratorie appellasse Hoc iō ꝓtingit qz pozes
iudices retulerit negociū dño pape.t ita desierit ec iudices
p relatōz.vt.s.de or.leg.lz.m prin.t.C.de rela.l.i.t.q.vt
pz er prin.c.q̃d iuris sit de hmōi erpens° dēm est plene.s.
de w.t ꝓtu.finem.b.

i Liqe.ñ vt.q plene liqueat nisi postq̃ renūciatiū fu
erit t ꝓclusum cuz
añ renūciatōz pos
sint ptes adhuc p
ducere testes sup
nouo articlo t in
strumēta.ar.s.de
ele.ducū.t.j.de fi.
instru.cū dilectus

k Recursum.
sz esto q mōiales
obtineāt i possessi
one.g̃ hēbūt rem
cū fructibꝫ a tēpe
electōis.s.de rest.
spo.grauis.t.ff.de
vi et vi.ar.l.i.§.q
vi electus ē. Sed
pōe q mōachi ob
tineāt postea i pe-
titorio g̃ hēbūt rē
cum fructibꝫ a tē-
pore li.ꝓtes.sup p
prietate.et iputet
sibi mōiales q̃ pi
mo intentarūt iu
diciū ꝓprietat̃.q
liq̃ ?.exequatoēs
possessozes.t pliq̃
ꝓt̃.fiūt malefidei
possessozes.t ideo

fra. Mandamus quatenus si
vobis constiterit abbatem et
monachos quartam ꝓductio
nē testiū cum iuris solennita
te° sup possessorio petiuisse. et
ꝓpter hoc infra.x.dies° post in
terlocutoriā sniam appellasse
nisi forte iudices quartam ꝓ-
ductōnem negauerint pro eo
q̃ voluerint effrenatam° mul
titudinem testium refrenare
vos ad quartam ꝓductōnem
adhibita solēnitate legali ad-
mittatis eosdem. ipsos si i ꝓ-
batōne° defecerint in expensis
legittimis cōdemnātes°. Et
nisi adeo fit in petitorio iā ꝓ-
cessum vt plene possit ō ꝓprie
tate liquere° vos cām possessi-
onis ad quam de iuris benefi-
cio abbatissa et moniales ha-
buere recursum° primitus t

fructus post li.ꝓt̃.omēs restituēdi sunt cū ipa re.C.de rei
ven.certū est.t.ff.de peti.hēre.sed t si lege.§.si añ lites.sed
forte inspicit li.ꝓte.de nouo fcā sup ꝓprietate.t qz mōia
les prio ꝓueniebāt mō ꝓueniūt.t ō vr̄ est ſm legistas
q̃ dicūt q̃ ex toto rnūciat° iudicō ꝓprietat̃ añ admittat
tur ad possessorē. Secōm iura canonica ñ renunciat° iudicio
ꝓprietat̃ vt hic dic.qz postea dñt ꝓcedere in iudicō ꝓpri
etat̃. Ez ſm hoc vī q̃ fecerūt sibi p iudiciū circa fruct° p
ceptos t pl° li.ꝓte.sup ꝓprietate ñ mōachi postea obtine
ant in iudicō ꝓprietat̃.io.

Dm cām.in psonas. Sed cū exceptio q̃ opponit
in psonas testiū dēat refuari in tps disputatōis
post publicatōem testiū.vt.s.e.pñtium.ḡre ppa
dic qō statim hoc faciāt.ideo hec fecit ne differatur nego
cium.qz plumptō erat ō fauentiū.ne cā ptrahendi nego
cium obȝcerēt in psonas testiū post publicatōem.vnde
papa voluit sup hoc ꝓuidere t iō ñ fuerūt admissi.ad ō
s.de ꝓba.lz.in casu tñ statim admittitur ad ꝓbandū.vñ
cum dz q̃ ille sit odiosus ex crimiali cā statiz velet hec p
bare.C.de testi.aucē.si dicat. Si er leui cā vel pecuniaria
odiosus dz recipiat eius dēm.t in tempus disputatōis
refuetur hmōi qō vt ibidem dz t in auctē.eo.ti.§.si vero
col.vij. Item t in alio casu cum obȝcitur testi q̃ sit fu°.
si dicat se libꝫ non velet admitti nisi prius oñdat chart
tam sue manumissionis.C.e.ti.auc.si testis fuilis. Ar.ō
q̃ statim velet audiri qui obȝcit crimē testi.s.e.ex par
te ade

m Procures.sigillati p se als ñ valerēt eoꝝ dca.j.e.ve
nerabil'.t.j.de accu.inq̃sitōis.§.i.t.s.de ele.qz ꝓpter.ar.C.
de testi.nullum.b.

n Circūstātiꝫ.als non peruenitur ad ꝓitatē.xvij.q.
vij.occidit.an.f.lucri gratia vel inimiciaarum testificē
tur et de alijs circumstantijs de quibus traditur.ff.eadez

l.iij.ꝛ.jiij.q.iij.si testes.b.

o ¶ De cauſ. cām em̄ ſcie dz quererē iudex. quā ſi ñ reddident nō valebit dc̄m testis. iiij. q. iij. §. ſolaz. ꝛ. xxiij. q. iij. ſi pbes. ꝛ in auc. de testi. §. ꝛ lz dudum. col. vij. Si vero iudex ñ queſierit ꝛ testes ſimplr dixerit ſe ſcire valebit. j. de iudi. ſic vbi dc̄ hoc. ꝛ. ff. de nouiop. nū. dc̄ pupillo §. qui nūciat. i fi.

p ¶ Perſonis. ip ſoz tenū an etiaz ſint honeſti. iiij. q. iij. §. q. Sed nūqd testis teneat rñdere an ſit crimioſus. penurius vel talis qui nō poſſit testificari. ar. in auc. e. ti. §. i. col. vij. ꝛ in auc. de inſtru. cau. circa prin. §. ſi qs igit. ¶ De iur. de li. ſancimus. §. finaūt dubius. in fi. Et ſi dubitet an testes cognoſcāt dc̄entes vel litigātes exhibēdi, ſunt ipi testibus vt eos cognoſcāt ꝛ in eadē forma in qua eſſe conſueuerūt qz mutata forma ꝛ ſuba quaſi mutata vr. ff. ad exhib. iulianus. §. fin ꝛ ſi quis. Iſtud freq̄nter fit p̄cipue vbi factū ſuſpectum preſumitur. b.

q ¶ De loco. exemplo danielis

r ¶ Tempe. quia ſi diuerſi ſunt ſiue in loco ſiue in tempore non valet eorum dc̄m. iij. q. ir. nihilominus. Nec intelligē de tempore. id eſt de qualitate temporis niſi eēt ſuſpectus teſtis. vel ex tempore. id eſt ex mora. ꝛ ex hoc etiā redditur teſtimonium ſuſpectum. iij. q. iij. §. item i testibus conſiderandum eſt. ¶ Cum enim teſtis p̄ſumitur ſuſpectus quibuſcunq; modis poteſt inquirenda eſt veritas arg. xxx. q. v. iudicantem. ꝛ. xxxv. q. ir. graue. ꝛ ¶ de ędē. is apud quem. in fine. Iudex ergo diſcretus in omnibus iſtis ꝛ alijs p̄ que poſſit veritas melius p̄ſcrutari dz interrogaē. alr em̄ ad veritatem nō poſſumus peruenire. xxiij. q. viij. occidit. ꝛ.

s ¶ Teſtis autem ꝛ cetera. Clauſula iſta non reſpicit oia ſuperiora. quia teſtes illi qui inducunt ſuper criminibus non compellūtur j. ti. pr. delictoruz. vbi de hoc

minetis in cā p̄prietatis poſſimodum p̄ceſſuri: alioqn cōez terminetis ſimul vtrāq;

I dem epō placentino

¶ Cum cām que inter archiepm rauē. ac cōe fauen. ꝛ infra. Quō ꝛ o vtriq; ptis nimis exiſteret oneroſum: vt teſtes p ducerēt coram nobis. man. qua. recipiaſ teſtes quos vtraq; pars tā ſuper principali negocio quā in perſonas teſtium duxerit p̄ducendos. ac eos diligent examinare procures ꝛ ō ſingulis circumſtantijs prudenter inquirens de cauſis videlicet perſonas loco tempore viſu auditu ſcientia credulitate fama et certitudine cuncta plene conſcribas ꝛ infra. Teſtes autem ꝛ cetera. Quod ſi forte fauentini vel alij eos quos dictus acchiepiſcopus ad perhibendum teſtimonium veritati duxerit p̄ducendos p̄eſumſerit impedire. tu ipos ab huiuſmodi p̄eſumptiōe ceſſare compellas. ¶ Volentes autez effrenatam multitudinē teſtium refrenari: volumus vt hincinde quadragenariuz numerum teſtium excedere ñ p̄mittas. ita videlicet vt ſi fauent. teſtium depoſitiones ratas habuere voluerint. que a ferrarien. epiſcopo et abbate pompoſ. recepte fuerit: teſtes ipſi computētur in numero p̄libato: alioquin cum atteſtationes ipſe ſint clauſe: idez teſtes ſi neceſſe fuerit iterato p̄ducantur

I dem de nouo fonte ꝛ caſedei abbatibus.

¶ Veniens ad ap. ſe. c. archidia. remoñ. hu militer ſupplicauit vt ſentētiam ſuper decanatu claremō. eccleſie p̄o eo latam que iam tenditur ſine quib cā expiri non poteſt. s. de of. dele. p̄terea. ꝛ. c. p̄udentiam. §. ſexta. ad fi. ꝛ. c. i. ꝛ. c. ſuſpitiōis. ꝛ. s. e. tā lr̄is. ꝛ. ff. de iur. om. iu. l. ij. Et ſi nullo mō poſſet p̄pelli. ꝛ ita teſtes non p̄nt inde dicere veritatem. qđ erit. videt qz velit valere p̄ p̄ducto ac ſi depoſuiſſet cōtra illum qui facē illum impediri. vel conſentit. quia ſi velle p̄hibere nec taliter impediretur bene poſſet. j. c. conſtituns. ꝛ arg. iij. q. vij. §. tria. ℣. ſi quis autem. arg. contra. i. q. iij. quia preſulatus

t ¶ Compellas. p excōicatōnem. s. e. tā lr̄is. et hoc bñ pōt. qz p̄ſtari impedimētū cāe. ꝛ qz in riſdictō ad oia extenditur ſine quib cā expiri non poteſt. s. de of. dele. p̄terea. ꝛ. c. p̄udentiam. §. ſexta. ad fi. ꝛ. c. i. ꝛ. c. ſuſpitiōis. ꝛ. s. e. tā lr̄is. ꝛ. ff. de iur. om. iu. l. ij. Et ſi nullo mō pōt p̄pelli. ꝛ ita teſtes non p̄nt inde dicere veritatem. qđ erit. videt qz velit valere p̄ p̄ducto ac ſi depoſuiſſet cōtra illum qui facē illum impediri. vel conſentit. quia ſi velle p̄hibere nec taliter impediretur bene poſſet. j. c. conſtituns. ꝛ arg. iij. q. vij. §. tria. ℣. ſi quis autem. arg. contra. i. q. iij. quia preſulatus

v ¶ Effrenatā. ſic. s. e. c. p̄x. ꝛ. ff. de teſti. l. i. in fi. Et ſic vltra. vl. dc̄ eſſe effrenata multitudo. ſic. j. de cle. ex. mi. latores. Sed hoc potius p̄ſideraē p̄m magnitudinem cāe et p̄ſonaꝝ qualitatez. nam qñq; xxiij. milia dñr pauci. xlv di. diſciplina.

x ¶ Voluerūt. hec lr̄a poteſt intelligi p̄m diſtinctōem illius. l. ¶ e. ti. l. vl. j. e. p̄ntata. vel dic vt dicebat io. ꝛ lau. q; q̄diu atteſtatōes ſunt clauſe p̄nt adhuc tēde teſtes itaro induci vt addāt. quia forte tūc non hēbant oīa in memoria. in auc. e. r. §. quia vero multi. ꝛ ar. ff. de q̄ſt. reperi. l. vt corrigāt errorē ſuum. ſed illud non credo. qz hoc dēnt facere incontinēti ꝛ non ex intervallo. j. ti. pr. p̄terea. in fi. ꝛ ar. ad hoc. xxxv. q. vi. de parētela. in ℣. diſcordaſſe. Sz ſi quis teſtis ſcdo inductus dicat p̄rium eius quod prio dixit. tunc dc̄m ſuum non valet nec creditur ei. ar. j. e. cū in tua. j. de ap. ſolicitudinem. in fi. niſi forte ita eēt q; prime atteſtatōes non valuiſſent. puta ab eo recepte qui nullam habuit iuriſdictōnem. vel potius qua p̄ ñ ſcripris velut valeri. nec debent publicari ſed potius inci di. b.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Enic̃. de hac materia loquit. j. de ap. ꝓstitut°.

a Appellone. bñ allegabãt isti ꝓcuratores. si hoc ꝓbare possent. l. qꝫ ꝫ iusticiã qz executõ pꝫ suspendit sic ñ obiciat qõ falli. C. si ex fal. instru. l. vl. lau.

b Soluerit. qz dicebat qꝫ erant ꝓstituti ꝓcuratões ab excõicati vt pꝫ in tegra. ꝛ in fi.

c Audiẽdus. sẽ tentia lata inter me ꝛ te ñ est executõi mandanda. si ius alterius ꝙ̃ ledit. j. de re iud. cum super. ꝛ. s. de of. dele. iuꝙ eo. ꝛ ff. de app. a inia. lau.

d In ꝓtinenti no. sniam executioni mãdãdã. nisi statim ꝓletur exceptõ. s. de res. spo. lrãs. C. de ꝓpenda. l. vl. in fi. ꝛ C. õ oz di. cog. l. fi. §. vl. si. j. de re iud. cũ sup.

e Fundarz. qõ dz audiri ꝫ illã sẽtentiã que lata erat ꝓ archid.

f In articulo. ad que ꝓbãdũ fuit admiss°. l. qꝫ sua intererat

g Dellet. qz ad hoc cogi ñ poterat. cũ ob aliud ꝓbandum fuissent iduci. j. e. cum causaz que. ꝛ ar. s. eo. ꝓstitutus. j. e. cũ i tua. ex ꝓsensu tam̃ valuissent. ar. C. e. ti. l. vl.

h Dars. sed quare necesse hz iste. p. ꝫ sniam illã inducere testes. cum illa snia ei ñ dẽat obesse. qz res inter alios acta alios obesse non ꝛ z. j. de fi. instru. inter dilectos. et j. de re iud. c. penul. in ꝓin. Ñde. qz de hoc agebat. an snia ei ꝓiudicasset qui sciebat rẽ ad se ꝓtinentẽ tractari. qz si ꝓmo sibi actõ eius rei competebat ꝛ ꝓmisit seqñtẽ agere ꝓiudiciũ sibi fecit. j. de re iud. c. penul. ff. de re iud. sepe. quia hoc ipo tacite renunciare videt iuri suo. j. de his que fi. a ma. p. ca. ex ore. qz ꝙ̃cto sciuit cãm illam tractari statim ꝛ debuit ꝺicere ꝛ se opponere. qõ cum non fecerit ꝓsumitur ꝫsentire. ar. s. de of. dele. cum olim. ꝛ liñ. di. ſti. filius. ꝛ j. qui ma. ac. pos. in sup. secus si nesciuisset causaz agi. ar. ff. de accu. si cui. §. idem. Pret ea ad hoc ꝙdẽ vel alii testes sup hoc sunt admittẽdi. et ita super eodem articlo ꝛ in eas dem psonas testib publicatꝫ ꝙdẽ vel alii testes iterꝫ recipiunt. Vnde ꝺ. s. e. fraternitat. cum suis cõcor. Sed iam solutũ est. qz illud ꝓcingit ꝓpter diuersum modum agẽdi. j. e. cũ in tua. ꝛ. c. cũ cãm q̃. Sed si illi ẽt q̃ ꝓmo inducti fuerẽt ꝺicũ dicãt in scõo iudicõ. q̃d erit ñ creditu valere dẽm eoꝝ. hz aliud sit iudicium. ꝛ alius modus agendi. j. e. cum in tua. ꝛ. j. de ꝓsump. lrãs. s. de ꝓba. per tuas. b.

i Canõicos. q̃ cẽm in capl'o fiũt ꝓ alios ꝓbari non pñt cum alii ad capl'm non vocent. fic ꝛ que tomi fiũt ꝓ alios non facili explorant. C. de repudi. ꝫsensu. §. sup plagie. C. de quest. int rogari. ff. ad sill'. si quis i graui. §. si pupillus. ꝛ. §. se. ꝛ. l. iij. §. si vir aut uxor. hz al's apud tomesti cos. facile q̃d ꝓfingat. C. de dona. data. Ar. ꝺ. s. e. in litris Item est hic ar. qꝫ excõicatus post absolonem suam in sti tuit pristino statui. iij. q. i. c. i. Irez ea que in capl'o agũtur ꝓ alios ꝓbari dñt vt hic dicit. Et hoc cõ cã quare cõpel

it canonicus ferre testimonium ꝺ ecciam suam sup ꝺctu inito cum capitulo suo. nec debeat iõ ꝓdere bñficium sui. qz ꝺ facẽ cõpulsus. ff. de lu. lib. qui cuz maior. §. penul. secus esset si assumeretur ad offm̃ vt in aduocatione vel ꝓcuratione. qz tunc perderet re vel bñficiũ suum. s. de postul. c. vl. hic iõ absoluit tur ad cautelaz vt possint testificari. quia dicebatur qꝫ erant excõmunicati post appellonez. als nll's absolut ad cautelã. nec intelligas qꝫ quilibz excommunicat° vocatus ad testimoniuz dẽat absolui ꝛ hic iõ absoluit tur ad cautelam. quia non poterat ꝓbari ꝓ alios q̃ ꝓ illos de capitulo vt littera dicit.

se posset opponere archid. memorato. Lite igitur inter eos tam super electõne q̃ sup ꝺnia contestata quesitum fuit ab ipso archi. vtrum attestatões prius exhibitas in articlo ꝺicto in hoc iudicõ vellz admittere. qui respondit qꝫ vellz dummodo posset obiicere tã in personal testium q̃ in dicta Quo audito pars aduersa respondit qꝫ attestatiõibus illis in hoc iudicio vti nolebat: cũ non super principali negocio: sed super articulo incideti fuissent lite non contestata recepte. vnde super toto negocio alios volebat testes producere vel eosdem. Pars autem respondit aduersa qꝫ cuz testes illi tam super sententia q̃ super electõne dixissent et eoꝝ attestationes fuissent in iudicio publicate: non licebat eidem postquam testificata didicerat super eisdem articulis alios testes ꝓduce

Dis questionib. iuramenti. sed cum iuramẽto lene. al's q̃tumcunq̃ religiosus sit aliquis in ꝓ iudicium alterius non est ei credendum. j. e. nup ꝛ sic tam monachi q̃ alii clerici possunt ferre ꝓ eccia sua testimonium. s. eo. insuper. et. c. cum nuncius. et j. de iurando. et si christus. in fine. et. xiij. q. ij. super pruden tiam

Remittatur. ꝛ sic patet qꝫ iuramentum testis potest remitti. ꝛ hoc ideo. quia ꝺbo aduersarij possum totuz ius meum relinquere. vt. C. de fideicom. l. vl. Sed vꝺr qꝫ ñ possit remitti. quia introductum est vt veritas tegat. ꝛ vt religio iudicantis non circumueniatur. ꝛ sic videtur qꝫ in fauorem iudicant. ergo partes non possunt illud sibi remittere. Solu. iuramentum illud iudicis auctõritate remittit. ꝛ illud iuramentum ꝓncipal'r in fauorẽ ꝓtis ꝓstat. vnde possunt illud sibi remittere ꝓtes. Sed numquid iuramẽtum istud potest remitti in cã matrimoniali de consensu ꝓtium. dico qꝫ non. quia nec eoꝝ ꝫfessioni statur in cã matrimoniali ẽt si fama ꝫsentiat super hoc. ꝛ hoc ideo ne colluderent ad inuicem ꝫ mrimõium j. de eo qui cog. ꝫsan. vxo. sue. super eo. sed in coniungẽdo vt qꝫ possit remitti. qz ibi creditꝫ ꝫfitẽti dũmõ ñ fit in alterius mrimõ q̃ ꝓiudiciũ. j. de clãde. dispõ. c. ij. Hz q̃d dices de iuramẽto ca. an possit remitti a ꝓte ꝓin. vt ñ. qz nec ꝫsuetudo hz ipso ñ ꝓstãdo. s. de iura. ca. cetez. ꝛ ita vt expssiu. C. de iur. ca. l. q̃. §. hz qz verem̃. hz eadẽ rõe q̃ iuramẽtũ testi remittit. qz in fauorẽ ꝓtis ꝓstat vt veritas eliciat. ꝛ nõ occultet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

xiū.q.q.ꝫꝫ.ꝑt iuramētū c alūnie remitti.qz illud ꝑsta
tur in fauore ꝓpriū nec calūniose aliquid fiet.ꝛ vt ꝓbitatez
vel falsē ꝑm qꝫ estimat ꝓfiteaꝝ. C.de iura.ca.l.ū.§.finaūt.
ad fi. Dicūt qdā vt io.ꝛ.b.ꝛ alq sequaces qꝫ iuramentū
istud de calūnia ex ꝑsse remitti ñ ꝑt.ſz tacite bñ remitti ꝑt
nec sñia ꝓpter hoc
cassaret.ar.ff.ō ꝑ
cur.filiꝰfa.§. vete
rani.ꝛ C.co.t.ita
remīū.vbi exceptō
procuratoria ꝯ mi li
te exīsse remitti ñ
potest. tacite vero
bñ ꝑt.ff.de iureiu.
l.iusiurādū.§. qui
iuraſ. sicut aliqñ
tacita prohibitio
plus opat qꝫ exꝑs
sa.ar.ff.de tol. xo
pcurat ozi. §.alia.
ꝛ.l.si qs stipulat
i melle.§.i.alq dū
cunt vt.m.ꝛeiꝰ se
quacel qꝫ ñ ꝑt nec
tacite nec exꝑsse.
cū ñ trāsm fauorē
ꝓpriū sed ꝓ cōi vti
litate introducū ē
vt dicē lex qꝫ ex dis
simulatōe remitti
ñ ꝑt. C. de iu.ca.l.
q.§.sed quia rete
nuit.b.

Dilecto fi
lio li.ꝓtes.
ꝓtestādo
qꝫ illa ꝛba ñ ite
rabat lite ꝓtestari
e.de oz.cog.cuz di
le ctus.

Unicuz. sed
nunqd eēt idez si
hēret duos ꝑter
istū. vī qꝫ ñ qz duo
testes sufficiūt.s.
e.hz.ꝛ.j.de testa. re
latum.ꝛ.nū.q.iū.§.itē vbi numerus.ꝛ.ū.q.iiū.§.i.adhuc
credo qꝫ remoueri dēat a iudicō ꝛ ꝑcipue si illi duo sint vi
les.ꝛ qz testes ñ hñt oīa in memoria sꝑ ꝛ sic veritas occul
tatef ꝛ ꝓbatōnis copia totaliꝝ de periret.ar.op.s.vt li.non
ꝓte.qm.i.ñ.ꝛ curare dēnt mgrātus vt ēt salua sit rerum
ꝓbatō.ff.e.ti.curent.ꝛ ar.in auc.e.ti.vl.colū.col.vij.ꝛ.ff.
ad.l.aqui.in lege. Si aūt plēs hēret non dēēt remoueri
qz vbi aliqs hz sufficiēt es testes alq non ꝓpellunt.s.e.t.
c.de testib.in fi. Sed nūquid eēt idē in cā crimiali videt
qꝫ non.qz in crimiali ñ ꝓpellūtur testes.j.t.pr.dilectozū
adhuc credo qꝫ sit remouendus. non obstante eo qꝫ non
potest ꝓpelli. quia precibꝫ induci posset vt testificaretur.
sed si omnino nollet testificari non deberet remoueri ēt
in causa ciuili si iudex vellet iurare qꝫ nil scit de causa illa
non debet remoueri. Idem credo tenendū si aliquis in
fraudem pcuret vt cā talib ꝓmittaſ. hz hēret alios plu
res.qz fraus ei ꝓdesse non debet.ar.opt.j.de fimo.nobis.
ꝛ.c.sicut.ꝛ.s.de rescrip.super lr̄is

Exclusо. hoc hz locū qñ clausula illa.qꝫ si ñ oēs et ce
tera ponitur

Accusastis.ꝛ male qz etiam ꝑtoz testimonium dice
re debet.nū.q.iū.§.itē in criminali.ꝟ.si res exigit.nec eū
re: ꝑsertim cum in hoc iudicō
attestatōnibꝫ illis plus fuisz
subdi.prelibatus. Nos igitur
iusticia pronunciauimus exi
gente qꝫ testes essent recipien
di super toto negocio quos v
traqꝫ pars duceret producen
dos. Quo circa mandamus q̄
tenus receptis testibus et ra
tionibꝫ partiū intellectis cām
ipsam tam super principali qꝫ
etiam incidenti fine canonico
terminetis. Quod vero que i ca
pitulo aguntur nō facile pōt
nisi ꝑ canonicos ipsos ꝓbari
volumus ad cautelam absol
uatis eosdem. vt vocati ad te
stimonium libere valeant pro
vtraqꝫ ꝑte testari.

Idem bisuntino archiepo

Uis cōnibus. et infra
Monachi ꝛo de suis
fratribꝫ ac ꝛquerꝝ testes
in cauſ ꝓpriis ꝓducere absqz
iuramēti exhibitiōe non pōt
nisi forsitan a parte remittaſ
aduersa dem attrebatensi
epo ꝛ dediñ. et veſicampi ab
batibus.

Dilecto filio arieñ. prae
posito nobis innotuit

artanda est copia ꝓbatōnum. ff. de incen. rui. naū. l. neq̄d
§. de his. Sed quia si impetres illū in iudicem qui vole
bat esse aduocatus meus in illa cā. ob hoc non remoue
tur cum alium possim habere aduocatuz nisi hoc dolo fe
ceris vt mihi subtraheres copiam aduocati per in. arg. j.
e. constitutū. et in.
q.vij. si quis autē
Sed q̄d si ei reue
lauī secreta cause
mee non sufficiāt ad
remouendum eū
quia non dēt iudi
care sm conscias
hz sm allegata. iū.
q.vij. iudicz. Sed
q̄d erit si iudex il
le de quo queritur
ꝓmittat stariz vi
ces suas alq nihil
sibi rennēdo. nun
quid tenet talis cō
missio. ꝛ si hz nun
quid pōt iste eē te
stis coram illo. di
xit io. qꝫ nō potest
coram eo ferre te
stimoniū. quia fin
gitur vice eius q̄
delegauit. ꝛ idez ē
iudicare ꝑ alium
quod ꝑ le. ar. s. de
offi. del. coram. ꝛ hz
modo non sit iu
dex sufficit qꝫ fuit.
vt non possit eē te
stis. ij.q.vi. statuē
dum est. Satis ho
nestum putarē. et
qꝫ possit commit
tere ꝛ qꝫ possit esse
testis coram illo.
ꝛ.c. illud statuen
dum. loquitur de
iudice qui cogno
uit de causa. ꝛ hoc
potest dici per dec.
i stam. quia iste iudex fuit. ꝛ tamen admittitur ad testio
nium imo ꝓpter hoc remouet. Et si ordinarius peteret i te
stem coram officiali suo. nunqd deberet testificari. credo qꝫ
sic si necessitas imineret.

Testis defectum. ꝛ sic eo remoto poterit ferre testio
nium in causa. Sed nunquid aduersarius poterit obijce
re in personam istius decani vt a testimonio ipm repellat
non. cum ipm approbauerit in iudicem eum eligendo.
sed in dicta bene potest hoc obijcere. iū. questione. iū. §. si
quis testibus. iū. questione. iū. §. offeratur. ꝛ. xxx. qō. v.
hoc endus

Subrogādū. cū vnus iudex alq subrogaſ totū tps
hz qd̄ alq ꝓcessum fuerat. ff. de iud. si iudex. ꝛ hoc cuz res
est integra. Si vero non est integra. tunc si est delegatus
habet residuum tempus. si ordinarius nominus in ā
no. ff. de iud. edictum. C. de iud. ꝓperādū. §. finautem. in
medio. io.

Relaxata. de facto quatenus de facto ꝓcessit. ij.q.vi
arguta. ar. j. de ap. ad presentiam. ꝛ.s. de offi. ordi. c. pnl.
quia excommunicatio vel appellatō fuit legittima et su
spensio nulla. j. de sentēt. excommu. per tuas. s. de of. oz.
c. pnl.

Significauit.vt̃pire.ar.q̃ futuris casibꝫ prudent̃ dem⁹ occurrere.sic.s.vt li.ñ ꝓt.qm̃.i.rñ.ꝛ.s.co.si qui testiū.ꝛ.j.e.alberic⁹.ꝛ.j.de ꝓfir.vti.vel iu.cum dilect⁹.ꝛ.ff.loca.si.q̃s womū.ad fi.ff.ad.l.aq̃.in.l.aqlia.ff. de vsufru.l.i.in fi.ꝛ.C.de vsur.pupil.l.vlt̃.ff.de fur.l. tabulas.ꝛ.l.qui vas. et xpiū.di.in noie womini. ꝛ.e.de ele. lꝫ ꝛ instr̃a oia ꝓpter hoc fiūt.i.q.vꝫ.salulterrimum

b Idoneos.inter hāc receptōnez testiū ꝛ illā que fit cum timet̃ ō mortе testiū vel absentia diuturna.s. vt li.ñ ꝓtes.qm̃.i.rñ. multiplex est dr̃a. Hicem̃ recipiunt̃ oēs testes indifferenter tā iuuenes q̃s senes.lꝫ in casu illo ñ recipiunt̃ nisi illi tm̃ de quorū morte timet̃. puta qz sunt senes l̃ infirmi de quorū absētia diuturna timet̃ vt ibi dicit̃. Itē hic statī publicant̃ ad ꝑpetuā rei memoriā ibi ñ publicātur sꝫ cōsignant̃. Illi nō valēt post annū nisi infra ānū vel agat vel denūciet illi ꝓsone ꝫ quam inducti sunt vt ibi ōz. isti perpetuo valebūt tā q̃s auctēticū insinuatum. quoꝝ dcā sūt rez dacta in publica monumēta. C. de re iud. gesta. Item ꝫ illos p̄t obiici in ꝓsonas sꝫ ꝫ istos nō. si appareat instrm denūciatōis vt dicit vin. sed hoc ñ est v̄r. Itē hoc ꝓducūtur vbi ñ mouet̃ vt tm̃ et lis in pñti. ibi sec⁹. Et nota q̃ hoc publicatō vt locū h̃ere ēt tm̃ in defensiōe siue exceptione ñ āt in actōe nec ē ꝫriū. ff. ad. l. aquil̃. in. l. aquilia. qz isti testes confignant̃ hic itelligit dñs azo. legē illā immodico idē in actōe q̃ntꝫ ꝓ eā dē. l. ff. ad. l. aqui. in. l. aquilia. ibi publicant̃ ꝛ sniā fertur sed ꝫdēnatiōis exactō ꝓpter tm̃ cum extitit ꝫditō vt ibi ōz. s. de li. ñ ꝓte. qm̃. i. rñ. i auc. e. ti. §. ꝛ hoc v̄r est. col. vꝫ. sed in his duabꝫ ꝫcoz. signant̃ ꝛ in auc. p̄dic. vbi dicit. publicant̃. i. publica māu trāsferibunt vt loquat̃ añ li. ꝫte. cū illa dcē. qm̃. fm vnū modum legēdi. Si vis intelligere auc. loqui in dc. h̄ mōi tūc proprie sedet. publicātur. i. in publica monumēta reducūt̃. vt ibi ōz. vin.

c Monumēta. hoc est bona ꝓuisio ad cautelā futuroꝝ vt sic redigant̃ testes in publicā formā ꝛ aliud ꝫsiliū poterat h̄ere eccīa ista ꝫ prōnos vt faciāt eis cartā libertat̃ sicut agit̃ ꝓ apocha faciēda. C. de fi. instr. plures. Apocha fit dant̃ antipocha recipient̃. sic ꝛ libertus agit cōtra patronum vt faciat ei cartā manumissionis. C. de li. cā sic data. ageret ergo eccīa officō iudicis fm leges agerꝫ ꝫditōne ex illa. l. sicut datam. ꝛ. ff. de ꝫdi. ex lege. l. vna. vincentius

d Denūciādo. ar. q̃ non vꝫ receptō testiū nisi denunciatio de hoc ēt fcā fit. ꝓ aduerse. s. e. t. in nomie dñi. j. ō si ueiuf. constitutue. ꝛ. s. vt li. non ꝫte. qm̃. ꝛ. iij. q. ix. charte. quod ē v̄r. Item ar. q̃ facta denūciatōne siue veniāt ad vendum testes siue non valet receptō testiū m. s. co. t. in nomie womi. ꝛ de hac denunciatōne fieri velet publicū instrumentum vt si dubitaret̃ de denunciatōne. tozitā quia fiab aduersario negaretur probaretur per instrūtum

Significauit nobis pbr̃ ici. n. sabiñ. dio. q̃ tum̃ datozes eiusdē eccīe liberā eā ee volētes fundatōis tpe in ea nichil iuris retinere dixerunt. vnde timēs ne processu temꝑis ꝓbatōnis copia valeat dcē⁹ puideri sup hoc idem presbit̃ postulauit. Quocirca mā. qua. testes idoneos⁶ quos ipe sup hoc duxerit producēdos examines diligent̃ ꝛ eoꝝ dicta in publica redigi facias monumēta⁶: denunciādo fundatoribꝫ antedictis vel eorum hꝫredibꝫ vt receptōi testium si velint interfint. ꝛ super denūciatōne fic facta ꝫficiaci as publicum instrumentum.

Idem epiſcopo ꝛ archid̃. vbinent.

Cum causa que inf̃ eccīe mū mōasterij sancti m. de monte. et infra. Cū igitur abbas et fratres eiusdem loci probare intendant quanti precij venditōnis tempore possessiōes predicte fuere mādamus quatenus recipiatis testes quos alterutra partiū super hoc duxerit producendos. ꝛ infra Si vero ps mōasterij ad hunc articulum eosdem testes produxerit. quos ad alium⁹ probandum produxit. vos nihilominus eos recipere procuretis. quoniam aliud est probasse dcē ptōnis⁸ excessum: et aliud ꝓbare quātitatem valoris.

Idem

Alericus miles nobis intimare curauit: q̃ cum olim inter ipsum et. c. mulierem rauēna. coram ꝓ dcem. testes dicebāt q̃ res valebat multo plus de. xx. sed nō tantabāt q̃to plus de. xx. ꝛ istud plus dꝫ ꝓbari. Hꝫ illi testes q̃ fuerūt inducti ad ꝓbādū pmū artic⁹ quō admittunt̃ ad ꝓbādum scōm. qz si tunc fuit iterrogat⁹ q̃tum valebat res vltra. xx. ꝛ ipe ñdit q̃ nesciebat ñ vt vlterius admittēdus. Sed intellige q̃ simplr dixerit nec fuerūt iterrogati de q̃titate excessus vel hoc non nocꝫ. qz postea potuit scire qđ tunc ēt nesciebat ꝛ informare luaz sniam exaltꝫ argumentū. nec ꝓpter hoc ē contrarius sibi nec dñi testes ꝓduci sup eodem artic⁹. qz ad aliō iducūtur mō q̃ prius. sic. s. e. venēs. ꝛ j. e. cum in tua. ꝓtio em̃ direrūt testes q̃ res valebat vltra. xx. mō dicunt precise q̃ res valet vltra. xxiij. vel. xxv. vel alā certā q̃titatē declarāt. xx. sed qualr hoc ꝓbar̃ dico q̃ ex qualitate rei q̃ntitate redditꝰ ꝓbar̃ pcīū rei. C. de rescī. ven. si quos. ff. de re. eo. q̃ sub tu. vel cu. si fundus. in pr̃n. q̃nq̃ res estimar̃ q̃tum p̄t colligi in. l. ānis. in auc. de ali. ꝛ ēphi. ꝛc. §. scissimas. col. ix. q̃nq̃ ēt ꝓsiderar̃ q̃tū i. xx. ānis possit colligi. i auc. de re. ec. ñ ali. §. qz vo leonis. col. vj. vel ēt estimar̃ fm q̃ vendi pōt rūc. qz res tātū valz q̃tū vendi p̄t. ff. ad tre bel. l. i. §. si hæres. nec ex affectu dꝫ estimari sꝫ cōsideratōne. ff. ad. l. al. pcia. in pr̃n. io.

g Deceptōis. licitum est ꝫ hentibꝫ ad inuicem se vendere ff. de mio. in cause. vj. §. in precio. vbi est vsq̃ ad dimidiā sed non vltra vt hic ꝛ C. de rescī. ven. l. vj. ꝛ j. de emp. ꝛ vē. cum dilecti

Alericus. in scriptis. Nota q̃ sentētia lata in cā matrimoniali tenet lꝫ non fit lata in scriptis et in alio casu q̃ē h̄ abes. xi. q. i. si de cī. c. ico. ꝛ C. de sen. et rem. reci. auc. breuissimas. Contrariū h̄es. vj. q. i. in primis. in fine. vbi de hoc. ꝛ. l. statutis. illa generalia sunt

hxc spāle fauore filiox sic in cāis mrim̄ōialib' mlta alia spālia sunt vt dm̄ est.s.vt li.ñ ꝓte.c.i.b.

a ¶ Publicā.ad hāc publicatōem faciēdā vocādi sunt quos negociū tāgit ⁊ ēt hxredes eox.s.eo.significauit.sic ēt recipiūtur testes ad cautelā futurox.qz timet de testibus qꝓ pñt ñ eē tē pore lit̄.s.vt lit̄.ñ ꝓte.qm̄.tñ dña est inter istos testes ⁊ illos vt dm̄ est.s.eo.significauit.sic enā recipiūtur.ff. ad.l.acq.iu.l.aqnilia. to.

¶ Dm̄ tua ad aliud. Cum enī in modū tenūciatōnis ꝓbarū esset qꝫ fama erat illos eē ꝓsanguineos ⁊ qꝫ eēt scādalū si ꝺ̄ hxret inducti fuerant ad impbādā ꝓsāguitate testes de illa ꝓsanguitate vt ois suspitio tolleret.⁊ sic ꝺ̄xerunt.vt.j. de spon. cū in tua.que ēpl istius. Postea ꝺo ꝺcto matrimonio accusatōe idoneo ꝓparēte.iij.vl.iiij alij testes idōei iurauerūt illos eē ꝓsanguineos.cuzdi recte accusabatur mrimonū.et ita ꝓpter diuersū modum agēdi possūt ēdem ⁊ alij testes publicat̄ attestationib' induci sup eodē articlo.sic.s.e.xmiēs.⁊ ar.s.e. cum cām que iter economū. Sz hic non vidꝛ papa rñdere ad qōnem ꝓpositā. Sed dic qꝫ corpo qꝫ dicit si in scdo iudicō nō introducunt ille ea dem plone iurate dicāt id qđ dirext in prima vz dcm̄ eorum.dat intelligi qꝫ vz dcm̄ istox qui sunt scdo recepti si primi itex in scdo iudicio non introducant aut alij.⁊ ita fm hxc sepenē. Sed nō vr qꝫ isti tres vel quattuox ꝓferātur prioribꝫ.xi.vel.xij.lz ad aliud sint illi inducti ⁊ ob aliud isti nisi in scdo iudicō tales inducerent vel tot qꝫ mento ꝓferātur prioribꝫ.s.e.ri.c.de testibꝫ.⁊.c.in nra. Sz dicas qꝫ stabit istis scdis si alij in ꝺ̄rium ñ inducātur.cum sit alia cā ⁊ alius modus agendi.b.

e ¶ Casu.i.in cā mrimōiali.sic exposuit io.⁊ fm hxc ptz qꝫ si aliqua ps ꝓbauit ꝓsanguitatē ps alia publicat̄ attestatōnib' ꝓt impbare ꝓsanguitatē vt hic vr.⁊.s.e.scribit cum nam in cā mrimoniali ēt post sniam illud potest fieri cum snia lata ꝺ̄ matrimoniū ñ trāseat in rē iudicatā.s.

e.sicut.⁊.j.de sent̄.⁊ re iu.lato.⁊.c.ꝓsanguinei.⁊.xxxv..q ij.§.hꝫ ita tñdet.in fi. Sed io.dicat qꝫ tres testes tunc de mum sunt recipiēdi cū ps aduersa ꝓt testat̄ se velle incontinenti ꝓbare ꝓsanguitatē ne postea fit ꝓsum ptō ꝺ̄ ipaz qꝫ velit subornare testes. Sed hoc ñ credo.qz siue ꝓtestet siue ñ bñ pñt probare ꝺ̄niū cū sit alius articls in q̄ agitur de falsitate porum dcōx testiuz de hoc dcm̄ est.s.e. series.⁊.c.ex teno re.⁊ ꝺ̄bum istud qđ dicit in ꝺ̄ casu non simplr sic exponō.i.i cā matrimoniali idirecte. qz nec ibi publicatis attestatōnib' ab eadē ꝓte de iuris rigore dēnt testes sup eodez articulo ⁊ eodē mō induci.nec etiam in causa appellōis s.e. fraternitat̄.⁊ s.de ꝓba.iurauit. vbi de hoc.lz sic dz exponi.in ꝺ̄ cāu.i. cum ꝓbata est cō sanguitas ꝺ̄ mrimonium potest altera ps publicatis attestatōib' impbare ꝓsangnitatē vt in casu huius.c. cuz agit̄ de falsitate ꝓcuratoꝝ testiū vt dcm̄ est.idē eēt in alio impedimēto s.e.ex tenore. vel sic ꝓt exponi.i hoc casu.i.cum alr agitur vno iudicio ⁊ alr in alio.s.eo. xmiēs.⁊.c.cū cāz. q̄ inter economū. tamen si testis dicat ꝺ̄nium in scdo iudicō ei quod dixit in principio ñ vz dcm̄ eius.vt hic colligitur.⁊.s.ꝺ̄ ꝓbat̄.per tuas.arg. ad hxc.j.de ꝓsumpti.litteras.alia tamen exposito melior est

capl'o rauennatēn.matrimonij questio vert erex.tādem lata fuit diuorcij inia inter eos postea vero dict' miles timēs sibi ⁊ filijs quos de legittima vxore suscepit ex eo posse piudicium generari:qꝫ inscriptis redacta non fuit tentētia mēorata:supplicauit vt testes q̄ sē tentie interfuere predicte recipi faceremus. Ideoqꝫ mandamus quatenus testes curetis recipere antedictos de positiones ipsox in scripturam publicam redigi facientes

I dem beluacē.epo

¶ Cm̄ in tua dioc̄.⁊ infra. Vtx autem si accusatore idoneo ꝓpēte ꝓ tres vel quattuox testes int tam cōiunctos pntela ꝓbarex:ꝓ depositōnes eozundem posteriozū testiū derogex fidei.xi.vel.xij. ꝓpinquox qui antiquiozes tpe ac ꝓstantiozes meritis ante ꝺ̄ctum matrimonium in ꝺ̄rium iurauerant.distinguendo personas ⁊ gradus a quibus directe hi de quorum copula agit descenderunt.an primi posteriozibus preferantur non immerito queri posset. Quanqꝫ autem ad aliud ⁊ ob aliꝺ̄ iurauerit tam illi qꝫ isti.tamen si in secundo iudicio priores ꝓ sone iurate deponerent illa eadem que primo dixerūt absqz dubio eozum testimonia prevalerent.nec eo posset ptextu repelli qꝫ partes testificata dicerāt:cum tal' exceptō locū nō hēat in hoc casu.

I dem

¶ Constitutis in ꝓ. nra afepo ⁊.m.canoñ. surrentiñ.dum ipe illū ꝺ̄ crimine simonie deferret.⁊ infra. Cetex qñ a principio ꝓtestatus est prefatus.m.ipsius afepi consanguineos mlta impedimēta ꝓ tuam potēti am ꝓtitisse.quo minus ꝓbationum copiam in nostra pñtia secum haberet cum quosdam induxerint ad iuranduz ne aduersus archiepm aliqd diceret.⁊ alios minis ⁊ terroribus a testimonio perhibendo arcere nitātur.nos ex officio nostro super hoc ꝓuidere volentes:mandamus vt generalem feras excō mūicatōis sniam in omnes qui impedimentum aliquod ipsi.m. prestare ꝓsumpserint in testibus ꝓducēdis.illos autem quos vt dictū est iurasse constiterit qꝫ ꝺ̄ afepm nihil dicerent denuncies iuramēto huiusmōi non teneri. Si qs aūt ꝺ̄ consanguineis dicti afepi aliquē de testibꝫ ꝓsumpserit impedire.qua veri simile non videtur vt eo inuito talia fierēt.⁊

Constitutis.non teneri.⁊ ita iuramētum tale etiam nullm ē ipo iure.cuius videatur posse seruari sine iteritu salut̄ eterne.⁊ iō fuādū vr sed in vi tate non ē fuādū.qz expedit peccata nocētū nota esse.ff. ꝺ̄ iiur̄.eum qui.qz ⁊ in iudicō virates occultare mortale peccatū ē pterqꝫ in crimib'.xi.q.iij.q̄squis.j.de fal.c.i. et ideo tale iuramētū illicitū ē.sic hēs.s.e.inmauit.vbi de hoc. Et sic pz hic.⁊.c.irrimauit.qꝫ temerariū iuramētū nō repellit aliquē a testimōio.sicut si repellit ab electōe.j.ꝺ̄ ureiu.sicut io.

e ¶ Verisile.lz ꝓsumat̄ qꝫ istud fiat de voluntate afepi ñ tñ hāc ꝓsumptōem ꝓt archiepūs elidere.i.q.iij.qz ꝓij

latus.¶.j.de hymi.petrus.io.

a ¶ Scrupulo.lxxx vi.di.culpã.¶.lxxxiij.di.error.¶.xxij q.iij.qui potest

b ¶ Dactões.vt.¶.de postul'.quidẽdũ.in fi.¶.j.ti.pr.p uenit.¶.iij.q.vij.§.tria.¶.si qs aũt.b.

Constitutis.actonesi.i.petitiones.qz ñ est inquirẽdũ cui⁹ mõi actõ intentei.s.de iuõ.dilecti.vbi de hoc.¶.c.examinata. vel defensiõis qõ melius est

c ¶ Dicerit.et ita si dicisset rei stificata vlteri⁹ ñ recipent testes su per isto processu cãe mrimonialis.sec⁹ videret si ageret õ ꝓsanguitate pro banda vel impbãda vel alio impedimento.vt.e.de pba.cãm mri mõq ¶.e.series.vbi de hoc

e ¶ Induxit.sed nũquid.de testes pñt sepius induci quousq; fuerit publicate attestationes.ita vidz vt hic.¶.e.cum cãz vbi de hoc.in gl.q incipit.hec litta.et hoc ꝑm tenorẽ illi ue.l.¶.de testib.l. vl.et post publicationem.¶.tñ añq; dicerit qs testificata potest pduci ere testes nisi renũciauerit pductioni.in auc.e.ti.§ qz vero.col.vij.q; uis alia ps viderit attestatões vt ibi dicitur.

Licet ex quadã.istitutũ.xxx.q.vi.de pntela

g ¶ Valerẽt.vt.ff.de gradi.non facile

h ¶ De auditu.nisi sint graues psone ¶ aliqs vidissent in aliquo gradu ꝓ ꝓsanguineis leh̃i.vt.j.e.sequtur

i Persone.ñ itelligas graues appellari illos q̃ i dignitate sunt ꝓstituti.qz aliõ e ꝑ ¶ ignitas q; grauitas vt.iij q.iij.§.i tẽ in criali.ℵ.in scõa lege.sed graues dñr hic q̃ ñ sunt leues.puta homo bone fame ¶ opionis ¶ ãtiqu⁹ hõ fic bñ merit⁹ õz q̃ ñdũ demerut.ff.õ le.ij.cũ pat.§.rogo. ¶.l.cũ q̃dã.¶.s.de scruti.c.vno.vel seniores hic appellãtur graues ad quos recurrit õficiẽby testib⁹ õ pntela.xxx v q.vi.c.i.¶ senib⁹ in dubijs ¶ antiqs facti maioz fides adhibet.ff.de fi.instru.l.vl.¶.ff.fa.hered.sique sunt.et.ff.de le. iij.si chorus.§.i.

k ¶ Notam.secus cẽt si post notam.tũc non admitterentur

l ¶ Quie.q̃ ẽt alijs ꝓferũtur in ꝓsanguitate ꝓputanda ob hoc non caret scrupulo[a] sꝯcietatis occulte.eo q; si voluerit potuerit ꝓhibere cum ꝑm legittimas sanctiones[b] miq̃m ostendant se causam fouere: ¶ experiri debeat iudicis auctoritatem el ulam qui defensiõis copiaz subtrahit adũsario eũdem a tẽpm ab officio pontificali suspendas ¶ facias mãere suspensum donec illũ fecerit a tali ꝓsumptõe cessare

l dem magdebur.ar.¶ prepposito seburg.

Constitutis in ꝓsentia nra ꝓcuratore.a.sororis nobil' viri marchionis misineñ.¶ nũcio illustris pncipis bohemor.¶ ifra.Nra geñ.eps ad petitiõem eiusdem pncipis ipa volente ad ipm accedere vt suas coram eo ꝓponeret actões[c]: sed a satellitib⁹ eiusdẽ ꝓhibita qui ei bis vel tercio ꝓhibuerũt igressuz post ap.ad nos interpositam diuorti snĩaz ꝓmulgauit. a q̃ ipa fecit ad nrãm pntiam provocari.¶ infra.Nan.quaten⁹ ptib⁹ ad locum idoneum conuocatis recipiatis testes.quos vel nobilis ipa ꝓ se vel pncepꝭ ꝓ pte sua-cum nõdum testificata didicerit[d] super processu pageñ.epi vel posteriorum iudicum duxerint ꝓducẽdos.¶ nobilis ipsa ꝓ se vel testes q̃s induxit[e] prius vel alios si voluerit inducere non retetur. cuz non renunciauerit testibus ꝓducendis

l dem in conci.generali

Licet ex quadã necessitate pter cõem formaz olim fuit istitutũ[f] in cõ sanguitatis ¶ affinitatis gradib⁹ cõputãdis valere testium de auditu.cũ ꝓxt breuẽ hoim vitã testes ꝺ visu deponere ñ valerẽt[g] vsq; ad gradũ septimum cõputãdo.qz tamẽ pluribus exemplis ¶ ceteris experimentis didicimus ex hoc multa pricula ꝯ ltima puenisse cõiugia. statuimus ne sup hoc recipiantur deceto testes de auditu[h] cũ iã quartuz gradum ꝓhibitõ non excedat.nisi forte ꝑsone[i] graues extitint quib⁹ fides sit merito adhibẽda ¶ ante litem motam[k] testificata didicerint ab ãtiquioribus[l] q̃dẽ suis nõ vtiq; ab vno[m] cum non sufficeret ille si viueret sed duobus ad min⁹[n]. nec ab infamib⁹ ¶ suspectis sed a fidedignis ¶ omni exceptõne maioribus.cũ satis videret absurdum illos admitti quoz repellerentur auctores.[o] Nec

m ¶ Ab vno.qz illenon sufficeret ¶ omẽs illi q̃ causaz habent ab vno solo reputãtur.ar.l.q.i.cito.ff.de ꝓdi.¶ de mon.cui fundus. in fi.

n ¶ Ad minus. dñt audiuisse.Hz q̃d si illi duo audiuissent ab vno nõ videt q; valeat.et ꝑm hec iudex ascẽderet in infinitum. hec q̃õ ñ ꝓcederet. sufficit q; audierint a iemoribus suis de illa ꝓsanguinitate.¶ vellet testificari ꝺ eo q̃d audiuerũt a q̃busc; cunq; alijs locuz hẽret obiectõ.ite ¶ si plures eẽnt testes ¶ q̃libet eoruz audiuisset ab alio q̃ alter.ñ valebit testimonium nisi quilibet illoꝝ audiuisset a pluribus a duobus ad minus vel nisi oẽs ipsi cõiuncti audiuissẽt a duobus.et ita est hic ar.q; ille ñ dẽt admitti c⁹ auctor repellit sicut sequta illa ñ dñt recipi c⁹ auctor rep̃bat. j.de hered.fraternitat.ar.ℵ.j.q̃.ma. ac.poss.cum i tua. sed illud locuz haber in accusatore hoc in teste.io.

o ¶ Auctões.ar. q; infamia nõ inducit purgatõem que ab imitio actorem vel a leuib⁹ personis ꝓcessit.xi.q.i.in cũctis.¶.j.de accu.qualiter et quando.ioannes

p ¶ Legittimi.qz ꝑsonis vilib⁹ ¶ indignis pote dignitatis non dñt patere.j.de excess.pla.int̃ dilectos.¶.¶.ℵ dignit.nec; famosi.li.xij.¶.¶.de infa.l.vna.li.x.et.ar.xxxij. q.v.ꝓceptum.b.

q ¶ Dem ostratõe.fic.s.e.quotiẽs.¶.j.de ꝓsan.¶ af.tua nos.¶.s.e.cum in tua.

r ¶ Gradus.sed nunq̃d teneat ꝓbare de stipite nõ.quia de illo ñ repit cautũ sed tm̃ de latenib⁹.vt.s.e.series.¶ cã non ponit frẽs ꝓ stipite.xxxv.q.vi.c.i.¶.c.parentele.sufficit ergo incipere a fratrib⁹.j.de consan.¶ affi.tua. Sed quid dices si quidam testes ꝓbant de vno latere et alij ꝓbant de alio latere tm̃.nunq̃d ꝓbata est ꝓsanguinitas. Io.dixit q; talis ꝓbatõ sufficit.¶ hoc probat tlr. si ꝓbat de martino q; sit fili⁹ ioannis.ꝓ ꝓñs ꝓbatur q; ioannes ẽ pater martini. Item si alij testes ꝓbant q; bertha est filia

ioannis.p ꝓfis.pbat' q ioānes est pr̄ ver tꝫ. Cum g̃ iudi ci ꝓstet q ioānes est pater martini itē ꝓstat ei q est pr̄ ver tꝫ. g̃ ꝓstat ei q martinus ⁊ vert̃a sunt frater ⁊ sozor. et sic pbata ē ꝓsanguinitas illoꝝ hoc ꝓcedebat io. ⁊ ita ñ sp̃re quint' q testes ab vtroq̃ latere notā hēant ꝓsanguinitatē

Item si qs vult im pbare ꝓsāguinitatē sufficit q interrū pat primū gradū e.e.lemes. Sed ꝟ non credo nec di scedo ab hac lra ⁊ ab illis iuris bꝫ que dicūt q ab vtroq̃ latere testes dēnt ꝓputare ꝓsanguinitatē. ar. xxv. q. vi ve pntela. ⁊. s. e. q̃ tiens. ⁊ j. de ꝓsan. tua. ⁊. s. e. cū i tua.

¶ Uno. siue pl̄ pinq̃ siue ī moto.

Per tuas. audiēdus cum atte statiões sunt pub licate ñ sūt testes ap̄lius interrogādi qr timeret' subor natō testium. j. au crē. e. tit. ꝯ. qr vtro col. vij. ⁊. s. eo. fra termitat. ⁊ iō cū ñ possint tales nouī uduci nec intro gatões aliq̃ sunt tacēde. vt. s. eo. c ij. l. ꝓstitut. añ a pertura testiuꝫ bñ pōt testis itez di cere ⁊ ēt corrigere dcm suū. dū tñ im continēti. j. t. pri. p̄terea. ⁊ iudex ex offō suo etiā post aptūrā testium. si testis obscure ꝓtu lit testimoniū suū pōt interrogāe itez testē. j. e. cum clam oz. ⁊. ff. de in ro. ac. vbicūq̃. Sz hic loquit' cum ꝑ plura capla vedit sup quib us pet̃ur ab intō testes in terrogari. Et si ne gligenter vel maliciose iudex omisit nō dz illi obesse ma licia vel negligēcia iudicis vnde itez dēt vponere super illo articulo.

¶ Et int errogari. imo vī q̃ de iure mero itez sunt exa minandi non obstāte publicatōe. cū fit aliud capitulū ab illis sup q̃lib publicatō facta est. s. e. cām que. ⁊. c. cui vmisset. sup illo ꝯo articulo sup quo testes recepti sunt nulle interrogatões eis publicatis sunt faciende nisi iu dex ex officio suo vt dixi illas viderit faciēdas. q̃dam hoc facit' d̄ ꝓsuetudine etiam ad p̄tōem ptiū sed illa con suetudo ꝓ ius est. b.

tū si vnus a pluribus vel infa mes ab hominibus bone fame acceperunt quod testant: tan q̃ plures ⁊ idonei testes ōbe ant admitti cum fm ordinez solitum iudiciorum non sufficiat vnius testis assertio: ēt si p̄sidiali p̄fulgeat dignitate ⁊ actus legitimi p̄sint ifamibus interdicti. Testes autē huiusmodi ꝓprio iuramento firmantes q̃ ad ferendum testimonium in causa ipsa odio amore timore vel commodo non ꝓcedant. personas exp̄essis nominibus vel ōmonstratione q̃ vel circumlocutōe sufficienti designēt. ⁊ ab vtroq̃ latere singulos gradus clara ꝓputatōne distinguant: ⁊ i suo nihilominus iuramēto ꝓclu dant se accepisse a suis maioribus qō deponunt ⁊ credere ita esse. Sed nec tales sufficiāt nisi iurati deponāt se vidisse personas vel saltē in vno p̄dictoꝝ graduū ꝓstitutas ꝑ ꝓsanguineis se hēre. tolerabili' est etiā aliquos ꝓ statuta hoīm dimittere copulatos q̃ coniunctos legitime ꝓ statuta domī separare.

Honori. iij: p̄posito molistj sit mañ. dio.

Per tuas nobis lr̄as intimasti q̃ cū cā q̃ sup q̃busdā terris vtr̄ inter canōicos scī petri ex pte vna ⁊ g. scī simonis ex alta: tibi fuisset ab apostolica sede cōmissa.

dictus. g. trib̄ mensibus post testium publicationem elap̄ testes suos interrogari postulat iterato. ⁊ infra. Nos igitur respondemus illum non esse super hoc decetero audiend̄ nisi forsan a principio illos interrogari super certis capitulis postulasset. idq̃ maliciose vel negligenter fuerit p̄termissum

Idez vall'. oleti. et sacramenie abbatibus palentine et segobien̄. dio.

Licet dil'. f. n. l. ti. sancte crucis pbr̄ car̄. quē ꝑ curatoꝝ ib̄ burgē. epi ⁊ clericoꝝ ⁊ cē marie d̄ castro foret dedimus auditorē. ea q̃ ꝓcuratores ipsi ꝓponere voluerunt audirj diligenter. q̃ tñ ꝓcuratoꝝ dicti epi contra plonas testium ꝓductoꝝ in p̄cipali adhuc se velle deponere ꝓponebat f. ⁊ infra. Si ādam qua. recipiatis testes quos ꝯ psonas p̄dictoꝝ super p̄cipali negocio partes duxerint ꝓducendos: quos si rursus ps altera vel vtraq̃ voluerit repbare ꝯ illos ꝓbatōnes admittere ꝓcuretis: ita q̃ vltra nō liceat partibus ad repbatiōez testium aspirare. ne li ꝓducēdi. quartos contra tercios. et sic deinceps partib̄ licētia tribuat': negociū diutius ꝓtelari contingat

Idē p̄posito ⁊ mgro. g. ⁊. r. lōdoñ. canonico

ꝓbādos testes su per p̄cipali ꝓductos. Ista lra sic i tell'r vtraq̃ ps p̄ turerat testes iu per p̄cipali ōz q̃ si vtraq̃ ps vlt' i pbare testes iduc tos ꝯ se sup p̄cipali illō facere pt ⁊ hec ē scōa ꝓductio testiū fcā ꝯ p̄cipales ab vtraq̃ pte. Item si ps altera i vtraq̃ vult repbare testes illos scōo īductos ad repbatōz p̄cipalium illō pt. ⁊ sic est tercia ꝓductio ad repbatōz testium scōo loco īductoꝝ. vltra ꝯo ad quartā repbatōz aspirare ñ lz ꝑter infinitatē vitādā sicut vltra terciaz ꝓductiōem quarta dilatō ñ ē danda. j. e. vltra infinitas ei ē vitāda. vt C. de sa. san. ec. vt inf̄ dīnū. ⁊ vt sit litiū finis. ff. ꝓ soc. l. vl. ⁊. ff. d̄ arb. nō distīguē. §. q̃sitū. ⁊. s. d̄ tw. finē. ff. d̄ le. iij. fideicōmissa. §. si q̃s d̄cē. ⁊. C. d̄ iud. aptissimi. al' ñ vī q̃ possit itelligi q̃n alter videret' iniuria. puta si actō tm̄ īduxit testes ⁊ re. vel teos ꝓbare ꝯ reū dz audiri. ⁊ ita ē scōa ꝓductō. Item si actō vlt' ꝓbare testes rei. audiri dz. ⁊ hec est tcia ꝓductō. et sic ñ lz reo vlt'. ꝓducere. ⁊ sic īmāet re. iferiō ī repbatōe. ⁊ b̄ bñ colligit' ⁊ ipse tet sibi q̃ ñ ꝓduxit testes i p̄ncipali q̃ q̃ndā tēc. ex ꝓpla tōz mīs. ā arepo rothomā. sup q̃dā cā q̃ vtebat' inf' ab. et ꝓuētū sci nicol'. ādegauē. ex vna pte ⁊ ꝓuē d̄ splal dig licolē. dio. er alta. abbe q̃ fuit actō ꝓdurit testes sup p̄cipali negō. ꝓuē ⁊ ꝓuē. admittit' ad ꝓbādos testes abbat' ꝓductos sup p̄cipali negō. ⁊ abbe admittit' ad ꝓbādos testes pt̄ aduēse īductos ad ꝓbatōz testiū abbat' ⁊ vltra ñ ꝓcedit' ad alios ꝓductoꝝ. q̃ tēc. icip. p̄ntiū. ⁊ post hec i isto ti. vtraq̃ ei actō ⁊ re. duas dz hre ꝓbatōes ⁊ b̄ cū vtraq̃ ꝓduxit testes sup̄ p̄cipali negō. i q̃ cāu loc' fuit tēc. d̄. b.

Presentata.in archiepm.vñ ñ dēat ꝓpelli sniam dicere.ff.de arbi.ñ distinguem⁹.§.face.dotō,e.l. lz,.ff.de vaca.mu.l.ꝓtoz.i.rñ.in fi.

b Solo.necetiā cum altero nisi ex forma ꝓmissi hoc facere possent.nam cum in tres compmittit nō pñt duo tercō mētuo vel abīete iudicāe nisi hoc in ꝓtinēti in ꝓpmisso fit actum.ff.de arbi.pe duus.in fi.,.l.item si plures.,.§.vl.et.l. sicuti.,.l.non distinguemus.§.cū in plures.,.s.ō offi.vele.vno vel egatoz.,.j.de test.rai nutius.,.c.ramal dus.dicēt in delegatis.e.de offi.dele.cām mrimonij et.c.vno.,.ff.de reiudō.duo.b.

c Arbitrium.i. ꝓmissum.Cō promissum em p morte alterutr⁹ arbitroz expirat. s.de of.vel eg.vno. arbitrium nō pot fieri expirare.qz nō latum erat

d Acta.sic pa tet qz testes recepti corā arbitro valent in iudicio.hoc est simplr verum de his qui iam sūt mortui.de alijs q viuūt elt in optōe illius ꝰ quem inducunt vt depositiones coz admittat.vel eis repulsā ijdem testes itez pducant vt hic dicit.,.C.ō test.l.vlti.saluo iure obijciendi tam in personas testium qz in dicta vel i vtroq; cāu vt in dcā.l. vnde sumptū est quod hic dr,.,idem.C.de arbi.l.penl. in fi.,.s.e.cām que inter archiepm.ar.sed ibi alius articulus est.b.

e Salu.f.cum vult attestatões,illoz qui supsunt ratas habere.vel si vult qs itez pducant. Utrū qz istoz causam potest obijcere in psonas coz vel dicta.Sed numquid in psonas coz qui mortui sunt.credo qd possit obijcere vt dixi.e.vt li.ñ ꝓte.qm.,.ē verum sicut,.in dcā eorum.C.e.t.l.vl.b.

Queras nobis.ordinis sui.quod facere potuit.s. e.cum nūcius,.c.inlup.,.j.de iureiu.,.si xps.i fi. ,.xxij.q.ij.super prudētia.,.illi precipue sunt admittendi cum talis pfessio in coz pñtia fiat que ēt p alios non posset ita bñ pbari qui ad talia non vocant.s.e. veniens.in fi.

Presentata nobis suession.archid.petitō cōtinebat qd cum int q.n. dam.r.pdecessorem suum ex vna parte,.capitulum sācti.p. suessionen.ex altera super mīdictione quam idem archidia.in dicta ecclesia ratōne archidiaconatus ꝓponebat habere.q. stio verteretur tandem cancellarium parisien.et magistros r.remen.,.p.petitō.canōicos super hoc arbitros elegerunt: qui cū suscepto arbitrio adeo in negocio processissent qd productis testibus,.depositionibus publicatis receptisqz allegationibus vtrozumqz et actis omnibus redactis in scriptis figillozum suozum impssione signatis arbitrium proferre deberent vnus ipsozum viam fuit vniuerse carnis ingressus.et alius i archiepiscopum[a] ebredun. assumptus q distat per duodecim dietas et amplius ab eisdem.vnde cuz predicto.r.solo[b] minime arbitrari valente videatur arbitrium[c] expirasse.discretiōi vestre mandamus quatenꝰ causam iuxta huiusmodi acta[d] sine debito terminetis optione capitulo reseruata vt vel recipiant depositōnes eozum qui supersunt productoꝝm testium contra eos vel eas respuētes consentiant:vt idem testes admittantur iterum saluo iure quod in vtroqz casu[e] eidem capitulo competit tam in personas testium qz in dicta.

f Idem penñ.epō.

Supplicante inmotuit vt cum ipe ordinē fratrū minoz cā pbatōis intrassz:cu stos ad pbādū qd idem pbr fecisset,pfessionem quoldaz ordinis[g] sui testes induxit.q dpo suerūt super hoc contradicentes,quicto presbitero nō iurati.et infra Respondem⁹ qd nullius testimonio quantumcūqz religiosus existat nisi iuratus[h] deposuerit in alterius pjudicium debet credi.

f Idem coīsopiten.,.trecoren. epis.

Venerabilili.n.epō,.capitlo coīsopiten.ac vniuersis abbatibꝫ apud cisterci.in generali capitulo cōgregatis.,.infra.Discret.ves. mandamus quatenus testes quos abbas et mōachi sancti martini cistercien[k] ordinis super vita et miraculis[i] pie memorie.m.abbatis monasterij supradicti duxerint producēdos examinare sigillatim[k] curetis cum ea diligentia[l] q solz,.debet in receptōne testium pīudicium vt hic in fi.et.xxiij.q.ij. admonere.seing.ō qd vni credit et ñ iurato.xxij.di.de siraculane.lxxxvi di.tanta.viij.q.iij talia.,.xcvij.dist. nobilissimul.,.xx iij.q.iij.inter q̄relas.,.xx.q.iij.pñs clericus.sed i his non credit nisi q ad pīsumptōnem sed ad plenam pbatōnem non.qñ qz tamen bñ creditur vni qñ non fit pīudicium alij cui puta vtz alicui sit baptisatus vel vtz eēt eccia cōsecrata.de pse.di.iij ꝓuulos.,.c.cū ita qz.,.vbi quis vult pbare se egisse penitentiā pfessorem suum.j.de sacramento.nemo.et.ar.j. de pe.,.re.omis vtriusqz

Venerabili.miraculis,ñ solū de miracul' sed etiam de vita est inquirendū,qz ēt miracula fiūt qñqz per malos.nā petrus faciebat miracla,.simon mag⁹ faciebat mlta.,.magi filiam moysi vt.i. q.i.teneamus.,.ā te necesse ē vt sciamus illa ipetrasse de deo q̄ mandates mādāt.l.di.si ds. ꝓpostera.,.j.de hære.cum ex inīcto.,.ad hoc vt aliqs pro sancto habeat' prius ab eccia debet approbari.j.d veneratione.c.i.ne aliquis vanis figmentis decipi valeat.vt.eo. ti.c.ij.

k Sigillati.secreto eñ siue figillati testes examinandi sunt.ar.C.ō testi.nlm.,.j.de accu.inq̄sitōis.sic ēt vota canonicoz in electōibꝫ faciēdis inq̄rēda sunt secrete.s.de elec.qz ꝓpter.sic daniel secreto,.sepatim examinauit illos sacerdotes qui accusabāt susannā. Jō examinandi sūt secreto,.sepatim.qz vnus instrueret aliū,.seqret dictū alterius,.ita ñ posset falsitas illoz facile dēprehendi.sic ēt in pñtia qs dr sol⁹ suo sacerdoti confiteri petā.j.ō pen.,.re. omis vtriusqz

l Diligentia.que solet adhiberi immo et etiam cum maiori.quia circa maiora maius periculum vertitur.et

ō cautē ē agēdū. lxij. di. q̄escam⁹. & lxi. di. miramur. v ij. q. ij. c. vl. & ff. ad carb. l. i. §. ij. ne aliq̄ vanis & falsis dei capiāt figmētis. & j. de vene. sanct. c. ij. b.

Om clamor. acherōtiñ. de isto archiepō habes j. de colluſ. c. vlti.

b Cōfuſe. Sed q̄re hic ꝓcipit papa apīs attestationib⁹ illoꝝ iterāminari. cū dēret fieri iterpratio illi q̄ testes ipos pduxit. s. de pba. in pīncipio obscuritas ei obesse pot⁹ dz q̄ potuit eā apiꝰ declarare. ff. de ꝺon. emp. l. alexor. Cū i lege. ff. ō pa. vterinb. & ibi bal. interpranda sunt ꝺ stipulatore. ff. de v. obli. stipulatio ista. §. in stipulatiōib⁹ & ꝓterea timeri pt subornatio testiū & aptis attestatōibus ñ sint vltem⁹ testes ideō vel alij recipiendi

adhiberi

Gregorius nonus

Um clamor validus ꝺ acherotiñ[a]. archiepm sup simonia & aliis crimib⁹ ascēdisset. meritēi. & rubēn. epis dedim⁹ in mādatis vt sup his veritatē iqrerēt & infra. Verum quia apertis attestatōibus. l. & g. super simonia ita deposuere confuse[b]. q̄ ex dictis eorum non potest veritas ōclarari. mandamus quatenus examinetis eos iterꝺ diligenter & tam eorum q̄z aliorꝝ quos receperitꝭ testificata sub sigillis vestris nobis fideliter referatis. Idem.

Estimoniū eius cui aduersa parte opponit crimen mercato repabatur in criminali cā siue ciuili. si ipo crie pseuerꝫ[c]. Si vo sit de crimine emendatus ꝺ & euꝫ comitetur infamia non est in causa ciuili vel etiam cum de crimine ciuiliter agitur ꝓter quam ꝓo reatu periurij[e] repellendus. In criminali autē si in alio iudicio instituta accusatione contra ipsum de crimine conuictus extitit vel cōfessus[f]. vel si nunc per exceptionem exinde cōuincatur. aut grauata sit eiꝰ oppio[g] ꝓ eo q̄ q̄nq̄z fuit tali modo repulsus & sic pnia nō pdest eis q̄ tū ad hoc. q̄ actus legitimi sūt infamibus iterdicti. s. e. l̄z ex quadā. nisi prꝰ fuerint in integꝝ restituti. iij. q. iij. §. itē lege iulia. ij. q. ij. puaricator in fi. & infamib⁹ porte dignitatis ñ debēt patere. j. de excess. pla. iter dilectos. & C. de infa. l. vna li. x. & C. de dig. neq̄ famosis li. xij & ferre testimōiū dignitas est. xxxij q. v. ꝓceptū. Itez prassignari ꝑiuz j. ō simo. ꝓ tuas. ibi ꝺz q̄ in crie cū ciuilit agit⁹ viles testes & nō emēdati recipiūt. hic vt a ꝑio sensu q̄ nō recipiant. Solue vt ibi dicitur.

e Periurij. periurus enī pꝰ q̄nt⁊ cunq̄z pnīam ad testimoniū ap̄liꝰ ñ recipit. vt hic ꝓz & vi. q. i. quicūq̄z. & xxij. q. v. puuli. & c. fidē. & ar. ij. q. vij. nō pt. & j. de ꝓ sup. l̄as. & q̄ sciēt vēit ꝑiurata trās & ctōz infamis est C. de transac. fidē

f Cōfessꝰ. Qui enī in iudicio ꝺēnatꝰ (maior fratre fuit de crie sufficit ad hoc vt a testimonio repellat⁹ in cā criminali. l̄z ageret pnīam. nec necesse ē vt ap̄liꝰ ꝓuincat. vt hic ꝓz. nec talis admittit⁹ ad purgatōz alicuiꝰ. j. ō purga. cōstitutꝰ sic & j. de excep. veniq̄z. §. i. vbi repellit⁹ a testimonio q̄ ꝓuictꝰ fuit de crie. vel cōfessus intellige. §. illū ꝑm istā ōcr. vt repellat⁹ i crīnali cā. si egit pniaz. si ñ egit repellat⁹ ēt i ciuili. si in crie pseuerat. vt. s. dixim⁹. b.

g Opinio. Hic ꝓz. q̄ si opinio alicuius grauata ē. ad testimoniū admitti ñ dz in cā criminali. cū sine oi infamia deberat esse testis. j. ō excep. veniq̄z. & ij. q. vij. testes & ꝓcipue in cā criminali. vt hic. nec ēt tales admittendi sunt ad hōnores. lxxxi. dist. rantis. & j. de accu. ōipotens. & j. e. c. vl. & in nullo. n. dz vacillare opimo ordinādi. xxx iij. dis. laici. Et ar. ad hoc. C. de ꝓcu. reū criminis. & ff. de decu. eos. & est ar. et hac littera. q̄ res siue sentētia inter alios acta facit fidē in alio iudicio. sic. xxiij. q. i. subdiaconus. sed hoc solum. q̄ in alio iudicio repulsus fuit. ñ sufficit vt in alio repellatur. sed infamia inde orta ipm repellit. alꝰ iterum oporteret crimen probari ad hoc vt repelleretur. b.

h In hoc casu. scilicet quando est grauata eius opinio. tunc enim ꝓpter hoc non repellitur in causa ciuili. & idem in duobus casibus premissis. & idem est si de crimine ciuliter agitur. dummodo emendatus sit de crimine. vt supra patet. Sed qualiter probabitur. q̄ sit emendatus de crimine. satis potest probari per sacerdotem suum qui de ipso debet testimonium perhibere l. di. in capite. & ij. q. i. si peccauerit in fi. & j. ō simo. nemo Sed nunquid testis cui obiicitur crimen potest obiicere q̄ obiiciens sit criminosus. arg. q̄ sic. ij. q. vij. si hereticus. quia tales litigatores digni sunt talibus testibus. C. de here. l. penul. Dico q̄ non potest. quia iste causam suam prosequitur. & nemo prohibetur a prosecutiōe iuris sui. licet sit criminosus. vt. iij. q. vi. omnibus. nisi esset excōmunicatus. vel talis cui esset fori interdictus vel infamis cui actus legitimi sunt interdicti. s. e. licet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

simo ercõicatus vel infamis nõ repellit̃.cũ sit reus.qz q̃
libet sibi legitima defensio reseruat̃.j.ff. excep.cũ inter.ꝛ
qz ꝯ testẽ directe nõ agit̃.ꝫ pot̃ ꝯ aduersariũ.qz i testẽ
actio ñ dirigit̃.s.ff. oz.cog.cũ dilectus in fi. pari rõe nec
aduersari⁹ meus põt mihi obijcere crimẽ ꝓpter hoc. vñ
si seru⁹ vult ꝓba-
re ꝯrisse cũ aliq̃ li-
bera sciẽte cuz ser-
uũ eẽ.cũ in hoc ca-
su hẽat ꝓsonã stã
di in iudicio. põt
ercipe ꝯ testes ad
uersarij q⁹ pi sũt
serui ꝫ ipe lawz
filij ipedimẽto ar.
ꝯ.s.eo. psonas.ꝛ
iij.q.vij.iudicet.ꝛ
xxv.di.primũ.nã
si seruus accusat̃
eadẽ sibi ꝑtit ꝺ
fensio q̃ꝛ libero.ff
ꝺ accu. hos accu-
sari.§. si ku⁹. Q̃n
crimia obijciẽda
sũt testib⁹. oz.s.e.
pñtium.b.

a Ciuili. idẽ ẽ
si de crie ciuiliter
agatur

Extra ter-
tiã ꝓduc-
tõz.i. dilatiõz. de
ꝺ dictũ est.s.e. in
causis.ꝛ ibi recurre.

c Juramẽto. Hoc qꝺ hic oz. sumptũ ẽ de auc. de testi.
§. qz vero. col. vij. Ꝫz q̃re iurat̃ itez. marime vbi iuratũ
est de calũnia. cũ iuramẽtũ illud ertendat̃ ad oia q̃ p⁹ ea
occurrũt i cã. C. ꝺ iura. calũ. auc. hoc sacramẽtũ. ꝛ i auc.
de his q̃ ingre. ad ap. §. vl. col. v. qz sep⁹ nõ est iurãdũ. vt
ibi oz. Dicas q⁹ illud iuramentũ est aliud iuramẽtum
q̃ fit iuramẽtũ de calũnia. ꝛ iõ vnũ aliud non excludit.
Istud iuramẽtũ ẽ de ꝓbitate dicẽda. qꝺ pz ex ipa lra. s. q⁹
oz iurat̃. q⁹ neq̃ p se neq̃ p alios didicit testificata nec
p aliquẽ dictũ hoc facit. Juramẽtũ de calũnia ẽ de eo qꝺ
credit ꝛ estimat. C. ꝺ iuramẽto calũ. l. q̃. §. i. ꝛ iõ istud iu
ramẽtũ ꝑstat̃. Idẽ ẽt est si cã talis sit vbi iurat̃ tm̃ de ve
ritate dicẽda qz istud iuramẽtũ de ꝓbitate dicẽda ñ extẽ
dit̃ ad hoc. sed ad ꝓcipale negociuz tm̃. vñ q̃rta dilatio
dari ñ oz fine isto iuramẽto q̃liscũq̃ sit cã. ꝛ ꝑsũptio est
ꝯ eũ. ex eo q⁹ tertio ꝓdurit. ꝛ ꝓterea spãle est. vt exigat̃
hoc iuramẽtũ in hoc casu.

d Nequiuit. si. j. de excep. pastoralis. ꝛ. s. e. pñtiũ. sed
si hic ne querit illos. ei obesse ñ oz. si p eũ ñ steterit. ar. s.
de resci. si añt. ꝛ. c. plerũq̃. ꝛ. s. vt liteñ ꝓte. qm̃. i. rñso. et
ij. q. vi. anterior. §. ad ꝺ. ꝛ ita vñ q⁹ ẽt sine iuramẽto vele-
ret admitti. qꝺ ñ est vez qz sine iuramẽto hoc ei credi nõ
oz. marie cũ añ tertiã ꝓduct̃ oz hoc ñ fuerit ꝓtestat⁹. vñ
iur are tenet̃ put hic ꝓtinet̃. Preterea hec q̃rta ꝓductio
dari ñ oz. vbi sufficiẽs ꝓductio testiũ facta fuisset. s. e. si
gnificauerunt. imo nec secũda dilatio nec tertia dilatõ
dãda eẽt. si sufficiẽs ꝓductio facta sit. nã in pecuniarijs
causis vltra vnã dilationẽ dari ñ oz secunda dilatio. ff.
de. fer. vlt. nisi cã cognita. vt ibi.

e On oz. accusatõe. Nota q̃. q⁹ si aliq̃s accusatus
est de crie. stati grauata ẽ ei⁹ opinio. vñ ñ põt in
criminib⁹ ad testimonium admitti. vt hic ꝓz. ꝛ. s. e. testi
moniũ. qz testes sine oi suspitõe esse debẽt ꝛ infamia. ũ
q. vij. testes. ꝛ. j. ꝺ excep. ꝛnicq̃. nec ẽt põt promoueri ad
q̃uis hoc casu non excludetur
ĩ causa ciuili[a] potest a testimo
nio. licet egerit penitentiaz re-
mouerit. Idem

Extra tertiã ꝓductoz[b] ñ
debẽt testes vlteri⁹ ꝓ-
duci in cã. nisi ꝑstito ab
eo qui hoc postulat iuramẽto[c]
q⁹ neq̃ per se neq̃ per aliuz te-
stificata subtraxerit vel fuerit
percõtatus. nec per dolum aut
artẽ aliquã quartaz ꝓductio-
nẽ exposcat. sed qz quos testi-
derat de nouo producere pos-
ꝑe nequiuit[d]. Idem

Non oz q̃s in crimĩbus
nisi forsan ĩ exceptis ad
testificandum admitti
pendente accusatione[e] ꝺ crimi
ne ꝓtra ipsum etiam accusati
nisi ꝓius se ꝓbauerit innocẽ-
tes. ab accusatione ac suscepti
one ordinũ repellantur.

De testibus cogẽdis vel non.

Alex. iij. papien. electo.

Causam matrimo-
nij que ĩter. m. mu
lierem ꝛ filium. r. ꝺ
titur comisimus
iudicibus terminandam.
Ideoq̃ mandam⁹. q̃tenus te
stes ab alterutra partiũ in sue
assertionis testimoniuz inuo-
catos ne veritatẽ occultẽt [f]di-
ligentius moneas et inducas
Si autem odio vel gratia vel
timoze[g] se iubtrahant. eos ad
ferendum testimonium coraz
prefatis iudicibus vel eorum
nuncio [h] quem ad hoc miserit
ordines vt hic dicitur in fi. ꝛ. lxxxi. di. tantis daniel. ꝛ. j.
de accusa. omnipotens. ꝛ. xxxiij. di. laici ꝛ. ff. ꝺ decur. eos
Item nec potest alium accusare. quia non relatione cri
minis. sed innocẽtia reus purgatur. ff. de pub. iudi. is q̃
ꝛ hic in fi. Item nec potest constitui ꝓcurator. C. ꝺ pc.
l. reuz. Item nec
accusar̃. Et hac de
re. patet. quia te-
stimonium in cri
minali actõne. ac
cusatio. ꝛ ordinuz
suscepto ꝑ pa-
su incedunt. ex eo
q⁹ accusatus pen-
dẽte sua accusati
one ꝑpellit̃ a testi
monio ab accusa
tõe ordinũ susce
ptõe. Preterea ex
eo qꝺ dictũ pei.
in crimialib⁹ ꝓz
q⁹ secus est in qui
li. quia tunc ñ ob
stante accusatõe
vt q⁹ interi⁹ possit
admitti in testẽ i
cã ciuili. s. e. testi-
moniũ. ꝛ est verũ
si sit emẽdatus ꝺ
crimine. eum nõ
comitet̃ infamia
vt ibi. ar. j. ꝺ sim.
per tuas. quia licz
accusetur non statim reus est. xv. q. vlti. c. vlti. quia pen
dente accusatione remanet in officio suo. ꝛ interim sub
diti eius ei obedire tenentur. j. de accu. olim. ꝛ. vij. q. iij
nonne. Item patet hic q⁹ minus idonei testes quorum
opinio vacillare videtur admittuntur in exceptis crimi
nibus. ex eo q⁹ dicit nisi forsitan in exceptis crimibus
Sed hoc forte est intelligendum ꝑ distinctionem il-
lius. c. ij. q. i. in primis vtrum scilicet male fame vel ma-
le opinionis vt tunc cum est male opinionis admitta-
tur. licet capitulum illud loquatur in accusatione alit
admitti non debent. cum etiam si ciuiliter ageretur nõ
essent admittendi. nisi essent emendati ꝛ cum aliq̃s ad-
miniculis. j. de fimo. per tuas. sed licet accusetur. nõ ta
men stati reus est vt. s. dicitur. ꝛ ideo potest admitti in
crimine excepto. cum ad hoc remaneat in statu suo. Iõ
ex hoc. c. s. e. testimoniuz. patet solutio questionis que
fieri consueuit. si aliquis condemnatus sit de crimine.
appellet. vtrum recipiendus sit in testem si pendẽte ap
pellatione inducatur ꝛ satis patet ex his duobus. cũd
iuris sit. q⁹ in criminali nequaq̃. in ciuili vero bene po-
test admitti. quia pendente appellatione non dicitur
condemnatus. ff. de pen. l. q̃. §. vlti. ꝛ integer est status
eius. vt interim fungatur honoribus. ff. app. interpo.
nihil innoua. l. vna. §. integer. ꝛ melius in. §. siquis de
portatus. quia licet non sit damnatus adhuc non habe
tur infamis ex quo appellationem suam prosequitur. ff
de his qui no. infa. furti.

f Causam matrimonij. occultent. sic. xxiij.
q. ij. quanq̃. hec est enim causa quare te-
stes compelluntur. ne veritas occultetur.
ꝛ ne malus vt bonus estimetur. vt in. ca.
quanq̃. ꝛ qui veritatem occultat. pecca-
tum committit mortale. xi. q. iij. quisquis
ideoq̃ compellitur.

s timore. Tunc enim testes sunt cōpellendi. alʒ nō vī q cōpelli debeāt. ī. e. sup eo. ex eo. n. q nō vult ferr testimoniū pſumit ꝺ ipm. vñ dico illū stati cōpellendū nisi ꝓstaret p alios. q hñ posset veritas comprobari

h vel nūcio. puta si fuerit debiles vl ynfirmi l' egre gie pſona. s. ti. p. fiq testium. r. ff. ꝺ iurem. ad pſonas ar. cōtra. iij. q. ir. testes. ibi dicit q p̄sentes debēt esse testes. Illud itelˢ lige ex illis pſonis q̄ ad iudicā venīt p̄ncipel intellige illud in criminali. vbi testes debent esse in pñtia iudicis ℔ in ciuili. r ℔ bene distinguitur C. ꝺ fide instru. au. apud eloquētissimū. exigitur. n. vt in criminali sint cora iudice r non solū ex dictis. sed ex gestis iuder formet motū animi sui. ff. de testi. l. iij. ℔. item diuus

C Um sup veneritis in ēmino ꝓstituto supple et tūc sufficit vt veniant ea hora q̄ pñt expedire officium suū. s. de offi. ℔le. cōsuluit. r ar. ff. ꝺ cōdi. r demon. l. iij. in fi.

k Ab offō. Is est ordo. cū culpa incipit a cōtumacia. tūc ꝺz excōicari. xij. q. iij. forte. secus si a crimine tūc ꝺz deponi. lxxxi. di. dictū. r. s. de iudi. cū nō ab hoie. vbi de hoc

l Et si nec sic veneritis. Nō. ar. q in vna citatōe pñt fieri plures citationes sicut ēt fit de cōsuetudine. ꝓpter difficultatē citationum. vt. s. de do. r iconstu. veritatis r cum dilecti. r. s. de integ. resti. tum ex litteris.

m Depositionis. r sic crescēte cōtumacia crescere ꝺz r pena. s. vt lite ñ ꝓte. qm̄ in fi. r. ff. de pe. relegati. nisi necessitas sit impedimento. ar. ff. ꝺ ar. celsus. ℔. idē ait. nō. n. in oi casu excōicare eū intellig ik ar. ff. de sol. si fuus. r. in fi. Quod si excōicauisset eū nisi venisset in termino nīl'a exceptione facta. nūqd erit excōicatus si nō potuit venire. in casu tali saltē quo ad deū ñ est excōicat⁹. q ipsi impossibile preceptū nō ligat. ff. q̄ sen. fine ap. rescin. l. paulus sed q ecclia illud ignorat. vocat de impedimēto. r absoluet sine difficultate r grauamine. ar. j. ꝺ sen. ex. sacro. sic et eadē cā reuocat snia diffinitiua. nec mādāda ē execution. ff. ꝺ iudi. si p̄tor. r. j. ꝺ re iudi. cū bertoldus. r. c. cū oī. multo form⁹ excōis. snia tenet. sed ꝓbat oīpedimento siue grauamine. vt diri debent absolui.

Up eo. qō fuit talis. aliqs ꝓuenit de aliq̄ facto manifesto. q̄rit an illi q facto interfuerūt. sint ad ferendum testimonium cōpellendi.

o Nō reqrāt. q̄ tū ad examinatōz l' ꝓbatōz. sicut nec in ꝓtēte necessarie sunt ptes iudicis. ff. ad. l. aq̄. ꝓinde si ociosus. snia tñ necessaria est. j. de diuor. porro.

p Nō cogendi. Hoc intellige a principio. ꝓio enim sunt monendi. r p⁹ ea si noluerit sunt cogendi. vt. s. e. c. pri. clerici vero in cā laicor cogi nō debēt. nisi cū alie probationes hꝫ nō pñt. xiij. q. ij. quando.

terit iudici eos a ferendo testimonio reuocari: ꝫ ad hoc passim possint de iuris humani rigore compelli Idem

P Eruenit ad audientiaz nr̄az q cū. i. ꝓior sācti laurētij cora te fuisset de simonie r adulterij crie accusat⁹. quēdā qui ꝺ eū ducendus erat ī testimoniū iuramēto astrinxit. vt non deponerz contra ipm. r infra. Nos igit attendentes. q nemo ꝺz aduersario instrumēta quorum appellatione testes continent subtrahere. r q tam ille q̄ surripit instrumēta q̄z qui aduersario parē aduocationis seu ꝺfensionis copiā subtrahit. in quā ostendit a se litem fouere. r experiri debet in se iudicis auctoritatem elusam ꝓ rñdemus ad detegendū tante fraudis r calliditatis commentū ipsum testem merito esse cōpellendum.

C lemens tertius segobien. episcopo.

q Timore. Sz q̄s. pbabit hoc ex teo ipo q monitus est. r non vult testificari. pſumitur ꝺ ipm. q non vno aio hoc facit at. r ex hac pſumptōne cōpellit ar. C. qui mili. ñ pos. sup seruis. li. xij. r testes inuiti cogendi sūt. C. ꝺ test. siqñ auc. sz hodie. r sic hodie seruatur. r si constaret q pars aduersa hoc faceret. ꝺz excōicari. s. ti. pr. cum causam. i §. q si forte. r. c. constitutis. i.

P Eruenit. ut ranito astrinxit qꝺ fuit temerarium r illicitū r iō nō seruandū. vñ non obstante tali iuramento cōpelli debet ferre testimoniū super negocio principali. s. ti. ꝓori. intimauit. r. c. ꝺstituē. et ꝺz denūciari ñ reneri illo iuramēto. vt in. c. ꝺstituē. r. j. de ac. oli. vbi ꝺ H.

s Delet. hec verba habuisti. s. ti. ꝓori. constitutis. et iij. q. vij. §. sunt aūt. ℔. siquis autem. r C. de postul. ꝓuidendum. b.

t Instrumenta. quod q̄ fecerit. tenetur ad interesse. xij. q. ij. siquis de clericis.

v Distendit pſumptue. sicut pſumit ꝺ illū q̄ ad pecuniē corruptelā descēdit. C. de pe. iudi. q̄ male iudi. l. i.

x Elusam. q̄ instrui iuder nō poterat sup cā illo procurante. ff. de offi. pconsulis. nec quicq̄. §. vltri.

y Commentum. Et hoc vt q non sit cogendus dicē veritatem super principale sed tantūmodo reuelare hanc fraudem. r hoc dicebat lau. r debebat procedi in causa rā q̄ deposuisset contra illum r sic habebat illum pro producto fraude reuelata. r sic seruabit iste iuramentum suum. r hoc colligi videbatur ex antiqua decre. Alij dixerunt ꝺ. Sed hoc non est verum. vt dicit hic. r quod dictum est ad detegendum tante fraudis nē. supple r nihilominus super principali debent compelli. vt dicunt illa iura. ar. s. ti. ꝓori. intimauit. r. c. constitutus. r. ar. j. e. c. vl. Et ar. contra. j. e. dilectorum. vbi soluit. Dic q ñ compellitur super principali vt dicebat lau. sed ad fraudem detegendam debet compelli vt postea denunciet tur nō teneri illo iuramento. postea poterit iurare super principali si voluerit. sed non debet compelli. r sic planum est r nullum contrarium. vt dicit lau.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Peruenit.recusant. Attende ꝓsultatōz r rñsionē r sic videbis.q; ñ directe rñdet ad interrogata. si.s.de testi.cū i tua.vbi ita idirecte rñdet. Ez dicas q; eoipo q; rñdet vt sup reb; eccl'iasticis cōpellēdi sc a ꝯrio sensu rñdet q; sup illa iniuria ñ sūt cōpellendi ferre testimoniū.qō enī ōvno ꝓfitetur ō altero negaī vī j.ō pīūp.fine.r.xx v.di.q̄lis.r hoc tō. qz i crimialib; testes ñ ꝓpellūt.j.e. dilectoz.qz iniuria crimē ē.vñ q; de iniuria ꝓdēnaī infamis efficit.j.ō re. iud.cum te.r.ff.ō his q; no.in athletas.§.vlt.ar.ꝯ.j.c. super his.r.c.seq. Soluitur hec ꝯtietas.j.e.dilectoz. Vel dic q; pīecutio iniurie appellaī hic res eccl'iastica r itelligē q; hic ciuiliter agebaī ꝓ suo itereſſe ō iniuria.al's ñ cōpellūtur testes.qō itelligo ō iniuria facta ordini clericali.b.

Ceterꝫ.scripti.rāc̄a nōicū q̄ ciuile.xiij.q.j.q̄ q̄.r.s.e.p totū.et C.de testi.siq̄n

c C Actib;.Est aūt vt hic satis apparet cōsuetudo ius qōdā moꝛib; vtētiū approbatū qō ꝓ lege suscipiī cū dicit lex.di.i.ꝯsuetudo.r ꝯsuetudo ē optīa legū interpres.ō ꝯsue.cū dilect⁹.r sic cōpellēdi sūt testes tam iure scripto q̄ ñ scripto.s.ꝯsuetudie.s.ō ꝯsue.cū dilect⁹.vt ꝺ pz

d C Ipm ꝯstiterit.r q̄s ꝓbabit iā dictuz ē. qz eoipo q; monit⁹ ñ vult testificari ꝓsumiī ꝯ ipm vt statī cōpellatur.nec est alia necessaria ꝓbatio.r hec leuis ꝓsumptio sufficit.ar.ff.de peti.hē.siq̄s libertatē.§.plane.b.

e C Timore. Timoꝛ ꝑt referri ad mīta siue odio pſone vl timoꝛe ꝺ ꝯtigat ꝯpelli debēt.s.ti.pri.ꝯstituī.r.c.ītima uit.r.s.e.quemt.sic ēt odio ipi⁹ sacti qō q̄dē tenuit religione abhorrēt. C.ō fi.istru.l.vl.r.j.de simo.r si cōes.et tūc forti⁹ debēt cōpelli.al's si nollēt iuraī dānādo iuramētū tā q̄ hētici debēt ꝯdēnari.j.ō hec. ercōicam⁹.§.fi.

Preterea.r.j.synodales.ō q̄d hēs.xxxv.q.vi.eps in synodo.j.de accu.sicut olim.

g C Iterato.iuramētū.n.istoꝛ testiū ad totuz tps dz extēdi.dū durāt i offō illo p⁹ q̄ iuramētū illud i synodo ꝑstiterūt siue coꝛā ordinario siue coꝛā delegato cā illa tractet.vt hic inuit.sic iuramētū calūnie ad oīa q̄ i cā ꝯtigūt extēdiī. C.de iura.calū.auc.i hoc iuramēto

h C Aliter. Et si aliē ñ fiat fides.inuit hec lra q; itez iurare dēat coꝛā delegato ēt ꝓ eadē cā.ſz ñ vī q; itez iuraī dēat.vñ satis ꝑt suppleri marime.sic r testis er q̄ sel'iurauit ferre testimoniū in aliq̄ cā non dz amplius iurare super illa.nisi emerserit aliquid de nouo.

i C Questiōis. Tūc enī dz iurare sup arricto illo noue qōnis.qz cā ꝑstitit illud i synodo vel coꝛā epo ñ cogitabaī ō illo.r q; itez iurare dēat ꝓbaī.s.ti.pri. frnitatis

vbi notius articulus ꝓbaī tā ꝑ antiquos testes q̄ ꝑ nouos prius ꝑstito ab oībus iuramento.vt.s.ti.pri.c.de testibus.r. C.de temp.ap.per hanc.

k C Ab phibēdo. Nō g; q; testes hmōi synodales ꝓpter infamiā supueniētē remouent a testimonio phibendo vbi nō ꝺ phibito q; ifamia l'olicui supueniēs ñ viciat qō legitīe famī ē.j.deo q; cog.ꝓsā. vt.sue discretiōes r.c.tue.r.c.iozdāe argu. C.ō testa.l.i r.iij.q.vij.§.vez.ff de of.ꝓto.barbarius.sic reſcriptum papē ñ cassat eaꝺ legitie fcā sunt.s. ō isti.spo.audita.

l C Remoueri ha bes hic.q; ifamis ōpellit⁹ a denūcia tōe vt.j.ō spo.cū i tua r.j.ō acc.cū dilect⁹ filī⁹ r.c.sicut oli.r.ff.ō popul. ac.popularꝫ actō. hu.contra.b.

m C In cōi.i.in synodo vl' audito rio cōi.xxxv.q.vi. epī in synodo

n C Incōtinēti. i.in eadē instāna iudicij añ q̄ loq̄ē tib; vl' añ q̄ rece dat a pīntia iudicij cū.qz p⁹ ea sulpz natus ꝓsumiī. sed hec posset intelligi habito respectu ad qualitatem pſone. vt sic posset corrigere vel addere etiam ex interuallo. Qualiter intelligatur inconuinēti probatur.ff.de verb.obli.continuus actus.ff.ō adu. quod'ait lex.§.vlti.in fi. C.de erro.aduo.l.vlti.r.xxij.q. i.apud misericordem.r melius.s.de elec. quis propter ibi inuenies multas expositiones huius verbi inconuenienti.siue mor.arg.contra.xxxv.q.ir.quod quis ꝺmisit sed illa contraria non tangunt hec.

Preterea si testes publici q̄s tua citaī nūcupat synodales sup cā mīmoniū coꝛā te vl' tuo capl'o sel' testimoniū reddi derīt:ñ dīt ꝓpelli.vt i pīntia alicui⁹ delegati iudicis sup eadē cā iterato⁸ p̄ beāt iuramētū. dūmō aliē ꝺ fiat fides iudici delegato. nisi forte articulus noue q̄stionis emergat. C Hmōi ꝺ testes publico iure pīnt ꝓpter ifamiā a phibēdo⁸ testimonio remoueri. si eā postq̄ in cōi m receptī fuerāt. ꝺtigerit ꝺrisse. q̄ū testimonia si q̄nq̄ non studiose ſz i pferēdo errauerīt r se in ꝺtinēti⁹ coꝛexerīt ꝓbari ñ debēt.secus aūt erit.si coꝛrectioni sue interposuerit interuallum. Inno.iij.priozi sancti fridiam r mgō. p.canonico pis.

Ep his⁹ r ifra. Ceterū

Super his. Hec decre.est pars illius quam habes.j.de accu.super his.de fine illius decisa est. r de hac materia loquitur.s.ti.pozi.tam litteris inquisitionum.

a C Articulis. Et hoc loco potes sumere casum tam illius decre.tam litteris.s.ti.pozi.q̄ illius super his.j.ō accusatio. Quidam electus fuit in episcopum lucañ. quidam se opponebant electioni illius dicentes q; erat male fame.r.q; matrimonium contraxerat cum vidua Item isti qui opponebant se litteras contra electū nomine capituli domino pape miserunt.quas tam electus q̄ capitulum falsas dicebant r capitulum nescisse ō litteris illis r de istis articulis mandat papa inquiri.r ad hec probanda testes sunt compellendi.

b C Cogatis. Hic compelluntur testes in criminibus r etiam irregularitate.j.eo.c.pozi.r sic est contra.s.eo.

Peruenit.r.j.e.dilectozum vbi soluitur

Dm contra.compellere dubitationis causa fuit.quia videbatur. q; in criminibus non sunt compellendi testes.in auc.de testi.§.qm̄ colla.vq̄.arg.et

Le.fiqñ i pncipio. Ex eo q̄ dicit ibi.in pecuniarijs causis testes cogendos.videtur q̄ ñ in criminibus. Sed ꝺ hoc mandat papa.s.q̄ cōpellantur.r.s.e.prori.r in seqñ ri.c.dicit.q̄ in criminibus non cōpellant. sed ibi habet ꝺ solutio.r qñ compellantur r qñ non.

Dilector. sup crimi|nib⁹.Cir|ca cōpulsionē te|stiū nō. q̄ in cā ci|uili vbi aliter vbi|tas haberi nō pōt indistincte sunt cō pellendi tā clerici q̄z laici.ne vitas occultet.xxij.q.ij. quanq̄z.r qz mo raliter peccāt qui veritatē occultāt r i.q.iij. q̄s̄qs.vnō monitione p̄mis sa indistincte cō|pelli debēt testes s.e.super eo.r eo|ipō q̄ monitus ñ vult testificari.p̄|sumitur q̄ etiam malicioſe hoc fa|ciat.vt sepius di|ctum est.s.e. cām quandoq̄z tamen i pecuniarijs cau|sis ñ cōpelluntur vt in mediatori|bus qui non cōpelluntur ferre testimoniū in ꝺctis vbi q̄|bus mediatores fuerūt.nisi de cōsensu p̄tiū.in auc.e.ꝯ. qñ col.vij. Itē in alijs casibꝰ q̄ q̄si p̄ulegiati sunt.xij. q.iij.ꝯ.itē in criminali.ꝯ.itē inuit.r tnlv.c.se.in crimi|bus vero pz hic.q̄ cōpellēdi ñ sunt.r ar.ad hoc.C.e.siqñ in p̄in.r.s.e.p̄uenit. In ꝺctū vī q̄ bñ sunt compellen di.s.e.sup his.r.c.cū ꝺ.in q̄lv erp̄sse cōpellit.r.ar.s.ti.p|n.cū cām.ꝯ. testes aūt rc.sed ibi versus ille solui|t. r ad principales testes illud restringit.r.iij.q.iij.ꝯ.itē in cri|minali.ꝯ.itē lege iulia.pu.iudicioꝝ.ex eo.n.q̄ certe per sone ibi nō cōpelluntur.datur intelligi q̄ alie compel|lantur.qz q̄ de vno negat de alio.rc.xxv.dist.q̄lis.ff.e.l. vl.alle eni p̄sone p̄ulegiate sunt p̄pter cōueritatem vñ alie oēs ꝯpellunt. Sup ꝺ dicūt q̄dā.q̄ si agat directe in modū accusatōis.ñ sūt testes cōpellēdi. Sꝛ ꝺ ciuiliter agitur de crimine in modū exceptionis vel renuñciatio nis aut ēt inq̄sitionis tūc cōpelluntur vt.s.e.ti.sup his r.j.de simo.lz hēli. Sed huic distinctōi ꝺicit ep̄sse hoc dicere.q̄ nō poterat agi criminaliter in hac vere. sz ciui|liter tm in duabus rōibꝰ. Primo qz hic agebatur cā cō|uentionis r reconuentōis iter ep̄m r capl̄m.vt patz in antiqua.r qz p̄ procuratorē.vt littera ista dicit p̄curato ribus cōstitutis.sed p̄curator non interuenit in causa criminali.j.de accu.veniens.r.ff.de pub.iudi.l. pe.ꝯ. fi. r.v.q.iij.in criminalibus.r in crimine nō fit mutua ac cusatio vel renūciatio.q̄ nō relatione criminū.sz inno|centia reus purgat.ff.de pub.iudi.is qui.r.iij.q.ri.negā da.r sic necesse est vt dicam⁹ q̄ hic obijcebant crimina testiū.vt a testimonio repellerentur.r ideo dicit.cogat̄ testes scilicet qui nominati fuerint p̄terq̄z sup crimi nibus.ideoq̄z dicendū est.q̄ super criminib⁹ testes cō|pellendi non sunt.siue directe agatur de crimine siue ci uiliter.vt hic pz.r.s.e p̄uenit.r hec est ratio.qz in infa miam alterius nemo ꝺz facile p̄silire.quia tales vetra|

volumus r mandamus.vt su|per inquisitionis articulis[a] tā de fama electi q̄z litteris con|tra eum sub noīe longe maio ris r sanioris partis capituli destinatis cogatis[b] testes.qui nominati fuerint perhibere testimonium veritati.

I dem archidiacono medio lanen̄.

Cum contra magistruz r.super eo q̄ dicitur fal sas de sede apostolica litteras reportasse.ac per se vl̄ procuratorem fuisse vsum eis dem tibi direximus scripta nostra. Postulasti per se.apo stolicā oraculum edoceri. vtr super prefato vitio falsitatis testes compellere[c] debeas no minatos. Nos igitur respon|demus.q̄ testes predicti si se gratia odio vel timore subtra xerint.per censuraz ecclesiasti|cam debes ap.re. compellere veritati testimonium perhibe re.

[a] ono.iij. abbati s. eugenij r magistro.g.cano.senen.

Dilectorum filioꝝ vul|terani capituli ex parte vna r episcopi vultera ni ex altera procuratoribus in nostra presentia constitutis r infra. Testes qui fuerint no minati.preterq̄z super crimini bus[b] si se gratia vl̄ timore sub traxerint vel odio per censurā ec.cogatis veritati testimoni|um perhibere.

I dem episcopo lvnoñ.r ma|gistro.b.episcopo

ctores dicūtur.vi.q.i.ex merito.r.c.tribus se ergo mul|to fortius nec cōpelli. Qualiter rñdebis capitulis.s.p|rimis.ad illud sup his.dicas q̄ ibi cōpelluntur testes ad p̄bandum infamiā siue irregularitatem contra ele ctum.ne indigna p̄sona ad apicē dignitatis p̄moueat̄ p̄ surreptōz.qz vi lis p̄sona ad tātā dignitatē p̄ surre ptionē p̄moueri non ꝺz r iudex et officio suo hoc fa|cere ꝺz ꝓpter pu|blicā vtilitatē.qz ille oībus de sua plebe p̄ficit.r sic est q̄si speciale in cā inq̄sitionis.r.j|de simo.lz hēli.r in quisitō nō fit nisi vbi infamia p̄ce|dit.vnde ibi nō[c]ō|pellūt testes in in famā alicuius.sz ex tali cōpulsione si p̄mantur crimi|a oriē infamia.s.r. p̄ri.testimoniuz. r qz ibi agebat de falso p̄ inq̄sitōem iō cōpellūt testes ne tal falsitas re|maneat ipunita ex defectu testiuz in q̄ casu intelligi|tur p̄ri.c.cum ꝺ.qz dico illud spāle in crimine falsi.r p̄|cipue i litteris pape in quibꝰ multa spālia sunt.j. ꝺ fal. ad falsarioꝝ.r idem in casu sequentis.c. Dicas ergo.q̄ vbicunq̄z agitur actione odiosa vel exceptione p̄ quaz ad infamiā alicuius p̄cedat.non sunt cōpellendi testes dictū est nisi in casibus predictis p̄m leges cōpelluntur nisi in casibus vbi spāliter nō debent cōpelli vt dictum est.r hec dicunt tan.r vin.r alij contrarium dicunt.p̄ut dictum est. Sed supradictis omnibus rationibus pōt de facili responderi. p̄m illos qui dicūt.q̄ sp cōpellendi sunt testes.nisi agatur criminaliter tantum.dic q̄ nul|la criminalis erat questio inter ep̄um r capitulum.sed ciuilis tantum.vt patet in integra in quinta cōpilatōe scz cōuentio r reconuentio. Et q̄ dicit testes q̄ nominati fuerint cogatis veritati testimoniuz perhibere.si gratia odio vel timore se|subtraxerint.p̄terq̄z super crimini|bus.sic debet intelligi q̄ testes in ciuilibꝰ cōnibus sunt cōpellēdi.sz in crimi|alibꝰ ñ debēt cōpelli.r sic papa p̄ui dit hic nouū ius.r sic ꝺctū nullū ꝺ istos.r sic nō oporet vt dicūt.q̄ hic erat cōtrouersia inter ep̄m r capl̄m sup pluribus articulis ciuilibus r sup crimalibꝰ.r q̄ isti erāt p̄curatores ad excusatōes tm̄ allegādas.vel q̄ dati erāt l.cōte.ista stare non p̄nt.vt pz in antiqua vere.r p̄ iura p̄dicta. ciuilis eni r criminalis.qō nō cōcurrunt simul. imo criminalis p̄eiudicat ciuili.iij.q.vl.ꝯ.aliq̄n.sz ma|gis equū videret q̄ sp cōpellerent q̄ litercūq̄z agatur.ne crimina remaneant ipunita.dū tm̄ non criminaliter di recte.ne p̄ viles p̄sonas quis cōdēnet.ar.ꝺ.j.de sen.ex. fame.cū suis concor.ibi positis.r ar.j.de collu.c.i.r.ij.r vl.r.s.ti.prori.cum causam.ꝯ. testes autem.rc.r.s.e. super his.r.c.cum contra.r.j.c.prori. Inno.iij.dicit q̄ vbi non est peccatum tacere id super quo testes indu|cuntur non sunt compellendi.sed si peccatum est tace|re.compelluntur.

Venerabilis cõiuratoz. Clerici. n. q̃ ꝺ epz suũ faciũt ꝺiuratoz l'isidias ei pauerit. ꝛponẽdi sunt ꝛ tradẽdi curie secl̃ari. vt puniãt. ri. q. i. siqs sacerdotũ. ꝛ. c. ꝺiuratõnũ. ꝛ triu. c. se. laici ꝺo q̃ ꝺ epz suũ cõspiratoz faciũt sũt excõicãdi ꝛ cõione p̃uãdi. xi. q. i. cõspirationum

b ¶ Juramẽto absoluãt. Sed vide. q̃ nõ dẽant absolui cũ iuramẽtũ ñ tenuerit. vnꝺe pot⁹ ꝛuenficiãdi sẽ ñ teneri hmõi iuramẽto ligati. s. t. pr. ꝺstitut. ꝛ. c. iti mauit. ꝛ j. ꝺ accu. oli. ꝛ ita hec absolutio pot⁹ ꝺz fieri ad cautelã siue defectõ. Sic oñq; absoluũt aliq̃. vt possint testificari. s. t. pri. veniens in fi. Preterea. aliq̃ rõne iuramentũ h⁹i ñ tenuit. q; ꝺiurationes hmõi illicite sũt. ri. q. i. siqs sacerdotũ. ꝛ. c. cõiurationũ. ꝛ. c. sequẽtib⁹ q̃ tale iuramẽtũ ñ ẽ p̃uãdũ. cuz vergat i ꝺispẽdiũ salutẽ eterne. j. de iureiurã. si ꝺo. et xxij. q. iij. si aliq̃d ꝛ in mlt̃. c. eusꝺẽ qõnis. ꝛ q; ñ hũit tres comites vt. e cã. q. ij. aũaduertẽ ꝺũ. l'lz sit illicitus auctẽ p̃pria nõ ꝺz qs venire ꝺ. ar. s. ve elec. venerabilẽ. Jtẽ hẽs hic. q; soc⁹ cris admittit ad vetegendã ꝺspiratõz. imo certe tenet illã ꝺspiratõz manifestare ꝛ denũciare. vi. q. i. ij. siqs cum militibus in fi. ꝛ lxxix. ꝺi. siqs papa. Jtẽ in defectũ p̃bationis min⁹ idonei testes admittũt qui al's ñ admitterẽt. ¶ ve hẽ. l. pe. ꝛ. iij. q. ij. ij. itẽ fui Rñsio ꝛ p̃t defectũ testiũ admittũtur qui al's admitti ñ debẽt. s. ve elec. cũ ꝺilecti.

c Jscriptur ã auctẽticã. xxv. q. ij. sancim⁹. Auctentica scriptura ẽ q̃ p manũ publicã vel p iudicẽ cũ triũ testiũ l'duoz ad min⁹ subscriptõe l'testimonio facta ẽ. in auc. ꝺ instru. cautel'. ij. sed instr̃a col. vi. l'duoz viroz. s. ꝺ p̃ba. qm̃ ꝺ. l'q̃ hz sigillũ autenticũ. j. c. pr. ꝛ. s. ve p̃ba. p⁹ cessionẽ. Et et scriptura quã facit p̃uatus in p̃nia triũ testiũ. vñ authentica. in auc. ve instr̃oz caut. ij. si tñ qs̃q̃ col. vi. ꝛ ¶ po. in pig. ha. scripturas.

d ¶ Exẽplaria. ¶. ve ꝺẽdo auc. siqs in aliq̃. nisi ipa exẽplaria sũpta ꝛ publicata sint iudicẽ auctẽ. ¶. ve testa. publicati. ꝛ. j. e. c. vl. ar. ¶. ve iure ẽphi. l. vl. ij. ꝛ siqꝺẽ ꝺns circa fi. ¶. ve re iudi. gesta. Sz pone q; ita papa mãdat. p̃cedatis fm tenoꝛẽ prioꝛ l'raꝛ. ꝛ prime l'e ñ cõparẽt. nũq̃d poterũt p̃cedere. Dicas q; ñ nisi p̃ma forma pri⁹ appareat p̃ iura p̃dicta. l'nisi plẽ tenoꝛ prioris rescripti nõ cancellari ñ viciati. j. ꝺ bull'. cũ oli. nã p̃ l'as vltimas ñ ꝺat iurisdictio. l'si ꝺat ñ ꝺstat p̃ eas ꝺ prioꝛi forma. ꝛ iõ nõ põt p̃cedi p̃ripas sic nõ tenet qs̃ ereꝛ sniam. nisi ei fiat fides ve iurisdictione. s. ve offi. ve le. cum in iure.

Scripta ꝺo auctẽtica. Jnstr̃a publica perpetua firmitate nituntur ad dãnũ ꝛ cõmoꝺũ vtriusq; p̃tis. ar. liij. ꝺi. c. ij. xij. q. ij. siqs ve clericis. ꝛ. s. ꝺ pac. cũ p̃ꝺẽ. iij q. iij. ij. itẽ sepe fit. ¶. ꝺ fi. instru. i ercendis. priuata ꝺo ab aduersario scripta ita q; stet l'a q̃cunq; ꝺũmõ p̃bari testiũ subscriptione fulcita sint. in actõe psonali robur obtinẽt firmitat̃. i aut ve instru. cau. ij. siqs ꝛ siqs. ꝛ talis scriptura ꝺz auc̃. vt ꝺ p̃z. In reali ꝺo actoe instr̃z manu publica cõfectũ ponit̃ tali instr̃o p̃uato nisi p̃uatus instr̃m hẽat cruz vel ãplius subscriptoz testiũ. ¶. quipo. in pig. ha. scripturas. Priuata ꝺo instr̃a valẽt in p̃iudiciũ illoꝛũ q̃ ea scribũt. ¶. ve nunp̃. generaliter ꝛ. ff. ꝺ posi. publica. ij. vl. ad cõmoꝺz vero eoꝛ minime ¶. ꝺ proba. instr̃a rõnes exẽplo. lau.

f ¶ Publicã manũ. i. p notarium q̃ seruus public⁹ ꝺz ff. rem pupilli saluam foze. l. ij. g ¶ Appareant. rõnes subscriptionis. in auc. ve fi. istr. ij. ij. col. vi. vin.

h ¶ Sigillum. Sed quod dicimus auctẽticũ sigillũ. sigillum auctenticum ꝺicitur sigillum episcopi. ꝛ ei creditur q̃ꝺiu contrarium non ostendatur. s. ve p̃ba. possessionẽ. ꝛ. xi. q. iij. cure. Jtem sigillum capituli. s. ve p̃ba. c. ij. lxxij. ꝺi. in nomine ꝺomini in fi. Jtem sigillum alicuius p̃ncipis secularis cui creditur de consuetudine. j. e. cum ꝺilectus. item ar. xix. q. ij. statuimus ꝛ. ff. de custo. ꝛ exhi. reoꝛum ꝺiuus. in auc. de instru. cau. ꝛ fi. ij. sed siquis.

Ex litteris. postulauit. quod de iure petere potuit. cum sit cõmune instrumentum. imo iudex teneatur illud p̃tibus exhibere. s. de ꝺila. p̃terea. quod si non fecerit appellari poterit. j. e. g. perpetuus. nam ꝛ p̃pria instrumenta tenetur quis alteri parti exhibere erquo vtitur illis in iudicio. j. e. c. p̃ori. ꝛ. c. contingit. ꝛ ¶. e. l. vlt. cum ea vult arguere falsitatẽ vt ibi ꝺicitur.

k ¶ Abrase sunt. vnde videbatur ꝺubitandum. quoniam rescriptum debet apparere non vitiatum non cancellatum. ¶. de edic. ꝺiui hadri. tol. l. vlt. ꝛ fine reprehensione bullet charte vel litterę. j. de p̃uile. cum olim. Et hoc intelligo verum vbi est ius qõnis. ꝛ vbi papa tñdet

testimonium veritati. Greg.

De fide instrumentorum.

Jscripturam authenticam[c] non videmus. ad exemplaria[ꝺ] nihil facere possumus Alexãder. iij.

Scripta vero auctẽtica[e] si testes in scripti tenore[f] serint. nisi per manum publicam[g] facta[g] fuerint. ita q; appareant[g] publica. aut auctẽticum sigillum[h] habuerint p quod possint p̃bari. non videtur nobis alicuius firmitatis robur habere. Idem.

Ex litteris vestris accipimus q; cum cã que inter mgr̃m. a. ꝛ. r. super capella de ambitoria vertitur ꝺ mãdato nostro susceperit[k] terminandam. prefatus. r. litterarũ sibi copiam fieri postulauit[l]. Qui cum eas argueret falsitatis. q; in narratione facti abraseꝛ[k] sunt. vbi scriptum est. iura parochialia. ꝛ infra. ¶ Dicimus q; p̃pter abrasionem illã iudicari false non possunt nec

uiure. sed in narratõe pñt abradi. qz hoc ad ius ñ ptinz sed ad qõnẽ fidei. i. facti. ℒ. de testa. si vnus. qz ñ staẽ tali narratõni. nisi illud ꝓbetur. nec ðz ꝓter ea vitio sum re scriptũ si de eadẽ manu rasura reposita ẽ in loco ñ suspecto si vero lre eẽnt clause. tũc nõ nocet. ar. ℒ. de fi. instru. cõparatiões. ℨ. ℒ. de testa. si vn⁹. Iau

¶ In possessiõibus. i. in noib⁹ possessionũ. sed i noĩbus actoris vl rei vel iudicꝫ. ibi oio rasura esset suspecta. Itẽ si esset ibi falsum la tinũ suspecte sũt lre. s. de fideiuss. ad audiẽtiã

Accepi⁹ mus ualeãt. Als enim nec redarguiri pñt nec ẽt sciri qd deberet fuari per ipa. qõ totũ est ipsaz inspectõne de pbendiꝯ. ðpui. dilecti ℨ. c. postea ℨ. c. pri. ℨ. ecui. di. bñ qdẽ. nec possum⁹ iudicare ð lege. nisi ea pspecta ff. de legi. in ciuile Et q̃ priuilegiũ ℓin stim vult arguẽ falsitatẽ. prio iurabit q calũniose ℔ nõ dicat. als non audiret nec daretur ad inspiciẽdũ ℒ. ð fi. instru. l. vl. q̃ intelligiẽ. cũ agitur de falso crimi⁹ naℓ rũe inscribit accusator. vt ibi ðz. Quidã intelligũt. l. istã cũ agitur ciuiliter de falso.

ẽt haberi suspecte. pserti ℨ cuz priuilegia in possessionib⁹ abrasa dãtur. ℨ lre in narratõe facti si erratũ ẽ. possit incũctãter abrasi. Idem eboza. epo.

Accepim⁹ lris ꝙs abbas scĩ augustini ↄ cantuarien. archiepm trãsmisit. ℨ ifra. Cũ priuilegia ñ inspecta ñ valeant. argui falsitatis ℨ difficile sit ℨ piculosũ ea apõse. ap. erhiberi pcipim⁹. vt l'erhibeãt eidẽ arciepo ĩ claustro pdictor fratrũ l'in alio loco ↄ gruo ℨ securo" vsqz ad natiuitatẽ primã sancti ioannis baptiste. Si vero nec venerit nec sufficientẽ rõsalẽ miserit. ei petuũ silentiũ ĩponat⁹ ipa vlterius arguẽdi⁹. Interi ãt nolum⁹ illa priuilegia vacillare⁹: ſz pcipim⁹ sniaz q̃ eor obtẽtu⁹ supstatu monasterij lata est ĩ uiolabiℓr obseruari. ℨ ifra. Jubemus ẽt vt archiepz in inspectione priuilegior⁹. rij. hominũ numero faciatis esse contentũ ¶ elestinus tertius abbati sancti secundi.

Contigit iterdũ. vt dicit⁹ q̃ qñcunqz cũ aliq̃ litẽ habet⁹ priuilegiũ de

r ¶ Priuilegiorum. vel ẽt in pte ipor. ℸ. c. preori. ℨ. ff. de eden. ℸ. i. ℸ. ij. b.

Contingit. erhibere. Et nõne isti erãt rei. quare gcõungũtur sua instra pti alteri erhibeꝫ ↄ illõs. ð pba. c. i. ℨ. ij. q. iij. ℸ. itẽ i criminali. ℣. q̃. intẽdit. ℨ. ℒ. de eden. q̃ accusare Sed nõ contradicunt illa qz isti vsuri erant in iudicio illis priuilegijs. ℨ iõ aduersario illa edere teneb⁹ ntur. ff. de eden. l. i. ℸ. edẽda. nam ℨ actor reo ℨ reus actori tenet edere oia quibus vsurus est. ℒ. de eden. l. vlti. de hoc dicitur. ℸ. e. g. ppe tuus. b.

strũ aduerse pti cogimini plenie exhibeꝫ. Cũ accidit. q̃ occasiõe vni⁹ capℓi sup q̃ oueniunt plurĩa litigia suscitãtur ℨ ifra. Cõsul. v. t. rñdemus vt qñcũqz sup exhibẽdo priuilegio l'indulgẽtia seu instrumẽto fueritis requisiti. presente iudice aut aliquib⁹ prudentibus viris putat⁹ ab ipo audiente pte cõtraria tñmodo recitetur. ita q̃ si tñ sup vno capℓo qõ fuerit illud ℓ solũmõ rescribat. ℨ aduerse pti copia ei⁹ fiat. Inno. iij. mediolanen⁹. archiepo

Fit dilectos. g. filios abbatẽ sci dõati de scozula ℨ. b. procuratoꝛez tuũ sup subiect⁹ articlis diu fuit ĩ nõ auditorio litigatũ Petebat si q̃dẽ⁹ abbas ℓ noĩe mõasterij sui a pfato procuratoꝛe⁹ nomĩe tuo mediolanen⁹. ecclie restitui monasterio mẽorato pretũ scozule siũ serti cũ honoꝛ ᵈ districtu iurisdictione loci pfati. dicẽs ad mõasteriũ hec oia ptinere hocipm dicens ð hominibus qui habitant in curte bini⁹ eñ. ℨ tenent res monasterij in gralia. de quibus monasteriũ

¶ Prudentibus viris putat⁹ ab ipo audiente. ff. de eden. argentarius. ℸ. edi. autẽ. alia vero capitula non debent edi. sic ℨ quandoqz retinetur clausula testamenti que alicui ingerit ignominiam. ℒ. quemadmodum testa. aperi. l. iij. ℨ. ff. e. ti. l. ij. ℸ. ij. b.

Inter dilectos. petebat abbas. halens, mandatũ a capitulo suo. als nõ audiretur. s. de trãsac. c. cõtingit. nisi cauisset de rato. s. de offi. dele. cozã. de ðiri. s. de rescrip. edoceri.

¶ Procuratoꝛe tuo. ℨ ita est conspiciendus libellus in persona procuratoris nomine ecclesie. ar. ℒ. ð epis. ℨ cle. omnes. ℸ. hoc nihilominus. de hoc dictum est. s. de elec. querelam.

¶ Cum honoꝛe. Et sic pz. q̃ libellus generalis potest offerri. s. de resti. spo. cum ad sedem. vbi de hoc plenius dicitur. s. de libel. obla. c. ij. i

¶ Suscitantur quod esse nõ ðbet imo potius iudex pspicere ðz. ne liꝛtes et litibus oriantur. ff. ð arbi. ñ distinguemus. ℸ. quesitum. ff. si cer. pe. quidem. ℨ. ff. ð le. iij. fidecõmissa. ℸ. siqs. ℨ. ℨ. ff. ð dã. infec. qui bona. ℸ. vl. ℨ. ℒ. de iudi. aptissimi. ℨ. ℒ. de sacrosan. ec. l. vl. vñ ille q̃ petit sibi fieri editionem instroꝛ. iurare debz q̃ p calũniã hoc ñ faciat. ff. ð edendo siquis er argentarijs. ℸ. exigiẽ. ℒ. quẽadmodum testa. aperi. l. iij. b.

¶ Judice als non tenetur. nam coram iudice ℨ presente alia parte hec fiũr faciẽda. ar. ff. de interro. ac. volu. it. ℸ. quod ait ℨ. l. vl.

¶ Illud solummodo. ff. de eden. argentarius. ℸ. edi. autẽ. alia vero capitula non debent edi. sic ℨ quandoqz retinetur clausula testamenti que alicui ingerit ignominiam. ℒ. quemadmodum testa. aperi. l. iij. ℨ. ff. e. ti. l. ij. ℸ. ij. b.

¶ Inter dilectos. petebat abbas. halens, mandatũ a capitulo suo. als nõ audiretur. s. de trãsac. c. cõtingit. nisi cauisset de rato. s. de offi. dele. cozã. de ðiri. s. de rescrip. edoceri.

¶ Procuratoꝛe tuo. ℨ ita est conspiciendus libellus in persona procuratoris nomine ecclesie. ar. ℒ. ð epis. ℨ cle. omnes. ℸ. hoc nihilominus. de hoc dictum est. s. de elec. querelam.

¶ Cum honoꝛe. Et sic pz. q̃ libellus generalis potest offerri. s. de resti. spo. cum ad sedem. vbi de hoc plenius dicitur. s. de libel. obla. c. ij. i

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Obtinuerat in iudicio possessorio. Sz si obtinuit i possessorio. q̄l'e mō petit cū hūerit possessionē. Dicas q̄ obtinuit i possessorio cā rei fuāde. s. de iudi. eramiata. Iz archiepūs recup̄aut possessionē infra annū offerēdo cautōz corā epīs regn̄. ⁊ mutin̄. ⁊ p̄terea monasteriū n̄ steterit in possessiōe. Iz archiepūs. s. de seq̄stra. ad hoc.

b ¶ Addēdi. Dicūt q̄dā ar. huius lre. q̄ vba ista sp̄ fuit ponēda i hūelio. ar. insti. de act. §. si min⁹ Iz n̄ ē necesse. q̄ ponāt nisi q̄s velit ponere ad cautelā. q̄ vsq̄ ad li. ote. p̄ mutari l' addi vel diminui hūellus. ¶. de edē. edita actio. de hoc dictū est. s. d hūe. ob. c. q̄.

c ¶ Pertinere. vbū istd̄ p̄tinere latissime p̄z. ff. de verbor sig. vbū itkud p̄tinere. vñ p b'de durit in iudiciuz q̄cād iuris hēbat in reb⁹ ill' erā nullā cām adiecit. ff. de excep. rei iud. ⁊ an eadē. §. actōes ⁊ de hoc dixi. s. de libel. ob. ca. q̄. ⁊. q̄. ⁊ q. viij. hūellor.

d ¶ Conferebat tāq̄ dñs predicti comitē q̄ feudum alienare n̄ possz sine hnia dñi. vt i constōe federici d feudis. ⁊. ¶. de iur ēp. l. vl. ⁊ ar. j. de vte. p⁹ diuo. fisti. nup. Iz hec collō ad alia ⁊ confirma⁹ ad alia ferē. vt. j. sesē. e. c.

e ¶ Et sup̄. Boult dicere lra ista. q̄dā testes dicebant q̄ monasteriū possederat a. lr. annis citra. alij dicebāt q̄ p̄r. l. ānos. ⁊. s. Iz vere n̄ p̄bāt. q̄ si b fuisset p̄batuz obtinuisset mōasteriū. ⁊ iō dicitur nitebat p̄bare

f ¶ Cōsumptuz Cōsūptio l' ratio o est in oībus iudicū in data in remotōe appellationis vt dictum est. s. e. ex litteris

g Indictionis. Indictio. n. cō suevit poni in p̄iuleḡs ⁊ instr̄is. vt hic ⁊. xiij. di. in noie dñi ⁊. lxxij. dis. in nōie patris. in fi. ⁊ ānī dñi sūt ponēdi ⁊ nomē imperatoris ⁊ mēsis vbles. ⁊ b totū legi i auc. vt nomē ip̄atoz

obtinuerat [a] in iudicio possessorio per sniaz epi vroñ. Hec omnia petebat cum omnibus fructib⁹ inde p̄ceptis: saluo in oībus iure addendi [b] vel diminuendi satagens comprobare omnia q̄ p̄missa sunt ad suuz monasterium pertinere [c].

Primo per p̄iuilegium lītar di comitis quondaz epi lucani qui monasteriū ip̄m funda uerat. ⁊ ei q̄ p̄missa sunt donauerat vniuersa. Secundo per instrumētū sentētie asti quondā mediolanensis epi scopi quam ex delegatione loduici imperatoris tulit super his pro monasterio contra. a. p̄efati lintardi nepotem. qui super eis monasterium molestabat. Tertio per p̄iuilegia romanorum imperatorum et p̄sertī lxmici qui p̄missa omnia monasterio cōfirmabat vl' etiam conferebat [d] Quarto per instrumenta locationū q̄s fecerant diuersis personis abbates monasteriī memorati. Testes quoq̄ produxerat per quos nitebatur probare [e]. q̄ monasteriū a. lx. annis ⁊ citra. ⁊ a. l. annis ⁊ supra [f] possederat supradicta. ⁊ q̄ fama publica erat. ea omnia p̄efato monasterio a iamdicto lintardo fuisse donata. Sed contra p̄iuilegium donationis a p̄cu ratore tuo multa fuerunt obiecta. Primo q̄ ibi maxime apparebat cōsumptū [f]. videlz in ānotatiōe indictōnis [g]. vbi potuisset falsitas facilius dep̄hendi. Secūdo q̄ cū charta vetustissima videretur [h]. recēntior apparebat scriptura. tanq̄ nouillo tempore facta fuisse

tris ⁊ mēsis vbles. ⁊ b totū legi i auc. vt nomē ip̄atoz vocumēt̄ p̄eponat col. vi. Editio tñ instroz. dz fieri anuersario fine die ⁊ p̄sule ⁊ indictione ⁊ annis dñi. q̄ inspectio instroz p̄stat mām fabricādi falsum. ff. quēadmodū testa. app. l. ij. §. die autē. nisi q̄s vellet agere d falso. vt hic. ⁊. ¶. d hē. ⁊ cōmit. sti. optimā. Nō q̄ quid sit indictio ad hoc vt sciās an instz falsū ex indictiōe discernat. Est enī indictō quidā numerus annoz cōstās ex tribus lustris. i. xv. ānis. et dz poni i p̄incipio cuiusl'ibet instr̄i vt dictū est. incipiēs a prima indictōe p totū annū dicit indictōe prima. i. sc̄do āno dicit indictōe. ij. ⁊ sic vsq̄ ad. xv. ⁊. xv. anno finito iterū incipit a p̄ma indictōe. ⁊ sic fiet p̄petuo. Si q̄ vis scīr falsitatē instr̄i vel p̄iuilegū p̄ iudicti onē vide q̄t⁹ ān⁹ dñi ponat̄ instro ⁊ quota indictio ibi p̄ponat̄. ⁊ illos annos dñi diuidas p. xv. et q̄cq̄d supest a. xv. ita q̄ n̄ cōpleat. xv. additis ibi mlb⁹. tal dz ē indictio i instroz si n̄ ē ibi tal' indictio. falsū est instrm. Et hec ē regula ad inuenien dū indictōz. Tres ānos dñi appone p indictōib⁹ regulariter. ⁊ p̄tire p q̄n denū numez. q̄ tus numerus remanet infra. xv. tāta est indictio. ⁊ si cā diuisiōe remaneāt. xv. tm. xv. ē indictio. Dñi vl⁹ Si p q̄ndenos tm̄i diuiseris annos. Dis tm̄ ad iuctis indictō certa patebit. Si n̄ hēs excedit quidē na indictio erit

¶ Tertio q̄ falsum sigillum vitiose videbat̄ appositum eo q̄ a media parte sigilli apparebat quedam imago non cum mitra in capite. sed pilleo nec induta pontificalibus sed regalibus indumentis. tenēs in manu nō baculū pastoralem. sed q̄si ceptrū regale. cuius facies nō apparebat integra sed dimidia [i] tanq̄ in illa medietate respiceret aliam medianque tñ tota vacua remanebat sed quedam imago videbat̄ ex ea fuisse veleta. quia cera in ea parte nec in colore nec i planicie relique parti similis apparebat. vnde non episcopi. sed imperatoris videbatur fuisse sigillū quod in vna medietate cesaris imaginem exprimebat. ⁊ in altera medietate p̄sumebatur vel filij vel cōiugis imaginē habuisse. ⁊ am in ipo sigillo nulle alie lre apparebant. nisi que nomē p̄priū cū hac adiectione dei gratia designabant. Sed cū p̄priū nomen ipsius episcopi fuerit lintardus. in noie p̄prio quod exprimebat sigillū. delete [k] fuerant due litter. secunda que erat inter. l. ⁊. t. ⁊ sexta que fuerat inter. r. ⁊. v. ita q̄ si secunda ⁊ sexta fuisset. i. p̄oculdubio non lintardus sed lotarius legeretur. quod etiā inōcōuincī poterat. q̄ fm dispositōz aliaz lraz inter. l. ⁊. t. non erat spacium nisi q̄ potuisset vnā litteram cōtinere. cū fm integritatē huius nominis lintardus inter. l. ⁊. t. due litterr sint diuerse. Preterea inter. r. ⁊. v. tam modicum erat spacium. vt in eo nec hec litte

so. vt hic. ⁊. ¶. d hē. ⁊ cōmit. sti. optimā. Nō q̄ quid sit indictio ad hoc vt sciās an instz falsū ex indictiōe discernat. Est enī indictō quidā numerus annoz cōstās ex tribus lustris. i. xv. ānis. et dz poni i p̄incipio cuiusl'ibet instr̄i vt dictū est. incipiēs a prima indictōe p totū annū dicit indictōe prima. i. sc̄do āno dicit indictōe. ij. ⁊ sic vsq̄ ad. xv. ⁊. xv. anno finito iterū incipit a p̄ma indictōe. ⁊ sic fiet p̄petuo. Si q̄ vis scīr falsitatē instr̄i vel p̄iuilegū p̄ iudicti onē vide q̄t⁹ ān⁹ dñi ponat̄ instro ⁊ quota indictio ibi p̄ponat̄. ⁊ illos annos dñi diuidas p. xv. et q̄cq̄d supest a. xv. ita q̄ n̄ cōpleat. xv. additis ibi mlb⁹. tal' dz ē indictio. ⁊ si n̄ ē ibi tal' indictio. falsū est instrm. Et hec ē regula ad inuenien dū indictōz. Tres ānos dñi appone p indictōib⁹ regulariter. ⁊ p̄tire p q̄n denū numez. q̄ tus numerus remanet infra. xv. tāta est indictio. ⁊ si cā diuisiōe remaneāt. xv. tm. xv. ē indictio. Dñi vl⁹ Si p q̄ndenos tm̄i diuiseris annos. Dis tm̄ ad iuctis indictō certa patebit. Si n̄ hēs excedit quidē na indictio erit

o est in oībus iudicū in data in remotōe appellationis vt dictum est. s. e. ex litteris

g Indictionis. Indictio. n. cō suevit poni in p̄iuilegiis ⁊ instr̄is. vt hic ⁊. xiij. di. in noie dñi ⁊. lxxij. dis. in noie patris. in fi. ⁊ ānī dñi sūt ponēdi ⁊ nomē imperatoris

h ¶ Videretur. Nota q̄ ex qualitate falsitas charte d p̄hēnditur. j. de fal. c. licet. §. eos. ⁊ fit comparatio charte ad litteram. sicut alibi fit cōparatio scripture ad scripturam. ¶. de fi. instru. comparationes vin.

i ¶ Dimidia. Ad hec enī vt sit auctēticū debēt apparē

characteres ⁊ orbita. ff. qui testa. facere possit. ad testiuz §. signū. ⁊ de pe. di. ij. principiū inqt. ℣. q̄d nāq̄ boni ⁊c

¶ Delete. Non enim dicūtur littere signate. vbi no men test. ff. qui testa. facer pos. §. siquis ex testibus. Et siquis non habet ꝓprium sigillum alieno signare potest

C. de testa. si vnus

Sed ex prīmēduz est hoc. vel forsitā nō tenet hoc in ꝺi cibus p̄cipue ma gnarū rerum ⁊ ēt principuz. j. ō ap. significauit. ⁊ lre ille ꝛelete fuerant de ipsa cera sigilli

¶ Due littere. scz. v. ⁊. i.

m ¶ Publica manu. Sed nōne sufficeret priuata habens subscripti ōnem tnum testi um. L. q̄ p. i pig. scripturas. ⁊. xvi. q. ij. §. potest. ℣. si autē. rūdent q̄dā q̄ non. nisi testes viuāt. ar. e. c. ij.

n ¶ Magis po terat tamen alio modo ꝓbari. vtz fuerit henrici l'lo douici. videlicz p cronicam impa toꝛuz et annis do mini et indictio nc. b.

o ¶ Litur. i. can cellature siue ra sure. alibi dicamē inter. ira. C. de te sta. si vnus

p ¶ Profiteret. id ē cōfitebatur p se scripsisse comple tionem mstrumē ti. in auē. de tabel. §. i. ⁊. j. de priuile. cum olim.

q ¶ Mentio. nō in priuilegijs mē tionem esse facie dam sententie vt hic videt ⁊ etiam cōpositionis. j. de dci. et multiplici sic etiā in rescipt̄ facienda est men tio de priuilegijs e. de rescrip. cū oꝛ dinem. ⁊ vnuz re scriptum dcet fa cere expressaz mē tiōz de alio rescripto ad hoc vt ipm tollat. s. de ꝛo. ⁊ cōtu. et hīs. itē vnū priuilegiū de alio. s. de rescrip. veniens.

r ¶ Acta. Sic. e. ō testi. veniēs. ij. q. v. interrogatū. Hec regula ponitur. j. de iudi c. pe. vbi de hoc.

s ¶ Nocumentuz. illas enim posset repꝛobare. ſz cogi ra. d. que maius occupat spa cium sed hec lra i q̄ minimum occupat videretur formata fu isse. ¶ Rursus cū cera sigilli ab interioꝛi pte vetustissima essz. cera que posita erat ab ex terioꝛi parte. quasi ad conser uationem sigilli recens erat ⁊ mollis. Quod cum diligēter inuestigatum fuissz. certo cer tius est comptumq̄ su bvetu sto sigillo charta fuerat perfo rata ⁊ per glutinum noue cere que fuerat posita exterius q̄si ad conseruationem sigilli vi tiose fuit ipi charte subiūctū Eadem falsitatis specie per vi tiosam videlicet appositionez sigilli. cetera fere priuilegia ro manoꝛum imperatoꝛum p̄ter priuilegia henrici vel falsa rep ta sunt vel falsata. Sed ⁊ ipm henrici priuilegium ad fidem instruendam non videbatur suffi cere. quia nec erat publi ca m manu confectum. nec si gillum habebat auctenticum. eo q̄ erat ex media fere parte consumptuz. nec plus de noie proprio nisi vltima medietas videlicz icus. nec de ceteris lit teris nisi hec adiectio dei gra tia comparebat. ita q̄ ex litte ris ipis non magis n poterat comprobari fuisse sigillum hē rici quam lodouici. Instrum tum quoq̄ sententie multis modis inueniebatur suspectū tū quia q̄dam in ipso appare bant liture o. tū q̄ subscriptō notarij videbatur manus al terius fuisse q̄ subscriptio in strumēti. cum tū notarius in subscripitōe p̄fiteretur p. se in strumentum manu ꝓpria con scripsisse. Littera quoq̄ recē tioꝛ videbatur q̄ charta. et a qua videbatur incaustum esse ctum. vt antiquius appareret In oībus aūt impialib̄ pui legijs q̄ posterioꝛa fuerāt. nul la est habita mentio q de snīa. q̄uis in eoꝛ aliquib̄ mentio facta fuerit lintardi. qui dice batur donatianē feciſe. Poꝛ ro si legittimum esset instru mentum snīe per illam tamē sentētiam nullum mediolan archiepatui p̄iudicium po terat generari. cum ipa sen tentia lata fuerit inter alios. ⁊ res inter alios acta alij non p̄iudicet. Nec attestationes q̄ continebantur in instrumē to sentētie per quas legitima donatio lintardi videbatur esse probata poterant eidem archiepiscopatui nocumētū aliquod irrogare. cum ītr alias personas et in alio iudicio recepte fuissent. Ceterum me moꝛati henrici priuilegiuz q̄ō non solum confirmationis. ſz etiā donationis videbatur fu isse. vſi reꝛ dñium donataꝛū intelligi forte poterat mona sterio acquisitū. q̄uis ex foꝛ ma petitionis r q̄ in ipo p̄ulegio declaratur. cōfirmatoꝛiū videretur fuisse vt tū itelliga tur eo mō quo magis v posset valere. distinguendū videbat vt idē hēricus alia donaue rit alia cōfirmauerit. cū eadē le gittie nequissent confirmari parit ⁊ dōari. cōfirmari tanq̄ p̄ꝛ hīta ⁊ possessa. donari tā q̄ tunc tradita ⁊ concessa. ac p hoc illa nō poterant intelli gi p. p̄ulegiū illud donata sed cōfirmata. cū iurta legū sāctio nes quod meuz t est. ex alia cā non poterat. ar. s. de testi. cum causam. ⁊. c. constitutus ⁊. c. veniens. ij. cum inter alias personas recepte fuisset. Sed si in alio iudicio tantum ⁊ inter easdem personas recepte fuissent tūc tenetur illas ratas habere si sint pu blicate. ar. L. de h. causa iuxtmus. ⁊. s. de ꝓba. c. vl. ⁊. s. de testi. causaz que ⁊ idem est si coram arbitro recepti sc cum distinctione tamen illius legz C. de testi. l. vl. ⁊. s de testi. c. pñtar. b.

t ¶ Petitionis. ar. q̄ responsuz cō formanduz est pe titioni. ff. de inter. acti. de erate. Itez ar. q̄ ex forma pe titionis formāda est snīa q̄ ex peti tōne apꝛet quā liter ⁊ de quo sit ac tum. j. ō accu. q̄ liter ⁊ quando. et j. ō simo. licet hēli. Et est ar. q̄ libell9 sit vandus. alꝛs ō predictis constaꝛ non posset.

v ¶ Quo magis posset valere. fic g facienda est inter pretatio. vt res ō qua agitur magis valeat q̄ pereat. j de ver. sig. abbate. j. de priuil. in his rū. q. ij. siquis de fuis. ⁊. ff. ō re. du. q̄tiens. ⁊. ff. ō ver. ob. quotiens i sti pu. ar. ō. s. de offi. vele. cū sup. ⁊. ff. de iure codici. l. i. ⁊. ff de re. du. i ābiguo ⁊. ff. de hēre. instī. q̄ tiens

x ¶ Requiuissēt ⁊ ita talia debent esse subiecta. q̄lia permittunt predi cata. lau.

y ¶ Confirmari. videtur q̄ idez n possit dare ⁊ cōfir mare. ff. de iurisd. o. iudi. ⁊ quia. sed contra videtur. lr iij. dist. in synodo ⁊. xxiij. di. i nomle domini. ⁊. s. de el. cum inter canonicos.

z ¶ Quod meū est. fic. inst. de acti. §. sic itaq̄. ff. de acq. pos. possideri. §. et pluribus. ⁊ instītu. de lega. §. sed si. ¶ de contrahen. emptio. cum res. ⁊. l. si mater. ff. de cōtra hen. emptio. sue rei. C. de iure do. auia. argu. vbi dicitur

q̄ cū patri iā ꝓuisū sit ꝙ legē. vl hēat actōz ad repetēdā
dotē. si pactū faciat. nō nascit ex hac actō cū iā eā hēat a le
ge. ea tñ possessio pluribꝫ ex causis habet. ff. de acqui. pos.
possideri. §. ex pluribꝫ. Iz enī vnū sit genus possessiōis mlte
sūt eiꝰ spēs. vt ea. l. possideri. §. vl. Licet si ex pluribus
causis possit fieri
traditio rei. ar. ff.
de sol. cū qs. §. ō pe
culio. ex vna tamē
dōnū acq̄rit. ar. ff.
ad. l. fal. tūdo. ꝛ. l.
si a me. ꝛ. C. locati
ad ꝓbatōz. Prete
rea ex hac vī. q̄ si ali
q̄s plures titulos
sui dñi assignet.
cū hac eē nō possit suc
cūbat. ar. j. ō eōce.
p̄b. pō electōz. ꝛ. C
de ōhē. ēp. l. iij. ꝛ
l. si ancillā. tñ licz
rōe vniꝰ tituli sit
effectꝰ dñs. rōe al
terius tituli cōpe
tit ei exceptio. Iz il
le titulꝰ nullꝰ vi
deat. ff. de excep. l.
nemo.

a ¶ Nec accessō
riū. Istō regl'arit
verū est vt si ꝑtic
pale nō tz uec acces
sōriū. C. ō le. non
dubiū ꝛ. j. ō tu. pō
diuoꝛ. resti. ꝛ si ne
cesse. ꝛ. e. de fo. cō
pe. si diligēti. ꝛ. s. ō
ele. q̄l'r. ꝛ. ff. ad ma
cedo. creditorē. ar.
ō. j. de iureiu. hebi
tores. et. C. si ad
uersus vēdi. l. i. et
ff. q̄ mo. vsufru. a
mit. q̄d tū i ꝑti. ꝛ
l. ꝑcedē. ꝛ illa spā
lia sunt. Item ō. C.
de epis. audi. auē. hereticus furiosi. vbi tz legatū ꝛ nō tz testamē
tū sz illud fit in odiū filioꝝ qui negligūt patrem

b ¶ Locatio. Sz ō falsuz videre ē. q̄ si ego locaui tibi
domū. tu nō potes mihi referre eōnē dñi. ff. de pig. ac. si
pignore. ꝛ mel. C. locati. sic ꝺductōnis. ff. cōmodati.
ita vt. Sed vꝝ est q̄ nō referat q̄ō dñi. si agat illa actōe
q̄ oriē ex pignoratitia l' cōmodati l' locati. sz sec⁹ si agat
reali actione. q̄ illa nō ꝓponit tanq̄ ex cōmodatarū vel
inquilinū. sz q̄si ex quēlibet possessōre. ff. ad exhibēdū de
eo. §. i. ꝛ verba ista sūt sūpta. C. locati ad ꝓbatōez ꝛ. ar.
ad ls. C. de ꝑscrip. xxx. vel. xl. annoꝝ male agit. ꝛ. C. de do.
cēsualis. ꝛ cōductoꝛ rē cōductā locare pōt. ff. locati qui
insulam. ꝛ. C. e. ti. nemo.

c ¶ Procuratorē. Hic q̄ formant sīnia in ꝑsonā ꝓcurato
tis. Cōtra. s. de ꝓba. Iz. De hoc no. s. de elect. q̄relam

d ¶ Peritoꝝ. q̄ cū obscura sūt iura ꝓtiū. iudicandū est
ꝓ reo. vt hic dicitur. ꝛ. s. de ꝓba. ex litteris. c. in pūtia. et.
iij. q. ij. indicas. ꝛ. ff. de ac. ꝛ ob. arrianus. ff. de pe. respiciē
dū. insti. de interdi. §. cōmodū nisi in liberali cā. ff. ō ma
numis. l. antepenul. ꝛ. ff. de re iudi. inter pares. Item si
agatur de inofficioso testamēto. potius ꝓ testamē
to. iudicatur. ff. de inoffi. testa. si pars iudicantium. Item
ꝓ matrimonio. xxx. q. i. siquis acceperit. ꝛ. xl. q. iij. c. f.
ꝛ istos tres casus ꝛ quartum habes. j. de re iudica. cap.
vltimo.

Quod super his. Hec decre. est pars illius j. ōvo
to. quod super his.

f ¶ Absolutōne. a voto ꝑegrinationis.

dinaliū sigilla reꝓrtant. cum
eis sup ipedimētis expositis nō
fuisset de leui credendum. Ad
quod. t. respondemus q̄ siqñ
talibus litteras indulgemus
illis q̄ ꝑsonas ꝛ facultates eoꝝ
rū plenius nouerunt hoc mō
scribim⁹. vt sup impedimēt⁹ b
expositis inquisita diligenti⁹
veritate statuāt circa illos qō
animarum saluti ꝛ succursui
terre sancte magis nouerit ex
pedire. ꝓuidentes attentius
neq̄d in fraudē voti fallacē cō
fingatur. Unō si tales ꝑ sup
ꝓfessionē veritatis aut falsita
tis exꝑssionē litteras nō solū
cardinaliū. sed etiaz nāas nec
solum dubias. sed etiā certas
cōstiterit ipetrasse carere volu
mus i impetratis. ꝛ eis non ob
stantibus k ad voti executionē
compelli.

Idem Ixlensi episcopo

Pastoralis. ꝛ infra. Au
ctoritate ꝓsentiuz du
ximus statuendum vt
cum aliqua decretalis de qua
iudex merito dubitet allegat
si eadem iuri cōmuni sit con
sona. secundum eam non me

g ¶ Ignota. Cū
vero sigilla igno
ta sunt tūceis nō
est standum nisi
sint. v. eo amplꝰ
xcvij. dist. c. i. ꝛ. ij.
si vero obfuscata
sūt. sunt suspecta
vt. s. c ꝓor. ff. q̄ te
sta. facē pos. ad te
stiū. §. si signa. tūc
eni remittunt ad
cōsignatores. vt
agnoscant sigilla
sua. ff. quēadmo.
tes. aperi. siqs er ꝺ
signatorib⁹. ꝛ si q̄s
nō agnoscit suuz
sigillū. nō iō viti
atur. sed susꝑctū
habeat instrm. ff.
e. l. i. in fi. cū ꝺo si
gillū notū est tunc creditur talibus lr̄is etiā in ꝓiudiciū
alteri⁹. s. de ꝓba. post cessionem. ꝛ. c. iq̄. q̄ꝺiu in contra
rium non ꝓcletur. vt ibi

h ¶ Impedimentū. cur votū nequeant adimplere.

i ¶ Carere volumus. quia veritatem debēt littere cō
tinere. quia votum reuocant sic ille que reuocant alias
litteras. s. de offi. dele. ex litteris. ꝛ. s. de ꝺo. ex lr̄is. ꝛ. s.
de rescrip. certum. ꝛ. j. de re iudi. inter monasterium. Et
ita seriem rei littere continere debent. j. de coha. cleri. et
mulie. super eo. ꝛ ita patet hic q̄ littere generales nō ab
soluunt aliquem a voto nec a sententia excōmunicatio
nis. j. de senten. excōi. cum ꝓ causa. ꝛ. arg. s. ō offi. ord.
ex parte io.

k ¶ Obstantibus. denegabit enim delegatus suam co
gnitionem. vbi delegans denegaret cōmissionem. s. de
rescrip. super litteris.

Pastoralis. dissona. Nota q̄ si aliq̄ō rescriptuz
sit contra ius. statim est abiciendum. xxv. q. ij.
rescripta. non enī rōe rescripti recedendū est a
iure cōmuni. vt. s. de rescrip. cām q̄ ꝛ. s. de ꝛa. ꝛ q̄li. cā te
timo auferendum est de manibus tenentis ꝛ dandū est
principi. C. de paga. ꝛ sacrifi. eoꝝ. l. sacer. Sed si non est

cõtra ius sed alʒ sit iniquũ tñc expectandũ est fin man datũ.s.d of.dele.siqñ.ꝛ i auc.vt nulli iudi.§.fi.¶ Si ãt aliqua ꝛecretalis est ꝓter ius.nõ stati eñcie sed ꝓfulie ius perior vt hic dicit.ꝛ hoc ideo.qꝛ cũ inter alias decretales allegatur ꝓsumit q sit decre.ar.xx.q.i.quẽ ꝓgenitores

¶ Si aũt ꝛecretalis obuiat cõsuetudini.pualet ꝓsuetudo.dumõ ꝓsuetudo sit ꝓbabilis et legitime sit ꝓscripta.s.d ꝓsue.c.vl.s.de consti.cũ oẽs ꝛ.s.de eo q mit.in pol.cui ꝛeniissent. nisi princeps ꝙ suũ statutũ intendat tollere cõsuetudinem.ff. de sepul. viola.l.iij.§.diu⁹. alʒ succũbit ꝓsuetudo.j.de re iudi. cũcãm que.

m¶ Consulat.ꝛ interi pendẽte relatõe inder sup sedeat cause.ar.s. de of.dele.lz.ꝛ.l.d rela.l.i.ꝛ.ij.q.i.nomen ꝓsbyteri.

Cum dilectus post publicationẽ.Dubitatio forte fuit illa.qꝛ forte diu tacuit. cũ ꝓtestari vl edere debuisset.ff. de eden.l.i.§.edere.ꝛ §.edenda.vel illa erat dubitatio.qꝛ post publicatõem testiũ ñ lz ꝓducẽ alios testes.vñ videbatur q nõ liceret ꝓducere istrumenta.qꝛ noie instrumẽtoꝝ ꝓtinẽtur testes.s.d testi.co.peruenit.ff. de fi.instru.l.i.Dz nõ est ita.qꝛ in instrumentis nõ timetur subornatio sicut in testib⁹ qua ex multis causis facilius deprehenditur falsitas instrumentoꝝ q̃ testiũ.vt.s.c.iter dilectos.ꝛ.s.de ꝓba.licet vincen.

tuat iudicare: cum non tam ipsius q̃ iuris communis auctoritate procedere videatur Verum si iuri cõmuni sit dissona[l]. secundum ipsaz non iudicet.sed superiorem cõsulat[m] super ea.

I dem episcopo sancti andree ꝛ abbati de broch.

Cum dilectus. et infra Ad secundam questionem duximus respondendum.q̃ vtraq̃ pars põt instrumentum etiam post publicationem[n] attestationum vsq̃ ad diffinitiue sententie calculum exhibere anteq̃ fit in causa conclusum[o]. ¶ Super tertio vero articulo respondemꝰ q̃ si consuetudo illius patrie obtinet approbata[p]. vt instrumentis illius regis fides adhibeatur .vos ea secure poteritis admittere .presertim cum supradictus rex tante fuerit honestatis[q] q̃ ipsius instrumenta marie auctoritatis sint in partibus scoticanis

I dem petro ciui viterbien.

Cum ioãnes heremita a te.c.xxx.libras senen. per causa mutui coram donadeo ꝛ ioan.iudicibus viterbien.petiisset.ꝛ tu ex aduerso proponens q̃ cum idẽ in.c ꝛ.lxxx.libris tibi pro precio domus quam eidem vendideras teneretur.c.xxx.libras ex illis non immerito debebat cõpensare[r]. Tandem cum super hoc ꝛ quibusdam aliis articulis inter vos fuisset aliquam diu litigatum . iudices attestationibus publicatis te sententialiter condemnauerunt. vt eidez predicte domus possessionem vacuam[s] traderes ꝛ a creditoribus liberatam.et infra. Cum igitur ab hac sententia ad nostram[t] audientiam dixeris appellandum . et nos tam tibi q̃ predicto.i.t. subdia.et capellanum nostrũ dedimus auditorem. ex parte tua fuit propositum supradicte domus venditionem non puram sed conditionalem potius extitisse . ac nullatenus te teneri ad traditionem ipsius.quattor nihilominus testibus ad hoc probandum inductis . quod et si nouum esset capitulum pendebat[v] tamen ex veteri. qui iurati deposuerunt se interfuisse contractui inter te et predictum.i.supra eadem domo celebrato . pro qua. c.lxxx. librarum precium tibi fuerat constitutum.tali videlicet adiecta conditione.vt tu domum ipsam inhabitares in vita tua.ꝛ post obitum tuum m.ꝛ r.natis tuis eiusdẽ io.nepotibus[x] remaneret cuius cõditionis intuitu domuz ipaz eidem.i.pro minori precio vẽdidisti. cum a.g.mozandi pro ipsa.cc. libras potuisses hẽre anni vo mẽsis ꝛ diei q̃ vẽditõ facta fuit ijdem testes se dixerũt minime recordari. Dicꝰ

scrip. ad audiẽtiã ꝛ.j.de ꝓsump.illõ

Cum ioãne⁹. cõꝛ ẽ sare.q̃ cõpensatio admittẽda fuit.si causa ex q̃ postulabat liq̃da erat.alʒ nõ admittit cõpensatõ j.de depos.bona fides in fi.vbi de b ꝛ.l.b cõpen.l.vl. s ¶ Vacuã tradere[s].quod fieri dꝰ buit. si pura fuit venditio.ff.de ac. emp.ꝛ ven.l.ij.§.i ꝛ.l.se.ꝛ argu.ff. de vsu.si stipulatus. sic ꝛ restitutio possessionis plene ac libere facienda est s.de resti.spo.pisanis.b.

t¶ Ad nostram audientiã.Dicio appellat ad papã q̃ ciuitas viterbiensis subest dño pape etiaz quo ad tpalem iurisdictionem.alʒ nõ appellaret ad ipsuz j.de appel.si duobus.

v¶ Pendebat. Si enim capitulum ex toto esset nouum nec penderz ex veteri iudex appellationis nõ cognosceret nec testes reciperet.s.d testi. fraternitatẽ. ꝛ.l.de tẽp.ap.per hanc.Et sic pareꝛ q̃ in causa appellationis noue ꝓbationes possunt

o¶ Cõclusum.i.renũciatũ allegatiõibꝰ ꝛ oĩbꝰ alijs ꝓbationibꝰ.s.d cau.pos.pastoral.ꝛ.s.d ꝓcu.audit.

p¶ Approbata. Nõ.q̃ cõsuetudo facit aliq̃d instrmentũ aut rentiã.qđ alʒ nõ esset.Et cõsuetudo dat alicui iurisdictionem q̃alʒ hẽre non põt.s.de arbi.dilecti.ꝛ.s.d fo. cõpe.cũ contingat.sic ꝛ consuetudo facit aliquẽ illegitimũ.qui alʒ est legitimus ad ꝓmotionẽ.j.de cle coniug. cũ olim.ꝛ ꝓsonas legitimas ad matrimonium facit illegitimas.j.de cogna.spiri.super eo.b.

q¶ Honestatis. Nõ.q̃ er q̃litate ꝓsone approbat ꝛ reprobat instrm.ff.de eden.fiqs ex argẽtarijs.§.i.ꝛ.j.d ꝓ

induci super noua exceptione.C.sen.rescin.non posse. l.ij.nec aliam causam possum prosequi in causa appellationis q̃ expressierim coraz iudice a quo appellaui.ff. de ap.scio.§.quesitum.ad fi.io.

r¶ Nepotibus. Sed quare iste ioan.emebat domuz illam pro filio ipsius petri nepotibus eiusdem ioannis cum ipsi filij debant illi petro succedere.in auc. de hẽ.q̃

v¶ Pendebat. Si enim capitulum ex toto esset nouum nec penderz ex veteri iudex appellationis nõ cognosceret nec testes reciperet.s.d testi. fraternitatẽ. ꝛ.l.de tẽp.ap.per hanc.Et sic pareꝛ q̃ in causa appellationis noue ꝓbationes possunt

ab intestato defer. circa. prin. col. ir. ⁊ instit. de hære. q̃li. ⁊ dif. circa prin. ⁊. §. sed sui. forte iō facit. qz petrus pdigꝰ erat ⁊ cōsumebat bona sua. vñ ne bonus illa quereret ad alios. voluit io. puidere nepotibus suis.

a ¶ Quodlibet instrumētū. Et ita pz qꝺ ꝺ instrumentū q̃ctūcūqꝫ publicū admittunt testes vt hic. quia ſm testes productos ꝺ instrz ſnia cū ad iō inducit. j. ō pscri. ad audientiā. ⁊. C. de pba. cū pbis. Si q̃ris q̃t testes piudicent instro. pt dici quattuor vel quinq ad minus. qz auctas tabellionis vt eq̃alere duob⁹ testib⁹. de pba. qm̃ ꝺ. ⁊ ipm instrm valet duos testes. qz parem vim obtinet pbatio testiū ⁊ instroꝝ. C. ō fi. instrū. in exercendis. vt hic decidit ⁊ sic pz qꝺ ad minus p̃q̃tuor meliores. vl v. testes instrm reprobetur. ō hoc dicitur est. s. ō pba. tertio. sed in casu isto testes nō reprobāt instrm. sz addunt instro qꝺ notarius omiserat forte per obliuionem h.

b ¶ In modum exceptionis. vñ ñ videbat cū ꝺ ipo sententiā dñi. s. de or. cog. cū dilect⁹. j. ō ercep. denicq.

c ¶ De certo fuerit tpe. pp̃terqō ꝺ batio insufficies videbat. s. ō pba in pñtia. ar. s. e. inter dilectos ⁊. ff. ō edē. l. i. §. edictōes io.

d ¶ Postq̃ apparuerint. Et sic pz qꝺ iuder pōt interrogare partes qñcunq visum fuerit. ff. de interro. ac. vbicūqꝫ. ⁊. rrr. q. vl. c. vl. sic ēt pōt interrogare testes post publicatōz. si obscure direrint qñcunq visum fuerit. s. de testi. cum clamor. quia veritas sepi⁹ examinata magis splendescit in lucē. xxxv. q. ir. graue. quia officium iudicis est latissimuz. ff. de iu. om. iudi. l. i Sed ad petionem partis non dz testis interrogare. ar. s. de pba. in pñtia. de hoc dz. xxx. q. v. iudicantem.

e ¶ Pronunciauim⁹. ar. qꝺ super exceptōe incidēti sit pnunciandū. arg. ꝺ. s. de or. cog. c. i. vbi de hoc. Sed nō q̃re pnūciat hic sup hac ⁊ nō ibi. pōt assignari hic opposita fuit exceptio post sniaz. vñ super exceptōe nōdū fuerat directe pnūciatū. q̃re in cā appellationis debuit de ea pnunciari. qz de ea cognitū fuit. ⁊ ad hoc vt scirē q̃re ſnia reuocet. Sed cum opponit añ ſniam super ea pnūciat indirecte dum sentēciat super principali. b.

f ¶ Domōi exceptio. Per hoc patet. qꝺ exceptio peremptoria omissa añ sententiaz. potest opponi post sententiam in causa appellationis. C. ſen. rescin. ñ pos. l. ij. alꝫ non pos set. nisi per benefi cium restitutiōis vt in. l. predicta. ⁊ j. de pnūt. cum olim. ij. s. ō in inte. rest. suscitata Die etiam in compensatōne omissa añ sententiam nihil ominus actio remanet salua post sententiam circa aliquā appellatō nē non ob. reiudicata. in prima petitione. ff. de compen. quod in diem §. i. ar. tamen. ꝺ. j. de re iudi. iter monasterij. Sol. vt ibi.

sitōnibus testium liqueat vē ditionēm cōditionalem fuisse ex vtriusq cōfessione colligit eiusdem domus venditionē conditionalem extitisse nō puram. nō obstāte qꝺ ipa interrogatio facta fuerit. postq̃ a pti bus[d] extitit in cā conclusum. cū iudex qui vsq ad prolatiōz sententie dz vniuersa rimari possit interrogare de facto q̃ti ens dubitationis aliquid occurrit. ⁊ infra. De cō. f. n. pnūciauim⁹[e] venditionem predicte domus fuisse conditiōaliter celebratam. ⁊ te ob hoc nullatenus obligatum ad traditōz ipsius. super hoc memorato. io. silentiuz imponentes. Sētentiam vero iudicū predictorū. q̃ alꝫ iuste pnunciasse noscuntur. cū huiusmodi[f] exceptō coz̃ā ipis nec pbata fuerit nec obiecta. q̃ ad dictū capl'm infirmamus. eā quo ad alios articulos aucte ap. cōfirmantes. Honorius. iij.

Expte charissime i xpō filie. b. quondaz anglioꝝ regine fuit ꝓpositū ⁊ infra. Quia rescriptū aplicū p eo qꝺ in hac dictione spoliarunt. hec figura o deerat[s] asseritur vitiosum. mandamus quatenus hoc non obstante in negocio ipso ratione preuia procedas. Gregorius nonus priori sancti bartholomei ⁊ decano. ō arctubi lugdunen.

Exparte. o. vel. ar. Ex hoc pot sadq̃ ñ debuit valere qz i lris dñi pape nihil dz diminuti cū ēē. ar. s. de fisci. cū adeo. ⁊ cū multa maturitate ac deliberatione tradunt. xxv. q. ir. apostolice. vñ non est verisimile qꝺ aliquod vitiuz possit ibi remanere. sed propter tā modicum defectum non vitiatur maxime si rescriptuz in alijs appareat omnino legittimū. cū fuerit vitium scriptoris siue nimia occupatio. qō nocere ñ dz. ar. C. de testa. errore. ⁊. l. ābiguitates ⁊ l. quoniam indignum. ⁊ C. de leg. in legatis. sec⁹ si ēet ibi falsum latinum. supra de rescrip. ad audientiam. et sic est notabile. qꝺ propter defectum syllabe vel littere. ñ vitiatur rescriptum. sicut nec testamentum vitiat nec libertas minus debetur. licet erratum sit in syllaba. ff. ō manumiſ. testa. qui habebat.

Perpetu⁹. decimis. Qz nõne iste vicari⁹ si cõue niebat⁊ p decimis vicarie sue dẽbat dñm in iu vicũ vocare. ita vr. qz ipe dñs ñ ẽ. s. ⁊ li. ñ cõte. qm̃. §. pe. ⁊. C. vbi i rẽ ac. l. ij. Et ipe dñs debuit cõueniri. ar. j. ō pscri. audiẽ. ⁊. xvi. q. iij. iter memoratos. ar. q te neat ñdere cũ ipe hẽat ius in re. j. ō ap. ad audiẽtã si cut vsufructuari⁹ tenet ad refectõez tom⁹ ⁊ ad fbutũ ff. ō vsufru. l. vsu fructu legato. §. fi. ⁊. l. se. alias. §. hac ten⁹. C. e. ti. eũ. ō. B dictũ ẽ. s. vt li. nõ ꝓte. qm̃. §. pe. Sed intelligo. q istevi can⁹ hẽbat man datũ generale vel spãle ad agẽdũ et dfẽdẽdũ a rector legitie factũ. al' ñ fuisset admissus eoipo q eẽt vica n⁹. cũ nõ hẽat ad ministratõez nec ti tulũ. sicut plãus nec pudicaretur ecclẽ p fam ipi⁹. b b C Sup filiꝫ⁹. ⁊ ẽt sup dissiliꝫ poterat eos recon uenire. ⁊ ei tenebãt ñdere. s. de mutu. peti. c. i. vbi de hoc. c C Instrox cõiũ. Nõ circa exhibitõz instroz. Et pmo scire dẽs q rescriptũ ⁊ oia acta cause ꝑfessionis ⁊ tñsio ms ⁊ attestatõis qcũqz acta sunt i iudicio. peri pñt exhi ben⁹ ditõe et lege⁹ iudicis offõ. C. de edẽ. l. ũ. ⁹ ditõe er illa vere. s. de pba. qm̃ ⁊ integraliter sũt exhibẽda. qz cõia sunt. C. ō edẽ. nõ ẽ nouũ. ⁊. l. vl. ⁊. ff. e. ti. p̃toz. §. i. ⁊. l fiqs. §. tõer. l. argẽtar⁹. i. ñnso. ⁊ hic est exp̃ssum. Qz si in strã. ꝓria sunt ⁊ actoz petat a reo instrã p q̃ intẽtõz suã pbare vult. nõ ẽ audiẽdus qz apud se ipm dz hre pbari ones suas. s. de pba. c. i. ⁊. C. de eden. qui accusare. ⁊ acto re non pbante re⁹ dz absolui. vt in. l. q̃ accusare ⁊. j. vt ec de. bñfi. vt nr̃m. ⁊ ita nec reus actoz nec actoz reo tenet exhibere instrm ad fundandã intentõez aduersarij. Si vro actoz vel re⁹ vtit aliquo instro ꝓprio. illud aduersario edi dz sine die ⁊ cõsule. ne ꝑsteꝛ mã fabricandi fal sum. s. e. ꝓtingit ⁊. c. accepim⁹ ⁊. ff. quẽad. testa. aperi. l. q̃ §. dicat aũt. ⁊. ff. de edẽ. l. i. §. editões. nisi vellet alterutra ptũ arguere instrm de falso. tũc integz instrm dz ei edi vt. s. e. iter dilectoe. ⁊. C. de ō. ⁊ cõmittẽ. sti. optimã. b.

Oputari. Hec decre. sumpta' est ex illa lege. C. de fi. instru. scripture.

e C Qui õrias inter se. Hoc vez ẽ. siue directe õ rie sũt siue idirecte. directe vt si iduco instrm. in q̃ pmi fisti mihi soluere tali die. r. ⁊ aliud exhibeã i q̃ ꝓtinet. q ego feci tibi pactũ de ñ petẽdo. Indirecte. puta si iduco instrm in q̃ pmisisti mihi soluet. r. lxnonie tali die. itẽ pduco aliud in q̃ ꝓtinet. q eadẽ die pmisisti mihi solue re. r. rome. Iste scriptuꝝ lz ñ õdicãt directe. tñ indirecte siue pobliquũ õrie sũt. ⁊ ideo vna derogat alij. sic q̃qz scriptura ⁊ scm̃ sibi ad inuicẽ derogare videnẽ. vel saltẽ alteꝛ alteri. s. ō ele. cũ iter. r. Sic g̃ pz. q q̃ õria allegat ñ ẽ audiẽd⁹. j. ō ap. solicitudinẽ. circa fi. xxij. q. vij. qō autẽ ⁊. viij. di. q̃ iure. ⁊ hoc locũ hz. qñ ab eadẽ ꝓte ꝓducũt. se cus si a diuersis. qz tũc ei stat. q̃ magis elt sine suspitiõe ⁊ q̃ dignioz est. C. de õ. stip. optimã. in fi. Qz nũq̃d ẽi dez in testiby ab eadẽ ꝓte ꝓducris. Dico q nõ. qz i testiby ñ possũ. puidere q̃d dicturi sũt. ⁊ iõ stabit dignioꝛiby. Qz p instrã bñ potuit puidere qõ magis exped iret ꝓduere vt hic dicit in fi. ⁊ sibi iputet q minus diligẽs fuit. nam vigilantiby ñ ne gligẽtiby iura sub ueniunt. ff. qui ex cau. maio. nõ eni ⁊. ff. ō eden. velut i.

proferre. I dem.

Si cautio quã a te ide bite ꝓponis expositã i detmiate loq̃t aduer sari⁹ tu⁹ tenet oñdere debituz qõ ꝓtinet i ea. Qz si cãz i ꝓpt quã hmõi scriptura ꝓcesserit exp̃sseris in eadẽ. ꝑfessioni tue statur. nisi probaueris te id in debite promisisse.

I dem. i. tabellioni

Cum. p. tabellio morte puẽtus q̃dã ñ pfecerit instrã. q̃ i nota redacta fuerãt ab eodẽ. ad petitõz eoꝛ ad õs ptinẽt auctem ordinarij iudicis poteris ea fidel' in publicam formã redigere habi tura per hoc ad perpetuam firmitatem. I dem.

Si cautio Decdec. sũpta est de lege illa. ff. de p ba. cum de indebi to. §. vlt. ⁊ dic cau tio. i. scriptura sũ sit priuata sũ pu blica. b.

g C Indebite. qz dicis q non tene ris ad id super q̃ cautõ exposita fu it.

h C Indefinita te. i. ñ exp̃mẽs ex q̃ cã delexat.

i C Sed si cãm. puta qz cõfessus fuisti mutuo recepisse pecuniã. pmissã. vel ex aliquo alio contractu anteceꝺenti. tunc enim statur tue confessioni que continet in illa cautione. aliquin si causa non sit inserta. non pote ris conueniri ex illa cautõe. C. de nõ nu. pe. generali' cũ satis sit indignũ. vt qõ q̃sq̃ suavoce dilucide prestatus sit. in eundem casum ꝓprio infringere valeat testimo nio. s. de pba. per tuas. ⁊ in. l. predi. generaliter. in fi. ⁊ ar. i. q. vij. saluberrimũ. ⁊. xxvij. q. i. omnes femine. quod si non promittat confiteatur se debere mihi ex aliqua iu sta causa precedente. idem est ac promittat ⁊ tenetur ex illa confessione. vt in. l. predicta generali'. in fi. ⁊ ita ptz ex hoc q confessio extra iudicium facta causa adiecta ne preiudicat ad probandũ. De hac materia dictuz est s. de confes. c. vlt. Item quid si me absente confiteatur se mihi debere talis confessio non nocet ad instar stipu lationis. vt insti. de inuti. sti. §. item verborum.

l2 C Confessioni. Sic g̃ statur ꝑfessioni ō se. fallit tam quandoq̃ vt in pecunia confessata. quia tunc potest op poni exceptio non numerate pecunie infra bienniuz. C. de non nume. pecu. in contractibus. in pin. ⁊ in vte. C. de vte cau. nõ nume. l. vl. ⁊ auc. ibi posita. Item fallit vbi statur secunde confessioni ⁊ nõ prime. C. ad velleia. au. siue a me.

l C Indebite pmisisse. Et ita admittit pbatio ō talez cautõez lz cã subiecta fuerit. s. q talis pmissio indebita fuit. puta qz iam satisfecit ei. sic q̃ dixit pecuniã sibi in debitã se soluisse. istud probare tenetur. j. de sol. c. vl. ⁊. ff de proba. cum de indebito. i. responso.

Cum. p. auctem ordinarij. Ordinarius g̃ pstabit auctem suam huic tabellioni ad petitõz illoꝛuz quoꝝ sunt instrã. vt ea redigat in publicaz foꝛ mam sic. Et si essent consumpta ꝓpter vetustatem aus aliam iustam causam. j. c. pri.

n C Perpetuã firmitatẽ hiture. vt hic dic. Sic ⁊ testiñ

aucte ordinarij i publica forma redigiat.C.de testa.testamēta.q.7.l.psulta.7 tal' publicatio equalet testamento C.e.publicati. Hoc tñ scire dēs.q tabellio dū viuit ñ pt alteri ꝓmittē ꝓplētōz instri.sz ipemet dz ꝓplē istrm.put i protocollo repiat.nihil addēdo l'diminuēdo p̄ i protocollo ꝓtinet. vt auc.ō tale.col.iiij p° mortē ho fiat put ōr hic.7.C.e.ti.l.certus.b

S Jinstra. vetustatē ꝓpt vetustatē instra 7 pui legia reuocāda sē vt hic.7.j.de ꝓfir. vti.l' iun.cū dilecta.alīs si vetustate ꝓsumerēt.nlla fides eis adhibēdē s,e.ik' dilectos.sic 7 testes ne,pbatō pereat in publica forma redigūtur e.ō testi.significauit.7.s.vt li.ñ pt. qm̄.i.tñso.7.§.fūt 7 alij. ff.ad.l.aq.i lege.C.de usu.pupil.l.vl.ar.b.

b C Justa cām, puta qz ltra icipit dleri ervicio chartel' icausti. q̄uis instz sit de nouo factū vel alio mō qō posit ꝓtigē de facto. Ita tñ facienda ē hec renouatō. si adhuc sit ita integra. q ñ sit dubitatio ō epoz tenoze. vt hic dic vl' si eēnt ꝓ pte iā ꝓsūpta vt ei inspectōe ñ possit dephēdi de fide ipoz ñ sūt renouāda nisi pr' ꝑ testes pbaret de integritate instroz. j. de prin. cū olim. 7 hec inouatio dz fieri auctē ordinarij. vt hic dicitur. sic.s.e.c.pri.b.

c C Publica psona. sic.s.c pri.7.c.cū dilectus. q̄d si publica psona ñ possit haberi. fatē credo q ꝑ aliquā psonā honestā auctē iudicj rescribi pōt. ar.e.de pba.qm̄ ō. ita tñ q figillū auctēticū appōat. qō ponat fidē instro.s.e.c ij.7.c.cū dilect'. alīs posset dcipere ius illi' qō eē ñ dz. imo curare dz iudex vt salua sit rerum pbatio. ff.de testi.cu rent.b.

d Jcut nox'. i mortē. i. vt mortē inferat. sz res ñ habuerit effectū ex̄ q̄. pcessit ad actū. li. dist. siqs post acceptū. 7 de pe di. i. siqs cū telo

e C Deprehensus. in opere nocuo.

f C Ludēs. sz hoc asserat. ñ excusat. qz nox' ludus est i culpa. ff.ad.l.aq. nā lud'. cū dabat opaz illicite rei. l. di. clericoz. c. siqs volūtate. nā oē maleficiū ꝓsume actū. C.ad.l.iul.de sicca. l.i. C.de iniur. si nō cōuictus

A Fferte. ait. s. rex salomō. sz ñ diffinitēdo. sz potius tentādo cā iqrēdi veritatē. cū filius eēt. nā nō oes vox iudicis auctez ꝓtinet rei iudicate. C.ō sen. 7 interlo.o.iudi. ex stipulatōe. 7.iij.q.vi. hoc quippe. i prin.

h C Cōmota interpositio est.

i C Nec mihi. hec nō fuit audienda. q̄ nocere tm̄ voluit 7 nō prodesse. vnde malicijs eius nō est indulgēdū ff.de rei vendi. in fundo. 7.s. de rescript'. sedes apostoli

ca.7.j.ō priuil. ex parte tua. 7.j. qui. ma. accusa. pos. significante.

k C Date huic. hec enim fuit snīa diffinitiua lata p solam ꝓsumptionem. sic. xxij.q.i. dixit dñs. Nec locum habent cum violenta est ꝓsumptio.

mota b sunt q̄ppe viscera eius super filio suo. obsecro dñe da te illi infantem viuum. 7 non occidatur. econtrario alia dicebat. nec i mihi nec tibi sed diuidatur. Respondit rex 7 ait date k huic infantem viuum. 7 non occidatur. hec l est enim mater eius.

S alomon in parabolis

E X studijs suis itelligit m puer quēcūq. n. virtutibus studere cum modestia cōtinentie auditionis. pietū obseruātie mandatoz dei marie simplicitati 7 humilitati videris. huius munda 7 recta opera intellige n

B onifacius papa episcopis gallien.

Q Uil' dubitat. q ita iudiciū nocens subterfugit o quēadmodū vt absoluat' q̄ ē inocēs q̄rit. ꝓfitet p enī de o. b q̄s se subtfugere iudicium dilationibus putat

l C Nec. n. ē mf. ꝓsumit er dilectō ne vni° 7 odio alteri°. ar. xxij. q. iij ea vindicta cuica pei. sz si vtraq; dixisz filiū nolle interficī. tē illi q̄ erat i possessiōe adiudicaret. msi alia ꝓbatio iteruenisz. Hz pōe q vtraq; moriat' lite pēdēte cui succedit iste vt q vtraq;. ar. ff. ō re. du. q duos. ff ō iof. tel. papinia n°. §. sz nec ipulsoris. ar. ō q neutri succedat. ff. de re. du. si fuerit q̄m ꝓmi ipossibile. qō ē ō nām. s. se habere duas matres. vñ non est audiend° ff. ō interro. ac. cō fessionibus. §. i. ff que sen. fine ap. rescan. l. vlti. Ite altera erat in possessione ergo alteri i cumbit probatio ff. de proba. ei qui dicitur. Pro hac parte standū est.

si vero de confessio neutrius constaret. dic vt not. s. de testi. in nostra vin.

E X studijs intelligitur. i. presumitur. Et est arg. per exteriora ꝓsumi de interioribus. xxij. q. v. q̄ viderit. 7. l. di. siquis diaconus.

n C Intelligej. ꝓsume. nam p certo non possum° scire q p° illa tria q̄ salomon asserit difficilia. s. viā colubri sup petrā. viā aq̄le sup celū. viā nauis sup aquas. q̄rtū q̄si reputat ipossibile. viā viri in adolescētia sua tanq; inuestigari non possit. tamen ex his argumentis bonā colligimus opinionem quouscq; appareat in contrarium. j. c. vlti. b.

N Ullus. subterfugit. q. n. iudiciū refugit. apparz eum de iusticia diffisum. ri. q. i. christianus. 7. iij. q. ij. decernimus. 7. lxxiij. distinctio. honoratus. b.

p C Confitetur interp̄tatiue. xi. q. iij. rursus. Tripliciter dicitur quis confiteri. ore. xv. q. vi. c. i. 7. ij. rei euidenna. xxvij. dist. peiusq;. contumacia. vt hic. 7. iij. q. ij. decernimus. b.

N Onne bñ dicimus verba sunt iudeorum.

r C Quo quippe. verba sunt gregorij

s C Lacedo. Nō. q q̄ tacer ꝓsentire vī. liij. di. si fuus. 7. xxvij. di. diaconus. 7. xxviij. dist. diaconi. ff. de condi. 7 de. cum ita legatum. ff. qui contra. Fallit hec regula in casibus. ff. de serui. vr. pre. inuitum. ff. ō fur. qui vas. §. necare. 7. ff. quibus. mo. pigno. vel hypo. Sol. sicut. §. non videtur. ff. de procuratoribus. filiusfamili

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

as.§.inuit⁹.Aliū casū hēs.lxv.dis.c.vl.lxxiiij.di.c.i.ar.3 ff.de reg.iu.q tacet.Dicas q̄ tacet ñ ꝑsentit. vbi agit de dñio rez amittēdo. nisi vicinitas aliud inducat.ff.ō wsf vi.7 vro.si Fuus cōis..vincē.Del melⁱ⁹ dicas q vbi p̄ phibitōz meā possū phibē qō fit 7 taceo.tūc taciturnitas p̄ ꝑsēsu habet.lxiij.di.si f uus.Sꝛbo p̄ phibitōz meā ñ possū phibē qō fit. tūc ñ obest mihi taciturnitas.puta me iuito potes vē dere meā.ff.de ꝓbē.ēp.rē alienaz Sicēt vī distingue re ler.ff.ō re iudi. sepe.7.xi.q.iij.qñ. 7.j.ō re iudi.c.pe. tñ fallit bī casibz p̄dictē.Jēt arg.qō te vno negat ō alio ꝺcdiē xxv.di. qñ.xv.q.iij.ergo 7.ff. de iudi.cū p̄to2.7.xxiij.q.ij.la tor.ff.de pac.vota libz ob res.§.ij.et cōuerso.quod te vno affirmat.ff.ō alio negat.ff.ō od. 7 dmō.cū ita lega tū.7.ff.ō legi.7 senatuscōsul.cū ler 7.ff.de pcu.l.ma ritus vbi.

Anda ta celestia.s. alter alteriⁿ onera portate.l.di.pōdere.7.s.de offi.ar chipresby.c.vl.

b ¶ Partiamur. Nō ar.ō officūs ptiēdis.xciij.di.diacōi.circa mediū ℞.sufficit huic ordini.7c. ¶. de assesso. nemo.xvi.q.i.p̄sbȳ terol.ff.ō pac.si plures.lxxxix.di.singulz.ar.ℨ.ff.ō adop.si ꝑsul.Sꝛo. p̄ma regula generaⁱ est ℨnia tñ q̄ñqs inueniūt aut cā necessitatis l' vtilitatꝭ ꝓcessa.xvi.q.i.relatio.xxx.q.i.ad limina.ff.ō ℨhē.ēp.fistulas §.fundū.7.ff.de ser.flip.l.i.§.seruus cōis.

c ¶ Vices.7 tñ ñ potent extēdere manū ad ea q̄ insignū vniuersalis dñi sunt romano pōtifici reſuata.s. ō trās la.c.i.7.s.ō of.lega.q̄ translationem.

d ¶ Sed p̄sone.7 iō cū p̄sona finiāt.vij.q.i.petisti.ff.de ꝑsti.p̄i.l.i.i fi.Si vo loco ꝓcedaⁱ.p̄uilegiū ꝓpetuum ē. xvi.q.i.hicēt.7.xxv.q.ij.c.i.7.ij.7.ff.de iure imu.l.iiij.et j.de insti.cum venissent.

Vosdā vicinioz es.ar.q̄ ex vicinitate p̄sumit⁹ p aliquo vel ℨ aliquē.7 iō scire p̄sumunt.vñ facile nō creditur ℨriū.xvi.dis.qō dicatis.7.j.q ma. accu.pos.cū in tua.7.j.c.pri.

f ¶ Credo.i.p̄sumo. Et est ar.q̄ vbi quis interrogatur an credit vel nō .nō est dandū tp̄s ei ad deliberandū.qz ex p̄sumptōe informat suam credulitatem.b.

Vanto non potuit.i.presumitur non potuisse imo contra presumptionem iuris bene admittitur probatō in contrarium.ff.qō me.causa.ñ est verisimile.7.lxxxij.di.proposuisti.7.j.qui ma.ac.pos.

cum in tua.ff.de proba.qui testamentum. arg. contra. xi.q.i. Si qui clericoꝝ. Circa huiusmodi presumptiōnem dicenduz est.q̄ temeraria repellatur.vi.q.i.oues probabilis presumptio inducit quandoq̄ expurgationem.j.de pur.cano.p̄ totum. violenta p̄sumptio q̄ñqs sufficit ad cōdemnationem.s.e.afferte.et .xxij.q.i. dixit dominus

qō ad nos ī longīquo p̄uenit

Sꝛ ieronym⁹ sup osee. Cribā eis⁵ multiplices leges meas.ex pri⁹ datz 7 neglectⁱ appet.q̄ has negligēt. Aler.iij.ō cañ.cassieñ.

Quia verisiℓe ñ est q̄.h. p̄sbēr p̄sonatuz eccℓie.r. capellano concesserit⁴ 7 ab eo eiusdē eccℓie accepit vicariam.puideas ne sup hoc p̄ bationē recipias.nisi cōis ¹lo ci fama id habeat vel tales persone appareāt.de quib⁹ verisimile non sit.q̄ debeāt deierare.qñ sepe ꝓtingit.q̄ testes facile corrupti iducanⁱ ad falsuz testimonium p̄ferendū:

I dem genuen̄.archiep̄o.

Aliud q̄z nobis innotuit q̄ cū liba mlr p̄ decē annos 7 vltra cuidā seruo scienter[m] cohabitauerit. 7 ab eo fuerit carnaliter cognita. nunc ip̄m asserit suū non esse maritū. Ierū vir eam vēdicās[n] in vroꝛē oñdit publicuz ī sitz-i.q̄ sese coniuges noīant[o]

Scribā eis ironice.ℨ si dica 7 ñ scribam vel potest legi plane 7 est ar. inducias esse concedendas malicioso perenti.ad cōuincendam maliciam de pe.dist.i. predixerat.ff.ō ℨ. obli.si insulam.7 l.insulam.s.ō ℨ. 7 contu.c.prout 7 c.cum oliz.7.c. veritatis

i ¶ Neglectis. Quandoq̄ ex p̄senti p̄sumit⁹ circa p̄ns.vi.q.i.qui crimen.quādoq̄ ex p̄senti circa p̄teritum. xxxij.q.vj.cū per bellicam quandoq̄ ex p̄senti circa futurū l.dist.si quis diaconus.ℨ.cum ꝓxc quandoq̄ ex preterito circa preteritum.xxxij.dist.quia sunt culpe.quandoq̄ ex preterito circa presens quotiens de fama queritur alicuius.lxxv.dist quicunq̄.7.c.monachus nouitius quandoq̄ ex preterito circa futurum.vt hic.7.xxij.q.v.si apud.7.s.e mandata.

Quia verisimile.concesserit.quoniam de nemine presumendum est q̄ bona sua iactet.s.de rejnun.super eo.7.s.de testi.spo.solicite.7.ff.pba. cum de indebito.

l ¶ Communis fama.que coadiuuat ad fidem faciendam.iij.q.ij.§.item sepe.7.ff. de testi. testium.§. eiusdem quoq̄. ¶. ne de sta.defunc.si mater.7 j.c.proxi.

Aliud quoq̄.scienter. Ex quo scienter cohabitauit. ei non potest opponere notam seruitutis.j. de conuig.seruo.proposuit.sed si hoc ignorasset tunc sufficit bene.vt in eadem decretali.7.xxxix.q.ij.per totum.b.

n ¶ Vendicans.i.eam petit in suam vroꝛem.

o ¶ Nominant. Ista nominatio presumptionem inducit.xxxij.q.iij.dicat aliquis.ff.de probatio.l.vlti.nō tamen sufficientem probationem inducit. ¶. de probationi.nam epistolis.et. ¶. de liber.cau.l.placet.preterq̄ in casu. ¶. de lati.lib.tollenda.l.vna.§.simili quoq̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Donatoꝛ. Dos.n. ꝯstitui ñ pōt. nisi liberis pſonis ff. ō latina lib. tollē. l. vna. §. ſz ꝛ ſiqs hoc. ſic eadē rōne donatio ñ p̄: ꝯstitui nisi in libꝛ. ā mulierē ꝛ a libero viro vñ pſūptoꝛ inducebat tale instrumētū. ff. ō iure dotiuꝫ si mlr. §. et⁹ noīe. sed ñ plē e. hoc pbat. qz ñ fuit fcm instrumētū supꝫ matri⁊ monio. ff. ō nup. neqꝫ fine nuptijs ꝛ ita ñ pbat bē qō ob hoc ꝯtigit ab eē. s. ō trāſla. iter corpalia. ꝛ ff. vñ cognati. ñ ab hoc.

b ¶ Fraudaret. Nō casus in q̄o dñs fraudat suo j. de cōiug. suo. ſz ꝛ j. ō natis ex libero ventre. c. vno. Itē alⁱ casus est ff. ō lati. lib tollē. l. vna. §. ſz siquis hoc. tertio⁹ē i au. de nup. §. ſi vo ab initio col. iij. aliⁱ casus ē i auc. que dignitas liberat filium a patria potestate in princi⁊ pio col. vi.

c ¶ Despōsatuꝫ Hec assertio pſūptoꝛ tm̄ faciebat. qz potuit p⁹ ea mutare voluntatem.

d ¶ Annulos. Nō. q⁹ si annulus dat̄ ēt mulieri in eccl̄ia l'in domo. pſūptio ē ꝑ mr̄i⁊ monio. xxx. q. v. femine. si coz̄ā parentib⁹ pſumunt̄ spōsalia. xxx. q. v. nostrates. hic faciebat ad pſūptoꝛ.

e ¶ Fama loci. Nō. q⁹ in talibus fama plurimū cōſiderat̄. ar. q̄. q. v. pbr̄ si a p'ebe. ff. ō testib⁹. l. iij. §. eius dē. ꝛ. iiij. q. iij. §. it̄ in crimiali. ꝛ. itez sepe. ꝛ. xxxv. q. vi. si duo. ff. ō sta. de func. si mr̄. ꝛ j. ō eo q̄ cogno. ō sāg. vro. sue sup eo. Itē ē hic ar. q⁹ fama ſufficit ad ꝓbatoꝛ si alie pſūptōes coadiuuant. ita q⁹ cū fama faciūt ꝓbatoꝛ. ꝛ ita q̄ nō pſūt singula mlta iuuāt. j c. pr. ꝛ. c. iij. ꝛ. s. de testib⁹ preterea.

f ¶ Vroꝛē tenuerit. Hz q̄re req̄rit alia ꝓbatio cū cohabitatio ſufficiat ad mr̄imoniū. ff. ō ritu nup. in libē. Nñ deo illa ē pſūptio legis. ſz canō ñ pſumit eē mr̄imoniū nisi plēt ꝓpter periculū anime. xxx. q. v. c. i.

g ¶ Matrimoniū. Hec diffinitio ponit̄. xxvij. q. ij. §. i. ꝛ inſti. de patria potestate in principio.

h ¶ Presertim. i. maxime. qz idē eēt sine vllo instrumēto ſi ſola fama cū alijs probatur

i ¶ Offm̄ suū fideliť. qō sp̄ p̄sumit̄. j. ō p̄sceri. ad audiē⊽ tiā nisi ꝯ plumat̄ l'pbet. nā tūc in crie falsi. vt ri. q. iij. inci⊽ bit. pbatio. ff. ō fal. vbi. b

Item. sepan. q̄stū ad toꝛ ꝛ mutuā cohabitatoꝛ

l ¶ Credebāt. ñ dicat vt sciebāt. cū op⁹ illud ñ plene pateat vi⊽ sui sufficiat ḡ ferre testimoniū de eo qō inducit violē⊽ tā pſūptoꝛ. q̄ su⊽ ficiat in hoc casu vt hic ps. ꝛ. xxxij. q. i. dixit dñs.

m ¶ Secretis ꝛ latebris. Que sup spect̄ pſonis iter dictū̄. xxx. q. vi. ab isto die. adeo vt si p⁹ trinā admoni⊽ toꝛ inueniant̄ cō⊽ fabulari ex cōicēt̄ j. de cohabi. cleri. ꝛ mu. ſi quis cū. et in auc. vt li. ma. ꝛ aute. §. his quoꝛ col. viij.

n ¶ Diuortij. q̄ ad mutuā fuitu⊽ tem

o ¶ Spe coniu⊽ gij. ꝓpter incestuꝫ que ꝯmisit. xxxij q. ij. siqs sponſā ni si timeret de sua i cōtinentia. tūc n. dare sibi lnia cō⊽ trahendi. xxxij. q. ij. i adolescētia b.

Tertio loco. ipediē dū. i. separandū.

q ¶ Precognitā ꝛ ita affinitaꝫ pre cessit mr̄imoniuꝫ ꝛ spōsalia. qō sic⊽ rū est. consanguineaz illius postea habere non potest. xxxv. q. ij. de incestis. ꝛ c. nec eaz quam. ꝛ j. de eo q̄ cogn. ꝯsan. vt sue de illa. ꝛ in pluribus. c. eiusdem ti. preterea hic auditur allegans turpitudinē suā. j. de spō. preterea. xxxv. q. ij. ex ordinaria. ar. ō. s. de testi. sicut ꝛ. s. de ꝯfes. c. i. ꝛ v. q. ij. nemini. ꝛ j. ō concess. p̄ben. cum super questione. ꝛ j. de dona. inter dilectos. illud vꝛ est. q⁹ allegans turpitudinem suam non est audiēdus. tñ ꝓpter periculū anime sue auditur. j. ō re iudi. latoꝛ. ꝛ c. cōſanguinei. ꝛ in fauo⊽ rem libertatis pater auditur. q̄ filiū vendidit. ff. de libe. cau. l. i. ꝛ ff. e. l. i. ꝛ ij. secus est ꝯ libertatem. ff. de adop. l. post mortem.

r ¶ Certitudinem. ad supplementū. pbōnis. ff. ō reb. cre. in bonefidei. j. de iureiuran. c. vlti. in fi. ꝛ. s. de ꝓba.

sicut ꝓsuetudo.sic.j.de spon.inpu.attestationes.
a ¶Nollet ab ea.vñ psumebaꝫ:q nō ꝓfiteret falso se neprem illius precognouisse.
b ¶Dicta sunt.i.q testes dixerūt:q viderūt illos per plana ⁊ nemora:⁊ q iurauerūt ⁊ de fama vicinie:⁊ alie

presumptiones q̄ in littera exp̄mūt.
Et sic ē ar.q q̄ nō psūt fingꝛa mlta nisi cōsiderata iuxta ar.s.c.pr.⁊.s ō testi. ꝓterea.⁊.s de proba.cū cām vbi de hoc.ff. qui. et ca.ma.necnon ꝯ.siquis sepius.⁊ xxv.q.vi.si duo. ff.de.testi.ob carmen.ꝯ.si testes.
c ¶Soluns spōsalib⁹ de facto q̄niam de iure non tenuerunt cuz essent illegitime ꝓsone ad ꝓtrahendum ꝓpter affinitatem prius cōtractam.j.ō eo q̄ cogno.ꝓsā.vxo. sue.discretionez ⁊ quasi p totum.

Litteras. arbitros ⁊ sic patz: q delegatus pōt esse arbiter.retēta enam delegata iurisdictiōe.sic j.de plen.mis.⁊.s. de arbi.cum olim ⁊.c.innotuit. Sic etiam ordinarius pōt esse arbiter. ar.s.de elec.cām que.⁊.s.de arbi.

precognouerakit: licet iuuenis [a] nollet ab ea quam de ipō sauerat separari. ¶Nos autē que dicta sunt [b] intelligentes presertim cum hoc non dicatur occultum sed quasi predicetur a pluribus manifestum consultius esse credimus:vt matrimonialiter non coniugatur:sed solutis [c] sponsalib⁹ separentur. Innocentius.iij. nuernien.episcopo ⁊ archidiacono bitur.

Litteras vestras recepimus continentes : q cuz causa que vertitur inter altisiod. episcopum et quosdam burgenses ō charitate:quos idem epūs de hereſi impetebat :vobis ⁊ abbati colloneñ.a se.ap.delegata fuisset: vtraq̄ pars vos duos sub certa pena sibi arbitros [o] statuerūt : delegata vobis nihilominus potestate reseruata.gu.autem latoꝛ presentiuz vnus ex illis hereſim suam fuerat publica voce cōfessus [e] ⁊ de fratre [f] suo similiter recognouerat [g] q eodez

secum latebrabat erroꝛe et infra. Nos vero predictuz gu. suspectum [b] de hereſi vehemēter habuimus. tum quod ante dixerat postea se dixisse. negauit : tum quia vel mendacium priuſ dixit in fratrem asserendo illum hereticum vel p iuriuz postea commisit in deum purgando [i] illum de hereſi:quoꝛum vtrumq̄ reddit illum valde suspectum quamq̄ verisimilius * videatur:q eo tempoꝛe quo tanq̄ vere penitens ab hereſi reuertebatur ad fidem tam graue [l] mendacium nō dixisset:presertim [m] in fratrem quem tanq̄ charissimum non asseruisset hereticum nisi fuisset accensus zelo fidei oꝛthodoxe.vnde presumitur q cū postea purgauit [n] illū ō hereſi turpiter dierauit Quo cira mandamus cū ꝓpter suspitionem q̄uis vehemen-tem,[o] nolumus illum de tam graui crimine cōdemnari:talem ⁊ tantam securitatem recipiatis ab ipo preter iuratoriā [p] cautōem:q timoꝛe pene

i ¶Purgando illum. ſ.fratrem coꝝ archiepō bitur censi coꝝ q̄ ꝓueniebaꝫ frater ille de hereſi ⁊ ei fuit indicta purgatio:vt p ipm gu.deberet se purgare:⁊ ipe frēz suū ꝓpurgauit ꝓpter qd̄ eps dicebat ipm priuſ ⁊ hereticū:q prio dixit illū hereticū ⁊ postea eum ꝓpurgauit.

Sed ipe.gu.dicebat q h̄z de se ꝓfessus fuisz de frē tm nihil dixerat h̄z ꝓ-riū ꝓbauit epūs vñ isti iudices habētes suspectū ipsum:cuz lras suas remiserūt ad papam.b.
k ¶Verisimili? De nemine p̄sumit̄:q sit immemoꝛ sue salutis.i. q.vij.sancimus.
l ¶Graue.imo [k] vltio articulo nō sp̄ p̄sumit̄ q vxꝛ dicat aliq̄s:ſ.de ꝓba.rōnes.ff. de ꝓba.q̄ testm̄.ff.ō leg.ij.lucius.ꝯ.q̄s q̄s mihi.ij.⁊.ff.ō le.iij.cum q̄s.ꝯ.tricia. Sꝺ.h̄z p̄sumatur:q vxꝛ dicat: nō tm̄ fit sufficiēs ꝓbatō iudici. ar. ff.de pig.ac.gratuis.⁊ h̄z hꝛedes necesse habeant stare religioni ōfuncti:non tamē creditoꝛes.ſ de proba.auc̄.q̄ ō obtinet.io.
m ¶Presertim in frēz. Presumit̄ aliq̄d rōne ꝓsanguinitat̄ vel affinitatis.s.e.afferte.j.de testa:req̄sisti.j.de simo.sicut.⁊.s. de eta.⁊ q̄li.tua.ff.de ritu.nup.nō soluz'.ꝯ.i.ſ.de rei.vx. act.l.vna.ꝯ.fileat.ar.iij.q.v.accusatoꝛes vel testes.
n ¶Purgauit.ꝺ est notabile:q sp̄ est standū prio dicto alicuius si postea ꝓriū dicat ēt in alio iudicio.s.ō testi.cū in tua.⁊ ēt extra iudiciū.s.de ꝓba.p tuas.⁊ sic per iuris reputaf:q vnū in vno iudicio vel eodē dicit ⁊ postea aliud. Itē hic vna p̄sumptio p̄pōderat alteri . ff. de in integ.resti.diuus ar.ō.s.de elec.cū inter.r.
o ¶Dehemētem.imo ex leui cā probaf q̄s hereticꝰ ar. ſ.de hre.l.ij.i.q̄tū ad hoc vt suspectꝰ de hereſi hēat:⁊ vt p̄ceda q̄si ō suspectū:sed nō vt ꝺēneꝫ de hereſi . Item vehemēs p̄sūptio ꝓ.ꝓbatiōe accipiꝫ.xxxij.q.i.dixit dominꝰ ⁊.s.e.afferte.l.ij.di.fraternitatē.j.de iudeis.c.vl. Rñdeo q ñ vehemēs:ſ violēta tm̄ de q̄ ꝓdicta.c.loquūtꝫ ⁊.ff.de reb⁹ du.si mulier.⁊.l.p̄cedenti.nec ēt ois violenta:si plerꝫ ꝓtrariū.xxvij.q.i.nec aliq̄.s.de proba.ꝓposuisti.et.xxxv.q.ij.extraordinaria.
p ¶Preter iuratoriā hoc iō dicit:qꝛ postq̄ q̄s semel p iurus est amplius ad iuramētū non debet admitti.xxij. q.v.puuli.⁊.c.si q̄s convictus.⁊.ij.q.vij.nō potest .⁊. vi. q.i.q̄cunq̄.⁊.s.de testi.testimonium.quia timoꝛ est ne incidat iterꝫ in p̄iuriū:ar.j. de cohꝺa.cle.⁊ mu. ꝺicos.h.

Cum in iuuentute honestum. Exquo enim ade ptus est tantam dignitatem: presumitur: q ratione sue virtutis edeptus sit. xli. di. c. i. t. c. mi tram. t is gradus ceteros antecellat quem labor plurimi or t stipendia meliora fecerunt adire. C. de offi. magistri offic. quo nemo.

b Ad senilem Ar. q exquo quis honestus fuit: q t postea fuerit honestus. s. e. mandata t. ij. q. i. in primis in fi. ff. de re mili. non omnis. §. a barbaris. Item presumit p senili etate potius q in iuuenili. arg. xxxij. dist. fraternitatis xx. di. de quibus. et iurisperitus ex verbis senum rusticorum argumentat. ff. de leg. iij. si chorus. §. i.

c Frequentius expietur. non tamen semp: iuxta illud: stultitia est que te nō finit e senem. t illud: q nō nouat testa capit inueterata sapit. t difficile ptinentia z seruat quin licito se concubitu maculare non metuit. xxxiij. di. §. quod vero. t peccator cum venerit in profundū vitior penitet ptēnit. t vij. di. nec licuit. §

d Natale fedus. j. d cohabi. cle. t muli. c. pe. C. de epis. t cle. eū qui.

e Detulisset. d nunciando: quoniam laicus non potest clericu accusare. j. de accu. cuz. p. t. s. de testi. de cetero. nec presens absentem. tij. q. ir.. c. i. t. ij. et ij. q. vij. ipsi apostoli.

f Charitat ra dice. vnde non debuit admitti. j. de accu. cū oporteat. t. c. meminimus.

g Malignis. relationibus. i. detractōnibus t est ar. q propter infamiam a maliuolis ortam non est mōsitio facienda vel purgatio in dicēda. j. de pur. ca. cum in iuuentute. que est pars illius t. xi. q. iij. in cunctis. j. de accu. qualiter t quando.

h Rescripserunt. bene debuit eis credi: cum essent ad hoc deputati a domino papa. ar. s. de pro ba. post cessionem. t. xi. q. iij. cure. t. s. de fide instru. c. ij. t. preterea p has litteras nulli fiebat preiudicium. t.

Dudum sufficiebant. Dec exceptio legitima' est q tot sunt ponendi i eccia: q ter facultatib ipsius p̄t cōmode sustentari. j. de institu. c. prio. t. c. auctoritate. t j. d concess. prebē. ex parte. Sed q s pbabit eccīam esse soluendo vel fi esse. respondeo ille qui dicit non e soluendo: ostendendo facultates t redditus eccle sie: vt hic innuit: t ar. C. de nouiti. tes. omnium. t. ff. dele. ij. cum pater §. rogo. ar. contra C. de proba. ex p sona.

h Ex illa clausula. que t si non fuisset apposita: subintelligitur. s de rescrip. cuz ad eo. t. s. de elec. cāz t. ff. de seruitu. fic ff. de ritu nup. eccīs. l.

i Presumatur idoneus. fic. s. de scur. c. vno. t. lect vi. dist. si quis. sic presumitur quis bone fidei: nisi probetur contrarium. C. q mili. nō pos. super seruis. li. vij t. C. de nō nu. pe. auc. contra qui p priam. vic. Et sic videtur q negatiua pbari debeat ex eo q dicit nisi aliud in contrarium ostendatur. sed negatiua pbari nō pt. s. de elec bone. vbi de hac negatiua satis. Sed sic liter pbabit illum nō esse idoneum si dicatur idoneus rōne scientie tūc iudex illum examinabit an sit sufficiens ad hoc idoneus.

noluith? aures nīas quasi malignis detractiōib inclinare. sed vt pbarem? si spūs esset ex deo. auriēsi epō dedimus i mandatis. vt prudēter t caute a coepiscopis idagarz. vt p̄fatum episcopum crederent tali labe respersum qui nobis postmodum rescripserūt q eum virum honeste cōuersationis esse credebant personam illius multipliciter commendantes. Idem archidiac. t p̄posito mediol.

Cudū archidiacono mediolan. dedimus i mandatis. vt. c. scholarem a presbytero sancti victoris in clericum eiusdem ecclesie recipi faceret t fratrem. t infra. Sed p̄sbyter memoratus archidi. declinās examē asseruit q nequaquā sufficiebāt duo bus clericis facultates eccie memorate. adijciens q p̄dict? c. non erat idoneus ad illius ecclesie beneficiū obtinendum t infra. Causam vobis duximus cōmittendam. ita vt ex illa clausula*. s. si psona fuerit idonea. que nostro scripto reperitur inserta. eidem scholari probandi se idoneum nulla necessitas imponatur. cum prima facie presumatur idoneus. nisi aliud in contrarium ostendatur.

De iureiurando

Gregorius tertius.

Et administratōnis t infra. Mandam?. quatenus credito res ad iuramenta s. de eta. t quali. accepimus. si ratione delicti vel irregularitatis ille qui hoc obiecit illud plene s̄m illam regulā ei qui dicit incumbit pbatio. ff. de pb. l. ij.

m Ex administrationis. iuramenta recepta a debitoribus pro persoluendis vsuris creditoribus: quem preiudicium animarum quo ad creditores seruari non possunt: t ideo ratione peccati compellūtur creditores relaxare hmōi iuramēta. s. de iudi. nouit. sed q̄ctū ad iurātes nō est petū

ſ.eo.debitores. vnde ſoluere tenentur ſed ſi iurauit nō repetere:poteſt illud renunciare eccleſie:& ſic compellere tur creditores reſtituere vſuras quaſi indirecte officio iudicis.ſ.e.ad noſtram.ij.ar.ſ.ō cog.ſpi.tua.&.q.q.i.ſi ſpe cialiter:vel compellitur relaxare iuramentū vt hic.vel ſi nondū ſunt ſoluti: cōpelluntur deſiſtere a beneficio.ſ.de vſuris,tuas.b.

n ¶ Diſtrictiōe .i.ſuſpenſione vel excōicatōe.ſ.ō vi lv.ſig.q̄renti.b.

o ¶ Legati.tā ꝑ delegati auctate hui⁹ canonis vt. s.de offi.ordi.irrefragabili.ſ. ceterū.&.ſ.ō hereti.ad abolēdā i fi.vel etiā ꝑ ordinarij:ar. ſ.de vſu p⁹miſſa bile.b.

Deruenit. rex ſuus. i.eccleſie tuē ſi de reb⁹ ꝓpr⁹ iuraſſet: teneret iuramētū ſuare.ſ.e.ſi ꝓpo.s.qđ me.cau.ad audiēdā.

q ¶ Poſſe ꝓſtri gi.Ar.eſt b:q̄ iuramētū metu extorti ipſo iure nō teneat:vt q̄dā dicūt:vt baſian⁹ et t.Alij dicūt & melius:q̄ iuramētum metu extortū eſt obligatorium dūmō fiāt periculo aiē poſſit ſuari:vt b ꝑſtitū fuit iuramētū de reb⁹ eccie:et iō nullū fuit h iuramētū de reb⁹ eccleſie ꝑſtitū qō ſuari nō poſſet ſine ſalutē eterne iteritu de hoc plene dixi.

ſuper vſuris ſibi ſoluendis ꝑſtita relaxāda eccleſiaſtica districtione[m] cogatis[n]. ex regiſtro gregorij.

Deuenit ad nos laudice nē.epiſcopū ab ar. comite rebus[p] ſpoliatum & iurare cōpulſum.q̄ non repeterz ſic ablata. Cognita igitur contumelia valde doluimus.aſſerētes ipſum epiſcopum nullius iuramenti vinculis ſuper hoc poſſe[q] cōſtringi.quem tamē abſoluimus[r] quia nefandiſſima coactione iurauit.

Idem regi francorum.

Deuenit ad nos.& ſtra. Non enim propoſitum aut promiſſum infringit[s] qui in melius illud commutat nec tu ei etiam ſi promiſſum tuum iuramento vel fidei obligatione interpoſita conditione firmaſſes:aliqua tenus teneris:ſi conſtat eum cōditioni minime paruiſſe[t].

Idem petro ſubdiacono.

Ego epiſcopus. N. ab hac hora in antea fidelis ero ſancto petro ſānete q̄ romane ecclieſie domino meo papē.& eius ſucceſſoribus[u] canonice[x] intrantibus. Non ero neq̄ in conſilio neq̄ in facto: vt vitam[y] perdat aut membrum:vel capiatur mala captione. Conſilium quod mihi per ſe aut p litteras aut per nuncium manifeſtabit:ad eorum damnū nulli[a] pandam. Papatum romane eccleſie & regulas ſānctorū pat⁹ adiutor ero ad ōſeruandum & retinēdū ſaluo[b] ordine meo contra omnes homines. Vocatus ad ſynodū nō veniam:niſi prepeditus fuero canonica[c] prepeditiōe. Legatū apoſtolice ſedis.ſe.quem certū ēe cognouero:i eūdo & rdeūdo honorifice tractabo[d] et in ſuis neceſſitatibus adiuuabo. Limina apoſtolorum ſingulis[e] annis aut per me aut per certum nuncium viſitabo:niſi eorū abſoluar licentia. Sic de me adiuuet & hec ſancta euangelia. Urbanus papa.

Illus epiſcopus[f] dericos ſuos niſi forte q̄ bus eccleſiaſticar⁹ rerū commiſſa fuerit diſpenſatio: ſibi iurare[g] compellat.

Alexander tertius epiſcopo vigilien⁹.

Debitores ad ſoluendas vſuras in quibus ſe obligauerāt cogi nō debent[h]. ¶ Si vero de ipſa rogrāpgū ſuū.rciij.di.iuxta.& hec intelligē de archiepis & epis q̄ ſubſūt dño papē nullo medio.s.ō ma.& obe.di

Nullus epūs. Hoc.c.ponit ꝑ palea.xxij. ¶ lecti.b. q.v.c.vl. § ¶ Jurare cōpellat.xxij.di. quāq̄ ar.ō ſz illō ītelligit ſm iſtud:vt illi tm q̄b⁹ admittit adminiſtratio eccie iurēt:alij vo ñ.s.ma.& obe.legebat ar.&.s.c.ꝓri. Sūt & alij caſus i q̄b⁹ iurat ꝑ pace. xxij.q.i.oē. Jt ꝑ fide de ꝓſe.di.ij.ego berengari⁹ & .i.q. vi.q̄tiēs.ꝑ fama.ſ.de pur.c.q̄tiēs & i alijs plib⁹ capitis ibi poſit ꝑ obediētia vt h & .c.ꝓri.&.s.de elec. ſignificaſti ꝑ cautela dilapidatiōis.xxviij.di.de ſyracuſane. ꝑ vitate ī defectū alior⁹ teſtiū.xiij.q.ij.quāq̄ vñ veri⁹. Par & fama fides fuerētia cautio dāni. Defect⁹ veri ſibi q̄

Debitores.cogi nō de runt magna caueri.ſ. bēt.q̄ nulla fuit obligatio de iure diuino ſiue canonico:nō iuramētū ſup b ſcm ē fuādū. Et

Do. N. ſucceſſoribꝰ.q̄ ſic iurauit non tenet ſucceſſori iurare.ſ. eo.veritatis.

x ¶ Canōice.xij. q.ij.alienatōes dō ꝓſe.di.i.h ergo.

y ¶ Vitā ꝑdat.h nō ſufficit.imo oꝑtet vbicūq̄ ſenſerit dñm ꝓcurā rem ad ꝓhibendas inſidias occurrere de let.C.q̄ bus vt i dig.l.vlt. xxij.q.v.de forma q̄ hic minus dicūtur:ibi ſupplent & econuerſo.

a ¶ Nulli pandam.hoc itelligo de honeſto conſilio qm̄ ꝓfiliuz mali tenet reuelare illi:q̄ poſſit ꝑdeſſe & nō obeſſe.xxij.q v.h videtur. b

b ¶ Saluo ordine.i.ſm q̄ pinet ad meū honorē: q̄ nō cum armis

c ¶ Canōica.xv ij.di.ſi epūs

d ¶ Tractabo.ſi cōſtiterit mihi p lras ſue legatōis C.de man.prin.l. vna.& xlij.di.i qui eſcam⁹.& ar.k q̄ ē honeſta ꝑſona. xcvij.di.nobiliſſimus.

e ¶ Singul' annis.k rari⁹ iuxt chi

f ¶ Tractabo.ſi cōſtiterit mihi p lras ſue legatōis C.de man.prin.l. vna.& xlij.di.i qui eſcam⁹.& ar.k q̄ ē honeſta ꝑſona. xcvij.di.nobiliſſimus.

Et sic p3 q3 nō teneat3 p̄ncipale:tenet tñ accessoriū ꝫ illō.s.de fo.cōpe.si diligēti.ꝛ.C.de legi.nō dubium.

a ¶ Cogēdi sūt. Gz vī q3 ñ sūt cogēdi. Nā debitor3 actiōem ad repetēdū vsuras solutas:g̃ multo fort9 3 exceptiōem ꝫ agētē.ff.ō re.iu.iunct9.§.i.ꝛ.ff.ō supficieb9 l.i.§ plane. Itē dolo petit q3 stari restituet dz.ff.de doli excep.dolo.ꝛ.ff.de re iu.in ꝓdēnatiōe.§.dolo facit. Itē si solutē debitū nō repetit.ff.de ꝓdit.inō iulian9 ꝛ.l.si procurator.et l.iudex.ꝛ si indebitū sciēter solutē ñ repetit:q3 dona ri vī.ff.de reg.iu. cui9 p errorē.ꝛ.ff. de ꝓdi.inde.l.i.et C.eo.ti.indebitū Ita iuramēto nō vī libat9 q̄ sic solu it: vt postmodū repetat.ff.ō solutū q̄ sic solut.et.l.q̄ hoiem.§.vl. Ad hō dicas:q3 vsure in debite sūt iure ca nonico:ꝛ i nullo casu ꝓcedūt:ētvt captiui rdimāt.ꝯ. de vsurꝫ.sup.eo.ꝛ iō solute peti pōt tā q̄ idebite ñ ob. eo q3 ō3 indebitū sciēter solutū ñ ꝛ petit:q3 hoc fit me tu iuramēti.vñ si bi ñ p̄iudicat qō p̄ metū fac:vl' sic vno iure soluere tenet3 p̄ iuramtū ꝫ alio iure repetit: q3 idebite solute sūt ꝛ sic3 debitor3 actiōem ad petēdū solutū ita 3 actionē aduersus creditorē: vt eū liberet a iuramēto.s.e.c.i.ꝛ.ꝯ. de vsurꝫ.tua.ꝛ q3 dic cogēdi sunt intellige cū non petunt absolui a iuramēto.

b ¶ Reddere iuramtū. Ar.q3 soluere vsuras ñ ē petm̄ alꝫ nō ꝓpellerent.xxij.q.i.si petm̄.sed ille q̄ recepit pec cat:ꝛ ita ī eoō facto alter peccat ꝛ alter nō.sic ēt ī alio casu vn9 ꝓmittit adulterū alter nō.xxxij.q.v.ꝓpositio.

An nīaz.expē.null9 casus est q̄ ꝫ gen9 deductō nis ipediat.ff. famil.herc3.fūd9 q̄ nisi ī decis.ꝯ. ō dec.cū hīes.ꝛ.c.tua nobis.qñ i decimis expē se sūt deducēde:legit.ꝯ.de dec.pastoral.ꝫ solū cōputat in fructu qō supest deduct3 expenſ:vt in.l. p̄dicta fundus. de iſtis ō2.s.de resti.spo.grauis.

c ¶ Sufficiēti.noie cautiōis simplex ꝓmissio itelligi tur.C.de ꝛlo.sig.sācim9.ō ꝓfe.di.iij.q.ꝓma. Si āt dicat idonea l' sufficiēs vt ꝫ:itelligit de pignoratitia l' fideiuſ soria.ff.māda.si mādato ti.ij.§.vl.ꝛ.ff.de fideicō. hīc.l. e ¶ Persoluat.s.sors sua quā debit:l' do .iij.§.adjci nec de ipis fructib9 fuerit satisfactū:q3 i sorte sūt ꝓputā di.ꝯ.de vsur.c.i.ꝛ.ij.ꝛ. C.de pig.ac.l.i.ꝛ ij si ī cāu isto ꝓ pterea q3 iurauerāt nullū sup possessiōib9 ill' grauamē ifferre donec creditori fuerit satisfactū:tenet tm̄ore iu ramēti pecuniā restituere creditori: vt.s.c.pr.ꝛ p9 ea re pterere pōt q̄cq̄d precep creditor vl' sorte tā q̄ debitu

f ¶ Ad restituēdū.ꝫ vī q3 isti debitores deberēt cadere a iure suo:q3 dixerūt sibi ius.ff.qō met.ca.ex tat reticū ar.C.vñ vi si q̄s ī tantā.xvi.q.vi.placuit. Dicit q̄dā q3 i cauſ eccīastic3 rigor3 iurꝫ nō ꝓuat.s.ō.ꝛ.ꝓtu.c.i.ꝛ.s. de iudi.dilecti.ar.vl' ñ fuit actū ad ꝫ.ff.si q̄s caut9 ō by.l. ij.i fino.in fi.s.de ordi.cogꝫ.cū dile ct9.ꝛ.j.de excep.ꝛ i.ꝛ q3 auctē iudi cis ꝫ fecerūt.l' alē nihil ꝓfuit ad pa paz de possessiōe: nisi ꝑtuz ad phi bitōez vsurꝫ ꝛ p iurꝫ.ꝛ iō ꝓpter iura mētū p̄cepit pos sessiōes restituē das rō ꝓcī.s.de iudi.nouit.

Ipo.iu ramtī.l.ō repetēdo vlteri9 ipm bñfi cū:ꝛ sic plana est i fino dñi papē.

h ¶ Salutēter ne.idē est ēt si tē pal'.xxij.q.iij.§. vl.ꝫ.si.q̄s gī fi. ꝫ intelligē si dire cte ꝛgat in iteri tū:qm̄ si occasio nal'r ꝛuandū est: puta si aliq̄s vlt mōtan9 fuit gal' cus iurat se mora turꝫ rome i augu sto:occasione tal' iuramti posset vi ta tpalis adimi si tūc rome morare tur.idē est si ī crte rioꝛem exitum vergat.xxij.q.iij.si aliquid.ꝛ.j.eo.cum quidam.ala.

i ¶ Proprium iuramentum. Arg.ex hoc loco q3 iura mentum extorꝛtum seruandum est ꝛ obligat:ꝛ qui illō non seruat:periurus ꝛ dummodo seruari possit sine pe riculo anime.s.quod me.causa ad audientiam.ꝛ.xxj. q.iij.si aliquid.Idem.gu.contra.s. quod me causa perla tum.ꝛ.c.abbas.xv.q.vi.auctoritatem. Basianus ꝛ.C. dicunt q3 iuramentum metu extorꝛtum neminem obli gat:ex eo quod dicit lex quod metus causa factum est ratum non habeo.ff.quod me.causa.l.i.Alia.ꝛ aliq̄ quī dam dicunt hic:q3 si is qui iurat habet animum obli gandi se siue adimplendi:obligatur:si non habet non obligatur:argu.ꝯ.de bap.ꝛ eius ef.maiores.§.item q̄ri tur.Communiꝛ est opinio ꝛ veriꝛ: q3 iuramentum metu extorꝛtum est obligatoꝛium:quia non voluntari um.xv.q.i.merito dummodo sit tale iuramentum qō sine interitu salutis eterne seruari possit:vt hic dicit et p̄esse.quod si esset nullus propter quemcunq3 metum iurare velet:quia potius velet quēlibet mala pati q̄ ma lo consentire.xxxij.q.v.ita ne.ꝛ.s.quod me cau.facris Et tale iuramentum quidam appellant assertoꝛium. alia dicuntur promissoꝛia que etiam non obligant:vt dicunt si talis sit metus qui possit cadere in constantē virum.de hoc plenius dictum est.s.de his q̄ vi metusve causa fi.ab.

a Periurij. simile dicit imperator. C. si aduer. ven. l. i. imo si negligerer ea que male vsurpant omittim? excessus vią alijs experimus. rcij. di. peruenit. ī. xxxv. q. ir. loca. ff. de pac. Wtalibi pouenire. ī. ff. de pac. si vnus. §. pacta. ī ar. C. de indic. vidui. tol. l. ij. in fi. vin.

b Jeruerũt. de facto ad maiorem cautelã: sm illos qui dicunt: q tale iuramẽtũ nõ obligat sm nostrã opinionẽ. Vicas meruerũt ire rnate: cum essent obligati: ī posset sine periculo anie fuare.

c Permissi. argu. est hic in alterius odiũ cũ altero dispensandum. ar. iij. q. v. de accusatoribus. ī. vi. q. iij. q. veniẽs. et. lxxix. dist. sicḡ papa. ī. vi. q. i. sicḡ cũ milinby in fi. ℞ facit erpresse pro nra opinione. b.

Ex rescripto obsides dedit. volũtate illorum als detineri non pñt. Sed ąliter liberi hoies obsides erunt ꝫ illa iura. C. q̃res pig. ob. pol. q filios. ī. j. de pig. c. ij. C. ꝺ act. ī ob. obses alienum nisi auč. vt nulli iudi. §. qr̃ho. colla. ir. vbi ꝺr q̃ creditores qui filios ꝺbitoꝝ in pignore recipiunt: cadunt a credito: ī aliam tantam quantitatem debitori persoluere debent ī verberibus subijci. Ex contra. canon vocat obsides dandos. xxiij. q. viij. vt pri. ī. ff. q testa. facere possunt obsides. ī. ff. ꝺ iure fisci diuus Respondeo non tenet obligatõ in libero homine vt ius constituatur in eo tanḡ in pignore: nec tenet alienatio: nisi in casu. C. de pa. qui fi. dis. l. ij. nam cum teneat ibi venditio: multo fortius pignoris obligatõ. sed tenetur liber homo qualitercunḡ vt fiat quod conuenit: ī hic factum narratur: vel non potest obligari p pecuma: sed pro pacto ineũde pacis vel consimili. s. ꝺ ar. ce. posita. dic vt ibi in glo. lau.

e Abbatem. ī monachos nomine monasterij cuius nomine contracta fuit obligatio: ī ideo cõpelli debent vt eam seruent: sicut iuraverunt. s. e. ad nostram. cum in ipsius vtilitatem pecuma processerit.

f Et vroẽ. Sed quare mãdat papa mulierem istã puniri: cum iuuetur auxilio velleiam. ff. ad velleia. l. i. ī ij. ī. C. ad velleia. l. i. ī. l. quãuis. Potest dici: q nõ punitur si excipiat: q non potuit fideiubere: vel ipsa forsitã si renunciauit beneficio dictarum legum. vel potest aliter dici etiam si non renũciauit: q punitur ꝓpter iuramentum quod seruari potest sine periculo anime. s. proni. ī. j. e. ti. c. cum contingat. b.

g Inhibeatis. cũ ipi iurauerint eandem conuentionẽ facere obseruari: compellendi sunt ad hoc si per eos steterit quo minus obseruetur: alioquin si darent operam quam posset ad ipam obstãdam ñ incideret i periurij: q℞ soluz videnť iurasse se facturos ī curaturos: q simplr factũ alterius iurare nõ poterant nec ꝓmittere. ff. de ver. ob. stipulatio ista in pnī. in fi. de iuri. thp. §. si q̃s. alij. ī ar. xxxi. q. vl. c. vl.

Querelaz. per bienniũm, ꝓpter hoc soluz petuari debuit: etiam si ñ iurasset. ī. q. ij. c. ℞ iuſ. ī. §. qui rem. ī j. de locato. c. penl. ī vl. ī. ff. loca. q̃ro §. inter locatorẽ.

i Periurij irretiti. sunt em infames. vi. q. i. infames. ī. c. q̃cunq̃. ī. xxij. q. v. sicḡ cõuictus. ī ar. C. de transac. sicḡ matior. ī infames de pos te dignitatẽ patet non dñt. C. de. dignj. l. ij. li. xij. ī. C. de ifama. l. vna. li. x. ī. j. de excess. pla. int dilectos nec ãpli⁹ ad testimonium admittũť. vi. q. i. q̃cunq̃. ī. xxij. q. v. Puuli. ī. s. de testi. testimonium.

k Non necessitate. Nota. q necessitas excusat a periurio. xxij. q. viij. si nulla. j. e. bzeu. ī. l. di. phos. q necessitas legẽ ñ hz ꝺ ꝓse. di. i. sic. ī. s. ꝺ ꝓsue. quãto. ī. j. de pig. significãte. ī ꝺ ꝓse. di. v. discipulos. ī. j. ꝺ furt. sicḡs p necitatẽ. ī iura lbueniũt necitate ipediť ff. ex q̃. cauma. nõ ē. ff. locati cũ i plres. §. restimita. ī. ff. sicḡs cautõ. l. ij. §. ij. . ī nõ ꝺr vterare q̃ ex iusta cã deserit iuramẽtũ. ff. q̃ sanisda. co. l. vl. g̃ si iste sola volũtate cessauit: merito priuari ꝺz cũ sit infamis sm canones: vt ꝺr ī pr. notula

l Remouẽtes. Ex vr q iste nõ deberet removeri. q. civiliť agebat de pẽsiõe: ꝺz. vñ ēt ꝓbato crimie civiliť deponi ñ ꝺz. j. ꝺ accu. sup his. ī. c. in q̃stionis. i. ñso. nec admittẽ eccãz. ar. ꝺ. s. ꝺ or. cog. c. ij. Ex hoc forte hñrẽt locũ si iste plat⁹ cẽt ī ageret ꝺ eũ civiliť: sz ipe erat ꝓductor siue vicarius q certã debebat dño reddere pẽsiõz. vñ ꝓbato q̃liter cũ eũ fraudẽ ꝓmisisse res ē ei auferẽda. ff. de lege ꝓmisso. l. lege. ī in modũ q̃ denũciatiõis fuit hoc q̃rela: ī de hoc agebat: vt eccia puaret. ī q debitũ ñ soluit ad qđ iuramẽto est astrict⁹: bñficio suo puat. j. de fideiuſ. puẽit. sic ī iste priuari ꝺz eccia: tũ qz ꝓ biẽniũ canonẽ ñ solut. tũ qz periur⁹ est volũtate nõ necessitate.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tua nos: primo preiudicat. neutrum tamē obseruabit: quia de ecclesia mouetur: & licet scōm non fecisset: primum seruari nō deberet contrariū iuri. j. de cens. phibemus. & c. graui. & c. cū clerici.

b Pro periurio. id est temerario iuramento. non ei habuit iniuriā secū & alia q̄ dīnt in iuramēto interuenire. xxij. q. vj. aliad uertēdū. & q. iij. in mal. fīc. n. i iuramēto exceptuz deberet eē ius superioris. j. e. veniēs. & c. ad nras. q̄. & ff. ad municip. impatores & ī pstī. federici de feu. c. vl. multo fortius canonicū intelligit eē saluū in ipo iuramēto. j. e. veniēs. ar. & c. ad nram. q̄ ar. s. de cōsti. q̄ in ecclīa. & ff. de pac. iurgentiū §. gnāliter. Si vero q̄s falsuz iurat ignoranter credēs verē qđ iurat: nullū est pctm̄. xxij. q. vj. Iuxta falsū iurāt ī pcepto piuriū ē trāsgressio iuramēti: qđ si licitū ē peccat mortaliter trāsgrediendo. s. e. si nō. & c. q̄relaz. Si est illicitū: ita vt ei⁹ obseruatio negatī dispēdiū saluti eterne: nō peccat ꝛuenīēdo sed peccauit iurando xxij. q. iij. c. i. & q̄. & iij.. Ad piuriuz q̄nq̄ dr̄ idiscretū iuramētū: nisi ex deliberatiōe vel ꝓposito fcm̄ mortale pctm̄ ē. j. e. fīc ex lr̄is. xxij. q. vj. q̄ sacro. Si vero q̄s iurat iocosa leuitate vel incaute: veniale est pctm̄. xxxv. dis. §. criminis. alias ea demum.

Qđm quidā. dignitate. fic patet q̄ dignitas delīquentis aggrauat pctm̄. lx. di. hō cristian⁹. & xi. q. iij. p̄capue. & l. di. q. tua. & xix. di. nulli fas. xxxij. q. v. qui vident. xxv. q. i. nulli fas. & j. de hereti. excōicam⁹ §. credentes. & j. de homici. fīc dignū. i. rīsō. Ar. ꝛ. C. vt nemo pri. l. vj. & xxiij. q. i. qui ꝛ pacē. & xvij. q. iij. nullus clericoꝝ. & xxxv. di. ante oīa. & xlv. di. cū lxat⁹. & ff. de pe nis aut facta. §. psona. Sed ꝛietas ista ita debet intelligi. nam in quātitate ꝛtempt⁹ meritē deus q̄ntitatē reatus q̄tū em̄ frangit al⁹ affligitur iust⁹ tm̄ amat. vj. q. i. §. cū vero. & a simili q̄tum ꝛtēnit tm̄ peccat. ar. xi. q. iij. § cū ergo in fi. q̄tū vero q̄s maiori est siue ī maiori dignitate tāto magis p̄sumit peccare & ꝛtēnere. vñ qđ dr̄ dignitas delinq̄ntis aggrauat pctm̄: meli⁹ diceret aggrauat peccātē: q̄ p̄sumit q̄ pl⁹ ꝛtēnat: vñ rōe p̄supponis tm̄ maiorē pnīa illi ī pmittit: q̄ ecclīa nescit ꝛsciaz illi⁹: tm̄ posset esse q̄ plus ꝛténeret aliq⁹ rusticus q̄s magnus p latus. vñ ouidius. Deius adulterio turpis adulter obest. & sic itelligē primā rubricā. In pecuniaria pena pl⁹ puniunt maiores q̄s minores: nobiles q̄s ignobiles. In pena corpali sepe puniunt mīores & pcē maiorib⁹ xxxv. di. ante oīa. & hec intelligunt ꝓtraria.

tatis subsidiū nō exhibet. absoluēdi⁹ sūt ab illi⁹ obseruātia iuramēti. cū illicitū sit & ꝓiū rōni. iniūcta tñ eis de b̄ q̄ male iurauerāt pnīa competenti. Idem.

Sicut ex lr̄is tue discretiōis cognouim⁹. r. pior mōasterij tui iracundie calore succēsus iuramēto firmauit. q̄ i claustro eiusdem mōasterij q̄ se vinculo pfessionis astrinxit. nō eēt cū. g. mōacho vlterius morat⁹. & ifra Rīndem⁹ q̄ nō licuit mōacho supradicto temerariū⁹ iuramētum facere. maxime cum fidē professionis frangeret b. & stabilitatis sue ꝓposituz euacuaret. Ideoq̄ circa eum tua solicitudo prouideat. q̄ talis ei penitentia iniungatur. vt alius quilibet exemplo eius deterritus simile aliquid facere pertimescat. ipse vero in claustro quod licite abiurare non potuit. cum stabilitate perpetua suam penitentiam ⁊ exeq̄atur. Clemens. iij.

Veritatis. amica simplicitas m. & infra. Respōdem⁹. vt hēredes tui q̄

d Absoluēdi. ad cautelā. fic. xxij. q. iij. iter cetera cum iuramentum non sit vinculum iniq̄tatis: vt ibi. & j. e. q̄to. & c. quinq̄ tau allis.

c Penitentia. vnius āni. xxij. q. iij. q̄ sacra.

Sicut. moratur⁹ vbi ꝓbo sedet nouit semp debet manēt. xvi. q. i. q̄ vere. & ideo male iurauit.

g Temerariū imo nec licitus sine licentia superioris. xij. q. i. nō dicatis. xx. q. iij. monachis. & s. de iura. calū. c. i. in fi. et s. de pst. ex pte. & xvi. q. i. monachi la. Et dēr⁹ non debet abiurare ecclīā sine hīcēna superioris. s. de reg nun. admonet. et j. de regula licet.

h Frāgeret. fi uando iuramentum.

i Pertimescat q̄ pena vnius debet eē met⁹ alteri⁹ ij. q. vij. q̄propter C. ad. l. iul. de. li. & ff. de penis. l. capitalium. §. famosos. & s. de transac. c. i. in fi.

k Penitentiam de illicito & temerario iuramento penitentia debet imponi. s. c. ꝓxi. & contra tale iuramentum salubriter veniendum est. xij. di. c. i. & ij. & xxij. q. iij. ij. per totum.

Veritatis. casus clemēs papa tertius indulsit guilo regi sicilie vt ipe nō teneret sibi p̄stare iuramētū fidelitatis ꝓ regno sicilie: ita tñ q̄ ex b nō fieret sibi vel successoribus suis p̄iudiciū: q̄ minus hēredes sui sibi & successoribus suis fidelitatē facere teneret. Sup ista indulgentia questio mota fuit in p̄tia regis: vtr̄ singuli hēredes regis singul⁹ successoribus clementis p̄stare deberēt fidelitatem. Tunc duo cardinales qui erāt ibi legati apostolice sedis illā indulgētiā fecerūt interp̄tari: q̄ hēredes ipsius regis tenebant iurare fidelitatem dño pape clemēti & successoribus suis: q̄ p̄stito alijs postmodū iurare mīme ꝓdellūt postmodū. Cōsultus fuit papa sup illa interp̄tatiōe. & ipe rndit: q̄ nō vult recedere ab illa interp̄tatiōe: vt hēdes sui p⁹ q̄s sic iurauerāt: successoribus iurare nō ꝓdellant: & ita tenetur eis ꝑuare fidelitatē ac si iurassent. Hāc formā iurā

di habuisti.s.c.ego episcopus.ꝛ colligitur ex anti qua veretali.b.

m Simplicitas fides.n. veritatis verbꝝ adminicula non requirit. C. vt se ab hereditate.ab.l.i.si ergo cōmendat simplicitas.s. de sum.trī.c.i. in p̄n.ꝛ.iij.q.ix. pura. ꝛ.s. de iudi. pastoralis.

n Cōpellātur: Sed q̄ vt: libertꝰ ecclie cuilibet successori tenet̄ professionem facere.j. annū.xij.q.ij. sepe ꝛ.clōginq̄tate. ei feudatariꝰ iuestitura p̄tet̄ velꝛ a dño infra annuꝫ vt i ost̄i. federici de feudis.§. p̄terea. Potest dici: q̄ b fuit specialis indulgēcia. Vel dicas verius: q̄ iurare succedentibꝰ p̄t si vult: sed nō velꝛ cōpelli si iurauit sub hac forma ego iuro ubi fidelitatē successoribus tuis catholicis ex quo semel iuratū ē sub hac forma nō velꝛ āplius iurare: quia istō iuramentū p̄mum est q̄ ad illum qui iurauit, ita tenet̄ successoribꝰ sic illi cui iurauit.

Verum.absoluātur. i.absoluti one indigeāt: an ipō iuꝛ sint absoluti.

p Inuiti.p talem scilicet metū qui posit cadere in ꝓstantem virū s.quod me.cau.ad audientiam ꝛ.ff.quod metus causa metus autem.al's si sponte iurassent vel per vanum metum: non absoluerentur a iuramēto: imo illud necesse haberent seruare.s. de resti.spolia.accepta.ꝛ.c.solicite ꝛ.ff.quod metus causa metum autem.qꝫ contra vanum metum non auditur aliquis.

q Ancessores.s. zacharias grego.ꝛ vrban⁹.xv.q.vi alius.ꝛ in.c.nos sanctoꝝ iuratos.ꝛ aler.s.e.si vero.

r Absoluerūt. q̄dam exposuerūt de facto: qꝫ ipō iuꝛe nō tenebant̄: si iusto metu iurarūt. Nos vero ꝓprie intelligim⁹: vt dcm̄ ē.s.e.si ꝓo ꝛ.s. q̄ō me.cau. abbas

s Nō fuēt ita q̄ ad ea obꝛuāda nō sint astricti: qꝫ tenēt illa ꝛuaꝛ. dūmō sīn̄ iteritu salutē eēne ꝛuari p̄nt. s. e.si ꝓo. verūtn̄ si illa nō ꝛuāt nō sūt puniēdi tanq̄ ꝓ directo periurio: ꝛ ita met⁹ cā p̄ā attenuat si iuramētū nō ꝛuat

t Mortali. Ar. est hic: q̄ iuramētū metu extorti parium obligat.s. q̄. met⁹ cā perlatū. ꝛ.c. abbas vbi plene de Bꝛ.s. de resti. spol. solicite. ꝛ de Bꝛ.s.e.si vero.

nobis vel alicui successorum nostrorum iurauerint: aliꝫ iurare minime compellāturⁿ catholicis tamen successoribus nostris qui pro tempore fuerint: et homagij et fidelitatis puritatem nihilominus ac si iurasseut omni tempore teneantur absq̄ tergiuersatione aliqua fideliter obseruare. Celestinus tertius.

Verū in ea q̄stione que quito loco ponitur: an a sacmenti vinculo absoluāt°: qui illō inuiti ꝓp vita ꝛ rebꝫ suandis fecerūt: nihil aliō arbitramur. q̄ō antecessores⁴ nostri ro. ponti. arbitrati fuisse noscunt: qui tales a iuramēti nexibꝫ absoluerūtr. Cetez vt agat̄ ꝓsultius ꝛ auferat̄ materia delerādi nō eis ita exp̄sse dicatur: vt iuramenta nō seruēt°: sed si nō ea attenderint nō obl̄ sunt tanq̄ ꝓ mortalit̄ crimine puniendi. Innocentius tertius. h.s. ꝛ.m. ciuibꝫ venetis.

Veniens ad p̄sentiam.n. a nobis exposuit: q̄ olim cū.m. maurien. alternati quitia inferēdo cerauit: ꝓp̄t q̄ō cū graues inimicitias incurrisset: quidā qui ptis vtriusq̄ amatores extiterant

Veniens. mandato idoneo. s. sic fuit exaudiēdus s. de electione. cām que. ꝛ. s. de rescip. cuꝫ adeo ꝛ.ff. de op. lib. si libertꝰ. j. e. quitauallis. Inique tamen sententie arbitri standum est. ff. ō arbi. l. iij. ꝛ. l. diem. §. stari dum tamen vltus absit. C. ō arbitris. l. iij ff. de arbi. non distinguem⁹. §. cū q̄dam. ꝛ insti. mandati. §. illō. quare ergo nō statur ꝓ uic mādato. respō deo isti nō fuerunt arbitri. sed fuerūt arbitratores siū amicabiles cōpositores: vt vom viri. vnō si male arbitrentur siue inique cōponāt: eoꝝ dictū reducendū est ad arbitriū boni viri. ff. ꝓ socio si societatem. ꝛ.

Presciuisset. Alt. iuramēta ex intentionē iurantis fore intrp̄tāda. xxij.q.v. hūane aures ꝛ. arg. ō xxij.q.v. q̄cūq̄ arte ꝛ.c.ecce. de B dicitur. j. de spon. ex lris. Sed nunq̄d potuit ei p̄cipe vt cederet bonis vel vt ei daret bona sua. non: quia iuramentum nō extenditur ad illa de quibꝫ non ē cogitatuꝫ. j. e. q̄n tauallis. j. de vsu. ex multiplici. ar. s. de resti. spol. audita. xxij.q.ij. ff. ne quis arbitretur. ff. de transac. cum aḋliana. ff. de pig. obligatione. ff. de pecu. qui peculiū. ꝛ C. queres pig. ob. pos. l.i. ꝛ simili modo intelligendus fuit iuramentum: vt dictum est in prima notula. ff. de ritu. sicut. ff. de ritu nup. postq̄. sic ꝛ libertꝰ si iurauit nō nubere de illicitis nuptijs intelligendum est. ff. de iure patro. adigere. §. vltimo.

y Repugnet. Et sic videt̄: q̄ si mādatū: nō repugnat priori iuramēto: iuramentū sit seruandū: cū possit ꝛuari sine interitu salutis eterne. s.e. si ꝓo. quod vꝫ esset tamen si enormem lesionem in rebus temporalibꝫ pateretur: obtinebit relaxationem iuramenti: supra q̄ō metus causa abbas. ꝛ. xxij.q.iij. §. illicitum vltra medium. versi. quisquis. ergo ꝛ cetera.

Reui. difficultas. ꝛ ita difficultas excusat a periurio vt. s.e. ego enim. sic ꝛ necessitas. s.e. ōre lam. ff. q̄ satisda. co. l. vlt. ar. ꝛ. ff. de op. lib. si libertus. ff. quarum rerum actio non datur. l.i. §. que bona rande. licet non excusata pena cōuentionali. ff. de verb. ob. continuus actus. §. illō quoq̄. b.

al¶ Requisitus. Sed nūquid tenetur ecclesiam iuua/re non requisitus videtur q̄ sic.xcij.di.si inimicus. Ar/gu.contra.ff.quorum lega.l.i.§.i.ꝛ ar.huiusmodi litte/re. Si vero ecclesia nō fuauit ei fidē in suis necessitati/bus:nec ipse tenetur ipsam iuuare.xxij.q.v.de forma. s.e.puenit.ij.vel si eccia subtraxit ei falsariū suū cō/suetuz.ff.locati q̄/ro.§.interlocato/rem.vel si remoz/det eū ꝓscientia: q̄ habeat malā cām/xi.q.iij.ve q̄ dicit/ nam ꝛ tūc aduo/catus nō tenet iu/uare clientulū su/um.¶.de iudi.rez nō nouā.§.pꝛoni causarum. sed ip/se licet teneat seq̄ cōscientiam suaz: ecclesia tū hēbit euz p periurio.s. de resti.spo.lras.ꝛ j.de sen.ex.inqui/sitioni.

requisitus[a] non possit eccle/sie subuenire: culpa periurij potius irritetur.

Idem illustri regi ārā gothie.

Quanto personam tuā ꝛ infra. Quidā cōsilia rij imo poti⁹ decepto/res tuum animum iduxerūt vt iurares irrequisito assensu populi vsq̄ ad certum tem/pus patris tui cōseruare mo/netam:q̄ tamē circa mortē e/ius fuerat legitimo pondere defraudata[b]. Cū autem adeo sit diminuta ꝛ minoris valo/ris effecta:q̄ graue ꝓpter hoc scandalum in populo genera/tur:tu q̄ egeras īdiscrete cu/piens reuocare ac necessitati populi satisfacere. obstuatiōe iuramēti p̄dicti postulasti sup/pliciter ab nobis absolui[c]. su/per quo diligēs indagatoꝛ po/tuisset facile intueri. q̄ nō taz erat absolutio necessaria. q̄z ī/terp̄tatio requirenda. quoni am cum iuramētū fecisti. mo/netam aut falsam aut legiti/mam esse credebas. Si falsaz iuramentū fuisset illicitum ꝛ nullatenus obseruandū. ꝛ ꝓ eo esset tibi pēnitentia iniun/gēda. cū iuramētū nōvt esset iniquitatis[d] vinculū fuerit ī stitutū. Si vero legitimā esse credebas. iuramētū licitū fu/it. ꝛ vsquequaq̄ seruandū. et vt irrep̄hensibiliꝛ obstuet. cō/

Dēfraudata

Qui enīz falsat monetā p̄n cipis exuritur. ¶. d̄ fal.mo.l.ij. Qui aūt falsat mone/tā ciuitatis puni/tur capite. ¶.e.l.i Sed ille q̄ num/mos radit vel tin/git:si liber est: dat ad bestias si seruus vltio supplicio pu/nitur. ff.ad. l. coz. de fal. ꝗamq̄. Et sunt tria specialia q̄z quilibet tenet ad accusationem hui⁹ crimis. Itē q̄z ꝓdemnat⁹ nō appellat. Itez q̄ punit ille in cui⁹ domo falsa mone/ta cudit:licet illō ignoret. ¶.de fa. mo.l.i.

fuliginis ꝛ mādam⁹ vt repro/bata moneta q̄ a legitio pōde/re fuerat defraudata. alia sub nomīe patris tui moneta cu/dat. quā ad legitimū pōdus reducas sm eum statū quem tpe p̄is[e] tui habuit meliozez ita q̄ antiqua moneta. q̄ ab il/lo statu falsa nō fuerat. cuz ea pariter expēdat. per q̄d ꝛ dis/pendium vitari poterit ꝛ iura/mentum seruari. Ceruntī si monetam ipsam iti p̄stat̄oe iuramēti credebas a legitimo pondere diminutam. ꝛ tua su/per hoc cōsciētia te remozdeat tuū humiliter cōfitere pecca/tum. ꝛ satisfactionem[f] iniun/ctam tibi pro illicito iuramē/to studeas adimplere.

Idem cōsulibus ꝛ populo tu/dertino.

Cupientes ad se. ap. cō/sules vestros super his q̄ ad nos de vobis sepi/us deferuntur. ꝛ commonere curauim⁹ ꝛ aliquātulū aspere cōuenire. Cum em̄ ꝛ appella/tionib⁹ interpositis ad ap. se. teneamini hūiliter ꝛ deuote deferre. cum ꝛ leges[b] etiā secu/lares post sententiam benefi/cium appellatōis non dene/gent aggrauatis vos. sententi/as app. suspensas executioni mandatis. Uel idem consu/les nobis exponere curauerit q̄ cū aliqui vestr̄ vocātur ad officium consulatus firmant

ba. Douete ꝛ red/dite dño iuramē/ta vra. ꝛ est ar̄ ad/dicta. xxv.q.i. §.vlt. ver. ipsi nan/q̄ soli ꝛ cetera. et ff.dvul. ꝛ pu. sub/st. er facto. hic ve/ro non fuit neces/saria absolutō. ſz interpretatio sm q̄ sequitur in lit/tera: ꝛ sm ipetra/tionem debet dua/ri: quia fuit legiti/mū iuramentum

d¶ Iniquitatē xxij.q.iij. iter cete/ra.

e¶ Patris. Hoc dō: q̄z in forma iu/ramēti fuit hoc ꝓsūm. Sed nō/ne tunc mētirer si/scriptio monete. imo vī: q̄ rex ipe falsariū fec̄t. ff. ad le. coz. de fal. falsi/nois. ꝛ j. de his q̄ fiūt a pla. sin cōl. cap. quāto. i mo/neta ei ma exigū/ turquātitas pon/derz materia ꝛ pu/blica forma. ff. de ōb̄ē. empt. l.i. Nā/ vo q̄ n̄ sp inseri/ptōi mōete fidel adh̄ibet fic nec in/scriptōi sepulcri. ¶. de reli. ꝛ sūp. fi/ne. l. monumētoz/ imo pictura est q̄/ largam habet licē/tiam. semper em̄z/ fuit pictoꝛib⁹ et poetis nouitas/ tes inuenire. licet/ sit argu. contra. ꝛ/ xxiij.q.ij. sane i p̄n/cip.io. Item si fur ex auro vel argento monetam pub/licam falsam faciat: illo punito pecunia in thesauro pu/blico conseruatur. i.q.i. quod quidam circa medium. ℣. si enim aliqui furtim ꝛc̄.

z¶ Satisfactionē ꝓ temerario iuramēto imponit̄ pēni/tētia vnius anni. xxij.q.iij. qui sacramento. sed ꝓ di/recto periurio imponitur penitentia. vij. annoꝝ. vi. q.i. ꝗamq̄. ꝛ. xxij.q.i.c. vlt. imo qui scienter deferat sen/tencundum canones infamis est. vt. vi.q.i. infames. ꝛ qui contra trasactionem iuratam venerit scienter. ifamis est. ¶. de trasac. siquis maioꝝ.

Uenientes. leges. ij.q.vi. anteriozꝝ. ꝛ c. non ita.

h¶ Plagiarij. s. i. fidiussoꝛib⁹. vulgar̄ ē illi⁹ ire

i Consuetudinem. Licite ergo iudicatur fm consuetudinem loci. s. de eo. qui mit. in. po. causa rei ser. cuz ve misset. quia consuetudo preiudicat iuri. s. de consuetu di. c. penulti.

k Jurarunt. in auc. de iudici. §. quia. vero colla. vi. C. de iudi. rem nõ nouã. iij. q. vij. iuj dicet.

l Interpositi. Ista ciuitas tu uerina subest ro mio pape quo ad iurisdictionẽ tpa lem: et tõ teneret appellatiões ad papã facte al's ñ. j. de ap. h uobis

m Jus suppo ris. Nota q i oi iuramẽto erapit auctoritas maio ris: vt hic pater z j. e. eam te. z. s. de rescrip. cõstitut⁹. ar. a ꝓpo sẽsu. ff. ad municip. impe ratores. z in pri. federa de feudis §. vl. z est ius cãonicũ. j. e. ad nrã iij. io.

n Jãdandã quod fieri non de but: tum qz bñficũ appellationis eringuit pronũ ciatum. ff. ad turp pi. l. i. §. vl. tum qz interposita appel latõe nihil inno uari oꝑtet. ij. q. vi appellatõe. z. ff. nihil immo. app. pẽ. l. vno.

o Restituatis. Ar. ꝓtra. ff. de ap. cum ex causa. vbi expectatur talis restitutio vsqz in euentum confir mationis vel cas sationis sententie So. non est ꝓtra rium: quia nõ di citur ibi q non ꝺ leat expectari. sed ibi recitatur factum prout contingit vnde pater q pendente appellatione executio non de bet fieri: z si fiat multo possessore restitui debet in pristi num statum anteqz appellationis causa examinetur: ar. s. de offi. dele. pa storal. §. ꝑterea. zest bñ notabile.

p Nrã peruenisse. nõ dicat q quem vel a quo q Repeterẽt. Si iurauit nõ repetere: renũcie t illud ecclesie. Quid si iurauit non renunciare. respondeo iuramentum fuit illicitum z ideo non ser uãdum: cum quilibet ad hoc teneatur. j. de cogna. spiri. tua nos. z. j. ꝺ hereti. cum ex iuncto. z. j. eo. quemadmodum in fi. z. ij. q. i. si peccauerit. sed si iurauit soluer nec repetere nec recipere: illud renuncier ecclesie: vt dictum est. vincentius.

r Probarent. videtur iuramentũ istõ remissum esse in testamento: nisi velis ita interpretari hec verba: vt si illi de iure repetere non possint qui iurauerũt non repetere: sed tamen largius interpretabimur vltimas voluntates. j. de vsu. na. cum dilectus ff. de tri. vi. z oleo leg. l. iij. Sic ergo iure legati possũt isti petere vsuras quasi ex noua cã superueniẽte. Si enim aliquis abiurat bñficiuz: postea eum repetere ex noua cã supueniente. s. ꝺ rentic. cum inter. p. z. ff. de succes. edic. l. i. §. q dicim⁹ al's. §. sed videndum z ar. s. q metus cã ad audientiam. Itẽ cum iuro soluere aliqd solutum possum repetere. s. e. debitores. non enim est cogitãdum de nouo iur. ff. ꝺ trãsac. cuz aquiliana Si ꝺo ius nouũ non est mihi acqsitum possum agere vt remittatur iuramentum. s. e. c. i. z primo agẽdum est vt iuramentuz remittat z tunc potent repetere secure. ver.

s Ad testimonium. Nota testimonium ferri hic te nõ contestata. Sed hoc ideo contingit: quia hic ꝓcedebatur in modum inquisicõis siue renũciatiõis vt ꝓz q ꝑn. c. vl' papa ꝺ voluit eẽ ordinẽ ꝓcedi z sine accusatore per renũciationẽ. Itẽ qz ad eccliam vel ad epm spectat exeqi volũtates testãtor. j. de testa. si heredes. z. c. pl'r. z. C. de epis. z. cle. nll'i. l. siqs ad ẽnũciãdũ. z. ff. ꝺ pe. here. si hẽditas. §. vl. z sic fuit isti iuramẽtũ suũ hac via. iohãnes.

t Cõstiterit. q inqsitiõem. s. ꝺ testi. cogẽ. ꝑterea.

x Obstãdus. ex toto al's citari ꝛz. ij. q. i. de oꝑtes. z sniã ferri. j. de diuor. ꝓro. z. j. de ap. cũ sit romana i fi. Et ꝺ ꝛa sunt in pucia: i q sunt notoria iudici z alijs. si ꝺo ñ sũt notoria i hac pucia sũt tñ notoria i alia. Vel sunt ꝺ notoria z iudex nescit: tũc ꝑt duobz modis ꝓcedere. s. ordie iudiciario ac si eẽt occultũ. ar. s. de elec. bone. z. xxiij. q. i. pudenda. z. ij. q. i. deus

iuramento firmauerũt. q nec per se nec per alium predictas vsuras repeterent q vel apõ ecclesiasti cum iudicem seu etiã secularem sup his ꝺponerẽt qstionem. Cũqz creditor consideret testamẽtũ. suis precepit hered⁹. vt omnib⁹ q probarent r sibi se dedisse vsuras eisdem ipas eidem restituere procurarent. vnꝺ cũ ꝑdicti. i z. g. vsuras repetere nõ attẽtent ꝓpter huiusmodi iuramẽtũ z hered⁹ predicti. p. eis negligant satisfacere de vsuris. mãdamus. qten? sub pena excommũicatiõis publice in ecclesia ꝓponi facias vel ꝓponas vt qui sup hoc nouerint veritatem. procedant ad testimonium s ꝓferendũ. z si per dicta testiũ vel alia documẽta tibi constiterit t de premissis. hered⁹ illius vt vsuras quas a predictis pater eorũz accepit. restituant vniuersas eccle. cẽ. compellas.

Idem neapol. archiepo.

Denãm noueris audientiã peruenisse. q a te qsi per extorsionem v tale fuit prestitum iuramẽtũ. q in omni cã deberes ordinem iudiciariũ obseruare. Nec qsi secũdm traditões canonicas manifesta accusatiõe nõ indigẽt nec i eis ẽ ordo iudiciarius obstãdus x q debet in alijs obseruari nec tu quãdo sub ꝑmisso

luntates. j. de vsu. na. cum dilectus ff. de tri. vi. z oleo leg. l. iij. Sic ergo iure legati possũt isti petere vsuras quasi ex noua cã superueniẽte. Si enim aliquis abiurat bñficiuz: postea eum repetere ex noua cã supueniente. s. ꝺ rentic. cum inter. p. z. ff. de succes. edic. l. i. §. q dicim⁹ al's. §. sed videndum z ar. s. q metus cã ad audientiam. Itẽ cum iuro soluere aliqd solutum possum repetere. s. e. debitores. non enim est cogitãdum de nouo iur. ff. ꝺ trãsac. cuz aquiliana Si ꝺo ius nouũ non est mihi acqsitum possum agere vt remittatur iuramentum. s. e. c. i. z primo agẽdum est vt iuramentuz remittat z tunc potent repetere secure. ver.

s Ad testimonium. Nota testimonium ferri hic te nõ contestata. Sed hoc ideo contingit: quia hic ꝓcedebatur in modum inquisicõis siue renũciatiõis vt ꝓz q ꝑn. c. vl' papa ꝺ voluit eẽ ordinẽ ꝓcedi z sine accusatore per renũciationẽ. Itẽ qz ad eccliam vel ad epm spectat exeqi volũtates testãtor. j. de testa. si heredes. z. c. pl'r. z. C. de epis. z. cle. nll'i. l. siqs ad ẽnũciãdũ. z. ff. ꝺ pe. here. si hẽditas. §. vl. z sic fuit isti iuramẽtũ suũ hac via. iohãnes.

t Cõstiterit. q inqsitiõem. s. ꝺ testi. cogẽ. ꝑterea.

x Obstãdus. ex toto al's citari ꝛz. ij. q. i. de oꝑtes. z sniã ferri. j. de diuor. ꝓro. z. j. de ap. cũ sit romana i fi. Et ꝺ ꝛa sunt in pucia: i q sunt notoria iudici z alijs. si ꝺo ñ sũt notoria i hac pucia sũt tñ notoria i alia. Vel sunt ꝺ notoria z iudex nescit: tũc ꝑt duobz modis ꝓcedere. s. ordie iudiciario ac si eẽt occultũ. ar. s. de elec. bone. z. xxiij. q. i. pudenda. z. ij. q. i. deus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vel cognoscere an sit notorius: & facta fide sibi super hoc procedet ꝓtra reum quasi crimē esset notorium. Et in similib⁹ duas vias habet iudex: potest eni suspendere i fama tū vsq; ad purgatiōem. q. q. v. presbyter. vel inq; sitionem facere ex officio suo. q. q. i. ꝛeus omnipotens.

a ¶ In mente. Alr. iuramenta et pmissa nō extendi: nisi ad ea de q̄bus cogitatum ē ar. xxij. q. v. neq; ff. de transac. cum aquiliana. & ff. de pac. tres fratres.

b ¶ Sed periurium. s. e. tua. & j. ō his que fiūt a malo. par. capti. c. i. & j. e. sicut. i.

c ¶ Benignius. sic. s. de testi. cum tu. nā pmptum ē leges legib⁹ concordare. ¶. de iosti. vna. l. vna.

d ¶ Non fuari iurta illud. Est in amore mod⁹ nō habuisse modū.

e ¶ Postulat. j. ō ver. sig. cū olim j. de vsur. cū i tua j. de cohā. cleri. et mu. vestra.

f ¶ Requirit. Qz nonne ordo iudiciarius pōt fuari sine peccato i notoriis. ar. q. sic. s. ō elec. bōe. & aug. phat id qō notoriū est. s. ecclīam nō esse nullā. xxiij. q. i. pudēda i fi. & ita vī licitum sacramentuz: vt in notoriis fuetur. Qz certe ß iurare q̄ in omni notorio fuer ordo iudiciis est illicitum & multū lederet eius actoris: cū ei incūberet onus pbādi: & disciplina iudicialis lederet si iudex nō posset punire: nisi prius pbaret. sed ß fieri non velet: q̄ nulle sunt validiores pbationes q̄z p euidētiam facti. i illa decre. bōe. scīm fuit ob scādalū ad cautelā: vt ibi dicitur vel forsitan nō erat notorium iudici laug ¶ In illis vz. arg. q̄ vel bū generale nō est generaliter intelligēdū. vt. i. q. i. iudices. ver. oīa bona damasci. & ff. de fuit. sicut. & ff. de pig. obligatione. & de ꝓse. dist. ij. re vera. ver. de opib⁹ tot⁹ mūdi circā fi. & r. ō. xix. di. si romanor⁹. xxxi. q. i. q̄ si vxorem ieris & i. q. i. sunt nōnulli. & j. de priui. q̄z circa. & s. de ma. & olx. c. solite.

E Ante. auget. qm̄ grauꝫ solui pt ꝺño creditori q̄ ō alteri ē solutū: & tū nō liberat a debito. ff. ō ꝺsti. pecu. si ꝺño mihi. ff. de solu. vero ꝓcuratori. §. i. & j. de homici. sicut dignum. §. eos in fi.

i ¶ Q̄ ō alij. sic. ff. de ꝺdi. idebiti i fi. in fi. vñ si alij solueris q̄ ō alij debes: nō liberaberis: & ille furtū cōmittit. ff. ō furt. salsus. §. i. nisi ille ratū habeat. ff. c. si vendidero. §. si tirius. vñ pz q̄ prius est latrono q̄ partitur spolia cum socio q̄z si nō ꝓtin. xij. q. iij. si ad peccatū. io. Et exponē q̄ ō dicit alij tantū. s. & sic non obstat q̄ soluitur vni et pluribus: quorum cuilibet in solidum quid debebatur. ff. ō duob⁹ re. ꝓsti. l. iij.

turb cū cuiq; inꝓuide soluitur q̄ ō alij ex ōbito est prestādum. Vane cū archiepiscop⁹ turritan⁹ a te nomie nostro iuramentū fidelitatis sicut a nobis mandatum acceperat. exegisset illud exhibere in eius manib⁹ distuliſti. asserens q̄ pisano archiepiscopo saluo apo. se. honore hmōi prestiteras iuramentū. Cum igitur nobis & ecclesie romane fidelitatem facere tenearis. si prestitū iurammetū ei quod a te nobis tanq̄z debitū est prestādum ꝓtrariū reputes illud illicitū iudicabis. & illicito nō obstāte q̄ licite imo ex debito petitur exhibebis. velsi prestitum prestādo contrarium non exstitit. illud sine difficultate prestabis.

k ¶ Archiepiscopo. De hac materia tractatur. j. de ꝓscrip. si diligēti.

l ¶ Prestiti. pisano archiepo.

m ¶ Contrariuz q̄si vnum cōtrariorum est bonuz reliquum est malum. vij. q. i. sciendum. & xxij. dist. hoſpitiolū. lau.

n ¶ Illud. s. q̄ ꝓstiniſti. archiepiscopo.

Q Vitauall⁹ nostris auribus ītimauit. q̄ ꝓ offensa quā filie ipi⁹ aliꝰ mulieribus irrogarāt. q̄ earuz mādato parerz. pstitit iurassi tū ⁹q̄ tale illi sub debito iuramēti ōdere mādatū q̄ fiq̄ filij vroꝛ illius aliquod factum vl verbū ꝓtumelioſum mulieribus illis obiiceret. idē filias & filios exheredaret. & a se proꝓriā remoueret vroꝛē. Quod anicilla. §. soroze. & ff. de manumiſ. l. iij. in fine. nisi in certis casibus qui continentur in auē. vt cum de ap. cog. § causas. colla. viij. & ita turpe fuit mandatum. Item cōtra preceptum domini fuit hoc mādatum: vt vroꝛ separetur a viro. xxviij. q. i. idolatria. & xxxiiij. q. ij. quos deus. Cause vero ingratitudinis ꝓpter quas pater potest exheredare filium: sunt he. Prima si filius parentibus manus intulerit. Item si grauem iniuriam eis fecerit si criminaliter eos accusauerit: de causa que non fit aduersus principem vel rempublicam: si cum maleficis versatur: si maleficus efficiatur: si vite parentū fuerit insidiat⁹: si vroꝛi vel cōcubine ei⁹ se immiscuerit. si ex dilapidatione filij graue dispendiū parentes sustulerint si ꝓ persona vel debito eius inquantū potest fideiubere noluerit: hec tū q̄ de fideiussione dicit: ad filios masculos tm̄ pertinet. Item si phibuit eos facere testamentum si contra voluntatē parentū inter arenarios & mimos ꝓsteterauerit: cum pr̄ nō fuerit illi⁹ ꝓfessiōis: si fi

lia vitam luxuriosam egerit.cum parẽtes vellẽt eã p
posse vxorare:nisi neglexerit eam maritare vsq; ad.xxv
annos:si parentibꝫ furiosis vebitã curam non impen
derit:si parentem captũ de carcere veducere neglexerit
hæc totum hꝫ in premissa auẽ.

Va nos. Periturosꝰ temeratiꝫ fuit huiusmodi iuramentum: & ideo nõ fuit obligatorium. xxij. q.iij. inter cetera. c. de nup. auẽ. qõ eis permittit. & dicunt quidam penitentiam imponendã tanq; pro veniali:ar.s.e.de rẽ.&.xxv.di.ỹ.cri mini.imo ad minus vnꝰ anni penitentia iponit. p temerario iura mẽto.xxij.q.iij.q̃ sacrameto.t.

Cõmorari.ñ tñ i seculo:vt q̃dã dicũt:ar.j.ỹ puer sõe ꝓiugatoꝝ ad aplicã.hꝫ vt q̃ in seculo.xxxij.q.v. qõ vxo pari.sed si alter vellet intrare monasteriũ:hꝫ et locũ qõ ipsi dicũt hꝫ q̃d si iurauerũt q̃ nunq; diuerte rẽt ab mucẽ nun q̃d est fuandũ iu ramentũ tale cuꝫ possit fuari sine i teritu salutẽ eter ne:non vt:q̃ nec pœnalis stipulatõ teneret:vt si ꝯpa alteriꝰ diuortiuꝫ factum fuerit:da bis centũ.ff.de ỹ bꝰ obliga.si stipu latio facta fuerit:sic̃ ni libera velent eẽ mrimonia in ỹ bendo ita in dissoluẽdo. C. de inuti. sti. libera. & C. de nu. neꝝ. ar. ff. de vona. inter vi. & vxo. ea q̃. & ff. de verb. obli ga. tia. & j. de spon. gẽma. Jo. ß nõ determinat:hꝫ cre dẽs si vellẽt itrare religionẽ:possent:q̃ nõ ỹ frãgere iu ramẽtũ q̃ i melꝰ illõ cõmutat.s.e.c.iij. & j. ỹ. vo. & vo. re. c. scripture. & iuramẽtũ illõ venigniꝰ est interptãdũ. s.e. ad nostram. & c. q̃to.

s Cauertat. Dic dicerẽ q̃ ꝓpria auctõe ỹ redire ad virum:nec expectare superioris auctoritatem.

t Vtinq;.sic.j. de regula. veniens. j. de diuoꝝ. significa sti. j. de adult. c. pe. & vlt. & j. de exceptio. cum eccliasti ce. & xxij. q. vi. mbil. & ff. de cõpen. si amb.

Vemadmodũ dimittere. nec ẽt accusare. ff. de adulte. si vxor. ỹ. fiq̃s vxorẽ. & ỹ. vlt. & C. ad. l. iu li. de adulterijs. ꝓpter violatam.

Conditio. Nota q̃ plerũq; itelligũtur ꝯditiões i iuramẽt:vt hec si placẽt papæ.vt.s.e.veniẽtes. Jt̃ hec si vero placuerit.xxij.q.v. hẽat. ỹ. i. Jt̃ hec si res in eodẽ statu pmãserit.xxij.q.v. neq; s. & ff. de solu. cũ q̃s. Jt̃ si mihi suabit fides. s.e. pueri. & ff. locati. q̃ro. ỹ. iter. Jt̃ honestã & possibiles:vt h̃ ỹ. & j.e. sic. Jt̃ hec si mihi nne rauerit pecuniã. C. de nõ nu. pecu. idubitati. Jt̃ hec si nu ptie fuerit secute. ff. de iure do. stipu lationẽ. Jt̃ hec si ñ moderatũ q̃d ꝓ cipiat. s.e. veniẽs & c. q̃ntualt. & ff. de ope. lib. si libt. Jt̃ facultas subi telligit. s.e. breui. Jt̃ cõmoditas ff. q̃ rei ac. nõ ỹ. l. i. ỹ. q̃ honorãde. Spẽale est ãt ꝯditõ nes nõ subintelli gũt:si ñ exprimant hꝫ mẽte ꝓcipiãt. xxij. xxij. q. vl. c. vl. i fi. C. ỹ ꝯdi. ob caus. si ꝓtẽdi. nisi vbi lex exprimit aliq̃d tacite agi iter ꝓhẽ tes. q̃ tc illõ ꝓ ex presso hẽtur. ff. fi cer. pe. cũ q̃d. & ff. de ỹ. ob. turpẽ. & ỹ ỹba sũt i pmisso rijs iuramẽt:hꝫ in assertorijs nulla ꝯditio subintelligi tur:& ỹ tali loq̃ẽ. c xxij. q. vl. c. vl. & C. de iur. do. si mlier a viro. Hꝫ nũq̃d dicẽꝰ oẽ iuramẽ tũ ꝯditõale:si oẽs pmisse cõditiões subintelligunt. cer teñ. ff. de ꝯdi. & de mõ. ꝯditões. io.

y Precedẽtem Una ex q̃ sel' ꝓ bant mores ipi nõ pt pꝰea repro bar. xxxij. q. iij. hoc rẽdus. nisi ex sup ueniẽti cã:vt. s.ỹ. eta. & ij. accepim. & s.ỹ. offi. dle. inst hꝫ Fortꝰ. nã cui nuãte. & iiij. q. iij. ỹ. fiq̃s testib. io. dam actiõz:mlto fortꝰ exceptiõz. ff. de reg. iur. iunctꝰ. ỹ cui dam. & ff. ỹ superficieb. l. i. ỹ. plane. & s.e. debitores. q̃nq; tñ ꝓsequim excipiẽdo q̃ ỹ agẽdo petere ñ possum. ff. ỹ neg. gest. l. iij. ỹ. pupill. & ff. ỹ ꝓpẽ. si cũ filiofamilias q̃nq; q̃dã ꝓseq̃m agẽdo q̃ ñ ꝓseq̃m excipiẽdo. s.e. debi tores. & s. q̃ me. cã ad audiẽtiã. Jt̃ ꝑ ỹpositũ ꝓperi. hꝫ ñ ꝓpẽsari. C. ỹ cõpen. l. vl. & j. de ỹpo. bõa fides. ỹ. ij.

a Spõsã. Nã & spõsus ꝑt spõsã accusat ỹ adultio q̃ si mrimonio iã iiciato:ar. C. ỹ adulte. ꝓpẽ. nisi i cãu. ff. ỹ adulte. miles. ỹ. ꝓqrebat. q̃ & iiuria ei fcã ẽ. ff. ỹ iurijs itẽ apd. ỹ. spõsuꝫ. q̃ nec mrimoniũ nec spez mrimonij violare permissum est. ff. de adul. si vxor. ỹ. diuus.

b Ejcit. dterioꝝ nũq; volꝰ ei cogscit q̃ iterrupta ite rũ litẽ ỹfuit:q̃ q̃ sel' ceptã ỹ relict:i auẽ. ỹ litig. ỹ. oẽs in fi. coll'. viij. & minus malum est viã vsũ nõ agnoscere: q̃ post agnitam retroire. j. de apostatis q̃dam.

a ¶ In alterutro .i. in uxore dimissa & sponsa non admissa.
b ¶ Ad utrumq; .s. ut eā recipiat uel nō recipiat.
c ¶ Oculos. Sic pater: q; iuramētū q̄q; pōt seruari sine interitu salutis eterne. & tn nō tenetur illud seruare. Sed hoc ideo est q; honestas intelligitur in hoc iuramento: ut si res in eodez statu p̄manet id eni tacite agitur. xxij.q.ij.nequis. & ff.de solu.cum q̄s Sed si iuramētuz nō posset seruari. sine interitu salutis eterne: ul si esset contra leges l' bonos mores seruari nō uelit. s.e. p̄ri. & c.q̄ntauis l' & ff.de le.i. fiq̄s in q̄linos. §. ul. ff. de leg.iij. fiq̄s in p̄n. & ff.de iure pa.adigere. Sec⁹ esset si mulier laberetur in facultatibz. Sz quid si per violentiaz oppzimatur sponsa de futuro. uidetur q; nihilominꝰ teneatur cū ea ꝓtrahere. ar. xxxij.q.v. reuera. ff. de adulte. si uxor. §. fiq̄s plane. Sz nō est uerū. xxvij.q.ij.raptor. & ca. sequēti. & xxxij.q.v. finge. & c. ille. & ita punit sine culpa sed nō sine cā.
d ¶ Teneretur. q̄i dicat nō. q̄d uerū est in sponsa de futuro. j. de ꝓiu. le pro. c. ul. spōsam xo de p̄sti ducer teneꝛ: q; ñ reperit casus nisi unus: i q̄ possit eā dimittere. j. de quer. ꝓiu. ex publico.
e ¶ Teneretur. quasi dicat: nō tenetur eā admittere.
f ¶ Quamuis. Istud quamuis non est aduersatiuū & ponitur quamuis pro quia.
g ¶ Impedit. uel uotū simplex. xxvij.di.si uir. sic. xv.q.i.§. ul. ubi dr. ñ oia q̄ impediūt ordinādū dr̄ciūt ordiatū.
h ¶ Crimine. Nam pactum illud nō ualet: fiq̄s paciscatur: ne alium accuset de crimine nondum ꝑpetrato ff. de pac. si unus. §. pacta. & §. aliud. tamen de crimine iā commisso pacisci potest ne de eo agatur. ff. de pac. sivn? §. pacta. & j. e. c. x. non solum septies & cetera. Necillō pactum tenet: ne uolus p̄sletur. ff. de reg. iuris contractus. talia enim pacta contra publicam utilitatem eē uidentur. quia per ea inuitantur homines ad peccandum impune. si. ff. de pac. uota conuenire. & s. de cōsue. c. penul. & quia publice utilitatis est: ne crimina remaneant impunita. j. de sen. ex. uel fame. & ff. de solutiōe stichum. §. i. & ff. ad. l. aquil. ita uulneratus. in fi.

obstante in alterutro[a] casu uiculo iuramenti: qd̄ quidē ꝓpt subintelligendam ꝯditionez est tale ut is qui iurauit: ad utrumq;[b] sine trāsgressione se possit habere. Qd̄ si post huiꝰ modi iuramētū mulier fieret nō solum lepzosa sed ēt paly tica uel oculos[c] uel nasū amitteret seu q̄cūq; ei turpi[d] euenirz nunq̄d uir teneret[e] eā ducere in uxorē, pfecto ductā ñ posset dimittere. Ez nunq̄d ñ ductā admitteꝛ teneret[e]. q̄uis[f] intr dū ꝯctū ñ dirimat qd̄ impedit[g] ꝓtrahēdū. Illd aūt iuramētuz est, p culdubio temerarium si uir iuret uxori. q; eā sup nullo crimīe accusabit. qz si mulier fieret infidelis. & nollet cohabitare uiro absq; contumelia creatoris. uel ut illum pertraheret ad infidelitatis errorem. tunc incūctanter deberz illam impetere apud iudicem suum ut eā nisi penitus resipiscerz oīno dimitteret sm canonicas sanctiones. ¶ Qd̄ si expresse iurasset. q; eā sup ad ulterio nō impeteret. esset ne seruandū hmōi iuramentum cum scriptura testet. q; patronus[k] est turpitudis q̄ celat crimē uxoris. & sm regulā euāgelij si p̄io & scōo correcta resipiscere nollet. dicendum esset ecclesie. ut tāq; ethnica[l] & publicana deinde uitaretur. ne per hoc libera preberetur ei peccandi facultas propter impunitatem peccati. Sed nunq̄d uir non pōt dimittere uxori peccanti nō solum septies sed etiā usq; septuagies septies sm euāgelicā ueritatē. tutius g̃ in hoc[m] casu uidet. ut ꝓpter iurisiurandi religiōem uir accusare desistat[n] uxorem ad diuortiū celebrādū q̄q; renūcia re[o] eā possitad pnām perangendam.

Idem abbati & capitulo castellionis.

Et si christ⁹ p̄cepit sm euangelicā ueritatē. sit sinoꝑ uester est c. nō[q] ñ. ut affirmatō[r] ul negatō sic. p cedit ex ore ita. pcedat ex corō quia tamen hoīm excrescente malicia simplici assertioni uel negationi uir creditur. iccirco prudēter adiunxit. quod amplius est. a malo ē. a malo q̄dē non tam culpe q̄ pene. nec exhibentium sed exigentium iuramentū. naz incredulitas huiusmodi magis est pena q̄ culpa. uñ nō dixit malum. sed dixit a malo: ¶ Licet enī iuramentū prohibuisse dominus

k ¶ Patronus. xxxij.q.i.c.i.et. ff. ad. l. iulia. de adulteriis. l.ij. §. q. & ff. de fur. q̄ uas. §. i. ar. & j. de adul. si uir.
l ¶ Ethnica. ethnos. i. gens. inde ethnica. i. gētilis.
m ¶ In hoc casu ubi uxor. i. ubi uxor uult nō accusari eā de adulterio: & ita pōt q̄s se obligare pacto ad nō accusandum. j. de accusationes arg. cōtra ff. de pac. si unus. §. illud. & §. pacta. & ff. de pac. uo. cōuenire. hoc solutū est. s. in notula. nam illud.
n ¶ Desistat. et ita pactum & iramentum ualet q̄ tenus tangit rez familiarem non in eo q̄ publicez ut dixi in notula. nam illud.
o ¶ Denūciare. Sed q̄d si nollet corrigi: nec curat de excōicatione. Dicit io. q; tunc licite pōt eam deserere: qz iam est cōtumeliosa creatori suo. xxviij.q.i. si infidelis. & sic q̄libz cui p̄cludit una uia: alia uia ad idem admittitur. ut. iiij.q.iij. serui nec & hic. qz ñ possit eam accusare: poterit tamē eam renunciare: ar. ff. de tu. & cura scire. & ff. de ꝯdi. insti. que sub ꝯditōe. §. fiq̄s. & ff. de bonis lib. q̄ritur. C. si manci. ita uxe. l. ul. et s. de pcura. tue. Can. dicit q; nō uelet eā deserere: lz ñ corrigat: etiam si uite eius insidiaretur. xxxij.q.v. quicq; quid mulier. sed uelet eam tenere in uinculis & castigare cum hoc ei permissum sit. xxxiij.q.ij. placuit. & q.v. hec imago. & xxxij.q.iij. duo ista nomina. & uñ.q.i. sicut alterius.

Et si christus. sermo. xxij.q.i. ita ergo.
q ¶ Non non. Iste due negationes non faciunt hic unam affirmationem secundum q; alibi faciunt. ff. de uerb. sig. duobus uerbis.
r ¶ Affirmatio. ecce declaratio geminatōnis id est ut quod os affirmat & corr affirmet: & q̄d os negat & corr neget sic. xxij. distin. psalmista:

a Creaturam.sic.xx.q.i.clericum.ꝛ in auc.vt non luxurientur contra nat.collã.vi.§.ꝛ quoniam. Per creaturas licitum est iurare:vbi exprimitur in iure: vt per crucem.xxij.q.v.qui peiurat.per euangelium.xxij.q.i. si aliqua. per ordinem:vt.i.q.i.vij.quotiens. Per salutẽ principis.ff.de iureiu.qui per salutem.l.iij.§.vlt.per altare.xxij.q.i.habemus.aliter enim iurare non deberet. vnde non licet iurare per membra dei:in auc.vt non luxurientur contra naturam collã.vi.§.ꝛ quoniaz ꝛ.xxij.q.i.sicus per capillũ.vbi pena ponitur.

b Omnino.i. et leui causa uel ꝓpria. Simile omnino habẽt in lege vt si fideiussor intercedat ꝓ maiori summa q̃ ꝓncipalis debitor omnino nõ obligat. ff.ꝺ fideiussor. grece.§.illꝺ.vim.

c Seruandũ. q̃liter cum q̃ iurauit si licitũ est qꝺ iuratur seruãduz est iuramẽtũ .xxij.q.i.monet te.ꝛ.ff. de iureiurã. nõ erit.§.i.quia mlta fieri non ꝺebent:facta tamen tenẽt. xxij.ꝺist.si vir.ꝛ. xxij.q.vj. non nouimus.sicut iudex vltima die sue iurisdictionis:iudicare non deberet. ff. de iurisdi.om. iudi.cum qui.si tamen sententiam tulerit:tenet.ff.ꝺ of.pcõ.memini si se.in fi.ꝛ.

d Nolite.i. ñ habeatis voluntatem iurandi.

e Necessitas. ꝛ ita nunc q̃ iurandum est nisi in necessitate ſz hec necessitas ꝺucit etiam sub se vtilitatem.xxij.q.i.tu non malum.ꝛ.c.ita ergo.l.

f Comites.ꝺ quibus habes.xxij.q.vj.animaduertẽdum ꝛ.q.i.ꝛ iurabunt.

g Proꝑta.scilicet hieremias.

h Jurabunt.hec habes.xxij.q.i.ꝛ iurabunt.

i In veritate.conscientie.

videatur.nusq̃ tamẽ ꝓ creatore sed per creatura iurat ꝓhibuit.ne per hmõi iuramẽtum trãsferretur ad creaturã honorificẽtia creatoris. Quare cum in euangelio ꝓmisisset dico vobis nolite iurare omnino b statim subiunxit.neq̃ per celum.quia thronus dei est. neq̃ per terram.quia scabellũ pedum ipsius est.neq̃ per hierosolymam.quia ciuitas est regis magni.neq̃ per caput tuum quia non potes vnum capillum facere album aut nigrum. Et quãuis non sit per creaturam iurãdum.si tamen iurek ꝓ creaturam seruãduz c est quidẽ.dummõ sit licitum quod iuratur qz teste veritate qui iurat i celo.iurat i throno dei ꝛ i eo qui sedet sup eũ. Jacob quoq̃ nõ simplr ꝓhibet iuramentũ.sed volũtatem iurãdi cum ait.ante omnia fratres mei nolite e iurare.quoniam ad iuranduz nõ debet quẽ q̃ spontanea voluntas inducere.sed necessitas f trahere in portuna.ꝛ tunc potest fin ecclpa iurare.dũmodo illos tres comites f habeat iuramentum.de quibus ꝓphetas g ait.ꝛ iurabunt h viuit dominꝰ in veritate i ꝛ iudicio k ꝛ iustitia l quod autem iacobus subdit.neq̃ per celum neq̃ ꝓ terram neq̃ per quodcunq̃ alrõ iuramentum iurare vetat per quamlibet creaturam quodcunq̃ sit illud. alioquin non diꝛisset apostolus·homines ꝓ maiorem suum iurant·ꝛ omnes controuersie m eorum ad confirmationem finis est iuramentum. In quo patenter ostendit per quem sit iurandum cum ait.homines ꝓ maiorem suum iurant.id est per deum ꝛ cur sit iurandum.vt videlicet omnis controuersie finis sit iuramentum. Angelus quoq̃ quem vidit i apoca.iohannes stantem sup mare ꝛ super terram leuauit manum suam ad celum ꝛ iurauit per viuentem in secula seculorum. Christus etiam plꝰ gleꝛ diꝛise in euãgelio quã est.non non.cũ sepissime diꝛerit amen dico vobis.quod ipse secundum lucam exponens cum ꝓmisisset.amen n dico vobis.quia nemo pꝛophet acceptus est in patria sua. consequenter adiunxit. in veritate dico vobis. quia multe vidue erant in diebus helie in israel. Apostolus quoq̃ iurabat.cum diceret.testis est o mihi deus ꝛ iterum.quotidie mozioꝛ p per gloriam vestram fratres.que greca exemplaria manifestissimam iuratione me ise ostenderunt. Si enim per se malum esset iurare.profecto dominus non iurasset.cum tamen in veteri testamento legatur.quia iurauit dominus ꝛ non penitebit eum ꝛ rursus.iurauit dominꝰ dauid veritatem. ꝛ non frustrabitur eum .imo et precepit in veteri testamento.redde deo iuramenta tua. Quedam q enim ꝓhibentur qz ꝓ se mala r sunt.vt furtum adulterium ꝛ huiusmodi. que ñ sunt aliq̃tenus facienda. Que vero ꝓhibentur ex cã s. ñ qz ꝓ se mala sunt.ſzqz si fiãt frequãnter ꝛ mltũ. ex his mala sed iuramẽtũ velati ꝛ ꝓhibitũ nihil amplius q̃rendũ est. ff.de iureiu. ñ erit §.relato.ꝛ parem hz auctoritatẽ cũ trãsactõe ꝛ maiorem q̃ res iudicata.ff.de iureiu.l.ij qõ vꝛ est si est delatus a ꝑte parti. Jstõ.n. retractari nõ põt.ff.eo.ad monẽdi.i.

n Amẽ.i. fine defectu ꝛ est nota assertiõis.

o Testz ẽ. In veteri testamẽto iurabat sic: viuit deꝰ:viuit aia mea sic iurauit vidua q̃ erat i sarepta sidonioꝛ helie,ꝓphete. ipe gre in pmitiua ecclia iurabat:testz est mihi deꝰ:deũ inuoco testẽ.xxij.q.i. si peccatũ.ꝛ.xxij.ꝺist.sacrosã.hodie iurat ꝓ deũ:p euãgelia: lxij.ꝺi.tibi dño.ꝛ i.q.vl.c.vl.r.

p Jozioꝛ.hoc habes.xxij.q.i.nõ ẽ.

q Quedã. posset aliqs q̃rere et q̃ licite iurat q̃re ꝓhibuit dñs iuramẽtũ.rñdet papa quedam ꝛc.

r Mala sunt. q̃dã ei illicita sũt i sui nã: q̃dã ciuiliter.i. iur positio l ꝰ suetudinario.ff ꝺ ꝛb.sig.pbt.argu.ff. ꝺe.adult. si adulterũ.sic q̃dã sũt simoniaca ipso iur.s. q̃ in veteri testõ erant ꝓhibita:vt vẽdẽ spũalia.i.q.i.q̃ studet: q̃dã sunt ꝓhibita ꝓ ꝓstitutiones ecclie:vt dare aliq̃d ꝓ bñdictõibꝰ nubẽtiũ ꝓ baptismo ꝓponẽdis plat i sed: ꝺ his hẽs plura exẽpla.j.ꝺ.simo.cũ ecclie corpe. ꝛ.c.sic ꝓ certo.ꝛ.c.ad aplicã.ꝛ b est q ꝺici ꝰ suetuit: q̃dã ff simoniaca. qz ꝓhibita. q̃dam sunt ꝓhibita qz simoniaca.ꝛ de hoc dicitur supra de officijs delegati. ex pte s. Ex causa.xxij.q.i.ita ergo. Si manici,ita vne-

k In iudicio.i. discretione vel deliberatione.

l Justicia.i. vt qõ iurat fit iustum ꝛ licitũ:ꝛ isti sunt comites q̃ debent interuenire in quolibet iuramẽto.ꝛ si ista defuerint:non iuramentũ sed ꝓperiuriũ est dicẽdum vt i.c. aia duertẽdũ.xxij.q.vj. m Cõtrouersie.qz pꝰ

ne pōsti.l.i.ꝛ.vltima.

¶ Sequūtur. Nota q aliq̄d ꝓhibet: nō q ipm sit malū: sed q inde pōt seq̄ malū: ar.xxi.di.ōnicꝫ.ꝛ.xxvij.di. ideo.xi.q.iij.. nolite.xli.di.q̄sq̄s.ij.q.vij.ꝓsumūt.xxiij. q.iij. ꝛeus q̄ maledicit. isti.vi.w.rap.§.sed ne dū. Elr.ꝺ. ff. q̄ ꝛ a q̄lꝫ mālī.nō si.l.vl.ꝛ.ff.ō pac.si vn⁹.§. illō. Jtar. q vno ꝓhibito ꝓhibent oīa ꝑ q̄ ꝓuenit ad illud ar.j.de cle.cōiu. diuerꝝ fallaci. is.ꝛ.ff.de ꝺdi. isti. l.q̄ sub ꝺditiōe.§. fiq̄s.e.ꝛ.ff.ō spō. oīo.ar.ff. de tu. et cur. da. ab his scire.ꝛ.ff. de w. hb. q̄ rit̄.s.ō ꝓcuratoribꝫ tue. Jtar. q aliq̄ ꝓhibito oīa ꝓhibent q̄ sequūt̄ ex illo.s. de cōsti. nā ꝺcupiscētiā.

a ¶ Cōfirmatio sic falsitas est immutatio vitatis ī auc. ō istru. cau. ꝛ fi. circ ꝑn. col. vi b ¶ Ex cā. Arg. q ꝓti⁹ ꝺsideranda est cā facti q̄ ipm fcm. xv. q. vi. c. in fi. ꝛ. xxij. q. vi ij. occidit. j. de accu. cū dilect⁹. ꝛ. ff. de fur. l. xp̄. vicē.

b ¶ Modico vino. ō ꝺse. dis. v. sit tibi. arg. q ꝫ hec curā corꝑis moderatā ad exercitium virtutū ar. xl ij. ij. di. multꝫ. alꝫs incipit ꝺuiuia de cōse. dist. ij. corꝑis. ar. modicū.

quantus[c] vt vitiū ꝑ se malum non est: et tamē ꝓhibet apostolus dicens: nolite inebriari vino in quo est luxuria quoniam ex frequēti ꝛ immoderata potatione vini luxuria generatur. Sic ꝛ iuramentū per se quidem malum non est cum fit confirmatio[ta] veritatis: sed tamen ꝓhibetur ex causa[b]: quoniam ex frequenti ꝛ incauta iuratione periurium sepe contingit. sicut in ecclesiastico legitur. vir multus iurans replebitur iniquitate ꝛ non discedet a ꝺomo ei⁹ plaga. Quemadmodū ergo paulus indulsit ꝓpter necessitatem ꝺiscipulo suo timotheo: vt vtatur modico[c] vino ꝓpter stomachum ꝛ frequētes infirmitates: sic ꝓfecto cum necessitas exigit ꝓ re vera licita ꝛ honesta potest secure iurari: q̄ cessante causa ᵈ cessat effectus. Licet ergo ꝺeatis esse viri ꝑfecti: vt quantum potestis iuramenti vinculum euitetis: volentes tamē indēnitati vestri monasterij ꝓuidere. ne ꝓpter ꝺefectum testium sui iuris sustineat lesionem: ꝓsenti vobis pagina indulgemus[e] quatenꝰ vos ꝛ monasterij vestri ꝺuersi positis in causis eiusdem ꝺeficientibꝫ alijs testibus ꝓ ipso ꝓhibere testimoniū veritati.

I dem ep̄o medien̄.

Sicut nostris est auribꝫ intimatuꝫ. eccia tuderitia vacante ipsius canonici et episcopus cum eis ꝺum esset in minoribꝫ ordinibus ꝓstitutus iuramēta quedam in ꝺānum episcopalis iuris fererunt ꝓiusq̄ ꝺe pontificis electione tractatus aliquis haberetur. ꝛ infra. ꝓ iuratione incauta[f] imponi fecimus episcopo penitentiam congruentem. ꝛ iufra. Quia non iuramēta sed periuria potius sunt ꝺicenda que cōtra vtilitatem ecclesiasticam attentantur. mandamus quatenus ab ipsis canonicis inquiras super ꝓmissis ꝺiligentius veritatem. ꝛ si ea inueneris esse vera. quod in ꝺampnum[g] episcopalis iuris repereris taliter attentatum in statum ꝺebitum appellatōne remota reꝺucas[h]. Idem.

¶ Cum contingat interdum: q constante matrimonio quidā nō remouet. s. ꝺ tēp. or. ex pte. ꝛ. l. ꝺi. q̄cūq̄. ꝛ eps q̄ cōmittit mortale pctm: ñ remouet: vt q̄ sine cā vult ꝺ nūciare. s. ꝺe nūn. nisi ꝛ est ꝫ illō. lxx xi. di. q̄cūq̄. ꝛ. c. p cedēti. ꝛ. xxiij. di. c. vl. ꝛ. l. di. ex pmissis ꝺēbꝫ ꝛ sic hmōi temeraria iuramēta nō repellūt a ꝓmotione: nec a testimonio. s. ꝺe testi. item aut. ꝛ. ca. ꝓstitutis. ꝛ. s. ꝺe testi. cog. c. vl. vl' dic q potius ꝺsulitur eccie q̄ ꝑsone. s. ꝺe or. cog. cū dilectus. Jt in mor tali pcō exñs admittit ad accusā ꝺū. v. q. i. q̄dam. ꝛ hoc fuit ad ꝺclarandā innocentiam illius infamati p libellū occulte ꝓiectū. ꝫ isti sic ꝓmoti nō remouēt tur: q hmōi ꝺi crimina leuia sunt: q̄ nō ꝺeiciūt ordinatos. lxvij. ꝺi. c. i. ꝓ q̄lꝫ impo nit̄ solūmodo pe nitētia saltē vn⁹ āni: vt. xxj. q. iij. q̄ facto. Que aūt crimia iducāt ꝺe posit̄ ꝛ q̄ñ nōtū iuenies. s. ō tēp. or. ex tenore. ꝛ. c. vl. ꝛ. xv. q. vl. i summa.

c ¶ Cessante causa. ꝓpter quam excludendam. s. ꝓpter iurium introductum est: ne iuretur. Si enim esset causa ꝓpter quam habendam aliquid fieret: licet causa illa: non iō cessaret id qō factū est ꝓpter illā cām. xxxij. q. vij. nō. ꝛ. q. i. ꝺixit ꝺns. vel cessante causa odiosa ꝛ ꝓtrarius cessat ꝛ eius effectus. ꝺixit vincē. vꝫ est circa alias ꝑsonas: sed circa eandē ꝑsonā nō cessat: nisi ꝑuilegiū vel ꝓcessio tēdat ad norā: ꝛ tūc exponꝫ ba illa vꝫ est ab ūitio: ꝫ si ex postfacto incipit odi ū: ñ cessat effect⁹. i. ꝓhibitio ar. j. ꝺe ꝺci. suggestū. ꝛ. lxij. di. §. vꝫ. ꝛ. ff. ꝺe vul. substi. ex facto. sic plana est glo. alꝫs vꝫ est: ꝛ ita non rñ ꝺet ex positioni. ꝺic vꝫ est circa alias ꝑsonas: q̄ non habent ꝑiuilegia: sed circa eandem ꝑsonam q̄ hēt ꝑuilegiū. i. nō ꝑdit: nisi ꝑuilegiū ipm vel ꝓcessio tenderet ad norā: vt ꝺicūt tres ꝑdicte ꝓcordantie: ar. j. ꝺe ꝺci. c. suggestū. lxij. di. §. vꝫ. ꝺe ꝫ q̄liter intelligat ꝺcm est. s. ꝺe renū. post trāslatōem. ꝛ. lxi. di. §. his auctoritatibꝫ. vel ꝺic cessante cā. i. cessāte ꝑiurio cessat ꝓhibitio. ꝛ instāte nēcitate. ꝓ re ꝫa licita ꝛ honesta licite iurat: ꝛ hic est sensus huius lr̄e q̄tum ad hunc casum.

e ¶ Indulgemus. i. indultum esse ostendimus iam olim. xxiij. q. ij. sup ꝓudentia. ꝛ. s. ꝺe testi. tuis. ꝛ. c. cū nunci⁹. ꝛ. c. cum insup.

Sicut nr̄is incauta. Sic patet: q aliq̄s ī mortali pcō exñs si ꝓmotus fuerit: nō remouet. s. ō tēp. or. ex pte. ꝛ. l. ꝺi. q̄cūq̄. ꝛ eps q̄ cōmittit mortale pctm: ñ remouet: vt q̄ sine cā vult ꝺ nūciare. s. ꝺe nūn. nisi ꝛ est ꝫ illō. lxx xi. di. q̄cūq̄. ꝛ. c. p cedēti. ꝛ. xxiij. di. c. vl. ꝛ. l. di. ex pmissis ꝺēbꝫ ꝛ sic hmōi temeraria iuramēta nō repellūt a ꝓmotione: nec a testimonio. s. ꝺe testi. item aut. ꝛ. ca. ꝓstitutis. ꝛ. s. ꝺe testi. cog. c. vl. vl' dic q potius ꝺsulitur eccie q̄ ꝑsone. s. ꝺe or. cog. cū dilectus. Jt in mor tali pcō exñs admittit ad accusā ꝺū. v. q. i. q̄dam. ꝛ hoc fuit ad ꝺclarandā innocentiam illius infamati p libellū occulte ꝓiectū. ꝫ isti sic ꝓmoti nō remouēt tur: q hmōi ꝺi crimina leuia sunt: q̄ nō ꝺeiciūt ordinatos. lxvij. ꝺi. c. i. ꝓ q̄lꝫ impo nit̄ solūmodo pe nitētia saltē vn⁹ āni: vt. xxj. q. iij. q̄ facto. Que aūt crimia iducāt ꝺe posit̄ ꝛ q̄ñ nōtū iuenies. s. ō tēp. or. ex tenore. ꝛ. c. vl. ꝛ. xv. q. vl. i summa.

g ¶ In ꝺānū ep̄alis. Et sic patet q vacante eccia canonici nihil pñt ꝺisponere ꝺe rebꝫ ep̄atus in ꝓiudicium. xij. q. ij. siqua ꝺe rebus. ꝛ. j. ne se va. per totum. nec redditus episcopales possunt ꝺiminuere. j. ꝺe re. eccle. non ali. vt sup. imo nec ep̄s ipse: vt ibi ꝺicitur. vnꝺ quicq̄d factū fuerit in ꝓeiudicium episcopatus: totū ꝺebet in statum pristinum reuocari.

h ¶ Reducas. imo ꝛ ip̄e idem tudertinus ep̄s posset reuocare. xij. q. ij. nō liceat. ꝛ. xxxv. q. ix. q̄s ꝓmisit. ꝛ si cōsensit tanq̄ canonicus: pōt postea tanq̄ ep̄us reuocare quia quasi añ adita hereditatem ꝓsensit: ar. ff. q̄ lega. l. i. §. q̄ ait ꝓtor. nā q̄dā facit aliq̄s tanq̄ ali⁹. s. ꝺe elec. q̄ sic. ꝛ. c. cū inf canonicos. ꝛ. ff. ꝺe adop. si pater. §. qui duos. ff. e. si consul.

Cum ꝓ ingat. sanctiones. vt. ff. ꝺe fun. vota. l. iulianus. que ꝓhibet alienatōnem fundi. totalis ꝛ. C. ad vellei. auc. siue a me.

k ¶ Ꝺebent. ꝛtra id q̄ hic ꝺic signanꝰ multa ꝛria: q regula vtriusq̄ iuris ꝺic q̄ ō leges sit ꝓ ifecto habem

dum est.r.di. vides. nec iuramentū valet contra hoc facium.s.de fo.compe. si diligēti.r.C.de.leg.nō dubiū. et vbi principale nō tenet: nec accessoriū .s. de fide.istru. iter dilectos. cū suis ꝛcor. Itē cū talis ꝛctus sit a iure dānatus de fun.tota.l.lex.iulia.r.C.ad velle.auc. siue a me qualīcunq; ꝑsit robur ꝓtracrum: cum iuramētum non sit vinculum iniquitatis. xxij.q.iij. inter cetera.r.s.e. quanto. nec enim illud fulciet quod sine interitu salutis eterne posset seruari: quia illō fallit in temerarijs iuramentis. s.e.et lris.r fallit q̄nq; licet nō sit temerarium.s.e.quem admodū.r.c. q̄n̄ vasallis. Itē vbi q̄s iurat se solutuꝝ ꝓmiam ſpe future numeratōnis potest venire cōtra iuramentū sibi nō soluatur: r tamen potest ꝑ uari sine interitu anime. C.de finu. pe. idubitati. ꝙ ibi hoc habet tacitaz ꝯditionē: si pecunia fuerit ei nūerata. Itē si iurat illō q̄d sit turpe. r ꝯtra legi: iuramētū est nullius momēti. ff. de legib. l fiq̄s in q̄linos. i. fi. Item vbi q̄ iuramētū iudici faliam ꝓpetua vidutas. istō nō tenetur. ꝑuare. ff. de iurepanto. adigere. Ad hoc dicas q̄ lex cōsiderauit quid sit vtile corpori r honestum. nam expedit mulieribus saluas habere vtes suas vt inueniant aliquos quibus nubere possint. ff. so. ma. l. i. sed canon considerat vtilitatez anime. Vel dic q̄ tunc ꝓiudicat ei mulieri iuramentum: quando aliunde potest ꝓsuli mulieri: vt dicitur i auc. siue a me. Jo. ita soluit has contrarietates. Alit̄ potest dici: q̄ siue possit consulere aliunde sibi: siue nō potest venire contra iuramentum sponte ꝓstitum et sine dolo vel metu. Et licet contractus talis non videat obligatorius quantum est de sui natura. tamen sine alīqua turpitudine potest seruari iuramentū sup eo ꝓstitum. Vnde hic consideramus potius accessoriū q̄s principale ꝓpter periculum anime: vt hic dicitur: sicut alīs obligatio non tenet: tamen iuramentum super hoc ꝓstitum debet seruari. s.e. debitores. Preterea prohibitio huiusmodi alienationis fundi totalis non est ꝑpetua: quia si sdo post bien mīū consentiat mulier bene tenet in auc. predicta siue a me. vnde multo fortius iuramentū potest confirmare quod prius nō valebat trimonio mulieres alienationibus super rebus totalibus et donationibus ꝓpter nuptias consentiant: ne vlterius contraueniant ꝓprio sacramento firmando. ac soluto ꝓcessu temporis matrimonio contrauenire nitantur: vtruz hoc eis liceat. a nobis. t.f. requisiuit. Nos autem. f.t.t.r.q̄ et si mulierum consensus in talibus non videatur obligatorius secundum legttimas sanctiones. tali tamen pretextu viam cōtingat periurijs aperiri. mulieres ipse seruare debent. huiusmodi iuramenta sine dolo sponte ꝓstita cum in alterius ꝓiudicium non redundent. nec obseruata vergant in dispendium salutis eterne.

Idem.

Sicut. r infra. Si constiterit q̄ ꝓdictus. h. iniuste bellum mouerit. contra. i. ipsum. h. studeatis ī ducere vt vniuersa per huiusmodi violentiam occupata restituat conquerenti r eum a ꝓstito sibi iuramento ꝓrsus absoluens. Quod si a cēq; r quasi ꝓ ꝓsensu scdo habeat: r illa ꝓtraria supius inducta intellgūtur de illis que ꝑpetuā habent causam ꝓhibitionis r in sua natura turpia sunt: vt ꝑ ex ꝓrgo. vnde si iuramentum ibi interueniat: non tenet. cū nō possit ꝓuari sine interitu aīe. hīc hui loco habes. ſ. de pignoribꝫ significāte. ibi ōr q̄ pactū legis cōmissorie ī pignoribꝫ non tenet: qō ē vez. C. ō pac. pig. l. i. r. iq. r ibi si iuramētum interueniat super pacto: tenet. nec auditur voles venire ꝓtra: vt colligitur in decretali ꝓdicta significāte ar. a ꝓrio sensu r sic itelligas istā r illam.

l C Sine vi. arg. q̄ iuramentū metu vel vi ꝓstitum nō est seruandum q̄d iuris sit. dixi s. quod me. cā abbas. r ō hoc ōr. xv q. vi. auctoritatez r. s. e. ꝓuenit.

in C In alterius ꝓiudiciū. ſ. creditoꝝ vel filioꝝ. Ar. a ꝓrio sensu. s. e. venientes.

Sicut iuniste. r ideo saltē idirecte rō ꝑi spectat ꝫ ad iudicium eccle. s. de iudi. nouit. q̄d si iustū bellū: hēs. xxiij. q. ij. in sum.

o C Restituat. q̄ iniustū erat bellū ꝫ si fuisꝫ iustū bellū statim res sic occupate essent sue. xxiij. q. v. dicat

p C Ligat. q̄ nō ſuān fidē. fidōs nō ē ſuāda: fic. s. e. ꝓcēit r. c. quēadmodū. q̄ illa ꝯditō ſ bitelligēda ē ī ꝫ iuramēto: vt notat in. c. quēadmodū. Ar. ō. xxiij. q. v. q̄d ōo.

Nimis. tpale. si tpalia possideāt illō nō tāgit ꝫ. Rēt a laicis: i his sūt miores ill'. s. de ma. r obe. solite. xvij. di. si epūs. b.

r C Fidelitat̄. imo nec dicꝫ iuramētū ꝓstādū ē. j. de simo. ex diligēti. r. j. ō reg. iur. c. vl. r. s. e. ti. nullꝰ. nisi in casibꝫ notatis ibi.

s C Seruus suo. vt. q̄. q. i. multi. ad fi. si ſuus stat suo dño remūerandꝰ ē ab ipo: si cadit pumēdꝰ: q̄si dicat si steterit remūerabit̄: si ceciderit iudicabit̄ a dño suo. Et sic est ar. q̄ laici nullā hūnt iurisdictiōem in clericos nec etiam per consensum clericorum. s. de fo. compe. si diligenti. r. c. significasti. vbi de hoc.

Petitio. extorsit. Juramētū ꝓmissū siue metū ex tortū: cū de hoc ꝓstiterit: nō est seruandum. s. e. cū ꝓrigat in fi. r sic ꝓfessio ex metu. xv. q. vi. c. i. r. xxxi. q. ij. lotari. sic r ꝓsenesius taliter extorꝰ nō valet infra de ꝓmulegijs. cum olim. Sed videtur q̄ iura

mentū in eo qō nō tāgit negocia eccie vel etiā ꝓpria sit
ſuādum. lz sit extorꝛtū cū possit ſuari sine interitu aie. s
e. si ꝙ. ꝛ. c. ad nām. q̄. ꝛ. c. cū ꝓtingat. ꝛ. xxij. q. iij. si ali
q̄d. ꝛ ita ꝑ tale iuramētū tenent: q̄ nullā ꝓspiratiōem
vel aliqō aliud qō sit ꝯ statutū principis ꝓcurabūt: et
ad hꝰ alꝰ de hone
state teneren ſeri
am sine iuramto
ꝛ ita ſuare tenen
tur iuramtū illō
q̄tū ad hāc ptez
iuramēti: lz fuisz
extorꝛtū. ꝛ sic ē ar.
q̄ ꝑ pte tenet iu
ramtū ꝛ ꝑ pte nō
ꝛ sic. s. de ma. ꝛ oꝫ
le. dilecti. ꝛ. xxij. q
q. iij. iter cetera.
sic ꝛ fcm alicuius
ꝑ pte valet ꝑ pte
nō. j. de p̄bē. dile
ct⁹. filez declarati
onē hēſ. s. e. q̄nto
a ¶ Declaram⁹
Declaratō iura
mēti siue inter
ratio cū de ipo du
bitaf pertinet ad
papā. s. e. quāto.
sic. j. de eccle. edi. c.
vl. s. de elec. vene
rabilē ad fi. ¶ Sic ꝛ
in oi sacto intelli
gif excepta aucto
ritate pape. s. eo.
veniētes. ꝛ. s. ō re
scrip. ꝓstitut⁹. filꝛ
ꝛ iperatoꝛis. ff. ad
municipales ipe
ratoꝛes. ꝛ in ꝓsti. de feudis. §. vlti. ꝛ idem cū dubitatur
vtrum sit licitū vel illicitum. s. de elec. venerabilē.

cetero: ꝛ infra. Impetratōne
congrua declaramus vos iu
ramēto hmōi non teneri: q̄n
ꝑ iuribꝫ ꝛ honoribꝫ ipsius ec
clesie: ac etiā specialibꝫ vris
legittime defendendis cōtra
ipm principem stare libere va
leatis: coercendo vos a ma
chinatione dūtaxat: per quaz
idem priceps deberet lesionē
persone vel sui amissionē incur
rere p̄cipat⁹. Idem archi
dia. ꝛ magistro. g. ca. tulen.

Ex litteris vestris acce
pimus q̄ super causa
vsuraruz vobis ꝓo. g.
cōtra. e. ab ap. se. cōmissa ñ po
tuit ꝑ testes ab ipius. g. pte ꝑ
ductos de sortis quātitate li
quere licet de obligatione pi
gnoꝛis cōstitisset. vñ si expedi
re videtis: q̄ exigaf de dicen
da veritate a ptibꝫ iuramen
tum: cuz ex fama quasi noto
rium habeatur pfatum. e. ex q̄

b ¶ Specialibꝫ vris. Et nota: q̄ hz aliqs tenea f alicui
per sacm: tñ ꝯtra se non teneaf ei vel ꝯ ecciam ſuā vel ēt
cōtra cōitatē ſuam: vt hic patet a pte: ar. s. de postulā
w. c. vl. in fi. nam ꝛ in generali fi none persona loquēs
intelligif excepta: vt hic. ꝛ. ff. de senato. l. i. §. i. ꝛ. ff. locati
l. q̄ insulā. §. vl. ꝛ ¶. de solu. in q̄stio. ¶. de ꝓsti. pe. auc. hz
ita. ꝛ. ff. de ꝓdi. ꝛ demō. q̄ hꝛedi. §. plauti⁹. ꝛ est ar. q̄ si ꝑ
misi tibi daretur rem meam. vel castrū ꝯ oēm hoiem
nō tñ teneoꝛ dare ꝯ me. nā nemo teneaf aliū plus dili
gere q̄z seipm: qz ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v
si nō licet. ꝛ ꝓio velet facere sibi elemosynā deinde ꝓxi
mo de pe. di. iij. sane cauendū. Ar. ꝯ. ff. de pac. cū i eo eēt.
ꝛ. ff. si fuit⁹ vē. alti⁹. ꝛ. ff. de neg. ge. si pupill⁹. §. vl. i auc.
vt differē. iudices. §. fi. ꝙ refutauerit coll. ix. ff. de pig.
paul⁹. §. vl. ꝛ. j. ō nasser libero vētre. c. vno. ꝯia ista spā

Ex lris. ꝙitate. Juramtū istō de dicēda lia sūt
ꝙitate pstaf solūmō in spūalibꝫ cauf: sic. s. de
electiōe dudū. q̄. iuramtū. n. de calūnia i talibꝫ ñ
pstaf. s. de iuram. calū. lras. reqrif ēt a plato eccie ō cō
suetudie: ꝓcipue cū de fō suo agif: alꝰ ñ vī q̄ plat⁹ sit i
terro gād⁹. ō hꝰ dici. s. ō elec. dudū. q̄. ꝛ p istō iuramtum
rñdef tm de eo qō scit. vñ dz simplr rñdere scio vel ne
scio: hz ꝑ iuramtū de calūnia rñdef de eo qō credit vel es
timat. ¶. de iura. calū. l. q̄. hꝰ iuramtū de ꝙitate dicēda
pstat hodie platus i cā eccie in aiam ſuā: ꝛ capituli ſui
in spūalibꝫ cauf: vt halef in quadam decre. extra cōpi
lationem: que incipit: presentium.

d ¶ Ex fama. Et ita patet: q̄ ꝑtu tm cunctꝫ aliq̄d sit di
uulgatū per famam seu quasi notoꝛium: nō sufficit ad
probationem. iiij. q. iij. §. item sepe fit. sed cum aliꝫ ad
miniculis sufficit. s. de testi. preterea. tamen sola fama
sufficit ad matrimonium impediendum. j. de consan. ꝛ
affi. super eo. ꝛ. j.
de spon. cum i tua

dam terre ipius. g. sibi titulo
pignoris obligata sortē ꝛ am
pli⁹ ꝓcepisse. Ne igit ex hmōi
iuramti defectu iusticia occul
ta veritate⁹ succūbat: manda
mus: q̄tenus ptes ad prestā
dū hmōi iuramētū p cen. ec.
ap. r. cogat⁹. Idem colloceñ. ar
chiepo ꝛ ei⁹ suffraganeis.

Intellecto iā dudum: q̄
charissim⁹ in christo fili
us nr vngarie rex illustriz
alienationes quasdam fecerit
in preiudiciū regni⁶ sui ꝛ con
tra regis honoꝛem: nos eidem
regi dirigimus scripta nostra
vt alienationes predictas nō
obstante iuramēto siquod fe
cit de non reuocandis eisdem
studeat reuocare: quia cuz te
neatur ꝛ in sua coꝛonātōe iu
rauerit iura regni sui ꝛ hono
rē coꝛone illibata ſuare illici
tū ꝑfecto fuit si pstitit de non
reuocādis alienatōibꝫ hꝰi iu

e ¶ Ampli⁹. De
quod precipitur
de rebus titulo pi
gnoꝛibus obliga
tum: totum debet
computari in soꝛ
tem ꝛ quid super
est debet restitui. j.
de pig. cum ꝓpter. ꝛ
ꝛ. j. de vsuris. ci. ꝛ
ij. deductis primo
expensis: vt ibi di
citur quia fruc⁹
tantum intelligū
tur ꝺductis expē
sis. ¶. de fruc. ꝛ li.
erpen. l. i. et. ff. so.
ma. fructus. quia
nullus casus pōt
interuenire qui ꝺ
genus deductio
nis ipediat. ff. fa
mi. hꝛ. fundus q̄.
imo fructus per
cepti ipso iure pi
gnus liberaut. ¶.
de distrac pig. l. i.

ꝛ quicquid percipitur ex pignoꝛe: computatur in soꝛ
tem. ¶. de pig. act. l. i. ꝛ. q̄. ꝛ. j. de pigno. significante.

f ¶ Veritate. Dec est causa quare hoc iuramētum en
gitur: vt scilicet veritas reueletur timoꝛe iuramēti: sic
ex eadem causa testes: qui compelluntur alꝰ non com
pellerentur. xiij. q. q̄. q̄ꝫ. ꝛ. s. de testi. cog. c. vlt. ꝛ per to
tum. ꝛ quia mortale peccatum est occultare veritatem
xi. q. iij. q̄s q̄s. ꝛ. j. de cri. fal. c. i. ꝛ qz cā vsurarū ē q̄ spūal'
cum sit ecclesiastica: iuramentum de veritate dicenda
exigitur ꝛ non de calumnia. Nec colligitur hic: q̄ iura
mentum de calumnia hic prestitum fuisset: vt quidam
dicunt: si tamen ꝺ calumnia ꝛ veritate simul iuraretur
non crederent esse peccatum tam in ciuli q̄z in spiritua
li: nec offenderetur oꝛdo iuris imo vtile esset. Et si hic
iuratum fuisset de calumnia: superfluum non esset iu
ramtū postea de ꝙitate pstitū: qz ad diuersa referūf: qz
eq̄ piudicat ꝓfessio ꝺ credulitate sic de ꝙitate dubitatō
hui⁹ iuramti forte fuit qz ñ fuit pstitū ꝺbito tpe. s. stati
p⁹ lif ꝓt. sic iuramtū ꝺ calūnia pstaf: vñ q̄situm fuit: an
p⁹ ea debeat pstari. ꝛ sic pz q̄ tūc pt pstari iuramtū de ve
ritate siue de calūnia anteq̄z fit in cā ꝯclusum. nec est de
subia oꝛdis iudiciarij: q̄ stati lite ꝓte. pstef. b.

Intellecto. regni. Sic ꝛ epi iurant in sua ꝯsecrōe
q̄ iura sui epat⁹ nō alienabunt. j. de ecclē. edi. c. vl.
ꝛ. j. de re. eccle. non alie. vt super. ꝛ q̄ de nouo nō in
feudabūt. j. de feu. c. ij. imo ꝛ si suspectus esset de dilapi
datione: dz cautionē pstare. xxvij. dist. de ſracusane.
Sic g̃ pz q̄ iuramentū istius regis in coꝛōatōe sua ho
citum ꝛ hon estū fuit: ergo fm in ꝯtū pstitū fuit illicitū

s.e.tua.i.qz ꝯ canonica instituta fuit ꝑstitū.t iō nō ser
uandum.lic.s.de fo.comp.si diligenti.t.s.eo.eam te.qz
vnū ꝺnoꝝ est bonū.reliquū est malū.viij.q.i.sciendum
t.xxij.di.bspitiolū.qñqz tñ t trūqz ꝺrioꝝ bonū est. vt
nubere t nō nubere.xxviij.q.i.sic em̄ necꝫ vltra vnā colū
nam.hmōi.n.iu
ramenta q̄ fiunt i
dānū sue dignita
tis.nō iuramēta
sed piuria siue re
merana sunt cen
senda.s.co. sicut
nostris.ꝝ.vñ ille
q̄ ꝑstitit sua auc.
vt venire ꝓtra.et
reuocare mala ali
cata.vt ibi dictū
est.imo tenet ad
hoc ex iuramento
pus ꝑstito.t ex of
ficio sibi ꝓmisso.
xxv.q.ir.qō.quis
ꝓmisit t sic ē arg.
q̄ iuramētū factū
p metum sup re
by eccie non repetendis.non obligat.s.e.puenit.j.

a ¶ Non tuandū.qz in malis ꝓmissis relinde fidem.
xxij.q.iiij.in malis.t p totam illam questionē.

Mulier absoluto.qz actore non ꝓbante reus
ꝺz absolui.j.vt ec.bñfi.vt nostrum.t.s. de cā
pos.cū eccia.t.¶.de edē.q̄ accusare.t.j.e.c.vl.
§.i. Quid si mulier ista habuisset vnū bonū testē.nūqd
vereret ei iuramentum vt q̄ fic.s.de ꝓba.sicut cōsuetu
w.t.¶.de cre.in bone.t.j.e.c.vl.in tali casu non dico
iuramētū ꝺferēdū.ḡtūcūqz honesta fit ꝓsōa qz hic agit
quasi de statu hominis.cum p hoc fuitus ꝓstituat i ip
so.nec cā vt modica.qz iuramēta referunt inspectis cir
cūstantijs cāe t ꝓsonaꝝ.j.e.c.vl.

c ¶ Periurij.fic.s.e.si vero.t.¶.si aduer.vēdi.l.i.nec ꝺz
eccia viam piurijs apire q̄ periuria vetat.¶.de indic.vi
dui.l.q̄.in.fi.t.s.e.ti.cum ꝓtigat.ne inde iniuriaruz na
scat occasio vñ iura nascunt.j.de accu.qualiter t quan
w.i.t.¶.vñ vi meminerint.t eccia non ꝺz alicui laque
um inicere.xxij.q.i.de viduis.ꝝ.qō faceret si daret ei li
cenā ꝓhendi contra id qō iurauit.immo eccia debet
ei suadere.vt ꝯ ꝓprium non veniat iuramentū.ar. p̄dicti.c.de viduis rō̄e huius p̄sūptōis.qz de nemine ꝓsu
mendum est.q̄ sit immemoꝝ sue salutis.i.q.vij.sanctimus
sed non ꝺz ei ex̄presse ꝓhibere ꝓpter aliā ꝑsumptōnem
que posset esse in contrarium.qz potuit esse q̄ falsū iura
uit.cū legitime possit contrahere si falsum fuit qō iura
uit.quia periuri t criminosi t iudei qui sunt extra eccle
siam.possunt contrahere matrimonium.xxvi.di.dein
de opponit.t.j.de diuoꝝ.gaudemus.t.j.de ꝓsan.t affini.
de inhdelib. Et sic due ꝑsumptōnes contrarie hic con
currunt t neutra ꝓponderat alteri.simile.s.de ele.cum
inter.t.quando q̄z tamen vna ꝑsumptio elidit aliam.s.
de ꝑscrip.lras.t.ff.de in integ.resti.diuus. Quid ergo fa
ciet eccleha.taceat.sic.j.de cog.spi.sup eo.in.fi.sicut spi
ritualis homo tacet.qz mentiri timet.timeret iā ne ille
q̄ ad mortē querit occidat.xxij.q.vj.neqs arbitret. Re
linquat ergo conscientie sue.ipa.n.scit an ꝯhere possit.
si vertī ē qō iurauit.nulluz ꝓt contrahere matrimoniuz
quo ad deum.sed si falsum est.bñ ꝓt contrahere.vt est
ꝓbatum. Sed au.dicebat in hac questiōe.q̄ bñ poterat cō
trahere t dari licentia ꝯhendi.t hoc tali argumento.
nam q̄ vendicat rem.dicit p ꝯsequētiam aliū possidere
s.de iudi.examinata.tamen potest rediē ad interdictū
vti possidetis.ff.de acq̄.pos.naturaliter.§.nihil.sed erra
bat q̄ enim rem vendicat hoc facit ratōne dñij.qō hz vl
credit se habere.sic t mulier que petit aliquē hoc fac
rōne seruitutis.quā in eo acq̄siuit p consensum mutuū
de p̄senti.t hoc notauit lau.de clandesti.matri.inantiq̄
ꝓpilatōe.c.i.li.i.b

Cleric⁹.iō
iuramen
tum iam
p̄stitum.

e ¶ Quod ꝓmi
sit. Iste cleric⁹ iu
rauit se seruaturꝫ
statuta tūc edita
in eccia sua.t post
p̄stitum iuramen
tum ꝓmisit p idē
iuramētū seruare
statuta.q̄ postea
statuerent. Ex hoc
patet q̄ iuramen
tū nō extendit.ni
si ad ea tm̄ de q̄lo
est cogitatū et dic
tum fuit.t non
ad ea que postea accidunt.ar.s.e.quemadmodum.t.c.
ad nostram.ꝝ.sic t transactio ad ea tantum de q̄lo accuz
est t pactum extenditur.ff.de transac.cum aquiliana.t
l.qui cū tutoribus.t.ff.de pac.tres fratres.t.¶.ō trās.
si de certa re.t.s.de testi.c.de testib. Sed licet ex debito
illius iuramenti non teneatur seruare statuta postmo
dum edita.tenetur tamen seruare illa ex sua ꝓmissio
ne.quia inter simplicem loquelam t iuramentum non
facit deus differentiam.xxij.q.v.iuramti.nec refert quā
tum ad obseruationem.an p iuramentum an per solā
fidem promissā sit astrictus. Et eque etiam puniret.si ñ
seruaret ꝓmissum.j.de fide ius.peruenit.t.s.quod me.
cau.ad aures. Credo tamen q̄ maioꝝ penitentia im po
nitur ei qui venit contra iuramentum.q̄z ei qui venit ꝯ
fidem tantum sine iuramēto.qui.magis contemnere
videtur.

Iuramentum a te parti.loquitur iudici. Nota q̄
iuramentum aliud est voluntarium aliud neces
sarium aliud iudiciale. Voluntarium est qō ꝓs
defert ꝑti extra iudicium.t dicitur voluntarium quod
voluntate deferatur t voluntarie suscipitur.nec refert.i
is cui defertur non potest cogi subire iuramentum.sic
exponitur in sequenti concordantia.ff.de iureiurā.ius
iurandum quod.sed de hoc non dicitur hic. Necessariū
dicitur.quod defertur a iudice in defectum probatōis
nec potest referri vl recusari.nisi iusta de causa.vt hic i
prima linea.t.¶.e.l.generaliter.§.sin autez.t potest ap
pellari.nisi recusatio admittat vt ibi dicitur.de ꝓcha
les.s.de ꝓcu.ex insinuatōne.t.s.de ꝓba.c.q̄.t.¶.e.in
bonefidei. Iudiciale dicit a iudicio quod pars defert
ꝑti in iudicio quod non est necessarium subire vl refer
re vt hic.v.q̄uis q̄.t.l.predicta generaliter.§.sin autez
Sed si reus retulerit iuramentum actori necesse ha
bet iurare.al's prętor ei denegabit actōnem.ff.e.iu ius
randum.§.ait prętor immo proceditur quasi iurasset
reus.¶.e.generaliter.§.omne.olim nō poterat recusa
ri.ff.e.ti.manifeste.t.¶.e.dilata.sed illud potest ite' ligi
cum iam susceptum est iuramentū vl hoc nouū ius.illud vero vetus. Et no.q̄ post iuramentū a iudice dela
tum ꝑti t p̄stitū a ꝑte ꝑti.ꝑt recedi ab eo ꝓpter nouas
ꝓbatōes.q̄z post iuramētū relatū a ꝑte ꝑti t p̄stitum ab
eo nō ꝑt recedi.ff.e.admonēdi. Item ꝓcuratoꝝ nisi sit
vniuersoꝝ bonoꝝ.vl nisi spāliter mādatū sit iusiuran

t

dū referre nō ꝑt. ff. e. iusiurādū qđ. §. ꝓcurator.

a ¶ Nisi iusta de cā. puta q3 dubitat q3 hoc iuramentum sit de veritate. ff. e. ri. iusiurandum. ⁊ ad pecunias. i. rūsoff. re. amo. marcellus. ⁊ sic ꝑteriuramentum de calumnia iurat de veritate ab altera ꝑte in isto casu. si. s. eo. de testi. vltra. b.

b ¶ Famosa actione. vt in actōne furti ⁊ in alijs famosis actōnib⁹ et actione rerū amotarū non deferatur iuramentū. vt. ff. re. amo. l. marcellus. §. vlti ⁊ l. sequētib⁹. ⁊ idem ē vbicūq3 ler deferat iusiurandū. ¶. de fideicō. l. vl. ⁊. ¶. ꝺ iure delib. sancimus. §. licentia. et ¶. de iure ꝺ. impe. l. vl. ¶. de his q̄ ad ec. ꝯfu. pūnti. §. sicubi. ⁊. ¶. de bo. auc. in. pos. l. fi. §. vl. nisi eadez lege ꝑmittat referēdi potestas. Item ⁊ illud scias. q3 q̄ iusiurandum defert ꝑimo iurabit q3 p ca lumniā non deferat. vt in. l. p̄dicta marcellus. ⁊. ¶. de fideicō. l. vlt. ⁊. ff. e. iusiurandū. §. q̄ iullurandum.

c ¶ Omnino in ꝓbatōe. no. q3 si actor omnino nihil ꝓbat nec h3 p̄sūptōem. reus ⁊ si nihil p̄stiterit. absoluit. sic. s. de cā pos. cum eccia. ⁊. j. vt. ec. bñfi. vt nostrum. ⁊. s. e. mulieri. ⁊. ¶. de. edē. qui accusare. Si vero actor h3 p̄sūptōem ꝑ se ꝙet contra reū. tunc cōtra talem p̄sūptionem deferatur a iudice reo iuramentum. ad purgandaz innocentiam suam. vt hic dicit exꝓesse. ⁊. ¶. de his qui ad ec. confu pūnti. §. sicubi. ⁊. ¶. e. in bone. q̄ intelligitur ꝑm istū. §. vt q̄q3 deferat reo. q̄q3 actori. q2 non distinguitur ibi. ⁊ actori q̄q3 defertur iuramentum in ꝺefectum ꝓbatōnis. puta cum h3 vnam bonam p̄sumptiōnem. siue vnū bonū ⁊ honestū testem. tunc habito respectu ad quātitatē cāe ⁊ qualitatē ꝑsone. vt nō sit p̄sūptō q3 ꝑ tanto ꝺeberet deierare. deferr iuramētū ipi actori. ad hoc p̄stat op. ar. ff. de legiti. tuto. legitimos. ⁊. s. ꝺ renūciatōne. sup hoc in fi. ⁊. s. de ꝓcu. ex insinuatōe. ⁊ sic intelligit. s. de ꝓba. sicut ꝺsuetudo. b.

d ¶ Pro illo. s. ꝑ actore.

e ¶ Enicq3 obūciunt. hanc ꝺecre. intellige ꝑm tenorē illius decre. s. de testi. testimoniū. ⁊ ꝑm tenorem illius ꝺecre. pūtiū. s. de testib⁹.

f ¶ Accusati. Si em̄ accusati ⁊ ꝓfessi vl cōuicti fuissent. indistincte repellerēt. etiā sine alia ꝓbatōne. si hoc cōstaret. vt. s. de testi. testimoniū. ⁊. c. sup eo. Item ar. ꝯ. iiij. q. iij. §. itē lege iulia. So. aliud ꝑm leges. vbi nō repellitur ab obiectu criminis nisi cōdemnatus fuisset ⁊ infamis effectus. ꝑm canones sufficit si ꝓbet crimino sus.

g ¶ Exhibenda. statim vl infra terminū cōpetēte a iudice statuendum. s. de ꝓba. h3. ⁊. s. de offi. ꝺele. prudentiam. §. sexta. ar. ꝑuata vi. illius auc. ¶. de testi. auc. si dic at. b.

h ¶ Per sententiam. Quidā dicūt. vt. ⁊. q3 hoc ē verū de illa exceptōne. q̄ obūcit in ꝑsonā testis. q̄ añ sententētiā h3 ꝓbari illa vero q̄ in dicta testiū opponit. s. cum testes arguit de falso. vl actor vsus fuerit falsis testib⁹ vl in strumentis vsq3 ad. xx. annū ꝑt opponi. ¶. de fal. cōtrā. ⁊. j. eo. cū. venerabilis. sed in causa matrimoniali ifinitum posset agi de falso. q2 sn̄ia lata ꝯ matrimoniū non transit in rem iudicatā ꝑ tractū tpis. j. de re iudi. latore ⁊. c. consanguinei. j. de eo. q̄ dux. in ma. cū hinc. ⁊. xxv. q. ir. §. his. ita ꝺ spōse. ¶. Dz si ꝺ falso añ sn̄iam fuerit obiectū ⁊ nō ꝓbatū. ꝓ sn̄ia h3 opōi ñ ꝑt nisi appellatū fuerit. ¶. ꝺ fi. instru. l. vl. ⁊ ꝺ vl ꝺcēdū vt alij dicūt ꝺ hac exceptōe q̄ opponi ꝑsonas testiū. s. q3 in cā appellatōis iterum posset opponi. nā in cā appellatōis ꝑt opponi exceptio ꝑempto ria q̄ ꝺebuit ꝓponi ante sn̄iam. ¶. sentē. rescin. non pos. l. ij. sed hic est exceptio ꝑempto rie saltem ꝓ obliq̄ quū fiue indirecte q2 ꝓbato q3 testes sint periuri vl alis criminosi non debent admitti. alis videret. q3 hec exceptio esset dilatoria. quod non ē verum. ⁊ ꝑterea potuit esse. q3 ista ignorabat i prioꝛi iudicio. ⁊ post appellatōem didicit qđ mō obūcit. vñ saltem cum iuramento. si hoc ante aperturam nō fuit ꝓtestatus ꝺz admitti. s. de testi. ꝑsentū. q3 dicit hic. an teq3 cā. ꝓ sententiā terminet. ſupple nisi fuerit appellatum. alis verum est qđ hic dicit. q3 citra appellationē non audiretur.

i ¶ Cum sicut. ſupple q̄. s. crimina obiecta si ꝓbata fuerint testes repelluntur. ⁊ subdit causam cum. i. q2 testes absq3 vlla ⁊c.

k ¶ Sicut canonica. ⁊c. ⁊ sic lege hanc lr̄am

l ¶ Absq3 vlla infamia vl suspitōe. vt. ij. q. vj. testes. et i. q. iij. p̄sul. ⁊ illa sunt canonica instituta de quib⁹ hic loquitur.

m ¶ Confessi. vnde repellunt. si hec oñdat sine aliqua ꝓbatōe. s. de testi. testimonium idem erit ⁊ si modo cōmunicant. vt in p̄dicto. c. testimonium. ⁊ intelligē istū §. ꝑm tenorē istius. c. testimonium. vt ibi dixi. vt. s. si in crimine ꝑseuerant repellant et in ciuili ⁊ in criminali si sunt emendati admittantur in ciuili ⁊ criminali cū ciuiliter agitur. dummodo ipos nō comitet infamia. et hoc est qđ sequitur in fine. §. nisi ꝓius. ⁊c. In criminali vero nullo modo quantūcūq3 egerint penitētiaz. vt ibi.

n ¶ Stephanus. iij. q. vi. c. i. ij. ⁊. iij.

o ¶ Innocētes. si fuerint conuicti ꝑ testes non vi q3 ꝓsint ꝓbare se non esse tales q2 talis negatiua nō admittit ꝯ testes. s. de ꝓba. ad nostrā. ⁊ si fuerint ꝓfessi. ñ ꝑmittit ꝓbare contrariū. qđ. n. ꝺsq3 sua voce dilucide ꝓtestat ē in eundē casū ꝓpꝛio testimonio infirmare nō ꝑt. s. ꝺ ꝓba. q3 tuas. ⁊. ¶. de nō nu. pe. generaliter. q2 ꝓfessio ꝑ me standū ē. s. de ꝑsūpt. lr̄as. ⁊ exponē innocentes. s. ꝑ pēnitētiā. s. de testib⁹ testimoniū. Lr̄a ista. nisi ꝑius se ꝓbauerit innocētes sic ꝺz intelligi. i. nisi ꝓbauerit se emendatos de crimine ⁊ egisse pniam. ⁊ hoc si fuerint inno

centes reputarẽ. ⁊ ita demũ admittunt. vt dictũ ẽ i no-
tula ꝓxi. nõ non obstante eo ꝙ confessi vl' cõuicti sue-
rint. ⁊ hoc ꝓbare ꝓñt ꝙ sacerdoté suũ. l. di. in capite. ⁊ ꝙ
q. si peccauerit in fi. ⁊ j. de simo. nemo

¶ Ceterũ rñsio tacite questionis. posset aliqs quere-
re an testes qbus crimia ꝓbantur in modũ exceptõ-
nis sint ꝓpter ꝑ puniendi. respon-
deꝺ ꝙ non.

¶ Siue cõfessi. Et eo ꝙ dicat con-
fessi ẽ op. ar. ꝙ te-
stes tenent respõ-
dere an sint crimi-
nosi. qꝛ si tenent
confiteri cũ oppo-
nit exceptio cont
eos vt innuit hec
lex. multo fortius
quãdo examinãt
de hoc dicis. de te-
sti. cũ causa. ⁊ qõ
dicit cõfessi. intel-
ligẽ qñ examina-
bant. ⁊ interroga-
ti fuerũt a iudice
sup crimine. ⁊ ipi
sunt confessi ꝛ rñdẽ

si de crimibꝫ ad solã exceptõez obiectis testes cõuicti fuerint siue confessi. pena ordinaria mulctari ñ dñt. cũ accusatõ in ipos secũdũ iuris ordinẽ non ꝓcedat. Sufficit ergo si a ꝓpria bẽdo testimonio repellant ꝑ-sertiꝫ vbi crimẽ qõ eis obiici-tur. causam de qua agit cõtin-gere nõ videt. Inno. iij.

Archidi. richemũdie

Nobis ex pte tua fuit ꝙsitũ. vtrũ is ꝙ excõica-to in locutõe vl' orõe scienter cõmunicat excõmunicatũ ip-sum a sua possit accusatõe re-pellere. cũ ille cõmunionẽ hu-iusmodi replicet contra eum

non tenerentur. ⁊ ideo non creditur eis cum iaceant in crimine. vl' dic. ꝙ velent interrogari. quando crimina in modum exceptionis testiũ opponuntur vt dictum est. cum littera ipa hoc dicat. sed illud nunqꝫ vidi fieri. Et est ar. ꝙ si iuder recusetur coram arbitris. potest ab eo ꝙ-ri. ⁊ debet inde dicere veritatem. ⁊ hoc vidi fieri sepe.

¶ Pena ordinaria. vt. s. de or. cog. cũ dilectus. vbi de hoc. ff. de hi s ꝙ notan. infa. lucius

¶ Contingere. Si em̃ crimen quod obꝯcitur testi. cõ-tingit cãm de qua agitur non solum repellit sed etiam punitur. sicut cum vir accusat vxorem de adulterio. et ipa ercipit de lenocinio quod ipe tradidit eam adulte-randam. ff. de adulte. l. ꝙ. ꝯ. si p publico. sic testis qui in te-stificando vacillauerit siue falsum dixerit punitur. C. de testi. nullum. ⁊. iiij. q. ij. ꝯ. item qui falso. ſi. s. de confes. cum super. ⁊. s. de ele. super eo. ⁊. c. per inquisitiõez ar-. als puniri non dz. qꝛ non agitur de hoc. vt hic dicit. ſz in eo in quo agit. s. qꝛ repellit a testimonio.

Nobis. ⁊ ipe ab accusatõe. Dubitatio fuit in ꝑ cum enim prius cõmunicauerit ei. non videba-tur postea ei obꝯcere posse excommunicatiõez cum approbauerit mores illius. j. de accu. nulli. s. de iu-reu. quemadmodum. ⁊. ff. de adul. si vxor in fi. ⁊. ff. de nego. ge. pomponius. i. viij. q. ꝯ. dilectissimi. xxxij. q. v. horendus. ⁊. iij. q. iij. ꝯ. item siqs testiũ. ⁊. j. de his qui fi. a ma. pte. ca. ex ore. Item non debet alꝙ obꝯcere quod ipe noluit seruare. j. de ꝓben. pro illorum. ⁊. j. c. pxi. ⁊. j. ꝺ ap. an sit. ⁊. s. de ele. bone. i. Sed his omnib̃ potest re-sponderi cum augustino. Nonnullos sustinemus. qs ĩ uiti toleramus. xxiij. q. iij. ꝯ. qsquis. Preterea alia ẽ so-luto ꝓdicta locum hñt in accusationibus. vt. j. de sen. excom. in pñtia. vt si aliquis ꝓcipauerit excõmunica-to non potest ei postea opponere excommunicationẽ vl' ipsum denunciare. cum ip̃m non durerit euitandus sic loquitur illa decre. in pñtia. secus in exceptionibus. vt hic qꝛ ꝛreus sit excommunicatus minori excommu-nicatõne siue etiam maiori. potest excipere contra acto-rem. Cum quelibet legitima defensio sit ei reseruata. j.

e. cum inter. ⁊. c. dilecti. ⁊. c. vl. Innuit hic. vbi dicit. secũ-dus vero ⁊c. ꝙ si accusatus esset maiori excõmunicatõe notatus non posset suum accusatorem repellere a su-a accusatione. quod non est verum. vt dicunt iura ꝓxi-me dicta ⁊ alia plura vt ꝑz. j. e. dilecte. significauerunt.

Nos igitur inquisitõi tue ta-liter respõdemus. ꝙ ipe ab ac-cusatõne illius poterit remo-ueri cum patmus a commu-nione fidelium sit exclusus. se-cundus vero tantum a sacra-mentorum̃ participatõne sit rem otus.

De audiceñ epõ.

Cum ecclesiastice ꝓuisi-onis officium ⁊ ĩfra-scriptum mandamus quaten? ia. faciatis prebẽde illius de ꝙ per. c. pre. no. noscitur ĩuesti-tus pacifica possessione gau-dere. cũ exceptõem illã. ꝙ ꝑ-fatus. i. in alia ecclesia bñficiuz possidet. ei nõ possint oppone

qꝛ nec infamis in famem. nec crimi-nosus criminosũ potest accusare. xxx ꝯ. q. vi. nihil iniq-us. ⁊. iij. q. vij. iu-dicz ⁊. j. de adul. c. pen. ⁊. vlt. ⁊. C. de adulte. quomam alexandrum. vn-de supple ibi ma-xime. Secundus vero a sacramen-torum communi-one maxime. qꝛ idem esset si esset remotus a cõmu-nione fidelium lz gratianus esset in contraria opinio-ne ꝙd qõ legit. ñ q. vij. aliem quod ꝑz in hoc. §. qui ẽ contra. sed illud ẽ spãle. Fallit ta-men vbi prosequitur quis iniuriam suam. iij. q. vi. om-nibus. Item fallit in episcopo. vt. j. de accu. nulli ⁊ illõ fuit statutum in odium episcoporum. quia non debẽt habere prauos homines ⁊ viles in familia sua. ꝯ. q. vij cura pastoris.

¶ Sacramentorum. j. de sen. excom. significauit. cõ-tra sed illud videt esse speciale in excõmun. catis a pa-pa. vel potest habere locum. quando communicat ei pro quo excommunicatus est. j. de sen. excom. nuper. et c. si concubine. vl' ibi fuit excommunicatus cuz omnib̃ fautoribꝫ suis. xi. q. iij. excellentissimus.

Cum ecclesiastice. non possunt opponere. Din. dixit in hoc loco ꝙ nomine collegij vel ecclesie poterant opponere hanc exceptõnem ⁊ illi qui non habebant plura beneficia nomine suo ⁊ ecclesie. sed hoc non profuit. quia papa celestinus scienter con-tulerat illi ia. beneficium. ⁊ ideo non poterant oppone-re. arg. s. de offi. dele. pastõlis. §. preterea. ⁊. j. de religi. do. constitutus. ⁊ dic ꝙ bene admitteretur exceptio. nisi ia fuisset missus in possessionem ⁊ confirmatus prout hic fuit. vt patet in antiqua. ⁊ hoc vbi dicit pacifica po-sses-sione gaudere. C. ⁊. i. dicebant. ꝙ nomine ecclesie non poterant illum opponere. quod enim in suis personis equum putabant. in alꝫs non poterant reprobare. s. de consti. cum omnes. xix. di. si romanorum. xxxij. q. vi. ni-hil iniquius. iij. q. iij. siquis testiũ. ff. de regu. iuris. cuz par. ⁊. j. de adulte. c. pen. ⁊ vl. Sed videtur ꝙ nomine ec-clesie poterant obꝯcere. qꝛ delictum ꝑsone ⁊c. xvi. q. vi. si episcopum. ⁊. j. e. cum venerabilis. sed non dñt ꝓpter hoc admitti. qꝛ sic alia via consequerentur id quod vo-lebant. quod esse non dz. s. de ꝓcu. tue. ⁊ quia non erpe-dit eccle-sie hanc exceptõnem opponi immo expedit ec-clesie ꝑles hñe diuites clericos. vt eam possint melius de-fendere. ⁊ imperium ⁊ fiscus abũdabit vtẽs subiectis locupletibꝫ in auc. vt iudices fine quoquo suffra. §. i. col' ꝯ. Dz pone ꝙ alicui sint ꝙ non hñt ꝑa bñficia. nũqd pñt opponere. dicunt ꝓdicti. ⁊. io. ꝙ non sunt admittẽdi qꝛ sic alꝙ essent consecuti ꝑ istos qõ ꝑ se nõ poterãt. qõ eẽ

nō d. ff. de bo lib, querīt. ꝛ ar. rliiij. di. sicut nō suo. ff. de adim. re. ad cui. p. l. vj. in pn. Item isti ñ hñt es. plura bñficia q̄ obtinuīt hāc exceptōem aut elegerī alios aut electi sunt ab illis. si alios elegerūt. tali exceptōi renūciasse videntur. vt. s. de ꝓsti. cū accessissent. ꝛ j. de pbē. p illos re ꝛ quos ꝓstat varia bñficia i diuersis eccl̄iis obtinere.

dē epo elien̄si.

Astoralis. ꝛ infra. Quīm p dilatorias exceptiones malicioſe nōnūq̄ cāe termiatō, progat. iq̄si. ꝛ. rīndendo ꝺcernim⁹ vt infra certū tp̄s a iudice assignandū oēs dilatorie ꝓponant. ita q̄ si ptes extūc voluerit aliq̄s opponere q̄s nō fuerint, ptestate. nulla tenus audiāt nisi forte aliq̄ ꝺ nouo sibi ꝓpetēs exorta fuerit. vl is q̄ voluerit eā opponere fidē faciat iuramēto se p⁹ modū ad illi⁹ notitiā puenisse. dē mōac farfen̄.

Olim iter ꝓzē ꝛ quētū de argētolio ex pte vna ꝛ nobilē virū. s. ꝺ m ali leone dioc. pictauien̄. ex altera sup̄ dānis ꝛ alijs corā vob er delegatōe nra qō verteret. procuratoꝛe ipius nobilis vīm volēte ꝺclinare iudiciū. eo q̄ duos ex vobis habebat suspectos, procuratoꝛ monasterij alegauit pti eiusdē nobilis cū eēt viculo excōicatōs astrict⁹. exceptōis hmōi bñficiū interdictū. ꝛ infra. Inq̄sitōi vte dū ptōes. que ñ sunt contrarie sed in ꝺrūs secus. vñ si primo ꝓposuit vnam ꝛ succubuit volēs postea ire ad aliā bñ admittit. C. de inoffi. testa. ꝺ maiores ꝛ j. n. pri. auditis Et ita ꝓz hic q⁹ ꝓperditur exceptō si nō ꝓponat infra terminū ꝓstitutū. sed actio nō ꝓditur simule in accusatoꝛe. qz si nō ꝓsequitur accusatōem suaz infra terminū. postea nō auditur. j. de accusa. venies ꝛ C. q̄ accu. ñ pos. l. iij. ꝛ iiij. q. v. q̄s q̄s de hoc dictum est. s. de pba. lz immo punit in libris auri q̄ exceptōem dilatoriā p⁹ litis ingressū ꝓponit. C de exceptōibꝫ. l. fi q̄s aduocatus

De nouo. scz post terminum statutum. idē esset si etiā post litē ꝓtes. exorta sit. s. de of. dele. insinuāte. q̄ que de nouo emergūt aurilio indigent. ff. de interro. ac. de etate. §. ex cā. ꝛ noua res nouaz ꝓsilij ꝛ remediū exigit. ff. de ven. inspi. l. i. in pn. ꝛ si noua causa allegef. puta qz fideiussoꝛ mortuus sit. iterum equū erit pstare cautōem. ff. vt in pos. leg. plane. ꝛ nouis morbis noua cōuenit antidota ꝓparari. s. de iura. calū ceterij. ꝛ. l. dis. vt cōstitueret.

Postmodū. s. post terminū ꝓstitutū infra quē oēs dilatorie ꝓponant. sic. s. de testi. p nūtū. ꝛ ita iuramēto ē hic ꝛ ibi legitima ꝓbatio. Sed quid si post litē ꝓtes. velit iurare q⁹ post ipam ꝓtestatōz ad noncia ipi⁹ puenit. q̄ tn nō est exorta de nouo sed erat ab initio. puta ꝓsanguineus erat iudex ipetrātis vl ipetrās vasallus iudicis vl aliqua alia consimilis. sed hoc reus ignorabat nāq̄ ꝺz audiri. dicūt q̄dā q⁹ sic. Mihi videt q⁹ āplius nō audiat. qz ab initio ꝺz inquirere de hmōi dilatorijs qz vigilantibꝫ ꝛ nō negligentibꝫ iura subueniūt. ff. q̄ er cau. ma. nō em̄. ff. de. edē. veluti. ꝛ facilitati ꝛ negligētie sue ꝓputet. neq̄ em̄ oporteret p singula momēta onerari actoꝛē. ff. vt in pos. lega. si is a quo. §. vl. sic em̄ nō esset finium finis. ꝛ hoc quod dicit hic locum hz in exceptōibꝫ facti ꝛ nō iuris. qz nemini licz ius ignorare. ff. de iuris. et fac. igno. l. regula.

Dum inter. defensio. Hic manifeste ꝓz. q⁹ excōicatus p̄t excipere ꝛ defēdere se in iudicio. j. e. dilecti. ꝛ. c. dilecte. significauerunt ꝛ potest appellare ꝛ potest appellatōem ꝓsequi. j. e. c. vl. ꝛ eadē ratiōe competit excommunicato que competit non excōmunicato. sicut eadem defensio competit seruo que liberto. ff. de accu. seruus. ꝛ libertus q̄ alīs patronū accusare nō potest. in ipsum patronum retoꝛquere potest accusationem si a patrono accusetur. ff. de bo. lib. qui cum maioꝛ. §. si libertus. qz ignoscēdū est illi qui ꝓuocatus voluit se vlcisci. vt ibi sic potest excipere de pacto de non petendo ꝛ exceptōem ꝓbare nō obstāte q⁹ lex dicit. q⁹ reꝰ in exceptōne fiat actoꝛ ff. de pba. in exceptōnibꝫ. qz q̄ quid facit ad sui defensionem facit. Item qualiter prestabit sacramentum calūnie cum sibi non liceat ingredi sacra multo minus ꝛ tangere. v. di. ad eius vero. et xliij. di. nulli clerico. ꝛ quibꝫ cetera sacramenta negant quomodo vnum genus sacramenti putatur posse con

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cedi.tco.di. illud.in illo casu cõcessum ẽ al's iure in odium ꝓnus excoicati.q̃ omnia posit facere que ad cãm ꝓmet.r sic iurabit r omnes ꝓticipãtes sibi occasione sins non incidunt in canonem cũ talis cõmunio sit ꝓfectus ad vãnum suũ ꝫ ad commodũ. Sed q̃d si excõicatus ꝓueñ super eo ꝓ quo fuit excõicatus inuste. numq̃d poterit excipere q̃ nõ teneãr respondere. mst fr̃ statuat ei cõiois ꝓpetuum qua fuit inuste ꝑuatus dignitio. q̃ sic. nec tenetur antea ꝛnde respondere. dũmodo ostẽdat. q̃ inuste fuit excõicatus .ñ. q. ij. c. ij. r. ij. q. v. sup cãis in fine. q̃ oia iura sunt restituẽda corpalia et incorpalia. ij. q. ij. nullus põt. r .iñ. q. ij. ca. fi eps. r sic nota. q̃ q̃ remot' est a quolibet actu legitimo. iñ excipere põt.

rissimus respondendum. q̃ ꝑdicto nobili legitima defensio ĩ iudicio reseruat. r maxime iudicis recusatio. cũ periculosum sit coram suspecto [a] iudice litigare. ac suspectis iudicib' se. ap. cãm de certa ꝓscientia non cõmittat. vnde in talib' nõ excõicati fauor attendit. ꝫ equitas iudicantis. cũ non debeat claudicare [c] iudicium. ac satis videat absurdus. si actore impugnante reo defensionis copia denegetur. q̃ sic condemnaret multotiẽs absoluẽdus.

¶ Porro cum excõicato. q̃ñ in cã absolutõnis existit. ñ sit iusta deneganda snĩa. nec iterum dicit dr eidẽ ap. remediũ [d] si ꝯ iusticiã ꝓdẽnetur. qua rõne in vno eodẽ ꝙ negocio ipsi alia legitima [e] subtrahantur suffragia. nõ videmus. ¶ Ceterũ nõ sic in recõuentõne [g] sentimus ne q̃d in defensionis remediũ sustineatur. ad ipugnatõis materiã extẽdat [b].

Idem mohachis farfen.

CUm venerabil'. f. nr̃. i. sabinen. epus coram dilectis filijs nostris. r. titulj sancte anastasie pbro r. p. s. lucie diaco. carõ. quos sibi r. r. ꝓcuratori vestro concessimus auditores. ecciam sancti viti cum suis possessiõib' r ꝓ

tinẽtijs petiuisset. asserẽs eam dẽ ad se in spiritualib' r tẽporalib' ptinere. idẽ nõdũ epi in tẽtõe fundata ꝓpropere sic rñdit. q̃ r si dicta ecclesia duduz fuerit eccie sabinen. subiecta. eã tñ nõ poterat epus vẽdicare quã ex pmutatõnis cã farfen. monasteriũ obtinebat. ad hoc ꝓbãdũ quoddã exhibẽs istrumentũ. in quo contineri ꝓma facie videbatur. q̃ theodosi⁹ eps cum suor sacerdotũ assensu ꝑdictam eccĩam sci viti pro q̃busdã eccl'ijs r rebus altijs ĩ cãbiũ vestre dr duxit mõasterio cõcedẽdã. ¶ Ad hec eps ꝓposuit memoratus intentõnem suã ꝙ huiusmodi respõsiõez esse fundatã [f] cum eñ pars vestra respõderit se dictã eccĩam ex pmutatõe facta ꝙ sabinen. epm obtinere. confiteri ꝙ se quens videbatur se credere. q̃ dicta ecclesia tpe pmutatõnis pertinuit ad eccĩam sabinen. cum permutatõ inter cõtractus bonefidei [k] computetur. nec cum alio q̃ cum domino vel cum eo qui habebatur loco domini [l] legitime valeat celebrari r infra. ¶ Porro memoratus episcopus ad probãdum. q̃ iam dicta ecclesia ad se in tẽporalib' ptinebat quosdam testes induxit. ꝙ quos ni

ꝑt tñ recõuenire. rõ reddit' in ꝛa sequẽti. q̃ñ ꝙ tñ admittit' recõuentio. vbi nõ admittit' cõuentio. iij. q. vij. cum⁹ in agẽdo. r .ff. de iudi. l. ij. ꝯ. sed si agant. ¶ Si mãd ꝑt excõicatus cõpensare. dico q̃ nõ q̃ cõpensat quod dãm agit. ꝫ si ageret. repelleret ꝙ exceptõem. ergo nõ põt cõpensare. ff. de compensa. quecũq̃ ĩ mo. r si vel let cõpensare r ab aduersario admitteret. iuder ex officõ suo ipm dr repellere. i. e. exceptõm in fi. quia q̃ vna via ꝓhibet. alia consequeret. q̃ esse non dr. s. ꝺ. ꝓcu. tue. b.

g ¶ Extendat. fi. j ꝺ ec. edifi. cũ dicat apls in fi. i. rñso

QUm ve⁹ nerabilis ex pmutatõis siẽm casum hẽs. s. de trãsac. ꝑ terea.

¶ Cõfessionẽ. factã ꝙ ꝑ curatorẽ monasterij. s. vbi dixit ꝑpropere. sic rñdit. ꝫ in hoc nõ bñ allegabat epus ꝙ se. q̃ huiusmodi repẽtina li. ꝓte. ñ ꝑiudicabat mõasterio in auc. de exhibẽ. re. §. illõ col. v. arg. xxxij. q. i. apud. r. v. q. v. §. ꝫ aliud. ibi q̃ autez incõsiderate loq̃t sentiet mala. l. di. põderet. r merito q̃ lit̃ ꝓtestatõ direct' dr fieri ꝑ iterrogatõez r respõsionẽ directã affirmãdo vl' negãdo simpliciter. s. ꝺ litte ꝓtes. c. vno. r. s

a ¶ Suspecto. vt. iij. q. v. q̃ suspecti. ¶ . de iud. aptissimi

b ¶ Conscientia. ar. q̃ snĩa lata a iudice suspecto possit retractari. si de tecta fuerit suspitio q̃ ille sic obtẽte nullam videt̃ ꝓferre iurisdictõnem. de hoc dictum ẽ. s. de rescrip. ad audiẽtiã. ij. r no. q̃ omne rescriptũ hẽtur suspectũ. quod de ꝓscientia pape nõ emanauit. s. de resc. dilecta. r. j. de confirma. ꝓrecta.

c ¶ Claudicare. Nota. equalitatẽ seruari in iudicijs. s. de iudi. nouit. r. iij. q. iij. c. ij. iij. q. ix. c. vl. nec dr actori licere quod reo nõ lr. ff. de reg. iuris. nõ dr. ij.

d ¶ Remediũ. q̃ sicut põt excipere vt dictũ ẽ. sic põt appellare. vt. iij. q. ix. reuera. r. j. e. c. vl.

e ¶ Legitima. ar. q̃ qua rõe vnũ alicui cõcedit'. r oĩa que sunt eiusdẽ censure sunt cõcedẽda. ar. iij. di. de niq̃ in fi. r. v. di. ad eius vero.

f ¶ Recõuẽtõe. sic g̃ ꝓz. q̃ lz possit excipere r appellare ñ

ve elec. duduñ. ij. sed hic. ꝓcuratoz sub forma exceptõnis sub cõditõe respondet. vt patet ex ipsa responsione r ꝑ id quod ꝺ postea sequitur in littera. vbi dicit vl' ꝙ ꝓcuratoris responsionem.

k ¶ Bonefidei. Que sint actiones bonefidei habeãt ĩsti. de act. §. actionũ. r cõnumerant' ibi. xvij. s. actio ex vẽdito. empto. locato. conducto. negotiozum gestorũ mandati. de posiri. ꝙ socio. tutele. commodati. pignoraticia fami. her. communi diuidũdo. ꝑscriptis verbis. r q̃ de estimato ꝓponitur. vt si rem meã do tibi. r estimo vt eã vẽdas. r. aut decẽ reddas mihi aut rẽ. ff. de estima. ac. l. i r pmutatõ de q̃ fit hic mẽtio. r hereditatis petitõ. alie vero dicunt' actões stricti iuris. vt actio ex mutuo arbitriũ r ꝓsilia. Nec dicunt' bonefidei. q̃ in eis tm̃ ꝟuari de beat bona fides. q̃ in ꝺ̃cis stricti iuris ꝟuari dr bona fides. r in quocunq̃ ꝺ̃cto bona fides interuenire dr. ¶ . de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

acti.ꝛ obli.bonã fidẽ. Ideo dicunt stricti iuris. qz nõ venit in eis.nisi qõ stricte exigit ac actõis natura.vñ ñ venit vsure ex moza in contractib stricti iuris.nisi speciaⁱ liter sint ꝓmisse.ff.de neg.gest.qz tãtũdẽ.ꝛ.C.de vsuris l.iij.sed in cõtractib bonefidei veniũt vsure ex tẽpore moze.ff.de actio. emp.ꝛ ven.iulianus.§.ex vendito ꝛ.ff.de vsu.moza ꝛ.§.i bõefidei. Itẽ in actõnib stricti iuris nõ venit iter esse.si rẽ dari mihi ẽ in obligatiõe secus si rem tradi vl̃ factũ.ff.de verbo.ob.vbi autem §.vl.ꝛ.l.si fundũ ꝛ ff de reiudi.siquis ab alio.§.vlti.sed ista omnia accessoria veniũt in bonefidei iudicijs.ff de acti.emp.ꝛ vẽ. l.i.in ꝓin.§z non veniũt in cõtractib stricti iurꝫ. Itẽ in bonefidei actõib qñqz nõ veniunt ea de quibus nihil ẽ cogitatum vt rupta ꝛ cesa et filia.ff.de act. ẽp. ꝛ ven.l.fundi.§.si rupta.ꝛ.s.de causa pos. cũ eccĩa et ibi quedã de his tãguntur. In actionib bonefidei multuz exuberat officiũ iudicis et pinguius q̃z in actionib stricti iuris.ꝛ ist is rõib dicuntur bonefidei.ꝛ alie di cunt stricti iuris

l C Loco dñi. Hoc iõ dicit.qz qui dat alienã rẽ nõ cõtrahit ꝓ mutatõez.ff.de rer ꝓmu.l.i.in fi.

a C Confessus hec regula sũpta ẽ.ff.de excep.non vtiqz Sz nõne ex eo q cõfessus fuit ꝓmutatõem factaz.ꝓ cõsequẽs est confessus.q fit facti de meo tuũ.qz illud dicitur ꝓmutatõ.ff.de rerũ ꝓmu.l.i.ĩ fi.ꝛ q cõfitetur vnũ ꝓ cõsequẽs cõfitet id qõ sequit ex illo.viz.di.quo iure.ꝛ.s de offi.dele.cũ sup.ꝛ.s.ꝺ dolo ꝛ ꝯtu.cũ dilecti. Preterea tacita ꝓfessio habet ꝓtestatõe.s.de dolo ꝛ ꝯtu.ꝓut. Itẽ interrogãdo fit confessio siue negatio.xxij.q.ij.qõ ait.ꝛ.xxxij.q.vij.ꝺd.ẽ.xxxij.q.v.quid in oĩb.ꝛ.j.de homici.cũ iuramẽto.ff.de ꝓb.ob.l.i.§.siqs ita. Ad hoc dicas q excipiẽdo de ꝓmutatõe.nõ ꝓfitet de intentõe aduersarij.vt hic dicat.qz pt esse q de facto fuit ꝓmutatio ꝛ non de iure. Silr in exceptõe pacti de nõ petẽdo debitũ.qz ꝓ hoc nõ cõfitet debitũ qz pt esse.q nõ de iure debuit. Qui excipit ꝺz ita dicere.frater nõ ꝓfiteor hoc qõ dicis .sz si fecissem pactũ factũ ẽ mihi de non petẽdo. Et iste sic ẽt rñdet dicendo.ꝛ si dubũ fuerit ꝛc.qz sic nõ asseruit simpliciter sed sub conditõe.ꝛ iõ nõ ꝓiudicauit talis cõfessio ipi monasterio qz nõ fuit cõfessio sz exceptõ.vt si ꝓuenit ad ecclesiam sabiñ.ꝓmutatõ itercessit. Itẽ fiqs dicat se ꝓscripsisse.ꝛ aduersarius dicat.ego interrupi ꝓscriptõnẽ tuã.nõne ꝓ hanc exceptõem dicẽdo ego interrupi.ꝓ rescriptõem.tuam non confitetur de intentõe aduersarij.ꝛ iõ ꝺz ꝓbare ꝓscriptõnem q̃ eã opponit.s.de ꝓba.ex litteris.ꝛ.j.titu.ꝓt. illud. Et sic deberet dicere non credo te scripsisse.sed si hoc verum eẽt.dico q interrupi ꝓscriptionem tuaz quam interruptionem probare ꝺz vt dicit rescribit. Idem est dicendum.aliqua pẽt aliqñez virum indicat. Non confiteor me esse virũ tuum.sed si ei sz cõsanguinitas est inter me ꝛ te.vt.s.ꝺ test.et tenore.nam sic respõdendo nõ confiteꝛ de intentõne aduersarij. nec onerat se aliq̃ ꝓbatõne sz aduersarium.misi tũc de mum cum actor fundauerit intentõem suam quia tunc exceptio pobanda est.vt nota j.e.exceptõem

b C Per vinum. Hoc ipso debuit succũbere monasterium.s.de rescrip.olim.

c C Sz autem.responsio quasi tacite questionis. Possz q̃s dicere.si instrumentum falsauit.ergo hoc ipso debuit succumbere monasterium quod exhibet instrumentũ falsum. Respondet papa delictum ipsius qui ipm falsauit.non debet in damnum monasterij redundare.xvi q.vi.si epi. Vel intellige potius.q allegabatur contra monasteriuz ex parte episcopi.vt per hoc amitteret causam.vt.s.de rescripti.olim ꝓpter consimilem falsitatẽ tulit eugenius papa sententiam contra ecclesiam osien s.de in integ.resti.tũ ex lris. Sed quare non hic papa tulit sñiam contra monasterium.qz non constitit capitulum fuisse in culpa.vt bene innuit lra ista.delictum persone ꝛc.

d C Ad.xx.an.C.de fal.querela.de hoc dictum est.s.de ꝓba.licet.

e C Comperta. Sed vtrum talis sententia teneat ipso iure.dubitari ꝓsuevit.quod nõ videt.qz exceptõ fi datur ex ea.ff.de excep.q̃ agnitis. Sed si nulla est ipso iure.q̃ liter incipit valeret etiam post an.xx.quia quod ab initio non valet.tractu temporis non conualescit.ff.de re iudi.quod ab initio.ꝛ.l.penul. xvi.q.iij.§ potest. ꝺ. q si priuatus.ꝛ.s.de elec.auditis. Dicas q talis sententia tenet in suo roboze durabit.ꝛ seruari debet quousq falsitas reuelata fuerit.s.ꝺ fide instru.accepimus.§.interim quãdiu articulus ille dubitabilis est durabit sententia.reuelatu vero veritate. tunc primo apparet q

uersarij.quare ergo postea auditur ꝓbatõ ꝓscriptõnis post talẽ exceptõem ꝓ quam confitetur de intentõe aduersarij.vt.s.de testi.ex tenore.j.ti.pri.illud. Sz dicas. q nõ fatetur de ꝓscriptõe q̃ excipit de interruptõne.nec confitetur de intentõe aduersarij.ꝛ iõ ꝺz ꝓbare ꝓscriptõnem q̃ eã opponit.s.de ꝓba.ex litteris.ꝛ.j.titu.ꝓt. illud. Et sic deberet dicere non credo te scripsisse.sed si hoc verum eẽt.dico q interrupi ꝓscriptionem tuaz quam interruptionem probare ꝺz vt dicit rescribit. Idem est dicendum.aliqua pẽt aliqñez virum indicat. Non confiteor me esse virũ tuum.sed si eiꝫ cõsanguinitas est inter me ꝛ te.vt.s.ꝺ test.et tenore.nam sic respõdendo nõ confiteꝛ de intentõne aduersarij. nec onerat se aliq̃ ꝓbatõne sz aduersarium.misi tũc de mum cum actor fundauerit intentõem suam quia tunc exceptio pobanda est.vt nota j.e.exceptõem

b C Per vinum. Hoc ipso debuit succũbere monasterium.s.de rescrip.olim.

c C Sz autem.responsio quasi tacite questionis. Possz q̃s dicere.si instrumentum falsauit.ergo hoc ipso debuit succumbere monasterium quod exhibet instrumentũ falsum. Respondet papa delictum ipsius qui ipm falsauit.non debet in damnum monasterij redundare.xvi q.vi.si epi. Vel intellige potius.q allegabatur contra monasteriuz ex parte episcopi.vt per hoc amitteret causam.vt.s.de rescripti.olim ꝓpter consimilem falsitatẽ tulit eugenius papa sententiam contra ecclesiam osien s.de in integ.resti.tũ ex lris. Sed quare non hic papa tulit sñiam contra monasterium.qz non constitit capitulum fuisse in culpa.vt bene innuit lra ista.delictum persone ꝛc.

d C Ad.xx.an.C.de fal.querela.de hoc dictum est.s.de ꝓba.licet.

e C Comperta. Sed vtrum talis sententia teneat ipso iure.dubitari ꝓsuevit.quod nõ videt.qz exceptõ fi datur ex ea.ff.de excep.q̃ agnitis. Sed si nulla est ipso iure.q̃ liter incipit valeret etiam post an.xx.quia quod ab initio non valet.tractu temporis non conualescit.ff.de re iudi.quod ab initio.ꝛ.l.penul. xvi.q.iij.§ potest. ꝺ. q si priuatus.ꝛ.s.de elec.auditis. Dicas q talis sententia tenet in suo roboze durabit.ꝛ seruari debet quousq falsitas reuelata fuerit.s.ꝺ fide instru.accepimus.§.interim quãdiu articulus ille dubitabilis est durabit sententia.reuelatu vero veritate. tunc primo apparet q

nulla fuit. ↄ nō tunc ꝓnunciabit nulla. sic. j. de frig. ↄ ma-
leſi. fraternitatis in fi. ↄ q̄cquid occaſione talis ſnie p̄ce-
ptū vl obtentū ē nō caſſabit. ſicut p ſniam ius nō ſtitu-
it. ꝫ qō erat declarat. cū ſnia ꝓferet. ff. ſi f. vē. ſicuti. ℣. ſꝫ
ſiquerit. ↄ hic dicit littera illa valeat retractari vrita-
te cōperta. ſicut ē
in ſnia lata p fal-
ſum ꝓcuratorem
q̄ falſitate ꝓbata
iudiciū nullū tūc
ꝑmo apparet. s. d
ꝓcu. in nſa. ↄ C. e
ti. licet.

f C In dioc. xvi. q. vij. omnem. ↄ x
viij. q. ij. monaſte
ria.

reſpōdere minime tenebatur
q̄ vltra duas dietas extra ſuā
dioceſiz trahebat in cām ↄ q̄
dictus aep̄s hāc exceptōz ad-
mittere recuſabat. vocem ad
nos ap. emiſit. ↄ infra. C Poꝛ-
ro ꝓcuratoꝛ ꝑtis aduerſe rñ-
dit q̄ idē gu. vltra duas die-
tas extra ſuā dioc. minie traꝛe-
bat. cū ipe aep̄s terminū i ta-
li loco ſtatuerit s. q̄ remot' ab
illo nō erat. vltra q̄z puſū ē p
ꝓſti. cō. ge. ↄ infra. Diſ. v. mā da-
mus q̄tenus ſi ꝓcuratoꝛ dicti
gu. ꝓbare potuerit b exceptōez
quā coꝛā aep̄o ꝓpoſuit ſepe di-
cto vz ſe in cauſā trahi vltra
duas dietas contra ꝓſti. cōci.
genera. vos appellatōez dicti
gu. legitimā decernētes nego-
cio ſupſedere curetis [1].

1 dē aredi. trāſlig. officiali. ↄ infra. c. turoſi.

Dilecti filij. ſ. ↄ. p. ac. c. ca-
nonici eccie ſancte ma-
rie trāſmiſſa nobis petitione
mōſtrarūt. q̄ cū. m. canonicus
eiuſdē eccie ipos coꝛā delegatꝫ
a nobis traxiſſz in cām ſup eo
q̄ ſe opponūt electōi a q̄buſ
dā canonicis gradeñ. facte de
ipo in ꝓꝛē eccie ſupdicte. tjdē
ꝓpoſuerūt. q̄ dictus. m. nō de-
bebat audiri. eo q̄ excōicatus
erat ↄ piurij crimine irretitus
Cūq; dict'. m. ꝑfatus. g. ↄ. p. p
iuriū ↄ excōicatōem in modū
exceptōis ↄ replicatōis obij-
ciens eoꝛ exceptōem elidere ni
teret. ꝓcuratoꝛ eoꝛ ꝓpoſuit q̄
eius ſup hoc ꝓbatio recipi nō
debebat. qꝛ ↄ ſi obiectū ꝑfatis
cānonicis piuriū ꝓbaret nō eſ-
ſent ꝓpter hoc a ofenſiōe k ſue
eccie repellendi. Adiecit ēt q̄
cōtra excōicatōem dicto. m. in
modū exceptōis obiectā excō
municat ō ſupadicti s. repli-
cari nō poterat. qꝛ exceptio ipi
m. oppoſita ↄ ꝓbata e tūdē re-
pelleret ab agendo. replicatio
vero ſe pdictum. s. nequaq̄
a defendendo [2] repelleret ſi eti
am ꝓbaretur. ↄ infra. Ipſi
vero iudices interlocuti [a] fue-
rūt q̄ ꝓius ꝓbatōnes recipe-
rent q̄ ſe ſuꝑ hoc ꝓbari facta coꝛā auditoꝛe. Sed dubitat an ꝓpter illā
vl alias legitimas fuerit appellatū. ↄ nō ſufficit ꝓbare
q̄ ꝓpoſuerat illas ei q̄ non fuiſſet admiſſus ↄ eodē in
reſpōdeas ad illā. s. de offi. delē cū cām. qꝛ iudices erat
ibi certi de exceptōib, qꝛ bñ ſciebāt vtꝫ habuiſſent ſub
delegatōnem iudi-
cis vl excuſatōm
ipius. hodie enim
ſeruādū ē put di-
cit illa decre. inter
poſita de ap.

i C Supſedere cu-
retis. ſupple abba
tē ſancti lau. ↄ ei⁹
coniudices ad q̄s
gu. litteras impe-
trauerat ↄ ipi⁹ ad
uerſariū ſup ꝓſe-
cutōe appellatōis
ſue ꝓcedere ꝓmit-
tētes iuxta tra di-
tam ſibi forma m
alioquin iſti ꝓce-
dēt iuxta traditā
ſibi formā. Si ve-
ro gu. nō ꝓbaue-
rit ſe trahi vltra du-
as dietas extra di
oc. abbas iſte ſanc-
ti hubert ↄ eius
cōiudices ꝓcede-
rent negocio ſibi
cōmiſſo nō omit-
tant ad ꝑitōnez
aduerſarij ↄ iurta
mandatū. ad ip-
ſos directū nō ob
ſtāte hbis impe-
tratis ad abbatez
ſancti lau. ↄ eius
cōiudices. ſicut cō
tinetur in âtiqua
decretali. alꝫ eſſet manifeſtum contrarium. j. de appel.
vt debitus cum ſi. Sed iſti quibus ſcribitur. non erant
iudices appellationis. ſed dati erant ad exequendum
quaſdam ſententias ſuſpenſionis contra iſtum gu. la-
tas ab archiepo tr euereñ. poſt appellatōnē ab iſto gu.
interpoſitam. ↄ cognoſcere delent de appellatione gu.
qꝛ hoc eis mādatur p litteras iſtas. ↄ ſi gu. nō probaue-
rit exceptōem. ꝓcedent poſtea ad exequendas ſnias ſu-
ſpenſionis latas ab archiepo ꝑdicto.

Dilecti. a defenſione. ſic ptz q̄ quilibet admittit
ad defenſionem eccleſie ſue etiam periurus. qꝛ
etiam ad agendum ſiue ad accuſandum admit
teretur proſequens ſuam vl ſuoꝝ iniuriam. iij. q. xi.
neganda. ↄ. iij. q. vl. omnino ergo multo fortius ad de-
fendendū admittat q̄ alꝫ ab agēdo repellit. s. e. cū iter
ↄ j. e. c. dilecte.

l C Defendendo. ↄ ex hoc ptz. q̄ excōicatus tā ſe. q̄z eccle
ſiam ſuam defendere poteſt. agere vero nequaq̄. vt ℔
ↄ s. e. cū inter. ↄ j. e. c. pxi.

a C Interlocuti ſunt. ↄ male. quia ſi hoc eſſet probatū
non repelleren t. qꝛ excoicato vl criminoſo licitum ē de-
fendere tam ſe q̄z eccleſiam ſuam. s. e. cum inter. Et ē ar
q̄ non debet quis admitti ad ꝓbandū quo probato ñ
ꝑdeſt. C. de ꝓba. ad ꝓbatōnem. s. de offi. delē. cum. con-
tingat ad fi. vbi de hoc.

b C Habet. hic hales q̄ contra exceptionem tolli ñ dat

ↄ ꝛ

f C In dioc. xvi. q. vij. omnem. ↄ xviij. q. ij. monaſteria.

O Olim in tali loco ſtatuerit. ex eo quod dr patet. q̄ ſi aduerſarius meus impetrauit lras ol duas dietas ē dioc. meā. ↄ iudices volunt venire vſq̄ ad locum illum q̄ non diſtet vltra duas dietas. nō poſſuz ꝓpterea coꝛ iudiciū declinare. qꝛ nō trahunt me vltra q̄z puſum eſt ꝓ concilū generale. ↄ ita nō facit ꝓ con-
cilū vt hic lra ꝓbat. ↄ j. vbi dicit ſe in cām trahi vl du-
as dietas. ↄ hoc idē dicit ↄſtitutō illa. s. de reſcrip. non-
nulli. Sed numq̄d iſte reus ꝓcurabit illos venire do ad
locū ñ credo. de hoc dixi in cōſtōe illa nōnulli.

b C Poterit. Sic vr. q̄ ille q̄ appellat añ ſniam diffini
tiuam a grauamine. q̄ in cā appellatōnis neceſſe hēat
ꝓbare coꝛam iudice appellatōis cāz ſue appellatōis. de
rā fuiſſe. ſic. s. de teſti. ex pte ade. Sed ℣ vr. q̄ ſufficit ꝓ
bare coꝛā iudice appellatōis. q̄ iudex inferioꝛ exceptio-
nem admittere noluit. s. de offi. delē cū cām. ↄ j. de ap. vt
debitus ↄ melius. c. dilecto. Illud ℣riū ex pte ade. ſolui
tur in illa decre. alia vero ℣ria ſoluunt ꝓ decre. j. de ap. i
terpoſita. i. rñſo. cū em q̄s ꝓbabilē cām exponit. quam
dicit ſe ꝓbaturꝫ ſi iudex ipm repellat ↄ ꝓpter hoc appel-
lat. tunc in cā appellatōis nō ē neceſſe ꝓbare cām verā
eſſe. ſꝫ ſufficit ꝓbare. q̄ nō fuit admiſſus. Si vero nō ob
tulit ſe ꝓbaturū. ſꝫ illā tm allegauit. tūc in cā appellatō-
nis ꝓbabit cām illā verā fuiſſe. alꝫ ad ꝓꝛē iudicē re-
mittet ꝑm tenoꝛē illius decre. j. de ap. interpoſita. ↄ ꝑm
illā hodie ꝓcedēdū eſt. ↄ ideo in hac decre. dz ꝓbare. q̄
trahebat vltra duas dietas. qꝛ cū ꝓpoſuit ſuā exceptō
nem. nō obtulit ſe illā ꝓbaturꝫ. ſed in decre. illa dilecto
j. de ap. nō obtulit ſe ꝓbaturꝫ. ↄ tm ſufficit ꝓbare q̄ non
fuiſſet admiſſus. ibi iam conſtabat de excep. ꝙ cōfeſſio.

replicatio de volo. ff. de voli. excep. apud. celsum. §. marcellus. Sz ꝺ̄ hēs. s. e. cū eccīastice. r. j. de vuo. significasti. r. j. de adul. intellexim⁹. r. c. se. r. xxxij. q. vi. nihil iniquus. ff. so. ma. viro. ſz veritate inſpecta nō ſunt ꝓria q̄ ad finē. q⁹ vnus ē finis ſiue effectus. ſiue replicatio voli de⁹ ſiue negetur ſcz ne alter de volo ſuo cōmodū hēat in caſu pñti ſi dat replicatio ad hoc ne alter ſcz actor agere poſſit. cū ſit excōicatus ſi admittere⁹ hic replicatio. ſic actor ex cōicatus admittere⁹ ad agendū qō ē nō dz. r ita cōmune delictū nocet vni et alteri nō. vñ nō obeſſet ei excōicatio. r ita intelligitur lex p̄dicta apud celſum. §. marcellus. Jō ibi nō dat⁹ replicatio. ne. ſ. cōis malicia alteri ſit lucro alteri vero dāno. vbi gſa. Dolo induxi te ad aliquid ꝓmittendū vel de iduxiſti me volo ad remittendū. r ſic vterq; eſt in volo. q̄ caſu ſi ago ꝓtra te ad id q̄ ꝓmiſiſti mihi. per volū meū mihi poteris opponē voli exceptōem quā exceptōem nō pottero remouē p̄ meā replicatōnem. ſi dar⁹ hic replicatio. repelleret reus. r actor remaneret in lucro de volo. qō ē nō dz. Et ideo in l. illa nō dat⁹ replicatō. r in ꝯrijs dat⁹ replicatio ꝓpter eandē cām. vt ptz in adulterio viri r vxoris. verbi gſa. Vxor repetit vir̄ ſuū. ip̄e opponit ei adulteriū excipiendo ꝺ̄ eam r ip̄a replicat ꝺ̄ eū q̄ r ip̄e ſit⁹ ē adultera tus. hic admittit⁹ replicatio mulieris. iō. ſ. ne ille lucruz hēat de ſuo adulterio. ſi replicatio mulieris nō admitteret⁹. r ſic remaneret mar⁹ in lucro de dolo ſuo. r vxorē repelleret. r ita vni noceret adulteriū. alteri vero nō qō eſſe nō dz. r ſic intellige. s. e. cū eccīaſtice. Et ita patz. q̄ idē ē replicatōem dare qō negare. r ſic eadē ratio eſt vtrobiq;. r hic eſt rō alia q̄ redd⁹ in l̄ra r melius. s e. cum inter.

Apoſtolice. cōtingeret retardari. Ex hoc vī q̄ ſuſpenſus ab officio r bñficio nō poſſit agere tāq̄ excōicat⁹ eſſet maioꝛi excōicatōe. ar. s. de conſue. cū dilectus. r. e. de elec. cū inter. r. ibi ſuſpenſus ñ p̄t eligi. r ſic electus nō poſſet agere ꝓ ſua electōe. ar. ꝺ̄. j. de cleri. ex. mi. c. vl. vbi hēs q̄ ſuſpēſi eligere p̄nt. r ſic p̄nt agere ꝓ ſua electōe ſic r exercere ea q̄ ſunt iuriſdictionis. s. de ele. illa. Sꝺ. ꝺ̄cia iſta loquit⁹ i diuerſo caſu. hic em̄ loq̄tur de ſuſpenſiōe iudicis r in ꝓcor. ꝺ̄cia loquunt⁹ de ſuſpēſione canonis. r canon mitius agit q̄s miſter iuris. ff. de arb. celſus. r. l. p̄cedenti in fi. cum ergo iſti ſuſpenſi dicant⁹ ꝓ ſniam hoīs ab officio r bñficio. iā nō intereſt p̄ꝺ agere ꝓ eccīa cū ab ip̄ius bñficio p̄uati ſint. r p̄re rēt ſup replicatōe p̄miſſa. ꝓp̄ qō ad nr̄am audiētiā fuit appellatū. Quo circa mādam⁹. q̄tenus ſi res ita ſe hz reuocato in irritū r cetera.

Grego. ix. i. r. m. canoñ. p̄geñ. Apoſtolice ſedis r infra Sane vobis apō ſe. ap ſtitutis q̄dā ſuſpēſionis r amotōnis a bñficijs ſententie ſunt in modū exceptōis obiecte quas licz ꝓponeretis vos poſſe nullas eē p̄ teſtes ideneos r inſtrumēta ꝓbare. ne tñ ordinatōem p̄ageñ. eccleſie. ꝓpter quā veritatis huiuſmodi obiectōis obſtaculo ꝓtingeret retardari. ſniās ip ſas relaxamus ad cautelā ꝺ

Idē decano linconien Dilecte in xp̄o filie p̄rioriſſa r cōuētus de cāpeſſia nobis ſignificare curarūt. q̄ cū inter ip̄as ex vna p̄te et p̄ioꝛē r cōuētū de bucelleia ex altera ſup quibuſdā decimis r rebꝰ alijs ꝓ quibꝰ cōueniebant⁹ ab illis coꝛā abbate ſancti benedicti r eius collegis auctoꝛitate ap. qō verteret⁹. r ip̄e ad nos ex ſufficiēti ᵉ grauamine appellaſſent. ac nūciū ſuū ad ap. miſerint ꝓſequēdā. p̄fati iudices p̄ modū tulerunt excōicatōis ſniam in eaſdem. Nr̄is g̃ l̄tis ſup ap. p̄fata nō facta mētōe de excōicatōe ꝓ eum dē nūciū ad p̄rioꝛē de ãgleſ. et ſuos cōiudices ip̄etratis parſ aduerſa ex eo ſe appellaſſe ꝓponēs. q̄ ip̄i iudices exceptōnē excōicatōis p̄dc̄ē ꝺ̄ ip̄as ab ea p̄te ꝓpoſitā admittere de⁹ garūt ᶠ. ad p̄oꝛē de gernemoe in ſuos cōiudices nr̄as ſuper hoc l̄tas ip̄etrauit coꝛā quibꝰ ex p̄te ip̄ius fuit excipiēdo ꝓpoſitum q̄ cum poſt appellationē legitimā dicta ſnia lata fuerit. r cuilibet excōicate de⁹ fenſionis auxiliū ꝓpetere dignoſtatur. memoꝛati iudices ex dato eccie ageret bñ admitterent⁹. q⁹ non ſunt p̄uati cōiōe hoiuz. s. e. a nobis. ſz q⁹ p̄uati ſunt cōiōe ſacramentoꝛ ad ſacramēta ſpūalia non admittunt⁹ niſi p̄ius fuerint reſtituti. r iō fuerunt abſoluti. ne cōtingeret ordinatōez eccleſie impediri q̄ ip̄ſentia ꝺ̄ni pape fieri debebat ꝓ iſtos r ideo ne ordinatio ſiue electio eccleſie ip̄ediret. abſoluit eos ad cautelā.

ꝺ Ad cautelam ſi c. s. de teſti. veniens in fi. r. j. de ap. ad p̄ſentiā. r. j. de ſen. ex. ꝓ tuas. r. xxiij. q. i. audiuimus.

Dilecte. ex ſufficienti. ſi. s. vt lit. nō ꝺ̄teſ. accedēs. ſed dic grauamine. ſ. exp̄ſſo coꝛā iudice a⁹ appellatio nō admittit⁹. niſi cauſa ꝓbabili allegata. q̄ ſi eſſet ꝓbata de⁹ beat legitima reputari. j. de ap. vt ꝺ̄bit⁹. r. c. interpoſita. r. c. cū ſpāli. r. c. cū cām. r. c. dilecto.

ꝼ Denegarūt. r bñ vt ſequit⁹. j. in fi. q⁹ lz excōicatee⁹nt etiā ab initio r ab alīs iudicib⁹. nihilominus poterāt appellare. ſi grauerent⁹ r l̄ras impetrare. s. e. cū inter. r j. e. c. p̄ri. r vl. vñ l̄re ſup ꝺ̄ ip̄etrate valuerūt. vt. j. ſequitur

ꝺ Recipere⁹. r male fecerunt. q⁹ de⁹ebāt illā admittere. q⁹ vt ſepius dictū eſt. excōicati a ſua defenſiōe t̄pelli nō ꝺ̄nt. quod iſti facere nolebāt. r ideo q̄cquid fecerit poſt appellatōem in p̄riſtinū ſtatū reuocat.

h Si eſt ita. ſ. q̄ prior de gernemoe nō recepat⁹ cepitōem prioriſſe.

i Priorem de gernemoe. qō finit ꝓmū reſpectu iſtius mādati. ſed fuit tertium mandatum. reſpectu primi directi ad abbatē ſci bñdicti. Et iſte lincōien. de⁹ can⁹ poſt q̄s cōſtiterit ſibi de appellatōe ꝓpoſſe interpoſita coꝛā p̄rioꝛē de gernemoe ꝓ eo q̄ exceptōem ꝓpoſſe non recipiebat. ꝺ̄z cognoſcere ſup eo de quo prior de gernemoe debuit. ſ. an appellatio monachoꝛ fuerit legitima vl̄ ñ r ſi iſte inuenerit mōachos legitime appellaſſe. ꝓcedet ſi minus legitime condemnabit prioꝛem r conuentuz ad expenſas reſtituendas prioriſſe r remittet ꝑtes ad prioꝛē de ãgles. ꝓut hic dicat. q⁹ ea eſt forma appella-

tõnis que interponit a grauamine. j. de ap. cum in eccia. r. c. vt debitus. r ille prior de angles postea cognoscet ō appellatõne sibi commissa interposita ab abbate sanct benedicti.

Significauerũt. renuens confirmare. qō facere potuit. si ñ erat ido neus. r illos potuit priuare iure eligendi. vñ si hoc fuit verũ tenebat archiepiscopi instō. s. de ele. nihil ē. r c. qz ppter ad ipm enim pertinet eraminando r confirmaē dictũ electi vl reprobare. vt ibi dicit. als iusta fuit appellatio cui coz qō potuit postea p sniam. vl iō bic eam noluit cō firmare quia dicebat archiepus ad ipm spectare ius eligendi archipresbyterũ in plebe r hoc apparet p sniaz iudicis delegati q cōfirmauit electõnē capituli r pnũciauit ius eligendi ad ipm capitulũ ptinere

C Absoluit sup quo fuit hec absolutio hic nō dr. potuit esse quod capitulum petebat a parte aduersa expẽsas. vl forte petebat fructus pceptos ab illo instituto q̃ peti poterãt. vl q̃ vlterius non haberet vocem contradictõis in electõne. r sup hoc appellauit capitulum q̃tũ ad confirmationem electionis. q̃tum ad ius eligendi appellauit pars altera. r sic ab eadẽ snia potest vtraq; pars appellare. sic j. de testa. reinucius. r. c. reinaldus. qz sunt in snia plura capitula. als non haberet locum duplex appellatõ ab vtraq; parte.

ceptõnez ptis cõtrarie sic nec debebãt admittere noluerũt sz cũ dict' prior ō gernemoe r cõiudices sui talẽ exceptõez ñ reciperẽt s earũdẽ. ipe nram audientiã appellarũt. Quocirca mãdamus. q̃tenus si ẽ ita b reuocato in statum debitũ qc qd p' hmõi ap. inueneritis attẽtatũ. in eodẽ negocio iuxta priozis mãdati nri ad pfatũ pozẽ i ō gernemoe r cõiudices suos directe tenozẽ puia rõne pcedas. I dẽ abbati sci salua toris papien. r cell. ppsi.

Signifi cauerẽt nobis capitulũ de conarc. q cuz p. in suũ aẽpb ẽm elegissent mediolañ aẽpũ plentatã sibi electõem renuẽs k confirmare. quẽdã zepũ clericũ in aẽpbẽm instituit r eccl'ie supdicte. q̃re ipis ad se. ap. appellãtibꝫ ppsito sci stephãi cãm ipam sup his dicitñ pmisisse.

q̃ electõem ipoz pfirmãs r pnũciãs ius eligẽdi ad ipm capitulũ ptinere. ptẽ aduersam ab ipetitõe ipoz absoluit l a q̃ snia ptes ad se. ap. appellãtes cãm ipam vob obtinuere cõmitti. sz a pte altera exceptõe excõmunicatõis opposita cõtra capitulũ memoratũ. vos minus puide attẽdẽtes. pter tu excõicatõis oppsite a pse cutõe appellatõnis nõ debeat quis excludi m cũ ois legitima defensio n excõicato in iudicio reseruet. ptem aduersam non eẽ cogendã ad respondendum eisdẽ ppter q̃ decreuistis. ppter qō dictũ capitulũ nram audientiã appellarũt. r infra. Mãdamus q̃tenus si ẽ ita. exceptõe hmõi nõ obstãte in eodez negocio pcedatis o. I dẽ.

Exceptõez excõicatõis i dilatoriis p ponẽdis ẽ us sciẽt omittẽs i q̃libz

det valere sententia si ẽ excommunicatus actor sed causa ppterea non periret quia eo absoluto agere posset. sic ergo isti sunt audiẽdi. qd facient iudices si inueniant sententiam iniquam. debent eam cassare Sed nunquid cõdemnabunt alteram partem ipsi excommunicato videt' q̃ sic. qz hoc ad officium eius qui cognoscit de appellatione pertinet. r sic ferẽt sententia pro actore excommunicato ex certa scientia. Sed contra. j. e. c. pr. in fi. Forte posset dici. q̃ condẽnatio differtur in tempus absolutionis ex quo iã releuatũ est grauamẽ. in casu illius capituli credo. q̃ capitulum fuit excommunicatum post appellationem pro alia causa et ab alijs iudicibus. r sic minus contineret dubitationis Sed non est verum q̃ feratur sententia p excommunicato. quia non constat illum excommunicatum esse immo repellitur ex pcẽs. nec auditur volens reprobare excommunicationem. r sic potest iudex ferre sentẽtiam pro tali. sed si post sententiam latam vellet probare. q̃ actor erat excommunicatus. audiretur forte. quia exceptõ excõicatõis in qualiber pte litis admittitur vt. j. c. pri. sed snia que processit. non minus robur obtinet firmitatis et executio sola ipeditur. si post rem iudicatã excõicatõ. pbet'. vt in decre. inno. iij. q̃ sic incipit. Pia cõsideratõne in fi.

o C Procedatis. hic remittitur causa ad eos a q̃bo fuit appellatũ. sz hoc volunt appellans. als nõ mitteret'. j. de ap. accepta r. c. interposita. §. ij.

Exceptionem. in dilatorijs. Ad intelligentiam huius nota. q̃ exceptionum alia est dilatoria. alia peremptoria. Item dilatoriarum exceptionum alia est declinatoria iudicij. alia est dilatoria solutõnis. Declinatoria iudicij triplex est. siue proponat' cõtra iudicem siue contra rescriptum siue cõtra impetrãtem. inter quas primo loco proponenda est recusatio iudicis. ar. s. ō. pb. qm̃ ō falsã. vbi ō ß. r q̃ illam omittit trãseũdo ad alias. ad illã postea non vr posse redire. qz litigãdo coram ipo sup alijs psonaz iudicis approbare vr. Item alie dilatorie añ i gressũ litis dñt pponi. j. de re iudi. iter mõasterij. r C. ō excep. l. vl. r C. ō. ap. cũ cãz. r C. de pcu. ita demũ. ad hoc et fac. C. de iudi. sancimus in fi. vñ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

post lite ꝓrest. aut etiã post terminũ statutũ ad relatoꝛi
as ꝓponẽdas ꝓponi nõ pñt. s. e. pastoralis. nisi de nouo
oꝛta fuerit. vt ibi dr̃. ꝛ. s. de of. dele. intimate. Dilato-
ria solutõis añ lit. ꝓrest. ꝓponi dz. sz ꝓbanda ẽ postq̃ a-
ctoꝛ fundauerit intẽtõem suã. C. de ꝓba. exceptõem. et
iij. q. vi. §. exceptõ
nẽ. ꝛ qñq̃ pt ꝓpo
ni ẽt in cã appella
tõnis. s. de fide in
stru. cũ ioannes.
C. de excep. siqui-
dẽ. exceptio vero
pẽm ptoria ꝓpo-
ni pt qñcũq̃ ante
sniam siue ẽt ãte
q̃ fit in cã ꝯclusũ
ꝛ pt etiã ptestari
ante lit. ꝓrest. vt b
ꝛ. C. de excep. exce
ptõem. ꝛ. j. ō pscr.
audits. ꝛ. s. de te-
sti. c. ō testibꝫ in fi.
ꝛ post sniam in cã
appellationis. C.
sen. rescin. nõ pos.
l. ij. Est ꝛ alia dila
toria q̃ prim acce-
dit ad naturã re-
re dilatorie ꝛ pũ
ad naturã pẽptoꝛ-
ric. sicut ẽ exceptõ
excõicatõis qꝛ ꝓ-
ponꝫ pt qñcunq̃
ꝛ ante lit. ꝓte. ꝛ ẽt
post sententiam ẽt si nõ appellare r̃. qꝛ qñq̃ facit retro
iudiciũ nullũ. vt hic ꝛ. j. de re iudi. ad ꝓbandũ. ꝛ vere di
latoria ẽ. qꝛ ea ꝓbata iudiciũ siue ꝓcessus ẽ nullus. sed
actio remanet salua. vt in ꝓdicta decre. ad ꝓbandũ. qñ
q̃ tñ ñ facit iudiciũ nullũ. vt ī decre. pia. vt dr̃ in no. ẽt si
ꝛ ẽ spãle in hac exceptõe ꝓpter piculum aĩe. vt hic dicit
Ite quodãmõ filꝫ ẽ huic exceptio falsi ꝓcuratoꝛis. qꝛ
ꝛ illa pt ꝓponi qñcũq̃ ẽt p⁹ sniam. s. de ꝓcu. in nostra.
ꝛ C. e. ti. licet.

a Qui si eã omiserit. Nota q̃ddã spãle ī hac exceptõe
qõ in alĳs nõ seruat̃. qꝛ si ex certa sciẽtia illã omittat. ni
hilominus pt eã opponere qñcũq̃ postea. sz in alĳs nõ
ẽ ita. s. de offi. dele. in sinuante. ꝛ. j. de re iudi. iter. ꝛ. iij. q
v. qꝛ suspecti puniunt̃ ĩ in expẽsis litis ꝓpter volũ suũ
Est hic ar. manifeste q̃ nemo iuri publico pt derogare
seu denũciare. s. de foro cõpe. si diligenti. vbi de hoc. ꝛ. s.
de fer. c. vl. ꝛ ar. j. de sen. ex. c. ꝯtingit.

b C Cõdẽnandus. ẽt si excõicatõ ꝓbata fuerit ꝛ ꝓcess⁹
hĩtus nõ valebit. ꝛ hoc innuit lra ista. vt actoꝛ laboꝛibꝫ
ꝛ sũptibꝫ fatigẽt̃. alĳs quare puniret̃ in expensis reus. si
ꝓcessus teneret. Sz p decre. nouã. j. e. pia. ꝯsideratõe. si ī
stãtia iudicij durãte excõicatõis exceptio ꝓponat̃. vt p
bet̃ ꝓcessus hĩtus valebit. sz in sequẽtibꝫ actoꝛ nõ audi
tur donec fuerit absolut⁹. ꝛ p hoc obuiabit̃ malicĳs il-
loꝛ q̃ sciẽter omittũt excõicatõis exceptõem ab initio
vtile. ꝛ sic bona fuit punitio illius decre. pia. Et idẽ in-
telligo etiã si p malicĳã nõ omittat̃. Sec⁹ credo de illa ex
ceptõe q̃ ꝓponit̃ ꝯ iudicẽ publice excõicatũ inquẽ nul-
la cadit iurisditio. vñ dũ sic ẽ excõicatus. nõ tenet ꝓces⁹
sus illius. j. de re iudi. ad ꝓhãdũ. de hoc notaui in decre.
pia in glo. q̃ incipit. sz mirũ. b.

c C Publice. no. ẽt istud. qꝛ in hoc ẽ ar. q̃ nulli sz ignora
re qõ publice factũ ẽ. xvi. di. q̃ dicitis. ꝛ. s. de postul'. p.
ad hec. Et ideo nõ ꝓdest alicui. si dixerit se ignoꝛasse vt
in ꝓri. c. simile de iudice excõicato publice. j. de re iud. ad
ꝓbandũ. vñ collige. si occulte qs excõicet̃. q̃ postea ñ re
uocaret̃ snĳa siue ꝓcessus. op. ar. de cleri. ex. mi. ap̃ostoli
ce. vbi de hoc qꝛ de occultis nõ cogimur diuinare. j. vt ec
cle. bene. vt nr̃m. ꝛ. ff. ad. l. aq̃. si putat̃. ꝛ. ff. mã. si. fideiuſ
soꝛ. §. si cũ debitoꝛ
qꝛ nec teneꝛ ad
eius obseruatõnẽ
nisi p⁹ publicatõ-
nẽ. s. ō ꝓsti. ꝯgno-
scẽs vbi dr̃ rẽ que
culpa caret. ꝛ. lxxx
ij. dis. ꝓpoſuiſti. ꝛ
dico eã publice la
tam. si iuder tule
rit sniam illã in lo
co vbi publice iu-
dicare cõsueuit p̃
sentibꝫ officialibꝫ
suis ꝛ ꝓ tibi vl̃ al-
tera absente p̃ cõ
tumaciã. C. quõꝛ
qñ iuder si vt ꝓpo
nis. ij. ꝛ. l. i. als si
occulte nõ obeſz
q̃ntũ ad hoc mul
ta argumẽta pñt
ĩduci ꝯ ea q̃ occul
te fiũt. xix. di. ana-
stasius. ꝛ. s. de offi.
vele. ꝯsuluit. ff. de
ritu nup. palã. ꝛ de
offi. p̃fec. pto. bar
barus.

d C Officio iudicis sic ꝓlatus ex officio suo examinare
dz electũ sibi p̃sentatũ. s. de elec. nihil ẽ. ꝛ. c. cũ nobis o-
lim. ꝛ. c. venerabilem. ꝛ ꝓtoꝛ q̃s phibet in totuz phibet
ẽt si ps nõ opponat. ff. de postul. q̃s phibet. ꝛ. ff. de pcu
filiusfamilias. §. veterãi. sic ẽt iud ex admittit ꝓpẽlatõꝫ
lz ps hoc nõ ꝓtat. ff. de peri. here. l. vlt. ꝛ. ff. de minor. apõ
labeonẽ. §. siq̃s. alĳs ius publicũ. offenderet̃. qõ eẽ nõ dz
s. de foro cõpe. si diligẽti. C. de ꝓcu. militẽ. ꝛ. C. loca. mi
lites. Iudex em̃ q̃ scit actoꝛẽ excõicatũ. nõ dz ei ꝓticipa-
re. ꝛ sic tã ꝓ se q̃ ꝓ alĳs illũ repellat ex officio suo. licet
q̃dã pñt obĳci post sniam. C. de iur. ꝛ. fac. igno. li. ꝛ. ff.

Aduersario. tpe mote litis. no. q̃ C ad mace. m̃
ad hoc vt sequat̃ cõdẽnatio. reus dz possidẽ tpe
litis ꝓte. ꝛ. qõ possideat cũ res iudicat̃. sz si tpe
litis ꝓte. possideat cũ res iudicat̃ sine dolo malo amisit
possessionẽ. absoluit̃. ff. de rei ven. sin aũt. §. i. vl̃ sufficit
possidere cum res iudicatur. vt ibi dr̃.

f C Sine dolo. Sz quis ꝓbabit q̃ sine dolo. Lex dicit.
q̃ idem q̃ vult possidere. ff. de excep. rei iudi. si rem mei
am. l. si a te. i. rñso. de qua lege sumpta est hec decre. Sz
ꝯ vr̃. q̃ aduersarius. nam q̃ dolum allegat. dolum ꝓba
re dz. ff. de ꝓbat. quotiens. §. qui dolo. Qualiter rñdeꝛ
bis legi ꝓdicte. q̃ dicit. q̃ ipe debeat ꝓbare. Rñde. q̃ hoc
ipo. q̃ ꝯtrarium non ꝓbatur. satis ꝓbat ipse. q̃ sine dꝫ
lo desĳt possidere. C. qui mi. non pos. super seruis. ꝛ ar.
C. de testa. omnium sic ꝓbatur benemeritus eoipo. q̃ ñ
probatur demeritus. ff. ō le. ij. l. cumpater. §. rogo. Ideo
dicit sine dolo. quia si dolo desĳt possidere comdemna-
bitur tanq̃ possideret. quia dolosus pro possessoꝛe ha
betur. ff. de regulis iuris qui dolo. l. parẽ. ꝛ. ff. de rei ven.
q̃ si dolo. ꝛ. l. fin autem. §. sed ꝛ is. ff. de peti. here. nec vl̃
lam. §. is quoq̃. ꝛ. l. etiam. §. item si quis. ꝛ l. sed et si le
ge. §. fin autem. ꝛ. §. pernde. Vel dic. q̃ eoipo q̃ tpeli

tis ꝓtes. possidebat si postea dicit se nō possidere ad hoc vt absoluat. ꝑsumit. contra ipm. q̄ volo desin̄t possidere. ⁊ nō tenet. ꝓbare. q̄ sine dolo desin̄t possidere ad hoc vt absoluat. vt dicit lex ꝓdicta. si rē meā. al's ꝯdēnare et tā q̄s possideret. Itē fidēs nō possideat ⁊ offerat se liti acto reignoráte ꝯdemnabit. ac si possi-
deret. ff. de rei ven. sin autē in hn. ⁊. l. is q̄ se lin. Sz si actor sciret illū non possidere. sec⁹ eēt vt in. l. is q̄ se. Itē si agat ad exhibēdū. si absoluat reus q̄ nō possidebat. ⁊ interī inciat possidere. tñ obstat exceptō iudicate. ff. de exceptō. rei iu. fidēs ad exhibēdū. Sed hoc vt exceptō rei iudi. obstat optz ad minus q̄ tria concurrāt. s. q̄dē sit corpus siue eadē quātitas ⁊ idē ius siue causa petēdi ⁊ eadē ꝯditio ꝑsonaꝝ. ff. de excepti. rei iu. cū q̄nt. ⁊. l. se. ⁊. l. cū de hoc. Itē q̄ ille q̄ absoluitur possideat rē tpe lītis. vt hic dicit. ⁊. ff. de except. rei iudi. sitē meā. ⁊. ff. de rei ven. sin aūt. §. i. b.

erit eps q̄ posset repetere ⁊ tacuit. Si aūt nō fuerit nō piudicet matrici eccie. Sz liceat cū loc⁹ accepit epm ex ipo die intra triēniū repetere. itē si fuerit eps ad catholicā fidē et donati ꝓte cōuersus. nō ei piudicet p̄finitū tps. sed ex quo die conuersus ē. hēat p̄ triennium ptātem repetēdi locū ad ipaz cathedrā ptinebat. ¶ Regi-
stro gregorij italice patricie

Nihil ꝓdest. ⁊ infra. Nihil cū scandalo nihil cū forali strepitu vobiscū nos velle ve[m] cāis pauperuz diffinire vobis scripsisse memini⁹. Sz illō scire vos cre-
dimus taciturnitatē atq̄ patientiā nr̄am futuris ⁊ post me pōtificib⁹ in rebus pauperū piudiciū nō facturā. ¶ Prego.

Uenerabilē ex sufficiēti. sic. s. e. dilecte. ⁊ intellige q̄ et ps sit cāz grauaminis coz̄ iudice a quo appellauit. vt ibi dixi. al's nō admittit appellatō. ⁊ de ap. vt debitus.

Nihil cū scandalo. Ar. q̄ ꝓpter scādalū desistit ꝑdīcē a iure suo. s. de tēpo. oz. ad aures. vbi dd. ⁊. x. q. iij. cauendū. ⁊. xi. q. iij. nolite. ⁊ hic dōs cuz sciret nō debere soluere tributū. tñ ꝓpter scandalū solui-
uit. ⁊ apls ne alij quē scādalizaret. ꝓpz̄us manibus victū sibi querebat. xxvij. q. i. nā nunc versus fi. ⁊ ꝓpter scandalū cōsuetu-
do loci seruāda ē. vt fecit mater augustini. xij. di. illa in fi. ar. j. de re. iur. m.

Sanctoz̄ pātrū sanctiones statuētes cōfirmauerūt. ⁊ nos irrefragabiliter confirmamus vt oēs possessiones ad singulas puīcias nostroz̄ fratrū ptinentes a quibus p. xxx. an. possesse sunt q̄ete ꝑ ⁊ sincere q̄ absq̄ synodali ꝓclamatōe ꝓpetuo teneāt. Ar. lex. iij. de seruitatibus archie.

¶ De cāis pauperuz. ⁊ sic bona eccie pauperū sūt xvi. q. i. qm̄ q̄q̄d. ⁊ xxij. q. viij. q̄ aūt. ⁊. q. viij. cōuenioz. circa pn. ⁊ iō pauperū ee dicūt q̄ tpe necessitatz oia sunt cōicāda. xlvij. di. sicut hi. et xij. q. i. c. ij. ⁊ victu ⁊ vestitu his ꝓtenti sum⁹. ⁊. q. ij. eps ⁊. xij. q. ij. aurū.

Quarta decime ⁊ ob latōis defunctoz̄ clicus ab ipetitōe epi q̄dragēnaria[s] ꝓscriptione tēporis

¶ Futuris. ar. q̄ negligentia vl taciturnitas plati nō piudicat successoz̄. q̄ delictū ꝓsone ⁊c. s. ti. pri. cū venerabilis. ⁊. xvi. q. vi. si epm. sic ⁊ tpe plati male alienātis non currit ꝓscriptō. xvi. q. iij. si sacerdotes ⁊ plat⁹ cōditōem eccie deteriozē facere nō ꝑt. j. de vna. fraternitatē. ar. ꝯ. s. e. c. pri. ⁊. j. e. auditis in fi. So. negligētia ꝓelati siue taciturnitas bñ piudicat eccīe. q̄m ꝓpter taciturnitatē currit ꝓscriptio. vt. j. quasi p totū. ⁊. s. e. c. pri. ⁊ ideo hoc intellige q̄stū ad centenariā ꝓscriptōez. q̄ sola currit eccie romane. xvij. q. iij. nemo. ⁊. j. e. cū nobis. q̄ nō poterit ꝓscribere tpe suo p centū ānos. ⁊ in auē. vt romana eccīa gaudeat ⁊c. §. i. colr. ij. Vl ꝑt intelligi de re inuasa. quā ista patricia inuaserat violēter. ī qua nō currit ꝓscriptio. xvi. q. iij. Sz in regulis. ⁊. xciij. di. illud. ⁊ hec ꝓtestatō fuit q̄ q̄dā interruptō quā fec̄ ꝓnceps ꝓncipi. Sz bñ facit illa quā hēs. xvi. q. iij. §. ꝑt. ℞. his āt. ⁊. ¶. ō ānā. ercep. vt ꝓfectu⁹. ⁊. s. de of. ordi. pastoralis. in fi.

Sanctoz̄ patrū sanctiones. vt. xvi. q. iij. c. i. ⁊. ij. ⁊ c. quicūq̄. ⁊. c. placuit.

¶ Quiete. i. sin̄ interruptōe aliqua ⁊ sine molestia de qua notatur. j. e. illud.

¶ Syncere. i. bona fide. q̄d ꝓsumitur eo ipo q̄ nō ꝓbat ꝓtrariū. ar. ¶. qui mi. nō pos. sup seruis. ⁊ q̄ malam fidē allegat. eā ꝓbare dz. ar. xvi. q. iij. volum⁹. ff. d ꝓba. quotiēs. §. qui volo. ⁊ q̄d dicit de. xxx. an. ꝓscriptōe nō tenet hodie. verū ē in rebus eccie tenet tñ in rebus ꝓuatoz̄. j. e. de quarta. ⁊. c. ad aures

Absq̄ synodali. Per istā synodalē ꝓclamatōez fit interruptio ꝓscriptōis. si al's nō posset litē ꝓtestari. ¶. ō anna. excep. vt ꝓfectius. al's nō vī. ¶. de ꝓscrip. xxx. an. ficut in rem.

De quarta. quadragēnaria. Hodie vero iure cōi sola. xl. an. ꝓscriptō currit ꝯ eccīam nulla distinctōe facta inter eccias ⁊ monasteria vt hic pz. ⁊. j. e. in plurib⁹. c. ⁊. xvi. q. iij. §. pōt. ℞. quas actōes. aut distirit gratianus ⁊ male in illo. §. pōt. xvi. q. iij. ℞. ius. fi. ꝑ vnā col. ℞. in canonib⁹ vero. nē.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ De posse tueri. sz vī q̄ nō possit se tueri. qz illa quarta decimaꝝ de iure cōi vī ad eām pīnere. x. q. iij. vno. vnde si clericus iste cessauit in solutōe illius quarte fuit malefidei possessoz. ⁊ ideo non pīscripsit. j. c. pri. ⁊ j. e quoniam. ⁊ c. vigilanti. ⁊ c. si diligenti. Intellige. q̄ ab isto clerico nī in cepit pīscriptio. nisi habuisz titulum talem. q̄ dedisset ei cām pīscribendi de quo dī. j. e. si diligenti. sed ab aliquo pdecessoz suit inchoata ⁊ ipse inueniēs eccle/siam in possessio/ne. habuit bonaz fidem. credēs q̄ aliqua iusta cā possideret. vnde cō/pleuit pīscriptōz. qz q̄ in locū alterius succedit iustaz hz ignozātie cām ff. de re. iu. q̄ i alterius. vī potuit habere titulum. s. concessionem epi tm̄ vnde pīscripsit occasione illius tituli tm̄. lz mmus iustus eēt vt dicit. j. e. si diligenti.

b ¶ Cui uisset. qz eccia tūc caret legitimo defensoze j. ne se. va. c. i. ⁊ vl ⁊ hic quare nō curit pīscriptio. ⁊ s. e. c. i. ⁊ sic istud tempus subducitur de pīscriptōibꝫ. j. e. auditis. ⁊ c. cuz nobis.

¶ Vigilanti possessozes. sic. j. e. qm̄. ⁊ c. si diligenti ⁊ c. veniēs in fi. ⁊ xvi. q. iij. lz. ⁊ xxiij. q. q̄. si virgo. ⁊ xxiij. q. v. q̄ dco. ⁊ hoc ideo etiā ꝓtingit. qz sicut tempus non tollit obligatōem sic nec inducit. ff. de ac. ⁊ obli. l. obligationū. §. placet. ⁊ hoc fm canones. secus fm leges. C. de pscrip. xxx. vl. xl. anno. siqs ēptōis. ⁊ xvi. q. iij. §. pōt.

c ¶ Nouerit. quod est intelligēdū. si ante impletā prescriptōem habuerit malam fidē. qm̄ q̄ mala fide possidet nō pscribit. vt dictū ē. Sz pone q̄ post cōpletā pscriptōem incipiat hre malā fidem. nūq̄d tenet ipam rem restituere vero dño. vī. q̄ sic. qz iā scit q̄ res nō est sua ⁊ nō dimittit peccatū. nisi restituat ablatū. xiij. q. vi. si res. ⁊ j. de usur. cū tu. Sz ō vī q̄ cōpleta pscriptōe iā tutus ē fm vtrūq; ius. s. c. pri. ⁊ j. e. ti. c. quoniā omne. ⁊ i pluribus alīs. Ergo iure possidet. si iure. ergo iuste et bene. vt. xiij. q. iij. quid dicā. nec iam dicit aliēnā vt ibi. Preterea iura faciūt hoc meū illud tuū. viij. di. quo iure. Itē conditoz canonis vl legis potest mihi dare rez aliēnā ⁊ tutus ero. ff. de euic. lucius. ⁊ C. de quadrien. prescrip. bene a zenone. ⁊ p totū. ⁊ sic multo fortius potuit inducere hanc pscriptōem in odium negligentiū. Qui dā dicūt. q̄ qñcūq; hz cōsciētiam rei aliene tenet eā restituere alis peccat. Alii dicūt cōvī verius. q̄ non tenet amplius reddere. qz iā nō est aliena. immo sua ⁊ iuste eam possidet. qz iure. xiij. q. iij. q̄d dicam. sicut q̄ auctore p̄tore possidet. iuste possidet. ff. de acq. pos. iuste. Ala. dixit. q̄ si ex cā lucratiua rē habuit. semp eam reddere tenet. ar. ff. de his q̄ in frau. cre. q̄ autem. §. siq̄d cū pupillo. Si vero ex causa nō lucratiua. puta q̄ emit abeo quē credebat dōm nī tenetur. ar. xiij. q. i. q̄ debetur.

e ¶ Ephisinus. Imperatoz fozsitā fuit vī iurisperitus q̄ legem hanc pzimus edidit.

f ¶ Segnitiem vitandā. s. ne rerū dōia esset incerta ff. de usuca. l. i. ⁊ insti. de usuca. in pn.

g ¶ Cognitis. ipi dño. q̄ ab alīs possideat.

h ¶ Latenibꝫ. qz uerus dōs rē illaz nescit ad se pertīere.

i ¶ Placuit nī hse Jn malefidei possessoze q̄ pscribē non pt. siue ver dīs sciat rē illam ad se pertinere si ue ignoret. vt. xxxiij. q. q̄ si virgo et ff. de peti. here. sz ⁊ si lege. §. si de eo.

se posse tueri a vī nisi forte interi pastoralis sedes caruisz b pastoze q̄ iura eccie sue exigere debuisset. nā romana eccle/sia tricēnalē pscriptōem ptra ecciam nō admittit. Idem

¶ Vigilāti studio cauēdū ē ne malefidei possesso/res c simus in pdiis alienis. qm̄ nulla antiqua dierū possessio iuuat aliquē malefidei possessoz̄. nisi resipuerit. postēz se aliena nouerit d possidere. cum bone fidei possesoz dici nō possit Ephesinus e em̄ legislatoz solū ppter vitādam miseroꝝ segnitiē ⁊ lōgi tpis errōē ⁊ cōfusionē pcipimus tricēnali vl quadragenali pscriptōi vigoze legis impo suit. nobis aūt tam in rebꝫ cognitis g q̄z latētibꝫ h placuit i nō habere vigozē.

Idē mauritano epo.

Audres k nostras pue

nit duas eccias litigasse super decimis quas. vna earum i alterius parochia annis. xl. possedit. ⁊ infra. Tue fraternitati tenoze psentiuz innotescat quod de iure melioz est conditio possidentis. quia quadragennalis prescriptio omnem prozsus actionem m excludit

Idem parmesenſi epo.

Causam que inter regiū archidiaconum et nobilem virum. g. super decimis vertitur. ⁊ infra. Jde ocz mādamus. quatenus causam ipsam debito fine ōcidas non obstante prescriptiōe tēpoze vel concessiōe n eccleſia stice secularis ve o psone. si iō g. opponere eā voluerit. qz cū laici decimas detinere p nō possint eas nulla valēt pscribere

Audres. de iure canonico ⁊ ēt ciuili. s. de pbat. ex litis. j. de iurepa. quod aūt. xxij. q. v. nō sane. ⁊ C. de rei ven. quotiēs. ff. de reg. iu. cū par. ff. de condi. ob tur. cau. si ob turpem.

l ¶ Quadragennalis. sic pz q̄ vna ecclesia pt pscribere decimas in parochia alterius sz titulū nō ondat. ar. s. e. ti. de quarta. j. c. veniēs. ar. ō. de decis dudū. vbi dī q̄ titulus ē necessarius. de hoc dī. j. e. si diligenti.

m ¶ Actionē. Arg. q̄ actio fm canones sit proponēda de hoc dicitur. s. de iudi. dilecti. c. examinata. ⁊ quod dic omnem actionem excludit intellige. q̄ talis sit actio q̄ possit prescribi. quia quedam sunt que prescribi nō possunt. j. eo. ca. pzori. ⁊ c. accedentes. et. ca. cum non liceat. vbi notatur in quibꝫ casibus nō currit pscriptio. b

Causam que concessione. supple facta post litis cōtest. in quo cauetur. q̄ laici sine animarum periculo decimas detinere non possunt. vt. j. de rei. prohibemus ⁊ melius. e. ti. cuius sit graue. vnde hodie episcopi decimas laicis in feudum concedere ñ pnt quia ius decimarum cum sit spirituale non cadit in laicum vt hic in fi. sans patet. de hoc dicetur in rece. j. de rei. cuius sit graue

o ¶ Secularis re. j. de rei. tua nos. ⁊ c. dudum

p ¶ Detinere. sic. xvi. q. vij. c. i. ⁊ dic detinere. s. ciuiliter naturaliter aūt de facto possident laici ⁊ in periculum animaꝝ. exigitur ergo ciuilis possessio ad prescriptōem in huiusmodi spiritualibus id est vt persona sit talis i quā possit cadere huiusmodi possessio de iure. Jn laicū

em ius spūale nō cadit.s.de ele.sacrosan.ꝛ.c.massana/ ꝛ xvi.di.bñ q̄dē.talis quidē possessio germinat prolē. vt ar.instī.p q̄s p̄so.no.acq̄r.§.ꝫ bone ſidei.ꝛ iō q̄ non possidēt nō p̄scribunt.q̄ sine possessione p̄scriptō nō p cedit.ff.de vsuca.l.iij.ꝛ melius in.l.sine possessione.ꝛ p̄/ scriptōem obij cē nō pt nisi q̄s possi/ deat.s.de pba.er lris in fi.g laici nō pñt nobis obij cē p̄scriptōem in hu iusmodi spūalib⁹ q̄ nō possidēt cum/ liter q̄mas.sub audi nisi allegent aliū titulū ꝛ ocessi onē factam.

¶ Aliud q̄dra/ ginta.s.e.d̄ quarta ꝛ.c. ad aures.ꝛ.j.c.pr

b¶ Canōes.xvi. q.iij.is.c.i.ꝛ. ñ.ꝛ.c q̄cūq; ꝛ.c.pla cent q̄ hodie nō tenent s.e.c.iij.b.

c¶ Aduersꝰ eccl̄a hoc iō dix̄it.q̄ ad uersus piratū bñ tuer̄ se ecc̄ia spa/

Fratōne. ¶ dem Aliud ām te scire volum⁹ ꝛ tenere q̄ aduersus ec/ clesias mīoꝝ p̄scriptōz q̄q;.xl.ª an.r.ec.nō admittit .lz q̄dam canōes ᵇ p̄probāt tricēnalē.et ecc̄ia se p̄t aduersus ᶜ ecc̄iaz q̄ tragēnaria tp̄is p̄scriptōez tu eri.de re illa quā incōcusse.xl an.nosc̄ir possedisse.¶ ez si de p̄scriptōe ꝛ interruptōe iter p tes fuerit mota q̄o ab vtraq; pteᶜ testes .ecipi dēt.ꝛ si pba ta fuerit interruptō p̄scriptō nō tenebit. ¶ dem Quia iudicāte abbate.c. cōperim⁹ iter eū ꝛ ab/

cio.rrr.an.vt.s.e.sanctoꝝ.q̄ in isto casu hz itelligi ne q̄d in eius fauorē nosc̄ir indultū.ad eius lesionē retorqueri ingat.¶.de leg.l.q̄ fauore.l.

d¶ Inconcusse.i.q̄ete ꝛ sine aliqua ī terruptōe.j.e.au/ ditis.ꝛ.c.se.vl̄ sine aliqua finodali p̄clamatōe p q̄ua z interrūpit̄ p̄scriptio.s.e.sanctoꝝ.

e¶ Parte sup p̄scriptōe ꝛ ī terruptōe.j.e.auditis

f¶ Interruptio.no.q̄ interruptio fit plumbus modis naturaliter ꝛ ciuiliter.¶ Naturaliter duob⁹.p inundatō nē maris vl̄ flumis.vt.ff.de acq̄.pos.q̄ vniuersas.§.itez labeo.ꝛ.l.possideri.§.labeo.¶ Itē p ī iectōem ꝛ erpulsi/ onē.ff.de vsuca.naturaliter.§.i.¶ Ciuiliter ꝓ multꝫ mo/ dis interrūpit̄ p̄scriptō. Et p̄mo p libellū p̄incipi obla tū in annali actōe.¶.q̄ libel.p̄in.dat litē ꝛte.facit.l.q̄ ¶ Itē p litē.ꝛte.q̄ hz locum in ꝓpetuis actōib⁹.xvi.q.iij §.pt.x.is.ꝛ.§.q̄ si.q̄.ꝛ coram suo iudice.¶.de sta.defū. l.pe.Si non p̄t litē ꝛtestari.sufficit iudicē adire ꝛ libel/ lū offerre cōtra abñtē vl̄ ꝫ eū q̄ ꝙueniri nō p̄t aliqua de causa.ꝛ in querīmoniā deducere ius suū vl̄ coz̄ā publi/ ces psonis.vl̄ ad domicilū rei cū iudex haberi nō pōt p ponat.ꝛ sic interrrupta est p̄scriptio.¶.de anna. ercep. vt pfectus ꝛ p̄de.§.p̄t.x.is aūt. ¶ Itē p sacrū oraculū ob latū p̄incipi ꝛ p executorē postea subsecuta fuit cōuē/ tio.¶.de p̄scrip.rrr.an.sicut in rē in fi. ¶ Itē p solutio vsuraꝝ.¶.de p̄scrip.rrr.an.sicꝫ emptōis in fi.itē p sy/ nodalē p̄clamatōem.s.e.sanctoꝝ.itē p secūdā cautōe ꝛ a debitore factā.¶.de p̄scrip.rrr.an.cū notissimi.§.sed ꝛ sicꝫ.itē p renūciatōem factā a colono.s.vt lit.nō ꝛte. q̄ frequenter.§.q̄ si sup ꝛ.¶.vbi in rē actio.l.q̄.b.

Quia indicante.agrimessoris .cui tenetur de mō finiū actōe in factū si male renūciauēit dūmō/ dolose hoc faciat.de d̄pa.n.vl̄ negligētia nō te/ net.ff.si mens.fal.mo.dix̄.l iij.§.i.l.

b¶ Ad loca vt loca diuidēda subūciat oculis.ff fini.f/ gun.si interruptōe in fi.¶.fini.regū.sicꝫ. Et ex hoc p̄t su mi ar.q̄ iudex pōt iudicare s̄m q̄ nouit ꝛ nō s̄m allega ta. Et nota q̄ iudex qui ꝛtra conscientiam vl̄ contra iu sticiam in grauamen alterius aliquid fecerit p gratiā

vl̄ sordes p vnum annum nouerit se suspēsum.ꝛ si ꝛa/ rante suspensiōe ingesserit se diuinis .irregularis ef/ ficitur.cuius solus papa dispensat ꝛ in veram lītis estimatōnem condemnabitur.vt in decr.anno.iij.cuj eterni.de reiudi.

batē sc̄ē lucie ex ortā de finib⁹ qōnē agrimessoris diffinitio ne illā p̄sperim⁹ finiēdā. ¶ Oz tamen igit̄ vt ad loca ᵇ ō q̄b ē ꝓtētio accedētes eā ī vīa faci atis p̄ntia termiari.xl.ᶜ tiñ an noꝝ p̄scriptōe vtriq; p̄ti fua/ ta. ¶ Lucius.iij.

Ex transmissa conq̄stiōe abbatis ꝛ monachoꝝ ō habē.accepim⁹ q̄ cū eccl̄iaᵏ ō camenone ad ius eoꝝ ꝓtineat ꝛ hoies ō sibini victo ecc̄iaꝝ p ochiani sint ip̄i⁹ eccie clerici q̄ predictas habent ecclesias . minutatim ˡ omne ius paro/ chiale preter ius funerandi ᵐ

i¶ Quadragint.a tiñ annoꝝ.sic g̃ vi detur q̄ fines p̄/ scribi possint.vt xvi.q.iij.volum⁹ ꝛ.q.iij .inter me/ morat̄os.ꝛ.s.eo. ad aures.ꝛ.s.de proba.er lris.§ꝫ cōtra videtur.q̄ fines p̄scribi non possint.vt.xvi.q. iij,licet in regulis ꝛ.j.ō pochi.sup eo.xvi.q.iij.quicūq;.ꝛ.c.inter memorat̄os.Sup hoc dicas vbi fines dioc.siue pochiarū ꝛstant distinctos fuisse.vl̄ etiā p̄t pbari p libros ātiq⁹ ꝛ testes ꝛ famā ꝛ alia adminicula.vt.s.de pba.cū cām.ꝛ fines dioc.siue pochie aut p̄incie non possunt p̄scribi.ꝛ sic loquuntur capitula ista.xvi.q.iij.licet.ꝛ.c.quicūq;.ꝛ.j. de paroch.super eo ꝛ ratio est.scilicet ne prouinciarū. termini confundantur.xvi.q.iij.quicunq;.ꝛ sic limes p̄ scribi non potest.nec ea que limitibus adherēt.ff.de rei ven.que religiosis.ꝛ.ff.de contrahem.emp.in modicꝫ vbi vero non constat nec potest probari de diuisione li/ mes ꝛ ea que sibi adherent.bene potest p̄scribi.ꝛ sic distinguit illud.c.xvi.q.iij.inter memoratos.fines vero p̄diorum bene p̄scribuntur.in quo casu loquitur illud. capitu.ex lris supra de proba.in quo casu potest intelligi illud.c.xvi.q.iij.volumus.ꝛ illud quod hic dr̄ Si vis intelligere hic de finib⁹ parochiarum intelligē q̄ fines hic non erant distincti.vnde habet locum p̄/ scriptio.vt dicit.c.inter memoratos. Illud scias.q̄ li/ cet limes p̄scribi non possit.tamen ea que sunt infra limitem limiti non adherentia p̄scribuntur spiritua/ lia ꝛ tēporalia.ꝛ sic loquuntur.s.e.ad aures.ꝛ.j.e.audi tis.vbi vna ecclesia p̄scribit decimas in parochia al/ terius.ꝛ tunc necessarius est titulus.vt in quadā ꝛcre, greg extra eo.ti.venerabilē.vt no.j.si diligenti.

Ex transmissa.ecclesia de camenone.que paro/ chialis erat ecclesia matrix pertinēt ad mona/ chos ꝛ alie erant sub illa.ꝛ ita iste ecclesie perti/ nebant ad monasterium mediante matrici ecclesia.et ita maioꝝ ecclesia potest agere pro iure subditarum ec/ clesiarum.sic.j.eo.auditis.ꝛ.xvi.q.iij.inter memoratos

l¶ Minutatim. Frustatim lupus commedit agnum xxiij.q.i.§.his ita vltra vnam columnam.ꝛ est quasi vna species al/ tionis que p̄diorum statum immutat.a liq̄ auferendo paulatim.aliq̄ dando latenter.¶.de allu uio.l.i.ꝛ.q̄.

m¶ Funerandi ius funerādi p̄sistit in sepulturis moꝝ/ tuoꝝ ꝛ exequijs ꝛ oblatōib⁹ inde ꝓuenientib⁹. istō ius q̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

subtraxerãt matrici eccie.ō bñ iuſ hēs.j.ſepult.p totum
a ¶ Decimas.ꝛ ſic pz.q; de iure cōi matrix eccia dz pcī
pere decias infra cōfines ſue limitatōis.ꝛ ſic capelle ni
hil dñt hre.qō ē verū.niſi p ſpecialē indulgēiā vl' pſcri
ptōem.j.de.dec.cū cōtingat.ꝛ.xvi.q.i.de decimis.
b ¶ Nō currente
Cēpus hoſtilita
tis nō currit. imo
illud ſubducit de
pſcriptōne.ſic.ꝛ
vi.q.iij.pma actō
ne.ff.de cap.ꝛ p9
li.reuer. poſtlimi
niū.ꝛ.C.e.ab ho
ſtib ꝛ in alijs ca
ſib.s.e.c.i.

matrici eccie ſubtraxerūt.ꝛ in
fra. Diſ.v. mādamus quate
nus decimas a ꝛ oblatōes cū
alijs obuētionib memorate
matrici eccie pſcriptōe hoſtili
tatis tpe nōb currēte reſtitui
faciatis.
I nno.iij.abbati ō cirietto.

ACcedētes ab oībus
cōportet
ar. qō oms tāgit
ab oib ē approbā
dū.lxvi.di.c.i.ꝛ.s.
de tēp.or.ſi a epi
ſcopus ꝛ.s.ō offi.
or.ad hec.ff.ō aq
plu.ar.in cōcedē
do.ꝛ.C.de auc.p
ſtan.l.vl. Itē vbi
onus ibi emolu
mētū.xij.q.ij.cha
ritatē.et.c.eccīa
ſticis.ꝛ inſti.de le
git.pa.ſuc.ſ.i.ꝛ.C
de fur.manifeſtiſ
ſimi. ſ. ſinaūt. ꝛ
melius.C.ō cadu
tol.l.vna.ſ.p le
cūdo.
d ¶ Cū in talib.
In pcuratōe q; ō
bet rōne viſitatō
nis nō currit pre
ſcriptō.j. e. cū ex
officiū.ꝛ hoc pz.ſz
in illa q; dat rōe inſtitutōis bñ currit.de qua loquit.c.x
viij.q.ij.eleutherius. Itē in illa q; dat rōe cōſuetudinis
vt.xviij.q.ij.ſeruitium.

CDom nō liceat.recedere niſi vbi incidit in hereſim.xxiij.q.ij.ſane.iij.vl' in ſciſma.s.ō ele.quia diligentia ꝛ in crimine notorio fornicatōnis ꝛ in ſimoniaco in ordine.ſi poſſit pbari.xxxij.di.ſ.verum ꝛ.i.q.i.ſiqs ſimoniacis.in alijs aut crimnib ēt ſi ſint notoria.expectanda ē ſententia.xv.q.vl.ſciſcitantibus viij.q.iij.nōne.ꝛ.s.vt.li.pen.laudabilem.ꝛ.c.a memoria.ꝛ.j.de diuor.poſtq.ꝛ ē rō qz fornicarij notorij ſimoniaci ſunt ſuſpenſi ipo iure.i.q.i.reperiunt. Sz nōne p alijs crimibus phibetur quis a pceptōe dñici corporis.de cō.di.i.quotidie.ꝛ ab immolatōe.vt.vi.di.teſtamēt. Quare g; pon circa iſta crimna hoc dr. Do.ea ñ dicit.q; iſtos ſimoniacos ꝛ fornicarios vitare poſſū iure mero.ſz alios ñ.niſi eēnt excōicati ꝛ ſuſpenſi vl' de poſiti vin.
f ¶ Sue dioceſis.eo.n.ipo.dñt ſibi ſubeē.xvi.q.vij.oēs baſilice.ꝛ.xvij.q.ij.monaſteria.niſi oſtendant ſe exēptos j.de confir.cū dilecta ad fi.ꝛ hoc ideo qz poſſeſſor non cogit; pbare titulū ſue poſſeſſionis.C.de rei ven.l.vlt. C.de peti.hre.cogi.ꝛ.ij.q.v.ſ.i.qz ꝛ us.iſtud de cōmune pertinet ad epiſcopū in oib clericis ſue dioc.vt b p;

g ¶ Obſtante.no.hic caſus in quib nō currit pſcriptio p in obedientia.vt hic. Itē in pcuratōe rōe viſitatōnis debita.s.e.c.pri. Item in decimis a laicis poſſeſſis.s.e. cāmque. Itē in matrimonio.j.de cōſan.nō dz. Itez in tributis ſiue publicis functionib.C.de pſcrip.xxx.l.ij. an.l.cōperit. Et li
ber hō nō preſcri
bit.xvi.q.iij.ſ.po
teſt.ℵ.q; ſi prima
tus ꝛ ſe.ſ. Itē tē
pore vacātis ec
deſieno n currit
preſcriptio nec tē
pore ſciſmatis.
s.e.pri.ꝛ.c.ō quar
ta.ꝛ.j.e. cum nob
Item tēpore hoſ
tilitatis non cur
rit.ſupra.e.ex trāſ
miſſa.ꝛ.xvi.q.iij.
pma. Item nec
cōtra neruum ec
leſiaſtice diſcipli
ne.s.de conſu.cū
inter vos. Item
in re q; de iure cō
mum poſſiden ñ
pt.xciij.di.illud.ꝛ
c.di.contra morē
Item limes.xvi
q.iij.lz.ꝛ.j.ō paro
ſuper e. Itē nec
in re ſpiritual in
iuſto titulo acqui
ſita.s.de tranſac.
pterea ij. Itē nec
via publica.ff.de
vi.pub.via. Itē
nec cōtra ius pu
blicum.C.de ope
pub.pſcript ō. itē
res ſacra ꝛ res fi
ſcalis inſti. ō vſu
ca.ſ.i.ꝛ.ſ.res fiſci

ſubeūdā teneri decernas.
I dē de coſta ꝛ de ſcō dōato pri
oribus.

CUm nō liceat a capite
mēbra recedere e ñ ſuf
ficim admirari.q; ſicut referē
te ebrachareñ.archiepo nob ē in
timatū. lz eccie veſtre in ipi
ſint dioc.ꝛſtitute.vos tñ obe
dire ſibi tāq; epo vīo cōtuma
citer recuſatis.ꝛ infra. Ideo
q; mādamus quatenus pfato
archiepo ꝛ eccie brachareñ.obe
dientiā ꝛ reuerētiā debitā ſic
alij clerici ſue f dioc.faciūt im
pēdatis.pſcriptōe tēporis nō
obſtante g I dem nobili vi
ro matafeloni.

ADaudiētiam ap.n.per
uenit.ꝛ infra. Propo
nebatur ex parte tua alexan.
papa predece.n.tibi in caſtro
palacioli cōceſſiſſe ſingulis ā
nis quadraginta ſol.denario
rum papieñ.quos roma.ecc.
ibi conſueuit recipere annua
tim.inſuper queſtiones bāna
placita b foris i facta ꝛ omnia
iura que ibi ap.ſedes habebat
ſed ea tibi nulla ratione de

an.l.cōperit. Et li
ber hō nō preſcri
bit.xvi.q.iij.ſ.po
teſt.ℵ.q; ſi prima
tus ꝛ ſe.ſ. Itē tē
pore vacātis ec
deſieno n currit
preſcriptio nec tē
pore ſciſmatis.
s.e.pri.ꝛ.c.ō quar
ta.ꝛ.j.e. cum nob
Item tēpore hoſ
tilitatis non cur
rit.ſupra.e.ex trāſ
miſſa.ꝛ.xvi.q.iij.
pma. Item nec
cōtra neruum ec
leſiaſtice diſcipli
ne.s.de conſu.cū
inter vos. Item
in re q; de iure cō
mum poſſiden ñ
pt.xciij.di.illud.ꝛ
c.di.contra morē
Item limes.xvi
q.iij.lz.ꝛ.j.ō paro
ſuper e. Itē nec
in re ſpiritual in
iuſto titulo acqui
ſita.s.de tranſac.
pterea ij. Itē nec
via publica.ff.de
vi.pub.via. Itē
nec cōtra ius pu
blicum.C.de ope
pub.pſcript ō. itē
res ſacra ꝛ res fi
ſcalis inſti. ō vſu
ca.ſ.i.ꝛ.ſ.res fiſci

Item res preſidi data ō legē iul.repetūdarum.ff.ad.l.
iul.repetun.quod contra legem. Itē res pupillaris.ff.
acq.rer.bone. Item fundus dotalis.ff.de fun.dot.ſi fun
dus Item res peculiaris vt videtur.C.ne de ſta.defūc.
l.vlti. Item pupillo nō currit preſcriptio.C.qui.in cau.
in integ.reſti.non eſt ne.l.vlti. Item vxori durante ma
trimonio non currit preſcriptio.niſi maritus vergat ad
inopiam.C.de iure dot.in rebus.ſ.omnes. Item in reb
que ſub conditione debentur non currit preſcriptio ni
ſi a tempore conditōis extantis.C.de preſcrip.xxx.ānō
cum notiſſimi.ſ.illud autem. Item tempore ſuſpē
ſionis prelati non currit preſcriptio.j.de conceſ.prebē.
quia diuerſitatem. Item filiofamilias non currit pre
ſcriptio.tum eſt in poteſtate patris.C.de an.except.l.i.
in fi.ſ.vl.ꝛ.C.de bo.que lib.quecunq; ad fi.ꝛ.C.de bo.
ma.l.i.in.fi.ꝛ.s.de poſtu.prela.bone me.in fi. Item q;
dam ſunt qui preſcribere non poſſunt.vt precario tenē
tes.x.q.iij.quia cognouimus. Item colonus.xvi.q.i.
clerici.ꝛ.capitu.ſe.C.de preſcrip.triginta annorum ma
le igitur.item qui nomine alieno poſſidet.j.eo.ſi dilīj
genti. Item vſufructuarius.inſti.per quas per. no.ac.
ſ. fructuarius. Nec creditor preſcribit pignus.ff.de
vſucapio.non ſolum.ſ.qui pignori.et.C.de pignorib.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ac nec creditores. Et ꝫ intellige vt lōga p̄scriptōe ꝫm leges ñ vt lōgissima. ar. ē. q̄ ꝑ obedientiā p̄scribit. j. de pui. cū olim. Sz ibi hñit p̄uilegiū rōe cuius p̄scripsit. ⁊ p̄tekta fuberat ro. ec. q̄ ipam inobedientiā ꝑ ep̄m potꝰ p̄scribi p̄sit. hic. j. e. cum ex officij.

Ad audiē tiā placi ta. i. iuris dictōem cāe

C Foris facta. i. pecuniarias, pēas relinquēdū. arg. j. de pē. pbi.

C Scriniarius. Scriniarij appellant tabelliones ⁊ vulgare roma no

C Magis auctoritatē. ar. ꝑ. C. de fi. instru. in exercendis. s. de fi. instru. cū ioānes. So. illud gnāle. et istud spāle, ꝓpter antiq̄tatē facti. ff. de pba. cēsus. ⁊ sūt sp spālia ista. obuiātia illi generali. C. vbicūq̄ scriptura ē necessaria. xcvij. di. nobilissimꝰ C. de man. p̄n. l. i. s. de of. dæle. cū in iure. C. de si. mi. ma. sed dixerit sibi alterius. ⁊ vbicūq̄ p̄uilegiū allegat. ar. j. de p̄uile. pro ro q̄dā. n. melius pbāt p instrumēta q̄ p testes. vt dictū ē. ꝺ hoc. s. ꝺ pba. tertio. ⁊ hic sequit. vbi dicit cōsiderātes ēt librum censualē. ⁊c.

m C Librū censualē. sic. n. p libros antiquos pbat diuisio dioceſiū. s. de pba. cū cām. ⁊ instrumēto ꝓducto de archiuo publico credit. C. de fi. instru. auc. ad hoc ar. xxi. q. i. ꝓuenit publicū testimoniū dī hīe. erq̄ magistratus ꝓsitet illud de archiuo publico esse. vt hic. ⁊ si māu cōmentarien. ei signa imposita sunt consueta. ar. ff. de iure fisci in fraude. §. quoniens. ⁊ C. de fi. instru. plures ff. de pba. census. C. arbitriū tutele. l. vlt. ⁊ sufficit q̄ in libro auctētico scriptū ē. vi. q. iij. scriptū ē in. l. ⁊. ff. q̄ ⁊ a q̄. ma. lib. nō fiāt. l. pſperit.

n C Juratus. sic g̃ plumit ꝑ aliq̄ rōe iuramēti. i. q. vij. sanctimus. s. de p̄ sup. illud. Itē rōe honestatis sue. s. de fi. instru. cum dilectus.

o C Principaliter. secus si secūdario. j. de re iudi. c. pe. ⁊ ar. j. de p̄uile. si de terra. ⁊ c. accedētibꝰ posset tamē iste castellanus p̄scribere. vt teneret terrā ⁊ esset feudatarius eccīe romane ⁊ nō ille. q̄ ꝑ hoc nō p̄iudicat eccleſie sic. xvi. q. iij. volumꝰ. ar. C. de script. xxi. an. cōperit. ⁊ l. iubemus. xvi. q. iij. §. pōt. ⁊. s. e. sanctoꝝ.

p C Centenaria. xvi. q. iij. nemo. ⁊ j. c. pri. ⁊ C. de sacroſan. ec. l. vl. ⁊ melius in auc. ibi signata q̄s actōes in fine q C Cambar. q̄ aliēs facit aliquid nō tāq̄ ipe sz tanq̄ alius. s. de elec. cū inter canōicos. ⁊. ff. de adoptio. si pr.

ter castellanus eiusdez castri cōstantissime asſebat. ad qđ ꝓbandū inducebas p̄dicti pape p̄uilegiū ⁊ librū ec. ro. censualem. hoc ēt nitebaꝛ ꝓbare p testes. q̄ dicebāt se vidisse p̄scriptū censum nūciis ro. poni a. l. annis ⁊ ifra fuisse solutū. Sz inter alia fuit ex aduerso rñsū. q̄ nec p̄uile. m nec lib. cēſualis tibi aliq̄d ꝺmōi. afferebat. cū p̄uile. vſus ñ sueris spatio ānoꝝ. xxx. ⁊ liber cēſual' suſpectus existeret q̄ nō fuerat in camera nr̄a recept'. ac scriniarius k alio mō scripſisset dicta testiū q̄ dixisset. Nos igitur magis l auctoritatem p̄uilegij q̄ depositōes testium attendetes. cōsiderātes etiā librū m cēſualē. quē ñ suspectū habuimꝰ. Sz ñ in nr̄a Sz̄i cardinalis. s. hadriāi cāera sit inuentus. q̄ eū q̄ñ cāerariꝰ fuerat de cāera bti petri suſcepit nec credentes ipm scriniariū cū iuratus n sit officiū suū fideliter exeq̄ aliud scripſisse q̄ a testibꝰ diceret. respiciētes in §. q̄ duos. ff. de. in offi. testa. papinianꝰ. §. sed nec impuberes. ff. qñ app. sit. l. i. §. solet. ⁊. j. de re. ec. ñ alie. siq̄s p̄hoſ

Q rū sic aliquis facit aliq̄d in eo q̄ hꝺ ⁊ aliud i eo q̄ re. xxiij. q. iij. si ecclesia in fi.

Dm nobis casus hildesem. ep̄us mouebat q̄stionē subiectōis ꝺ mōasteriū grāden. ⁊ eccīam romanā. dicēs q̄ p̄scripserat subiectionē ꝺ libertatem mōasterij. ꝺ mi sit papa q̄busdā abbatibꝰ. vt recipe rent testes ep̄i ad ꝓbādū p̄scriptōnē ꝺ libertatē monasterij. Sz postq̄s inchoata fuit p̄scriptio ꝺ mōasteria scissura trium scismatū fuit i eccleſia ro. Sꝺ ō iterū scribit papa eis tē iudicialr dicēs. q̄ tā iure canonico q̄ ciuili romana eccleſia gaudz p̄uilegio spāli vt ñ nisi p̄scriptio centū annoꝝ currat ꝺ ro. ec. tñ dic̄ papa. q̄ ñ vult ꝓutare tpa scismatū in p̄scriptōe. sed de medio ꝺducī. b s C Legali. C. de sacroſan. ec. vt inter diuinū ⁊ i auē vt ro. ec. c. an. gau in. §. q̄ aūt co l. ij. t C Canōica. xvi. q. iij. nemo. ⁊. s. c.

v C Cētū ānoꝝ. hec p̄scriptō pr. ⁊. j. c. si diligēti in. fi. obtiet i reb ⁊ posſnōibꝰ sz i p̄uilegio p̄latoꝝ q̄ sup alijs eccl'ijs obtiet p̄incipatū nl'a currit ei p̄scriptō. xcij. di. q̄ cathedrā. xxij. q. i. q̄ er sola. ⁊ c. rogam. ⁊. c. scisma. q̄ b ēēt p̄scribē oꝛdinariā. qꝺ cē ñ pt. s. e. cū ñ liceat. q̄ nēo dz eē sin capite. xcij. di. nl'a vin. Sz vī certe ipossibile. probari p̄scriptōez cētū ānoꝝ. ⁊ idē ē ac si dicēt papa. nolo q̄ currat p̄scriptō ꝺ ro. ec. si. ij. q. iij. p̄sul. Sz q̄l' ꝓbabit se possidisse spatō cētū ānoꝝ p istā nō posset hꝺ probari. q̄ p instā ñ ꝓbat' posnio. s. ꝺ fi. instru. inf' dilectos. p testes ñ possz ꝓbare nisi testes admin hērent. c. xiij. ā. vñ vī q̄ sufficiat ꝓbare p tps cꝰ nō extat mēoria. q̄ tāto tpe res alie p̄scribi nō'r q̄ als ñ p̄scriberēt. ff. ꝺ aq̄ q̄. ⁊ esti. b iur. §. aq̄ duct. l' q̄ testes dicāt se spaudiuisse a suis maioribꝰ. ⁊ nemo sit q̄ videāt l' audiēt alr nō. sic. n. ꝓbat ꝺ ātiq̄tate. ff. ꝺ pba. si arbit. ff. ꝺ. aq̄ plu. ar. i sū. §. idē io. sz ñ recedēdū ē a vbꝭ ist. ⁊ sic nēce ē ꝓbaē cētēariā p̄scriptōez ⁊ suffic q̄ ita placuit legislatori. ff. q̄ ⁊ a q̄bꝰ p̄sperit. ⁊. vi x C Scismatū. q̄ñ currat p̄scptō ⁊ q. iij. scptū ē i lege. q̄ñ ñ dī. s. e. cū liceat

y C Deduci. tps. n. scismat' ꝺducit' ꝺ p̄scptōe si pmū sit l' mediū vltimue. C. ꝺ p̄sc. lō. tēpo. auc. q̄ siq̄busdā. ⁊ C. ꝺ. isti. mi. q̄ tpe. ff. q̄ er cau. ma. nec nō. §. siqs sepius.

Additis. dioceſana. ß dioceſana ler ꝓphēdit ēt legē iurisdi. ꝺ his dī. s. ꝺ of. or. dilēs. ⁊ c. ꝙrēte

a ¶ Abbas aūt. fic g̃ cū agit de subiectōe aliquor nō il/
li. sz ille q̃ dicit illos sibi subiectos esse, ꝓuenit dz. xvi. q
iij. inter memoratos. ⁊. s. vt lite nō ꝓte. qm̃. §. q̃ si. ⁊. ff. d̃
libe. ho. ex hibē. l. vt. si. ff. de seruitu. l. vl. in fi. ⁊. ff. si fuit⁹
vē. is cui⁹ familia. sic ⁊ p illis agere pt. s. e. ex trāl missa.
⁊ subditus ēt con
uenit. s. de ele. q̃re
lā. sz ibi ꝓuenitur
subditus suo no/
mie. ⁊. xxij. q. ij. q̃/
cūq; militū sz sipe
tere vellet, pcura/
tōem vl censuz a
capellanis eos po
terit ꝓuenire. arg.
ff. de vsufru. si pen
dentes. §. pen. ⁊. l.
vsufructu relicto
⁊. l. vsufrūcu legato
§. hactenus. ⁊. j. de
censi. cū instāria
b ¶ Exemptas p
priuilegiū romani
pōtificis. s. de i in/
teg. resti. auditis.
¶ In illa lra vbi di
cit cognouim⁹ ⁊c.
q̃ dē ps illi⁹ scdo
p pscriptōem. vt
sequit in .x. xerū
⁊c. ⁊ B intelligitur
sub B. j. vñ p. de re
fuit decisa ab isto
loco. qz faciebat
ad n. de resti. in i/
teg. ⁊ hec decre. cō/
tinuaſ in integra.

c ¶ Episcopale ius. Dic g̃ manifeste pz q̃ iura epalia p
scribunt. ⁊. j. e. cum olim. de hec dr. xvi. q. iij. q̃cūq;. sz vt
q̃ abbas nō potuerit pscribere hmōi exceptoem ꝺ illō
s. e. cum nō liceat. ⁊. s. de ꝓsue cū inter. sz bn̄ potuit pscri
bere illas eccias. si legitimo tpe illas possederit. vt. s. e
d̃ quarta. ⁊ sic abbas illas hębat pleno iure. sed abbas
suam ꝓpriā libertatē pscribere nō posset. sz alius cuius
noie ipam allegaret. j. eo. cū ex officiū. si sup hoc habuit
tale q̃le priuilegiū. ar. s. de cōsue. cū dilectus. ⁊. j. de priule.
cum olim. Itē pz q̃ oia iura q̃ abbas p̃t possidere pōt
pscribere. j. e. cum olim. sz nō alia q̃ enumerant. lxvij.
di. quāuis cor epi. vñ ea q̃ ad vtrancz legē spectant pōt
pscribere. vt hic pz. cognitio em̃ causaꝝ matrimonialiꝝ
um tm̃ de iure cōi spectat ad iurisditōem epi. j. de excess.
pla. accedētibꝫ quā pscribit abbas. vt. j. sequit. Jus epi
scopale genus ē. ⁊ hz multas spēs sub se q̃ enumerātur
s. de of. or. cōquerēte. ⁊. c. dilect⁹ in. g. ⁊. j. quedā enumerā
tur. vt ibi dicit circa ꝓcessionē ⁊ cetera q̃ sequunt.

d ¶ Prescripsisse. Si g̃ abbas iste tueba se duplici iur
s. erēptōis ⁊ iure pscriptōis. q̃ iura contraria sunt. j. eo.
veniēs. qz si tutus erat iure priuilegij. ñ pt pscribē. qz qd̃
meū ē er vna cā er alia meū fieri nō pt. s. de fi. instru. in/
ter dilectos. Sz dicas q̃ fit nō ꝓposuit ista duo. sed er
vna exceptōe trāsiuit ad aliā qd̃ fieri pt. ar. xxiij. q. i. qs/
quis. ff. de excep. nemo. ¶. de transac. interpositas. s. de
causa pos. ⁊ ꝓprie pastoralis. ⁊. s. de testi. significauerūt
⁊. ff. de acq̃. pos. naturaliter. §. mḣil ⁊ generaliter licitū ē
de vna defensiōne transire ad aliam ar. bo. s. de ꝓbati.
sz. ⁊. j. e. cū olim. nisi vbi ius cōtrariū ꝓhibet. ff. de re. iu.
nemo ex his. vl sub dissimulatiōne simul ꝓpositā fuerāt vt
si hoc vl illud ꝓbauerit abbas obtineat. ⁊ nisi forte pr
tm̃ tēporis spaciū ecclesia vacasset. b.

e ¶ Si p illa. Celestinus eremerat a iurisditōe epi loca
q̃ isti reges donauerāt libertati. cum aūt p priuilegia ce
lestini nō ꝓstaret. q̃ vallis de hxueschā in qua ep̃s pete
bat ius ep̃ale. essz
de illis locis dona
tis libertati ab il/
lis regib⁹ mandat
papa inspici pui/
legia illoꝝ regum
⁊ si p illa priuilegia
cōstiterit q̃ vallis
de hxueschā sit de
illis locis. apparet
q̃ celestinus ere/
mit locum. s. val/
lem de hxueschaz.
⁊ sic abbas obtie/
bit. nec hz locum
postea pbatio va/
cantis eccie. ⁊ sic
pius cognosci dz
de hac articulo tā/
q̃ p iudiciali.

f ¶ Subducto. sic
s. e. c. i. ⁊. c. quarta
⁊. c. cum nobis. qz
tūc defensore care
bat. sic. ¶. qūo et
qñ iuder. si p̃ses
sic ⁊ abñi adūcū
tur tot anni quot
fuit absens. ¶. de
pscrip. lon. tēpo.
auc. q̃ si.

g ¶ Sancti petri. Forte ꝓcipiebanſ nomine romāe ec/
clesie. ar. j. e. si diligenti. sed abbas allegat ad se ptinere
misterū ꝓceptōis. s. e. ad audientiam.

h ¶ Interruptio sed contrarium videtur. q̃ si interrū
pit quo ad quedam ergo quo ad omnia er iure episco/
pali. prouenientia. nam q̃ aurem hominis tetigit. totū
hominem tetigisse videtur. de p. e. di. i. vulgaris ar. ¶. de
duo. reis. l. vl. hoc tamen vt sciēs habere ius episcopale
vno tantum vtitur. argu. ff. de seruitu. rusticorum. prę
dio. vna ē via. ⁊. ff. quemad modum serui. amitta. stilli/
cidū. §. vl. ⁊. ff. de seruitu. vt pomum ad fi. sed non est ita
vt hic patet. ⁊. j. de capel. monacho. cū dilectus. licet. n.
pscribaſ in vno capło. nō pscribiſ in alio vl si fiat inter
ruptio i vno nō ꝓdest in alio.

i ¶ Imponentes. sibi imputet episcopus. qui tanto tē
pore gesta taciturnitate firmauit. ¶. de his quia nō do
mino manu. l. vltima in fine. Et sic patet. q̃ negligētia
prelati nocet ecclesie. Arg. contra quia taciturnitas nō
videtur nocere successori. s. e. mḣil. vbi de hoc. argu ad
hoc. ff. de peti. hereditа. fiquidem possessor. §. si quid au
tem. Sed nunquid ei qui non potest agere, currit pre/
scriptio. videtur q̃ sic. sed restituitur. ff. de in. actucz pri
ua. l. i. §. fiquis propter. ⁊. ff. de serui. rusti. predi. ⁊ atnli/
cinus. Sed contra videtur. argu. j. de appella. et. ra/
tione. ⁊. ¶. de anna. excep. l. i. in fine. quia vbi nulla peti
tio nulla mora. ff. de verbo. obli. si pupillus. ⁊. ff. si certa
peta. lecta. Dicas ergo. q̃ prescriptio semper currit. sz
si leditur quis. restituitur ex iusta causa. ff. ex quib⁹ cau.
maior. l. i. in fine. ⁊. l. ait pretor. §. i. ⁊. ij. nisi lex impediat
cursum prescriptionis. vt in. l. ¶. de anna. excep. l. i. in fi.
⁊ in casib⁹ qui notantur. s. e. cum non liceat. ⁊. ff. d̃ iudi.

l.ij.§.pe in casu tñ nõ fit restõ qñ currit pscriptio. cũ põt habere recursum ꝫ impedientẽ. cuius volo res perit. ff. õ volo arbitrio. §. volo. ꝛ B si soluẽdo ẽ ille volosus. alꝫs fit restõ ꝫ aduersariũ. ff. de volo ꝛ elegãter. §. si volo. Illud tñ scias q vbi ꝙs ledit in pscriptõe restõez petere tz. j. q

drienni ũ. C. de tẽ pe. in integ. resti. l vl. vbi volo nõ curit sp seruaf illeꝯ sus. Nec ẽ aliꝙ restitutio ibi faciẽda. ꝟ. au. tñ sup B dicit. vt nõ. s. õ in integ. resti. audit in nouella illa. ecclesia. n. cõ.

Qmer of ficij. negauerũt. qz tenebanf ad hoſpitalitatẽ. xliij. d. §. i. ꝛ. c. ꝙescamus.

b C Penitã. ꝓpter qõ archieps eos excõicauit.

c C Allegantes. ꝛ male. qz ipſe nõ ẽ modus tollendi obligatõnis. ff. de ac. ꝛ obligo. obligationum. §. placet. Arg. ꝫ. C. de agri. ꝛ censi. libris. li. xi.

d C Penit. Qui dã notauerũt in loco isto. q lz pcuratio nõ possit prescribi. tñ si eps visitat. ꝛ nullã recipiat pcurationez tũc pt pscribi procuratio. Arg. ad B j. de censi. sopite. cũ. n. pcuratio talis possit cõmutari. vt. ꝛ. q. iij. relatũ ꝙ remitti. lz non ẽ vz. qz epi esse nõ pt epus pcuratõez illã remittere. j. de censi. cũ venerabilis. Arg. ꝫ j. de vsurpatio. pastoralis. Itẽ rõ legis obuiat eis. nã qñ diu

Item parisiensi epõ.

Cum ex officij sui debito senonẽ. puinciam visitaret archieps senonẽ. per parisien. dyoce. trãsitum faciens ad abbatis. s. maglorij priozis de castres ꝛ quozundam aliozum eccleſiarum eiusdem dyoce. necesse habuit declinare a quibus cum pcurationem sibi debitaz postularet ipi eam inhumanit negauerunt[a] ad sue negationis defensionem hoc solum allegantes. q non meminerant se pcurationem huiusmodi pdecessoribus eiusdem archiepi exsoluisse nec ab eis aliqñ fuisse petitam[b]. ꝛ infra. Nos igitur pmissam allegationez eozum nullam penitus[c] reputantes cum contra pcurationem[d] que ratione[e] visitatõis debetur pscribi nequerit quẽ admodum nec contra visitationem[g] ipam pt aliquo modo pscribi ꝛ si alius contra eũ scribere posset vtranqz. Jõqz mandamus quatenus sentẽtiam quam in hmõi ptemptozes de antiqua metropolis consuetudine[h] tulit archiepiscopus memozatus vsqz ad satisfactionem condignam factas obseruari. quia ſm apostolum: qui spiritualia seminat non est magnum si metat carnalia. cum nemo cogatur suis stipendijs militare

Si quid enim aliud[i] qz supe

rius dictum est fuerit allegatum contra intentionem archiepiscopi objcere voluerint ꝛ probare. nos eis faciemus iusticiam exhiberi.

Item Pisano archiepõ

Si diligenti k. ꝛ infra: Cum iudicatus calaritanus ad ius ꝛ pprietatem beati Petri ptineat si cut tota l sardinia nullo pertinet mediante. tibi non licuit pro te vel ecclesia tua a marchione masse iudice calaritano fidelitatis exigere iuramẽtum. ꝛ infra. Nos igitur. que nuncius tuus. ꝓponere voluit plenius circumspectis non intellerimus te vel ecclesiam tuam sup hoc aliq iure subnixam. cum aucto. se. apo. non ostendas ꝙ quam a iudicibus calaritanis tu et antecessozes tui fidelitatis exigeritis iuramenta. nec pscriptione aliqua muniaris cum ſm confessionem[m] tuam nec ecclesia pisana. vel tu fueris in quasi[n] possessione iuris exigendi huiusmodi iuramentum: quod ꝙ se. apost. ab ipis iudicibus receptum fuisse fateris. ꝙ quod constat ecclesiaz romanaz semper in quasi possessione fuisse cum prolea ministerio tuo ꝛ antecessozum tuozum exactum fuerit ꝛ prestitum iuramentum: ꝛ etiam possidere dicatur cuius nomine[o] possidetur: si dicatur

rectionẽ nõ lz suffragiũ qrere. j. de ap. reꝓhensibilis. ꝛ c. ad nostrã.

h C Cõsuetudine. pscripta. ix. q. iij. ꝙstus. immo de iure cõi. j. de cẽsi. sopite. cũ de iure cõi dz visitari. cũ epus ẽ negligẽs. ix. q. iij. cũ simus. ꝛ de iure cõi dz hẽre tũc pcuratõez. vt h pz. qz nemo suis stipendijs militare cogit. vt hic dic. ꝛ. x. q. ij. pcarie. ꝛ. xiij. q. i. §. his ita. ꝛ. xxviij. q. i. iam nũc. in fi. ꝛ j. de simo. cũ sit romana.

i C Aliõ. vt pulegiũ. s. e. accedẽtes vel si aliqñ absoluti fuissent. ar. j. de cẽsi. sopite.

Si diligenti. Calus. Archieps pisanus fec sibi p stare iuramẽtũ fidelitatẽ noie suo ꝛ ecclesie Pisane a marchione masse iudice calaritano pro illo iudicatu. cũ tñ iudicatus ille ptineat ad romanã eccl'az. papa B intelligens mandauit archiepõ pisano vt eũ absolueret ab illo iuramẽto. vt illud postmodũ exhiberet ro. eccl'. eo nõ obstãte. vñ archieps misit nuncios suos ad dñz papã. vt ipm sup hoc excusarẽt. Rñdit eidẽ. q postqz ipe fuit assumptꝰ in archiepm iuramentũ illõ fidelitatẽ recepit ab illo iudice pro. ec. ꝛ B idẽ fecit añcessor suus. papa xpo audita rõne ꝛ aliꝯ q nũcij sui ꝓponere voluerũt ad eꝰ excusatõez rescribit eidẽ archiepõ. put pz in lra. Ber.

l C Tota sardinia. Arg. q eodẽ pulegio cẽsent membra ꝛ caput. s. e. cũ nõ liceat. xij. di. de his. ꝛ. c. nõ lz. ꝛ. j. õ cog. spiri. sup eo.

m C Cõfessionẽ. q sibi piudicabit in B. s. de ꝓbat. cũ sup ꝛ. c. vl. vbi de B. vñ pscribere nõ poterat. cũ sciret rẽ ad aliũ pertinere. vt. j. de.

m C Cõfessionẽ. de q habuisti in pte decisa.

n C In ẽsi. B tõ dic. qz incorpalia nõ possidentf. s. de cãpos. cũ eccl'a. ꝛ ff. de vsucap. seqẽt. §. si viã.

o C Cui noie possidetf. ꝛ ita ille possidere intellr cui noie alius possidet. s. de resti. spolia. cũ venissent. ꝛ ff. de acqui.

pos.qō meo.ff.quē ad.ser.amit.l.q̄.i.vsu retinet

a ¶ Noie tuo.b nō p̄t hr̄e locū nisi q̄n sciret vel crederz b iuramētū ptinere ad ro.ec.r b ipe archiep̄s ꝟfitebat. q̄ ancessores sui noie ro.ec.recepant hmōi iuramentū vñ seq̄t̄ q̄ si dicat q̄ noie suo recepit iuramētū. sic fecat ꝟ fidelitatē vsur/pādo ius ro.ecc.r ideo dic̄ q̄ p̄scribere nō posset.cū nō oñdat titulū r habeat malaz fidē.q̄ enī scit rē ad aliū ptinere vel credit nō p̄t p̄scribere.ni si hēat titulū cui⁹ noie p̄scribat.sed iste non oñdebat auctē se.ap. vñ nō poterat p̄scribere finē hꝰ notule.in/telligeput no. in glo.se.er hoc

b ¶ Bona fides, r illud gñal̄r verū ē q̄ fm cāones bona fides ꝓscribentiꝫ necessaria ē siue ō re spūali siue cuiuslibet.ī.e.qm.r.s.e.vi/gilāti. r. xxiiij.q.ij. si ꝛgo. r bona fides intell̄r cum aliq̄s credit tra/ventē esse dom vel hr̄e ius distrahen/di.lz erret in facto ff.de ꝛ.ob.bone fi/dei.r hec bōa fides sp p̄sumit̄ ni si p/hibeat ꝓbū. cū lex di/cat p̄sumi ig̃rātiā nisi plen̄ scia.ff.de p̄ba.verius.qñq̄ tñ p̄sumit̄ ꝓbū p/ter denūciatōis vigorem. ¶.de rei vē.si fundū.vel q̄ mercat aliq̄d ꝓ leges. ¶.de agri.r cēsi.quēadmodū.li.xi. vel si emit a pcu.meo p collusionē.vel q̄ emit a p̄digo vel luxurioso.cui bonis int̄dictū ē.cū sciret p̄tinus illuz ꝓsumptuꝫ p̄cuniā.ff.p emp.fundū.§.q̄ sciēs.r.l.si q̄s. qñz tñ q̄s hz ꝓsciaz rei aliene.r tñ vsucapit.vt si ꝛcretū iudicis inēuenit.ff.de nora.ac.r gñal̄r.r.xvi.q.iij.placu it vt q̄cūq̄.r.s.e.c.i. Illud tñ scias q̄ nō obstat.accipiē ti mala fides tradēt̄.ff.de diuer.r tēpo.p̄scrip.an vitiū. Et r. ꝓ. ¶.de p̄scrip.xxx.an.auc̄.male fidei.lz illud intell̄r de p̄scrip.x.vel.xx.an.vbi bona fides ab vtraq̄ p̄te exigit̄ lz in.xxx.vel.xl.an.p̄scriptio fm leges nō nocet.xvi.q.iij §.p̄t.r.ꝟ.q̄ si mala fide. ¶.de p̄scrip.xxx.an. si q̄s ēptionis.s.e.vigilāti. Itē ō bona fides.lz q̄s erret in iure.ar. j.de iurepa.cura.lz illud intell̄r al̄r.vt ibi ō.r.ff.de pe.hre.lz r si.§.scire.lz secus sit in vsucapiōe.ff.de vsuca.nun q̄.ij. Itē r si habeat ꝓsciaz dubiā bone fidei ō.ff.de vsu. q̄ scit.§.bone fidei.

c ¶ Justus titulus. Er ꝟ vī q̄ bona fides nō sufficiat sine iusto ti.sic.j.de ꝛci.dudū. q̄ er solo cursu tpis ius nō ꝓstituit̄.sic nec tollit̄.ff.de act.r obli.obligationū.§. placet.lz ꝓ vī q̄ bona fides tñ sufficiat in hmōi p̄scrip/

q̄ tionis fue tuo r anteceſſoꝝ tuoꝝ r non nomine nostro r ecclesie romane fuerit iura/mentum exactum. posset in/ferri q̄ iuramentum prestitū de conseruando iure r hono/re sedis apostolice fuerit vio latum. ¶Unde licite retinere non posset q̄ contra iuramē/tum huiusmodi fuerit scien/ter obtentum.quia etiam fm hoc locum prescriptio habe/re non posset.cum in p̄scrip/tione rerum ecclesiasticarum bona fides[b] r iustus[c] titulus exigantur. sed etiam locum potuisset habere prescriptio non credimus centenariam p̄scriptionem que sola currit aduersus romanam eccliam posse probari. Item episco polucano.

Cum olim frater epe: cum abbate r mona/chis.s.saluatoris de fi cheto super plebe falamazane r adiacentibus capellis illius in nostra presentia litigando institutionē eis r alia ad ius epale pertinentia vendi cares ad fundandam intentionem tuam ius commune p̄ncipali

tionibus.ī.e.qm omne.r.s.e.vigilanti.r.c. de q̄rta.r.s. de cā pos.cum ecclesia.in q̄bus tm̄ sufficere videt bona, cum de titulo ibi nulla fit mentio.immo videt q̄ ista ꝓ ria sunt.s.an alicq̄s hz iustum titulū. puta p̄iuilegium siue ꝓcessionē ia securus est.vnde postea nō est ei neces/saria p̄scriptio.vel si ia p̄scripsit nō ē necesse impetrare p̄iuilegiū. immo impetrādo rnum aliq̄ renūciare vī. ī.e.vemēs.r q̄ se mel meū ē.er alia cā meū fieri non p̄t.s.de fi.instr.inē dilectos.r instr.de ac.§.sic itaq̄.r.ff. de acq̄.pos.possideri.§.et plumbo.ad hoc p̄t dici q̄ titu/lus p tāto dr iu/stus.q̄ dat cāz p̄/scribendi.lz in ver/itate nō sit iustus, quia tunc nulla ē p̄scriptio necessa/ria.ff.de vsur.l.se/quitur.§. si iana. vñ minus iustus titulus dat cāz p̄/scribendi. si adsit bona fides.vt ille credat talē titulū sufficere.r credat tradētē esse dñm. r sic p̄t intelligi q̄ dr.s.e.ḡrta.r.s.de ꝓsue.cū dilectus. r.ī.de emp.r ven. quenit.ff.p emp. q̄ vulgo.r.ff.p le gato.l.iij.r vlti. Sed cum in casu isto nō oñderet a liquē titulū r scī ret rem ad alium ptinere.vt patet per ꝓfessionem illius nō poterit p̄scribere.ideo dicit q̄ bona fides r iustus titulus requiruntur in prescriptōe rei ecclesiastice. Jo. dicit q̄ circa incorporalia non est ne cesse allegare titulum.vt notatur fm eum.s.de cā pos. cum ecclesia. Sed hoc exemplum contradicit ei. Dic ergo scias quando sit necessarius iustus titulus r quan/do sufficiat bona fides inspiciendū est an illa sup quib allegat̄ p̄scriptio iure cōi valeāt ab ipo possideri necne Si.n.iure cōmuni possint possideri sufficit bona fides ad prescribendū. r sic intelligunt̄ q̄si omnia iura istius tituli.r.xvi.q.iij.r.iiij.p totum. eo saluo q̄ dictū est de limite.s.e.q̄. Si vero iure cōi possideri nō possunt ab eo qui obiicit p̄scriptionem q̄tumcunq̄ habeat bonam fi/dem nō p̄scribit.q̄ p̄scriptio ius creatū aduocat. nouū aūt ius nō creat.vt.c.di.ꝓ morē.xciij.di.illud.sic ius ve/cinaz nō cadit in laycum.r ideo nulla valet ibi p̄scrip/tio.xvi.q.i.c.vl.r.q.iij.§.p̄t.ꝟ. q̄ si puatus.r.q.vi.c.i.r.s e.causam que.vbi nō p̄dest titulus.r.i.q.iij.quesitum sic ius eligēdi nō cadit in laycum.s.de eler.sacrosancta r.c.messana.r.j.de iurepa.cum a nobis. r sic intellige.j. de ꝛci.duduz.quia r illi hospitalarij de iure cōi decimas

ter allegabas cuius auctori/tate dicebas vniuersa spiritu alia in predictis locis q̄ sunt in dyo.tua[c] ꝓstituta ad te tan q̄z ad dyo.ep̄m p̄tinere. arbi/trium[b] preterea super hoc pro mulgatum a pistoriēn.episco po archip̄sbytero ac primice/rio lucanis allegans ad elidē dam autem intentionem tu/am abbas grego.vij. pape p̄/uilegiū exhibuit q̄ꝫ p dictuz arbitrium multo videbatur tempe p̄cessisse. p quod tam monasteriū q̄z plebis r capelle predicte videbant̄ libertati do nate.r infra. Alioꝝ quoq̄ ro. pon. dictus abbas p̄iuilegijs vtebatur post arbitrium pro mulgatū obtētis qui liberta tis p̄iuilegia sibi ꝓcedere vi debantur.r infra. Quia p̄dic tus abbas sufficient̄ ostendit mōasteriū suū sup institutio nibꝫ restitutionibus r ordina tionibus plebani r clericoꝝ baptismo r penitētia in leuio ribꝫ culpis sepultura ceterna rū p̄ceptōne ac diuis officijs celebrandis tā in plebe q̄z ca/pellis predictis in ercōicati/uo atq̄z interdicēdo r etiā ab

¶ Justus titulus. Er ꝟ vī q̄ bona fides nō sufficiat sine iusto ti.sic.j.de ꝛci.dudū. q̄ er solo cursu tpis ius nō ꝓstituit̄.sic nec tollit̄.ff.de act.r obli.obligationū.§. placet.lz ꝓ vī q̄ bona fides tm̄ sufficiat in hmōi p̄scrip/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

possidere nō possit. vñ ꝓpellebant ritulū oñdere. et q̄ habuissent cāz ꝓscribendi. sic ⁊ in mōasterio si mōachi nollent subesse epō. q̄ allegarēt ꝓscriptōem cū de iure cōi subiectōez euitare nō possent. ⁊ gñal'r obtinēt ꝑ in his ⁊ alijs omnibꝫ q̄ de iure cōi possidere nō ꝑnt ab his q̄ ea detinent. ⁊ ꝑ ꝓ eo q̄ talia impetrant ꝑ priuilegiuz q̄ de iure cōi non possident. c. dist. ꝫ mozē. Sic epz in prochia alterius epi nō ꝑt decimas ⁊ eccl'as possidere de iure cōi. vñ si allegaret ꝓscriptōz in decimis ⁊ eccl'ijs in dyo. alterꝰ allegare dz ri. ⁊ ꝑ bare. ⁊ hoc ꝓbat' in q̄dā decret. nouua greg. q̄ incipit venerabilū. ⁊ cā de ꝑ fuit inf archiepm rotomag. ⁊ epm leonie. Et idē de alijs parochijs inferioribꝰ. vt vna eccl'a i pochia alterꝰ nō ꝑscribat fine titu. ⁊ sic intell'r. s. e. ad aures. nisi illa ecclesia q̄ ꝓscripsit habeat titulū. Sz vt q̄ olim sufficiebat vna fides. ꝫ eo. ad aures. Ber.

Q Dm oliz. tua dyo. xvi. q. vij. oēs basilice. ⁊ xvij. q. ij. mōasteria. s. e. cū nō liceat. d Arbitriū. sez ab vtraq; ꝑte ap̄bat'ū. vt. s. de arbi. er ꝑte.

e Prescriptiōe munitus. ⁊ sic abbas pōt ꝓscribere iura ep̄alia ꝫ epm. vt. s. e. audit'. vbi de hoc.

f Tenorē. ⁊ ita sniam ꝑ abbate in his tm̄ in q̄bꝫ ꝓscripsit in alijs stat' arb trio ⁊ ferē sniam ꝑ epō. nec immerito q̄ ꝑ arbitriū recessum fuit a priuilegio grego. ad minus in his q̄ faciūt ꝑ abbate. sz libertati nō potuit abbas renūciare ꝑ arbitriū sine licētia pape. s. de ar. cū tpe. alia vo nō valuerūt tāq̄ ꝑ mēdaciū impetrata post arbitrium. j. de rec. er multiplici. C. intelligit q̄ arbitriū non tāgit capl'a illa sup q̄bꝫ ferē sniam ꝑ abbate. ⁊ in q̄bꝫ ꝓscripsit ꝫ epm. al's nō potuisset ꝓscribere p̄dicta. q̄ ꝑsumeret habuisse malā fidē ꝓpē arbitriū. q̄ bñs malā fidē nō ꝓscribit. j. e. c. vl. ⁊ hoc ꝓbat' per lr̄az sequētē. vbi dic. iurta tenorē arbitrij ⁊ c. Ber.

Veniēs. impediat. intētabat abbas vt ꝑ ꝓpos. b.

b Regis stephani. Arg. q̄ reges pñt dare priuilegiū decimaz ⁊ de reb' spūalib'. xcvi. di. cōstantinus imperator. Sz ꝫriū vez̄ est. j. de rec. tua nos. ⁊ c. dudum.

i Postulauit. Sup libellis istis nō formak' al'r snia. sz sup scōa ꝑte libelli ipius abbatis in q̄ petit vt cl'ci eccl'arū mōasteriū libere possint recipe sacra q̄ nūerant in ✠. chrisma ⁊ c. ⁊ ibi incipit formare snias sup alijs libellis nihil dic in hac ō cre. q̄ nō ꝑtinent ad hūcmodi. ler.

k Spāli. sic argumentat' c. di. ꝫ mozē. sz ꝑ abbas oñdebat libertatē priuilegiū.

l Chrisma. hic incipit snia.

m Pascal'. idē vt de iure cōi. q̄ ab alio posset petere. ⁊ si illa cl'a non esset apposita. q̄ ꝓpē malicīā si ue desidiā iudicis delegati voluitur ꝑtās ad eum q̄ in cā illa iudex nō ē. s. de of. oz. significauit. ⁊ s. de fo. cō pe. ex trāsmissa. ⁊ c. ex tenore. ⁊ lxv. di. si forte.

n Clemēt. dato sup p̄dict' articulis vt illa sacra reciperent a q̄ vellent quod nō valuit.

o Nullam. sic patet exp̄esse q̄ scōm priuilegiū de let facere mētōez de primo. ad hoc vt reuocet illud. de ꝑ dictū ē plene. s. ō rescript. c. i. Quia dā tñ dicūt alīd esse in priuilegio q̄ꝫ in rescripto. cū priuilegiū sit lex priuata. iij. di. priuilegia. ⁊ vna lex nō velet de alia facere mentionem. sz illud obtinet in legibus communibus quas princeps habet in scrinio pectoris sui. C. de testa. omnium. secus in legibus quarum nō habet memoriā s. de of. vic. er parte. sicut nec habet memoriam rescriptorum.

p Opponebat. super p̄missis sacramentis accipiendis ab alio epō.

q Renūciasse. Nota q̄ priuilegiuz ⁊ ꝓscriptio ꝫria sunt ex quo simul haberi nō possunt. vt viri. s. eo. si diligenti. ⁊ c. auditis. quia ingressus vnius alterius operatur egressum. si. xxij. q. i. cū renunciat'. c. di. ꝫ mozem. ⁊ ff. de separa. l. i. §. illud sciendū. ff. de mino. in cause. ij. in pn. ⁊ ff. ad municip. l. i. ff. de leg. i. si quādo. C. de ꝛhesau. l. i. li. x. sicut econuerso vtendo iure communi renunciatur priuilegio. s. de consti. cum accessissent. ⁊ j. de ꝑben. ꝓ illoz. ⁊ j. de priuileg. si de terra. ⁊ c. accedentibꝰ. ⁊ C. ꝫ iu. do. impe l. ij. ⁊ ff. rem ra. hab. l. iij. §. falsus procurator.

Hz vñ q̄ iure cōi ꝛ p̄uilegio possit q̄s sil'uti.s.de ꝯsue.cū dilect⁹.nec renūciat q̄s iuri militari.hz vtaf iure cōi. ff. de mili.test.l.iij.ꝛ.xxiij.di.q̄ q̄.in p̄n.ꝛ.ff.de p̄uil'.cre.l.añ pe.sic iuri cōi ꝛ ꝯsuetudini aliq̄s inmitif.xcv.di.olim.ꝛ.j. de cēsi.sopite.p̄t dici q̄ h̄ recessiz fuit a iure cōi.s.p̄scp-

tone.q̄ ipetrauit abbas p̄iuil'.wi-
natōis.ꝛ ex diuer sis cāis nō p̄t hꝫe
dñiū.s.de fi.mstr. int' dilectos.ꝛ.ff.dō
acq̄.posſ.l.iij. §.er pluribꝫ. hz si ipe i-
petrasset p̄iuil'iū ꝯfirmatōis illud
nō obstaret.q̄ cō-
firmaret ius q̄ ve-
tebaf.s.p̄scriptōe

a ¶ Intētōi.di cebat abbas q̄ li-
cebat cīcis ecc'ia
ruz suaꝫ recipere
sacra ab epo q̄ vel
lēt iure p̄scriptio-
nis ꝛ p̄iuil'io alex
andri.dicebat q̄
p a dyo.suo.ꝛ ita
p̄iuilegiū istō q̄
tū ad hūc articulū ꝯdic̄.ꝛ ita impetrādo ꝯriū p̄iuil'iuz
renūciaunt p̄scriptōi.ꝛ p̄cipue.q̄ vsus ē in iudicio p̄i-
uilegio alex. Et idē esset si p̄iuilegio nō fuisset vsus.q̄
eo ipo q̄ impetrauit p̄iuil'iū.renūciabat p̄scriptōi.ꝛ ita
hēbat malā fidē.ꝛ iō nō poterat p̄scribere post impetra-
tū p̄iuil'iū si nōdū erat cōplera p̄scriptio. vt lra dic̄. hz
si nullū p̄iuilegiū allegasset.hz solā p̄scriptōz.nūq̄d alē
epūs posset p̄scribere collatōez istoꝝ sacroꝝ. ex hac lra vī
q̄ sic. Contra vī.s.e.si diligēti.q̄ in talibꝫ q̄ sunt ꝯmus
cōmune titulus necessarius vī. vt ibi dō. vt.j. de uēci. du
dum.ꝛ.c. venerabilium.

b ¶ Contradicit.si.j.de ꝓcess.p̄.ex tēore.ꝛ.s.dō fi.instru.
imputari.

Quoniā oē.ex fide.i.ex ꝓscia.sic exponit' de pe.di.
iij.ad fi.§.illud. q̄si ad me.s.de testi.spo.lra.s. xxi
viij.q.i.§.ex his.

d ¶ Bōa fide. Ar.ꝯ.j.de iurepa.cura.q̄n q̄s dicaf hꝫe bo
nā fidē.dictū ē.s.e.si diligēti.in notula.illud gñal'r.ꝛ q̄
licet p̄sumif hꝫe bonā fidē. hz q̄d fiaduersari⁹ etiā vel
let ꝓbare ipm nullo ti.possedisse.hz potius p violētiā. ꝛ
sic mala fide incepit possidere. vī q̄ velit audiri. ex q̄
vult ꝓbare originē p̄scriptōis vitiosam. ¶ de pig.act.
nec creditores.ꝛ ¶ de p̄scrip.lō.tē.in auc. malefidei. ¶.
de distrac.pig.ꝛ q̄ sub ymagie.ꝛ.xvi.q.iij. si sacerdotes.
ꝛ.c.se.ꝛ.c.hz ꝛ.c.i.in fi.ꝛ.xciij.di.illud. ¶ de p̄scrip.xxx.an.
si q̄s ep̄tōis.§.hz hec. Argu.ꝯ.s.e.ad aures.q̄ vt ibi dō q̄
dragenalis p̄scriptio oēz tollit actōz.ꝛ ¶ de p̄scrip. xxx.
an.l.pe.ꝛ vlt. Ad hꝫ p̄t dici.q̄ hñ hz audiri q̄ vult ꝓbare
malā fidē ab initio habuisse.q̄ postea p̄scribere ñ potu-
it.s.c.pr.in fi.ꝛ.c.vigilāti.ꝛ.c.si diligēti.ꝛ h. Hz nūq̄d te
nent hic dicere de titulo.cū hic tm̄ dicaf de fide. de hꝫ dic
tū ē.s.e.si diligēti.in notula et hoc vī.

e ¶ Quā ciuil'.ex eo q̄ dic̄ tā cānica q̄ ciuil'.vī q̄ pa-
pa voluit p̄iudicare p̄scriptōi laycoꝝ.q̄ p̄scriptio locuz
hz vbi eriā hñt malā fidē in p̄scriptōe.xxx.vel.xl.an.s.e.
vigilāti.ꝛ.xvi.q.iij.§.p̄t.ꝛ.§.q̄ si mala. Dicebat io.q̄ rō
ne pcī statuit hꝫ papa de p̄scriptōibꝫ laycoꝝ.q̄ ois cā
rō e pcī saltē indirecte ptinet ad eccl'az.s.de iud.nouit
ꝛ sm hꝫ oīa ciuilia iura q̄ tractāt de p̄scriptōe.xxx.vel.xl.
an. in malefidei possessoribꝫ nō tz hodie. Hz hꝫ non credo

coram vobis p̄iuilegio illo
sit vsus quod sue intenti ōi[a]
quantum ad hunc articulum
contradicit[b]. Si vero nondū
consumata erat p̄scriptio:
sed erat in p̄scribendo post
impetratum hmōi p̄iuilegiū
bonam fidem nō habuit.ꝛ iō
sm canones non p̄scripsit.

Item in concilio generali.

Quoniā[c] oē q̄ nō ē ex fi
de petīn ē: synodali iu-
dicio diffinimus vt nl'
la valeat absq̄ bona fide[d] p̄e
scriptio tā cānica q̄ ciuilis[e]
cum generaliter sit omni cō-

q̄ p̄ istā ꝓstōez papa voluerit p̄iudicare legibꝫ. Sed q̄
ad ius diuinū vez est illud q̄ sine pcō mortali laycus
malefidei p̄scribens talē rē remanere nō p̄t. xxij. q. vi. c.
i. Et lra ista sic intell'r.tā cānica.i.tā de re spūali q̄ ci-
uili. Et hꝫ fuit dicere, ille q̄ p̄scribit bonā fidē hꝫe dz siue

stitutioni aut ꝓsuetudini de-
rogandum que absq̄ morta-
li pccato nō p̄t observari.
vnde oportet vt qui p̄scri-
bit in nulla tempis parte rei
habeat ꝓscientiam aliene.

De sententia ꝛ re iudicata

Gregorius.

Sententia[f] contra leges[b] ca-
none siue pro-
lata: licet non
sit appellatio-
ne suspensa: non potest ipso
iure tamen subsistere.

Item

res quaz p̄scribit spālis sit. vel cuil'
sm iura cānica.
ꝛ sic nihil staf ꝯ le
ges. vel dicas sm
q̄ dix it Jo. ꝛ lex
aliud ꝓsiderauit
q̄ canō. ler. n. ꝓsi
dra uim negligētiā
nō p̄tēt rez suā. s
e. vigilāti. hz canō
cōsiderauit pcm
p̄scribēt malā fi-
de. q̄ nō excusat
negligētiā nō p̄-
tētis rē suā. ꝛ iō
dic̄ hꝫ. q̄ nulla va
let p̄scriptio siue
cānica vel ciuilis
q̄ sine pcō mor-
tali ꝓseruari non
p̄t. vñ potius stan
dū ē cānoni q̄ legi

in hoc casu. q̄ p̄scribens nō excusaf a pccato pretio
nem legis.ꝛ ideo canon voluit ꝓpter periculum anima
rum in hoc leges corrigere. hz non seruef in iudicio secu
lari. sicut dz de legibꝫ permittentibꝫ vsuras que hodie nō
tenent. vt no.j. de vsur. q̄ in omnibꝫ.ꝛ ꝓstō ista tm̄ respi
cit futura. cum de preteritis nihil dicat. s. de ꝓsti. c. vlti.
vbi de hoc.

f ¶ Nulla tp̄is. s. p̄ius p̄scriptōis. Si. n. post ꝓpetā p̄-
scriptōez sciat rē alienā. nō ideo dz mala fide possidere.
de hꝫ dz. s. e. vigilāti. Hz q̄d si tpe p̄scriptōis habuerit
ꝓsciaz lesam. postea incipiat hꝫe nō lesam. nunq̄d ꝓpēs
ē interrupta p̄scriptio. nō vī. q̄ erronea fuit. vñ eā de-
ponere dz j. de simo. p tuas. ꝛ. xi. q. iij. cui ē illata. Item q̄d
si dubitat an res sit sua ꝛ hz iustā cāz dubitationis. ad
huc dz bonefidei possesſoz. ꝛ vtitur fructibꝫ. ff. de vsur. q̄
sit. §. bonefidei. ꝛ in hoc casu p̄scribit. hz habeat ꝓsciam
dubiā nō tm̄ lesam. quia nescit adhuc an res sit aliena.
debet inquirere ab alijs de re illa. vt sic perueniat ad veri
tatem. argu. xxxvij. di. §. vl. xxiij. q. vlt. occidit. Item q̄d si
prelatus habeat lesam ꝓsciaz alicuius rei quā possidet.
hz eccl'a hēat bonā fidē. nunq̄d teneaf dimittere illā. Rñ.
nō. hz significabit illi cuius ē vt petat. ꝛ sic purgabit con
scientiā suā. nec in hoc videf fraudē facere. ff. de ne. gest.
at q̄ nā. §. cū me absente. ꝛ ff. man. q̄ntus. Hz si ille veni
at ꝛ petat in iudicio ꝛ prelatus ꝓfiteaf. nūq̄d p̄iudicat
eccl'e. q̄ hz bonā fidē. Si. n. prelatus ꝓstitutus a collegio
ad defendendū ꝓfiteaf tanq̄ syndicus in iudicio hñ pre-
iudicabit eccl'e. q̄ tunc sustinet psonā totius capli. als
nō credo q̄ ꝓfessio plati p̄iudicet eccl'e. nisi forte ꝓfite-
ref de eo q̄d ipemet fecisset. arg. xxv. q. ij. postq̄. De hac
mā dixi. s. de elec. dudū. §. ij.

g ¶ Sententia. Decreta. ista loquitur de ma-
teria illa. xvi. q. i. frater noster. ꝛ ex illa lit
tera potest colligi casus huius decre.

h ¶ Contra leges. que dicunt q̄ sen-
tentia a non suo iudice lata non tenet.
¶. si a non competen. iudi. l. i. ꝛ. ij. ꝛ vl. ꝛ. ij. q. i. in primis
x. de persona. xi. q. c. pe. ꝛ. s. de iudic. at si clericus. ꝛ. xvi. q. i.
frater noster. vt hic patet. Item sententia lata contra
leges. i. ius constitutionis. ita q̄ hoc in snia exprimaf.

nulla ẽ ipo iure. ⁊ citra ap. rescindit. vt h pz. ⁊ j. e. cũ int vos. in h. ⁊ j. e. int ceteras. ⁊. q. q. vi. §. diffinitiua. ⁊. item si snia ꝺ ius scriptũ. ⁊ ff. de ap. l. si expssi. Item si calculi er ror in snia sit expssus snia nõ tz. ff. q sen. si. ap. rescin. l. i. §. i. ⁊ j. de sen. etc. ꝙt uas. nec efficit aliq ꝙ ap. vt in. l. p. si expssi. ar. ꝺ q effi ciat aliq ꝙ appel lationẽ. ff. rem ra. ha. l. iq. §. falsus. ⁊ ff. de iudic. lz. Sed nõ ẽ ita. ibi. n. sen tentia lata ẽ in p sona falsi pcura toris. vñ ab initõ tenet snia q̃diu ꝓstet de falso pcu ratore. ⁊ si dñs re currat ad cõe aui xiliũ appellatõis. intell ꝛ approbare factũ falsi pcura toris. ⁊ ideo p ap pellationẽ efficit aliq̃ ꝙ exceptio nẽ poterat irrita ri. secus vbi ab in iniriomulla ẽ. vbi ẽ defectus in iuris dictõne. ibi ꝙ ap pellationẽ nõ fit mat. vt b. ⁊ in cõ cor. ibi pstit. lz in §. falsus. ⁊ in. l. lz ver nõ fuit defec tus in iuris dictio ne.

¶ Organtiũ celeri. si. q. q. i. sic. ⁊ C de iudi. ꝓperandũ in pn. ⁊. s. de w. ⁊ ꝓtu. finem. ⁊. c. venerabilis. Arg. ꝺ. xi. q iij. cum apud. Illud intell ꝛ qñ snia lata ẽ ad mortem. ⁊ ibi differt execution ex cã. vt ibi ꝺz. Nec tñ cum nimia festinatõe feręda est sententia añq̃ iudex possit esse in structus. s. de in integ. resti. tũ ex lr̃is. q ipm oportet cũ cta rimari. xxx. q. vi. c. vi. aliter. n. ad veritatẽ peruenire nõ posset. xxij. q. vi. occidit. lz mozatoria cũ tatõe cãm examinabit. ff. de admi. tu. tutoz q. §. i.

¶ On pt. sacerdotũ. i. epoz triũ in cã ꝺyaconi. in cã pbyteri. vi. ad minus. xv. q. vij. si aũt. ⁊. c. fe lix. Sz nũq̃d velent oẽs ꝺcordare ad b vt tenet sententia. vt q fic. er eo q dicit ꝺcors. s. de transiat. inter corpalia. lz sufficit q maioꝛ ps ꝺcordet in vnam sentẽã. ⁊ sat dicẽ tunc ꝺcors. q. q maioꝛ facit pars valet. ff. ad municipa. quod maioꝛ. lxv. di. c. i. ij. ⁊. iij. lz in cã epi nõ tz snia. nisi oẽs ꝺcordauerint iudices q̃lz cã p papã ꝺmittit. vi. q. iij. si q̃s epus criaiter. ⁊. c. i. ⁊ est spãle in cã epi. aliud spãle vbi nõ tz snia pluriũ. nõ. s. ꝺ rescrip. pastoralis. in pn.

¶ Aq̃. mozẽ. i. fm canones.

¶ Rolwrent. Si postulatũ fuerit ea rolwa ri. vt. xxxv. q. ir. oĩmodis. ⁊. ij. q. i. sic. ⁊. e. de pac. q̃nẽs. ⁊. s. de trãsac. c. i. ⁊ b q̃dã ꝺfirmatio si facta fuerit et certa scia ⁊ in cãe cognitõe. nõ poterit postea inferioꝛ iudex de illa iudicare. j. de ꝺfir. vti. vl iuti. c. i. ⁊. ij. vbi ꝺ b

¶ Cetero. fraus. s. circa negociũ õncipale. q. ob tinuit snia ꝙ fraudẽ. pura ꝙ falsos testes vel ꝙ falsa instrũa. si hec obũciant cozã executoꝛe vt ex ecutio differat. nõ est ei facultas de b cognoscendi vt h dicẽ. q. si assumeret ptes iudicis qõ ee nõ ꝺz. C. de exe cu. rei iudi. si vt ꝓponis. nec snia ꝺz mãdare executõni sz hec referri ꝺz supioꝛi. vt hic ꝺcit. ⁊. j. de fal. sup eo. Arg. ꝺ b halex q iste executoꝛ posset de hmõi cognoscere. xxv. q. ij. ⁊ si nõ cognitio. Solu. hoc. c. de mero executoꝛe intel ꝛ q nullam hz cognitõem an nexã. nisi solã exe cutõem. sic intell ꝛ. j. de fal. sup eo. ler ꝓdicta intell ꝛ de illo executoꝛe qui hz cognitionez de hac mã plene tra ctat. s. de of. de leg. pastoralis. §. q. de ro.

¶ Om aliq bus. pig noꝛa. sic. ff de ꝺsti. pecu. ꝓmis soꝛ. §. ꝺstituto. ⁊ ff. de pig. act. nõ ẽ. vbi ꝺz pignus. nõ al ꝛ constituit nisi ventũ fuerit ĩ pos sessionẽ. si. ff. de ac q. pos. possideri. in pn. ⁊ hoc ideo ne lites ex litibꝰ oriãtur. ff. de re iu. l. iij in. §. ait ꝓtoꝛ.

¶ Atoꝛ. insi nuatione ꝺmõ colli ge er b loco q in causis exq̃bꝰ ꝓtic periculũ aie põt q̃s venire ꝺ factũ suuz. vt reuocet sniã quã ferri procurauit. ⁊ si ꝓstiterit eccl'az fuisse receptã re uocabit sniã. j. e. ꝺsanguinei. ⁊. s. de testi. sic. ⁊. xxxv. q. ix §. his ita. in fi. al's turpitudinẽ suã allegãs nõ audit. j. ꝺ tona. int dilectos. ⁊. j. de ꝺcess. plen. cũ sup.

h ¶ Renitentem. Hec violentia transiuit postmoduz in consensum per carnalem copulam subsecutam. j. de spon. ad id.

i ¶ Etat. ⁊ b ꝺdicẽ ei q̃d ꝓmisit de carnali copula. ⁊ hic fuit allegatio. ⁊ er alia cã fuit mrimoniũ sepatũ.

k ¶ Permanere. non obstante sentẽtia prius lata. q ꝺ matrimonium nõ currit ꝓscriptio. xxxij. q. v. q de. etiã si ab illa sententia nõ fuit appellatum. q sentẽtia lata ꝺ matrimoniũ non transit in rem iudicatã q̃nte uocet sententia q̃cunq̃ error sentẽtie detectus fuerit vt hic pz. ⁊. j. de frig. ⁊ male. fraternitat. ⁊. xxxv. q. ix. gra ue. ⁊. §. his ita. sic nullo tractu tpis matrimoniũ confir mat in gradu phibito ꝺctũ. j. de ꝺsang. nõ ꝺz. ⁊ q dici ꝺsueuit sententia ꝺ matrimoniũ nõ transit in rẽ iudi catã. vez est vbi ꝛne ꝺiuncti indebite separant. q quos deus ꝺiunxit homo separe non põt. ⁊ ideo q̃cunq̃ ꝺriũ legittime ꝓstiterit sententia retractabit. Idẽ est cum in gradu phibito aliq̃ sunt ꝺiuncti vel aliq alio perpe tuo impedimẽto. q nullũ est ibi matrimoniũ vñ nul lus ꝺsensus põt matrimoniũ inducere int eos. lz vbi snia ferr ꝙ mrimonio vbi nullũ sulꝛst impedimentũ si ab ea nõ fuerit appellatũ transit in rẽ iudicatã. q iudi cãs accidisse vr̃. j. e. q̃d ad ꝺsultationem. vñ postea nõ

audiek.immo ꝓpellerek alter alteri adhꝛrere.

QVm cã.arripueras.exq̃ aliq̃s nõ ꝓsequk appellationẽ.j.terminũ sibi ꝓfixũ.extũc iudex ꝓcedere ꝑt tãq̃ citatus ꝑemptorie nõ venisset.j.de ap. sepe ꝓtingit.qꝛ pinde ẽ ac si nõ appellasset.j.de ap.cũ sit romana.Vñ in b nõ ꝑccauit iudex Ber.

b ¶ Promulgauit.ecce b obtinuit ꝓsuetudo bis ꝺictorio iudicio. q̃ debuit valere.ff de legi. cũ de ꝓsuetudine.j.de ꝟ.fig. abbate.Solu.hec cõsuetudo fuit ꝺiria iuri ⁊ mala in ꝓiudiciuꝫ eccl'ie.⁊ iõ nõ fuit seruãda vñ ad vltimũ.cassak snia. al's si vna fuisset ꝓsuetudo.Fuaret.s.de eo q̃ mit.in pos.cũ venissent.Forte al' erat ꝓsuetudo illa q̃ q̃ emit a ꝑlato eccl'e sola ⁊ vendit io.lꝫ nõ plꝛet ꝑcium in vtilitatem eccl'e ꝟsum esse ꝺ illud. x.q.ij. Bius porrectũ.xij.q.ij.sine exceptõe.

c ¶ Cõsuetudis. fic.xi.di.ꝓsuetudinis.⁊.s.de ꝓsue. c. vl.vbi exponik hec auctas

d ¶ Preiudicat. vꝛ ẽ q ꝓsuetudo nõ ꝓiudicat legi. nisi sit rõnabilis ⁊ legittie sit ꝑscripta.nã tũc bñ ꝓiudicat legi.s.de cõsue.c.vl.vbi plene de hac mã ꝺr.⁊ hec ꝓsuetudo nõ fuit rõnabilis nec prescripta.

QVm causa que vertitur inter vos ⁊.g.⁊.a. layicos sup domo quadam eis ab archipꝛesbytero vestro vendita ad examen.i.ap.se. legati delata fuisset :post ap.ad nos interpositam ⁊ receptas inducias.quoniam infra terminum tibi fi.t. ad eam perse quendam prefixum iter noũ arripueras contra te sententiam proferens: memoratis g.⁊.a. preta xatam domuꝫ fm verosi. ciuitatis ꝓsuetudinez adiudicare curauit.vnde cũ causa fuisset ad nos ꝑ ap.delata brirẽ.eps delegatus a nob sententiã contra vos spreta forma canonum fm eandem consuetudinem ficut ꝑfatus legatus fecerat ꝓmulgauit b. Nos autem ꝓsiderantes: q lz vsus vel ꝓsuetudinis c non minima sit auctas: nunq̃ tamẽ veritati aut legi ꝓiudicat d scriptã sententiã reuocamus ⁊ vos ab impetitione absoluentes illoꝝ vobis ⁊ ecclesie vestre domum adiudicauim? supradictam. Item clv racensi archiepiscopo.

Ater ceteas:⁊ infra. Item cum aliq̃ cã ap.re. ꝺmittit ⁊ sententia ferk iniq̃. eam eua cuarik oportet:nec ei ꝺz stari si iniquitatem ꝓtinet manifestã e lemẽs terti?

Enoꝛ lkaꝝ tuaꝝ ostendit q cum ink.r.⁊.m.mulierẽ q̃stio matrimonij verterek ⁊ thcatino epo commissa fuisset:idẽ eũdẽ.r.mulierem absente ab impetitõe ipi? absoluit. Ceteꝝ eadẽ mulier a nobis ad te lkas impetrauit vt de cã cognosceres ⁊ eath fine debito terminares:⁊ infra Dictus vo. r. a te vocat? ad cãz infirmitate g ꝓtenta nõ affuit lz qꝛ nocte sequẽte aliam sibi copulare ꝓsumpsit in eũ ercõi catõis sentẽtiã,ꝓmulgasti h:a qua postmodum absolutus ad te veniens ostendit lrãs epi mẽoꝛati quib eũ ab inquietatõe ipsius absolutũ fuisse patebat.Quia igit nulier suos testes offert ad pꝛobãdum q idẽ.r.eã desponsationis annulo pu.subartasset i tu quid sup his agere debeas postulas edoceri. Ideoq̃ inquisitõni tue taliter rñdem? q non obstãte illicita absolutione k quã eps facit in cã ꝑcedat eidẽ.r.sub pena excõicatõnis artius interdicens:ne ad eã quã superindurit accedat l ꝑiusq̃ fuerit causa decisa.

Consang¶ Item uinei.e. latricis presentium:sicut tuis litegs.restit.diuus.

i ¶ Subartasset. i.fidẽ ꝓsensus de pñti dedisset.al's si loq̃rek de ꝓsenssu de futuro ñ mãdaret papa vinq̃ separari ab illa.cuiq̃ postea ꝺuxit q ꝟba de pñti. qꝛ sic soluta erant ꝓmissa sponsalia.j.de spon.c.pe.⁊ vl.⁊.j. de ma. contra.cõ. interdic.ccc.ij.⁊ est vulgare loq il lius.fic.xxvij.q.ij si quis vxoẽ. vl potest dici q subarratio fit per rimissionem annuli interueniẽte cõsensu tacite vel expresse.vt hic dicit ⁊ dic tacite vt in muto.exꝑssevt in loquẽte.⁊ stabit huic subarratõni q̃uis nihil dicat. q̃diu ꝺriũ nõ ꝓbabik.qꝛ ꝓsumik ꝑ mrimonio.arg.xxvij.di. q interrogasti.xxx.q.v.nkates.⁊.c.femine. nihil.n. infert an facto vel ꝟbo q̃s declaret voluntatẽ suã.xlij.di.c.i.⁊.xli.di.c.i ⁊ de pe.di.i.in actõe.⁊.j.de pe.⁊ remis.omnis vtriusq̃.§. vlt.⁊.ff.de legi.de quibus.nisi plꝛet se animo non ꝺxendi id fecisse.Arg.xxij.q.ij.qõ ait.⁊.ff.de act.⁊ obligat.obligationum.

k ¶ Absolutione facta.cõtra mulierem absentem. vt superius patet.⁊ ita sententia lata ꝺ absentem nõ ꝓtumacẽ nulla est in quocũq̃ negocio.qꝛ ea nõ obstãte contra aliquã appellatõez cognoscit de cã.⁊ ꝑbat.ij.q.ix. caueãt.omnia.absente.reuera.absens.⁊ si citatus eẽt aliquis ad sententiam.⁊ iusta de causa impeditus venire nõ posset.reuocat sententia.j.e.cũ bertoldus.al's si fuisset contumax non reuocatur.xxiij.q.ij.de illicita.ij. q.ix.§.nisi.⁊ in auc.vt oẽs ole. iudi.§. si vero nec ꝑ.col.v.

Accedat. Sz q̄liter mulier illa scōa p̄uaf iure suo aſſ finē cāe ꝺ illud. s. vt li. pen. laudabilē. ⁊. viij. q. iij. nōne. Jo. cū aliq̄s cū aliq̄ ꝺrit in facie eccl'e approbāte ecc'ia ⁊ ſi postea mīmoniū ercusef locū hz illa vere. laudabi lem. ⁊ similia alia iura. ſz cū aliq̄s ꝺhit lite pendēte cū aliq̄. vel ꝺ phibi tionē ecc'e tūc lo cū hz qđ hic ꝺz. ⁊ j. de matri. ꝺc. ꝺ in ter. ecc. c. i. ⁊ vlt. qz cū res facta ē litis giosa nō ꝺz in ali am trāſferri p̄ſoi nā. ri. q. i. q̄ res. C de litig. l. vl.

Consanguinei. legitime. q̄ ad ordines iuris. nō quo ad veritatem.

n Cnōabilit. ⁊ illud referas q̄ ad ordinē tm̄.

o Cprobaref. p legittios ⁊ ydoneos testes. ⁊ nō per illos q̄ p̄mū falsum tulerūt testimoniū cum p̄iuri sint. ff. de testi. fic. fic. s. eo. latoz. vbi de hac mā ad ꝓfessionē mulieris ⁊ etiam viri non revocaf sententia p ecclesiā lata fz ordinē iuris. ſic nec ad eoz ꝓfessiones matrimonium separaf. j. de eo qui cog. ꝓsang. vx. ſue sup eo. Ber.

Cum olim. duplicavoce. Forte ꝺicebat se hſe ꝺ ꝓſuetudine rōne dignitaf. vnā rōnē ꝓsiture. ⁊ aliam rōne canonie Sz nō vf q̄ ꝓpter plurālitatem stipendioz plures hꝑeat voces. cum vox vnius potioꝛē q̄ alterius rōne dignitatis. ſicut in testibus. s. de testi. in p̄ncia. vel aliquis forte ꝓmiserat ei vices suas quod lz hodie fm tenoꝛē illius ꝓstōis. s. de cle. q̄ ꝓpter.

q Ad dyaconatus. Hec allegatio nō valebat ſi erat subdyaconus. s. de et a. ⁊ qua. c. preterea. ⁊. c. a multē. ſed assumit illā nō cāz vt cāz. s. de elec. cāz q̄

r Circumuentus. Nota q̄ p̄sumitur circumuentus qui mutat interlocutoriā suā quā tñ cum in p̄iudiciū alterius ptis inique interloquit mutare ꝺz. j. de ap. cuz cessante. vbi de hoc. Itē videf q̄ ſi aliquis impetrat occulte litteras cum aduersarius est p̄ns q̄ nō valeāt tā q̄ tacta veritate impetrate. s. de rescrip. ceterum. Arg. ꝺ. qz licitum est cuilibet vigilare p cōmodo suo. lz in hoc alter p̄iudicef. ff. de his q̄ in frau. cre. publice. ⁊ C. de po

ris intimaſti compaternitatem inter ipſam ⁊ virum suum legittime m probauerunt ita q̄ inter eos sententiam diuoꝛtij p̄tulisti. p̄dicta vero. e. cum sit tibi postmoduz confessa q̄ eius commater in veritate ante sententiam non fuisset sed post separationem compaternitatem cum eo cō traxit: ⁊ tandem ad secundas nuptias conuolauit: ⁊ infra.

Fraternitati tue respondemus q̄ propter solam confessionem mulieris non est recedendum a sententia per iudicium ecclesie rationabiliter n promulgata: nisi legitime in contrarium ꝓbaretur o Inno. tertius archidyac. ⁊ sacriste magalonensi.

Cum olim magalonen. epūs. p. de castro nouo ad vacantem archidyaconatum eiusdem eccl'e nominaſſet. i. p̄posito vt nullus ibi nisi p̄ius duplici sibi voce p concessa instituereturper appellationem interposi tam inhibente: epūs dictum p. de archidyac. per suum annulum inuestiuit. p Prepositꝰ vero alium ad eundem archidyaconatum nominare p̄sumpsit. Tandem. c. p̄dece ſoꝛ noſter quod factum fuerat ab vtraq̄ parte cassauit: p̄nuncians q̄ aliquibus scriberet vt tam epiſcopum q̄z p̄sonas ad ordinādum concoꝛditer archidyaconatum monerent: ⁊ eoꝛum forte monitis non admiſſis hoc ipſi exequi non differrent. Post hec vero dict' p̄decesſoꝛ noſter g. qui nondum ad dyaconatus q̄ erat promotus officium p̄eter conscientiam procuratoris epiſcopi apud se. ap. tunc moꝛantis ipſum archidyaconatum contra p̄nunciationem suam contulit: ſicut credimus circumuentus r Nos igitur inhærentes vestigiis p̄decesſ. no. dicentium sententiam roma. se. cum aliquid fuerit surreptum posse in melius commutari: quod de p̄dicto. G. factum est nō obstante donatōne quam idē ab eodem, episcopo in elusionem donationis s sedis apostolice nuper dicitur recepisse in irritum reuocamus. ⁊ ei licet absenti t cum de surreptione v liquido constet sup dicto archidyaconatu perpetuum silentium imponentes p̄cipiendo mādamus quatenus sepedictū archidyaconatum plena omnium vest

soꝛ noſter quod factum fuerat ab vtraq̄ parte cassauit: p̄nuncians q̄ aliquibus scriberet vt tam epiſcopum q̄z p̄sonas ad ordinādum concoꝛditer archidyaconatum monerent: ⁊ eoꝛum forte monitis non admiſſis hoc ipſi exequi non differrent. Post hec vero dict' p̄decesſoꝛ noſter g. qui nondum ad dyaconatus q̄ erat promotus officium p̄eter conscientiam procuratoris epiſcopi apud se. ap. tunc moꝛantis ipſum archidyaconatum contra p̄nunciationem suam contulit: ſicut credimus circumuentus r Nos igitur inhærentes vestigiis p̄decesſ. no. dicentium sententiam roma. se. cum aliquid fuerit surreptum posse in melius commutari: quod de p̄dicto. G. factum est nō obstante donatōne quam idē ab eodem, episcopo in elusionem donationis s sedis apostolice nuper dicitur recepisse in irritum reuocamus. ⁊ ei licet absenti t cum de surreptione v liquido constet sup dicto archidyaconatu perpetuum silentium imponentes p̄cipiendo mādamus quatenus sepedictū archidyaconatum plena omnium vest

rat epi ⁊ canonicoꝛ ne alique lre in p̄iū impetrarē tur. ⁊ ideo videbatur q̄ p̄curatoꝛ illoꝛ debuit reꝛi. vel illa fuit potioꝛ cā. qz ille in interpratōe lrāꝝ tacuit de p̄nūciatione dñi papē quā ſi dixisset nō habuisſz lras quin fecisset mentionez de illa p̄nūciatōne. ⁊ ſic circūuenit papaz. Sz q̄ aliq̄s teneatur reꝛrere aduersariū ſuū nō ē vez immo ſibi imputet q̄ nō ꝺdixit in audientia. in q̄ de buit esse q̄n litte re trāſiuerūt.

s Donatōnis Hec forte potuit esse. qz feē ſibi ꝓcedi ipē. g. archidyaconatū ab epo pꝰ ꝓcessionē sibi scāz a papa vt ſic obtineret archidyaconatū potiꝰ q̄ epūm q̄z p papā. ⁊ ideo dic in elusionē dñi papē. Can.

t Absenti. fic. s. de elect. dudum. i. Argu. contra. s. vt li. nō ꝺē. c. i. vbi li. non ꝺē. non p̄ceditur contra absentē Jo. potest dici q̄ hic fuit lis contestata vt dicunt quidam. Sed er littera non colligitur. vel hic fuit citatus vel expectatus. Vin. Argu. ad hoc. s. de ver. ⁊ contu. cum olim. ⁊ ſi fuit citatus ⁊ noluit venire recte potuit p̄cedi ꝺ eū li. nō ꝺē. qz de electione p̄lati agebaf. s. vt li. nō cōtest. qm̄. vel qz papa constitit de surreptione. ergo ei absenti lz nō citato imponit silentium ꝓpter fraudē suam. qz decepit papam

v Surreptō e. q̄ p surreptionem fuerunt impetrate valere non debent. s. de elec. cū dilecti. ⁊. xxxv. q. ix. sentētiam.

a Presentes. immo absentes vocādi sunt. ſi commode vocari p̄nt. s. de elec. q̄ ſicut. ⁊. c. qz ꝓpter. niſi ꝓsuetu

tu esset in contrarium q̄ absentes non vocarent. ideo forte dicit qui presentes fuerint. z q̄ dicat omniū vestr̄ vel maioris ptis supple. q̄ quod maior ps z sanior fac valet z canonicum reputat. s. de ele. quia ꝓter. j. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i.

Quom inf. vos. plēo iurei spū/ alibus z tpalibꝫ. x vi. q. ij. visis. z. j. ō punt. qm̄ p ꝓfessio nem.

Silibus. z ita abbas hmōi iura epalia possidere in eccl'is pt z pscri/ bere. s. ti. pr. audi/ tis. z. c. cū olim

Testimonio als nō valeret. q̄ pīarcha vel archi eps in dyo. suffra ganei sui nihil dis ponere pt. nisi q̄/ tū cāones ill' ꝓce/ dūt. j. de excessi. p/ la. sic vnire. z. s. de of. or. pastoralis. vbi de b. z. c. roma na. z. ix. q. iij. con q̄ stus

Sua vice. pt eni q̄s subscribere p se vel p aliū. ar. ff. de admi. tut. ita tñ. §. gessisse. ar. ō. C. de testa. hac con sultissima. in pn. ſz illudē cū ipi sci unt scribere. sic et iam cū alieno an/ nulo pōt signare testm̄.

Cardinalē. q̄ delegatus fuit ad cāz illā. ſz forte fu/ it appellatum ab ip̄o.

Donatōi. q̄ donatio nō vale/ bat q̄ nō fuit facta sm̄ formā iur. z q̄. ij. sine exceptōe. j. de dona. pastoralis. z ideo confirmati ones vel p̄uilegia q̄ illā donationem confirmabant non valebāt. q̄ si p̄ncipale nō tenet nec accessoriū. s. de fi. in/ stru. inter dilectos. z. C. de legi. nō dubiū.

Ad litigātes. secus q̄ ad alios. C. de excep. ꝓcessōe z. j. e. cū sup. z. s. de testi. remēs. ij. z. j. e. c. pe. nisi in casib⁹ in cā filiatōis. ff. de lib. ag. l. i. §. vl. z duabꝫ. ll. se. Item in cā testamētaria. ff. de inof. test. q̄ repudiātes. z. l. posthum⁹ §. i. in cā hēredi. ff. de sta. lw. ingenuū.

Judicatā. ℞ ē post. x. dies. j. e. qō ad cōsultatōes. z. s. e. cū dilecti. in fi. ij. q. vi. §. diffinitiua. ff. de ꝺi. inde. ele/ gāter. §. i. vñ postea retractari p appellationē vel supplicationē nō pōt. Laur.

Cōtra ius cōstōis. Illa. n. nec trāsit in rē iudicatam nec ē necesse appellare ab ea. ij. q. vi. §. diffinitiua. Et in/ telligе q̄n in sīa error exprimit. vt. j. de sen. ex. p tuas. z ff. de ap. si exp̄ssum. z. s. e. inter ceteras. vbi de ꝓc. z in. c. i z in. §. diffinitiua.

Sermonib⁹. Forte ideo dic. q̄ res aliter fuit narrata q̄m gesta. sic. ff. de re iudi. actor. z veritas rep̄ error egestor nō vitiat. ff. de of. p̄si. illicitas. §. i. ℞ vult dicere sm Joā. q̄ ꝺba siue sermo vnatōis nō ꝓcordabāt sententie. Sēsus h⁹ lie talis est. sentē/ tia hic appellata ve/ ritas gestorū. q̄ res iudicata p ve/ ritate accipit. ff. ō sta. lw. ingenuum sermones hic ap/ pellat alia q̄ alle/ gabant. s. vnatōnes p̄uilegia z cō/ firmatōes sup vnatōne q̄ nihil va lebāt. z ita vitas i. sīa q̄ lata fuit auctorate gestorū q̄ in p̄ma cā ꝓbata fuerūt. q̄ p̄sumunt legitīe ac/ ta p̄ualent sermo nib⁹ p̄dictis vna tionib⁹ z ꝓfirma/ tionib⁹ nihil va lentib⁹. z ita papa sentētiat sm̄ p̄/ mā sīam tm̄ in duob⁹ articulis q̄ ꝓtinebant in sen/ tentia. z hūc intel lectū ꝓbat ler pre dicta. ff. de of. p̄si. illicitas. §. i. ℞.

Adiecit etiā ps vta q̄ inf. ℞ quondā abbatē eiusdē mona sterij z sancti p̄culi archip̄sbyter z frēs ipsius procedente tpe de fidelitate z obedientia manuali controuersia fuit exorta. ad q̄ duo illi se dumtaxat teneri negabant. z sup his testes p̄ducti fuerunt: tandē p̄fatus g. vronē. eps quondā carō. sequēs a quo idē fuerit iudicatum: q̄ vel archip̄sbyter dimitteret eccl'am aut oblati obediētiam repromitteret. sen tētialiter diffiniuit cuius sen tentia cum nulla fuerit appel latione suspensa in rem tran/ siuit iudicatam. z infra. Quā uis forte dicto instrumēto vnationis non sit plurimum innitēdum nec confirmatio/ nibus vel p̄uile. q̄ de ipo cāz z originem acceperunt atten dentes tamē q̄ q̄tum ad liti/ gātes ipos ius ex sentētia fa ctū fuit postq̄ in rē trāsijt iu/ dicatam. etiā si ꝺ ius litiga/ toris lata fuisset cū ꝺ ius con stitutōis exp̄sse lata non fue rit veritate gestor sermonib⁹ p̄ualēte: q̄ p̄sumitur rite per omnia celebrata diffinimus vt archipresbyter sancti p̄cu/ li qui p tpe fuerit fidelitatē z obediētiam p̄stet abbati sanc ti zenonis.

Item cānonicis

Causam q̄ mandari ℞ ꝺba tū fuisset sententia nō valeret. s. de re scrip. cū dilecta. z s. de of. deleg. venerabili. j. de ꝺfir. vti. c. examinata. aliud esset si preter formam. s. de of. deleg. ex parte. z. s. de cle. in causis. z. ff. iudi. sol. l. iam tamen. §. pe. z. ff. manda. l. vlti. ff. de p̄cura. ad rem. z. l. ad legatum. z iuder cui com missa est inquisitio primo velet inquirere de fama. licꝫ hoc non dicatur in litteris. j. de accusationi. cum oporteat.

Nitebatur. z ita qui appellat probare velet de iniquitate sententie. j. de ap. cum in ecclesia. z. C. de ap. qui ad ciuilia. Sed contra videtur dicere in auc. de his qui ingre. ad ap. §. illud. colla. v. dicit dictum est. s. de renū cia. in p̄tia.

Spēm. sic. s. de renū. in p̄tia. s. de testi. in nostra. z iij. q. iij. ℞. si testes. z melius. ℞. itē sepe. z. ff. de testi. ob carmē. §. vlt. Et nota q̄ plura hic videntur facere pro ipa sīa. s. q̄ nihil ꝓtinebat iniquum. q̄ de cōmuni con

sensu priū fuit cā ꝓmissa.⁊ q̄ req̄situs fuit ille iudex ab vtraq; pte vt sniaz ferret. q̄z q̄dā nihil opant ad ꝟ. vt teneat snia vel nō teneat. siue de cōi ꝓsensu cā fuerit cōmissa siue nō. hoc nihil facit vt magis snia valeat vel nō. nec etiā q̄ fuerit iudex req̄situs. nisi cū cā esset commissa. j. certū tps. ⁊ progata iurisdictōe. j. tpus ⁊ post tps req̄situs consensit vt ferret sentētiā. tunc. n. vī. prorogare iurisdictionē. s. de of. deleg. de causis. q. istis nō obstātibꝫ possz appellare. si als snia esset iniq̄. ꝓmum ḡ faciebat ꝙ ꝓfirmatōne snie. s. q̄ non ꝓtinebat iniquum. ⁊ q̄ ille. a. sniaz illā nō potuit impugnare. q̄ esset lata ꝫ formā statuti vel mādati. vt allegabat. vñ merito debuit ꝓfirmari. q̄ semp stat snie q̄diu ꝫ nū nō ostendat. vt in decret. p. s. in pncia. Ber.

Quod ad ꝓsultationem. Cassius. Indicta fuit quidam purgatio vsq; ad. xx. dies. ⁊ ab ipo recepta ad uenīēte. xx. die appellauit. nulla cā adiecta dr̄ q̄ eius appellatio non est admittēda. cuz. j. x. dies nō appellauerit. q̄z pꝫ acq̄escit snie iuris interpratōe. Itē idem natus fuit in causa pecuniaria. ⁊ q̄ ad eūdē terminū solueret. ipe nolebat soluere nisi post tps quadrimestre quod dat rei iudicate. dr̄ q̄ ꝓpter hoc non est differenda executio sentētie. ⁊ si. ꝓpter hoc appellauerit nō audit appellans. q̄z illud tps pōt arrari ⁊ elongari iusta de cā. ⁊ talem terminum sponte suscipiendo quadrimestri tpe renūciasse videt. nī si modū iudex excessisset in exequēdo poterit appellare. Bin.

p Exprimens. Cū appellat a grauamine ante sententiam cā grauaminis ꝓpter quā appellat sp est exprimenda. j. de ap. vt debitus. ⁊. c. dilecto. ⁊. c. ꝓstitutus. ſz cum quis appellat a diffinitiua. tunc sufficit dicere appello ab iniqua sententia. ff. de mino. ꝓfecti ꝓtorio. ⁊. ij. q. vi. ſ. forma. ⁊. c. anteriorz. sed in casu pñti nō valebit appellatio. siue ex ꝓssisset cāz siue nō. cū terminus appellationis esset elapsus.

r Locus. Hoc ideo dicit. q̄z pretendo inducias videt nouariensi.

Quasam q̄ inter vos ⁊ a dicū sup ꝓtenda nouariensi eccle vertebatur laudeñ. epo de ꝓsensu ꝓtium commisimus terminandam qui pro vobis contra dictuz a. diffinitiuam sententiam. p mulgauit :a qua fuit ad nostram audientiam appellatuz ⁊ infra. Licet ex parte ipsius a. fuisset propositum :q̄ contra formam mandati m nostri dictus episcopus sententiaz ꝓmulgauit :sicut per attestationes nitebatur ll probare: quia tamen iudicis animus non semper ad vnam probationis speciem o inclinatur:⁊ ipa sententia nihil continebat iniquum :⁊ eidem iudici de communi partium assensu fuerat causa commissa qui vt sententiam ferret post examinationem cause ab vtraq; parte fuerat requisitus sententiam ipaz curauimus confirmare: Item constantino episcopo.

Quod ad ꝓsultatōez k ⁊ infra. Quia postulasti vtrum ap. sit clerici de ferēdum qui purgationē indictam sibi per sententiam ⁊ ad ipsius receptionem terminum competētē puta. xx. dies vel amplius sine contradictione recipiēs :⁊ ad diem veniens consequēter appellat causam non exprimēs appellandi nec sit locus r nisi suscipiēs de purgationi ⁊ executōi sentētie a cuius prolatōne ⁊ purgatione iniuncta vltra decē dium dicitur effluxisse taliter durimus respondēdum q̄ cū post. x. dierum spacium sentētia in auctoritatē rei transeat iudicate qui ad prouocationis subsidium infra id temporis non recurrit appellandi sibi aditum denegauit cum per hoc videatur per interpretationē iuris late sentētie paruisse. pīertim vbi causa nō redditur appellandi sed nec executionē ipius sententie k ideo conuenit retardari licz ad hoc agēdum quadrimestre tpus regulariť sit statutum. quia id artari k pōt nonnunq̄z a sentente in medio ⁊ etiā ꝓgari :⁊ qui ab initio sponte recipit terminuz breuiorē imputare sibi pōt ⁊ debet cum ex hoc videat amplius bñficiū ꝓtep fisse. vñ talis non audiet appellās nisi forte aduersus euz modus executionis canonicus excedat. Item decano cancell'. ⁊. c. cano. lunō.

Sentētie. nō ipius de q̄ mētio facta est. ſ. de purgatione pstāda. sed alterius late in pecuniaria cā Fm q̄ dr̄ in casu

Artari. sic. ff. de re iudi. l. ij. ſ. j. d ap. oblate. Cōtra ff. de re iudi. l. iiij. §. si q̄s ꝓdēnatus. Do. q̄ dr̄ hic. ⁊. c. oblate. ⁊. ff. eo. l. ij. intelligit q̄n ex iusta cā progat vel etiā arrat tpus q̄ dr̄ imestre. lex ōria q̄n iu dex nulla cā assignata arrat tēpus. quod facere nō dz. vñ tūc tps supplet a lege.

Excedat. sic. ij. q. vi. sunt quor ⁊. §. ab executore. ⁊. C. quor ap. nō rescin. l. ab executione. ⁊. s. de of. dele. sup q̄stionū. §. nos etiā. Sed q̄liter excedit modū q̄z aut facit quod mandatur ⁊ tūc nō excedit. aut facit aliud. ⁊ tūc nulla ē snia sua. vñ nō ē necesse appellare. s. e. c. i. q̄z nō fuat forma mādati. s. de resc̄p. cū dilecta. ⁊ de ꝓfir. vti. vl inuti. exaiata. Do. iudex pt excedere mādatū faciēdo q̄d mādat. ⁊ plus aggrauādo illū ꝫ quē fit executio. ⁊ tunc tz snia. vñ necessaria ē appellatio. Itē in alio casu si vendicauerit ptes iudicis. C. de execu. rei iudi. si vt ꝓponis ⁊ tūc snia nulla ē vt ibi. Itē si obūciť excōicatio. xi. q. iij cū excōicato. s. de excep. cū inter. ⁊ in decr. Anno. iiij. pia ꝓsideratione. Item si innouatio facta esset post rē iudicatā. tūc mutat ordo executōis. ff. de re iudi. l. iiij. §. si ex quentione. Item si velit ꝓuenire tps quadrimestre. ff. e. l. iiij. §. si q̄s ꝓdemnatus. Itez si male interpretatur snia. ff. de ap. ab executore. Itē si obūciat q̄o falsi. s de elec. decerto. C. si ex fal. inst. iudicati. ⁊. j. de fal. sup eo. Itē si fiat excep. ꝙ quā retro nullū fiat iudiciū. s. de ꝓcu. nīa

Ar.ꝯ.ff.mã.ꝛ i.igẽrer.in ꝑn.vbi dr q̃ excessit mãdatum aliud q̃dẽ facere vł.

Sicut absolut⁹.exceptio de re iu.impedit li.ꝯ.ẽ vt li.ꝯ.c.vlt.vñ nõ tenebaꝯ li.ꝯ.pbr iste,si ꝺ opposuisset.vt dic̃ dc.p.q̃ incipit exceptõis.Ber.

b De cãis. Dr q̃ testis deleat assignare cãz sui testimonij. vt. s.de testi.cũ cãz.vbi de causis mãdaꝯ inq̃ri.ꝛ.iij.q.ij.§.itez solã.alit.n.nõ peruenit ad veritatẽ xxij.q.vl.occidit. nec sufficit testi dicere se scire.nisi assignet cãz scie sue. cũ multa sint gña sciendi.xxij.q.v.ꝺ vł.qꝺ dr est.si testis infrogat⁹ fuerit. si ꝺo interrogat⁹ nõ fuerit bñ valet etiã dictuz ei⁹ ꝟz fuerit nude platũ. vt ꝺ. ar.ff. de no.op.nũ.ꝺ pupillo.§.q̃ opus

c Exꝑmant.ꝟz nũq̃d iudex teneꝯ assignare cãz que ipꝫ mouet in sñia pferẽda.ar.q̃ fic. xxi.dis.intm̃.ff.de his q̃.no.infa.ait ꝑtor.§.ig̃minie. C.de iud.pterãdũ §.illo.circa fi.ff.de cu.fur.si furioso.§ i.qr oz vt sciaꝯ qꝺ mouerit iudicem ad sñiaz pferẽdaz ad ꝺ vt ẽptor posit agẽ de euic.ff.ꝺ euict.ꝺ iure.ꝛ.l.se. ad ꝺ ꝑt dici q̃ iudex ꝑt apponẽ cãz q̃ ipm mouet si tñ nõ apponit.bñ tz sñia.j.eo.cũ bertol dus.in fi.ꝛ ꝺ vbi nõ fuit apposita.in cã xxo ap.bñ dz apponi cã ẽre reuocaꝯ ꝑor sñia.vt ꝑ ꝺ pozitiv iudicib⁹ ñ imputeꝯ.sic s.de fi.inst cũ ioã.in fi.ꝛ.j.de ꝓuis.cũ oli.ij.ꝛ suffice rẽ fuisse redibitã.siue fuerit in cã redibitõis siue nõ ff.de edi.edic.qꝺ si nolit.§.in factũ.ꝛ ita sñie iudicꝫ.siue cã fuerit apposita siue ñ.sil⁹ i instris alior ꝑsumũr oia esse solẽnit acta.vt inst.ꝺ fideiuss.§.vl.ꝛ inst de inuti.stip. §.si scriptũ.ꝛ§.ꝑterea.ꝛ.ff.de xo.ob.sciẽdũ.ꝟz in ꝺ ẽ dria. q̃ si in instris ratellionũ ñ exꝑmit cã nõ ꝑsumit ꝑ ipo instro.s.de fi.instr.si cautio.ꝛ.ff.de pba. cũ de indebito. §.fin ãt.als ãt q̃ allegat solẽnitatẽ siue circa sñiaz siue circa instrm ipm plet.xxxi.q.ij.lothari⁹.in ꝑn.ff.de pb. q̃cũq̃.in fi.vñ ꝟz ꝙ ꝺba instror nõ appeãt instra solennit acta pñt ꝓbari ꝑ testes.C.de vsu.l.i.ꝛ.s.de testi.fiꝫficauit.ꝛ c.allericus.ꝛ sic in maleficijs presumit potius iniuste factũ q̃ iuste.s.de ꝑsump.c.i.ꝛ C.de iniu.si non

ꝓuicij. Sed nunquid ꝯ talem ꝑsumptionem admittit ꝓbatio.dico q̃ sic.ff.de pa c.iurisgentium.§.q̃ fere.ꝛ.ff de ꝓba.cum de indebito.§.vlti.ꝛ.s.de fi.instru.si cautio. Joannes.

ꝺ Delent.sic.s.e.cũ inter.ꝛ.s.de elec.lone.i.ꝛ.s.de renũ.in pñtia. ar.ꝯ s.de ꝓba. qm̃. vbi de ꝺ dr ad finẽ.

Quam sup̃ stroũsia q̃ int aurieẽ.epm ꝛ mõasteriũ celle noue sup̃ statu ipius dꝫebaꝯ:ꝓ epõ diuise sñie late fuissent nũcius ouetẽ. epi per eas ouetẽ. eccliam lesam grauiter querebaꝯ ad quã apponebat mõasterium p tinere:ꝛ infra. Cuz exꝑte monasterij nihil rõabile fuerit ꝓpositum ꝛ ostẽsum q̃re sñia ꝓ epõ ꝓmulgata debuerat irritari eam q̃tum ad mõasterium durimus cõfirmandam:ꝛ infra.Mandamus q̃tenus si ꝯstiterit ap.ꝓ eccla ouetẽ.rõnabiliter interpositam f:ꝛ ad eam ꝓsequẽdam nunciuz ei⁹ infra tẽpus legitimum testitutum fuisse executio sententie differatur ne circa possessionem ouetẽ.eccl'ie detrimentum incurrat: alioquin sicut ius postulat executioni absq̃ ouetẽ.eccl'ie ꝓiudicio deꝫetur cui que ꝑmissa sunt nõ ꝓeiudicent quominus sentẽtia valeat ꝓsequi rationem: cum res inter alios acta non noceat ᵍregulariter alij iuxta ꝯstitutiones canonicas ᵇꝛ ciuiles ᵍ. ¶ Item.

Quam dertold⁹ miles curiã suã.p.militi pignori obligaſſz.eodẽ.ꝺ.p.sub lato de medio.a.nepos eius q̃ ꝺ dr ad hꝛ.

Quam sup̃. mõasterium. ꝛ ita ꝟz sñia q̃ ad vnam psonã.ꝛ nõ q̃ ad aliaz.sic ꝛ vltima voluntas defuncti destituta solennitate iuris.ꝛz q̃ ad filios.ꝛ non q̃ ad extraneũ.C.fam.herc. l.vlt.ꝛ.C.de testa. hac ꝓsultissima.§ er impfecto.Ar.ꝯ j.de vna.inter dilectos.ꝛ.j.de capel. monach⁹.dilect⁹, j.e.subdita. ꝛ.s.de arbi.cũ tpe.ꝛ.xlij di.c.vl.

f Interposita. Sed quare iste cõpellitur ꝓbare se iuste appellasse cũ non magis onerarentur .si ꝯ eum esset lata sententia.sed si hoc ꝓbabit nunquid cassabitur sententia Dicas q̃ nõ cogitur plene probare causam appellandi.sed sufficit ꝓbare q̃ aliquo modo sua interfit. s. de testi.c.veniens. ij.nec cassabit stratim sententia.ꝟz differtur executõ sentẽtie si probabit q̃ iuste appellauerit.ꝛ p⁹ ea admittetur tam super ꝑncipali q̃ super sententia.sic.s.de testi. veniens.ij. quia per sententiam non fit adhuc magnũ ꝓiudicium sed p executionẽ.sic.s.de of.dele.sup eo.ꝛ ita sententia inter alios lata nõ obstat alij tñ tale q̃le ꝓiudicium fit alij.vt hic patet.arg.C.de liber.cã.iulemus. Sed nõ vł q̃ a sententia lata inter alios possit appellari.ff.de ap.a sen.in ꝑn.immo ꝑt.vt hic ꝓz. vt p appellationẽ executio differat.Ꝟz pone q̃ sentẽtia mãdeꝯ executi ꝑ epõ nunq̃d eps ꝑstabit cautõez ecclie de cella q̃ ipam defendat ꝯ cõuentũ.Videꝯ q̃ sic.qr si duo perãt rẽ ab vno. victor ꝑstabit cautõez q̃ defendat victi ꝯ alitũ.ff.de rei ven.is a q̃.ff.de peti.hered.l.pe.sed hic nõ ẽ ita. qr hic agit nõ tm̃ ecclesia ouetẽ.Jo.

g Nocear.ij.ra ista ꝺicit superiori.vbi dic̃ nec circa possessionẽ ꝛc.q̃ dicit hic.nõ noceat dr ẽ quantum ad ꝓprietatẽ.sed ibi loquitur de ꝓiudicio quo ad possessio

nē. ⁊ ita nō ꝺicit. si. C. de li. cā. iubemus.
h C Cāonicas. s. de fi. inst. inē dilectos. j. e. c. p. ⁊ j. de wna. inter dilectos.
i C Cunles. C. res inē alios acta. ꝙ totum. ⁊. ff. de re iu di. sepe.

Om lerꝰ told⁹. cuz vniuersi tate. j. ℔ iurepa. ex lris. ff. de ꝺen. ep. si aqꝺuctus. l. wlia.

k C Epi. alr̄ñ pos set. s. de of. archi. cū sat̄. nisi hꝫ et ℔ de pscripta ꝺiuꝺie. s. de offi. archi. c. v lt. ⁊. j. de cest. pla. ad hec.

m C Aduersus. ꝫ qlit̄ potuit iste. C. agere cū ei sola p̄ sentatōe nihil habeat iuris. imo vī ꝙ ꝺ epm velꝛz agere ad infesse. j. de iurpa. pastoral. Añ. bñ acq̄rit⁹ ius pñtato a ꝺo pfono. ꝫ eps eū nō admittat ꝺūmō suā volūtatē pfonus nō muter. ⁊ sic p̄t agere et sua pñtatio ꝺ firmet. vt ℔ ps. ficun elec⁹ p̄t agere vt sua electio ꝺ firmetur. s. ℔ elec. postꝫ. ⁊. c. pb̄licato.

n C Remisissent. assignādo terminū p̄eremptoriū ad sniaz audiēdā. vt ps in antiq̄. al's ñ tenuiss sniа lata ꝺ abñtē. ff. q̄ sen. si. ap. resciñ. l. i. §. et eo edicto. ⁊ ea q̄ aduersus abñtes nō p̄ntiacā statuunt nō tenēt. C. quō ⁊ qñ iudex. ea q̄. ꝫ hic tenuit sniа. vt ps ꝙ seq. ⁊ ꝙ terminū peremptoriū ad sniaz. ꝫ q̄ phibuit iustā cāz abñtie reuocatur sentēna. vt. iq̄. q. ir. caueāt. Ber.

o C Breue. ⁊ ita vī q̄ mora possit purgari in iudicijs. ff si q̄s cautōib⁹. ⁊ si post tres. q̄ō locū hꝫ añ li. ꝺē. ⁊ vbi ius actoris nō ē factū veteri⁹. vt ꝺic illa ler. ꝫ ℔ nō fuit sniа retractata ꝙ breue tp̄s. ꝫ q̄ ꝙbauit iustā cām absentie fuit auditus.

p C Cāz alioq̄n nō fuisset audit⁹. ar. ℨ. s. de in inte. rest. er lris. ꝫ illud fuit in fauorē mrimonij. ⁊ q̄ nō poterat hre recursum ℨ wlosum. cū in eo cāu fuerit nō soluēdo s. de pau. q̄relā. ⁊. v. q. iij. si egrotās. ⁊ ita reuocat sniа. si iuste impedit⁹ venire nō potuit. ff. de dā. infec. l. si finita. § si forte. nec ꝺ iudicatū vbi iusta de cā vētus p̄ns esse nō potuit. ff. de re iudi. q̄situ. nec mādari ꝺ ꝫ talis sniа executōi. vt. ff. de iudi. si p̄to. in fi. ⁊ ē nōbile istud q̄ reuocat sniа cū interesse nō potuit. ⁊ sic ē ar. q̄ iudex nō ꝺ ꝫ mi

successit eidem vacāte eccl'ia eiusdem loci asserēs ꝙ iuspatronatus cū vniūsitat⁹ transisset in eū. ꝺ. cleri cū⁹ eiusdem loci archiꝺyacono ad supdictam eccl'az p̄tauit qui de cōsensu epi' ipm instituit in eadem in possessionē eiuz induci faciēs corpalē. Predict⁹ vo b. dñs fundi. t. sacerdoté memorato epo p̄tauit. sed ipm eps nō admisit. Cum autem dictus. t. aduersus m memoratum. b. super predicta eccl'a mouisset q̄stionem reñ. epus ap. se. le. iudicibus negocium delegauit ad quem cum attestationes vtrinq̄ receptas ꝓptes postmodū remisissent n ⁊ pfato. ꝺ. cū suis attestatōnibus accedēte dict⁹. t. nec ꝙ se nec ꝙ rñ sale ydoneū ꝙpere curaret ipe attestationib⁹ inspectis clerici memorati ipsum ab impetitione sepedicti. t. sententialit̄ reddidit absolutum eidē. t. imponēs silētiū super clesia memorata postmoduz ātidem presbyter ad archiepi p̄tiam infra breue o tempus accedens iustā causam p abñtie allegauit. archiepus vero argentino electo ⁊ alte filue ⁊ tudebernoñ. abbatibus ꝺe

miū festinare ad sniaz. vt ꝺic. l. p̄. si finita. §. si forte q C Decernerēt. ꝫ q̄l'r potuit iste legat⁹ retractare sniaz suā cū nl's iuꝺex possit ℔ facere. ꝺūmō nō fit lata ℨ ius ℨstōis. C. sen. resci. nō pos. l. i. Rñ. nō p̄ retractari nisi ꝙ in inte. resti. ff. de mi. in cāe. q̄. §. vl. ⁊. l. se. p̄fecti etiā p̄to rio. vl' nisi ipo iure fit nlla. C. de ac. l. iiij. vñ ℔ fuit retractata ꝙ in integrū resti. ⁊ impzo p̄ie ponit ℔ nullius momēti. q̄z talis sniа bñ ꝫ q̄ⁱ q̄ fuerit reuocata Jo.

r C Cōmittēt ib⁹ ꝫ q̄lit̄ delegatus ab alio q̄ a p̄ncipe cōmittit alq̄ vices suas ℨ illud. s de of. deleg. sup q̄stionuz. §. si ꝺo. ⁊ C. de iudi. a iudice. q̄ꝺā ꝺicūt ꝙ ℔ erat his ꝺ̄t. coram delegat. vñ cū vi de ant̄ facti q̄ ꝺñi lit̄. p̄ñt alq̄ ℨmittere vices suas ad sit'itudinē p̄curatoris. ar. C. de p̄cura. l. nulla. ⁊ l. neq̄ tutores. vel ꝺic ꝙ ℔ nō fuit oppositū. ⁊ ideo talit̄ de facto p̄cessuz fuit ⁊ hodie stari ꝺ ℨ ꝺict̄ iuriꝺ. C. de iudi. a iudice. ⁊. c. sup q̄stionū. ⁊ est expsum. j. de ap. cū cām. vñ nō valet hodie quod ℔ ꝺicit.

s C Sufficient. ⁊ iñ admissus fuit ꝙ talē ꝙbationē nec veritati opio ꝓualeret. vt seq̄t. Et sic arg. colligit hic ꝙ minus sufficiēs ꝙbatio admittit. Ex pluribus alijs cāis fuit iste auditus. q̄z circumuētus fuit iste legatus ex pluriꝺ causis q̄ in sniа ℨtinent. Primo ꝺ̄z ꝙ ille erat in possessione iurispronatus. ⁊ ℔ falsuz fuit. Jt̄ꝫ vī cebat in sniа ꝙ. t. ꝺefecerat in ꝙbatōe. ⁊ ℔ fuit falsum. vt j. ꝺ̄z. Jt̄ꝫ q̄z cā nō fuit sufficienter instructa ad legatum remissa. q̄z attestatōes illius. t. nō fuerūt remisse ad delegatū put ipe mādauerat. vñ manifeste apparet legatū circūuentū fuisse. Ber.

t C Jure. ꝫ vī ꝙ ꝓpter ℔ ꝙ fuit in possessione p̄ꝺ. qꝺ etiā fuit in possessione totius. ff. de ser. rusti. p. vna ē via. ⁊ q̄ minimā p̄tem fundi possidet totum possidere vī. ff. de acq̄. pos. possideri. sed non est ita. s. de rescrip. audit̄. vbi de hoc. ⁊ j. de capel. monach⁹. dilectus. quia p̄ceptio pensionis nec possessionem probat nec ꝺominium. s. de fi. instru. inter dilectos. in fi. ⁊. ff. de acquir. pos. q̄uis. §. i. q̄z alia ē perceptio pensionis ⁊ alia possessio p̄sentatōnis ⁊ ideo errauit legatus in sniа credens ℔ sufficere. ⁊ hoc

penſio ſiue cēſus p̄t ꝓſtituꝫ a p̄rono in fundatōe eccl'e ꝫ auctē eccl'e. xvij. q. ij. eleuthe. ⁊. j. de iurepa. ꝓterea. ij. ⁊ ſi añ ꝓſecratōz eccl'e. poſt ꝓſecratōz nō p̄t ei aliqđ on⁹ im/ poni, q⁊ rei ꝓſecrate nō iponi ſeruit⁹. vt. ff. de ſer. ſeruitutes. §. vl. ⁊ qđ hūani iuris eē deſinit, ſeruitutē non reci/ pit. ff. cōia p. cauere. io. p talē p̄ceptionē non fuit in poſſeſſione iuriſ/dictionis. cū hic nō fuerit de fructibus iuriſdictional⁹ ſz p̄ter iuriſdictionales p̄t talis cēſus ꝓſtitui a patrono in ipa fundatōe. vt in. c. p. eleuthe/rius. ⁊. c. ꝓterea. q̄d intelligat' nomine iuriſdictionalis, colligit. j. de iurepa. nob fuit. B.

a ¶ Intētōez, ſcz q̄ fuerat p̄ſtat⁹ a/bo p̄rono, vt dicit in fi.

b ¶ P̄rono. p ß p⁊ q̄ p̄ron⁹ ꝺ obligatōe quā fecit excepit iuſdictionalis. alioq̄n trāſiſſet cū vniuerſitate. j. de iurepat. ex lr̄is. ar. ff. de ꝺhen. emp. in modicis. fic ⁊ in fundo vendito accedūt ſeruitutes ⁊ alia iura. ff. ꝺ ꝺhen. emp. ſi aq̄/ ductus. ⁊. l. ſe. ⁊. l. tolla. ⁊ ſic fundus totaliter trāſit cū vniuerſitate. ff. de fun. tot. l. i. ¶ Sz alia rō ē in ēptore vel feu/datario q̄ directū ⁊ inutile dñiū hñt in re aliud in credi/toꝛe. q⁊ ſi ius p̄tādi ꝓſtit in fructu. eoipo q̄ credi/toꝛ vtit̄ tali fructu, exonerari dz q̄ritas debiti. ¶. ꝺ pig. ac. l. i. ⁊. ij. ⁊. j. de vſur. c. i. ⁊. ij. ſz talis fructus eſtimari nō p̄ot. ⁊ ideo nō diminuit q̄ritatē debiti. Itē nec alīs iu/ribꝫ vtit̄ creditoꝛ. niſi hoc ꝓuenerit. ff. de pig. ac. ſz an vi/de Itē q⁊ ſoluto pignore omnia iura tollunt'. ff. q. mo. pi/gno. vel hyp. ſol. l. i. ⁊. ¶. ſi pig. pignori datū fuerit. l. i. ⁊ ij. ⁊ ſic p̄ſtatus ſoluto debito eſſet de eccl'a remouēdus q̄ꝺ eſt ꝺ illud. xvi. q. vij. inuentū. ⁊. lvi. di. ſatis puerſum. ⁊. j. de erceſ. p̄la. c. vl. Itē q⁊ creditoꝛ peccat vtendo pig/nore. ff. de fur. creditoꝛ. als incipit ſi pignore. lz. n. creditoꝛ rē ſibi obligatā poſſit locare. vt. ff. de pig. act. creditoꝛ. tñ fructꝰ ꝓputabit ſibi in ſorte. j. de pigno. cū ꝺ. lz. n. in vēditōe omnia iura trāſeāt. ar. ff. de of. p̄fect. vr. l. i. in ꝺ. cū vrbem nr̄az. §. ij. nō tñ in obligatiōe gñali veniunt q̄ ſpāliter nō obligarent'. ff. de pig. oblig. ⁊. l. ſe. ff. de pecu. q̄ peculiū. ⁊. ¶. q̄ res pig. obli. poſſ. l. i. Ar. ꝺ iſta. ſ. q̄ fructus nō diminuat ſortē. q⁊ ſeruitus q̄ſz inutilis ē. ff. de ſerui. l. ei q̄ fundū. ſz iuſdictionalis bñ tranſit cū vniuerſitate. niſi ſpecialiter excipiat'. j. de iurepat. cū ſecōm. ⁊. c. ex lr̄is.

In cauſis. in ſil'ibꝫ. ⁊ ſic pz q̄ diffinitiua ſnia p̄ncipis trahenda ē ad ꝓſequentiā ex q̄ alīs fil'i iudica/re velent, ſz interlocutoria nō. ¶. de legi. l. ij. circa fi. ⁊. l. ſi impialis. Argu. ꝺ q̄ interlocutoria vim legis habeat. ff. quod me. cau. metū. §. ſed qđ p̄toꝛ ait. qđ verum eſt niſi interlocutoria in coꝛpe iuris claudat'. ⁊ eſt ſil'e huic. xvi. q. iij. lz. Ber.

Inter mōaſteriū. Caſus. Dacāte mōaſterio ſancti leufredi mōachi elegerūt quēdā de gremio ſui mōaſterij in abbatē. ⁊ dū p̄reret ꝓfirmatōez ſue electōis, mōachi ſancti antonij ſe oppoſuerūt dicētes illā electōez eſſe caſſandā. ex eo q̄ de monaſterio ſancti antonij fieri debuiſſet. q̄re dyo. eps illā diſtulit cōfirmare. tādē ſupß cā fuit ꝓmiſſa q̄/buſdā iudicibus ad p̄mitōez mona/ſterij ſancti leufredi cōā q̄ꝺ iudi/ciū p̄tes litem cō/teſtate fuerunt. ⁊ p̄ceſſum fuit in cā ⁊ teſtes receptiſ/ſuerunt. demū mo/nachi ſancti An/tonij ad alios iu/dices lr̄as impe/trarunt ꝓinētes q̄ p̄mi iudices ſi/rant eis certa rōe ſuſpecti. Dñ. ꝓpo/ſuerunt q̄ſdaz ex/ceptōes friuolas ꝺ illos q̄s cū iudi/ces admittere no/lūt ipi appellaue/rūt iudices viden/tes q̄ p̄mi eſſe nō/ reuocabant' p ſe/cūdas. p̄ceſſerunt in cā. nō obſtāte appellatione eoꝝ. ⁊ confirmauerunt electionem fa/ctam per monachos ſancti leufredi. vnde occaſione ap/pellatiōis p̄dicte delata eſt cauſa ad dominum papā coꝝ quo obijciebatur contra ſcientiam q̄ lata erat a ſuſpectis iudicibus. ⁊ q̄ cauſa fuerat alīs iudicibus delegata. ⁊ poſt appellatōez allegabāt etiā ſententiaz q̄ p̄rius lata erat p eis ſuper q̄ſtione ipa. dominus papa auditis hincinde ꝓpoſit'. q⁊ ꝓfirmit ei q̄ ſecunde inſe nō reuocabāt p̄mas. tum q⁊ cā ſuſpitōis friuole fuerūt. q̄ debuerūt ꝓponi ante litis ingreſſum. ⁊ ideo renūciaſſe videnť eidem. Et q⁊ nec de p̄ceſſu nec de p̄ulegio ſedis apoſtolice fecerāt mentionē. q̄ ſi fuiſſent exp̄ſſa lr̄as nl' latenus habuiſſent. ꝓfirmauit ſententiam a p̄mis iu/dicibꝫ latā nō obſtāte ſententia q̄ allegabat'. q⁊ nec fuit oſtēſa dño papē nec p̄mis iudicibꝫ. q̄ etiā ſi fuiſſet illis oſtenſa, nihilominus ꝺ tribꝫ ſtatuiſſent ea poſtpoſita. q⁊ nō valebat. ſi aūt valebat ⁊ non appoſuerūt eā eis im/putetur. cum lites p̄tertu nouoꝝ inſtroꝝ non debeāt inſtaurari. ⁊ electo ſaluo iure dyoceſani munus bñdic/tionis exhibuit.

¶ Ante ingreſſum. s. de excep. paſtoralis. iij. q. vi. §. ex/ceptio. ⁊. ¶. de iudi. apriſſimi. ⁊. l. cū ſpāliby. Ber.

¶ Sulcundo iudicium. Quicunq̄ habet plures exce/ptiones dilatorias dz p̄mo opponere illā de iudice ſuſ/pecto. illa. n. p̄cedit nāliter. vt pz. s. de p̄ba. qm̄ ex ordine verboꝝ. vt dictum eſt. ſi. n. primo opponeret exceptionē contra perſonam aduerſarij. puta q⁊ ipe ſit excommu/nicatus poſt litteras impetratas. quare modo non eſt admittendus ⁊ ſententia pro ipo feratur. ſic approbat perſonam iudicis. vnde ipſum poſtea reprobare non poſſunt. iij. q. ij. §. item ſi quis teſtibus. ⁊. iij. q. vij. cui/us in agendo. Qui enim alīs defenſionibus vſus eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nō pōt redire ad istā. vt. ff. de iudi. lz & si suscepit. & prete
rea spāliť cauet de hac exceptōe. q vsq; ad. xx. dies ꝓpo
nat. ūq. q. ūq. §. offeratť. & si iuder abñs sit quē volo recu
sare illud velo ꝓtestari. C. de iudi. cū spālis. Sz ō vt p
b q nō ꝓsenserit in iudicē. lz. n. q̄s crederit fideiussorem
stándi iuri adhuc
pōt iudicē recusa
re. vt. ūq. q. ūq. offe
rať. Preterea vť
q ercōicatōis ex
ceptio vel de falsi
tate rescripti nāle
ꝑcedat. q. nisi re
ceptū teneat nō
ꝓ iudex aliq̄ iurz
dictōe vti. s. de iu
di. c. i. Item si ad
uersarius esset ex
cōicatus nō ꝓt eli
gere arbitros pro
iudicis recusatōe
vel etiā alios iudi
ces eligere. vñ vť
q ꝓ mādrať de re
scripto siue de ercōicatōne aduersarij añ̄ ad alia ꝑce
dať. Sup hoc dicunt q̄dam sicut C. an. q si emissa exce
ptione de iudice suspecto ꝓposuit al's. siue succumbat. si
ue obtineat. non potest postea redire ad eaz de suspecto
iudice. q. per hoc videtur tacite approbare personā iudi
cis et quo ꝓsentit litigare' sub ipo. Alr. ō. s. de of. dele. in
sinuante. maxime in illa ꝓtestatōe p̄missa. q ꝓterea
nō renūciat exceptiōi de suspecto iudice. Jo. innuebat
sed nō ꝑ se distinguēdo. si succubuit in aliq̄ exceptōne
adhuc ꝑt redire ad illā de suspecto. q. ad hoc intendit. vt
deliner iudicū. vñ nō plene ꝓsentit in iudicē. arg. C. de
in of. resta. ō maiores. secus esset si obtineret in aliq̄ ex
ceptōe. q. tūc approbauit sniaz iudicis. vñ illū postea re
ꝓbare nō ꝑterit. vt dz. in ꝑin. notule. & hoc satis equuz
vť. tñ credo standū opi. C. ā. q. litigādo sub ipo approꝫ
bat personā iudicis. semel. n. ꝓsentit & c. siue ꝑ eo siue' ō
eū sentēt̄ habuerit. vt h ꝑz. Ber.

a C. Renūciasse. ar. q tacite sine ipo facto renūciat q̄s
iuri suo. fic. s. de of. deleg. gratū. & c. insinuāte. & j. de his
q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. vbi argumenta plura inuenies
de hoc. Ber.

b C. De priuilegijs. p q̄ ius eligēdi de suo mōasterio se
hꝫ dicebāt. s. de ꝓsue. cū dilectus. q̄ nō debuit taceri.
ar. s. de rescrip. cū ordinē.

c C. De ꝓcessu. nā de negocijs & de exceptōe si q̄ ꝓponitur
mētio fieri dz. s. de ꝑcu. in nōa.

d C. Nō obstāte sniaq̄ nō tenebat forte lata a iudice
nō suo. vel nō seruato ordine iudiciario. vñ sequit. q̄ si
fuisset ostensa ōriū statuissent. Ber.

e C. Post habita. sic exponiť h lr̄a p C. ea habita. i. ea
visa. post. i. postea. ōriū statuissent q̄s statuerunt. q. d. si
iudices illā vidissent statuissent ōrium eius quod fece
runt. q. nō ꝓfirmassent electōez. & ideo dicit alio q̄n. i.
si non fuissent illis ostensa imputent sibi qui debuerūt
ostendere. Sed hoc exposito ō dicit notule V. au. ꝓri. po
site. vñ fm notulam laur. sic exponе. post habita. i. post po
sita. C. de ꝓb. l. i. vt sint vna dictio. sic exponitur. xxxij. q
ūq. dicit sara. ibi. ꝓiugalem post habuit thorum. i. post
posuit ꝓiugalē thoꝝ & accessit ad ancillā. sic. C. de eracti.
mil. annone. l. q̄. in fi. li. xij. q. d. si sniа fuisset iudicibꝫ oñ
sa illā postposuissent siū ꝓtenuissent & statuissent ō ipaz
sic statuerūt. q. nō tenebat.

f C. Alioquin. i. si tenuissent & non eā opposuerunt im
putať eis. vel alio q̄n. i. si non fuisset postposita siue ꝓte
ta. q. sniа tenebat imputať eis. q. amnō ꝑtertu nouo
rū instroꝝ. i. reproꝝ de nouo sniа nō retractabiť. & iste ē
verior intellectus. & hec expositio ꝓbať. j. c. pr. x. nimiꝝ
& ff. de ne. gest. si ār. §. i. & ff. de ꝓcu. q̄ō in die. §. i.

g C. Nouoꝝ. i. de nouo reproꝝ. j. c. pr.

renūciasse *videť. tñ etiā q̄ñ
de priuil.b ap. se. & ꝓcessuc nego
cij corā primis iudicibꝫ nihil
in secundis literis dicebatur
q̄ō si fuisset exp̄ssum: obtine
re minime potuissent nō ob
stāted sniа q̄. ꝑ mōasterio sctī
a. dicebať fuisse ꝓlata que tñ
nobis ostensa nō fuit cum si
predictis iudicibus fuisset o
stensa: ea post habita e contra
rium statuissent: alioquī f eaz
obiꝫcientibus imputetur eaz
sub ꝑtextu nouorūz instru
mentorum lites non debeant
instaurari: factum priorum
iudicum ratum & firmum ha
bemus: & eorum sententiam
confirmantes b electo a vo
bis nos ipsi munus benedi
ctionis saluo iure dyoce. cu
rauimus exhiberi.

Idem episcopo de cano & cā
cellario parisiensi.

h C. Cōfirmātes
& ita tz hic senten
tia ō res prius iu
dicatas. q. h mo
nachi eā omiserť
post sniam ea vti
nō p̄nit. q. ꝑtertu
nouoꝝ instrumē
toꝝ nō retractať
sniа. ff. de re iudic.
imperatores. & C.
de trās ac. sub ꝑter
tu. nec exceptio ꝑ
emptoria locū hz
post sniaz nisi ap
pellatū sit. C. sen.
rescin. nō poss. l. ūj.
& s. de fi. instru. cū
ioānes. Item iure
minoris subuenitur ecclesie in hac exceptione. s. de in
integ. resti. c. i. & c. auditis. sed hoc non fuit petitum. Item
non potest opponi sententia si fuit ostensa iudicibus
& ipi eam reprobauerunt. velut nullam. j. c. pri. ff. de cō
pen. quod in diem. §. i. Item etiā in alio casu tenet sen
tentia ō res prius iudicatas. si questio sit an sit iudica
tum vel non. & si iuder pnūciat iudicatū nō esse rescin
diť prima sniа. ff. q̄ sen. si. ap. rescin. l. i. in prin. Item in
alio casu nō tz sniа ō res prius iudicatas. vt in negocō
pblico. ff. de re iudi. imperatores. & in alio casu. ff. de iurisdi.
admonēdi. Item vbi ꝓximū piculū aie. tz sniа ō primā eti
am si oñdať sniа in iudicio. s. e. c. latoꝝ. & c. ꝓsanguinei.
vin. Sz vť q̄ iniuria fuit facta istis mōachis q̄ obiꝫcie
bant sententiam. quia non fuerunt admissi. isti mona
chi appellauerunt a iudicibus qui tulerunt sententiam
Sed in causa appellationis vt dictum est potest oppo
ni exceptio peremptoria omissa in prima cā. q̄ isti vele
bant audiri in sua exceptione. Jo. dixit q hoc decre. loq̄
tur in eo casu cū scit aliqs se hꝫe exceptōnem rei iudica
te. & in fraude & dolo eā omittit volens fatigare aduer
sariū suū. al's si ignorabat hāc exceptōz sibi ꝓpetere. be
ne pōt eā tūc opponere q̄cunq̄z. q. tūc nō retractatur
secunda sententia. immo nulla ꝓnunciať. Hoc q̄ō dicit
io. nō colligiť aliq̄ mō ex ista lr̄a vel in decisa. nec ꝓdest.
Vñ dicas q non audiunť monachi vt obiꝫciāt sentē
ciā etiā si vera fuit. q. monachi appellauerūt a iudicibꝫ
añ sniaz occasione lr̄aꝝ. q̄ non valebāt auctoritate q̄rū
volebāt post li. ꝓtest. iudices recusare fm q satis ꝑz ꝑ
hāc decre. in ꝑin. & in ꝑte decisa colligiť. vbi h expresse ōz
q mōachi isti appellauerūt. q. iudices nō admittebāt
recusatōes. & q. dicebant secundas lr̄as valere. & ita re
cesserūt ꝓtinaciter non expectata sniа. & talis appellatio
nulla fuit. Sz a sniа diffinitiua nō fuit appellatū. nec deti
am poterāt. q. ꝓtinax nō audiť appellans. ūj. q. vi. §. sunt
q̄ꝫ. & hec ē cā q̄re nō admittunť. & imputēt sibi q̄ nō op
posuerūt sniaz coram iudicibꝫ si valebat. & q. hūficium
restitutionis non petierunt. q. admissi fuissent. vt dici
tum est. s. & q dicit sententia cōtra res prius iudicatas
non tenet. locum habet quando in iudicio allegatur &
ostenditur sententia. tunc si iudices nolunt admittere
sniaz. dum tñ teneat sententia & iudicant ō primā sen
tentiā nulla ē ipo iure. nec ē appellare necesse. & sic loq̄t
ūj. q. vi. §. diffinitiua. vbi tē si sentēcia fuerit n̄c. & C. q̄ñ ꝓ
uo. nō est ne. l. i. & ibi Joan. aliter intelligit hanc decre.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ illá legē. vt. s. dixit. Ez tu itelligehāc ꝛc. ꝛ illá legē vt dixim⁹. ꝛ ita plana lra erit. ꝛ ita intelligit vin. vt in pn. ist⁹ notule. ꝛ ita siue sciēt siue igrāt eā omiserint nō pt postea apponi ex q̄ nō ē appellatū. ꝛ tūc ptertu nouoꝝ instiox instauranē lites finite. Preterea h nō fuit oīsa snia dño pape. sed allegata fuit tm̄. nec etiā fuit oīsa pmis iudicatū.

Duzta p ꝓfessionē. Nō ꝓfessionē. pcu. dño piu dicare. ꝛ h dictuz ē. s. vt li. nō ꝓfest. c. i.

h Possessionē. h nō dic̄. q̄ in coꝛpalia nō possidēt. Ez q̄si. ar. s. ꝛ pscp. si diligenti. ꝛ. s. ꝛ cā pos. cū ecc̄la. ꝛ ff. ꝛ usuca. seq̄t. §. si viā. ꝛ. ff. ꝛ acq̄. re. tw. l. si seruus. §. in coꝛporales.

c Restituto. nō q̄ Ez cā liberal' sit p̄iudicial'. tm̄ qō possessiōis ei p̄iudicat. vt h pz. ꝛ. C. ꝛ or. cog. l. vl. §. f. agebat eps possessoꝛio ꝛ q̄ cōstitit p ꝓfessionē ptis aduerse. vñ papa mādat ipm restituī peritoꝛio. Ez ꝛ h nō ꝓbauit eps coꝛaz papa. Ez ps aduersa p̄ p̄uilegium Inno. vnde mā dat papa imponi silentiū epo nisi ꝫ p̄uilegiū aliud ꝓtex. ꝛ ita q̄ obtinet in ꝓprietate obtinet finaliter in possessiōe. Ez alē ꝓ

Duzta inter meldēn. episcopum ꝛ monasteriū actrabatense super ipsius monasterij subiectione materia questionis: ꝛ procuratoꝛibus partium litigantibus coram nobis. q̄ per confessionem[a] partis aduerse constitit eundem episcopum quasi possessionem[b] obedientie in eodem monasterio habuisse ipsum restituendum decernimus ad eandem. Uerum quia p̄iuilegiū innocen. papē p. n. libertatem monasterij plenariam exprimebat ꝛ cano suesionensi. ꝛ suis coniudicibus dedimus in mandatis vt episcopo in quasi possessionem obedientie restituto[c] nisi contra p̄iuilegium ratōnabile aliquid obiiceret ꝛ ꝓbaret super subiectione monasterij sibi silentium imponere procurarent ꝛ infra. Iudicibus autem causam instructam remittentibus. quia cognouimus exceptiones episcopi rationes subiectionem eidem adiudicauimus memoꝛati monasteriſ: vt ibidem habeant tanq̄z diꝛoce. episcopus potestatem ita tamen vt nullum per hoc

apostolice sedis p̄eiudicium generetur quo minus si voluerit suam iusticiam prosequatur[d]. Nimirum[e] ii p̄efati Innocent. p̄iuilegium alexandro fuit in iudicio presentatum ꝛ ipe tulit sententiam contra illud intelligitur reꝓbasse[g]. Si vꝛo non fuit coram eo exhibitum preter tu p̄iuilegij de nouo reperti predicta non dicitur sententia retractari[h]. Item. s. marie in cagiuallis secrete abbatibus.

Am. i. ꝛ. a. canonici sancti dyonisi remē. ex p̄te quoꝛundam canonicoꝛum eiusdem ecclesie nostro apostolatui reserarint q̄ abbas coꝛum super dilapidatione periurio symonia ꝛ quibusdam alijs erat multipliciter infamatus: nos catalanē. episcopo ꝛ eius collegis dedimus in mandatis vt ad ecclesiam personaliter[i] accedētes tam in capite q̄z in membris coꝛrigerent coꝛrigenda ꝛ statuerent que statuenda videret: ꝛ infra. Judices aūt abbatis ꝛ canonicoꝛum iura mēta recipientes*abbatem ab administratōe ipius eccl'e p. sen

cū iudici ostendit ꝫriū iudicat. sic testis reꝓbat eo ipso q̄ iudex ꝫ eū iudicat. ar. s. d oꝛ. cog. cū dilectus. in fi. ꝛ. ff. de his q̄. no. infa. lucius. sic ex q̄ qō falsi mouet. ꝛ iudex ꝫriū iudicat eā. intell'r reꝓbasse. C. si ex fal. instr. l. i. secus ē in ꝓpensatōe. q̄ vbi iudex nō admittit ꝓpensatōez post sniam p̄t opponi. Ez si ex ꝓsse eā reꝓbat postea opponi nō pt ff. de ꝓpē. q̄ in die §. i. ꝛ. ff. de ne. gest. l. sin aūt. §. si q̄s. q̄z mō. ita hic. q̄z alerā. reꝓbauit p̄uilegiū Innoc. si fuit oīsuz in iudicio. sic. s. c. pri. Jē b ē ar. q̄ ipo facto ꝛ sine ꝛvo p dic̄ p̄uilegiū. s. de of. dele. gratū. ꝛ. j. d his q̄ h. a ma. p. ea. er oꝛe.

h Retractari. ꝛ c. pr. ꝛ ff. d re iud. imperatoꝛes. C. de trās. ac. sub p̄tertu in fi. nisi in casu. vt in. l. p. imperatoꝛes. ff. d iureiu. ad monēdi. ꝛ sic tol. lit̄ p̄uilegium per sniaz. sic q̄ uerio nē. j. de ꝛei. er mlt̄ riplici. ꝛ p arbitrium. s. ti. pri. cum olim. ū

Am. i. ꝛ a psonal'r. in h casu nō possent isti cōmittē vices suas. vt. s. d of. dele. qm̄ ap'lica. §. is aūt cui ꝛ in casib⁹ alīs q̄ ibi ponūt. ꝛ in loco ipoꝛz fieri inq̄sitio. vbi moꝛant illi de q̄ꝛ vita q̄rit

xlvij. di. de petro. ꝛ. ij. q. i. Ba opa. xxiij. q. i. pudēda. ꝛ. xxiij. di. illud. ꝛ. s. de elec. post⁊.

k Recipiētes. fm formā qua halex. j. de accu. q̄liter ꝛ qñ. §. formā. ꝛ. c. cū dilectus.

l Dilata. p h pz. q̄ Ez inq̄sitoꝛ de q̄busdā tulerit sniaz de q̄busdā ñ. ñ iō expirat offm̄ ei⁹ q̄n de alīs possit cognoscere ꝛ pnūciare. ꝛ idē ē in ordiario. ff. de voli excep. ap'c. §. itē q̄rit. ꝛ. ff. de ne. gest. sin āt. §. p. al's incipit. l. nā ꝛ si p uus. in arbitrio idē ē. nisi dictū sit vt de oīb⁹ fil' pnūciet. ꝛ fit tūc de q̄busdā pnūciauit nihil egit ꝛ de nouo pōt pnūciare. ff. de arbi. q̄ tm̄.

m i. nō ꝓb. h exceptio efficax nō ē. q̄ in inq̄sitōe ptes procedi li. nō ꝓb. vt. s. vt li. nō ꝓb. q̄m̄ frequent. §. sunt ꝛ alij. si ꝓtūaciter se abstinet. tm̄ citari dz. ꝛ exponenda sunt ibi oīa q̄ ꝫ ipm obiciunt. j. de accu. q̄liter ꝛ qñ. §. dz. ꝛ h intelligit cū aliqs p̄sequit inq̄sitōez. Ez cū er offō tm̄ in q̄

n Cōspiratoꝝ. q̄ ri. ibi ꝓprie ꝓtestari nō pōt. Ber. nullo mō recipiēdi sunt. j. de fimo. per tuas.

o Nec ostensis. ꝛ illud ei nō debuit denegari. immo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

omnia q̄ sibi obic̄iūt̄. & dicta testiū sunt dāda eidē. j. de accu. ḡlit̄ & q̄n. ij. §. dz. & c. olim. §. si vo. & ita tā ex hac cā q̄ ex p̄cedēti tenuit appello. papa tñ retulit se ad illum articulū de ꝓspiratōe. q2 de alijs ei ꝓstitit.

¶ Cōspiratores. q̄. n. malo zelo mouēt̄ ad testimonium admitti nō debent. j. de accu. cuz oporteat. & j. de simo. p tuas. i. & ri. q. i. ꝓspiratōnū. & c. iurationū. & b.

¶ Juramenta sz nō vt q̄ sufficiat b. nisi b fuisset obiectū cozā iudicib. & q̄ abbas p̄bare voluerit. vt dicit̄ a ista. Item nec sufficit q̄ fuerit obiectū & q̄ obtulit se p̄bare. nisi & mō plenē ꝓspiratores. & ita mō cassat̄ nia nisi p̄bet̄ q̄ cā exposita fuit ꝺa. fic. s. de testi. er pte ade. vbi de b. Ex ꝺ. j. ri. pr. inc̄posita. Ex illō solut̄ in. c. er pte. Et ē h ar. q̄ exceptio q̄ ponit̄ ꝺ personā testis obic̄ienda & r ꝓbanda añ sniaz nisi q̄ iudex dicē steterit. vt h sat̄ innuit̄. fic. j. de except. veniēs. vbi de b.

¶ Secuti. fic pz q̄ nō sufficit p̄bare ꝓiuratōem vel falsitatē testis vel instrī nisi plen̄ iudex dicē secuti fuisse dicta falsoz seu ꝓspiratoꝝ testiuz seu instroꝝ. C. si ex fal. instr. falsaz. ar. s. de testi. fic.

¶ Cōstaret. Ex h pz q̄ appellatoes nō reuocant̄ nisi ea q̄ minus legitīe facta sunt. vt. s. de testi. sp. audita. & ē mirabile q̄ sniā tz lata post ap. legitime interpositā. & nisi cā legitima ꝓbabilis opposita fuit. qd ē ꝓ illud. s. de of. deleg. super q̄stionū. in fi. tz ap. ista tz fuisset legitima ꝑma facie. q2 cā sufficiēs erat tñ nō ꝓbauit. q2 debuit ꝓbare oēs testes q̄ ꝺ eū deposuerūt cōspiratores fuisse. vt hic pz. & sic nō apparet q̄ appellatō nō fuit legitima. vñ nō reuocant̄ snia tz ꝓfirmat̄. vt. s. de testi. er pte ade.

¶ Potuerunt. Dic videt̄ q̄ minus ydonei testes admittant̄ in causa inq̄sitōis. sicut in cā ꝓpurgatōis. s. de p̄sump. litteras. & j. de pur. ca. ꝓstitutus. sed hoc ideo ē quia de facto suo agit̄. q2 & seruit tñ sō credit̄. cuz de facto suo interrogat̄. iiij. q. i. §. itē seruū tñ sio. Ex nonne alij de ecc̄la q̄ forte sunt ydonei p̄nt illos repellere cum sint criminosi. nec de hac ꝓuincia criminosos. pt dici q̄ sic. Et

testiam remouerunt correctione membroꝝ dilata: quam tunc non poterant expedire. a qua sententia cum procurator p̄dictus ad nostram audientiam appellauerat proposuit dictam sententiam reprobandam. tū quia iudices lite [m] non contestata in ipo negocio processerunt. tum quia iuramenta conspiratoꝝ [n] contra ipm recipientes depositionib⁹ coram partibus minime publicatis nec [o] ostensis eisdem ad sententiam procedere ꝓsumpserunt. & infra. Quia vero de conspirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides. mandamus quatenus si vobis constiterit q̄ illi conspiratores [p] fuerint. quoꝝ constat a iudicibus iuramenta [q] recepta quod abbas p̄bare voluit cozam eis eoꝝ dicta iudices secuti [r] tantum modo. cum per alios ea probata non essent: sententiam protulerunt. vos irritantes processum eoꝝ in negocio iuxta p̄dictam formam cōsideratis ꝓiuris procedatis. Si vero eos conspiratores fuisse nequiuerit comprobare. vel licet de hoc constaret [s]: appareat tamen illos nihil super his deposuisse pro quibus idem abbas fuit amotus. vel etiam si aliqua super his deposuerint ea tamen per aliorum dicta fuerant sufficienter ostensa: processum ipoꝝ iudicum confirmetis: quia licet aduersus abbatem non debuerint conspiratores admitti iuramenta tamen ipoꝝ de veritate dicenda super statu ipsius domus recipi potuerūt [t] vt per ipoꝝ dicta super aliis fides possit haberi que abbatem minime contingebāt p̄sertim cum tunc probatum non esset eos conspiratoꝝ fuisse. 1 tem. h de castro guarti.

¶ Dum te ab. c. iniuriarū actione conuento: eo q̄ diceres equum tuū non esse minoris p̄cij q̄ capillos ipius: iudices qui super hoc cognoscebant te in. r. soli. condemnassent tu timēs ne ipoꝝ sententia te notaret infamia [u] beneficium restitutionis ad famaz sede apl̄ica implorasti. Nos autem cōsiderantes q̄ nulla fuerit vel minima [x] facta iniuria voluimus [y] te per p̄dictam sentētiam infamia non notari.

1 tem. ¶ Minima. q2 nō oīa talia ꝓbant̄ ꝑ iniuria h̄ñda. vt si repētino aīo b dixit. ij. q. iij. si q̄s iratus. & p̄. di. i. §. diuoꝝ quidē nec lubricum lingue ad pēnā facile trahēdū ē. ff. ad. l. iul̄. maie. fa. mosi. §. nec lubricū. & inconsultus calor calumnie vitio caret. ij. q. iij. §. notandum. Item illud requiritur q̄ fit contra bonos mores. ff. de iureiuran. item apud. §. i. & adḋicitur. & ita h̄ales arg. hic q̄ ꝑ modico nō ꝺat̄ actio iniuriar. sicut nec actio de dolo ꝺat̄ ꝑ modico. ff. de dolo si oleū. in fi. & l. se. & restitutio ꝑ modico nō ꝺat̄. ff. de in integ. resti. scio illud. sz actio furti ꝑ modico ꝺat̄. xiij. q. i. c. vl. & insti. de rer di. §. gallinar.

¶ Volumus. Si isti erant clerici planū est. sed & littera nō videt̄. Bene potuit papa talē infamiā si q̄ fuit remouere. ij. q. iij. §. notandum. in fi. Sed si erant layci. nō videtur q̄ papa potuerit infamiam ꝑ ciuilem iudicem irrogatā remouere. quia quamcūq̄ animas & c. infamiam tamen abolere nō possumus. ij. q. iij. c. hinc colligit̄. Sed dic q̄ subsunt q̄ ad tpalē iurisdictōē ꝺ dño pape. & sic planū est.

Ad pbãdũ innodatus. sic. s. de except. except̃ozꝫ. ad fi. vbi de ꝟb aliud si occulte. qz tũc nec ipe nec alĩ tenebant̃ vitare. qz diuinare nõ poterant. j. vt cc. de. vt nr̃m. vñ cũ cõi opi. liber & absolutus habeat̃ & credat̃ q̃cq̃d interim fac̃. valet. iij. q. vij. §. iij. ꝟ. vꝛ si ꝑ uus. ff. de of. p̃to. barbari⁹. C. de test. l. i. & j. ꝺ iurꝑa. ꝓsultatõibꝫ. & j. de de. et. cele. aplice. b C Per lr̃as. metropolitani a q̃ ꝺo excõicat⁹. & ita est arg. q lr̃is ep̃i credit̃. s. de pba. post cessionẽ. vbi de ꝟb. c C Ex alia iusta cã. puta qz ipa electa sit & esset excõicata. vel si ꝑ simoniã electa fuisset. aut qz inutil⁹ & sufficiẽs essꝫ. j. ꝺ ap. ꝓstitut̃. s. de elec. ꝑ inq̃sitõez. & i. q. i. §. ecce cũ honorꝫ. & s. de eta. & q̃. c. vlti. & s. de of. cust. c. i. vel qz nõ fuit seruata forma. s. de elec. qz ꝑt̃. & c. cũ post petitã. vel qz nõ fuisset seruat⁹ ordo iuris. qz nõ fuisset lis ꝓm̃. s. vt li. nõ ꝓtest. c. ij. qꝺ melius vꝺ vt ꝑ ꝟb nõ ꝓiudicet̃ ꝑncipali negocio. ſꝫ tãtũ ꝓcessus cassetur. s. de elec. dudũ. ij.

d C Cassata. i. cassa & irrita nũciata. & sic pz q retractatur sn̄ia si ꝺe tegat impedimẽtũ post sn̄iaꝫ. ar. viij. di. veritate. xxix. q. ij. si q̃s ingenuus. Et ẽ ꝟb ꝺ illa iura. ij. q. v ij. §. tria. ꝟ. vꝛ. cũ alĩs ꝓor. suis ibi positis. s. in prima notula. i. q. i. si q̃s a simoniacis. Sed aliud inc̃ueniẽs vt. qz retractat̃ sn̄ia q̃ ad alios iudices q̃ legittimã ꝑsonã habebãt. sic. s. de of. ꝺeleg. cũ sup. Ideo retractat̃ sententia. qz impedimẽtũ erat notoriũ ꝑ sn̄iaꝫ publice latã vñ nulla in eũ potuit cadere iurisdictio. & ita cũ sibi & alĩs cõiter cã ꝓmissa fuisset duo sine ipo iurisdictõꝫ nõ poterãt exercere. vñ ꝓpt̃ ꝓnexitatẽ ꝛuocatio fit q̃ ad oẽs qz nõ potuit tenere sn̄ia q̃ ad q̃sdã & nõ q̃ ad alĩ cuꝫ illi ꝑ se nõ habuissent iurisdictõꝫ. si. ff. de arbi. pedius. in fi. Ar. ꝺ. ff. q cũ fal. tu. l. i. §. i. & s. de elec. cũ vinton̄. Itẽ ar. ꝟb q vtile ꝑ inutile vitiat̃. s. de of. ꝺele. cũ sup. & c. sup q̃stionũ. §. si ꝟo. vbi de hoc.

e C Item cogñscat̃. & sic pz q ꝟb sn̄ia siue ꝓcessus cassetur. actio tñ salua remanet. vñ item cogñscet̃ ex integro de cã qz ꝑ nõ iudicato habet̃. si. C. quõ & qñ iuder. si vt ꝓpoꝭ Hec exceptio excõicatõis in q̃libet ꝓte litis p̃ oppon. etiam si fuerit omissa scienter. s. de excep. exceptõꝫ. Ber.

O Dãuis. res int̃ alios. Hec regula. res int̃ alios acta alĩs nõ nocet. habet̃. C. res int̃ alios ac. l. i. & in ipa rubrica. s. de fi. instru. int̃ dilectos. & s. e. cũ sup. & C. q̃ res iudi. nõ no. l. i. & ij. Hec regula fallit in multis casibꝫ. s. cũ cãe sunt ꝓnere. lxxvi. di. tanta daniel. & iij. q. vi. Ibi q̃ppe. & j. de accu. ad petitõez. j. de purg. ca. c. pe. in his. n. res int̃ alios acta alĩs nocet. Itẽ in cã libertatis. ff. de sta. hꝺ. ingenuũ. Itẽ in cã filiatõis. ff. de libe. ag. l. i. in fi. & l. ij. & iij. in ꝑn. Itẽ res int̃ alios acta alĩs ꝑ

Ad pbãdum q ꝑcurator dominic: & itra. Clos autẽ interim agnoscatis de cõfirmationis sententia que lata est a iudicibꝫ de legatis de electione custodis vt eam sicut de iure fuerit facie dum ꝓfirmare vel infirmare curetis. ita vt si ꝑ eo q̃ vnus ex delegatis iudicibus q̃ eandem sententiam ꝓtulerũt excommunicationis vinculo esset publice innodatus a quando sententia lata fuit si cut per metropolitani litteras b perhibetur. aut ex̄ alia iusta causa eandem sententiam constiterit infirmandam ipa cassata c de ipius electõne custodis itez cognoscatis. 6 rego. nonus. Cãuis regularit̃ alĩs non noceat res inter alios iudicata⁽ᶠ⁾ ei tñ q̃ cũ sibi ꝓmuꝫ de ea re actio vel defensio cõpetebat sustinuit sequentem agere ac illi etiaꝫ qui passus ẽ eum a quo cã habuit experiri ẽ ꝓiudicium generatum

Idem

Quoꝺ iudicibꝫ: vt accipimus diuꝛsas sententias s ꝑferẽtibꝫ si ex iuꝛisdictõe ordinaria ꝓcesserunt tenet ꝓ reo non ꝓ actoꝛe sententia: nisi in causa fauoꝛabili. puta matrimonio libertate vote seu testamẽto ꝓ ipo fuerit ꝓmulgata. C Si vero ex legata b potestate vtraq̃ pendet sententia ex arbitrio delegantis.

C Quod si ex compꝛomisso neutra debet habere vigoꝛem si emptoꝛ patiat̃ venditoꝛem experiri de ꝓprietate rei vendite a quo causam habet. vel emphiteota ꝓprietarium. & hec ꝓbantur de re iudi. l. sepe. vnde sumpta ẽ hec decre. & in eadem. l. vbi dicit si creditoꝛ velet esse si debitoꝛ ꝑm litteram pisanam ponitur hic exemplum de debitoꝛe & creditoꝛe. & ꝑm hoc non ꝺicũt. ll. ille. ff. de pig. si superatus. & C. e. ti. pꝛeses. illi legi sepe. ꝑm aliam literam signantur ꝑ contrario. sed. ll. ille intelliguntur quando debitoꝛ superatus est ignoꝛante creditoꝛe. sic & ista regula est intelligenda res inter alios acta non nocet alĩs. exemplum habes quando non nocet in ꝓnicio illius. l. sepe. quando nocet alĩs habes in. e. l. & hic q̃ꝫ etiam ꝓdest. vt patet. s. sed verbum istud experiri quo ad exempla de vꝛoꝛe & socero & venditoꝛe ponit̃ impꝛopꝛie. s. ꝓ defendere. sic ponitur. s. de iudi. c. i. quia illius non datur rei vendicatio. C. de rei ven. vte ancillam. hoc ꝑm eos qui dicunt. q vꝛoꝛ constante matrimonio non est domina rei totalis. vnde non competit ei rei vendicatio. vt in. l. p̃. de te. & q̃ experiri ponatur ꝓ defendere. potest colligi per. l. p̃. sepe. ꝟ. cui autem cõ. sic ergo econuerso defendere ponitur ꝓ agere. C. de testi. l. i. & ff. de alie. mu. iudi. cau. fact. l. pe. vel potest poni ꝓprie. quia si agere non poterant. tamẽ ꝓeiudicat mihi sententia lata contra eos. quia potui ꝓhibere quo minus agant. & quia ex voluntate mea iudicatum videtur de iure quod habui ex ꝑsona agentis. sed in ꝑsona debitoꝛis & creditoꝛis verbum experiri ponitur ꝓprie & impꝛie. cum vni rei vendicatio & alteri hypothecaria competat. arg. q res iudicata alĩs non noceat. habes. s. de testi. veniens. ij.

O Dolo ꝓferentibus. hoc intellige cũ oẽs sunt ꝑsentes. alꝫs vno abñte alius sn̄iaꝫ ferre nõ posꝫ

imonialla est si fer af.s.de of.ord.cām matrimoniū.r.ij.q.vi.§.diffinitiua.¶.item si plēs.distinctō illa que valet i §.diffinitiua.sup ¶.item si plēs.r in ter.pdca cām mrimoniū.ponit rota in ter.pñti. Si ḡ plures sunt iudices sive sint ordinarij sive delegati sive arbitri r omēs pientes sunt tenet sententia maioris partis lxv.di.c.i.r.ij.et.ff de re iudic.duo ex tribus.r.ff.de arbi.si in tres.r.l.se.et.l. diem.§.si plures. Fallit in casu vbi non valet sīnia maioris pt̄.e.de sent. pator alis.i.mīno. Item fallit in cā criminali epi fm q̄s dam.q̄ si valz ibi sīnia nisi oēs pcor dent.vi.q.iij.c.i.r si q̄s epūs criminalit̄ Cum ¶o iudices equali numero discordāt in sīnia puta vnus ex vna pte r alius ex alia l duo ex vna r duo ex alia locum hēt dict.pñs. si ḡ sunt ordinarij r predicto mō discordāt tenz sīnia p reo vt hic dicit.q̄ pmptior sunt iura ad absoluendum q̄m ad ꝯdemnanduz. e.de pba.ex litt̄is r.s.de fi.instru.in ter dilectos.r.ff.de ac.r ob.hadrianus. nisi in q̄tuor casibz hic ꝓtēt̄ Primo fauore mrimonij vt.xxxij.q.i. fidēs accepit.r.j.de resp. impu.ꝓnebat.de libertate aūt hēs in p.ter.ex līis.circa fi.ff.de reiud.inter pares.de testamēto hēs.ff.de inof.testa.li ps iudicātium. Alius casus de vote inducit fauōe votis vt hic dicit.q̄ mlieribz multū fauoris delet in vtribz suis.j.de w.post diuort.resti.nup.j.de pig.ex līis.r sic isti quatuor casus ꝓpter fauorem excipiunt

b ¶ Et delegata.in delegata iurisditōe sec⁹ q̄m in ordinaria.q̄ vtraq; pendet a supiore.vt.ff.de re iud.duo iudices in ꝓmisso ¶o nostra vz.vt.ff.de arbi.diem.§.si plures. Sed que est rō diuersitat̄ quare sīnia ordinarior teneat r non delegator sed pendet a supiore r sīnia arbitrorum nulla. Dicas q̄ in ordinaria iurisditōne ñ est supior ad quē recurrat̄ nisi lex mortua.r ideo lex voluit sine alio remedio q̄ tal sīnia teneret p reo in fauorem ipsius. In delegat̄ potest hēri recursus ad delegātē vt ipe appler quaz videat com pbādā r iō remanet in pendēti in sīnia arbitror non est quis superior nec hz iurisditōz a lege.r ideo nulla est

d ¶ Clecti filij grauē ꝓpter quā dēret deponi archiepūs q̄ nō detulit appell'oi.ij.q.vi.de cleto

b ¶ Post appell'onē.que si ltīma fuit sīnia suspensionis vel interdicti postea lata non tenuit.j.de sent. ex.per tuas.

c ¶ Siquidē.i.si canonici appellāt añ ꝓditōem ex tātē suspensa enter cōicatō.j.e.ꝓterea.

d ¶ Per idoneas.hoc solum sufficeret sine fama loci p

De appellatōibz recusatōibz r relatōibz Alexā.iij. exoñ.r epo decano lund.

Dilecti.f.prior.r clerici de gisebergen. grauem" querimoniam trāmiserūt q̄ eboracen̄.archiepūs a postolice sedis legatus eundē priorem posi[b] appellationem iuspendit suas ecclesias interdixit.r canonicos si eidez[c] tanq̄ priori obedirent excōicatos denūciauit r infra Super quibus si veritate per" idoneas psonas r famam* loci solicite inquisita inuenerit ecclesiarū concessiones factas[d] nisi prior et canonici maliciose ,dilulerint[e] eas q̄tum ad se pertinet ordinare in irritum reuocet eisdem l dez archiepūs epo remen̄.

Inter cetera r infra. Super eo q̄ abbas sci apolinarij i claustro a te appellatiōez[b] int̄posuit generalē sup oi cā que aduersus eū aliq̄ tempore possz moueri: ipm enim re darguimus nec hmōi appellationē duximus admittendam l dem abbati sancti petri

Ad nrām.r itra. Quia vero remediū ap.nō iō est inuentuz vt alicui a religiōis r ordīs obstātia exorbitāti: debeat in sua[f] neḡcia patrocinium exhibere. mandamus qua.si quādo q̄libz subditor tuor ad remedium appellatōnis conuolauerit. si iō minus*euz iuxta tenorē mandati quod in predicta regula continetur: et institutionem ordinis corrigas r castiges

l dem nozuicen̄.epo

Personas ecclesiaruz: infra. Si quis ad nrāz audientiam appellauerit: et appellationi[f] sue prolixum terminuz p̄fixerit tu[m] eidem abbati sancti petri

Ad nrām.in sua neḡcia. appell'o em̄ ñ est inuēta vt sit iniqtat̄ vinck'm sed oppressor[g] leuamē.j.eo. cū spāli.§.porro.r.ff.de mio.pfe.ꝓtorio.vt sic iuramētū ñ est iniqtat̄ vinck'm.s.de iureiur.q̄sto.r.xxij.q.iij.inter cetera. Item no.q̄ vtēdū est aliquo ad cū vsū ad quē illud fuit institutū.xxij.q.ij.is āt.r.xlv.di.lz.ij.r.s.de trāsla.inter corpalia.r.j.eo.suggestū.in fi.

k ¶ Minus.a correctōe em̄ non appellat̄.j.e. reprehensibilis.r.c.cum spāli.in fi.r.s.de off.or.lz.nisi excedat modum in corrigendo.j.e.de priore.r.s.de of.dele. super questionum.§.nos autem.sicut appellat̄ ab executore.cum modum excedit.s.de iud.q̄ ad ꝓsultatiōem.in fi.a q̄ als appellari non potest.j.e.nouit.r.ij.q.vi.§.sunt quoruz.¶. ab executore.r iō nō admittit appellatō a correctōne. q̄ fit ad penitentiam r extra formam iudicij.argu.xxv.ij.q.i.si ḡmo.xlv.di.cum beatus.nec admittitur recusatō. et hoc locum habent in omnibz regularibz.vt in ꝓsti.cū speciali.in fi.

Per onas.p̄fixerit.r sic appellās p̄t sibi statuē terminū ad appell'onē p̄sequendā iudex eodē mō.j.e. oblate.r.j.c.px.r.c.ad hoc.r.c.quenit.i.

m ¶ Cui ei dic̄.hic statuit dies ad p̄tādū se iudici.j.c.

f ¶ Fcās.post appellatiōez pmissa a priore

g ¶ Distulerit.vltra sex mēses si eis clapsis cōcessiones facte fuissent valerent.q̄ ptās ad archiepm est trāslata.j.de ꝓcess.pre. r ec.nulla.r ita p negligētiam pdit quis ius suum sic j.de iurepat.qm̄.r c.cum ꝓpter diuō diuis.r ꝓpter culpās.de elec.cū in cunctis.r.c. cū vinto nicē.r.c.q̄ ꝓpter

Inter cetera. appellatiōez Generaliter appellatō ñ valet.vt hic p̄z.nec ēt ſpecialis nisi cā ꝓbabilis fit exposita.q̄ñ admissa tz appellatō.j.e.vt dōbitū Arg.ō.j.e.ꝓsuluit ij.vbi appell'ogna lis vz.Sol'.ibi.Et est ar.q̄ non valet in genere valz ſpecie.ff.de pact.ſi vnus.§.pacta.r.§ illud.r est ar.quod non licet in genere licet in ſpecie.ff.cō munia pdi.in tradēdis.ff.si q̄s cau.ſz r si q̄s.§.q̄ſitū.ar.ō s.de of.or.si sacerdos.r.j.de p̄b.relatū. Item a futuro grauamie ñ est appellādū vt hic p̄z nisi a grauamine ꝓminato vel illato.j.e.cum cessante.nisi apparuerit alia indicia vt.j.e.ꝓsuluit

se.qñ ꝙ statuit ad iter arripiẽdũ.j.c.puenit.ff.r.s.c.pxi. cũ cã.qñ ꝙ statuit terminus a lege ãnus vel a iusta cã bienniũ.j.e.c.pr. ¶ terminũ ꝓo statutum a pte vel a iudice neutra ps pt puenire.j.e.sepe.r.c.oblate. terminũ a lege pt vtraq; ps puenire.dũ tñ appellat⁹ uolose ñ pneiat appellãtẽ vt.j.eo.oblate.r de termino dato a lege pt itelligi.j.e.ex insinuatõne.vt dixit ioã. qõ non est rx vt ibi ꝺz

a ¶ Extũc.i. p' tẽpus minum elapsuz r pcedere pt ac si peremptorie vocat⁹ non venisset.j.e.sepe.r.j.eo.ꝓsuluit. nos.in fi.b.

¶ Dz sit romana. invulgetur. ff.q.vi. ei q̃ appellat.r.ff.de tẽp.ap. auc.ei q̃ appellat.r si iusta cã intervenerit bienniũ idulgef vt ibi ꝺz.als ñ vareꝯ.j.e. ꝓstitut⁹ imo r triennium datur.j.e.ex rõne.

c ¶ Distãtiã.oia ista sunt ꝓsideranda ad moderãdũ tps.s.locoꝝ distãtia.l.xiij.di.cũ longe.r.xiiij.q.ij. vbi cunq; r q̃litas psonaꝝ r negocij.ff de dã.infe.q̃ vna. §.vl.r.l.se.r.l.si finita.§.iij.r.ff.ꝺ iudi.l.nonnunq̃.r.ff.de re iudi.l.ij.

d ¶ Recisi⁹ tps.ar.q̃ iudex pt abbreuiare inducias datas a lege.sic.ff.de re iuꝺ.l.ij.r.j.e.oblate.r.s.e.ti.pxio.q̃ ad ꝓsultatõem.ar.ꝺ q̃ ñ possit.xxviij.di.de his.r.ff.de re iuꝺ.l.iij.§.si q̃s ꝓdenatus.r.iij.q.iij.de iudicijs.imo ãbitrio iudicis ista videnꝺ ꝓmitti.ar.v.q.ij.si egrotãs.ij.q. ij.si epe.ff.de iudi.nõnunq̃.Sꝺo.inducie quedam a lege vel canõe fuãde sunt nisi iusta cã iteruenerit q̃re sint abbreuiãde r tũc ꝓmittit arbitrio iudicis vt hic r.ff.de ꝛ. obl.ꝓtinuus.§.ij.r hoc magis pt ofiõ iudicis discerni q̃ aliqua locutõe exprimi.ff.de sol.ratũ.r.ff.de rẽ ra.ha.quo ei §.iulianus.r.j.de vona.aplice.r ita ex cã hoc faciẽdum e. e.ti.pr.q̃ ad ꝓsultatõem.r.ff.de re iuꝺ.l.ij.r.e.de dila.c.i quedaz in inducie sunt statute in iure que diminui siue mutari ñ pñt nec augeri vt est tps.x.diez datũ ad appellandũ. Vte ẽt tps infra qõ peti ꝺz in integz restõ r etiaz terminari.s.quattuoz annoꝝ vt.ij.q.vi.anterioꝝ.r.ff.de temp.in inte.re.l.vl.de hac materia ꝺcm est.e.de dilat.p terea. Sed nũquid est istud ita itelligẽdũ simpliꝛ vt iudex possit diminuere de anno appell'onis vt appellãs teneat cãm appell'onis finire infra minus tps anno vel bienio Quidã dicũt q̃ bñ pt iudex imponere hãc necessitatem appellãti vt ipse ꝺeat finire cãm appell'onis q̃ tũ est in se sed si remaneret p iudicẽ vel aliã iustã cãm ñ est iputandum.j.e.ex insinuatõne.r.ij.q.vi.anterioꝝ.§.ad hoc. r sic intelligũt qõ dicit.nisi iudex forte recusꝰ tps fuerit moratus infra qõ finiat cãm suaz. Verius dicas q̃ iudex non potest istud tps abbreuiare q̃tũ ad hoc vt appellãs teneat cãm finire infra tps statutu a iudice.imo annũ integz hẽbit vel bienniũ ex iusta cã ad finiẽdum cãm.q̃ exemplo rata manebit sniа vt hic dicit.r.ff.de tem. ap.l.vlẽ. sed p tãto dicitur iudex posse recusꝰ tps moderari.q̃a iudex potest cõpellere appellantez si tue terminũ statuere illi vt se repsẽtet iudici termio illo coram superiore ad quẽ appellaut vel iterampiat ad p. sequendũ appellationẽ cozã illo ad quẽ appellaut.q̃ si non fecerit si iusta est sniа pt illaz mãdare executõi qz statum tenz ac si appellatũ nõ fuisset.sed si appellauerit ante sniam postea tũc pcedat in cã.quia termi⁹ talis tũc obtinet vicem pemptoꝛij.j. eo.sepe.r.s.ti.pr. cum cã.r.s.c.pr. r q̃tũ ad hoc iudex potest iudex recusatus tps moderari. Si vero nihil tẽminuz statuit appellãti tũc hz ãnũ a lege.r iudex tũc p totum annuz ñ potest procedere ad exequẽdum sentẽtia. Si post sententiam appellauerit r a causa sua cessauisse videtur.nec amplius super eodem negocio audietur appellans. Si vero a grauamine r ante litis ingressum fuerit appellatuz h; mõi audietur appellãs:qm̃ sacri canones et extra iudicium passim appellare permittunt. nec soleut huiusmodi dici appellatões sed prouocatões ad causam Si autem ante sententiã qs appellauerit:cogitur illi stare iudicio ad quem noscit appellasse. Preterea si raptoz sit vel violentus detentoz alienе rei qui appellat. huiusmodi appellatio facta in iudicõ apud ecclesiasticas personas solet audiri nisi forte mãifestꝰ raptoz vel foemicatoz existat si cui ille quem absentem r ire quisitum apostolus excõmunicauit

Idem eidem.

¶ Hec si ipsa cã quis

adcām ꝛ talib⁹ appellatōib⁹ est referēdum.j.c.bone.ꝛ tales appellatōes faciūt dici frequnter inter se ꝛ in electōnibus ꝛ p aliis negocijs ecclesie.s.de elec.consideraturus.c.bone.ꝛ.c.auditis.ꝛ.j.de hijs que fiunt ma.p.ca.c.i.

l Cām sniam.post litis ingressum vt differat a pcedē.x.

h Cogit.ij non videtur q fit ꝓpellendus.C.de ap.eos.in fi.vbi dr q nemo ꝓpellit ꝑ pequi appellatōnem imo potest pnitere.ij.q.vi.ꝯ.si qs libellos.sed dr compelli alternatiue. j.e.cōsulunt.j.e.c. sepe

l Auditi.j.e.puenit

m Manifestꝰ. id est notoriꝰ.j.e. puenit.ad nos.in notorijs eīm nō admittit appellatio. vt ibi

n Irrequisitum ar.q in notorijs nō est aliqs vocādus in ius.ar.ij.q.i.de manifesta.ri.q.i. statuimus.arg.ff. xij.q.ij.indigne.ꝛ nemo est excōicādus nisi hūa admonitōe p̄missa. j.de sent.ex.sacro. dicq non fuit rocitus p eōm pemptorū ad iudicium.ad monuit nō eū ad pniam.ꝛ qz cūm notoriū erat nō vocauit eū.qz nec expediebat ex quo nolebat se cōgere vel irrequisitū illa vice vel requisiuit eum p apollinē discipulū suum.

Hoc suspectū.j.eo.ꝓposuit.Sed videt q nō posit eum vitare tāq̄ suspectū. qz nō pt hoc ptēdere quasi hēat eum offensum.ff.apud cuj⁹ a quo appl.l.vna.fm leges non recusant iudices ita distincte nō si aliquod crimē notorie interim ꝛ manifeste ꝓmittat nō potent ipm vitare.j.e.ꝓposuit.ꝛ.c.ꝑterea.i.cum sit eiꝰ ordinarius.Sed qd fiet tunc de cauſ illis sup quib⁹ queniūt pnde me appellone.cōps tunc delegabit causam alij. sicut fit cum alis tanq̄ suspectus recusat.xi.q.i.queniūt.ꝛ j.e.cum speciali.ꝛ.e.de fo.competen.si quis contra clericum.ler.

Si duob⁹ ad nrāz.qō fieri pt omisso quolibz medio.ij.q.vij.metropolitanū.ar.secus fm leges.ff de ap.impatores.

q Del sui iudicis.hoc pt intelligi dupliciter vt litigarēt coram archidiacono,ꝛ alt ad suum iudicē.i.eōm alter ad papā vel corā epo.ꝛ alter appellauerit ad archiepm q̄ sui⁹ iudex est p ap.ꝛ alter ad papā qui oim est iudex ordinarius j.de sentēn.excommu.per tuas.ꝛ.e.de of.le.c.i.

r Tenebit.Sed videt q non teneat.qz lata est post appellatōnem vnde non tenet.j.de sen.excom.p tuas.ꝛ iā non erat suus iudex.vñ non potest illum excommunicare.q.ij.c.i.Item quia vocabat ad maius tribunal.ff. de re iud.ꝯ pupillum.ꝯ.i.So.hic tenet sniaꝓter ꝓtumaciā appellauerit.et pendente appellatōe aliquod crimen committat.vel prius cōmisisse dicatur vel modo,etiam accuset aut queniatur de alia re super qua nō sit appellatum.et illam ꝓferri contingat ad audiētiaz iudicis a quo in alio negocio appellauit eum potest si voluerit tanq̄ suspectum⁹ vitare: alioquin debebit eius stare iudicio maxime si suus ordinarius iudex existat Idem.

Si duobus coram suo iudice litigātib⁹ alt ad nostram alt ad sui iudicis audiētiā sup eodem negocio appellauit.ꝛ ille qui ad suū iudicē appellauit ad diem ap.veniens se ad eum appellasse proponit:eo tacito q aduersarius eius ad audientiaz ro: pon.appellarat si legittime citatus nec venit nec responsalem misit.aut etiam alias parere contēnit.tenebit excommunicatōnis sēa in eum pro

qz debuit ire ꝛ allegare priuilegiū suum.j.eo.cum'pati.ꝛ ff.de iud.si quis ex aliena.ex q̄cunq̄ ei cā qs vocet ne det ad ptorē.ff.si qs in ius vo.l.q.

s Nisi cognouerit.ergo si notum illi erat q non esset de sua iurisditōe non tenet sīa.ꝛ ille non tenebat venīe exquo sciebat iudē posse scire.ar.ff si quis in ius vo.l ij.quia qui fatt certiorari non debuit ff.de ac.emp.ꝛ vē. l.i.in fi.ꝛ.s.d elec. cum inter veriter fas

t Mē tpaliter s.de iureiu.veniēs ꝛ.s.de fi.instru. cū ioannes

contumacia ꝓmulgata. nisi⁹ iudex cognouerit eum ad audiētiaz ro.pon.appellasse. De hijs q̄ quod queris si a cumulu dice ante iudicium vel post ad nostram audientiam fuit appellatum.an huiusmodi appellatio teneat. tenet quidez in hijs qui sunt nostre temporali iurisditōi subiecti.in aliis vero ꝛ si de consuetudine ecclesie teneat secundum iuris rigorem credimus⁹ nō tenere. Idē plebano ꝛ clericis.s.nazarij de albiga

Ex ratōne ꝛ infra. Verū si appellatiōem biēnio elapso interposi tam a sententia contra vos prolata prosecuti non estis. dum modo prosecutionem ipsius per impotentiam vos constiterit omisisse:nolumus q iusticie vestre debeat preiudicium generari

Idem vigorienſi epiſcopo.

v Credimus ꝛ ita p̄ q̄ iurisditio ꝑalis non ptinet ad eccīam. nec de ea se dr intromittere in p̄iudiciū secularis iudicis.s de iud.nouit.i pn. ꝛ.j.q̄ fil'.sunt le. lator.ꝛ.j.de p̄uil'.c. ij.nisi cū vacat impiū.s.de fo.ꝓpē.ls.i.tūc em ꝓpter defectum iudicis secularis bñ appellabit ad papā.ar.xxiij.q. v.admittatores.ꝛ.s.de fo.ꝓpe.ex tenore.b.

Ex rōne impotētiam.hoc impotētia p̄bz mōis pt intelligi vt p̄ p̄priam impotētiam.qz fuerit impediti iusta de cā.vel p iudicem stetit.vnde nō imputatur.ij.q.vi.anteriorꝯ.ꝯ.ad hoc.ꝛ.ꝯ.biduum.ꝛ.ꝯ.si forte.ꝛ.j.e.ex insinuatōne.idem esset etiam si medio tpe arbitros elegerunt partes.C.de tem.appel.aucten.si tamē ꝛ in his casibus seruatur appellans illesus ab ipso iure. nec currit tempus nec indiget restitutōne.Si vero dolo alicuius p̄uati circumuentus appellat ꝛ appellatōem non fuit p̄secutus.tunc currunt tempora appellationis sed habet recursum contra dolosum ad interesse.ff.de dolo arbitrio.ꝯ.dolo cuius.q̄ si soluendo non fuit. restituitur appellans ad p̄secutōnem appellatōnis.ff.de eo per quem factum erit.l.ex hoc dicto.ff.de dolo ꝛ eleganter.ꝯ. si dolo.Dicunt tamen quidam q isti aduti fuerunt beneficio restitutōnis.quia illud biennium cuilibet currit etiam impedito agere si non poterit habere copiam iudicis.vel quia noluit ꝓcedere vel qz non potuit facere q̄ cōpellere iudex.C.de temp.ap.l.vlt.ꝯ.vi.sed hoc ex lra nō colligit vt hic.ꝛ hic non stetit per negligentiam iudicis.ſz ex ꝓpria impotentia vnde non habet hic locum lex illa. C.de tempo.appel.l.vltima.ꝛ ita nota hic illud generale q si per me non stat mihi nō imputat.ꝛ isto iure isti fuā tuitionis

Eminim°. post citatiõz vel ēt post sciam añ citatõem. j. e. suggestum.

b Añ citatõem. vel añ sciam lr̃ās impetrat ꝑ eũ. j. e. suggestũ. ⁊ c. ad hoc. sed hodie ista ñ hñt locũ qz ñ ꝓdest allegare qđ ꝓmisit nũciũ añ ēt si dixerit se sup hoc lr̃as hꝫ q̃ non sint iudici pñtate j. e. vt debitus. ⁊ ñ q. vi. §. eius q̃. Sz q̃d si ñ misit nũcium sz in ꝓpria ꝑsona iuit nũquid ꝓcedet ꝑ eũ si ꝓcuratur coram ordinario vel delegato super eo ꝓ quo iuit. Credo qđ si nõ fit q̃ defendat euz cũ debuerit dimisisse ꝓcuratorẽ ꝓcedetur ꝑ eũ ñ obstãte qđ iuerit ꝓter hoc qz ⁊ si iã cũ lr̃is reuersus eēt ñ ꝓdesset tã q̃ ab aduersario iã ꝑuentus. j. e. cũ debit°. ⁊. s. de fo. cõpe. c. pe. Alr. ꝑ. j. e. dilecti. i. ⁊ c. vt nr̃m. qz plus ē facto appellare q̃ ꝑ volo vt ibi. hꝫ ibi ãte iter atreptũ litigabãt. vnde iter ibi hꝫ quasi ꝓ appellatõe. sz hic iuit ad curiã nulla cã mota vel ꝓminata ꝓ lr̃is impetrandis. vñ si aduersarius eũ ꝑuenerit sibi imputz qui debuit esse diligẽs ⁊ ipm ꝑuenisse. C. dixit qđ non dz ꝓcedi ꝑ ipm nisi iuerit fraude vel dolo tũc em ꝓpter dolum suum ñ expectabit

Eminim°. ⁊ infra. Cetez cũ aliquã cãm ꝑtingat tibi ap. re. cõmitti. ⁊ adhũc sa ps p° citatiõez[a] iter arripũit ad se. ap. remedi non minus poteris in negocio fm iuris formã ꝓcedere. qđ si añ[b] citatõz iter arripũit: non ē aliquatenus ꝓcedendum.

Idem.

Per eo quod solicitudo tua q̃siuit prudẽtie tue duximus rñdendũ qđ si de aliqua exceptõe qõ oriatur. ⁊ exinde appellatõz[c] fieri ꝑtingat. eidem exceptõi erit merito. suspendẽdum. ⁊ si prãcipalis[d] cã sine illa[e] termiari[f] non potit ei nihilominus suꝑ sedeat. Si aũt aduersa ps de falsi suggestione[g] in ap. prozupit non est snia supꝫ hoc differenda

Idez.

De appellatiõibꝫ ꝓ cauꝭ minimis[b] interpositis volumus tenere qđ eis ꝓ quacũq; leui cã fiant ñ minus est q̃ ꝓ maioribꝫ fierẽt de ferẽdum

Idem

Per eo. et infra. Sacrican ones ante ⁊ p° litis cõte.[i] ⁊ in platõne sententie ⁊ post singulis facultatem tribuunt appellãdi. leges autẽ seculares ap. nisi in casibus[k] añ snïam non admittũt. In cauꝭ quoq; eccliasticis vbi app. remedium tollitur sicut aꝑ. [l]ita recusatõi non est aliquatenus deferẽdum. Si autem infra certum tempus lis decidẽda cõmittiꝭ: extũc ꝛmius incipit currere cum iudices contigerit lr̃as recepisse[m]

Idem

Peruenit ad nos. qđ cuz clerici se conq̃rant ab aliquibꝫ se vulneratos vel alꝫ esse lesos: qui impetunt[n] ap. se. appellant. ⁊ infra. Ftue mandamus quatenus si eoꝝ excessus publicus non sit ⁊ notozius eos ec. censu. compellas.[o] vt infra conuenies tẽpus ap. inꝭpositam ꝓsequantur. Si vero publicus est. et nolebat sed allegabat trñ. ⁊ ideo non valet appellatõ. hꝛe dicas qđ hꝛc exceptõ de falsi ẽt suggestione non est admittenda post li. conte. cum sit dilatoria. ⁊ sic lis erat contes. quia sola snïa erat ferenda. vnde non debet differri snïa ꝓpter talem appellatõem que ab initio fuerat ꝓponenda. de re iud. inẽmonasterium. si. C. ð fal. l. q̃. ⁊ C. de le. si in fraudẽ. vbi nõ differẽ[r] executõ ꝓpter suggestiõez falsi. b.

De appellatiõibꝫ. minimis. minima cã ꝑ dicit dux aureoꝝ. qđ ea non dat facto debito vt. ff. de dolo. fi. leum. in fi. ⁊ l. se. ẽt. ⁊ aureoruz. ff. si cui plus q̃ ꝑ. l. fal. l. q̃. §. q̃uis. vel l. solidoꝝ. C. ð ẽxe. ci. l. i. vel illa dz minima que ad sup̃tus iudiciales nõ sufficit. q̃. q. vi. anteriox. §. illð enã. ⁊ ita ꝓ q̃libet cã appellat. qz ita ñ ꝑt q̃s grauari in puo fiẽ in magno q̃ntas cãe ñ fac. q̃re introducta sit appellatio. sz miqu ũ grauamẽ. s. e ad n r̃ãz. ⁊ j. e. cũ spãli. §. porro. sic ẽt in mima re furtũ ꝑmittit. xxiq̃. q. vi. c. vl. qz ñ furtũ. sed furãt affectus ꝑsideraf vt ibi dz.

Hoc eo liti ꝑt. de appellatõe que fit añ snïam itelligẽ fm illã dc. j. e. vt debitus. post snïam ꝙ idiferent appellat nlla cã exꝑssa sz sufficiẽ dicẽ ab inqua snïa appello. q̃. q. vi. §. forma. q̃.

k In casibꝫ. vt. q̃. q. vi. §. añ snïam

l Sicut appell'oni. sicut appell'o cã ꝓbabili ñ exꝑssa ñ admittit. j. e. vt debitus. sic nec recusatõ admittit causa recusatõnis ꝓbabili non exꝑssa. j. e. cum spãli. ⁊ melꝰ j. e. nouit

m Accepisse. die receptõis non nũerata. ff. si qs caut. l. i. ff. de requir. reis. l. annus. ⁊ iiq̃. q. v. q̃squis. sic dies in quo excommũicatõis exceptõ ꝓponit que infra octo dies ꝓbari debet non computat in illis octo diebꝫ. s. de eri cep. pia consideratõne. que est in no. iiq̃. c. frequẽs. ð rest. spo. ar. contra. ff. de ꝛbo. ob. continuus actus. ⁊ l. i. §. qui ꝑsens.

Peruenit. ꝓpellas alternatiue. s. vt vel ꝓsequatur ap. in termio ꝓstituto a iudice vel eo elapso cozã eo rñdeat. sic. j. c. pr. ⁊ j. e. ad hoc. q̃. ⁊ sic itelligẽs. e. cũ fit romana. ꝛ. si ꝛo añ. alꝫ nemo ꝑt ꝓpelli ꝓsequi ap. vt. C. eo. ti. eos. in fine.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Notoriꝰ.s.e.cū sit romana.r.j.c.pr.r hēs ex hac de cre.ar.q excōicatus appellare pt.iq.q.ix.reuera.r.s.de ex cep.cum inter

b ¶ Donec passis.in hoc cāu cum iniuria est manifesta primo dz lat tracere qs absoluat.j.de ✠lo.si.ex pte.i.fi.j.d ient.er.parochia nos

¶ Onsulu it.non ē a liqtenus. sic.s.e.c.prio.r.c. cum sit romana.i fine.

d ¶ Notoria.no toriū dr mb mo dis.j.de cohā.cleř. c.vi.vbi de hoc

e ¶ Loge.lub alē nātōe.vt vel.pleq tur appellone in termio statuto vl coelapso relp pōde at coram eo vt.s. c.pri.r.c.cū sit ro mana.r.j.e.sepe.r c.ad hoc.q.

¶ Oggestū in vocem appellois Ar. hic.q aliquis possit appellare in ebdomna iudicis, ar.s.de ali.mu.iu. cā.c.i.q exquo qs sat appellādū ē.q. q.vi.biduuz.r.l. quōr qñ inder ab eo.r.ff.qñ ap. fit.l i.§.si aduersus.vñ videř q si epūs me us vellet me excō municare r absēs appellē.si ferat sē tentiā non tenet. tñ in hoc casu tenz q ignorat me ap pellasse.r tō ñ pu nit per capla.q.q. vi.ut crēo.r.xxiij q.q. tō illicita.lau. test hic ar.q talis appellō valet. dūmodo ñ fiat mali ciose.sed hodie nō vz appellō talis.j. eo.vt debitus.r.c. cū spāli.

s ¶ Si qs vexāt ius. Sed qs pba bit illum maliciose appellasse aduersarius qui hoc obiē ff.de pba.ab ea.r.l.in exceptiōib.q.z q fraudē allegat eaz plx r.ff.de pba.quoř.§.q dolo.ipo facto videř q si pbata malicia

h ¶ Epam.s.e.meminimꝰ.r.j.e.ad hoc ficut asseris

i ¶ Item ouēdū.e.c.ad nrāz.r.j.e.cū spāli.§. porro. Q dem pulsz est ad pcordiā nō dz vergere ad norā.xlv.dis. lz.q.r iuris occasio ad iniquū dispendiū trahi non dz. ¶ de vsuc.p emptore eū q.r.j.de prini.q ñ nullus.in fi.ō re

notoriusᵍ ap.obtētu ñ pretermittas qn eos excōicatos denunncies.iposq facias sicut excōicatos cautiꝰ euitari dōecᵇ passis iniuriā satisfaciāt. r cuz litteris tuis ap.se cōspectui repītent

I dē archiepo tole.

¶ Onsuluit nos.f.t.r infra. Con.t.du. rñdēdū q si aliqui qs mānifestū sit r notoriū vocem altius tenere: aut miecisse manus violētas in clericum appellauerint.eoz appellōni non ē aliquatenusᵉ deferēdum. Sed cū multa dicanť notoriaᵈ que non sunt puidere debes ne qō dubium est p notorio videaris habere. Illos aūt qui appellāt a presentia tua cogeᵉ infra tempus cōueniens ap.interpositam psequi aut iudicō tuo ap.re.parere

I dem.

¶ Uggestum est auribus nostris q cū oppressi ad pfidiū ap.se.recurrunt r appellatōe facta iť arripiūt aduersarij eoz ap.interpositam cognoscentes.nec ad psentiam nrām accedūt: nec responsalē transmittunt.cuz autem senserint illos nostras literas reportasse in voceꝫ ap.f pcumpūt r iter ad nos arripiunt venīdi.vt sic eoz solli citudinē a qbꝫ impetunť eludant. Tue cō.t.r.vt si aliquis dēplexusᵍ fūit hꝫ ex fraude vl malicia facere ap.eiꝰ ñ deferas neq ob id cām tibi pmissaz terminare posiponas.quia decre.

epam[b] qua tales mūirť videtur ñ ad opīmēdā cuiusq iusticiā sz ad remouēdū[i] grauamē nos feciſſe cognoscas.

I dem electo archiepo

¶ Do pñtiam nrām.r.pſbytero venīēte epo tuo iculano r.p.scē iusānecar.tuā r ipius cām commisimus audiēdam.qui ad obiectionē tuā lz.r.pbt ñ eēt excōicatus de iure de facto tñ eū fecerunt absolui[k] Jōqz mā.q.p dictuz pbtm p eo q post excōicatōem contra ap.[l] factam diuina cātauit nullatenus inqetes: sed ad eum[m] statum ēducas oia in quo erant tempore ap.emisse

I dem cātu.archiepo

¶ Um teneamur.r infra. Qñ nos cōsulere voluisti: vtz si eorum possessio qui ad audientiam nostram: vel sic enim appellant turbata fuerit tibi eam sibi liceat reformare[n] eo de quo appello est inpposita pmissoᵒ p.t.rñ.q si exinde ad te querela puenerit id ordine iudiciario tibi licebit expiri

I dem episcopo et archidiacono lyncoln.

¶ Onsuluit r infra. Con. v.t.r.q si generalr apqs interponeret ab omni grauamīe qō sibi posset cōtingere huiusmodi ap.tenere non debet. Si vero ab aliq iudice sup omni grauamine qō in vna cā sibi possit inferri: q generalisᵒ appel. sit interposita: appellationi tamen

¶ Dm teneamur. reformare. p seruuz ēt turbata possessio potest recupari absente dño. ¶. si sup vim vel alio mō.l.i.

o ¶ Pretermisso et sic vidz q in eo tm articlo super q appellať exēptus est a iurisdictōe iudicis sui ordinarij.j.e.proposuit.r.s.e.ad hoc.r pnium ex illis dec.colligiť.r ad hoc est ar.ff.apud eum a quo ap.l.vna. vnde potest possessionem illam reformare.nec p hoc in tellr renūciare appellōni vt hic pz. In delegato secus.qa exq appellať ab ipo ex ltima cā nlla remanet ei iurisdictō j.e.vt debitus.vñ si rediret ad delegatū renūciare intellr

¶ appellationi.s.de offi.dele.gratum.de testi. cum venisset

¶ Onsuluit.generalr.hic admittiť generalr ap.p.s.

scrip.nonnulli

¶ Do pñtiā.absoluī.ad cautelā.fic r.s.de testi.veniens.in fi.r istud sepe fit hz excōicatō d iure ñ tenet.j.de sen.ex.p tuas.r.c.venerabili.r.c.solet a ñ nullr.r.s.de of.dele.cū pringat.xx v.q.i.audiuimꝰ.fi.ff.de remil.l.vna. ¶. de ingenuus.l.ij

l ¶ Contra appellatōem.s.liīmam vñ ñ tenuit excōicatio qō ex eo pz. qz de facto fuit absolutus.vñ cessare a divinis non debuit.j.de sen.ex.p tuas.r.ca.solet a nō nullis.

m ¶ Eū statum. sic.j.e.bone. r.s.de of.dele.supq cōnuz r.ij.q.vi.appellōe interposita.r.ff.nihil inno.ap.pen.l. vna.r.s.de iurisdi. venientes.r.s.de ele.cum inq canonicos.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

e.c.q̃.vbi ñ admittit ſm q dic hic in vna cā ſoluit ꝯ. ibi loquit de gnāli appellone q fit in gllet cā ſed nec iſtud tz q2 cā ꝓbabilr ſp eſt exponēda alr ñ admittit appllo ſiue generalis ſit ſiue ſpecialis. ſ.e. vt dbitus. ar.c.cum ſpāli. § porro.

QDm pati promlgauit ꝓpt cō tumaciam. vt.xi.q.iij.cer tum.et.s.e.ſi duob

b ¶ Regis.arg.q exculatz eū auctoritas regis ſi in legatōe regis iuent fuiſſet.ar.xviij.di. ſi epi.lxiij.di.ſalo nian e. ⁊ in auct. qūo ⁊ qñ op.epoſ ſ.illud. col.i.xxiij. q.vl.quo auſu.⁊.c reprehenſibile. xxv. q.i.om ē.⁊.xij.q.q. q cunq; miliū. ſo.ſi mādatū regis ꝓueniat man datum cuiuſlibet ꝓlati poſt dñm papam tūc regi obtē perādum eſt. ſi ab ipo teneat regalia xxiij.q.vlti.ſ.ecce. Q.dō ſi papa vocat eum poſtea exēplo petri relicti oib⁹ regalib⁹ ſeq̃tur ꝓpaz vñ iſteret ſi fuiſſet ibi debuit dire ad cardīalē exemplo petri q vicez pape gerebat. xciij.di.c. vl. xciij.di.c.i.

c ¶ Suus nūci⁹. ar.q ſimplici nuncio credēdū eſt. ēt in alteri⁹ ꝓiudiciū.ff.de reb⁹ eoꝝ qui ſub tut. vel cu.l. magis. §. illud. Ar. ꝯ.s. de of. de. prudentiā. q2 dr ibi p certum nunciū lrātoꝛie eſtimatū. ⁊ vnī teſti in alterius ꝓiudicium credi non dz.s. de teſti. veniēs.i.⁊.c.lz nuncio tñ publico iurato fidel⁹ ⁊ eq̃ officiū ſuum bñ credit circa citatōnes alr ñ crederet. ar.e. de ꝓſump. illud.s. de ꝓſcri. ad audientiā. ⁊ ar. ꝓdicte.l.

d ¶ Obtētu appell'onis. ⁊ ſic duplici defenſiōe defendebat iſte. auctoꝛitate regis ⁊ p appell'onem q2 nemo ꝓhibetur plurib⁹ defenſionib⁹ vti. ff. de excep. nemo. ⁊.s. de ꝓſcrip. auditis. Preterea ſi appellato tenuit et cardinalis ſciunt illum appellaſſe ſnīa cardinalis non tenuit. s. eo. ſi duob⁹. Quare ergo papa non admittit talē appell'onez. quia non conſtabat q appellaſſet. vel q2 iuſta fuiſſet appellatio licet allegaret. ⁊ potius debuit credi cardinali et nuncio q̃ illi qui hoc tantum allegabat. ⁊ preterea debuit ire ⁊ allegare peric'lm ſuum. ff. de iud. ſi qs ex aliēa. ⁊.s e. ſi duob⁹. marie ſi in ſua legatōe inueniebat. ff. de iu. om. iu. l. vl. ar. a ꝯ. ſenſu

e ¶ Oſtenſurus. Sed quare papa mandat q veniat ad curiam. cum card. excipiat ꝯ eum vt videt p id quod dic in prin. patus erat pentōes illius admittere. ſed p exceptōnem repelli tñ debuit non puniri. s. de o2.co.c.q̃. ¶ Car eius ē ab eodē iudice deferendum ¶ dē zamoꝛien. epo

QUm pati eſtem⁹ tuas petitōnes admittere. i. diaco. cardō. oliz ap. ſe. ꝓpoſuit: q cum ad eius vocationē ꝓtēpſifies accedere in p ſonam tuā excōitatōis ſnīam ꝓmulgauit. ⁊ infra. Cunqz. n. canonicus iacobi fir miter aſſeueraret q in legatōe regis⁹ eſſes: ⁊ ideo non potuiſſes ad vocatōnem predicti cardinalis accedere. cardinalis econtra aſſeruit q non in legatiōe regis ſed in ſalamantina eccleſia te ſuus⁹ nuncius inueniſſz ⁊ infra. Nos vro attendētes q te non decuit contēnere obtentu⁹ ap. ad vocatōnem venire legati precipimus quatenꝰ vel in perſona ꝓpria: vel per nuncios idoneos ap. te cōſpectui repreſentes innocentiam tuam ſi poteris oſtēſurus⁹

I dem cantuarienſi archiepiſcopo

DIlec. ⁊ infra. Preterea de his q̃ iuramentū preſtant q eccie ſtabunt iudicō ⁊ poſtea appellant⁹ id tua ſollicitudo ꝓuideat. vt eos ſerua re quod iurant. vel infra⁹ quadraginta dies poſt appellationem interpoſitam iter⁹ arripere ad ipſam ꝓſequendam⁹ cōpellas.

I dem carnotenſi epiſcopo

QUeſtioni quam facis: vtrum appellatiōi illi⁹ ſit deferendū⁹ qui ſic moꝛis eſt ꝓſtito iuramēto ab ſolui merer⁹. ⁊ antecz ei mādetur aliquod vel mandato recepto cā ſubterfugij appellauit rñ. q appellatōni que iuramēto eius debeat derogare non eſt in aliquo deferēdum. ſz ſtatim erit in eandē reducēdus ſententiam: que donec mandatum ſuſceperit ⁊ ſuſceptuz pro poſſe⁹ fuerit proſecutus debet firmiter obſeruari.

I dem vintonienſi epiſcopo

DRetexea de his qui ad ſedem ap. appellant et poſtea grauia⁹ committentes: ſe dum cōueniunt appellatōe tuent dubium⁹ diſponi

ꝯ dinalis non excipiebat etiam ſimpl'r. imo renunciabat dño pape ꝓtumaciam ſuam ⁊ excōicatōem ſuam vt inde ꝓmuneret⁹ ⁊ repelleret⁹ a petitōnib⁹ ſuis tanq̃ excōicat⁹. q̃ re papa ipm non audiuit ꝓpter excōicatōem ⁊ ꝓpter ꝓtumaciam ⁊ ꝓtēptum ſe. ap. vocat ipm ad ap. ſe. ſ. dō accu. venient⁹ m ſi.

ADhec. et poſtea appellāt. Hz q̃re non compellitur poſſe eas ſtāe uidicio eccie ſcōz q iurauerūt. dō ñ compelluntur. dā grauabant alr nō admittit hodie appellatō. ſ.e. vt dbitus. et ideo nō vr deferere iuramētō. cum ex iuſta cā dimittat illō. ff. q ſatiſda. co. l. vl.

g ¶ Infra. xl. nō arrabad tō niſi ſm q viſum fuerit iudici. vt. s. e. cuz ſit romana.

h ¶ Iter arripe. hic prefigitur ter minus ad iter arripiēdum. fic. s. e. perſonas. vbi de hoc

i ¶ Proſequendam. contra. ſ. e. c. pꝛio. ſed ſoluitur ibi

QDeſtioni deferēduz s. c. pr. ꝯ ibi iuſta de cā appellauit. hic cauſa ſubterfugij vt lra dic. ⁊ lra ſoluit ꝯ. vel ſic intelige diuerſitatem iſtaꝝ dec. ibi iurauit ſtare iudicō eccie. q2 propter ꝓtumaciam fuerat excōicatus. ⁊ lz appellet ex cā ꝓbabili iudicō ſtare intelligit. q2 facit quod ius ſibi ꝓmittit. ſ.e. vt debitus. ar. ff. iudi. ſol. l. cum apud. et. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. hic erat excommunicatus p aliquo dicto in quo iacebat. quia forte idem detinebat vxoꝛem alterius. ⁊ ſuper hoc iurauit ſtare mandatis eccleſie. ſz ſtatim ante mandatum vel mandato facto q illam vltius dimitteret incontinenti appellauit. tali appellatiōi non eſt aliq̃ tenus deferendum. q2 ꝓiudicat iuramēto ſuo. et hoc ſatꝭ poteſt colligi ex ipa lra. vbi dicit appellatōni que iuramento eius debeat derogare. quia ſine iuramento tali appellatōni non eſt deferendum per quam in ſua iniq̃tate remaneat. ſ.c. ꝓ. ⁊.s.e. conſulunt. ⁊.c. cum ſit romana. in fi.

l ¶ Reducēdus. fic. ſ. de ſen. ex. ſacro. ꝛbſus fi.s. de off. oꝛ. ad reprimendam. in fi. Sed nunq̃d iterꝝ recipiet⁹ iuramētum ab eo ſtādi mandato eccie cum iaz ſemel dederit. Lau. dixit q ſic. ⁊ eſt ar. optimum. s. de ma. ⁊ obe. cum in eccleſiis. ar. contra. xxij. q. v. paruuli. ⁊. vi. q. i. quicunq;. ⁊ s. de ꝓſump. lrās. ſe dicit ibi non admittit ad iuramentum vt poſſit teſtificari p aliquo in obꝓbrium ipſoꝝ q peꝛiuri ſunt. ſic. s. de teſti. teſtimonium. Item ar. ꝯ. q.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vñ,non põt.sed illud intelr añ pmiteat. C.dicebat q̄ aliã cautõem dẽat ab isto recipe pter iuramẽtũ.s.fideiuſ soriã cautõr vel pignoraticiã.ff.mã.l.si mãdato.§.vlt̄.ꝛ ff.de fideicõ.lib.l.iij.§.adūci.ar.illius dic.lrãs ſz illõ loq̄t cũ ſuſpectus eſt de hereſi,vñ eccia recipit fideiuſſoriã cautionẽ ad damnuz illius.ꝛ ala.ſ ideꝫ ſentiebat. ar.s. de pcu.c.i.ꝛ.s.de pre ſump.ſcribã. Idi co cum lauſ.q̄ iterum iſti iurabunt in ꝓfeſſionẽ ipoꝝ et q̄ forma eſt talq̄ cũ iuramẽto abſoluat.j.õ ſen.ex. ex tenore.et.c.cuz de ſideres.in fi.ꝛ.c ſup eo

in C Qõ p poſſe alꝫ non compelli tur.xiij.qõe.v.ſi res.ꝛ.xiij.q.viij. peſſimã.j.de vſur. cum tu,q̄ impoſſibile pceptũ non obligat.ff.q̄ ſen.ſi ne ap.ref.paulus. ſi.s.de pac.c.vl.ſ.

Peterea. ꝛ uia, maxime, qm̃ ſi ſup arrſto aliq̄ appellofcã eſt ad ea q̄ poſtea emergunt non extẽdit̄ q̄m in alꝫs rmanz ſub iuriſdicõe iudicis ſui.j.eo.ꝓpoſunt.ꝛ.s.e.cum teneamur.g̃ multo fortius appello illos nõ defendit in enormib.vt.j.eo dem ꝓpoſuit

a C Iniq̄tate.ſic.s.e.c.ad ntrãm.ꝛ.c.cum ſit.in fi.ꝛ.c.ꝓuenit.ꝛ.c.ꝓſuluit.

Conſtitut.excõicatõis,idẽ eẽt ſi ſuſpenſus eſſet, nã ſuſpenſi ꝛ excõicati nec eligere nec eligi pñt.s. de ꝓſue.cũ dilectus.ꝛ.s.de ele.cum inter.r.ꝛ.ix.q.i.nos i lomiem.ar.ꝛ.j.de cle.ex.mi.ſi celebrat.ſed ibi ſoluit̄

c C Noiatõem.ſi fuit ſimplex noiatõ nlt̄m ius fuit acq̄ ſitum noiato.s.de ele.q̄ ſicut.ꝛ.q̄.q.vi.noiatões.vñ nullum potuit impedimẽtũ pſtare ſeq̄nte electõe

d C Maioris.s.de ele.q̄ ꝓpter.ꝛ.c.eccia vra.vbi de hoc

e C Non obſtãte appellone.q̄ fruſtra ꝛplorat legis auxilium q̄ ꝓmittit in legem.j.e.an ſit.j.de vſur.q̄ fruſtra.ff de mino.auxiliũ.in fi.s.de ele.lone.j.de imu.ec.c.vl.ꝛ.C.õre.cre.generalr.§.i.Ar.ꝛ.s.de ele.ꝓſideraui mus.ꝛ.c.audi tis. Dicas q̄ hic prior noiatõ ſiue fuerit elẽcto ſiue noiatõ nlꝫ fuit mlto de cauſ.q̄ poſt app.interpoſitam ꝛ poſt denũciatõem excõicatõis cum excõicat i electõ ipo iure nl la ſit.ꝛ a lõge minori pte.alia ꝛo q̄ſi a tota eccia.vñ merito ꝓualuit ꝛ app.ille obūcere ñ poterat. cũ ipe ap.ñ de/ tulerit.vt.s.de ele.lone.ꝛ.j.e.an ſit

Ropoſuit.i alĩe.ꝛ ita pz q̄ ap.ꝛerimit appellãtez a iuriſdicõe iudicis niſi in eo tm̃ ſuꝑ quo appellat̄ s.e.cum teneamur.ꝛ.c.ad hoc

g C Non dz.hoc ꝛbũ dz neceſſitatez imꝑtat.ſi.ri.q.iij dñt.vñ ſi appellãs vult eum recuſare ꝓt.q̄ ſuſpectus eſt vt hic dicat.ꝛ.s.e.ad hec.alioq̄n ſi nollet eum recuſare teneꝝ coꝝ illo rñdere.q̄ ſuus iudex eſt. Sed q̄d ſi appellatus a delegato ꝛ pendente appellone ꝓpter dat iudex ꝛ me in alia cã,nunq̄d poſſo ipſum recuſare ꝓpter ipam ap.dicas q̄ hic ar.iſtius.c. Dicas q̄ hec recuſatõ pendẽte priori appel.eſt in pendenti.nam ſi pnũciet appellonez tenuiſſe.apparet q̄ eum grauauit.ꝛ ſic admittitur recuſatio in ſcõa cã.ar.j.eo. poſtremo. Si añ pnunciatur male appellatum.apparet q̄ illum ñ grauauit.vnde rmittit ad primum iudicem.j.e.cum in eccleſia.ꝛ.c.vt ꝛbitus.ꝛ ſic non poterit eum recuſare i alia cauſa.

bus ſi eſt appellatus reſpondere recuſet.iuꝑ quo cõ.r.t.r. q̄ licet ꝓ illa appellatõe non minus teneat in alijs: ſuꝑ quibꝫ appellatum nõ eſt rñdere. iudex tñ a quo appellatur q̄ illi oĩno ſuſpectus eſt eum nõ debet ad rñdendũ ſuꝑ alijs cõpellere niſi ꝓ crimie adeo graui ꝛ manifeſto quo ipſo actu merito ſit damnandus

f dẽ cantu.archiepo

Ua fronte nos conſulere valeas non videmus:cum dicaris ordinem iuris ꝓuertere. iã eſſi non in eccia ſicut eſt canõicũ ꝛ honeſtum.non ẽt in palacio non in camera tua ſed i camera regis contra debitum iuriſ ꝛ pontificalis officij dignitatẽ epiſcoporum electões clericis confirmare. ꝛ infra. Sane ſi quis ꝓ contumacia vel alia qualibet causa interdicto:vel excommunicatione tenetur aſtrictus.ꝛ offert ſe ad iuſticiã de hiſ ꝓ quibꝫ ſentẽtiã ipam excepit.iudex eiuz ne

h C Manifeſto halves hic q̄ in notoꝝ non eſt locꝰ recuſatõi ſiẽ nec appellatõi.s.e.cũ ſit.ꝛ.ꝛ.c. ꝓuenit.ꝛ c.ꝓſuluit.ar.ꝛ.iij.q.v.quia ſuſpecti,ſed illõ de manifeſtis non notoꝝ.hic ꝛo de manifeſto q̄ eſt notoꝝ.

Da fronte.peruetẽ.nam iure poſſet ei dici.pecca ſti quieſce.argu.iij.q.vij.§.tria.ꝛ.§. ſunt autẽ.ꝛ. idem teſtat

k C Canonicum.quia hmõi ſpũalia in eccia ſiue capitulis ad hoc deputat̄ fieri debent.xxij.diſ.in nomine.ꝛ.ij.q.vij.preceptum.ꝛ.xxiij.q.vl.conuenioꝝ.ꝛ.s.de elec.cuz terra.ꝛ.c.q̄ licut.ꝛ.j.de immu.eccleſi.c.i.ꝛ.c.cum eccleſia.argu.contra

l C Debitum iuris. Confirmatõ enim cãe cognitõnem deſiderat.vt.xxiij.di.illud.vl vij.di.de petro.ꝛ ideo de plano expediri non poteſt.iij.q.ij.§.ſpacium.ꝛ.§. a iudice.ꝛ ij.q.ij.§.notandum.ꝛo.item ꝓ tribunali.ꝛ non de plano ꝛ.ff.de offi.ꝓconſul.nec quicq̄ē. C.de ſenten.ꝛ interlocu. omnium iudicum.cum ſententiam.ff.de regu.iu.omia q̄cunq̄.ꝛ talia fieri non debent niſi premiſſa diligenti examinatione tam perſone q̄ de modo electõnis.s.de elec.nihil ẽ ꝛ hec fieri non debent ſine conſenſu capituli ſui vel maioris partis.j.de his que fiunt a pre.ſine conſen.ca.nouit.ꝛ c.q̄to

m C Qualibet.non mãifeſta.q̄ſi aliq̄ eſt excõicatus ꝓ manifeſta offenſa ñ abſoluit añ ſatisfactiõem.j.de ꝛo.ſi. ex parte

a ¶ Decedat. q; ꝓpter pcca cū hō citius ēt mori ꝑsumit xj.q.iij.epi si sacerdotali.i fi.t ar.xij.q.i.c.ij.tollit ꝙ malos de medio ne pcz eoꝝ augeat.xxiij.q.iij.ea vindicta. ⁊.magni aūt ⁊ sancti viri.sic tollit bonos nemalicia mutet intellēm eoꝝ.de pe.di.iij.si ex bono.⁊ ideo ꝓpt piculū mortis non admittit hic appellō nec in his que dilatōz non capiuunt.vt ff.de ap.recī.vel fi. l.vltē.⁊.ij.q.vij.§. diffinitiua.et.§.sīm quoꝝ.⁊.si qs aut C.de sepul.violat.l. vltē.⁊.ff.de fe.l.i.§. ij.⁊.l.tolet. Preterea nihil ꝺpit aduersario si absoluat ⁊ ei ꝓdest q̄ casu non est eius malicie indulgendum ff.de rei ven.in fūdo.et.ff.de aq̄ plu. ar.in sum.§.ite ⁊ rūs.sic ꝓpter piculum mortis cui⁹ absoluit.j.de sē.ex com.sacro.⁊.c.nu per

b ¶ Cautōe.g̃ nō iuratoria. q; noie cautōis simpler ꝓmissio intelligit. C de ⁊.fig.sancim⁹. imo iuratoria cautio pstat i absolutione.cum illa sit forma eccie gnāliter statuta.j.de sē. ex.ex tenore.et.c. cum tu sideres.⁊.c sup eo.imo in cāu isto cum excōicat q̄s.q; non parz iuri non ꝺz absolui nisi pstita cautiōe sufficienti q̄ iuri parebit fiē restitui tur possessio.e. de sequestra.c.i.in fi.sed in alīs excōicatōib⁹ sufficit iuratoria.alīs videret fieri iniuria aduersario.

c ¶ Conquerunt.cozā supiore excōicatoris q̄ ꝑ simplicem querelam de excōicatōne cognoscere pt.e.de of.ozd. ad reprimēdam.⁊.j.de sen.ex.sacro

d ¶ Illud idē.q; absoluat.s.non obstāte appell'one illi⁹ q̄ ipm excōicauit.ar.ō.j.e.solicitudinē. Solabi

Ecplxnsibilis.ꝛmonitōe.terna.s.illa ei ꝺz canōica.xvi.q.vij.oēs vecie.⁊.xvij.q.iij.de pbroꝝ.de canonica admonitōe hēs.e.de iud.nouit.⁊.ij.q.i.si peccauerit.⁊ si ōs ea omissa aliquē excōicauerit ꝑ vnum mensem ingressuꝝ eccie sibi nouerit interdīm.j.de sē.ex. sacro.⁊ in odiū plator q̄ excōicabant si ꝑmissa admonitione ꝺ istud ꝺci.emanauit illa ꝺstō.sacro.⁊.c.cū medicinalis.q̄ iponit ipo iure pnā illā plat

f ¶ Proferāt.tenet tñ hꝺ hoc faciāt.xi.q.iij.sīa pastoz nisi in duobꝰ casibꝰ.j.de sen.excō.ꝑ tuas.vbi hēs duos casus.tercium hēs in.c.statuimus.⁊ quartū hēs.xviij.q.i audiuimus.⁊ sic sunt q̄tuoꝝ casus in quibꝰ non tz sīa pastoris

g ¶ Ipo suo genere.i.ipo fcō.s.e.ꝓposuit.in fi. vt.xvij. q.iij.h quis luadete.lxxxi.di.si quis sacerdotum.et.c.si quis amore.i.q.i.repiunt.⁊.j.de sen.ex.si concubine.c.nuper. tunc eīm pōt sine admonitōne ⁊ sine pena illi⁹ cōstōnis sacro.puniri.

h ¶ Nec subiecti quia subiecti constōnē illam ñ seruabāt.immo idifferenē appellabāt non expectata aliqua admonitōne ⁊ nulla cā ꝓmissa alia ēt ꝺstō edita est ꝺ ipos q̄ illā imponit silentium.j.e.cum spāli.et sic pz q; subditi ꝺ ecclesiasticā disciplinam nō appellāt nisi grauarenē iniuste ꝙm tenorē illius constōnis cū speciali

¶ Cōpetēs ꝙm tenorē illi⁹ vecī.s.e.cum fit.si exposuit cām ꝓbabilem sue appell'onis añ sniam.j.e.vt vbi tus.post sniam nō est necesse allegāe aliquam causam

k ¶ Tūc epūs. qa pūde est acsi nō appellauit.s.e.cū

cio aliquis appellauerit:et eo qui appellatus fuit venīēte.q̄ appellat vltē neglexerit.si q̄a ꝓpriū habuerit competēte illi recompensatōnem faciat expensaꝝ:vt hoc saltē timore temeritus in grauamē alterius nō facile quis appellet: Precipue vero hoc in religiosis volumus obseruari ne religiosi cū ꝓ aliquo excessu fuerint correpti gendi ꝺ regularez[m] prelati sui ⁊ capituli disciplinam appellare ꝓsumant:sed humilr ac deuote suscipiant quod ꝓ salute sua fuerit eisdem iniunctuz

i dem

Hꝺ hec.⁊ infra. Cum a te sup aliqua cā fuerit appellatum fas tibi sit appellātes ap re.cōpellere[n] vt vel appellatōnē intpositā ꝓsequant.vel cozā te iuris pareāt equitati.aut si alterutra ptiuz te suspectum[o] habuerit:te insistēte iudicem eligant.qui ꝓpositam inter eos valeat vire mere questionem

I dem salesberiē.epo

Peruenit ad nos q; cuz v.eccie tue cānicū vt ea residentiā[p] faceret monuisset i appellatoz ꝓpupit infra. Cum autez frustrato

fit.⁊.j.e.sepe.

l ¶ Propriū.punit appellās qui non ꝓsequit ap.in expensis alteri ꝑti ex eo q; ipm ad iudicium ꝓuocauit et ñ venit.⁊ si ꝓsecutus fuisset ꝓcuratorem non ad tractādam litem.sed ad impetrāndas lras aduersario legitrie ꝓsequente ad totam cām fin' ꝺdenat.qz non venit sufficienter.j.e.nicolao.sed si ñ habeat ꝓpriam alias punieē ꝙm arbitrium iudicis.xvij.q.vi.si res.⁊.s.de w.⁊ ꝑtu.finem.in fi.ff.de iu.eum quem temere.e.de rescrip.cetex ⁊.c.vl.

m ¶ Regulare.sic.s.e.ad nrām.vbi de hoc

Hꝺ hec.ꝓpellere sub alternatōe vt dēm est.s.e.cōsuluit.⁊.c.quemt sic alternatiue ꝓpellit q̄s ad cōtinētiam.vt.xxvij.q.ij.multoꝝ

o ¶ Suspectū.⁊ ita ordinari[o] pt recusari de hac suspitōne tene qđ ꝺz.j.e.cum ꝑāl.⁊.s.de fo.ꝓpe.si q̄s.b

Peruenit.residentiā.quā qlibet clericē de iure cōi facere ꝺz.vij.q.i.si q̄s in clero.⁊.xci.di.cleutherius.

j.de cle.non resi.ex tue.q; nonnulli.nisi iusta cā excusant puta infirmitate vel si alest de lnia plati sui.j.de cle.nō resi. relatum

q ¶ Frustratorie,ꝛ ira admittit hec frustratoria appellō q̄ hodie non recipiē,nisi cā p̄babilē exponat in appellōe.j.e.vt vbi".ꝛ.c.cuz speciali.ꝛ.c.in p̄ncipio

r ¶ Arripiat.cum nunc iste dat ad iē arripiendum non p̄tandu3 se iudici.de hoc dēm est.s. e.plonas.ad ꝟ tñ p̄cte non p̄t ꝓcedi.j.C.de ap.eos.in fi.sed sub alternatione vt sepi⁹ dēz est.

s ¶ Assignes.Dz ex quo appellō ei⁹ admittit quāe dicit papa q̄ beneficia illius alq̄ iteri assignent cum appella tōe inter pbenda que recipit nihil innouan op3 q̄.q.vi.c.appellōe hoc nō fit.quia ecclesia interz nō debet carē suffragio clerici,et iō ne ecclesiarum ecclie ꝓpter appellatiōem illi⁹ diminuat subtrahē illi bñficium ꝛ assignat alq̄ q̄ interim officiet ecclesiaz vice sua quia frustratoria videbat appellatō

t ¶ Preues, et ꝟ p3 q̄ qui in ecclesia tua ñ vult facē fidē tuaz p̄ta plato suo es p̄muari.nisi iusta cā fuerit li p̄datus q̄re reside re nō p̄t3.j.de cle. ñ resi.inter q̄tuō, ꝛ.c.vlt.de hac mā dēm est.e.vt li.ñ ꝓte.qm̄ frequenter.

Consuluit.hmōi appellōibus.Hmōi appellatiōibus non est deferendum contra canonicas sanctiones.lxij.distin.mācipia.de quo decreto fit hic mētō ꝛ.j.de iude.multoz.et.c.iudei.q̄.ꝛ.c.cū sit nimis.et sic p3 q̄ appellō q̄ fit ꝫ leges vel canōes non est aliq̄ten⁹ admittēda.j.de cle.ñ resi.c.relatum.b.

Hoc delegatō.i.cognitō delegatōis facte.

f ¶ Ad.se.ap.destinasse.hodie ñ admittit talis ap. q̄ si haberet lrās sup eodem negocō non p̄desset.si nondū ēent iudici p̄ntate.j.e.vt debitus.si.hēs.s.eo.me minimus.vbi.de hoc.

Ex prore.p̄cepit.et ꝟ p3 q̄ si p̄latus modum excedat in correctōe q̄ bñ admittit ap.a tali correctione.s.de of.or.lz.als a correctōe ñ appellat.s.e. ad nrām.ꝛ.c.reprehensibilis.vl.rñ.ꝛ.j.e.cum spali.in fine.

a ¶ Excessu.ꝛ sic p3 q̄ qui non defert lrīme appellatiōni dz puniri.vt si clericus fuit deponi dz.ij.q.vi.decreto.si laic⁹ xxx.pondo auri multet.C.de ap.qm̄ iudices

Quia nos.supple statuimus

c ¶ Infamia.de q̄ purgare se nequit.ij.q.v.p̄sbyter.si.j.ō simo. ad hoc

d ¶ Cōuictiō plano ordine iudiciario p̄ oīa nō seruato.j.de accu.oēz.q̄ regulares huiusmodi defectibus possunt a suis administrationibus amoueri ꝛ ex leuibus cauſ.j.ō accusa.qualiter et q̄n.i fi.ꝛ.j.de simo.per tuas.in fi.

e ¶ In cōi capitō q̄ō facere dēnt abbates ꝛ priores ō triennio in triennium.j.de sta.reg. in singul.ꝛ si sponte cedere voluerit tunc p̄sidentes capitulo denunciēt epō dyocesano q̄ ipm remoueat.j. de sta.regul.in singulis.ꝛ.c.se.§.i.et in tali casu nō habet locum hec appellatō contra huiusmodi correctiōnem.maxime cū publice sint infamati.vt per talez ap.remaneāt in infamia.si.s.e.cōsuluit.sic et a pēa legis appellare ñ p̄t ff.de ✠. fig.l.aīpe.

Adores terminus

Hoc iā sepius dēm est.e.e. p̄sonas.ꝛ.c.se.ꝛ.j. e.sepe.ꝛ.c.oblate. q̄ perinde est ac si non esset appellatum

Adoratiōnā.eccie.que est ꝓpria compostellane ecclesie

h ¶ Ex simplicitate.vñ ei pcēdū fuit.lxxxvi.di.tāta.et ff.de iu.om.iu.si quis id.§.voli.ꝛ.ff. si q̄s in ius vo.ñ ie.l. ij.§.i.C.de testa.l.vl.ꝛ.s.de rescrip.sup lris

i ¶ Nre p̄tectōni.ar.ꝫ.j.de p̄mule.ex pte.vbi nō erimitur aliqs lz h alleat lrās p̄tectōnis dñi pape a iurisditōe sui iudicis.So.ibi loquit de generali p̄tectōne.hic specialis fuit p̄tectiō que obtinuit vicem appellōnis.ꝛ p̄terea ꝓstat illos fuisse suis plat̄.hic sacerdos iste non erat de iurisditōe zamorēn.epi.imo dicebat fuisse se eccie sācti iacobi compostel.ꝛ erat in possessione libertatis ꝛ allegabat super hoc p̄mulegium compostellane ecclesie q̄re tenentiam zamorē.non tenuit.vnde fine cāe cognitōe ius sibi dicere non debuit in p̄fat̄m illum.ipso enim facto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

appellauit.ar.j.e.dilecti.r.c.vt nostrum

a Cognitõe.delegata a papa.qz ipe ñ posset cogscẽ de hac causa iusta cã fuisz hmõi ptectõ vel ñ.r an hẽret iurzdi tõnem in ipm.qz nemo ius sibi dicere potest.C.ne qs in sua causa.l.vna

b Tenere.r sic nlla fuit snia tãq̃ a nõ tuo iudice lata post hmõi ptectionẽ.ac si ⁊bum appellõnis exprest fisset.sic.j.de se.ex. p tuas

Accepta.ad eos. vt.ñ. q.vi.§.vl. r.c.si cpus accusatus.r.C.de ap.eos q̃.r.j.de sen.ex.per tuas.ō.e.de excep. cñ olim.in fi.

c Partes.i.ps appellãs.qz ñ obstante ꝺdictõe alteriꝰ ptẽ pt appellans redire ad priorem iudicem.j.e interposita.§.q̃.tñ ꝺdemnabitur appellãs aduersario in expensis alteri p ti si ꝺdicẽte aduersario reuertif ad eundem iudicem vt ibi ꝺz

nõ debuit sine cãe cognitiõe aliqua snia condemnari mandamus quatenus si ita tibi ꝰ stiterit sniam quam prefatus epus in eundem pbẽm tulit denuncies non tenere

Idem ad terracoñ.

Accepta ꝙquestõe canonicoꝝ papilloñ.r ifra. Nõ ꝺz ad eos causa remitti nisi ptes ꝺsenserint a quibus noscit appellatũ Lucius.iij.gualtero lincoñ.epo

Postremo.f.t.lis prosentib ītimamus q̃ si cã alicui fuerit delegata q̃ ꝙsanguine sit illius qui lrãs ipetrauit aut in eodez negocio aduocati officio fũctus vel ex alia iusta causa suspect ꝰ huiusmodi delegatus nõ immerito poterit recusari :q̃uis ap.remota fuerit ei negociuz ꝺlegatum Idem nozuicẽ.

epo.

Dxc qñ sub interdicto aliq̃ constituti appellant.r deinde illud fuare ꝙ temnũt.quid in hoc casu fuãdum sit cõsulere voluisti. Noueris igitur q̃ sicut post appexcõicari non possunt.sic iter

f Aduõti.q̃ ei fuit aduõt in cã postea l ea iudex eẽ ñ ꝺz aut assessoz.ne affectõis sue aduocatõis mẽoz icorrupti

Iudicz ñ possit nom̃ pferre.C.ō of.assel.nẽo.i fi.

Dxc.interdẽm. Nota.q̃ excommũicatõ r interdictum equipant in hoc.vt sicut excommunicatio

dictum nequeũt cui ãte apeos constat suppositos ecclia reb

Clemens.iij.

Cum ecclie r ifra. Accepimus q̃ q̃dam clici de gual.occasione iudicij tui sq̃ ꝺ ille obfuare se iactãt lincoñ.epo iudicis ordinarij sine causa rationabili cognitionem euitant. Unde mãdam quatenus si quando contigerit aliquem de clericis a prefato epo ad tuam audientiã appellare:non ante appellatõnẽ admittas q̃z tibi cõstiterit eaz vel a grauamine vel iniusta cõdemnatõne prorectã.alioq̃n ipsum ad predicti episcopi audientiam remittas ap.re.ei iudicio pariturum

Idem

Directe nobis tue litte demõstrarunt q̃ cuz in tua pñtia cã eiusdem mrimõij tractaret: in qua ps viri cõsanguitatis vinculum opponebat.r paro mulier ad se.ap.appellasset.nec appellationem suam pfixo termio fuerit psecuta postmodum ea renunciante ap.quam fecerat: tu in cãe cognitõne pcedens

post appellatõem non tenet.j.ō sen. exc̃.pertuas.ita et interdẽm emissuz p appellatiõz subsequentem nõ sus spendit vt hic pz et conuerso.j.eo. pastoral. nisi sub ꝺditõne ponat interdẽm. siue sen tẽtia ferat medio tpe potest appellãi j.e.pterea.r.j.e.dilectus.§.sed quia Sed quid si aliq̃ eccia interdicta r epus suspendat ad tempus infrdictum vt in ea celebret.si quis tc appellat nũquid valet appellatõ vel q̃ non lz relaxet iterdictum ad tps vt in ea celebret iterdẽm tñ est.r interdicta eccia ab celebret.j.de priuile.cum r plãtare. §.qō si.r.c.vt pui. legia.s.de of.oz.it refragabili.r ercõmunicat et pt pdicari.j.de sen.ex. responso.r.c.cum volũtate.r.rñso.si em est notum inf dẽm lr eius executio suspendatur. ar.ff.de preca. sed si manẽte.ff.de pecul.peculium.§.licere.r ita appellatõ non suspendit iterdictum.r sic epus potest suspendere suum interdictũ.nec pdest appellare medio tempore.r hoc dicunt lau.vin.et contradicit.j.e.dilectis.§.quia. Et alq̃ dixerũt sicut q̃ nazo.q̃ episcopus nunc̃ potest suspendere suum interdictum quin tollat illud ex toto.vnde si tunc appelletur r iusta fit appellatõ defendetur per appellatõem.r illud quod inducunt predicti doctores ad hoc pbandum non pbat hec dec.cum r plantare.quia illud fit auctãte speciali dñi pape.vnde alq̃ ad ꝙsequẽtias trahere non possunt vt possint facere q̃ celebretur in eccia interdicta.de facto tamen fuatur opinio predictorum doctorum.r q̃ ꝺ possit fieri pbatur.j.e.dilectis.§.quia.vbi de hoc.de appellatione facta dum suspenditur interdictum dic vt notat in predicto.§.quia. Dicit tan q̃ si eccia interdicat tale interdẽm potest suspendi.sed si homo interdicat tale interdẽm non potest suspendi quin tollatur in totum.quia ñ potest esse in ecclesia r extra eodem tempore.sed non credo q̃ episcopus possit dare alicui priuilegium celebrandi in ecclesia interdicta.quia illud pertinet ad papam

Postremo ꝙsanguineus. Nota vsq̃ ad quem gradum intelligim istã ꝙsanguitatẽ. vt q̃ vsq̃ ad septim.qz vsq̃ ad illũ gradũ succedit illi alq̃s de ficietibz.xxxv.q.v.ad sedem.in prima colũ.vñ cũ remaneat affectõ potest recusari vsq̃ ad illũ gradum in q̃ posset ei succedere.Ar.ō.qz hodie ꝙsanguinitas vltra q̃rtum gradũ ñ extendit.j.de ꝙsan.r af.non dz.Ar. illius ꝙstõis non valet.posset dici q̃ vltra q̃rtum nõ posset recusari vt suspectus.sed certe honestius reputo q̃ in superioribz adhuc repellat.qz se inter affectõ r dilectõ prima remanet r succederet ei vt dẽm est.modica em cã repellit iudicem puta familiaritas.s de of.dele.infinuante.r piculosuz ẽ sub iudice litigare suspecto.iñ.q.v.q̃ suspecti.r.C.ō iuꝺ. aprissimi Quid si iudex equalis ẽt ꝙsanguineus vtriusq̃.tunc par affectõis causa suspitõnem remouet.ff.de ritu.nupt.non solum.§.denuo. Item remoueret iudex si esset dominus impetrãt.s.de of.deleg.cãm que.vbi plures casus notant. Itẽ de hoc plures casus inuenies.s.de li.cõtesta.accedens. Itẽ si ab ipo appellat in alia cã.s.eo. ad hoc.r.c.ppositum.de eo quod hic dicitur.r.s.de of.deleg. causam que.r in decre.predicta accedens.plene inuenies de hoc

h Declinare.j.e.pastoralis

Adm in eccia obſuare.qđ de iure facere,ñ pñt nisi p appell'onē.r in alijs certis casibꝫ q̄ nōnt.s.đ off. or.pastoral'.loqr papa archiepo cantuarie.

k Agrauamie.expſſo in appell'onē in quo casu tm̄ tenet appel.añ ſniaz j.e.vt debitus.r.c. cum cām. in fi.et c.dilecto.

l Imusta ꝺdēi natōe.i cāu isto cū appellaſ a diffinitiua ſnia.ñ ē necē cām expamere ni ſi q̄ dicat appello ab iniusta ſnia.et tunc dz ſupior cognoscere vel alij ꝓmittere fm̄ ābitrium suum

m Alioq̄n.i.ſi appello ñ fit legitima remittiſ ad illū a q̄ appellauit vt ꝓcedat in cā cū appellauit a grauamie vel q̄ creq̄tur ſniam quā ipse supior ꝓfirmauit.r sic est hic opti.arg.q̄ iudex appellatōis q̄ confirmat ſniam quā alius tulit ñ ꝺbeat ipam mādare execūtōi,ſz ꝓmꝰ de hac mā tractaſ.s. de of.dele.pastoralis.§.ꝓterea.

n Remittas.alias cā ad eūza q̄ appellato est i mitiñ dz,nisi de ꝓsensu appellāt̄.s.e.accepta.r.j.eo,int̄ posita.§.q̄.

o Eius iudicōta q̄ oīe ius saluū sit ei ꝺ quē fuit appellatū. vt si tunc fuit minor tūc āt factꝰ sit maior. iure mīoris vtet.ff.de mino.l.inter vnle.i.ñſo

Directe.renūciante.s.de of.dele.gratum. ipo em̄ facto renunciauit appell'oni testes ꝓducendo.sic j.de his q̄ fi,a ma.p.ca.ex ore.j.de prau.fi de tra.r c.accedentib

q Lat.ꝺci.s.e.reꝓhensibilis.r.j.e.sepe. sic.C.de tē.ap. l.vl.§.vltē.b.

r Appellare sc̄do.fic.q̄.q.vi.si q̄s in q̄cunq̄.r.C.ne li. in vna eadem q̄.l.vna.r q̄ dicit appellare sc̄do intelligea diffinitiua ſnia a qua sc̄do appellare ꝓmissum est et non vltra.j.e.ſua.r vt dicūt iura p̄dca r hoc idem hēt locum añ ſniam si grauaret q̄s pluries sup vno articulo. sc̄do posset appellare ēt sup illo imo añ ſniaz q̄s possz appellare pluries q̄ sc̄do vel tercio vel q̄rto q̄ties sup diuersis articul' grauaret.qz sup vnoquoq̄ articulo licitū est appellare si grauet

s Res fauorabil'.j.q̄ ma.ac.pos.videt.b.

Reterea satisfeceris. Quid sit satisfacere habes. ff.qui satisda.cogan.l.i.de pig.ac.si rem alienam

§.omnis lex

v Impedire.r ita suspendit' ſnia que nondum tenet non em̄ tenebit nisi ertāre ꝺditōe.j.de sent.ex.a nobis.i. ex quo añ teneret non suspenderet eius effectus per appellatōem.j.eo.pastoralis.in fi.. Ar.ꝺ.qz vbicunq̄ ꝺditio extiterit pereq̄ haberet ac si ab initio pure ꝺhaſ.ff.q̄ pot.in pig.ha.l.pot oz.r ita ſnia ex cōi catōis sub cōditione potest fieri r statim currūt ipa appellat̄ōis. vnde statim appellādū est añ diem ꝺditionis.vt hic ꝓz.sic r alie ſnie sub conditōe possunt ferri. sed ibi.j.x.dies est appellandum. post.x.dies nō auditꝰ appellans licz adhuc nō exterc̄ditō.q.q.vi.biduum.r illud no.q̄ si pendēte ꝺditōe efficiaſ de alieno foro is in quem lata est hmōi ſnia. pura quia trāſtulit domicilium alio loco nichilomin⁹ ligatus erit exīte ꝺditōe nisi ante ꝺditōnem appellauerit.ar.C.de test. manumiſ.statu liberis.ar.opt̄.ad l̄s.de fo.compet̄.c. penul.lau.

tentiam ap.obſtaculum de beat impedire

Idem

Secundo requiris: cuz pluribꝫ articul' in vna cōmiſſione positis:i vno tantum contigit appellationem expresse vtari. vtruz appellatō teneat si super alijs fuerit appellatum.i quo talit̄ñ.q̄ cum fm̄ beatum grego. verba intentionē deseruiant. r hec sit nostra intentio vt de omnibus articulis qui i commissione ponuntur iusticia tum consequatur effectum in omnibus⁹ appellatō intelligitur interdicta. Nichil enim interest vtrum inhibeatur primo an secundo. medio an in fine:cum sicut vtriuslibet iuris argumenta nos docent ea q̄ i principio ad medium et ad finem. illa vero que in medio ad finem atq̄ principium semper referri contingat. Tercio postulas edoceri.et infra. Consultationi tue taliter respondemus: q̄ cum aliquis iudicem ꝓponit se habere suspectum suspitōnis cām̄ coram eodem allegare tenetur.

Secūdo requiris.intentōni.r xp̄i.q.v. humane r.j.de ſ. fi. intellgentia i

y In oib.j.e.inq̄sitōni ꝺ. Solue hec ꝺ quod dicit hic locum hz cum est vnum negocium principale.sed plēs articulos ꝓtinet pendētes ex negocio principali,explū pone.e.de referi.cum dilecta.r.e.de of.dele.venerabil. Illō añ sit quod dz.j.e.in de.greg.inq̄sitōi.loquitur cum plura sunt negocia omnio diuersa in vna ꝓmissione contenta Exemplum pone de hec.q̄.q.i.in primis.tūc licz sit ꝓhibita in vno non tamen est ꝓhibita in alio nisi hoc dicatur in decre.grego.argu.ad hec.ff.de mino.ēt.§.i.r.C.de repu. l.vna.sed hodie ipo iure remota est appellatio.j.e.vt debitus.

z Utriuslibet iuris.canonici r ciuilis.xxx̄q̄.questh.vlt̄. apostolus.ff.de pact̄.item q̄.§.vltimo.ff.de verb.obli.ti cia.§.primo.C.famil'.herciſc.quoties.C.de pact̄.perens ff.si certum pet̄a.lecta est.ff.de le.l.i.si seruus plurium.in fine.

a Eodem allegare. Nota q̄ hec de cre.loquitur ꝺ iudice de legato.sed j.eo.cum ſpeciali.loquitur in ordinario. vnde nota q̄ qui iudicem recusare intendit.causam iuste recusationis debet allegare coram ipso vt hic dicit.talem videlicet.que si esset probata deberet legitima

reputari.ĵ.e.cũ ſpāli.ſicut in appell'one.ĵ.e.vt debituſ.ꝛ recuſatõ dāda eſt in ſcripti.s.de ꝓba.qm̃.ꝛ añ litem ꝯte.de ber ꝓponi cum ſit dilatoria.nũ.q.nũ.offerat.ꝛ.s.de re iud. inter monaſterũ.ꝛ.C.de iud.aptiſſimi.vel ſaltem.ĵ.tmi nuz ſtatutũ a iudice ad dilatorias ꝓponẽdas.s.ō except. paſtoralis.niſi ex noua cā ſupueniẽ te poſt li.ꝯte.ꝓpõi non pt.s.de off.de le.inſinuāte.ſcōz legee poteſt ꝓponi vīz ad.xx.dies.vt in p̄d.auc.offerat' ꝛ.C.de ſen.ꝛ inter lo.o.iu.auc.ꝛ con ſcq̃nter.cā ℞o ſuſpitõnis coraz arbitris a ptib⁹ electis eſt ꝓbāda.s.ō of.de le.ſuſpitõis. ꝛ.ĵ.e.cum ſpāli.et s.de fo.ꝓpt.licz.i. Cā vero recuſationis non ꝓbata de legatus in cā ꝓcedat.ea ℞o ꝓbata ſupſedere dēt iudex ne amplius intromittat.cuz appareat ipm nō hꝫ e iuriſditõem poſt ꝓnunciatõem arbitriozꝫ ordinario ſecus eſt.qz poteſt ꝓmittere cām illam pſone nō ſuſpecte vel illā cām remittere ad ſuperiorẽ.ĵ.e.cum ſpāli. ꝛ ibi de hoc ẽt iuriſ ꝑtib⁹ qō non põt delegatus vt ibi notatur

ſed ꝑtes vt in aliquos[a] ñ val de remotos cōuenīat ꝑ eũdez iudicẽ dñt cogi[b]: coraz quib⁹ ſi cā ſuſpitõnis infra terminũ[c] ꝓpetẽtẽ ꝓbata ñ fuerit. tũc de mum auctate ſua iudex vtet: Quod ſi coram ipſ cā ſuſpitõnis ꝓbata fuerit cāe cognitõi ſupſedere[d] tenebit reculatus ipa nāq; rõ dictat ſuſpecti[e] et inimici iudices eē no ñ dñt

Idem

An ſit deferēduz ap. illi⁹ quem aduerſarius ō expoliatõe poſt ap. ltime interpoſitam ſibi factam patus eſt incõtinẽti[f] ꝙuicere. nos duxiſti ꝑ tuos nũcios ꝙſulẽdos Reſpondem⁹ q; cum in eo puniendus ſit in quo deliquit: q̃ ap. ōferre neglexerit ſe bñficō reddidit ap. indignum.[g]

Innocentius. iĵ. illuſtri regi francoꝛum.

Quit ille q̃ nichil ignorat. ꝛ infra. Preterea inter

dicti ſniam carō. ſi edidit[b]: ſz potius publicauit' nec fuit dictatoꝛ ipſius ſed veritus executoꝛ. Unde cū ſm̄[k] ius ab executoꝛib⁹[l] appellari non poſſit. niſi forſan modum[m] excederent in exequendo: nos etiaz in litteris ſuper hoc directz ad ipm ap. curauimus obſtaclm inhibere appellatõm ab eo interpoſite non fuerat deferendum. De ſuſpitõis aūt obiectu lz eum merito tibi ſuſpectum non fuiſſe credamus nõ tamen ꝛ ſi fuiſſet ꝓpter appellatõem interpoſitam ab eo de fiſtere debuiſſet[n] ad qō non ꝑ ꝓpio motu ſed noſtro potius p̄cepto ꝓceſſit

Idem

Epe contingit q; cū ad noſtram audientiā appellatur ꝓpter defectum ꝓtis alterius[o]: neq; per ſe neq; ꝑ reſponſalem idoneū ap. interpoſitā ꝓſequentis vel

g Indignū. nī ꝯd ille qui non detulit appell'oni in vna cā. repelli dz i alia a bñficio appellatõis. ar. q; ſic s.ō excep. cū eccīa ſtice. ꝛ.s.de ele. bone. in fi. ꝛ.ĵ.de vſu. qz fruſtra. ff. quod quiſq; iuriſ. l. nĩ. ℌ hec pena. Rñ. ñ dz in alia cā ab illo[k] ab alio repelli. et ſufficit q; ſem̄ punitus eſt. ar. s. de ele. cum in cūctis. ℌ. clerici. ꝛ.c. cū vi toñ. Et hic hẽs q; quis punit in eo[l] quo deliq̃t. ſic. ĵ. de iurepa. paſtoralis ꝛ.s.de tẽp.oꝛdiñ

Quit. ille nõ edidit ſz dñs pa

pa tulit ſniam illam.

i Publicauit. ſic ꝛ achacius non fuit dictatoꝛ nomi ex roꝛie. ſed veteris imitatoꝛ. xxiiĩ. q. i. achatius. ꝛ. nũ. di. p̄cepẽ. ꝛ. ĵ. de fen. c. q̃. ſimile. ĵ. de priuile. quia intentõis. qui enim rem perducit in lucem potius rem declarat. q̃ aliquid nouū faciat. ff. de acquiren. re. w. adeo quidam. ℌ. ſi q̃s in fi. ff. de teſta. hꝫ redes. ℌ. i. ff. ſi ſer. ven. ſicuti. ℌ. diſcāt. alꝫ ſed queriť

k Scōm ius. tā canonicũ q̃ ciuile. e. de re iud. q; ad ſultatõem. ꝛ. q̃. q. vi. ℌ. ſunt quoꝫ. ℞. ab executoꝛe. et C. q̃rum. ap. ñ recī. l. ab executoꝛe.

l Ab executoꝛib⁹. hoc intelligẽdum eſt de mero executoꝛe q̃ nllam hꝫ cognitõnē. ſed tm̄ executōz. s. de of. de paſtoral'. ℌ. q; ℞a. vbi de hoc. ꝛ. s. ti. ꝓxio. de cetero. talis fuit iſte

m Modũ excederet. ſic. s. ti. ꝓx. q; ad ſultatiõez. vbi de hoc.

n Debuiſſet. Ex hoc vidz q; ſic non poſſet appellari a mero executoꝛe ita non ꝑ recuſari. s. e. ſup eo. ꝛ c. q̃. ℌ. nũ ſed ſi non eſſet meruus executoꝛ bñ poſſet appellari ab ipſo ꝛ recuſari. io. hꝫ vī pon⁹ dicere ſi a iſta q; ſi q̃s appellat a ſuſpecto q; ꝓpter hoc ñ dēat dimittere cām ꝓcedat. q; primo recuſatõ eſt ꝓponẽda. ꝛ ſi iudex illā ñ admittat ſi ſit iuſta tūc eſt appellādū. qz tūc ipz grauat. ſuſpitõ em̄ ꝓponẽda eſt ſm̄ formā illius de. s. c. ti. ſcdo requirz. ꝛ. ĵ. e. cū ſpeciali. b.

Epe ꝓtingit. alteri⁹. ſ. appellantis

a Rñsalis.sic vſ q negligẽtia siue volus ꝓcuratoꝛ no ceat dño.ꝛ hoc dm̃ est.s.vt li.ñ ꝓh̃.c.i.

b Questõ.ꝛ hoc potes hẽre plã exẽpla.ſ.vt⁊ laic⁹ vel aliqs in mioꝛib⁹ ordinib⁹ ꝓstitutus eligi possit ad dignitatẽ vel minoꝛ.xx.an.vel aliqs possit hẽre plã bñficia ꝛ re cõi.ꝛ hoc nulla ꝓbatõ apud ꝓpaz est necaria cũ ipse hẽat ius inscrinio pectoris sui.C.de testa.l.oim

c Facti questõ. Questio facti qñ⁹ qs pñb⁹ pnb⁹ ꝛ leui posset ꝓbari. puta ꝓfessionez ꝓtiꝛ vel ꝓ instia q hẽret.vel ꝓ testes pñtes.

d In laterañ. s.e. reprensibilis.

e Appellauerit Istud no.q q appellat.si appellatõ iua recipiaꝫ a iudice vel ab aduersario appletur tenetur illã ꝓseq̃ sufficienter ẽ ꝓtũ ad totum negociũ. als fin nũciũ mittat ad imperãdum tm̃ nihil mittat pars altera ꝓsequente. ꝓdẽnabit in expẽsis alteri ꝓt.j.e.nicola o.ꝛ.c. interposita. §.i. als si ñ ꝓseqũ appto a iudice vel ab aduersario sufficit mittere ꝓcuratorẽ ad ipetrãdũ hz altera ps sit pñs vt in ꝛec.interposita. §.i.sec⁹ est ꝛ appellato.qꝛ ei ñ ipone ꝓ seq̃ndi necitas nisi venire velit vel solus vel cũ aduersario.vt.ĩ.q.vi.§. appellatore.ꝛ ꝓt negligere cãm si vult cũ fine ipso possit cã tractari si ꝓrogar fuerit.C.ꝛ temp.ap.l.vlt.§.illõ.eo ꝓ⁹ citato.j.e.ꝓ tuas.ꝛ no.q q appellat a grauamĩe cãz i scriptis assignare tenet⁊ ꝛetat apt̃os in q⁹ iudex cãm exprimat appellonis ꝛ cur appell'o ñ sit admissa. vel si forsitã appelloni sit ꝛelatum.postea statuat terminũ appellanti ꝛ si appellatus voluerit ꝓtes vñt ꝓ se vel ꝓ ꝓcuratores īstructos ad cãm ꝓtractãdã accedere.q⁹ si appellãs nõ fecerit reputabit ñ appellãs.ꝛ ad primũ iudicem remittet⁊ in expẽs ꝓ alteri ꝓdẽnabit.⁊ si appellãs ꝶ ꝓtẽpserit. ipe in expẽs ꝓdẽnabit.vt.j.e.ti.in ꝛec.inno.iiij.cordi nobis est.j.e.ti.

f Obtineat.ipa appell'o siue tmin⁹ statutus a iudice ad ipam ꝓseq̃ndã erit loco pẽptoꝛij.vt eo elapso procedat iudex in cã si ñ fuerit appell'onẽ ꝓsecutus

g Absentẽ.hoc ꝓt intelligi ꝛ appellãte ꝛ appellato.

h Ne si pẽptorie.vt si lis ñ est ꝓt̃.ex̃cõicet⁊ reus absens qui appellauit vel mittat⁊ actoꝛ in possessionẽ cãe rei ꝛ huan ꝛ si lis est ꝓt̃.ꝓt ferri sñia diffinitiua si liq̃at ꝛ cã vel si ñ liq̃at ꝓstruat⁊ ꝛetus possessoꝛ.s.ꝛ vol.⁊ ꝓtu.put est.s.vt li.ñ ꝓte.qm̃.§.in alijs.si actoꝛ est abñs q̃ appellauit ꝓcedat ꝶ ipm ad testiũ receptõem ꝛ ad diffinitiuam sñiam. vt.s.ꝛ volo.cãm que.put no.in ꝛec.put. Item i alio hz appell'o filiationẽ cum citatõe pemptoꝛia.vt sic̃ pemptorie citatus q̃ ñ venit ñ audit⁊ appellãs.xxiij.q.ij. ꝛ illi cita.sit⁊ nec appellãs q̃ non ꝓsequit⁊ appel.s.e.ꝓlonas.⁊ c.cum sit romana.in hoc tñ differũt.quia pemptorie citato iudex potest facere grãm.s.ꝛ of.ꝛleg.ꝓ suluit.sed si forsitan ex malicia subsequẽtis rñsalis[a] mandatum procuratoriũ occultatis lites q̃ ꝛ facili poterãt ꝛ determiari remãeant indecise: cum frequent⁊ iuris qõ moueat⁊. cuius apud[b] nos ꝓbatones necessarie i cõtrario non existũt: ⁊ interduz ẽt facti[c] qõ ꝛ leui posset parti bus pñtib⁹ combari. Alñ lz in[d] late.conci. fuerit constitutum vt si in quocunq; negocio aliquis appellauerit[e]. ⁊ eo q̃ appellatus fuerat ꝛeniente. q̃ appellauit ꝛenire neglexerit competentem illi recompensationem faciat expensarũ: vt ꝶ saltem timoꝛe ꝛeterrit[f] in grauamine alterius non facileqs appellz. Quia tamen ꝓpter hoc questiones ꝓgantur p̃ senti ꝛecreto statuimus. vt si quis non ꝓsequit⁊ ap. statim tenet sñia. vt.s.eo.cum sit. nec amplius audit⁊ appellãs vt ibi dz.⁊ hoc ꝛ. saluis ꝛc. ⁊ hoc intellige cum notum est hoc iudici q⁹ appellãs ñ est ꝓsecut⁹ ap. in termio ꝓstituto.⁊ ipe ñ ꝓparet in pñtia iudicis in ipo fmino al's non ꝓt ꝓcedere ꝓ abñtem

i Saluis ꝓstõibus. hoc respic̃ id qõ dixi.s.ꝛ. extũc in absentẽ ꝓcedat⁊ ꝛc. sed hic p⁹ sñiaz statim rata manz sñia ⁊ procedit iuꝛ ad executõem tm̃ sed tũc añ sententiã alius ẽ modus ꝓcedẽdi vt dictum est in notula illa vt lis nõ est ꝓtestata ⁊ c

hmõi appellatõ vel a iudice recepta vel a ꝓte fuerit ꝓbata post terminum app. prefixum edicti peremptoꝛij vires obtineat[g] ita videlicet vt extunc in absentem[g] perinde ꝓcedatur: ac[h] si peremptorie vocat⁹ ad iudicium extitisset. q⁹ si forsitã interposita prouocatio malicioſa recepta vel approbata non fuerit cum constiterit legitime ꝓuocatum: nihilominus eam vigorẽ volumus obtinere saluis[i] ꝓstõnibus ꝛ prouocãtib⁹ post sñiam promulgatis quibus a p. suas ꝓsequi ñ curantibus, post terminum appellatõis prosequende prefixum rata manet sententia[k] q̃ fuerat appel. suspensa. Quicquid autem contra citationez peremptoꝛiam posset ab

k Sñia.fic.s.e. cuz sit romana.et ij.q.vi.§. appellatoꝛe. Qui enim non ꝓsequit⁊ ap. fingitur non appellasse. C.ꝛ temp.ap.l.vl. §.vl.vnde et retro notat⁊ infamis. ff.ꝛ his qui no.infa. furti. Sed nunq̃d est idem in sñia excõicatõis vt si aliqs furtum excõicatus post ap.⁊ eam non ꝓsequit⁊ an tunc rata maneat sñia excõicatõis vt fingat⁊ non appellasse. vt q⁹ sic. quia retro notat⁊ infamia qui ꝓdemnat⁊ ꝛ furto. nec ꝓsequitur appellatõem. vt in.l.pdca furti. Sed hoc non est verum in sñia excõicatõnis. quia aut appellatõ tenuit aut non. Si tenuit excõicatõ lata postea ipo iure nulla fuit.j.ꝛ sen.excom.per tuas.⁊ ita siue ꝓsequit⁊ ap. siue ñ non efficitur postea aliqua. ff.ꝛ re.iu.q ab inno.⁊.xvi.q ij.§. potest. vltra vnam colum. Si appellatõ non tenuit g excõicatio postea fcã stati tenuit.⁊ aliud est in sñia excommunicatõnis q̃ in alijs. quia effectus aliaꝝ sñiarum suspendit⁊ si appelletur. ff. ad turpill'.l.i.in fi. sed effectus excõicatõnis non suspendit⁊ p ap.j.e. pastoralis. Ex hoc sequeret⁊ absurditas q⁹ aliquis retro esset excommunicatus sequeret⁊ eẽ q⁹ aliquis canonice electus esset.⁊ tñ cassanda esset electõ eius facta medio tempore. io. Sed pone aliquem ep̃m ꝛ positum statim post sententiam appellat appellatõne pendente excommunicauit subditum suum. nunq̃d talis excõicatõ tenet. vin. dixit q⁹ si eps nõ appellauit vel si appellauit⁊ non fuit ap. ꝓsecutus. excõicatio non tenuit. ar.l. predicte. ff.ꝛ his qui no.infa. furti. quia fingitur non appellasse. C.ꝛ temp.ap.l.vl.§.vlt.si fuerit ꝓsecutus siue confirmetur sententia siue non. tenuit excõicatõ. C. dixit⁊ meli⁹. q⁹ exquo appellauit remanſit in officõ suo. qꝛ q̃ appellat non ꝛ ꝓdẽnatus. ff.ꝛ pe.l.ij.§.vl.⁊ integer est status eius vt interim fũgatur honoribus. ff.ꝛ ap. interposita.⁊ ff. nihil inno.l.vna.§. iteger.⁊ iõ siue ꝓseqũtur siue ñ, ꝓsequat⁊ appel. excõicato tenuit.⁊ hoc ꝛ in p̃dictam rõnem quam iõa assignauit. Si vero non appellauit acquieuit sñie.⁊ sic per sñiam ami-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fit omnem iurisditōem. vnde si tulit postea sniam nulla fiat.

a ¶ Absente ꝓponi. hoc vult dicere lra ista sicut absens peremptorie vocatus q̄ non potuit venire iusta cā tētus audiꝛ allegās impedimētū suū. ita reuocaꝛ qđ ꝯ eum factum est. e. t. ꝓcio cū herroldus. v. ff. ō mō. si ptō. v. nūq. q. v. q̄lquis. sic appellās si non potuit appellatōnē suā ꝓsequi. j. terminū cōstitutum audiꝛ volens ꝓbare ipedimētum. e. e. cuz fit romana. v. c. cū ex ratē ne. et. C. de temp. ap. l. vl. §. illud.

b ¶ Preueniens hoc intellꝛ de termino statuto a iudice l ab appellāte. secus est in termino statuto a lege quē ꝑt quis ꝓuenire. v. q vi. §. appellatore. dum tn appellat nimiū non p̄curat vt appellatē in ꝓmissione ipetrāda supplantet. j. e. oblate.

c ¶ Veritate. đa tacuit impetrādo q terminus statutus fuisset a iudice vel a seipso

d ¶ Careat impetraē. ille cui p̄figitur ips ab hoīe ñ ꝑt añ terminuz illuz impetrare. nūq quid illud temp⁹ currit in anno appellatōis. ñ vī. qz tūc ñ est in mora. qz si vellet ꝓcedere ñ ꝑt vt hic dic̄. v ei q̄ agere ñ ꝑt ñ currit ips vt dicit. l. C. de anna. excep. l. i. §. vl.

e ¶ Contumacie. qz punit in expēs. e. e. repelxnsibil. v iudex cui fit ꝓmissio illū ꝓdemnabit ad expensas. j. eo.

Qui vt debitus

Constitus. hoc de re. loquit de materia illius. e. de testi. veniens. ij

g ¶ Trāstulerūt. v q̄dā alij retinuerūt pones se ptātē eligendi hoc acto in ipa trāslatōe q̄ eps sine alīs ad elcōes non ꝓcederet vt. j. dō

h ¶ Dim. i. ꝑter assensum oim req̄sitū. qz oēs sunt vocandi. e. de elec. q fic̄. v. c. quis ꝓter. v. c. bone. ij. si velles intelligere ꝑter assensum oim. i. hītum in electōe ñ valuisset appellatō. qz non est necesse q̄ oēs ꝓsentiāt in electōe q̄ sufficiē ꝓsensus maioris pt̄ v sanioris capti in elcōm by erquo vocati sunt oēs vt dicit illa ꝓstō. qz ꝓter. v multa alia iura etiā dē ti. v. j. de his que fi. a ma. p. cap. c. i. ꝓuata forma illius. c. qz ꝓpter

i ¶ Derogare. qz nec posset si vellet ex quo appellatū est ad sup̄iorē vel a legatū. e. de of. le. lz. v. e. de postu. bone

k ¶ Delegauit. sed qualiter potuit iste legatus delegare cām alīq cū iā cēt delata ad papā p appellatōem ꝯ id. e. de of. le. studuisti. v. c. lz. Joā. dixit q̄ spāle est in cā vbi appellat ab electōe q̄ aliter cognoscere possit. C. dixit v melius q̄ hoc facere non potest nisi de ꝓsensu ꝓtis quez credebat hic interuenisse ad hoc vt cām magis instructam remitteret ad papā p iura p̄dicta. C. de rela. l. i. v. ij. eo. si

absente[a] ꝓponi aduersus appel. huiusmodi valeat allegari. Si quis autem terminuz ap. p̄uenies[b] tacita veritate[c] literas impetrauit v careat[d] ipetratis v pnam ꝓtumacie[e] nō euadat. hoc autem in litib⁹ siue iudicijs exercēdis volum⁹ obseruari. Idem lemonic. v cantuarie. cp̄is.

Constitutus[f] in p̄sētia nostra archiō. clarcm̄. nobis exposuit q̄ clarem̄. de canatu vacāte q̄daz cānici vota sua in ep̄m transtulerunt[g]. v ep̄s cum quibusdam alijs exp̄sse consentiētib⁹ i eccam archiō. ei ꝓtulit de canatū iuri. canonicis ꝓuis appellātib⁹ ne quis assumeretur ꝑter assēsum omnium[h] in decanuz: cū electōi eius. xxv. tum p se tū ep̄o medio ꝓsentirent. Cūq sancti. marcelli presbyter cardinal[i] tūc ap. se. le. p̄ptes illas transitum faceret non vt appellatōni ad nos iterposite derogaret[k] sed vt instructaz trāsmitteret ad nos cāz sci illudij v sci andree abbatib⁹ examiatione[l] delegauit[k] ipsi⁹ v mādauit eisdem vt partem cōtradicentem electōm decani citarent ad ipsum contradictōis sue causam in eius p̄sentia oliē suram. v infra. Intellecto igit̄ur p assertōem cardiñ. q̄ iuba ea forma fuerat appellatū. ne sine assensu oim ꝓcederetur i electōne decani. v q̄ appellantes ap. infra annum non fuerant ꝓsecuti. nec erat ꝓpt qđ eis eēt biennium indulgēdū cum sicut bis infra tps legitimum simplicem nuncium ad se. ap. destinarant sic potuissent[m] saltem semel ꝓcuratorē idoneum destinasse ne tamen peremptorias exceptiōes[n] ex eorum pte ꝓpositas videamur sub silentio p̄terire. mandamus qua. si vobis constiterit archidi. facto ep̄i ex quo nitit̄ sponte renunciasse[o] vel p̄dictū ep̄m ꝓcessisse[p] ad electoem ipius p̄termissis[q] predictis sine quibus ne procederet in illa trāslatōne voluntatum ex qua nitit̄ archidi. proponitur esse actum: ei sup decanatu si

of. le. studuisti. v. c. lz. Joā. dixit q̄ spāle est in cā vbi appellat ab electōe q̄ aliter cognoscere possit. C. dixit v melius q̄ hoc facere non potest nisi de ꝓsensu ꝓtis quez credebat hic interuenisse ad hoc vt cām magis instructam remitteret ad papā p iura p̄dicta. C. de rela. l. i. v. ij. eo. si

l ¶ Indulgendū q̄ indulgerī ñ det nisi ex iusta cā. s. e cum fit. v. c. errōe.

m ¶ Potuissent sic. s. de ele. bone. v e. ō w. v ꝓtu. cum dilecti.

n ¶ Exceptōes duas vicz q̄s stati subiūgit q̄s iudex ex officio suo decurso tpe appellōnis admittit. et de eis mādat inquiri ne per surreptiōz promoueat. ar. s. de elec. cum dilecti. sic C. de tēp. ap. l. ij. fi. In hmōi electionib⁹ p̄cipue vz officium iudicij. s. de elec. cū nobis olim. v. c. nihil est

o ¶ Renūciasse. qđ ei licuit. vī. q. i. cū periculosum. et C. de pac. si quis i ꝓscribendo. vnde amplius ñ e audiendus. ar. j. de isti. cū venissent

p ¶ Processisse. excedendo fines cō p̄missi. v ita nihil egit. de ele. cum dilecti. j. de ꝓba. examinata. v. ff. de arbit. pedius

q ¶ Pretermissis. p̄dictū. ri canonicis v sine q̄b⁹ ꝓcedere non debeant. put exp̄sium fuit in trāslatōe voluntatis vt hic dicit lra.

r ¶ Fcām. de alio. ab illī. ri. pendēte electōe decani de qua v si dubitaret an teneret non est alia facienda. ar. C. q̄ de retu. vel cu. pos. l. i. secus si notoriū esset. e. e. ꝓstitut. v. j. ō

Curie pa. c. illud. vin.

Constitut. meteñ. ex vna pte

t ¶ Adiurauit. tal' adiuratō in locū iuramenti hī. ij. q. v. si q̄s pbz. j. de pur. ca. c. i.

v ¶ Magis vtile. ad hoc q̄dē de iure tenent illa em̄ q̄ est vocatōz v sanctior est eligēdus. viij. q. i. lz. g c⁹ ꝓpatiōe ceteri grex dicant. xxv. di. §. nūc ātea. v. i, q. i. vltim⁹. v. lxi. di. m lacerdotib⁹. lz tal' sit eligēdus sufficiē si est idone⁹. qz cōuenies scia tolerat in ꝓlato. s. de elec. cū nobis oli. v sufficiat q̄ non sit malus. xvi. q. vij. monasterium. s. de presump. dudum

r ¶ Cantoz. sancti saluatoris

y ¶ Maioris v sanioris. q̄si a duab⁹ ꝓtib⁹ electus. vī mato debuit ꝓualere. quod semper obtinet in electōib⁹. si de elec. qz ꝓter. v in alīs etiam negocijs eccie nisi a pau.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cioribus aliqd rõnabile oñdatur.j.de his que fi.a ma..p
ca.c.i.

a Impotẽtia.impotẽtia ꝓueniẽs ex nimia senectute
vel cõꝓs debilitate bñ nos repellit a ꝓmotõe.lxxv.di.
archydiacon.Iz hic ñ obijciebaꝭ talis impotẽtia.vt ps ex lĩa
Sed nunqd ẽ hñ
da rõ potẽtie i elec
tõibꝫ siue diuitia
rum siue nobili
tat sicut habẽ rõ
dignitatẽ.ar.q sic.
iij.q.vj.in testibꝫ
xxx.dis.hoc scripsi
mus.xcvij.dis.no
bilissimus.xli.di.
non coganꝫ.xxiij
q.i.qr ꝛ pacẽ.i au
ctẽ.de ten.c.j.§.i.
col.iij.x.j.de ꝓb.ꝛ
multa.ff.de custo.
ꝛ erhi.te.l.i.et.ff.
fa.ter.si que sunt.
et.ff.de fi.instru.l.
vl.x.C.q.w.cede.
ꝓs.l.vl.Sed ꝛ vr
vt pauptas ꝓfecta
tur.xij.q.v.gloria
epi.et.c.socrates.
xv.q.i.illa.in fi.ff.
de va.ꝛ extraõ.co.
l.i.§.ẽ quedã.So.
si alie circũstãtie
pes essent hmoñ
lat ꝓ recurri ad
diuinas seu potẽ
nã vt p eas ſuble
uetur ecclesia per
iura ꝓdicta. Itez
ps hic q ñ recurri
tur ad dignitatẽ.
cũ numerus ẽ lõ
ge maior ab alia
pte.s.de ele.dudũ.

b Rõnabilẽ ñ.
er hoc ꝓ q eps ñ
tenebat referre appellõni ꝓdce.qz Iz aliꝰ sit potẽtior ñ sit
it iusta cã appellãdi dũ tñ alter sit idoneꝰ.et sic potentia
hmõi vel nobilitas ñ ꝓferẽ Iz rõo tetulit.qz dicebat se vel
le aliam ꝓponere corã papa

c Qd aliã vellet.Ex hac lĩa satis colligiꝭ q aliã excep
tionẽ siue aliã cãm possum ꝓponere corã iudice appellõ
nis q̃ expressenim corã illo a quo appellauit.ar.ff.de ap.
scio quidã.ꝛ noua instãa ꝛ allegatões possum inducere
in cã appellatõis.C.de tẽp.ap.p hãc.Sed ꝛ.j.e.dilecto.et
c.vt debitus.qz ñ admittiꝭ appellatõ nisi sit rõnabiliꝭ cã
expssa vt ibi dr.q̃ si illã exp̃ssit postea ñ ꝓt aliã exprime
re ꝓpter quã ñ appellauit. In cã ꝓsenti dico q corã iudice
appellõnis possum opponere quãcũq cãm rõnabilẽ vo
lo siue illã expresserim in appellatõe siue ñ vt.s.de li.ñ ꝓh.
accedens.vt.s.de fi.instru.cum io.ꝛ de hoc.s.de excep.de
nich.ꝛ multo fortius si ꝓtestatus sum me velle tũc aliꝰ
ꝓponere vt hic.ꝛ si decanus aliam ꝓposuisset dñs fuisset
auditus sed nil tam ꝓposuit.quia non hẽbat qõ obijceret
vel mutauit ꝓ filium suum ꝛ supior tenetꝭ illã admittere
qz ꝛ si nihil opponeretꝭ ipe ex offõ suo tenetꝭ inquirere de
ipa electõne ꝛ meritis electi.s.de ele.cum nobis olim.et
c.nihil est.ꝛ.c.si venerabilem.imo si aduersarius negli
gens esset supior velet inquirere de exceptõnibꝫ pempto
rijs.s.e.c.pr.ne ꝓ surreptõnem aliqs adipiscaꝭ hnores
s.de ele.cum dilecti.ꝛ in.c.cum nobis olim.qd iuris fit i
aliqs casibꝫ ab isto dicetꝭ.j.e.dilecto. In hac lria q̃tũ ad
cãm ꝓsentem erat.r.Zilq vt ioã.da.colligebãt ex hac lĩa q
in casu isto ñ potesto ꝓponi alia exceptõ q̃ fuisset exp̃ssa
cum succubuit in
vna.nec Iz variare
ne eccia diu vacet.
vel hic nõ fuit ad
missus.qz cuz suc
cubuit in vna ꝓ
sumiꝭ calumnio
se aliã ꝓponere.iq
q.r.placuit.quod
ꝓius dixi.teneaꝭ
ler.

ꝛ saniori parte capituli factaz
cum de persone tue honestate
cõstaret predictus eps confir
mauit.ꝛ cum tibi vellet donũ
ꝛ inuestiturã porrigere vt mo
ris est.decanus ad te.ap.appel
lauit:ꝛ te impotentiazª dum
taxat allegans ꝓponendo te ĩ
ptibꝫ illis quas penitus impo
tẽtẽ.in quibꝫ prepositure pos
sessiones existunt:addens q
alia tibi obijceret in presẽtia
nostra que tũc in pñtia iudicꝭ
suspecti noluit explicare. Nos
ergo quia constitit euidenter
illam ap. cãm que fuit expssa
tionabilemᵇ non fuisse.aliã
autem tunc non expressit.ꝛ si
dixerit idem decanus q aliazᶜ
vellet obijcere coram nobis
decernimus tue confirmatio
nis effectum non debere per
ea que sunt proposita impedi
ri. Si quid tamen contra te
non in modumᵈ exceptionis
ad impediendum electionis
et confirmationis effectum:
sed in modum denuncia
tionis vel accusationis duxe
rit proponendum.postquam

d In modũ
exceptõnis.simile.j.de concess.prebẽd.post electõnem.
in fine.sed cum isti detur actõ ad impugnandam electõ
nem multo fortius exceptõ debet dari ad impediendum
s.de iureiuran.quemadmodum.quia turpius ejcitur.
ꝛc.vt ibi.ꝛ cui damus actõem multo fortius ꝛ exceptõz
ff.de supfi.l.i.§.is autem.ꝛ.ff.de re.iu.inuitus.§.cui dam
Preterea qualiter potest iste electus pendente lite recipe
re dignitatem contra id.lxxxi.di.tantis.j.de accusa.de us
omnipotens.ꝛ.s.de testi.c.vlti.ꝛ.ff.de re mili.qui status.
Ioan.dixit q hoc ideo statuitur quia presumitur q cal
lum mose ꝛ differendi causa obijciat.argu.s.de elect.cũ
dilecti.ꝛ.s.de testi.spolia.litteras.imo videtur q cum
in modum exceptõnis obijcitur crimen electo nisi elec
tus publice sit infamatus de illo crimine.q differenda
sit exceptio.j.de accusati.accedens.argum.C.de edic.diui
hadri.tol.q̃.ꝛ.C.de falsẽ.l.q̃.ꝛ sic videtur q iste sub cõditi
one recipiat dignitatem si innocens repertus fuerit.ff.de
tuto.ꝛ curato.datis.ei qui. Item patet hic q licet aliqs
sit exclusus a iure excipiendi non tamen a iure denunci
andi vel accusandi.sic.s.de iureiurando.quemadmodum
in fine.simile.j.de concess.prebẽd.post electõnem. in fine
Sed quare iste etiam post confirmationem non potest
obijcere crimen in modũ exceptõis.vt.j.de accu.sup his

Rñdeo rõe ꝓsumptõis onerat duriori mõ agẽdi. qz ꝺ facili repellit ꝙs a ꝛnũciãdo vt si fuerit iim. c⁹ vel crimiosꝰ qui ꝛnũciare ñ ꝓt cũ se correxerit. vel si ñ ꝓmonuit sit⁹ est ducẽ agere criminaliꝫ ꝓpter penã talionis. sed excipe ꝓt ꝙlibet crimiosus ⁊ excõicatus. s. de except. dilecti. in fi. io.

Alia rõ prior est qz vlterius ñ possz obijcere crimẽ immodũ exceptiõis ꝓ ꝺfirmatõz quaz iste habuit et possessionẽ corpalez. quã mãdat papa dari huic ꝙsequtur iste plenum ius a quo repelli non ꝓt nisi ꝓ ꝛnũciatiõz vel accusatõnem. vñ exceptõ locuz non hz. qz ꝓ exceptiõem repellit ꝙs ab obtinendo vt dicit illa ꝛc. sup his et licet ibi sit ꝺfirmatus ⁊ habeat possessionẽ nondum tñ plenum ius hz vnde adhuc hz ibi locũ exceptio. sed hic ñ est ita. In ꝛcre. accedes erat ille iam institutꝰ ꝓ papã. ⁊ ñ ꝛ erat fundi nisi sola executio quã papa mãdat fieri nisi publice infamatꝰ essz qz executõ differri non ꝺz ꝓtertu exceptiõis oppositem si exponeretur õ falso. s. ti. ꝓx. ꝛcepto. ⁊ j. de fal. sup eo.

Excepte. periculosũ est ire. Nocꝙ. ibi iudex dicẽ ꝓfigere ꝺz vbi ꝓtest sine periculo possint accedere ⁊ oẽs sui siue testes siue aduocati. xxiij. q. ij. sicut ꝛ ꝙstiõ. xxiij. q. ix. ꝓtamur. ij. q. vi. c. vl. ⁊ ff. de iudi. si locus. imo nec altera ꝑs q̃ ñ ꝓt ꝛire honeste tenet ire ad locũ inhonestũ. ff. de arbi. si cum dec. §. si arbiter. Item ñ solum ꝺz locus incõmodus ꝓpter inimicicias sz et si excedat duas dietas. vt. s. de rescrip. nõnulli. Item nec ex ꝓuinciaꝝ terminos est faciẽda citatiõ. iij. q. vi. neminẽ. nisi ex speciali iussiõe principis. C. de epi. ⁊ cle. auct. sed hodie C. de ap. cũ post. in auc. vt oẽs obe. iuꝺ. §. ij. col. v. ⁊ vbi citatur ꝙs ad locũ periculosum ñ sufficit ꝓstare ducatũ. vt. s. vt li. non ꝓ. accedẽs. io.

b ¶ Nisi iudices. no. ar. iudicẽ posse revocare grauamz vt appellãs cogatur recedere ab appellatõe ltĩma. j. e. cuẽ cessante

Significauit ad citatiõnes faciẽdas. s. quando capitulum citabat aliquos sigillabat lras illo sigillo. sed per illud sigillum non ꝛlebãt constituere actorez ad cãm. immo cum sigillo noto ⁊ auctẽtico vel ẽt cum cipacificam ipi⁹ prepositure possessionem fueris assecutus ꝓponendi licentiam non negamus

Idem vigorẽñ. epo.

Excepte tua. ⁊ infra. Ꝓñti pagina rñdemus: ꝙ cũ excusetur honeste q̃ ad pñtiam delegatorum iudicuz non potest secure ꝛnire. citatus tu vel tui quotiẽs ad illos iudices vos euocari cõtigerit ad quoꝝ pñtiam vobis periculosum est ire[a] libere poterũ appellare: etiam si in litteris cõmissionis ap. fuerit remediuz intercluſum nisi ꝺ iudices vobis assignẽt locum idoneuz ⁊ secuꝝ Idem epo decano ⁊ pcentori herfordẽñ.

Significat nobis magister hospitalis ebroacẽ. ⁊ infra. Preterea capl'm ebroacẽ. auctoritate quarũdaz lrãꝝ in quarum sigillo continebatur sigillũ capituli ad citationes[c] tm̃ cum aliud sigillũ capitulum illud noscatur habere quẽdã ꝓstituebat actorez[d] sed licet idem magister allegauerit ꝙ occasione lrãrum illarum actor non deberet admitti ⁊ insup adiunxisset ꝙ auctoritate lrãrum quarũdaz a nobis ad alios iudices obtentarum prius[e] conuentus nõ debuit per lras posteriores in quibus nulla fiebat mentõ ꝺ priores conueniri: iudices tamẽ exceptiões huiusmodi admittere nolnerũt. ꝓpter qõd vocez ad nos ap. emisit. Quocirca mandamus qua. si vobis constiterit ob dictas causas vl' earum aliquam[f] ad nostrã fuisse audientiam appellatum revocato in irritum quicqd post ap. hmõi noueritis esse factũ partes ⁊ cetera[g]

Idez magistro. g. archiꝺ. ⁊. v. normanno canonicis suessionen̄.

Significatib⁹[b] t. ⁊ r. fratrib⁹ nostro fuit apposto latui ꝺclaratum: ꝙ cum inter ipos er vna parte ⁊. v. ex altera sup quadã terra corã iudicib⁹ delegatis qõ verteret: ipi cum plures tras hẽret vt tra illa super. qua qõ vertebat oñ deberetur eisdem: a iudicib⁹ postularunt. qõd cũ ipsi facere denegarent[i] ad nostram audiẽtiam ꝓuocauerunt. Quocirca mandamus quatenus si ẽ ita revocato in statum debituz si quod post ap. noueritis attentatum ⁊ cetera

Idem ebroacẽ. epo et de luc. et de monte molli abbatibus

Ꝓuisio ꝑlati ꝺbet interuenire ⁊ si ꝑlatus simil'r agat vel conueniat ꝺbet habere consensuz capituli. s. de iuꝺ. cãm. ⁊. s. de ꝓcu. c. i. vbi de hoc. sed si capl'm agat cõtra ꝑlatum suum vel cõueniatur ab ipso. tunc dabit capitulo actor ad lites auctoritate iudicis ad instar minoris qui si vult litigare cõtra curatorem suuz dabit iudex minori actorez. vt insti. ꝺ auc. tu. §. vl. et inst. de cura. §. vl. cum eñ eccl'ia equiparat minori ⁊ capit'm dicat eccia. j. de testa. requisisti. ego ⁊ capl'm equipat minori. sed agebat capit'lum ꝺ archiepm ⁊ ꝺ rectorem hospitalis. q̃ pro chiepm fuerat instituꝰ. q̃ dicebat ordinatõez hospitalis ad se spectãe capl'm vero cõtrarium dicebat. vñ in casu isto archiepꝰ nõ ꝓstaret auctoritatem capl'o cõtra se. ⁊ sic iudicis auctoritate ꝓ cõstitui per capit'm iste actor siue procurator vt dicẽ.

e ¶ Prius ꝙuentus. hoc allegatõ efficax erat. s. de iscript. et tenore. ⁊. s. de foro compet. c. penulti. ⁊. j. eo. vt debitus.

s ¶ Aliquam. ar. ꝙ qui plura narrat in libello suo quoꝝ vnum ꝑ se sufficeret sufficit vnum ꝓbare. j. de prob. cum iam dudum. ⁊. j. de accusa. accedens. ⁊. s. de rescrip. inter. ff. de condit. ⁊ demon. falsa. §. i. ⁊. j. de priuil. vt priuilegia. Ar. contra. s. de rescrip. ex parte. vbi ꝺ hoc. ff. de excusa. tu. qui testamento. s. de rescrip. olim. ⁊. s. de ꝓbat. licet. sed ibi se obligauit ad ꝓbandum vtrumꝙ vt ibi dictum est. ⁊ sic vtraꝙ istarum exceptõnuz legitima fuit ad appellandum

g ¶ Et cetã. i. ad nrãm pñtiã ꝓuocet ⁊ in cã ꝓcedatis

Significãtibꝰ. dere. ponit. s. de libel. obla. ⁊ ibi ponitur

i ¶ Denegarẽt. ⁊ ita, pnũciãdũ est sup incidẽti siue emergẽti. hoc ꝺ ñ erat incidẽs sz poti⁹ emergẽs. de ꝛ ꝙ plene ꝺz. s. de ꝛ. cog. c. i.

Ex insinuatõe aduocatus. Ex ꝟ sumebãt quidã ar. q̃ iudex posſit recusari. si aduocat⁹ alterius ptis est cõmẽsalis ipi⁹. sz ñ est sufficiẽs cã recusandi. s. ꝺ of. iudi. c. i sz si altera ps eẽt cõmẽsal' siue familiaris iudicꝫ tũc pt recusari. s. ꝺ of. dele. insinuãte.

b Reuersa hoc facere ñ potuit. qz sic eẽt iponẽ leges vño papæ vt ꝺicꝫ ꝛ. q̃. vi. anterioꝝ. ſ. ad hoc

c Potuit. ſi. rri di. iferior. ꝛ de ele. inotuit. ff. ꝺ mioꝝ. mioꝝ. ff. ad tre. lle a quo. ſ. rẽpeſtiuũ ꝛ. s. de mai. ꝛ obe. cũ inferioꝝ

d Expectato ꝛ de termino conſtituendo dictũ ẽ. s. e. perſonas. qz tripler eſt terminus vt ibi ꝺr. sz ꝺ quo termio intelligit. qꝺ hic ꝺic. de ãno appellatõis ñ põt itelligi. qz finiñ ille bñ pt pueniri ꝺũmõ nimiũ ad uerſan⁹ ñ pcurrat ſ. e. oblate. io. itel ligit terminũ iſtũ ꝺ termio legali. sz ꝺ illo ñ pt itelligi qz ſi ñ. pſeqꝺ' aliqs appellatiõez vſqꝫ ad annũ. p⁹ ea nõ pt pſequi. qz rata manet ſnia vl'iuꝺex pceden ꝺ prici pali. s. e. cũ ſit romana. ꝛ ſic neceſſe eſt vt intelligat' de termio ſtatuto a iudice. vt itelligam⁹ qꝺ vſqꝫ ad feſtũ purificatõis altera ps expectare ꝺeãt. nec antea ꝺeãt lras ipetrare. qꝺ cũ nõ fecerit. ñ valẽt lre añ finiñ illũ ipetrate. vt hic ꝺicit. ꝛ. s. e. ſepe. ꝛ ſic terminꝰ iſte ſtatur⁹ fuit ad põ tanꝺuz ſe iudici. sz alia fuiſſet interio ſtatutis terminũ ipm. ꝛ ſic qz ñ poterat ſtatuere illum terminũ valeat qꝺ ſtatuere potuit. qz ſi ñ valet vt ago. valeat vt valere põt. C. plus valere qꝺ agi. l. i. ꝛ p totuz ꝛ qꝺ ꝺ tali termino itelligat' pz ex lra. vbi ꝺicit. interim ãt tc. qñ añ finiñ ſtatutũ ab ipo iudice. vñ ñ valẽt lre

e Audiat' cãm. vt ſi de his ꝓſtiterit. lre camerariꝫ nõ valeãt. vt. s. c. ſepe. ꝛ iſte pceder in cã ſm iuris ordinẽ alioquĩ remittent' ptes ad iudices camerariꝫ ꝛ punient' in expẽſis. s. ꝺ reſcri. certũ. ꝛ. s. de ꝛo. ꝛ ꝓtu. ex lris. b.

Bone ingreſſus. vſ qꝺ male. ſ. de priuil. paſtoral. qꝺ vex ẽ niſi ſpãliter hoc eſſet ei ꝓceſſũ. vt i tex. paſtoral. l'niſi ꝺicit⁹ ꝑ mortuus eo noie poſſeꝺiſſet. s. de reſti. ſpo. cum veniſſent. vin.

g Deiure cõi. hoc enĩ vſ ſpectare ad ipm de iure. lriũ ꝺi. ſm plebilꝫ. ſ. de inſti. cũ veniſſent. imo port⁹ ad aĩi

epm vt ibi ꝺicit. qz archiꝺiaconus hoc habebat ex tona tione archiepiſcopi.

h Noie archiꝺiaconi. ꝛ ita archiꝺiaconus intelligeꝫ bat' poſſiꝺere ꝑ aliũ. qz qui per aliũ poſſiꝺet. poſſiꝺere intelligit' anſti. de interdic. ſ. poſſiꝺere. ꝛ. s. de pſcrip. ſi diligẽti. ꝛ. s. de re. ſpo. cũ veniſſent

i Vnã ꝓcuratiõnem. hec ratio non fuit ſufficiẽs quia ſolutio penſionis. nec uimiſnium nec poſſeſſiones probat. nec priuat alium ſua poſſeſſiõe s. de fi. inſtru. inter ꝺilectos ad fi. ꝛ. s. ti. pri. cum bertoldus ff. de acqui. poſ. q̃uis. ſ. i. io.

mera pſona eccl'ie de fam. viaz vniuerſe carnis ingreſſo. abbas ſcĩ auguſtini cantuarieñ. eiuſdẽ eccl'ie. quam ad ſe aſſerit ptinere prio ꝑ q̃ſdã monachos. ſcõo ꝑ ſeipm poſſeſſionẽ ingreſſus f ad nos pluries voce ap. emiſit. ne quis eum ſup poſſeſſiõe ipius eccl'ie pſumeret moleſtare. Cũq; aliq̃ꝺiu predictã eccl'iam pacifice poſſeꝺiſſet. quidã laici cantuarieñ. ꝺioceſis ipm abbatẽ ꝛ monachos ꝺe poſſeſſione ipi⁹ eccl'ie ꝑ violẽtiã eiecerũt. ꝛ ifra. Hoc curatoꝝ vero archiꝺi. ꝓpoſuit ex aduerſo. qꝺ defuncta perſona eccl'ie archiꝺi. tm̃ ꝺatur ei⁹ cuſtodia. imo archiꝺ. q̃ fuerũt prohtpe. tam de g iure cõi q̃ de generali cõſuetudine tã in illa eccl'ia q̃ in alijs vniuerſis ei⁹ dẽ ꝺioceſis hoc iure ſemp vſi fuerũt. Deterea pfat⁹. o. nomine h archi. eccleſiam poſſeꝺit eandez vtpote qui ei vnã ꝓcurationẽ ꝛ. v. ſol. noie eccl'e annis ſingulis exoluebat. ꝛ ifra. Demiſſis igit' diligenter inſpectis predictos abbatem ꝛ monachos in k eum ſtatũ in quo tpe ap. fcẽ ex⁹ viſimilibꝫ ꝛ probabilibus cauſis ad nos legitime interpoſite fuiſſe noſcuntur ꝓpꝛietatis partibꝫ

l In eum ſtatum. ſed cum abbas ꝛ mõachi ſpoliati fuiſſent per laicos illos ꝛ non per archiꝺiaconũ quomodo competit eis interdictum vnde vi cõtra archiꝺiaconũ nec etiaz videtur feciſſe contra appellationem monachoꝝ. ꝛ ſic ẽ contra. s. de reſtit. ſpo. cũ ad ſedẽ i fi. põt ꝺici q̃ reſtituunt' hic non er vi interdicti. sz iuꝺicis officio. ar. ff. q. i. in primis. vbi remouetur tertius qui ſucceſſerat iã defunctoꝝ fozſitan conſtitit pape q̃ abbas poſſiꝺebat cum appellatio fuit ab ipſo interpoſita. vel fozte hec fcã fuerant per laicos mandante archiꝺiacono vel ratum habente. vnde tenetur vnde vi. vt ff. de vi ꝛ vi ar. l. i. ſ. õ teciſſe. ꝛ. ſ. ſed ꝛ ſiquis. ꝛ. s. de reſti. ſpo. cum ad ſedem. lau. vel quia ſciẽter archiꝺiaconus recepit rem qua monachi fuerunt ſpoliati. ꝛ ita ſucceſſit in vitium. s. ꝺ reſti. ſpo. ſepe ꝛ. s. de iuꝺi. quia. v. ꝛ hoc verius puto. vnde tenetur ad ipſam rem reſtituendam cum fructibus medio tem pore percepꝫis. vt hic ꝺicit. ꝛ non ſolum perceptis. ſed qui percipi potuerunt. s. de reſtit. ſpo. grauis. ꝛ. quia poſt appellationem rem recipit ab illis laicis. vnde omnia reſtituuntur in priſtinum ſtatũ tpe appellatõis facte

l Ex veriſimilibus. ſufficit ergo q̃ ſit probabilis cã appellationis. licet non ſit vera vel neceſſaria talis vꝺelicet ꝺebet eſſe. que ſi eſſet probata. legitima eſſet. tũc valet appellatio. ſ. e. vt ꝺebitus.

A

Dilecti facto ꝓuocare. qm̃ pl⁹ ẽ factꝫ ꝛemõstrat
ꝯ ꝙbis dicer. ff. de edict. edi. si tñ. §. ei q. ꝛ. ff. ꝺ le-
gi. de q̃lꝫ. i fi. s. e. ad audiẽtiã. ꝛ. j. e. vt nr̃z. sic fcõ
renũciat q̃s iuri suo. j. ꝺ ꝙis q̃ fi. a ma. ꝓte ca. et oze. ꝛ. s
de of. del. gratiñ ẽt factꝫ mẽtimur. ex̃ꝫ. q. v. cauete. ꝛ factꝫ
ꝓsentit q̃s. j. ꝺ ꝓd.
ap. ꝓ tuas. ꝛ ipso
fcõ ꝓsẽtit q̃s mal
xliꝫ. di. sit rector.
ꝙ. q̃d aliꝺ ẽ ꝯ ta-
cẽdo terga ꝓbuis
set ꝛc̃. ꝛ factꝫ q̃s ꝓ
bar incõtinẽs. xxi
viꝫ. di. ꝓiusꝯ. et
ex̃ꝫ. q. q̃. q̃ttuor fa-
ctis ẽt ratũ habe-
m⁹. ff. rẽ ratã ha-
beri. l. iꝫ. §. falsus.
ꝛ factis negamus
deum. xi. q. iꝫ. esti-
mant. Et ita ficñ
tz excõicatio post
appellatõz. j. ꝺ sẽ.
er. ꝓ tuas. sic ñ tz
excõicatio p⁹ iter
arreptũ ad papã
Sz ñ est ita in añ
epo. q̃ papa vo-
catus est in pleni
tudinẽ potestatis
alꝫ i ꝓtẽ solicitu
dinis. q̃. q. vi. q̃ se
scit. ꝛ. s. ꝺ vsupal.
ad honorez. io. di-
xit aliã rõnez. s. q̃
ñ iturad añiepm
p q̃rimoniaz. sz ꝺ
est falsũ. j. e. solici
tudinẽ. ꝛ. s. de of. oz. ad repꝛimendã. Sz vr̃. q ꝛ iter arre-
ptũ ñ sufficiat ꝓ appellatõe i iudicio. nisi iusta cã allege
tur tal. q̃ si eẽt ꝓbata ꝛc̃. j. e. vt debitus. cũ alr̃ nõ valeat
appellatio. sz post sniam diffinitiuã nõ sufficit iter arre-
ptũ. nisi viua voce appellaret. q̃ ibi est opus facto. ar. j.
de sen. er. a nobis. vbi ñ ꝓdest iter arreptũ i ꝓtẽ recisa. ꝛ
in scriptꝰ ẽt appellandũ ẽ. q̃. q. vi. forma. ꝛ. j. e. cozdi. ꝛ. ff.
de ap. a snia. §. vl. alr̃s iter arreptũ nihil opar. nisi incõti
nenti q̃s appellet viua voce. ꝛ aliud añ sniam q̃ꝫ p⁹. q̃
excõicar post iter arreptũ vt hic ꝛ ita pinde habetur. ac si
excõicaret p⁹ ap. vt hic. ꝛ ꝓterea archiepꝰ ñ poterat esse
iuder in cã ꝓpria. cũ inter ipz ꝛ capl'm elur. eẽt ꝯtrouer-
sia sup capel la ista. j. de no. op. nũci. c. q̃. ꝓ q̃ ꝯtrouersia
monachi isti habãt ad curiã. vñ excõicatio ñ tenuit post
iter arreptũ. ꝛ sic ñ obstat qꝺ ꝺz iter arreptũ. ñ sufficit ꝓ
appellatione in iudicio. q̃ hic ñ erat iuder archiepꝰ vt
diri ꝛ credo idẽ eẽ si capl'm hẽat cãz cũ epo. vt si capl'm
mittat ad archiepm ꝓ cã illa. ꝛ epꝰ excõicat nũciũ post
iter arreptũ. q̃ snia ñ tenet. cũ archiepꝰ i hoc casu sit iu-
dex epi. vel dic q̃ secus ẽ in archiepo. vt dictũ est. b.

Pastoral' erp̃sse. ar. q̃ oia intelligũt̃ ꝓhibita q̃
ñ inueniunt̃ in iure ꝯcessa. s. ꝺ trãsla. iter cozpa
lia. vbi ꝺ ꝺ erp̃sse indulget̃ appellatio. si ẽt rmo
ta sit appellatio in rescripto. si iuder venegat restitutõz
spoliato. s. de resti. spo. er ꝯqõe. Itẽ si nõ vult admittere
recusatõz ꝯsanguinitat. s. e. postremo. Itẽ si ñ facit ex-
pmi res petitas in libello. s. e. significantiꝫ. Itẽ si citat
ptes ad locũ ñ tutũ. s. e. er pre. si cogit ptes litigare coꝝ
subdelegato suspecto. s. de offi. dele. super questionum.
in fi. Multa exempla posses assignar. in quibus recipit
appellatio licet sit remota in rescripto. Obicũ q̃ permit
tit ius appellare. Im antiqua iura bene admittebatur
appellatio. licet causa in iure non exprimeretur. dũmo-
do non esset manifeste frustratoria. de qua intellige qꝺ
dicit vrsi. nos igitur attendentes. vbi per appellationẽ
frustratoriã etiaz
si non esset mani
feste ꝛc̃. i. manife
ste frustratoria.
alꝫs si halꝛeat qua-
lemcunq̃ excusa-
tionez poterat ap
pellare dum mõ ñ
cõstaret ipaz frus-
tratoriaz. q̃. q. vi.
ad romanã. ꝛ plu
ribꝰ alꝫs ibidem
ꝛ. s. e. psonas. ꝛ. c.
quenit. ꝛ. c. cũ sit
romana hodiedo
siũ sit remota ap-
pellatio siue non
in rescripto. non
põt appellari. nisi
ꝓbabilis cã fue-
rit allegata talis
q̃ si foret ꝛc̃. Itez
siue sit erp̃ssa iiu
re siue non cã ꝓpt̃
quã appellat̃. dũ
mõ sit ꝓbabilis.
bñ tenz a appella. j
e. vt debitus. ꝛ ita
cõstitutio ista ad-
dit huic dec. hec. s.
q̃ si cã ꝓbabilis
ꝓpt̃ quã appellat̃
nõ sit erp̃ssa. valz
appellatio. sm hanc decre. non valebat. quid operturꝛ-
motio appellationis hodie dicer. j. e. vt debitus

c ¶ Emẽdari. nõ. n. debuit appellãti oꝛesse. q̃ꝺ nõ fuit
siue appellatõi delatũ. cũ appellatio eius iusta fuerit. ꝙ.
q. vi. appellatoze. et. s. e. sepe. hodie ꝺo ñ stam⁹ huic. sed
ei q̃ꝺ ꝺz. j. e. vt debitus vt videz appellatio teneat siue
grauamẽ in iure sit exꝓessuz siue nõ. dũ tñ sit ꝓbabile.

d ¶ Ad tps. qui. n. appellat a iudice ozdinario sup alꝰ
qua cã ad tps. tm̃ erẽptus est ab ipo quantũ ad illũ arti
culũ. sed in alꝫs remanet iuder. ꝛ tñ pendente illa causa
potest illum si voluerit in alia causa tanq̃ suspectum
recusare. s. e. ad hoc si in vna. ꝛ. c. proposuit. ꝛ. c. cum te-
neamur ꝛ. j. e. romana. §. cum vero in delegatis secus

e ¶ Casu. hoc dicit propter crimina notoria in quibus
non admittitur appellatio. s. eo. cum sit romana. ꝛ. ca.
consuluit.

f ¶ Dormitasse. s. ne vlterius sit ꝓcedendum. q̃ appel
latione interposita extinguitur ꝓnunciatum. vt. ff. ad
turpil'. l. i. in fi.

g ¶ Executionem. hec ratio non est sufficiens. quia ñ
appellatur a snia excõicationis. nã cũ quis absoluit̃ ab
ipetitõe alicuius. hmõi snia secũ trahit executõz. ꝛ tam̃
ab ea appellatur. s. de excep. significauerũt. ab executor
appellat̃. si modũ excedat. q̃. q. vi. §. ab executore. ꝛ. s. c.
pr. qꝺ ad cõsultatõz. Itẽ snia furti trahit secũ suã infa
miã. ff. de furt. nõ põt. ꝛ. ff. de his q̃ no. infa. furti. Que ẽ
ergo cã. p. hisp. dirit. q̃ deus ligat ꝛ nõ hõ. xi. q. iꝫ. nemo
vbi ꝺ ꝺ. ꝛ a ꝓncipe nõ appellat̃. Illa vr̃ verioz rõ. vt hõ
crescat ꝓ meritũ parẽdo ẽt iniq̃ snie. ar. viꝫ. q. i. sciẽdus
ꝛ. xi. q. iꝫ. cũ gl̃. ꝛ vr̃ magis timeat disciplina ecclr̃astica.

lau.io.dicit.ꝙ ꝺſtō eccl'e hoc facꝫ.vt magis timeaꝫ.ſicꝫ
eni ꝺſtō hoīm facꝫ.ꝙ ſnīa q̄ cito ligat.q̄ ad ei⁹ effectum
tardius liget.ff.q.vi.anteriorū ꝛ.xi.q.iij.cū apud io. Sz
vī ꝙ ñ ſit dīa iter ſniam excōis ꝛ alias ſnias. uno idē
verbi gra.cū dico excōico te.ſtati es excōicat⁹. ita ꝙ ni-
hil aliꝺ ē neceſſe.

Idē ē cū dico.cō-
dēno te.vt ſoluaſ
illi.r.ꝙ ſtati es ꝺ
dēnaꝫ.ꝛ ſi appel
leꝫ ab iſta ſnia ꝺ
dēnatio ñ mouet
ur p appellatōez
imo ſmanes ꝺdē
naꝫ q̄ſtūcūq; ap
pelles.ſicꝫ ille ſma
net excōicaꝫ.qui
p⁹ excōicatōz ap-
pellat qꝺ pt p ſen
tēriā appellatōis
m q̄ōr.ꝺfitmo rel
caſſo ꝓmā ſniam
ſic ſnīa ſp durat
vtroq; caſu i alīs
ſnīs appellatō re
tardat id qꝺ ñdū
ertat.ſ. ſolutionē
vī rei ꝺ q ꝺdēna-
tio fcā ē traditōz
qz vēnīſtī eē cō
dēnatū. Hz ñ ē vē
iſtū adhuc ſoluſ
ſe.ꝛ ſi ſtati cōdē-
natus ſolueret.ꝛ p⁹ ea appellaret. nihil releuat talis ap-
pellatio.niſi in cuētu cē appellatōis.ff.de app. tū er cā.
In excōicatōe nihil ē qꝺ poſſit appellatio retardare.ve
r⁹ effect⁹ ſnie ē vt ꝺdēnat⁹ ſoluat.qz ad hoc agit.ꝛ finis
excōis ē vt ſit excōicat⁹.ꝛ in ipa platōe ſnie ſtati pueni
tur ad iſtū finē. Hz alīs ſnīs ꝺdēnatōis ñ ſtati p ſniaz
ꝺſeqt finē.i.iudicatū.ꝛ appellatio impedit ſolā exec utiōz
qz adhuc ē op⁹ fcō. Hz ꝺdēnatio ſit fcā. Hz i ſnīa excōis ñ
eſt ita op⁹ fcō quo ad ſuū effectū. niſi vt publicetur

h ¶ Secū trahat.et hoc pz.ꝙ ſnīa excōis l'ſtati ligat.l'
ſtati nulla ē. Hz qꝺ ſi aliqs excōicaꝫ p⁹ appellatōz.pba
bile.aut iſte eſt excōicat⁹ aut ñ.pbo ꝙ ñ ē excōicat⁹. qz
excōicat⁹ ē p⁹ appellatōz.pbabile q̄ legitīa ē. g̃ ñ ē excōi
caꝫ.j.de ſen.et.p tuas.ꝛ j.e.dilectꝫ. Hz ꝺ vī ſic.ꝙ iuder ap
pellatōis.pnūciat appellatōz ñ teneꝫ. g̃ p ꝺñs.pnūciat
excōicatiōez tenuiſſe. Kñdeo qꝺ ſ dubitat.an taľ excōica
tio teneat l' ñ.et futuro pēdet an teneat.ſicꝫ et futuro q̄
uētu pēdet an teneat mīimoniū l' ñ.j.de frig.ꝛ male fi.
firmitaꝫ.ſi.vñ hoc argumētatio ñ vz.iſte ē excōicat⁹ poſt
appellatōz.pbabile.q̄ ſi pbata eēt rē.g̃ excōicatio nulla
ē.imo ē iferēdū.g̃.p excōicato ñ ē hñdus.ꝛ tñ reꝛba ex-
cōicat⁹ ē.qz ſtati ligat ſnīa exc.l'ſtati nulla ē. tñ ſi taľ me
dio tpe adept⁹ eēt eccl'iaz.ñ vī ꝙ eēt ea puād⁹.qz ipz ꝙ
babil'error excuſat.j.de ſen.er.ſacro cū iteri licite cōicet
ei i oībꝰ ſacris.j.eo.dilect⁹.ꝛ qcq̄ꝺ tc facꝫ vz.iij.q.vij.§.tua
v.vz.ꝛ C.de teſti.l.i. Jtē qz medio tpe ſtat⁹ ei⁹ iteger
ē.ff.nihil inouari appellatōe pēdēte.l.vna.§. iteger.nec
dānat⁹ ꝺ q appellauit.ff.de pē.l.ij.§.ij.io.

i ¶ Subtrahīt.q̄.n.eī eccl'iaz ē nihil noīe eccl'ie p⁹ poſ
ſidere.viij.di.q̄ iure.ꝛ xxij.q.vj.c.ij.ꝛ iij.ꝛ xxxij.di.eos
ꝛ.c.pē B.ſit ñ hz aliꝺ vñ viuat.dico ei iteri puidēdū ꝺ
bonis eccl'ie ꝛ qz de poſtro puideꝫ.l.di.ſtudeat. hñda ē.n.
rō ne egeat.ff.de re iudi. ī eos i fi. ne cogaꝫ ī clerī oppro-
briū medicaꝫ.xciij.diſt.diacōi. Hz videaꝫ ꝙ male meriti
publica egeſtate pēant lawrare.ff.de po. Jona ſides. Jtē
illud p̄t itelligi i eo caſu.q̄ñ i ſnīa B exp̄miꝫ ꝙ bōa eccl'e
ſubtrahāt ei.cū.n.excōicatū ꝓparem⁹ relegato.ꝛ rele-
gato ad tps ñ ſubtrahāt bōa.niſi hoc ſnīa exp̄miaꝫ. L.ꝺ
pe.l. de portato. ſic ꝛ excōicato idē vī.nā q̄diu q̄s alīs
rōibꝰ p̄t ꝺſtrīgi.ñ ſūt ei ſubtrahēꝺa ſtipēdia. C.de exec.
rei iudi. ſtipēdia
xvi q.vi.illō.qui
aūt excōicat⁹ ē in
vna eccl'ia.excōica
t⁹ ē q̄tū ad alias
xi q.iij.c.ij.ꝛ iij.et
iij.q.v. quiſquis
s.ꝺ of.or.ad rep-
mendā. Hz nūq̄ꝺ
ē idē i ſuſpēſo. vt
ſi ſuſpēſus eſt ab
vno epo ꝙ ſuſpē
ſus beaꝫ q̄tū ad
alios. ſic ſi ē ſuſpē
ſus ab offō. quia
ſnīa facit ius q̄tuz
ad omēs.xix.q.j
ꝺueſūt.ꝛ.viij.q.i.
ſiqs pbr.ff.ꝺ iſd.
ꝛ relegat.l.relega
toz.§. iſdicē.ꝛ.§.
ſe. Poſſet forte di
ſtingui.vtz ſuſpen
ſus eēt ꝙ crīe qꝺ
irrogat i famā.vt
tūc ibiq; ſuſpēſus
ſit.ſi nō irrogat i-
famiā.tc ñ vbiq;

k ¶ Sollicitudinē.paſtoralis ꝛ infra. Sane cū ſicut recepim⁹. ꝺuob⁹ coram epo litigātibꝰ alt' eoꝝ ad ſe. ap. appellaſſet eps appellantē re-
putās cōtumacē. ipſum excō-
municationis vinculo inno-
dauit. qui coā metropolita-
no de epo ſibi perijt iuſticiam
exhiberi. aſſerēs ꝙ p⁹ ap. legi-
time ad nos interpoſitā ipſe
excommunicauerat ꝛ petēs ſe
ad eum ſtatum in quo fuerat
ap. tempore a metropo. redu
ci renunciari videlicet abſolu
tum: adijciens etiam ꝙ app.
non renunciabat obiecte. ſed
proſequi volebat eandem ꝛ ī
fra. Nos igitur inqui.t.t. ſi re
ſpondemus k. ꝙ ſicut metro-
politanus de app. ad nos in-
terpoſita cognoſcere l omnino
ñ valz ſic nec ō m his que poſt
appella. fuerant innouata. dū
modo ō alīs cognoſci nō poſ
ſit: niſi de ap. pariter cognoſca
tur. vel de his que appellatōis
cauſam ꝓtingere dignoſcunt

ē hñdꝰ.ꝙ ſuſpēſo ar.ff.ꝺ poſtulā. er ea. Hz p⁹ ꝺ ctū ꝑualz
qz ſuſpēſus ab offō. nihil oz ꝺ offō eccl'iaſtico attracta-
re. alīs ē reponēꝺ. i B eqparat excōicato. j. ꝺ ct. er. vt ſus
ſpen. miniſ. c. ij. ꝛ iij. Hz ſi ſuſpēſus ē a bñficio ī vno loco
tūc ꝺico. ꝙ ī alio loco p̄t hr̄e bñficiū vt. xviij. ꝺi. placuit
l viij. ꝺi. c. ij. Hz nūq̄ꝺ abſolut⁹ p̄t recipe l' petē fructus
medij tpis ſibi ſublatos. diſtigue vtz iuſte an iniuſte ſit
excōicat⁹ ſi iniuſte p̄ōt. ij. q. v. ſē cāis. ꝛ ff. de re mili. l. pe. ꝛ.
j. ꝺ ꝓ. ꝙ diuerſitatē. ſi iuſte fuit excōicat⁹ ñ p̄t. C. ꝺ re
mili. cū allegat. li. ij. ad hāc ꝺi. facꝫ op. j. ꝺ ſē. er. ſacro. ali
oq̄n ſpe reſtōis facili⁹ relinq̄reꝫ. l. ꝺi. c. i. qz facilitas ve
nie ī cētuiū tribuit relinq̄ndi. xxij. q. iij. ē iniuſta. pene
n. ñ ſolēt repeti. ff. de ꝺdi. ide. pene. ff. ꝺ pcu. q̄ ꝓpter. §. vt
in cētis io. Ego credo q̄cq̄ꝺ dixit. io. Hz de poſito puideaꝫ
nec clerī oppꝛobriū mēdicare cogaꝫ. ꝙ excōicato ī nll'o
ſit puidendū q̄ ꝺtēnit claues eccl'ie. cui p̄ticipandū ſ ē
niſi forte fame periret. tunc ꝺz ei ſubueniri. quia poterit
adhuc ad eccleſiam redire. b.

Sollicitudinē. taľ rñdemus. Kñſio p̄me qōnis
q̄ fuit vtz metropolitanus de huiuſmodi qōne
valeat cognoſcere.

l ¶ Cognoſcē. dubitatōis cā fuit hoc. qz fuit ꝺ noua iiu
ria. vñ op⁹ erat noua q̄rela. ff. de excep. rei iudi. ſi mī. §.
eandē. ſed ſecus eſt qz ꝛ ſi ſit noua iniuria. tñ pender ex
p̄cedenti facto nec poſſet de illa cognoſci. niſi cognoſce
ret de appellatōe. ſi. s. e. cū teneamur. ꝛ ſic pz. ꝙ ſi ſuſpen
dit iuriſdictio alicuius in principali. ꝛ acceſſorio. j. c. p⁹
xi. §. ꝓterea. ſicut delegato principali delegat acceſſoriuz
s. de offi. dele. ꝓterea. ꝛ c. prudentiam. §. ſexta. io. arg.
ff. s. cadto ꝛnori. §. ſ.

m ¶ De his ō. ſi ē nec ꝺ priuilegijs dñi pape. s. ꝺ iudi. cū
veniſſēt. nec ē ad papā delata. e. ꝺ of. lega. li. nec de cā
ſpāl'i ꝛ alīꝙ cōmiſſa. e. ꝺ of. lega. ſtuduiſti. ꝛ ff. ꝺ iudi. iudi
ciū. vin. ꝛ eſt ar. ꝙ idem iuris eſt in acceſſorio quod in
principali. ſi. j. e. c. proximo.

A 2

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ In q̃.hic innuit solutoz certe qõnis.q̃ fuit. vtrũ si epc̃s appellauerit ab archiepo.an teneat appellatio.
b ¶ Epc̃s posset. Sed q̃re posset epc̃s appellare.cũ ipe dicat appellatoz illi⁹ nullã.z ercõicauerit p⁹ illã appellatõz. Do.iõ appellat.qz si appellatio est aliq̃. p supioꝛes ad quẽ ẽ appellatũ oz cognosci et corrigi qõ possea minus legitie factũ ẽz qz si metropolitan⁹ pcederet z inueniret epm in culpa. puniret illũ.z iõ audiẽ appellans tãq̃ cui⁹ interest.vin. Hz ꝺ s.e.q̃ fr̃ote.ꝺ ꝺ hic vbi ñ audiẽ epus appellãs.ne absoluatur ercõicatus ab ipo illud itelligiẽ ꝺ eo q̃ petebat ab archiepo absolui tõz offerẽdo cautões.z iõ nõ tzibi appellatio epi .p prer piculũ.ne decederet i ercõicationem.z qz ei⁹ nõ interest. ne absoluatur.hic ꝺo appellat.ne cognoscat vtz sit iuste ercõicat⁹ vl iniuste.z ei⁹ interest.ne archiepc̃s de hoc cognoscat. sunt enĩ oio diuersi casus.z qz iste ñ vult recedeꝛ ab appellatõe. vñ nõ põt se intromittere archiepc̃s. sed si vellet recedẽ ab appellatõe.bñ pt archiepc̃s interponere ptes suas z cognoscere de illa ercõicatione z illuz absoluere. Can. Hz quare iudex ñ põt cognoscere de appellatõe ab ipo facta. sic cognoscit an sua sit iurisdictio. ff de iudi. siquis.et aliena. ff. siquis in ius vo. nõ ierit. l. q̃ z.s.e.cũ pati. iõ ñ pt cognoscere de appellatõe. qz cũ probabilis cã exposita est in appellatõe. tã ereptus est a iurisdictione illi⁹.z est illi suspectus. vt.s.eadẽ ad b si.z.c. ꝓposuit.z psumptio est p ipo. q⁹ sp vellet iudicare pro sua iurisdictõe. z eadẽ est cã q̃re arbitri cognoscũt de suspitõe z nõ ipe iudex. sed cũ dubitaꝛ de iurisdictõe sec⁹ est. qz ꝺ hoc ipo an sit inder agit. qz sp p̃sumit p iurisdictõe q̃diu in ꝯriũ oñdaꝛ et quo apparet delegatio vel ordinaria iurisdictio. vt.s. de rescrip. sup litteris in fi.
c ¶ Sixo. qui eni alꝭ non hz iurisdictionẽ. si crimẽ est notoꝛium. habet.s.e.puenit.
d ¶ Notoriũ. hic innuit solutoz secũde qõis. q̃ fuit vtz archiepc̃s tenũciare dẽat istũ absolutũ. si iuenerit eũ legitime appellasse. z dicit q⁹ si est notoriũ mãdatuz epi fuisse indiscretũ vel iniustũ. bñ põt hoc facere.
e ¶ Declarare. Hz nũq̃d põt pnũciare sñiaz epi iustã vel tenũciare illũ nõ ligatũ. vt q⁹ sic. cũ notũ sit ei epm deliquisse. sed nõ credo. qz sic pnũciaret appellatoz fuisse iustã. z sic vsurparet offm supioris. Si aũt vellet renũcirare appellatõi sue. tũc archiepc̃s posset pnunciare sniam iniustã. imo pnunciaret sniam nullã fuisse. z denunciaret illũ absolutũ. si legitima appellatio precessit s. de offi. dele. cum contingat
f ¶ Cũ aũt mõdat vrã solutõez. q̃ primit pdicta z est solutio prime qõnis. q̃ fuit vtrum metropolitan⁹ cognoscere valeat ꝺ hmõi qõne. quaz iste appellãs corã epo deposuit
g ¶ Questiones. z ita magistratus potest facere iniuriam subdito. ff. ad. l. aqui. quẽ ad modum. §. magistratus. z. ff. quod me. causa. l. q̃.
h ¶ Renunciare tacite. si. C. ꝺ iure iurã. siquis. z. s. ꝺ offi. dele. gratum. z. j. de his q̃ fiunt a ma. p. ca. ex oze. vbi de hoc. z. j. ꝺ pui. accedentibus. z. C. de iure w. impe. l. q̃.
i ¶ Tanq̃ aduersa. nõ q⁹ nõ audiẽ proponens aduersa. xxiij. q. vj. qõ autem. z. xiij. c. q̃ q̃ pposterũ. z. s. de presump. litteras. lxxxiij. di. gesta. de mune. pri mo. professio. li. z. Argu. contra. j. de regula. sicut. ff. de offi. resta. papinianus. §. sed nec impuberis. s. de pscrip. auditis. z est hic argu. q⁹ si aliquis contestatur litem. licet ꝺicat illa verba salua lit. contest. nihilominus facta est lit. contesta. argum̃. s. de consti. cum. Gl. ferra. Argu. contra. z. q. iij. saluo. ff. quibus mo. pig. vel hyp. soluitur si debitoz. §. si in vendicione. ff. ad syl. lxree. ff. ꝺ acquiren. hꝛe. pro hꝛede. vij. q. i. pontifices. s. de elec. cumana. vbi de protestatione tractatur.

In quo a casu si metropolit. ad cognoscenduz partes suas interponere forte presumeret. epc̃s b posset ad ap. bñficiũ cõuolare. nã ad officiũ eius. qui de ap. cognitur⁹ est. ptinet prudẽter corrigeꝛ q̃ contra ipam iuenerit attẽtata. Si c vero notorium d existeret. q⁹ mandatum epi indiscretum fuerat vel iniustũ. cui nõ tenebaꝛ subditus obedire ac per cõsequentiam ei liqueat euidenter subdituz legitime ꝓuocasse. põt archiepc̃s auẽte metropoli. declarare e subditũ irrationabiliter extitisse anathematis mucrone percussum. Cum aũt ercõicat⁹ qui appellauerat iuxta ꝓscriptã formã. corã archiepo deponit contra episcopum questionem g. metropol'. ad recognoscendum de causa potest interponeꝛ partes suas. cum ille appellationis prosecutionẽ renũciare h tacite videatur sed si verbo vel facto ap. se. vel p se ꝓsequi ꝓtestetur. non est tã q̃z aduersa i petens z sibi contrarius audiendus.

Idem epo z cãtori tretenſ.

Electis filijs decano altisiodoꝛen. ac magꝛo. r. altisiodoꝛen. epi ꝓcuratoꝛe in ñra pñtia ꝓstituti idez magister proposuit. q⁹ cum dictus epc̃s p̃sbyterũ domus dei in qua dispensatõz plenariam obtinere dignoscitur detineri faceret k vinculis mancipatũ pro eo q⁹ bona quedam eiusdem domus que furtiue subtraxerat. restituere detractabat ꝓpter quod etiam ab eodem epo fuerat ercõicatõis vinculo innodatus. z supradictus decanus epm monuisset. vt ei restitueret vel saltem redderz presbyterum memoratũ quẽ ad iurisdictionem suam spectare firmiter asserebat. epus metuens ne decanus aliquid in suum preiudicium attentaret. se ac suetatum ecclesie ac ciuitatis protectioni metropol. supponens ad eius audientiam appellauit. Clerũ decan⁹ p⁹ modicũ tps interdictũ l h⁹i. pml'gauit. vt epo i ciuitate psente a diuinis in altisio mo. professio. li. z. Argu. contra. j. de regula. sicut. ff. de offi. resta. papinianus. §. sed nec impuberis. s. de pscrip. auditis. z est hic argu. q⁹ si aliquis contestatur litem. licet ꝺicat illa verba salua lit. contest. nihilominus facta est lit. contesta. argum̃. s. de consti. cum. Gl. ferra. Argu. contra. z. q. iij. saluo. ff. quibus mo. pig. vel hyp. soluitur si debitoz. §. si in vendicione. ff. ad syl. lxree. ff. ꝺ acquiren. hꝛe. pro hꝛede. vij. q. i. pontifices. s. de elec. cumana. vbi de protestatione tractatur.

Olentes. faceret. in hoc enim non incidit in canonem late sententie. j. de sepo. grauis. j. de sententia excommuni. vt fame. Sed nunquid licet laicaliter detinere clericum habentem administrationem ipsius. argu. q⁹ sic. j. ne cleri. vel mona. c. ij. sed non credo z ꝛponeꝛ ibi deprehendantur in fraudem. verbo. saliz reddendo rationem administrationis. ecclesia tamen illis qui taliter deprehenduntur in fraudem non subuenit. quia post prohibitionem ecclesie hoc fecerunt vt ibi dicit. Sicut volebant iudei capere ie sum in verbo. de peni. distin. vij. c. i. versi. hi enim a deo z cetera. si. ff. de pig. ac. l. vlt.
l ¶ Interdictum huiusmodi. hoc facere potuit deaꝰ ex speciali consuetudine. vt ciuitatẽ vel ecclias maioꝛes

supponeret interdicto. nã ve iure cõi secus est. j. e. ve his que si a ma. p. cc. que sunt.

a ¶ Tenebatur. qz dũcs manet in crie sup q̃ appellat. nõ ẽ audiẽdus. s. e. ꝯ suluit. ꝛ. c. cũ sit romana ī fi.

b ¶ Irritũ. qõ facere nõ debuit ꝓpter appellatõz dcani vt. j. seq̃tur. Et tñ interdictũ tenebat ꝓpter appellatõz epi. qz q̃ facit qõ ad ipm ñ pri net. ẽt si lonũ sit. improbatur. xcvi vi. bñ quidẽ. ꝛ.

c ¶ Viuen. si mo ve. q̃ fuerit illi. ñ dz hic. fortitã. dixit epc̃s. q̃ parat erat dimittere sacerdotez p̃stita cautõe ve restituẽ dis relv ecclie l'õ ꝯ fuãdo eccl'az in dẽnẽ. vel si vecan' oñderet eccl'az illã ꝛ sacerdotẽ ad se ptinẽ. ꝛ ita fuit appellano iusta. vñ fm hoc ꝯsilef modos volebat ei facere iusticiaz ꝛ nõ tenuit interdi cũq̃ ñ erat noto riũ captõz ꝑ sbyte n iuriosaz eẽ. vñ ñ obstat. s. e. ꝑsu luit.

d ¶ Legitie. nõ q̃ vocat appella tõz legitimaz ꝓpẽ phabiles cãs q̃s ex ꝑsit appellans qõ sp facere dz q̃ appellat. j. e. vt de hinc. s. c. cum spe ciali. §. i. ꝛ. s. eo. lv ne. ꝛ infra. eo. eodi.

vorẽsi eccl'a cessaret. ¶ Post mo duz vero cũz die appella. p̃fixo cõparuissent ptes coꝝ officia li curie senonen̄. vecanus alle gans. q̃ ap. epo interposite iõ nõ duxerat veferendũ. qñ p̃ sbyter supradictus adhuc in vinculis tenebatur[a] ad nos vocem app. emisit. officialis autem iudicauit irritũ[b] inter dictum a vecano post app. epi ꝓmulgatuz. ꝛ infra. ¶ Quia vo idez epc̃s diuersos[c] modos ex p̃sit fm quos vecano parat' fuerit super captione ẽ sbyteri iusticiam exhibere. ad metro pol'. sedem appellans vecanus nõ potuit post hoc ferre sniaz interdicti. ꝛ ideo sniam ipam ab eo post appellatõz legitie[d] ꝓmulgatam irritam vecerni mus ꝛ inanem. nõ obstãte q̃ vecan' ad excusationem suam q̃si variando[e] ꝓposuit. q̃ pri usq̃z epc̃s appellassz sententiã tulerat. cuius effectuz ad tps duxerat suspẽdendũ[f]. cum in terim ap. inter posita ꝓcedere ñ debuerit ad sententiã exequẽ dam[g] officialis ꝓcessum qui

post appel. huiusmodi senten tiam interdicti irritã ꝛ inanez vecreuit. temerarium iudicãs cum ap. ad nos iterposita nil vebuit innouari. ¶ Preterea licet excõmunicationis snia ī vecanum per epm promulga ta rite lata pria facie videret. cũ per dictum officialẽ esset p hibitum. ne seruaret in eccle sia interdictũ. ꝛ vecanus ne ce lebraret in ecclesia. phibendo diuinũ videret officium ptur bare[h] q̃ tñ per ap. ad nos inter posita ex pte vecani. cui etiam officialis duxerat veferendũ[i] apostolos concedendo nõ so lum principale[k] negocium. sz accessoria etiã ad nostruz refe rebantur examen. eandem sẽ tentiam post[l] appellatio. pro mulgatam decernimus vi ribus caruisse. Verum licet archiepiscopus post appella. predictam. de qua sibi per of ficialis litteras innotuerat. ve canum denunciauerit euitan dum. senonen̄. tantum cano nicos qui sanioꝛi ducti con silio cõmunicauerunt eidẽ. vt

interdictũ vt hic dic̃. dũmodo ap pellatio sit legitima ¶ Cõtrariũ tñ dixe rũt lau. vi. ꝛ tan. vt dictũ ẽ. s. e. ad hoc qm̃ ¶ Sz ista lra obstat eis. ¶ Sz q̃ hic dicit. intelligit q̃n interdictũ pos sit ñ fuit ī die vel sub ꝯdictõe. ¶ Effe ctus ꝯo excõica ti tõis suspẽdi ñ pt qz ꝯcato q̃s est ex cõicat'. ẽ mẽbruz diaboli. ꝛ ẽ puat' sacramẽt̃. ꝛ cõ o ne fideliuz. vñ ad hoc vt efficiat mẽ bruz vi. necessaria est absolutõ. ri. q. iij. excellentissim' papa tñ ñ posset effectũ suspendeꝛ j. de sẽ. ex. si vere. qz õ nlla snia facãli quã. iij. q. vi. ℞ q̃p pe. maius. n. est de nihilo aliq̃d facẽ q̃ õ aliq̃ aliud vel nihil. de cõse. dist. ij. reuera. ℞. fi. i. ℞ fmo igit' xpi. qui potuit facẽ ex ni hilo qõ ñ erat. ꝛ ioan.

g ¶ Et requirendã. qz appellatõe inẽ posita nihil ẽ ino uandũ. ij. q. vi. appellatõe. ff. nihil inoua. l. vna. ¶ Et hoc ꝓz. q̃ iudex p' appellatõz diffinitiuã sniam non debet executioni mandare. alioquin restituatur possessio ap pellanti. anteq̃z de appellatõe cognoscat'. s. de iureiu. ve nientes. ꝛ idem dicit hic inferius. q̃ appellatione inter posita nihil debet innouari.

h ¶ Perturbare. qui pturbat diuinum offm̃. sine pena excõicatõis põt eũci de eccl'ia. j. de sen. ex. veniens. ꝛ. c. cũ voluntate. §. fiomis vero.

i ¶ Deferendũ. vno ñ tetulit. sed denũciauit in dictũ nullũ. vt. e. dz. postea tetulit quo ad ꝓcessum principal' cause. ꝛ apostolos cõcessit. vt hic dicit. tan.

k ¶ Principale. captio p̃sbyteri fuit negociũ principale accessoria fuerũt interdictũ ꝛ eius obseruatio. ꝛ sic ꝓz. q̃dem iuris delet eẽ in accessorio qõ in principali. s. de offi. de le. preterea. ꝛ. c prudentiã ad fi. ꝛ de iurisdic. o. iudi. l. ij. ff. de reg. iu. cũ principal'. ꝛ. s. c. pri. ℞. nos igitur.

l ¶ Post appellationem. huiusmodi appellationem dicit legitimam. ꝛ tamen factum de causis fuit minus legitimũ. fi. j. de ꝯcess. ꝛb. constitutus q̃tum ad partem vecisã. sic vñ. q̃ appellatio min' legitia impedit effectũ ex cõis. ℞ fari potuit eẽ. vt fam̃ decãi fuissẽ min' legitimuz. ꝛ tñ vecan' ex alia cã postea potuit legitie appellare.

a Quã tenũciatõi.hic vr.q in dubio magis stet appellatõi q̃ tenũciatõi ex cõis ꝛ q̃ ipi snie.cũ tñ potꝰ ꝑsumẽdũ sit ꝓ snia q̃ p appellatõe.q̃ appellãs tenet ꝓbare sniaz iniustã.vt.s.e.cũ ecclia ꝛ ẽ fi.ff.de mino.minoꝝ.xxv.an.in fi.io.Credo.q cũ dubitat.an teneat appellatio.potꝰ vitãdus ẽ q̃ dubio ei cõi cãdũ.arg.j.de cle.ex.mi.illud.b.

Unm.b decr.ẽ ps illiꝰ quaz hẽs.j.vt ec.bñ vt nr̃m.ꝛ p illam intelligẽ istam.

c Reuocauimꝰ ꝛ ita q̃dq̃ postea fem fuit ñ tenuit ꝛ ita traditõ sigilli postea facta nõ valuit.tã q̃ a nõ suo iudice.si.s.vt li.pẽ.ecclia sãcte marie.s.de of.le.lz ꝛ.s.de postulan do lone.

d Cũ plꝰ.sic ipso facto negat alicui clericatuz.j.de sen.ex.ꝛ igit.ꝛ.j.de vi.ꝛ hꝫ.cle.c.vl.ꝛ plꝰ ẽ reuocãd negociuz ad se q̃ sit appellare.lz pꝰ appellatõz nihil ẽ innouãdũ.s.c.pr.ꝛ c.lone.g̃ mlto foꝛtiꝰ pꝰ q̃ supioꝛ ad se negociũ ruocat iferioꝛ nihil facer põt.ñ.q.i.nomen ꝛ si iudex dicat se velle referre negocium supioꝛi.statiz tenet ꝑtibꝰ tradẽ acta.j.e.inimasti.si ptes ꝫ approbauerint.C.de rela.l.q̃.fi.s.e.dilecti.vbi de hoc.b.

(§) Slate biẽniũ.s.e.cũ sit romana.ꝛ.c.ꝫstitutus.

f Al prouocante.s.e.personas

g Prorogari.nisi ex iusta cã.s.e. ex ratione.ꝛ.c.cum sit romana.ꝛ hic.

h Appellatus idem est de appellante.s.e.ex insinuatione.ꝛ.s.e.sepe.

i Pars appellata.ps appellata ñ pt puenire fminũ legalẽ.nisi fm q̃ hic dr.ꝛ.q̃.q.vi.§.appellatore fminum vo statutũ ab hoĩe neutra ps põt puenire.j.eo.sepe.ps appellãs.j.terminũ legalẽ qñcũq̃ põt si vult põt lr̃as impetrare.cum in eius fauorẽ annus cõcedat eidẽ.j.de ꝫfir.lone.Itẽ ꝛ illud scias.q̃.j.terminũ legalẽ dz cã appellatõis eẽ fmiata nec põt vltra ꝓtendi.q̃.q.vq̃.ei qui appellat.ꝛ.C.de tẽp.ap.l.vl.§.vl.ꝛ.l.nemo.nisi ex iusta cã progeꝛ.s.c.cũ sit.ꝛ.c.constitutus.ꝛ hic.

k Precurrat.ꝛ sic nemo dz puenire diligẽtiã alteri captiose.si.xvi.q.iij.placuit.ꝛ.ff.ad tertul.l.q̃.§. si mr̃.q̃

l Prosecꝰ.ẽt alta ꝓte abñte.ea tñ priꝰ citata vt hic pz ꝛ.q̃.q.vi.§.appellatore.ꝛ.s.de sen.ꝛ re iudi.cũ vertoldꝰ.ꝛ C.de tẽp.ap.l.vl.§.illud ẽt.ꝛ est expressum.j.e.c.pri.

ap.ad nos interposite magis q̃ tenũciatõi ab archiepiscopo facte deferẽt :inculpabiles iudicamus Idem me violaneñ.archiepo

Unm.b pdeat ỏ vultu dei iudiciũ.ꝛ ifra.Judici ỏdimꝰ i mãdatz vt si pꝰ secundũ mãdatũ ꝓ quod totiꝰ cognitõz negocij ad nr̃m iudiciũ reuocauimus.c.traditionem figilli dicto.h.a te cognoscerent esse factam.eaz de cernerent irritam ꝛ inanem ihibentes illi ne quomodolibz eo uti pſument.cum plus sit roma.pon.ad se aliquod reuocare nego cium q̃ quenq̃ ad eum sup aliquo negocio ꝓuocare Idem abbati sancti felicis.ꝛ.g.canoñ.bonoñ.

Olate nobis vestre litꝰ tere continebant.q cũ quidam iudices. quibꝰ causa que inter sambr̃.ꝛ rmocor̃.plebes vertebatur.fuerat ab a p.sede commissa.ꝓ plebe sam bniẽsi sententiam protuliss ent.ac procuratores plebis de rinocor̃.ad nos fuerit sine termino appellatum.nec ỏlatum appella.fuisset.nec ad p secutõz ipius termin⁹ a iudicibus partibus assignatus plebanꝰ de sambro.sup obstuatõ ne p̃dicte snie.sicut rationabiliter lata erat. nostras ad vos litteras ꝛ alia pars alias omissionis litteras a nobis super infirmanda eadez postmodũ ad alios iudices ipetrauit nulla in posteriozibus litteris de priozibus habita mentiõe vñ in dubitatione reuocato.an posteriozes iudices vel vos ỏ illa debeatis cognoscere nos super hoc consulere voluistis ꝛ infra.Lz igiꝭ appellãti legitie a snia idulgeat annus a lege. aut ex iusta cã biennũ ad apostolicã ꝛ ẽt a iudice a cuius snia ꝓuocat.cũ iõ sit constitutũ.nõ vt terminꝰ ipe ꝓueniri nõ possit.sed ne valeat ꝓgari.credimus distinguendum in q̃ casu lr̃e ꝓpetant.ꝛ quidem q̃n certꝰ terminꝰ ab appellãte vl a iudice ap.p̃figit.pseq̃ndũ si eo tacito appellatus lr̃as ipetrauerit hmõi lr̃e tanq̃ tacita ỏitate surrepte obtinere ñ ꝛdent aliquã firmitatẽ.Si m Periculũ.ne eccl'ia in spũalibꝰ l' tpalibꝰ ex mora ꝛtrimẽtũ incurrat.in quo casu posset ẽt lit.nõ cõte.ꝓcedi.s.vt lit.nõ cõte.qñ.§.i.ar.s.e.constitutus.

n Priozibꝰ.B intellige dũ tñ pozes lr̃e de alteriꝰ ptis appellatõe fecerit mentõz.alꝫ nõ valerẽt ꝛitate tacita impetrate.j.de cõfirma.lone.ꝛ.s.de rescrip.ex pte.

Der tuas. liq̃bit.nõ q̃ si iudici nõ liquet de cã. tũc dz cõstituere ꝓsentem possessozem.nec audire tur aduersarius. nisi de ꝓpietate.vt.C.quõ ꝛ qñ iuder cõsentaneũ vel si liq̃t ꝓcedat ad diffinitiuã sententiã.ꝛ hoc itelligẽ in casu altero istiꝰ ꝛcre.cũ fuit appellatũ testibꝰ publicat̃ añ sniaz vt.s.de do.ꝛ ꝓtu. ꝓout.vbi de hac materia plenius Itez si possessoꝛ est pñs ꝛ actoꝛ absens.tunc siue lis sit conte.siue ñ ꝓt dari diffinitiua sententia. si ꝫstet de meritꝰ cause.ꝛ sic intelligit.s.de.w. ꝛ contu.cãm.ꝛ sic põt ẽt intelligi.s. ỏ resti.spo.audita ꝛ.C.quõ ꝛ qñ iuder auc.qui semꝫ sed si nõ liquet.ei de causa.absoluet reum ab observatione iudicij.ꝛ in expensis condemnabit sibi actoꝛem.C.de iudi.properandum.§.siquidez nec obstat quod dicitur actore non probante reus.ꝛ si nihil prestiterit obtinebit.vi.q.vl.actoꝛ.ꝛ.j. vtec. lone fi.vt nostrum.ꝛ.s.de ca usa pos.ꝛ proprie.cum ecclesia. illa regula.locũ hz cum amlo sunt pñtes.lz in alio casu isti⁹ decr.cũ appellat̃ a snia dz illã ꝫfirmare l' infirmare q̃.q.vi.in fi.Sed pone q̃ iudices priozes q̃ tulerũt snias ỏdenatõis.crediderunt actozẽ bñ ꝓbasse intentionem suã.cũ in veritate nõ ꝓbasset.in cã appellatiõis altera pars q̃ appellauit est absens p contumaciã.vt ibi dicit ꝛ ille pro quo lata est snia est pñs.iudicibus constat ꝛ q̃ pñs non ꝓbauit.vnde sniam cõfirmare non pñt.credo q̃ cassanda sit snia.ꝛ q ille reus est contumax.adiudicabũt pñti possessionẽ reseruata qõe ꝓprietatis abñti sicut facerent ante sententiam.vel dic q̃ sufficit tantuz infirmare sententiam condemnando absentem in expensis.q̃.q.vi.§.appellatore.b.

C debitus.referat si.C.quo.nõ est nec coẽm hnozẽ.ꝛ sic est ar.q̃ iudices hnozandi sunt ꝓpter suam dignitatem.

q Corã idoneo.hoc iõ dic.q si ꝓueniat corã ñ suo iu

dicenō obſtet ei. qz dz allegare priuilegiū fori. nec p̄iudicabit ei facit coz̄ eo. s. d̄ iudi. at ſi clericꝰ. ꝛ. s. de fo. ope. ſi diligenti. ꝛ c. ſignificaſti. ꝛ eſt ar. ad qōnē. vide an interruptio facta ſit p̄ lit. contē. coz̄ nō ſuo iudice. qꝫ nō ſit interruptio facta patet. ℭ. ne de ſta. defun. ſi pater

¶ Ante ſniam. nō q̄ dicit añ ſententiā g̃ de appellatōe p̄ ſniam nihil ſtatuit. qz qō de vno dz. de alio negat. rrv di. q̄l. ꝛ. s. de p̄ſcip. nōne qō vez credo. ꝛ id̄ dz in decr. noua. e. ri. cordi nobis eſt Et ita ptz. q̄ hodie id̄ iurz ē i oib⁹ iudicib⁹ delegat⁹ ſubde. ꝛ ordinarijs adh⁹ñ p̄t appellari niſi cā rōabili allegata ſcripta ł nō ſcripta. qz dic coz̄ idoneo iudice. ꝛ ſic ñ hz locū hodie decre. illa ſup qōnū. §. ſi vo duo vbi dic. q̄ ſi delegat⁹ aliq̄ cōmittat vices ſuas ab illo poſſit appellari hz cā fit appellatō ne remota omiſſa h̄ q̄ttū ad alia bñ ptz. Cū g̃ remota ſit appellatio añ ſententiā ipo iur. vt hic p̄bat q̄d opatur remotō appellatōis. cū papa ſcribat appellatōne remota. ſio. dicit. q̄ remotō appellatōis hodie opat. vt p⁹ ſniaz appellari ñ poſſit q̄n iudex poſſit mādare ſniam executōi ñ obſtāte appellatōe. niſi h̄eat cāz p̄babilē appellandi. ſz ſi nō ē remota appellatio tūc pt appellari p⁹ ſniam ſm q̄ appellabat añ oſtōz iſtā. s. d̄ of. del. ſup eo. ſz hodie ñ ē vez. qz d̄ appellatōe p⁹ ſniam nihil ſtatuit q̄ iſtā oſtōez vt dixi. Et io ēt nō inſiſtit in hoc imo dicat. q̄ ſi remota ē appellatio ñ p̄t appellari. niſi i caſibꝰ exp̄ſſis a iur. s. e. paſtoral. ꝛ ſi ñ ē remota. tūc appellat quotiēs hz p̄babilē cām appellādi talē. q̄ ſi eēt p̄bata ꝛc. vñ p̄t dici. q̄ illud idē opat hodie remotio appellationis cū opponit in lītis. qd̄ oli opabat. qz p̄t appellari i caſibus tm exp̄ſſis a iure. hz ſit remota appellatō in ñ exp̄ſſis ñ poterit appellari. s. e. paſtoral. vbi nōn ē q̄ dā de illis caſibꝰ. ꝛ ita p̄ remotōz appellatōis ñ poſſet hodie appellari i caſibꝰ ñ exp̄ſſis. ſed in alijs poſſet. Et vi huius oſtōnis p̄t appellari. vbicunq̄ quis grauatur. licet grauamen ñ ſit exp̄ſſū in iure. qz iniquū erat. q̄ alijs euidēt grauat⁹ ñ poſſz appellare. q̄ h̄ebat p̄babilē cām appellādi. cū caſus ille ñ eēt exp̄ſſ⁹ i iur. emanauit iſta oſtitutō q̄ cauet q̄cunq̄ hz p̄babilē cāz appellādi tale q̄ ſi eēt p̄bata ꝛc. hz illud grauamē ñ ſit exp̄ſſū in iure

poſſit appellare. ꝛ ita hec oſtō ad alia extēdit. q̄ illa dec. paſtoral. q̄ tēe. n. noua lex ſtituit. ad eas ſpēs p̄tinere nō vid. ubi ſpāl⁹ h̄ paſtege pena addita ē. ff. de pe. ſactio legū ꝛ ita oſtō iſta p̄mittit appellare. vbi remotio app. p̄hibebat. Ergo ſiue ſit remota appellatio in lītis ſiue nō idē iurz ē. Si. n. ñ ē remota appellatio. p̄t appellare vbicunq̄ p̄mittit appellatio p̄ iura ſpālia. vt. s. eo. poſtremo. ꝛ c. et pte ꝛ. c. ſignificāſti. vt nō in oīb⁹ oſtitutis vbi exp̄reſſim dc. q̄ poſſit appellari. ꝛ b̄ñficio iſtius oſtōis p̄t appellari i oīb⁹ alijs caſibus ñ exp̄ſſis. vbi exp̄reſſit taliter cā. q̄ ſi foret p̄bata. legitima eēt. h illa ñ ſit ſcripta i iure. ꝛ ita p̄t. q̄ remotio appellatōis q̄ ad hoc tale nihil operat. ſi poſt⁹ apponit ad cautelā. qz pl⁹ timeri ſolet q̄ ſpāl⁹ p̄hibeat q̄ q̄ gnālis ipa. ſ. ri iij. diſt. q̄q̄. ꝛ cōſuetudo eſt eccl̄ie. ꝛ tā i ſpecialibus cāis q̄ in incidēntib⁹ remota ē appellatō per iſtā oſtōz ꝛ coram q̄cunq̄ iudice. niſi cū q̄ grauat i caſibꝰ exp̄ſſis l ñ exp̄ſſis. ꝛ ſic papa remouet id q̄d iaz remotū ē d̄ iur ſic p̄cedit papa q̄d d̄ iur cōi p̄ceſſū ē. s. d̄ iureiu. ꝛ ſi x̄pus in ſi.

quas ad cōfirmandam ſniam vel infirmandam p̄uia p̄t rōe p̄cedi.

Idem

Per tuas lras requiſiſti vtr̄ ſi poſt latam ſniaz vel ſaltē p⁹ depoſitōes teſtiū publicatas fuerit ad ſe idem ap. ap. hi qui ſup hac delegāt a nobis. ſi altera p̄tiū eoz ſe noluerit cōſpectibus p̄ntat causam ſibi delegatā iudiciali poſſit calculo terminare. Nos igit̄ conſul. t. taliter rñdemus q̄ cū lis ſit ſuper eodez negocio coz̄ primis iudicibus legime conteſtata. p̄ potuerunt iudices delegati eo qui cōuenit ſe p̄ cōtumaciā abſentante cū eis de meritis cāe liquebit⁹ cōmiſſū ſibi negociū diffinire

Idem in concilio generali.

Debitus honor deferat p⁹ iudicib⁹ ꝛ litigatoribꝰ p̄ſulat ſup laboribus ꝛ expēſis ſtatuim⁹ vt ſiq̄s coz̄ idoneo q̄ iudice cōuenerit aduerſariū. ille ante litē ſniam ad ſuperiorem iudicem abſq̄ rationabili cauſa p̄uocet. ſed coram illo ſuam iuſticiam p̄ſequatur. non obſtante ſi dicat. q̄ ad ſuperiorem iudicem nuncium deſtinauerit.

¶ Si dicat. ꝛ ſi. p̄ea appellauerit. ei⁹ appellatio ñ ē admittenda. ff. q. vi. §. eius q̄. ff. d̄ ap. rec. ei⁹ q̄. ꝛ ſic coz̄ recta ſūt iura illa. s. e. memini. ꝛ. c. ad h̄ ſic. ꝛ. s. de off. del. cū cā. qz nō p̄deſt nūciū p̄miſſiſſe ad ſuperiorē. nec p̄ teſt ēt habere lras. q̄d pl⁹ ē. q̄ nō dū ſūt iudici p̄ntate vt hic dicit. Cōtra huiuſ oſtōis ſunt. neq̄s ſiñ cā declinet eram ordinarij iudicē vt p̄ri⁹ honorē debit⁹ iudicib⁹ d̄bat. ℭ. q̄ ſuo. ñ ē ne. oēm honorē. vñ ſic ñ p̄t declinari iudicium ei⁹ p̄ ap. fruſtratoriā. ſic nec p̄miſſionē nūcij ñ intelligit̄ p̄uocaſſe cōtra ſolū. cū cā ñdū eēt mota nec p̄miſſa nec ad iudicē aliq̄ mō inſinuata. Dñ licitus eſt aduerſario ad iudicium p̄uocare ꝛ ius ſuū p̄ſequi coram ordinario. ꝛ ita p̄uenire aduerſariū. nec p̄deſt illi litteras allegare. ſi ñdū ſint iudici p̄ntate. ꝛ ita q̄ſi p̄uent⁹ oportet eū coram ordinario rñdere. qz iudices illi⁹ ſi p̄ri⁹ dictū iuriſdictōz recepiſſe cū effectu. niſi cū eis littere p̄ſentent. s. e. ſuper eo. q̄. in fi. ſic cum quis citatur. ſi poſtea pendente citatione mutauerit domicilium. quaſi p̄uentus oportebit eum reſpondere. s. de fo. compe. c. pen. l. ſic ꝛ iſte qui iam habebat litteras in arca ſua p̄uentus eſt. Preterea cū per

scom rescriptū ñ tollat iurisdictō delegata. nisi de ea fiat mētio mlto fortr vr. qñ tollat ordiaria nisi de ipa fiat mētio. facilr enī tollit ex ordiaria. q3 ordiaria. iij. q. ij. § ei aūt Sup b dicas. q si iurisdictio ordiaria tā cepta ē p solā citatōz. amō ñ pt tolli q3tū ad cām illā p lras pa

aut litteras impetrauerit ab eodē p3iudicialr delegata[a] fuerint assignate[b]. Cū aūt ex rōnabili causa[c] putauerit appellan/ dum. coram eodem iudice cā probabili appellationis expo sita. tali videlicet que si foret probata deberet legitima re/ putari. superior de appellatio/ ne cognoscat. Et si minus ra/ tionabiliter[d] eum appellasse constiterit. illum ad inferio/ rem remittat. et in expensis[e] alteri parti condemnet. Alio quin[f] ipe procedet salua con

stitutionibus de maioribus causis[g] ad se. apostolicā referēdis

Idem in eodem

Cum cessante[b] cā cesset effectus statuim. vt si ue iudex ordiari siue delegat aliqd cōminādo [b]vl interloquēdo ptulerit. q exe/ cutioni mandato alter litigā/ tium grauaretur. et sano vsus consilio ab huiusmodi iterlo/ cutionis vel cōminatōis effe/ ctu desisterit. libere in cause co gnitione procedat. nō obstante si a tali comminatione vel in/ uerat nisi ipi citatio p3enisset. et idē credo i legat siū d legatis siue mandato et ordinario re integra. Rē itelli go integrā ante citationē. p quā iurisdictio ppetuata ē. et nō p pñtatōz. s. de off. dele. gratū vnde quod dicit pr et. supplendū est maxime. q idē est post pñtatōz et ante citatōz. nisi aliud viderē. et hoc dicit in fi. illi no. et si p terea p solā pñtatōz vel additiōz ordinarij nulla ēt facta citatōe non est p3etus aduersarius. sed p citatiōz p3etus est. s. de fo. cōpe. c. vlti. et p solā citationē iurisdictio ppetuat. et ñ p solā pñta tionē. Sz alibi in ueneris vbi dicat q3 sola p3sentatio sufficiat reducas illa ad id quod b dicitur. b.

c ¶ Et rōnabili cā. Colligit euidē ter ex hac lra. q sp sit cā appellatōis talis. q si eēt pbata legitia eēt ponēda est coram iudice a q appellat. et j. e. cū cām. in fi. vbi dr de hoc. Sed pōt qri. q cā dicat pbabil. vtr illa q vr iudici vel alijs. Dicet q hoc nō sit referen/ dū ad opinionem iudicis. j. d sen. ex. sacro. sicut nec ad opinionē iudicis p3eferr quid dicatur manifestū. sz ad ipaz rei veritatē. j. de ver. sig. cū olim. ad id facit. iij. q. vij iudicet. Sententiabit enim iudex in hoc f̄m quod sibi videtur. habita tamen collatione sapientum si non est certus. arg. ff. de arbi. qualem et iudex estimabit ex opini one animi sui ea que ponunt. arg. iij. q. ij. §. ite sepe fit Si vero iudex dubius remanet. q3 iudex nō pōt certifi/ cari an sit probabilis vel non. in tali dubio deferat ap/ pellationi. j. de sen. ex. sacro. ad fi. quicunq3 enī appellat a grauamine siue in iudicio siue extra. cām rationabi/ lem debet allegare in scriptis f̄m tenorem constitutio nis inno. iiij. j. e. cordi nobis. al's reputabitur non appel lans. vt ibi dicitur. ber.

d ¶ Rationabiliter. q causam quam proposuit in appel lando. non fuit probabilis. vt ex euentu cause apparet Quid autem debeat probare appellans in causa appel/ lationis. dicitur. j. e. interposita. vbi de hoc. Sed qualit remittitur ad illum a quo appellauit cum habeat eum suspectum. s. e. ad hec. sed non potest dicere illum suspe ctum cum ex propria culpa processerit illa suspitio. sic ille qui non prosequitur appellationem. s. eo. personas et. c. cum sit romana.

e ¶ In expensis. hoc generaliter obtinet. q qui deficit in appellatione. punitur in expensis. s. de testi. significa uerunt. de expensis istis plene dicitur. s. de do. et contu. finem. et. s. de rescrip. c. vltimo.

f ¶ Alioquin. hic patet. q si iudex appellatōnis pronū ciat appellationem tenere. q per hoc non expirat eius officium. sed incipiet postea cognoscere de causa princi pali. ¶. de rebus creditis generaliter. §. sin aūt. et in auc de sanctiss. epis. §. siquis. contra aliquez in prima colū. col. ir. Dicas q b locū hz. quando appellat a grauamie añ sniam. q3 tunc iudex dat quasi sub conditione quo ad principalē cām. vnde primo cognoscit de grauamie. et si inueniat legitimā appellationē. tūc pnunciat legi time appellatū fuisse. et postea procedet super principali.

pensi d b fiat mē tio i rescripto. sic et i delegata. Sz si ordiaria iurisdictō ñ ēcepta p citatō nē p3euit d ñ p re scriptū put q3ti die fit. nec ē necess se fieri mētōz i re/ scripto d ordina/ ria. et b ō vt dixit io. q3 ordiaria iu/ risdictio generat ē. vñ tollit p spā/ lē q3tū ad illā spe cie q delegat. s. de rescri. pastoralis ar. j. e. ti. c. i. et eo ipso q papa scienter cōmittit cām. eā trāsfert a ptāte or diarij. s. d of. dele. pastoral. §. pterea. Et tu dicas aliā rōnē meliorē. cū enī dñs papa sit iudex ordiarius oīm hoīm. vt. ix. q. iij. cūcta. pōt q3libet ipz adire p simplicē q3relā re integra. et ipe pt cognoscere delegare. nec ē necesse q faciat mētōz de iu risdictōe minoris. et p ap. itur ad ipm sic i legato 2tigit de q min vr. s. de offi. lega. c. i Iterē et hic corrigit istud. s. de rescri. plerūq3. vt stati q3s possit aliū p3enire hñtē pri ores lras q non sunt iudici pñtate. de hoc nō dixi. s. de re scrip. c. i. et ita pz. q ille qui primo suas lras exhibet iu/ dici. siue p3enit aliū i citatōe faciēda p ordinariū l' p de legatū. ille obtinebit. ad b facit. s. de rescrip. caplm sce crucis. et ita ñ refert q sint prime l'secūde re integra eri stēte. et sic intelligit 2stō ista. re integra ñ eristēte locum habēt alia iura in quibus cauet. q nō valet scom rescri ptū. nisi faciat mentionem de primo.

a ¶ Delegato fuerit. et ita vr. q si prime lre delegato sint assignate. ñ pōt p3enire ab ordinario l' delegato p secū/ das. nisi fiat mētio de primis. Sz q3d si ñ p3cedāt primi iu dices. nunq3d valebūt scōe. l' q3diu debēt expectare sedi si ñ pñt primi. p3cedere impediri iusta de cā. pōt dici. q in hoc casu locū habeat decre. illa plet ūq3. s. d rescri. vt si ñ p3cedāt primi iusta cā cessāte valeāt secūde. Sz si ñ curāt p3cedere. tūc moneant p ordinariū. vel p scom delegatū vt p3cedāt infra terminū cōpetentē. q3 vn iudex p3 ne/ gligentiā amittit iurisdictōz. et alter postea p3cedit in cā s. de offi. or. significauit. et. s. de of. dele. prudentiā in fi. et s. de fo. cōpe. lz. et. c. ex tenore. ne d dolo et malicia ps alte ra cōmodū cōsequat. q3 dignū est. vt p3pter negligētiaz siue dolū pdāt iurisdictōz. Ista notula intelligit. cū pri me lre sunt iudici pñtate nulla citatōe facta p eas. Sz ñ est curandū de his q in illa dicunt. q3 lra ista pr q3 3c. dz intelligi put dr in sequēti notula q incipit. Sz nūq3d. et ñ fi. illi notule et si p3terea q3 ñ dr p3uenta iurisdictō p so lam pñtatōz. lz lra ista hoc innuat

b ¶ Assignate. Sz nūq3d sola pñtatio lraz siue assigna tio sufficit. vt nō possit p3eniri ab ordinario siue alio d legato ex hac lra vr q sic. Sz ō pot vr q sola pñtatō siue assignatio nō sufficiat. qm̄ video q si duo sint or/ dinarij. possū aduersariū meū p3enire coram altero quez voluero eligere. ñ obstāte si aduersari dicat. q volebat et deliberauerat me cōuenire coram alio. cum quo tracta

si male appellauerit, pnunciabit male appellatum ꝛ remittet partes ad priores iudices i expensis appellantez condẽnando, vt hic dicitur, ꝛ sub hac forma sp referibitur qñ appellaꝫ a grauamine. Si vero appellauit a sñia diffinitiua, tunc iudex dz cognoscere de meritis cause, ꝛ videt an bñ l' male sit iudicatũ. Et si bñ sit iudicatuz cõfirmabit sñiaz l' cassabit. Si male iudicatum fuit vt .ij.q.vi. in fine. ⁊ C. de ap. eos, in quib⁹ dz q iudex ĩm pronũciare dz sententiam iustã vel iniustã. Si vo pl'a capitula sint in sententia siue plures articuli, iuxta pro parte põt confirmare ꝛ pro parte cassare, ꝛ reformare sententiam sm q iustũ fuerit. ĵ. de testa. rannutius ꝛ rainaldus.

terlocutõe fuerit appellatum dũmõ non fit ex alia cã legitima suspectus, ne pcessus negocij friuolis occasionibus retardetur Idem in eodem.

Cum speciali sit phibitione[i] prouisum, neqs in aliquẽ excõicatõnis sñia, nisi cõpetenti[k] cõmonitõne pmissa pmulgare psumat volentes etiam prouideri ne forte commonitus frustratorie recusationis vel appellatõis obtentu mouentis possit declinare examen, statuimus, vt si allegauerit se iudicez habere suspectum, coram eodez[l] causam iuste suspitionis[m] assignet, ꝛ ipse cum aduersario

vel si forte aduersarium non habeat, cum iudice[n] arbitros cõmuniter eligat, aut si cõire ꝛ uenire ĩ possint, absqꝫ malicia ipse vnum ꝛ ille alium eligat qui de suspitiõis causa cognoscant, ꝛ si nequiuerint in vnaz concordare sententiam a duocent tertium[o] vt quod duo ex ipis decreuerint, robur obtineat firmitatis, sciantqꝫ se ad id, fideliter exequendum ex iuncto a nobis in virtute obedientie sub obtestatione diuini iudicij districto precepto[p] teneri. Causa vero suspitionis legitima coram ipis infra competentem terminũ[q] non probata sua iurisdictio

vel alias dubitare[r] tñ deo arbitri electi de b cognoscãt primo, an sit iusta quia omnia que ad hũc articulũ pertinent, ad

arbitros pertinent. s. de offi. dele. c. suspitionis

l Coram eodẽ. s. eo. secũdo

m Iuste suspitiõis. Quid si dubitet[r] an sit iusta, qz ñ est in iure exp̃sa ꝛ als dubitare[r] tñ deo arbitri electi de b cognoscãt primo, an sit iusta quia omnia que ad hũc articulũ pertinent, ad

arbitros pertinent. s. de offi. dele. c. suspitionis

n Cum iudice, hoc intelligo quando iudex ordinarius procedit ex officio suo contra aliquem ad famã vel clamorẽ. ĵ. de accu. qualiter ꝛ quando, ꝛ sic loquit[r] ista pstõ in ordinario vt bene declarãt sequẽtia, aliter intelligi nõ põt, ꝛ ita tam in ordinario iudicio qꝫ extraordinario, scilicet inquirendo potest iudex re. usari.

o Tertiũ. sub hac forma nõ posset cõpromitti i duos vt si dissentiant tertiũ eligãt. s. de arbi. innotuit. ⁊. ff. de arbi. itẽ si vnos. §. si in duos, sed si in duos simpliciter compromittatur, si dissentiunt pretor eos cogere velit vt concordent vel tertiũ assumãt. ff. de arbi. itẽ si vnus. §. principaliter. ⁊. s. de offi. dele. suspitionis. §. i. itẽ arg. q arbiter quantũ ad hunc casum posset egredi fines iunctos, quod verũ est auctoritate huius constitutõnis als non potest. s. de arbit. cum dilectus. ff. de arbit. non distinguemus. §. vltimo.

p Districto precepto, ꝛ sic videtur, q idem faciat ꝑceptum canonis, quod facit preceptum iudicis vt bñficio huius canonis teneantur concordare vel aliũ eligere, sed quia canon iste penam istam non imponit, iuxta recusatus compellat illos, ꝛ penam eis imponat si ñ concordant. s. de offi. dele. suspitionis. in fi. que sit potestas istorum arbitrorum, dicitur. s. de offi. dele. c. suspitionis in fi.

q Terminũ. ab ipo iudice prefigendũ. ĵ. quẽ arbitri suspitionis negociũ terminare, pcurent, ĵ. e. titulo, legitima, in concil. lugd. que corrigit illam suspitionis. in b tantum, ꝛ merito iudex recusatus arbitris itez terminũ prefigere velit infra quem causam suspitiõis veterminẽt, sicut iudex a quo appellat põt ꝛ dz prefigere terminũ appellanti infra quem cãm appellationis ꝓsequat alioquin in cã ꝓcedet, vt in. §. se. ⁊. s. e. sepe. ⁊ eadem, ratõ est in vtroqꝫ casu, scz ne pretextu friuole appellationis vel recusationis negocium protegetur, ideo verũ illa suspitõnis, corrigitur quantum ad hunc articulum. b.

r Quã halxs. ĵ. de sẽ. excõ. facto

k Cõpetẽti. trina. s. vt. xvi. q. vij. oẽs decime. xvij. q iiij. de p̃s byteror. ⁊. xxiij. q. iij. de illicita.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

b ¶ De recusatoris. nota ergo q̄ hec constitutio loq̄t in ordinario. quod ex eo pbat. q̄ iudex recusatus ꝓmittit alī negociū illud. qđ ñ pōt facere delegat⁹ inuito recusatore. s. e. secūdo. imo stati suspensa est ptās ipsi⁹ vt ibi dictū ē q̄ loquit. n delegato nīm. sic. s. de. fo. cō. siquis cōtra clericū. ī. xi. q. i. puenit. ī. s. e. ad hec. ī. j. vbi ordinarius recusat⁹ cōmittit alī cām pbata primo suspitione fm tenorem huius constitutionis. Sed cōtra. s. de fo. cōpe. licet vbi ordinarius recusatus ñ cōmittit negociū imo ibi ītrritur ad alium iudicez sed illa loquitur fm consuetudinem loci. cū vacat imperium. nec cōtinet ius ꝓmune ī sic pz ex hac constitutione q̄ ordinarius pōt recusari. ī causa suspitionis pbanda est coram arbitris ī fm determinationem ish⁹ intelligge iura predicta. que loquitur de recusatione ordinarij. Nō q̄ hec clausula de recusatorz assensu. fm io. si determinet totalem disiunctam committat negocium vel ad superiorem remittat in optione recusatoris est. an velit negocium committi an ad superiorem refern. Et dicit ioan. q̄ intellectus iste probabilis est. Si determinatur primam partem tm̄. tunc littera vult. q̄ fm voluntatem recusatoris eligenda sit persona cui cōmittat negocium. dum tamē non sit suspecta. intellectus iste non videtur probabilis. imo improbabilis iniquum enim esset. q̄ actor ad voluntatē ipsius rei ipsum conueniat. nam pro modica cā qñq̄ traheret eum ad papam. vt illum fatigaret laboribus ī expensis. sic posset sepe contingere. q̄ potius renunciaret liti q̄s vellet taliter laborare. vel posset eligere talez. Iz illū recusare nō possit. qui cām suam male tractaret. vnde dicas de recusatoris assensu. ī etiam de assensu actoris. vt de vtriusq̄ partis assensu cōmittat negociuz recusatus. qđ pbat. s. de fo. compe. siquis contra. ī. s. eo. ad hec. ī infra vbi dicitur te insistente iudicez eligāt ipse partes. partes. n. cōmuni consensu iudices eligere debent cum ordinarius recusatur. vi. q. i. peruenit. si partes non concordauerint. tunc iudex cōmittat alicui p̄sone neutri parti suspecte. ī quod dicit de recusatoris assensu. precipue intellige requirendus est assensus recusatoris. ne iterum recuset illum. ex quo consensit in illū. s. de offi. dele. insinuante. ī. c. sup qōnum. §. nos. ī. §. vlt. ī. iī. q. iī. offeratur. ī similiter consensus actoris requirēdus est. ne ip̄m postea recuset. quia licet sit actor. posset eum recusare. vt. s. de fo. compe. siquis contra. nunquā fuit intentio dñi pape. q̄ potestas cōmittendi resideret penes recusatorez. ī in potestate iudicis est remittere negocium ad superiorē vel cōmittere de assensu recusatoris ī ēt actoris vt dictū est. ī hec determinatio de assensu recusatoris determinat nīm hec verbū cōmittat.

c ¶ Confessiōe. Ita pz. q̄ ñ admittit appellatio cōtra cōfessionē. vel si excessus sit manifestus euidēcia rei vel alio legitimo mō puta per sententiam. Istis tribus modis factum dicitur notorium. j. de coha. cler. ī mulie. c. vlti. Confessus non auditur appellans. ñ. q. vi quicunq̄ consuetuit tamen dici. q̄ sola confessio nō impedit criminali. quin possit appellari. ñ. q. vi. §. sē quorum. in ciuili tamen si vellet probare errorē. audiff. de cōfes. cū fidei cōmissū. s. de ꝓfe. c. vl. sed hic nō admittitur. qz a correctione non appellat. ī extraordinem agitur hic

d ¶ Infra terminū. nota q̄ triplex est termin⁹. vt notauit. s. e personas. ī ibi illud videas.

e ¶ Procedat. ad petitiōz aduersarij. vt differat a sequēti. qñ iudex ex officio suo procedit

f ¶ Coram superiore. Sed quaer. p̄cedet superior. qñ ep̄us procedit ex officio. nunquid vocabitur epe. credo q̄ sit vocandus. vt defendat processum suum si voluerit. sic vocaretur aduersari⁹ in alio casu. cum ē ibi actor ī reꝰ nec tūc necesse ē iudicē esse pñtez qui tulit sñiam. qz ius eius non leditur. arg. ñ. q. vi. hec etiam.

g ¶ Defecerit. ī sic videtur. q̄ appellans teneatur probare se iuste appellasse. quod est verum si appellatione recipitur. alīs non. j. eo. interposita. ī sic presumitur p̄ sententia iudicis. s. de renuncia. in presentia. Arg. contra supra de probationibus quoniam contra. Sed dic. q̄ presumitur pro sententia iudicis. ex quo apparet de act̄ sed pro processu non presumitur si dubitaretur ex ipso nisi quatenus constiterit vt in constitutione illa quoniam contra.

h ¶ Das constitutiones. scilicet presentem ī illam. j. de sen. ex cō. sacro.

i ¶ Regulares. s. e. reprehensibiles. ī. s. e. c. q̄.

¶ Quin cām. ꝓponendū. qđ inde ex offō suo eriā facere velet. s. ti. proximo inter monasterium ī. s. de excepti. pastoralis.

l ¶ Litis contestationem. qđ verum est. vt. iī. q. vi. §. exceptio. ī. s. ti. proxi. inter monasterium. ī. C. de excep. siquis aduocatus.

m ¶ Judices. delegati.

n ¶ Testiū. quibus receptis iudices delegati examina

tionem quorundã testiuꝫ cõmiserunt quibusdam. qui vices suas alijs cõmiserant.ꝛ illi quosdã testes receperunt.primi iudices delegati approbauerunt receptõez illoꝝ testiũ cũ de iure talis receptio non valeret. ꝓpter que grauamina extiterit appellatũ.

o ¶ Eodem die. aduocati. Sz nũ, qd ẽ istud necessarium.vt eadẽ die delegat reuocari vl quandocunqꝫ añ sententiam.videtur.q quandocũq; ante sententiã vt.s. de confes.c. vltimo.ꝛ.C.õ iu. ꝛ fact. igno. erroꝝ facti.ꝛ infra de cẽsu. olim.vbi de loc vel saltez vsqꝫ ad triduum.C.de erro.aduo.l.iij. In casu isto videtur q eadem die delegat fuocari.vel saltez anteqꝫ fiat aliquid in causa per quod videatur approbaꝛ huiusmodi confessionem. puta si producerentur testes.vel si aliquid aliud fiat quod tantum post litem contestationem debet.

p ¶ Lis contest. non fuit. Ergo videtur.q si non pbabit.q cõfessio eadem die fuit reuocata.per consequens lis fuit contestata.ꝛsic per indirectam confessionem aduocati etiaz fit lit.contesta.fimi.supra de do.ꝛ contuma. prout argumen.contra supra de electi.dudum.q.ꝛ supra de lit. contestatio.c.vno.vbi dicitur q per narrationem ꝛ responsionem fit litis contestatio.

q ¶ Delegatus a principe.C.de iudi.a iudice.et supra de offi.delega.super questionum.§.si vero.per hoc patet q reprobata est opinio illorum qui dicunt q subdelegatus post lit.contestatio.potest alij vices suas subdelegare ad instar procuratoris.qui post lit.contestati.facere est minus litis.vnde potest postea dare alium procuratorem.C.de procura.nulla.ꝛ.l.necꝫ.ꝛ sic volunt intelligere illam decreta.supra titulo proximo. cum bertoldus.que expresse contradicit huic.sed illa non continet ius quantum ad hoc.nec fuit obiectum.ꝛ ita pertia toleratur.infra de prelen.cum iam dudum. in fine.q ius non contineat.patet per hoc.quod hic dicit non nisi delegatus a principe causam potest alij delegare.non distinguendo ante lit.contesta.vel post.ꝛ ita ibi non potuit de iure delegari. Est ergo tenendum.q subdelegatus alij subdelegare non potest.quia sic ꝛ illi possent iterum subdelegare.quod esse non debet. Et est simile in excommunicatione. que non transit in tertiaz personam.ꝛ quod dicitur delegatus ab alio cꝫ a principe non potest alij causam delegare.intelligitur de eo qui est delegatus ab alio ad vnam causam tantum.nam si esset ei delegata vniuersitas causarum bene posset vnam causam alij subdelegare.ff. de iudi. cum pretor.§.i. alꝫ non potest.ff.de offi.pro consu. ꝛ lega.legatus.quia ẽ si ordinarius videtur.

neñ.

C Um causam que iter abbatez ꝛ fratres ỏ valle sancti ioannis ex pte vna.ꝛ priorẽ ꝛ canonicos ỏ nouo loco ex altera sup ecclia de holiseth vertitur.r.făcti angeli diacono cardinali commisimus audientiam. ꝛ infra Procuratoꝛ predictoꝝ prioꝝꝛ canonicoꝝ proposuit q cum coram subdelegatis iudicum delegatoꝝ inducias ad proponendum [k] exceptiones dilatorias petijsset. quia aduocatus ipsius ductus erroꝛe respondit q ecclesia ỏ nouo loco ecclesiam de qua erat questio per.xl.annos et amplius pacifice possederat.licet ipse eadem die aduocati errorem corrigens ipsius responsionẽ que sue petitioni contraria videbatur.nec per eam aliquod sibi posset preiudicium generare.pro eo q ante lit.contesta.sunt exceptiones dilatorie ꝓponende.coraꝫ eisdẽ iudicibus reuocauit. Judice[m] non per huiusmodi responsionem erroneam aduocati li. contesta.fore credentes ad receptionem testium [n] partis alterius processerunt.ꝛ infra Mandamus quatenus si dicti priorꝛ canonici legitime ꝓbauerint.q per procuratoreꝫ ipsoꝝ eodeꝫ die aduocati[o] responsio extiterit reuocata. quia sic per consequens lis cõtesta.non fuit.P.vel q delegati testes receptos a subdelegatis subdelegatoꝝ suoꝝ approbauerint cum non nisi delegatus a principe[q] causam alij valeat delegare.quicquid ab ipsis post ap. eoꝝ factuz est dummodo [r] in appellatione expressa fuerint.nuncietis irritum ꝛ inane.

dem decano et thesaurario et.p.petri canonico zamorẽñ.

r ¶ Dummodo hic.Sed nũquid possit in causa appellatõnis proponere aliã causam cꝫ expressit in appellando videtur q sic.supra eo.cõstituturus. Item ꝛ noua causa potest opponi i causa appellatõnis ꝛ noua instrumenta.ꝛ allegationis.supra de fi.instrumento cum ioannes.ff. ỏ ap.scio.s.ỏ test. fraternitatis.ꝛ C.de tẽp.appel.per hanc.ꝛ.s. vt lit.non contesta.accedens. Sed contra videtur expressum supra eo. vt debitus.vbi dicitur qui appellat causam appellationis propter quam appellat.debet allegare coram iudice.ꝛ hic expresse dicit littera.ista dummodo hec in appellationis causa expressa fuerint.et infra. c.proximo. Super hoc ita distingue.aut appellat a grauamine ante sententiam diffinitiuam.aut a sententia diffinitiua.si a grauamine ante sententiam. tunc necesse est allegare coram iudice appellatõnis cãm sue grauaminis talẽ q si esset ꝓbata esset legitima.vel q esset expsa iniure.ꝛ tũc in cã appellatõis nõ põt aliã allegare vt hic dicit.s.eo.vt debitus.ꝛ est ratio.quia non appellat. nisi a grauamine.sed propter hanc cãm.quam de nouo vult ꝓponere coram iudice appellationis.nõ grauabatur.nec ꝓpter hoc appellauit.ꝛ iuder appellatõis cognoscere debet tm̃ super eo pro quo appellauit.ꝛ papa semp ita rescribit in appellationibus ante sententiã si est ita Si vo aliqs appellat a diffinitiua.tũc nõ est necesse aliquam cãz allegare cũ appellat.sed sufficit dicere appello ab iniqua sñia.ꝛ tunc in causa appellatõis põt opponere nouam cãm ꝛ noua instrumenta.ꝛ sic loquit.s.de fi.instrumento.cum ioannes.ꝛ.l.scio.ꝛ per hanc decre. illa supra eo.constitut[o].specialiter intelligitur in causa electõnis.vt ibi dicitur.ꝛ decre.illam accedens. intellige vt dicitur ibi. Jtẽ i aliqs appellatõibus extra iudicũ faciendis exprimenda est cã.ꝓpter quã appellat.infra de

his q̄ fi.a ma.p.ca.c.i.r.s e.bō.c.n.s.de ele.cū nos.r.s.e. dilect̄.r in scriptis ꝓponenda ē.alʒ reputabit nō appellans in ter.inno.iuñ.cordi.nobis ē.e.ti.b.

Dilecto ꝓpositat.fic pz.q cā.ꝓter quā appellat̄ ꝓponenda est coram iudice a quo appellat̄.r fic fuit cā legitia .qz non verisimile.q papa ex certa sc̄ia mandasset illū recipi cōtra iuramenta canonicorum.imo vt papa circūueniretur.s de rescrip. constitutus.in pte recessa. Idē esset etiā si statutū canonicor confirmatum fuisset solūmodo p sedē apostolicā r sine iuramento s.de cōsti.cū accessissent.r arg.ſ.de priuil.ex parte.et s.de rescrip.cū ordinem. Itē patz hīc.q lz exceptio ēt legitima ꝓposita non admittat̄ si nō sit appellatū ꝓter ipam lz appellatum sit.non dz retractari pretextu illius exceptionis.qđ factū est.qz sntia ꝑ ius litigatoris bñ tenz a qua nō ē appellatū. lz nō teneat ꝑ ius ꝑstōis late.s.ti.pri. cum iter vos. et.q.q. vi. ſ. diffinitiua.ꝛ. itē si sntia.l.qñ.quo nō est necess.l.q̄.r. ff.que sntie sine appell̄.re.l.i..ſ.i. Iq̄ ex hoc pz.q siqs appellat a grauamine nō tñ exprimit cāz illā in appellatiōe ꝓt̄ quā appellauit ſz aliā ꝓsequi nō pōt.qz ꝓpter illā nō appellauit.et hoc dictū est.s.c.prorūno. Item videtur.q in causa appellationis sufficiat probare causam probabilem fuisse propositam coram iudice a quo appellauit.r non admissaz. sed hoc intelligendum est fm q dicitur infra.eo. inter posita

Nicolao.appellationi.potest enim quis appellationi sue statuere terminum ad ipsam prosequendam.s.eo.personas.r.c. oblate.r si talis appellatio a iudice vel aduersario fuerit probata.tunc appellans tenetur prosequi causam per sufficientem procuratorem ad causam parte altera eam prosequente. alʒ in expensis appellator ꝑdēnabitur.r hic dicit.r idē

Dilecto filio.g. capellano nro.d.pbytero.r.i. capn salamātini .procuratori a nobis auditore ꝓcesso procurator capituli proposuit coram eo.q cum dict̄us presbyter sup̄ receptōe sua in salamātina eccl̄a executorias a nobis ad archidi.ciuitatē.r collegas eius litteras impetrass coram eis fuit ex parte capituli allegatum.q cum in ipsa sit eccl̄esia certus numerus canonicorum iuramento firmat.? de quo in litteris ad eos directis mētio non fiebat.per eas non debebāt contra ipsos ꝓcedere.r ne aliter facerent fuit ad nostram audientiam appellatum.r infra. Cūm igitur r si p cōfessionē pbyteri factā coram auditore predicto cōstiterit salamātinam eccl̄esiam habere certum numerum canonicorum iuramento firmatū.r hmōi exceptōem coram executoribꝫ fuisse ꝓpositam.r q appellatum extiterit ab eisdem.qz tñ nō constitit. q propter exceptionē hmōi non admissam aliamue legitimaz fuerit appellatum. mandamus quatenus si vobis ꝓstiterit p̄fatā exceptionē huiusmodi ō certo canonicorum numero iuramento firmato. vel alias legitimas exceptiones fuisse propositas coram ipis executoribus nec admissas. ac ideo partez capituli appellasse. ipo rum executorum processuz denuncietis irritū r inanem.

Idem .ſ.andree archidi.r magistr o.i. canonico de melteñ.

Nicolao militi ac fratri c.monacho monasterij sc̄e marie. sancti adriāi diac.car. cōcessimus auditorē in cui? p̄sentia cum dictus monachus.non nisi ad ipetrāduz r ꝺdicendum procurator fuerit institutus.supplicauit humiliter idem miles.vt contra ipsos tanquam contumaces procedere deberemus.r ifra. Mandamus quatenus si vobis constiterit dictos abbatez r conuentum appellationi sue terminum prefixisse. cum ad prosequendam eandez sufficientem procuratorem non miserint memorato milite ipsam personaliter prosequēte ipos ad restituendas expēsas a tpe appella.factas eidez militi ꝺdenetis Idem epo mātiñ.r.p.canonico tuscañ.

Vlla nob.r.tutor filior quōdā.b.ciuis tuscañ petitōe mōstrauit q cū inter ipsum ex vna parte.et.f. pro se ac.p. tutore quondam filij.b.ex altera.super quadaz summa pecunie coram iudice tusculanen.questio verteret. idem diffinitiuam pro eodem r. sententiam promulgauit q bis fuit per iudices delegatos cōfirmata.r ifra. Sed ps alʒa q̄ seml r iterū appellauerat. sequi appellationem. quia eam nō approbat.tūc sufficienter appellāti mittere simplicez nūcium ad impetrādum r contradicendum a contrario sensu horum verborum. si appellatus voluerit r ita hec vere.r illa interposita.ſ.i loquuntur in diuerso casu r non contrario. Et notatur.q termin? statutus ad prosequendaz appellationem a iudice vel ab aduersario vicem obtinet peremptorij.

supra eodem sepe. De hac materia plene notatur supra de renunciatio, veniens in glo,que incipit.sed non videtur ber.

c Ā tempore.appellationis factas.quia ertunc fuit contumax.et quo non misit sufficientem procuratorez quia ertunc videtur citatus ad causam. simile supra. de do.r contumacia cum dilecti.r supra eodem reprehensibilis.r.ca.sepe.

Vba nobis.iterum.hec vox iterum duas res significat.r exponitur iterum.i. quotiens opus erit.ff.de eden.vbi uti.

a ¶ Tertio appellare.bñ interlocutus fuit.vt.ñ.q.vi.si
ḉs in ḉtiḉ.ꝛ ℓ.ne li.i vna eadēq̄ cā ter ap.l.vna. Er
Br i p̄dict iuriw pz.q̄ nō lz tertio appellare. Sz ō vt.ñ
q.vi.q̄tiens.vbi dr q̄tiens putauerūt se grauari. ad ro
manā sedē appellēt vt.iij.q.vi.pulsatus.lz dic q̄tiens.i.
sc̄dō ñ vltra i dif
finitiua sñia.sine
sup eod capło sic
sup eodē directe.
vbi ꝛ lxc.ꝛ ficul
lud q̄tiēs restrin
git. verbū enī ge
nerale sepe restri
git.xvij.dist. pla
cuit.l.xxv.d.q̄ die
in fi.ꝛ.rij.q.ij. sine
exceptōe i peinci
pio.ꝛ.s. ꝛ referi.
sedes. Itē arg.ō.
xxvi.q.ij.lotharꝰ
vbi dr q̄ tele'ga
ter appellauit sed
exponi consuevit
ter appellauit. i.
ter vocē appellati
onis emisit dicē
do.appello ter. sez
appello appello
appello.lxx.

¶ Dilecti filij nob ꝛ ꝙuēt
de lacu rubeo transmis
sa nob petitōe mōstra
rūtb ꝛ infra. Ex parte dictor p
oris ꝛ ꝙuēt fuit excipiēdo p
positū. q̄ cū omisso dioc. epo
tertio vocem appellatōnis ad
nos emittēs.p.ꝛ eiꝰ collega co
niugtōz ipius sñie a nobis obti
nuit delegari.ꝛ infra. Cumq̄
r.scē marie in cosmedō.dia.car
di.super ap.tertō ad nos emis
sa vtriq̄ parti a nobis datus
auditor interlocutus fuerit il
los nō potuisse de iure tertio
appellare[a].nos p̄dicto.p.ꝛ eiꝰ
collega dedimus in mandatis
vt in negocio ipo neḉq̄ ꝓce
dere attētarēt. Idē m gro
g.archi.ꝛ offi.lemō

¶ Dilecti filij por ꝛ ꝙuēt
de lacu rubeo transmis
sa nob petitōe mōstra
rūtb ꝛ infra. Ex parte dictor p
oris ꝛ ꝙuēt fuit excipiēdo p
positū. q̄ cū omisso dioc. epo
ad ep̄m.ꝛ si appellet ab archidiacono vl eiꝰ officiali.
appellandum est ad ep̄m ꝛ nō ad archiep̄m.tñ si cōsue
tudo ē.q̄ appellet ab archidiacono vl eiꝰ officiali ad
archiep̄m omisso ep̄o.valet appellatio.vt lxc torū ha
bes in quadā decre.anno.ij.e.ti.q ue incipit. Romana.ꝛ
idē credo.q̄ si cōsuetudo sit. q̄ ap
pelletur ab offi
ali ep̄i ad ep̄m q̄
teneat appellatio
nō obstāte qō dr
in illa decr.roma
na.ne a se ipis ad
eosdem videatur
appellatum. xvij
di.multis.vbi ap
pellat ab aliquo
ad seipz cū alijs
idē ab archiepo
ad synodum. vbi
ipse est tanq̄ ca
put.ꝛ est simile.ff
quando appella.
fir.l.i §.solent vbi
appellatur ab ordi
dine ꝛ presule ad
ipsum presidem
ꝛ decreta. predic.
referente ꝛ signifi
cantibus.loquun
tur de consuetudi
ne. cum illa decr.
romana.quia ibi
admittitur appellatio ab archidiacono ad archiepiscō
pum omisso episcopo.ꝛ hic non tenet. Sed lxc decre.vi
detur contraria predictis tribus decr. vbi tenet appel
latio omisso episcopo.ꝛ hic non tenet. Sed tu dicas.q̄
debuit hic appellari ad episcopum ꝛ non ad archiepi
scopum.qui ∂ hic non fuit appellatum ab officiali epi
scopi.sed a quodam magistro.R.canonico clarimon
tis.cui episcopus specialiter causam cōmiserat.qui nō
erat de curia diocesani episcopi.ꝛ ideo ad episcopum q̄
cōmisit causam gradatim fuerat appellandum ꝛ lxc lꝫ
ventur in antiqua decr. in parte decisa

¶ Ex parte.OJ.sub potestate ꝛ tutela. Filius non
dicitur esse in potestate matris sed patris quā
tum ad ius patrie potestatis.insti.de pa.po.§.
ius autem.quia filius familiam patris sequitur ꝛ non
matris.insti.de lega ag.ture.§.i.ꝛ.j.de conuersi.in fide c.
vlti.sed per officium tutele lene recedit filius in potesta
tem matris illud tñ regulariter ē verū. q̄ femina tutrix
esse non potest.quia virile officium est. ℓ. quando mu.
tute.offi.fun.potest.l.ij.ꝛ.ff.de regu.iuris.l.i.ꝛ.s.de arb.
dilecti.nisi a principe tutelam impetrauit vt.ff.de ture.
l.vlti.tamen si mater maior est ꝛ nullus tutor legitimꝰ
sit vel datus non sit impuberi in testamēto.vel si fit ex
cusatus.pōt repetere tutelā filij.ꝛ ipa iurabit. q̄ ipa nō
transibit ad secūdas nuptias.ꝛ renūciet velleiano sub
hypotheca rer suar. ℓ. q̄ mu.tutel.of.fun.pōt.l.ij.ꝛ.ij
olim sic obseruabat. hodie tñ pauc̄ pferē mater oslv tu
toribus legitimis ꝛ datiuis. sed non testamentarijs
renunciando simplici verbo secundis nuptijs.ꝛ non per
iuramentum ꝛ velleiano ꝛ omni alio auxilio. vt si obli
gauerit se pro pupillo non iuuetur. ℓ. quando mu.tut.
offi.fun.pōt auc̄.matri ꝛ auie.ꝛ in auc̄.de lxredi.ab intes
tat.§.ex his.col.ij.ꝛ in auc̄.vt matres sine prohibitio
ne tute gerāt.§.q̄ vo col.vij.ꝛ ℓ. q̄ mu.tute.of.auc̄.
sacramentū.ꝛ q̄dcito ad scōm matrimoniū ꝓuolauerit

soluta ẽ tutela. q̃ si mortua eẽt. vt in dicto. §. q2 vxorita pz. q mr̃ista bñ excipiebar. q nutrir eẽ vẽierat trãseũ ad sc̃as nuptias. Itẽ si trãseat ad sc̃as nuptias ñ reddita rõe tutele. oĩa bona sua ⁊ mariti secundi tacite sũt filijs obligata. C. in q̃b cauẽ taci. pig. ℣. l. si mr̃ ⁊ in au. ℞ nup. col. iij. §. si añ tutelã. Itẽ in pncipio dz facere inuẽtariuz ⁊ sanẽdare rẽ pupilli saluã foze. vt in auc̃. vt ma. sñ̃ p hi. §. vlt. h.

Vtimasti de mq̃sitõis Hic pcessũ fuit sup excessibz istoz p̃latoz punitis modũ inq̃sitõis. Et ĩo siue cã sit crimialis siue ciuilis. põt iudex referre cãm superiori. Si iudex dubitat q̃ tr̃ deat iudicare. talis relatio approbat. Si ℞o vult euitare onus iudicãdi. tẽ ñ dz admitti relatio. in auc̃. de iudi. §. vl. coll. vi. ff. de iudi. eũ quẽ teme re. §. i. de iur̃ q̃ri dz ⁊ ñ ℞ facto. vt ibi dic̃ q2 ñ cria szvin dicta pot̃ ad nos debuit peruenire. C. de offi. pfe. oriẽ tis. l. iij. in fi. ⁊ xx vij. q. i. si custos. ⁊ c. si hõ. Si ℞o iudex dubitat ℞ iur̃ ⁊ vult referre negocij superiori. erẽ plũ p̃sulatões illico teneantur redere ptibz. vt si forte minus plene referet l'p̃ri ũ q̃ dẽat. l'in p̃iudiciũ alteri⁹ pẽ ptes ℞dicere pñt ⁊ appellare. C. de rela. l. i. ⁊ ij. ⁊ hic. Si aũt tũc ñ appellauerit. p⁹ea cũ pziceps rescripserit. non poterit appellare. q̃. q. vi. §. biduũ in fi. q2 approbasse vẽ relatõz. vt ibi. ⁊ ff. qñ appel. sit. l. i. i. Rñ. ⁊ q2 hospitalarijs ignorãtibz relatio facta fuit. nõ tenuit relatio. q2 erẽ plum relationis ostendi debet litigatoribus vt dicunt leges predicte. de quibus hic fit mentio.

Significãte. post citatõz. certe nec ante citationẽ nec p⁹ debuit eps molestari sup possessiõe carnificũ lite pẽdẽte si ipe possidebat. cũ capl'm sup hoc perueniret epm. vñ pz. q erat in possessione vẽ q̃ ñ debuit ejci lite pẽdẽte. s. vt lit. pen. c. i. ⁊ ij. xvi. q. iij. volumus. vñ male petebat capl'z l'si capl'z possideat agẽs ℞ epm. ne inq̃etaret. adhuc ñ poterat iplorare offiũ iudicis li. nõ cõte. vt. j. sequit. quod magis videtur.

c C Preseri i. i. marie. q2 nec post litẽ cõtestatã debuit ei auferri possessio. si ipe possidebat. sed verị vr̃. q capitulum possidebat. vt dixi.

d C Peruenire. qõ facere nõ poterat. q2 pẽdente dilatione iudicis officium conquieſcit. nisi ptes cõsentiant. C. de dila. siue pars. et cã tñ mutat dilatio qñq̃. ff. ℞ ar bi. die añi ĩ fi. ⁊ ar. ff. de re iudi. q iussit. ⁊ s. e. cũ cessante ar. ⁊ est notabile. q iudex data dilatõne nihil facere posset ante terminum altera parte inuita.

e C Sup his. nõ. s. q iudices lit. non cõte. reducere volebãt capl'm in pristinũ statum. vt carnifices non venderent carnes alibi q̃ in stallis capituli. quod facer̃ non vẽlebant. cũ adhuc possent recusari lite non cõtesta. ij. q. iij. offeratur. ⁊ ita ante lite cõtesta. iudex delegat⁹ circa pncipale negocium nihil facere non potest. arg. s. de rescript. super litteris. ⁊ super eo q pendente dilatione procedere volebant. quod facere non poterant. vnde valuit appellatio. arg. vna s. de offi. iudi. c. ij. in fi. potest dici q illa loquitur in ordinario. cuius iurisdictio fundata est cuius etiaz officium antelit. cõtest. ⁊ post implorari potest tempore competenn sed non dilatione pẽdente aduersario contradicente. vt hic dicit. ⁊ C. ℞ dila. siue hic loquitur de delegato. cuius iurisdictio nõ est firma ante lit. contestari. quare eius officium implorare non potest ante lit. cotestari. ⁊ marime dilatõe. penden. vt hic patet vel verius dicas q ibi loquitur de alio officio iudicis quod periturinciter fauore minoris vel alterius qui vtitur iure minoris. hic de alio quod quasi respicit principale facti quod immutarum est ab aduersario. ⁊ quod etiam cõpareret maiori post lit. contestat. coram delegato. sed non ante nec pendente dilatione. vt dictum est.

f C De inhibitione. ⁊ sic patet. q procurator non potest excedere fines mandati. als non nocet domino. C. de procura. si procurator ⁊ supra de officio delegat. cum olim. Si vero simpliciter constitutus fuisset nulla forma data sibi de iudicibus impetrãdis. non posset eos recusare quos procurator impetrasset. supra de causa possess. cum olim. ⁊ hic a contrario sensu. vbi de hoc. sed videtur q non sit amplius audiendus post annum ⁊ sibi imputet. q tali comisit negocia sua. ff. de minor. cum mandato in fi. agat ergo episcopus contra procuratorem vel contra eum qui circũuenit procuratorem ipm. ff. de dolo ⁊ eleganter. §. qui dolo. hic. procurator aut circũuentor forte non erat soluendo. ita restituitur ℞ aduersarij. ff. de eo per quem factum erit. l. vl. i. Rñ. Fau

ditus fuit ep̃s er generali clau. ſiqua iuſta cauſa michi videbitur in integrum reſtituam. ff. quibus er cauſis maio. l. i. in fi. arg. s. de integ. reſti. er litteris. ar. j. ō pig. ſignificante. quantum enim in ipō fuit. bene ꝓſecutus fuit appellationē. ꝛ ita auditur ep̃s triplici rōe. Quod auditur p⁹ annū hoc fuit ꝓter fcm̃ procuratoris quod fuit iuſta cauſa. q̃ re indulgetur bie mū. vt. s. e. cuz ſit romana. Er alijs duabus cauſis p̃ miſſis tenuit ap⁊ pellatio aut er al tera eaꝝ. Et ē ar. q̃ q̃ plura man⁊ dantur cōſtitim quorum alterum per ſe ſufficit. alte rius ſufficit proba re. De hoc victus fuit ſupra ō reſcr. et parte. b.

dem. p̃uenire[d] die ipm ac au⁊ dire partem aduerſam i tali i plozatōe abſq̃ conſenſu ptiuꝝ non debebant ꝛ qz ſuper his[e] nō audiebat eundez. ad nr̃am audientiā appellauit. ꝛ lz ꝓcu⁊ ratorē ſuum infra annum ad hmōi appel. miſerit ꝓſequen⁊ dā. qz tñ dictus ꝓcurator vt creditur circūuentus ꝛ inhibi tionez ipius epi nr̃as ſuper b̃ ad quoſdā iudices certa rōne ſuſpectos lr̃as impetrauit. dic⁊ tus ep̃s vti voluit litteris fic obtentis peteñs ñ obſtāte la⁊ pſu anni ad ꝓſecutiōez ap. ad mitti. Ideoq̃ mandamus. q̃⁊ tenus ſi de inhibitōe [f] hmōi ꝛ p̃miſſis cauſ ap. vel eaꝝ altera cōſtiterit. reuocato i irritū ꝛc. vſq̃ attētatū in iam dicto ne gocio iurta priorum continen tiam litterarū ꝛ cetera

F Interpoſita appellatiōe er cauſa ꝓbabili [g] nō ſuf ficit appellāti ꝓbare. q̃ er cauſa huiuſmodi prouoca⁊ uit. ſi eam non doceat eſſe ve⁊ ram [h]. niſi hoc ſe offerens [i] ꝓ⁊ quia in appellatione releuabitur. quia non oportebit eum probare cauſam eſſe veram. Item in alio. q̃ cum recipitur appellatio a iudice vel ab aduerſario tuo. pro ſequatur cauſam ſuam per ſufficientem procuratorez ad totam cauſam. ne condemnetur alteri parti eam ꝓ⁊ ſequenti in expen⁊ ſis.

I dem

F Interpoſita appellatiōe er cauſa ꝓbabili [g] nō ſuf ficit appellāti ꝓbare. q̃ er cauſa huiuſmodi prouoca⁊ uit. ſi eam non doceat eſſe ve⁊ ram [h]. niſi hoc ſe offerens [i] ꝓ⁊ batum. nec fuit admiſſus ante ſententiam. ꝛ tamen in cauſa appellationis debet probare cauſam appellatio⁊ nis veram fuiſſe. Solue hoc ꝑm q̃ tibi dixi. Ex hoc enim apparet apertum grauamen. q̃ oppono cauſam pro⁊ babilem ꝛ eam offero me probaturum. ſi non admit⁊ tor. ꝛ ideo ſufficit hoc probare in cauſa appellationis. quia hoc probato ſatis probatur grauamen. quia peri⁊ de habetur. ac ſi cauſa allegata quam volo probare eēt vera. ꝛ me repelleret. ſecus eſt cum ſimpliciter cauſam allegat. quia tunc videtur id quaſi malicioſe feciſſe. vn de illam cauſam tenetur probare veram fuiſſe. argu. s. eo. ſuper eo. §. ſi autem aduerſa. De hac materia plene dictum eſt in decretali ex parte ade. ꝛ ſupra de exceptio. olim.

Eidem ſcilicet appellanti.

Recipere iudicium. ſit parata ſibi imputet. q̃ non approbauit appellationem er quo eam apud ſedem apoſtolicam proſequi voluit. ꝛ ſi appellationem appro baſſet ipſe vel iuder. tunc enim tenetur ſufficienter pro ſequi. alſ punitur in expenſis. ſupra eo. nicolao. Sit er⁊ go cautus qui appellat circa duo. Primo. q̃ cum ap⁊ pellat ex cauſa probabili. q̃ offerat eam ſe probaturuz

baturum nō fuiſſet admiſſus Eidem [k] quoq̃ permittitur. ſi non recipiatur app. eius. a iudice nec ab aduerſario ap⁊ probetur. ſuper proſecutionē appellatio. per procuratorem ad impetrandum ꝛ contradi⁊ cendum conſtitutum litteras impetrare. licet pars altera per ſe vel per procuratorem idone um iudicium ſuper hoc apud ſedem apoſtolicam recipere [l] ſit parata. Ille qui vocem app. emiſit. cuius nondum ē alij cognitio delegata. ad peti⁊ tionem [m] eiuſdem ad eum a q̃ prouocauit. de iure remitti⁊ tur contradictione [n] partis al terius non obſtante in legiti⁊ mis expēſis aduerſario quas cum propter hoc feciſſe conſti⁊ terit condemnandus. Sa⁊ ne parato aliquo probare gra uamen propter quod durerat appellandum. ꝛ parte aduer⁊ ſa ſe contumaciter abſentan⁊ te poteſt ſuper hoc lite non cō teſtata procedi. licet nonduz lite[o] cōteſta. facta fuerit in ipo ap. articulo vel negocio prin⁊

m Ad petitio⁊ nem eiuſdem. ſic ſupra eo. accepta. alſ enim non de⁊ bet cauſa remitti ad eum a quo eſt appellatum. C. de ap. cos. ꝛ q̃ q. vi. § ab eo ꝛ j. de ſent. ⁊ com. per tuas

n Contradictione partis alterius pars appellata ꝛ tradicere non poteſt. quia non habet iudicem ſuſpectuz qui pro ea tulit ſententiam. cum ipſum per hoc appro⁊ bauerit. vnde ipſum reprobare non poteſt. iij. q. iij. §. ſi⁊ quis teſtibus. ꝛ in fauorem tantum appellantis ſtatu⁊ tum fuit. q̃ ad eum non remittatur a quo appellauit huic fauori qui pro eo introducitur poteſt renunciare. cum hoc licitum ſit cuicunq̃. C. de pact. ſiquis in con⁊ ſcribendo. infra de regula. apoſtolicam. condemnatur tamen alteri parti in expenſis tanq̃ contumar. quia malitioſe ipſuz trahit in appellando ipſum ad papam quia perinde eſt. ac ſi ipſe non fuiſſet proſecutus altero proſequente. s. eo. reprehenſibilis.

o Lite non conteſtata. hic habes notum caſum. in quo poteſt procedi lite non conteſtata. alium habes. s. de of. iudi. c. q̃. alq̃ notantur ſupra vt lite non conteſta⁊ ta quoniam frequenter. ratio redditur in littera. quia agitur de iniquite iudicis nō de negocio principali vel ō facto aduerſarij. vnde equum fuit. vt de hoc cognoſcat non obſtante abſentia aduerſarij ꝛ ita colligitur er hac littera a contrario ſenſu ſi eſſet preſens. q̃ ſuper exce⁊ ptione velit lis conteſtari. quod verum credo. vt no tani. s. de offi. delega. prudentiam. §. ſerta

a¶ Rigor iuris. rigor ē vt ñ p̄cedat li. ñ ꝑte. tal' rigor i hoc casu ñ ē huand⁹. cū p̄cipal'r agat ō iniq̄tate iudicis ſz in alīs causis vbi agit p̄cipal'r de iniq̄tate aduersa rij ꝓpter ipi⁹ ꝓtumaciā ponēdus est acror i possessione cā rei huāde l'ercōicād⁹. ℔ nō dz fieri i hoc casu. qz de iniq tate iudicuz agit. sed ꝓp hoc puniri ñ dz. vñ si posz cog noſci de ℔ grauā mie li. ñ ꝑte. ecēt q̄ si q̄dā ꝓpleritas. qz cū nō ꝓsteat ad huc vtz appellatō fit legitia ñ pōt se intromittere ō p̄ cipali cōne. in q̄ casu tm̄ ñ añ hz iurisdictiōez sup p̄cipali. quare ñ pōt p̄cedere i p̄n cipali. nec pēnā i ponere aduersario cū ipe ñ p̄ccaue rit. si puniret illū faceret ō ꝓsciaz. sz ꝓp̄ ꝓtumaciā vē puniēdus. Et ideo vt hoc ꝓpleritas euitet. pōt iudex cognoscē de hoc q̄ uamie lit. ñ ꝑte. s. de iniq̄tate iudicz ꝓhato ℞o grauamie reuocabitur grauamē. ꝛ p̄ea iudex citabit abñ tē. ꝛ si citat' ñ ve nerit. ꝓp̄ ipi⁹ cō tumaciā p̄cedet ꝺ ipm. ꝛ sic nulla ꝓpleritas est. Si ℞o appellato ñ valuit. remittit a illū ad q̄ appellauit.

Q̄sitō. p̄missa. ar. ꝺ. s. e. ſcdo req̄ris. i. ñ. vbi dz. q ñ refert. an ponat i medio p̄cipio l' fine re motio appellatōis. qz ad oia referē. ℞o. est ibi. qz hic sūt diuersa negocia nō se rangētia. ibi vnū negociū hēat plures articulos. Itē est ar. q determinatōes re ſpiciūt tm̄ p̄cedentia ꝛ ñ sequētia. ar. ꝺ. ff. de le. i. l. si ſu⁹ plurium. §. vl. ꝛ xxxij. q. vij. apostolus. b.

Vna snīa. snīam hui⁹ decr. hēs. ij. q. vi. §. sūt q̄z ꝛ. §. q̄nq̄z. ꝛ. C. si vn⁹ ex pluribꝫ. ap. l. i. ꝛ. ij. Vnō vt intelligas qō hic dz. nota q si res cōis sit plu ribus ꝛ corpalis. nec diuersitas in facti sepatiōz recipit vt in duob⁹ correis debendi. si oēs cōdēnati sint. ꝛ vnus appellauit. victoria vni⁹ oīb⁹ ꝓdest. vt hic dicit ꝛ. ij. q. vi §. q̄nq̄z. ꝛ. C. si vnus ex pluribus ap. l. ij. ꝛ sint tales q̄ nō iuuent bñficio restitutōis. Si ℞o vnus fauore minoris eratis ipetraret ꝺ snīam bñficiū restitutōis. hoc ñ ꝓdest alīs. vt in. l. p̄dicta. C. si vnus ex pluribus. l. ij. ꝛ. ij. q. vi §. qō ꝛ si etat'. ꝛ iō dicit hic. si iure cōi iuuent. Si ℞o res sit incorporalis ꝛ cōis ꝛ indiuidua. tūc victoria minoz ꝓdest maiori. ff. quēadmodū serui. amit. si cōem. i. rē. vt fuit⁹ indiuidua sit. tē vsufructus hz seruitus sit diui di pōt. ff. ad. l. fal. l. i. §. vsufructus

dC Eadem cā. Pone exēplū. tres erant tutores hītes administratōz indiuisā gerētes. ꝺdēnati sūt. vnus appel lauit ꝛ obtinuit. ceteris ꝓdest. q̄ idē ē negociū cōe ꝛ ea dē cā defensionis. Si aūt vn⁹ gessit ꝛ alter ñ. si ille q̄ nō gessit appellauit. imquū eēt. vt eius appellatio ꝓdesset ei qui gessit. vt. ff. de ap. siqui. §. ꝑe. ex quo. §. sumit' vers culus iste. ꝛ. C. si vnus ex plu. ap. l. i. ꝛ. ij. q. vij. §. quādo q̄z. ꝛ idem est si habent diuersas administratōnes. tūc non prodest vnius appellatio alteri. argu. ad hoc. C. ō diuer. rescrip. l. i.

Ijustus excusat. arg. q ea que per metum fi unt non obligant de ℔ viri. s. quod me. causa abbas. Et ita pro appellā te haberē. sed ille ñ sufficit. nisi ꝛ ille ō protestet. C. ō his q̄ p̄ metū iudicis non appellant. l. ij. ff. de ap. cū quida de quibus le gibus sumpta est hec decre. ꝛ ita cur rit tempus ei qui agere non potest. nisi illud protestetur. si. s. de off. or. pastoralis in fi. ꝛ xvi. q. iij. §. ꝑe. ver. is aūt. ꝛ. s. de elec. c. vl. si. C. de anna li excep. vt pfect⁹ ꝛ. C. de ēpali au dien. l. vl. ꝛ ita in terrumpitur p̄e scriptio per protestationem

Iustus metu⁹ q̄ min⁹ appellauerit se excusat ad ap. reputat bñficiū cōuolasse. dūmō ifra tps quo licite ꝓuocat. coram iudice a quo appellasse voluerat. vel si habere ipsius copiam neq uisti in p̄esentia bonorum vi rorum contestatione sup hoc p̄posita causas app. duxeris exprimendas

De clericis peregrinātibus

Celestinus. iij. abiēn. epo

Conquerente. i. p̄ sbytero intelleximus. ꝛ infra. Licet p̄esbyter idem res suas ꝛ eccleſie sue in protectio ne nostra non posuerit. quā do ad nos accessit. tamen cuz hi qui accedunt ad p̄e. n. cū rebus eorum debeant esse sub apostolica protectione securi. mādamus quatenus quicqd eidē p̄esbytero post iter arre ptum ad nos viuendi subtra ctum est vel ablatum. sibi re stitui faciatis

fC Coram iudice a quo. Nota. q si potest habere copi am iudicis a quo debet prouocare. non debet coram alio protestari. sed tunc demū cū iudicem illum habere non potest. vt hic dicit. ꝛ sic er ordine verborum argu mentandum est. arg. dūū. dist. sit rector in fi.

gC Exprimendae. Sed quare compellitur exprimere causas appellationis. cum sufficiat dicere appello. q̄. q vi. §. forma. Hoc intelligo cum appellatur ante senten tiam ab aliquo grauamine. quia tunc causa appellatio nis debet exprimi. s. eo. vt debitus. ꝛ. ca. cum causam. Vbi dicitur quando sit exprimenda causa appellatio nis ꝛ quando non. vel dic. q idem est in diffinitiua. C. de his qui per metum iudicis non appellant. l. ij. ꝛ sup ple marime. quia non est necesse causas appellationis exprimere nisi velit. ff. de ap. scio quesitum. vel q dicit causas intellige in genere sic hoc modo. iniqua senten tia lata est contra me. nec audeo appellare. ꝛ hoc protes stor coram vobis. b.

Conquerente. non posuerit. expressa voce. sed expressit ipso facto. quod plus est. s. ti. prori. di lecti. ꝛ. c. vt nostrum. ꝛ. c. ad audientiam. si.

iC Ad p̄esentiam nostram. causa peregrinatōis. sup ple vt faciat ad hunc titulum. qui interim sub apostoli ca protectione consistunt. xxiij. q. ij. siquis rompetas paternarum. illicanones qui ad hunc titulum p̄tinent C. si per vim vel alio modo absentis pos. turbata est. l. i. ꝛ. C. de emanci. liber. l. iubemus. ff. de tut. ꝛ cur. datis ab his. l. vltima.

kC Faciaꝫ. i ℔ cāu qñ possessio abñ tal'r turbat'. seru⁹

amicus primus colon⁹ pet̃ pñt: vt possessio restitua/
tur: vt i.l.p̃dicta. ℒ. si per vim. de alio mõ. l. i.
Si quis rei litigiose. res litigiosa est: de cuius
dñio cã mouet int̃ petitorẽ ⁊ possessorẽ iudi/
ciaria q̃uẽtione: vt tradit. ℒ. õ litig. auc. liti
giosa res est: ⁊ sic
p̃troversa super
possessiõe orta nõ
facit rẽ litigiosam:
qõ pet̃ẽ ⁊ sup re
litigiosa nouũ p̃/
uilegiũ impetrari ñ
pt. s. õ. testi. cãz q̃
⁊. s. vt li. pẽ. ci. er
vi. ⁊. j. e. vbne. nec
adalbã pt trãsfer
ri psonã. xi. q. i. qz
res ⁊. s. vt lit. pẽ.
eccia scẽ ⁊ in auc.
vti medio litz sa
cras iussiões nõ/
fieri. ℌ. si vo non/
dũ coll. viñ. ⁊ nõ
obstãte puilegio
tali siue idulgẽ/
tia ruder p̃cedẽt
vel̃t.

b ℂ Cõfirmatio
nem. nota q̃ con
firmatõ impetra
ta sub forma cõi:
siue ẽt inouatio
nihil nouũ iurisdi
buit: hz solũmo re
tus p̃fuat. xq. di.
p̃cepti. ar. xxi. q. i/
j. c. vl. ⁊. j. e. cũ di/
lecta ⁊. c. seq̃ntib⁹
⁊. j. de pui. qz intẽ/
tiõis. Oñ p talẽ p̃firmatiõem vel inouatiõem ñ impedit̃
pntio alteri⁹ l̃ iudicis cognitio. j. de p̃cess. p̃bẽ. qz diuersi
tatẽ. j. e. vbne. ar. ix. q. iij. ℭ q̃stus. nũc vbo. ⁊. s. de offi. ord. lz
⁊. ff. ne q̃d i loco publico. l. vj. ℌ. sicũs a p̃ncipe. qz b̃ tã pa
pa sine p̃iudicio alicui⁹: vt p3 p iura p̃dca. ℒ. Quid ergo
valẽt hmõi p̃firmatiões. paru valẽt nisi qz solet plus
tmen quod specialiter cõ. xxiij. di. qũ qũ.

c ℂ Exorta qz dicat b̃ nõ eẽ licitũ iudici cognoscere de
q̃stione exorta sine mãdato pape. Dicit vicẽ. q̃ si p̃ st
cõfirmationẽ moueatur ei q̃stio: an licite obtineat bñ
ficiũ an nõ: nõ est licitũ iudici de b̃ cognoscere sine man
dato pape: lz si ei obiciat crimẽ nõ impedit̃ p̃ p̃firmatio
nẽ iudicis cognitio. Sed certe ñ ẽ vez si p̃firmatio sit fa
cta in forma cõi sine cãe cognitione. Si ãt cũ causę co/
gnitione p̃firmatõ sit facta tũc vez est qõ dicẽ vinc. ⁊ nõ
dicat. qõ. t. et lau. dicat: q̃ si moueat qõ: an talis p̃firma/
tio valeat vel nõ: de b̃ nõ p̃t cognoscere iudex inferior.
qõ vez est. ℒ. distinxit ⁊ meli⁹. aut ẽm p̃firmatio facta
fuit ñ cãe cognitione in forma cõi: ⁊ tũc non impedit̃
pntio alicui⁹ vel cognitio: in q̃ casu loquũtur iura su/
perius assignata. Si vo p̃firmatio fiat de bñficio alicu
ius vel de aliq̃ sñia cũ cãe cognitiõe: ⁊ b̃ cognito papa
ex certa sciẽtia p̃firmat tibi beneficium tuũ vel sentẽ/
tiam latam. de questione illa si postmodũ q̃stio subrepta
tur: nullus potent iudicare sine speciali mandato pape
⁊ hoc intelligit̃ ex ipsa p̃firmatione: qz tunc simpliciter
cõfirmat nulla ꝺitione apposita. De tali p̃firmatiõe
hẽs. s. de offi. ord. q̃m abbas. ⁊. s. de trãsac. c. i. ⁊. s. de pac.
quonẽs. ⁊. s. de testi. xniẽs. ⁊. s. de offi. dele. cozã in fi. ⁊. j.

De p̃firmatiõe vtili vel inutili. Alex. iij. exon. epo.

Si quis rei litigio/
se a p̃firmationem
ipetrauit ab ap. se.
nõ minus põt iudex
de causa cognoscere: ⁊ eam fi/
ne debito terminare. Sed si
rem tunc pacifice possidebat
cũ inde p̃firmationeb obtinue
rit: nõ est licitum iudici de q̃/
stione postea exorta decernere
re aut eam diffinire absq̃ se.
ap. mandato. ℌ dẽ vigorẽ ñ.
episcop.

C p̃firmationib⁹ autẽ
oriãnt põt. volum⁹ te
nere q̃ ꝺ illas: nisi no
uũ ap. se. p̃cedat mandatum
aut certũ sit q̃ sint p̃ falsi sug
gestionẽ illicat e: ñ est aliq̃ten⁹
iudicãdũ. Decretal. iij.

Bone me. a. canoni cus
uester p̃posuit sñiam a
delegatis iudicib⁹ plat̃ fuisse
de testa. rainutius. ⁊. c. rainaldus. ⁊. j. de instit. er frequẽ
tib⁹. ⁊. j. e. c. penul. ⁊ in alijs p̃firmationib⁹ cum dicitur
cõfirmamus sicut iuste possides: sicut exponit̃ in fi. j. de
cõcess. plen. q̃ diuersitatẽ. ⁊ istas duas dece. intellige/
bat. ℒ. de p̃firmatione q̃ fit cum causę cognitiõe ex cer
ta sciẽtia pape: ñ
si certũ esset: q̃ p̃
falsi suggestionẽ
cõfirmatio sit ob
tẽta: non valebit
huiusmõi confir/
matio. j. c. p̃xi. et
sic p̃dicta intelligi iste
due decre.

Bone mẽ/
dart. qõ
facere nõ
debuerit: qz appel/
latiõe interposita
nihil est inouan/
dũ. ij. q. vi. appel/
latiõe. ⁊. ff. nihil i/
nouari ap. pen. l.
vna. imo reuocã
ri ꝺz executio an/
teq̃ de appellatio
ne cognoscat. s.
de iureiurã. veni/
ens. ⁊. s. de ap. di/
lecti.

e ℂ Caute p̃uc/
iens. qõ facere
p̃mature nõ ꝺz
vt appellantem i
cõmissione ipetra
ta suppl̃et. s. de
ap. oblate. secus
si nõ p̃uenit̃ dili
gẽtiam appellan
tis. j. e. c. ℌ. verũ. qz tũc valẽt p̃me: vt ibi.

f ℂ Sentio habebat̃ ⁊ ideo nõ valuerũt. s. de rescrip.
ex pte. qz tacita veritate. fi. s. õ ap. sepe in fi. Et ita patet
q̃ hiis nõ faciat mẽtionẽ de appellatione aduerse p̃tis
ñ valẽt l̃re. qõ ẽ nõbile fi. s. de rescrip. ex pte. vbi de hoc.

g ℂ Generare. s. b̃. ſ. q̃ nõ obstãtib⁹ primis l̃ris p̃firma
tiõis iudices dati ad appellatiõem cognoscẽt de ea: sup̃
e. c. i. ar. ⁊. j. e. c. p̃xi. ad fi. ar. fi. s. de testi. ex pte ade. ⁊. ca.
cãm que ⁊ infra de p̃mule. dudum.

h ℂ Si dicatur. in secundis l̃ris impetratis ab appel/
lante: ⁊ q̃ dicit. si dicatur supple maxime.

i ℂ In illis l̃ris. p hãc generalitatẽ nihil reuocat̃. s.
de volo ⁊ puma. ex l̃ris. ⁊. ff. ad. l. coz. de fal. diuus. nec va
let legatũ vel stipulatio fundi in genere facta nullo tun
do demõstrato. ff. de iure dotiũ cũ post diuortiũ. ℌ. gener
a socer o. ⁊. ff. de iure fisci ita fidei. exp̃ssam ẽm dñt facer̃
mẽtionẽ de p̃mis: ad hoc vt p̃me reuocent̃. supra de
offi. dele. ex litteris.

k ℂ Candiu. ista l̃ra multũ vr̃ ꝺicere: priori q̃ dicit q̃
posteriores dñt p̃iudicare prioribus. q̃b innuit̃ q̃ valent
l̃re p̃firmatiõis p̃me. g̃ nõ est opus vt in prioribus fiat
mẽtio de appellatiõe: ⁊ ita nõ refert vtr̃ i scdis fiat mẽ/
tio de p̃mis vel nõ. vñ dz intelligi. ℌ. iste in eo casu cui
p̃me valẽt: cũ appellat⁹ nõ p̃uenit diligentiã appellã
tis: sed expectauit legitimo tpe ⁊ sunt l̃re sine aliq̃ vitio
⁊ sic p̃cedẽt p̃mi iudices ad p̃firmãdã vel̃ infirmãdaz
sñiam: vt. s. de ap. oblate ad fi. qz p talẽ generalitatẽ nõ
reuocant̃ p̃me legitime impetrate: vt ꝺz in prima no
tula. In primo casu nõ valent p̃me: qz appellatus

preuenit diligentiam appellantis nec fecit mentionez de appellatione: vt patet ex ipsa littera. vel dic q̄ iudices dant super appellationem: dicent cognoscere de iniq̄tate sententie ⁊ littere confirmationis tandiu valebunt quousq̄ constet de iniqua sententia: ⁊ si sic confirmetur remanebit confirmatio i statu suo si vero cassetur confirmatio: nō valebit ar. s. de fide instru. accepim⁹. §. interim. ⁊ i. c. pr. in fi. ar. adhuc sēsum lra ista cōpetentius adaptat: ⁊ ita fiunt simplex confirmatio sententie: quam fecit papa in forma cōmuni commissa i pretanti: al's quare fuisset posita b decre. i titulo isto potius debuisset poni i titulo d appellatiōibus: si dicere intelligi fm illam decre. oblate ⁊ ex lra vtriusq̄ d decre. patet intellectus iste. i illa oblate dr: q̄ plebanus d sambro sit per obuatōne sētentie lras ad iudicē si impetrauit cōmissiōis: sic rōnabiliter lata erat. ⁊ hic dr rescriptum confirmatiōis non fuerat assecutus: q̄ papa eā cōfirmauit i forma cōmuni: ⁊ sic nō intelligit ista fm illaz ⁊ lre confirmatiōis nō mittūtur hic iudicib⁹: sed illis q̄ confirmationem impetrant. b.

Cum dilecta. nō videremus. nec poterat videri q̄d nō erat: vt. xxxv. q. v. ad sedez vltra vnam columnam. ✠. hic ergo euigilent cc. ⁊ hoc ideo non poterant videre: q̄ innouatio nihil noui iuri tribuit. j. de priuil. ex pte. ⁊ c. q̄. intentionis. ⁊ si originalis cassatur. silr ⁊ innouatio siue confirmatio: vt. s. de fide instru. inter dilectos. ⁊. s. de re iudi. cum inter vos.

b Jure ciuili. in auc. de testi. §. qm mlte. ⁊. §. hic vero coll. vij. ff. ad. l. aq̄lia. in. l. aq̄lia. ff. de testi. in inte. diuus ⁊. C. de vsur. pupillari. l. vl. ⁊ iure canonico. s. vt lit. non pte. qm̄. i. rñso. ⁊. s. de testi. significauit. ⁊. c. cū olim.

ç Similitudine p̄uocati. similis enim cōditionis ratō silr̄ia iura suadere videt: ar. s. de p̄sti. nam p̄cupiscentiam. ⁊. C. ad. l. fal. l. vl. ff. ad. l. aquil. illud. ⁊. s. de transla. decano padebureñ.

Cum dilecta in christo filia abbatissa ⁊ sorores ecclesie de gardeueneñ. sua cuperent priuilegia innouari: propter viarum discrimina quattuor episcopis ⁊ abbatib⁹ totidem. vt ea inspicerent diligenter ⁊ tenorē ipsorum fideliter trāscribentes sub sigillis suis nobis remitterent. duxerim⁹ iniūgendum: ⁊ infra. Nos aūt tam legato q̄ sub sigillo p̄pio ea nō fecit p̄spectui p̄sentari cū inq̄sitoribus ipis fidem debitaz adhibentes: licet nō viderem⁹ a quare nō deberēt eadem priuilegia innouari: q̄ tamen. c. maioris ecclesie. ⁊. i. scē crucis canonici p̄posuerūt hildesemñ. eccliam in possessiōe subiectionis ipius monasterij p̄ centum annos ⁊ ampli⁹ extitisse: priuilegia ipsa tūc nō duxim⁹ innouāda. Cūm iudicib⁹ dedimus i mādatis: vt ad locum idoneū accedētes: citatis quifuerint euocādi inq̄rerent super his diligenti⁹ veritatem: a quib⁹ ps hildesemñ. eccie ad apostolicam sedez appellauit C Unde nup autem iterato p̄dicta petijt abbatissa: quatenus veteremus priuilegia sue ecclesie renouare. Ex aduerso vero fuit postulatū. vt causam ipam discretis viris cōmittere dignaremur: qui testes reciperent quos contra priuilegia monasterij ⁊ ad p̄bādum p̄scriptionem legitimā inducere p̄ponebāt. Nos igit attendētes: q̄ iure sit ciuili b statutum. vt quādo periculū testium formidat: ne veritas occultet. ⁊ p̄bādi copia fortuitis casib⁹ subtrahatur. etiam lite nō p̄testa. testes valitudinarij ⁊ alij de quib⁹ erat liqua rationabili causa timetur: ad testimoniū admittāt. eiusdem eātis filitudine p̄uocati c p̄dicta priuilegia q̄si iā nimia vetustate cōsūpta cū fuerīt nō in pergameno sed papyro cōscripta. duxim⁹ inouāda d nolentes q̄ er inouatō ne huiusmodi nouū ius monasterio acq̄rat. sed antiquū siq̄d habet p innouatōem priuilegij seruet. C Quia vero p̄fatū monasteriū ad ius et p̄prietatem ap. se. p. priuile. p̄n. ptinere monstrat. ne ius ecclesie romane remaneat idefensum. eandem abbatissam p̄curatricē ipius duxim⁹ statuendam. vt cū aduersus roec. possessiones ⁊ iura non nisi centenaria currat p̄scriptio ipsa super hoc et alijs vice nostra procuret que coram te in iudicio fuerint procuranda C Nolētes igitur. q̄ de statu eiusdem monasterij diutius dubitetur. mandamus q̄tenus locum tutum ⁊ commodum eligens recipias testes. quos ad p̄scriptionem

Dixim⁹ innouanda. ne si vetustate consumantur nulla fides eis adhibeatur: ar. supra. d fi. instru. inter dilectos. ar. contra q̄ instrumentis vetustate consumptis vel a muribus rosis fit adhibenda fides ff. de bonoz. pos. fm tabulas. l. i. §. si rase. ⁊. supra. de fi. instru. c. vlt.

e Jus nouum. simile. xij. distin. preceptis.

f Procuratricem. sic ergo femina potest esse procuratrix sic ⁊ arbit. s. de arbi. dilecti. similiter ⁊ iudex. xij. q. ij. cum venotissimam. nam et monachus d mādato abbatis potest esse procurator. xvi. q. i. mōachi. vel dic q̄ ratione administrationis potest esse procuratrix: sicut ⁊ abbas: supra de transac. cōmgit. ⁊. j. d censi. sopite vel ideo potuit eē p̄curatrix eccie sue: sicut mlesim causa connumeri sui. ff. de procura. filiusfamilias. §. veterani. l' dic q̄d verius est: q̄ papa ex certa sciētia cōstituit eam procuratricem. vnde de hoc non est disputandum. xvi. q. ij. ij. §. qui autem. ⁊. C. de crimine sacrilegij. l. ij. ff. de re iudi. quidam consulebant. ⁊ supra de offi. delega. cum visitationem. al's femina non potest esse procuratrix. iij. q. vi. §. tria. ⁊. C. de procurato. alienam. ff. de regu. iur. l. ij. Sed si papa in sua p̄sona vellet agere: coram quo agere velet. velet super hoc arbitros eligere: vel delegare causam alij. argu. ff. de iurisdic. om. iudi. pretor. vel posse esse iudex in causa ecclesie sue. de hoc dictū est supra de iudi. cum venissent.

g Ad interruptionem. sic supra de rescrip. illud. ⁊. c. auditis. vbi de hoc.

h Legitimā. s. centum annor̄ que sola currit contra

romana:n ecclesiam:supra de prescrip.cum nobis.
i ¶ Doceſi. vt. xvi. q. vj. oēs basilice. r. xviij. q. ij. monasteryꝰ. r. j. de reli. dostitutus.
¶ Hi audientiã. personaliter. scilicet tacita veritate: q fit regularis: r si exprimeretur sunt falsę litterę: quia in talibus personis administratio non confirmatur: infra. c. proximo. secus esset si realiter aliqua concedantur seu confirmẽtur: quia tunc valent. tamen de religionis multa eis concedũtur. infra. de priuile. ex parte. r. ca. pastoralis. r. c. dudum r summa est rationę que pro religiõe facit. ff. de relig. et sump. fu. sunt plone.

¶ Directa nobis: impetrasset. tacita veritate: qꝛ tales priorat⁹ nõ confirmantur: supra. c. proximo.
m ¶ Nõ credat⁹ quia omnium habẽt memoriam r i nullo peccare potius est dominationis q̃ huiusmodi. C. de vetera iur. enu. l. ij. §. si quid. autem.
n ¶ Confirmantur licet enim plurimi aliquando perpetui sunt. j. de statu reg. monachi nec possint removere sine ordinariis vt ibi tamen confirmanẽ vt hic r supra. ca. proximo. similiter nec episcopatus confirmari psueuerunt licet sint perpetui. Est enim ratio quare non cõfirmantur: quia regulariter verum est: q non sunt perpetui: infra de statu regul. cum ad monasterium. §. tales. vnde remouentur pro voluntate abbatis: vt ibi dicitur: r quia de facili huiusmodi regulares etiam si sint perpetui remouentur: infra de fino. per tuas in fine. sed si administratio ex certa scientia r cum causę cognitione esset alicui confirmata non posset indẽ remoueri sine mandato pape: vt supra. eo. c. i. r. ij. r. xvi. q. i. peruenit. Sed si confirmentur r in litteris fiat mentio de ipsis priorat⁹: non valent litterę: imo sunt falsę: vt hic dicit: r sunt puniendi tanq̃ falsarij: nisi euidenter a ꝓpareat q ex certa scientia domini pape hoc processerit. Si vero non fiat mentio de priorat⁹: tacita veritate sunt impetrate: r ita vtroq; casu non prosunt vt hic patet.
o ¶ Falsitatis. qualiter. falsarij puniendi sunt: habes lꝛbis infra de fal. ad falsariorum.

probãdam hildesem. ecclesia vel ad interruptionem ᵍ ostẽdendam cenobium duxerit producendos. r si legitimam ᵇ ꝓscriptionem probauerit vt intendit: nisi probata fuerit interruptio ex aduerso: subiectionem ipsius monasterij ad iudices episcopo memorato: cum constet ipsum in sua diocesi. constitutum priuilegium quod monasterio innouari fecimus corrumpendo: alioqn eidem super hoc perpetuum imponens silentium monasterium pronuncies perpetua libertate gaudere nõ sibi priuilegio resignato.
I dem episcopo r ꝓposito vticen.

¶ Dnostram audientiã preposito nemanen. ecclesie significãte perueniit. q quidam canonici nemanen. ecclesie a nobis litteras confirmatõnis super administrationibus suis obtinere laborant religionis sue conditõne suppressa. Cum igitur regularibus personis non consueuerit apo. se. aliqua personaliter ᵏ confirmare. mandamus quatenus confirmatões q̃s ab ipsis canonicis cum regulares existãt. noueritis taliter impetratas. denuncietis irritas r inanes.

¶ Idem
Directa nobis ex parte tua petitio continebat q plures ex religiosis qui prioratibus r alijs administrationibus presunt. a nobis super ipsis quoad vixerit possidendis confirmationis litteras se asserunt impetrasse ˡ. et infra. Cum igitur a cancellaria nostra huiusmodi litteras emanasse non credamus ᵐ. mandamus quatenus illos qui tales litteras exhibuerit in quibus priorat⁹ vel administrationes tanq̃ religiosis confirmantur ⁿ. eosdem punias tanq̃ falsitatis ᵒ actores. Si vero in eis non fit mentio religionis ipsorum. illas tanq̃ tacita veritate surreptas ꝺ nuncies non valere.
I dem nobili viro matthęo de riuaria.

¶ Examinata causa que vertitur inter te r milites campanicos super ecclesia sancti angeli perpendimus arbitrium. quod vicedominus sabinen. dicebatur super eodem negocio promulgasse. contra formam iuris et compromissi ᵖ fuisse dictauit. Vnde cum non obstãte confirmatiõe ᵠ. c. pape predecessoris nostri qui confirmauerat illud. sicut prouide ʳ latum fuerat r ab vtraq; parte receptum decernimus ipsum irritum r inane.

¶ Honorius tertius illustri regi baronibus r militibus et alijs hominib cypri.

¶ Examinata cõpromissi. Duplici ergo ratione non valuit arbitrium. primo qꝛ contra ius fuit latum arbitrium fortę p sortes vel p gratiã: r ideo nullum. C. de arbi. l. ij. sic etiam obtinet in alijs iudicibus si ferant sententiã contra ius scriptum: non tenet. q. q. vij. §. diffinitiua. ver. itẽ si ꝺ ius ſ ꝺ ius litigatoris lata bene tenet sententia: a qua non est appellatum: vt ibidem dicitur: r supra de re iudi. cum inter vos in fi. r idem intellige in arbitrio quia contra formam compromissi nihil potest facere arbiter: supra de arbi. cum dilectus. ff. de arbi. l. pedius in fi. r. l. fi distinguemus. §. de officio.
q ¶ Confirmatione. r ita patet q confirmatõ nihil vel modicum operatur: quia si aliquid inuenit confirmat illud: alꝰ nihil operatur. j. de concess. prebẽ. quia diuersitatem. fi. Et sic patet q confirmatio sub forma communi non impedit petitionez alterius nec cognitionem iudicis. de hoc dictum est supra. eo. c. i. Argu. q. si principale cassatur: r accessorium. s. de fide instru. inter. r. s. de re iudi. cũ inter vos.
r ¶ Sic̃ puide. hęc. n. ꝓba: sic̃ puide: i ꝓfirmatiõibꝰ posita ꝺitionaliter itelligũt vt ꝺ pz. r. j. ꝺ ꝺcess. pbẽ. q diuersitatẽ. ar. ꝺ. j. c. pr. sec⁹ si ponũt in priuilegio: qꝛ cũ priuilegium sit lex pticularis: certũ dz ibi poni: vt aliqd ꝺcedat priuilegiũ. j. de ꝓb. i his. ar. s. ꝺ offi. ꝺle. qm̃ abbas. r. s. de electio. cũ ad mõaste-

rium. Johannes.

Venerabilis amicabilis compositio. bene dicit amicabilis compositio: qz trāsactio super decimis: vt aliqd temporale detur p decimis nō valet. j. de rerū permu. c. vlt. nec sup alio spirituali: supza ō transac. ꝓstitutus sed cōpositio bene interuenit in decimis z aliis spūalibus. s. de trāsac. statuimus. z. c. de cetero. z. j. de decimis. et multiplici b ¶ Inserr⁹. vt per hoc appareat q compositō legitima fuerit: et nō possit de ea dubitari. ar. supza eo. c. i. z. q. vnde non posset alius iudex vlterius de questione suborta cognoscere: vt ibi ō dz qz papa ex certa sciētia cū eaz viderit cōfirmauit: imo si compositio alīs non valēt: exq papa eam ex certa scientia ꝓfirmat. valet: sup. ō trāsac. c. i. z. c. veniēs. Si vero tenoz cōpositiōis nō esset ibi inserꝰ nec ipse vidisset cōpositionē z eam ꝓfirmasset: sic ꝓuide facta est: nihil oparetur: vt. s. c. pxi. z vt dictū. s. e. c. i. Sed nūqd necessariū erit decetero ostendere instrumentū cōpositiōis: postqz ostēditur cōfirmatio pape in q ꝓtinet tenoz cōpositiōis ar. q sic supza de fiō instru. c. i. z. ℒ. de edendo. auc. si qs in aliq. sed nō credo q decetero expediat ondere instrumēta ꝓpositiōis de necitate: cū auctē pape trāscripta sit z redacta in publicā ꝓfirmatiōez. ℒ. de testa. publicari. z. j. ō. priui. cū oli eēm⁹. ar. z. s. de fi. inst. c. vl. de bnōtur. j. de verb sig. abbate.

c ¶ Sic sine puitate. p ista ꝛba q ī ꝓfirmatiōib⁹ ꝓdictō nātr itelligūt: vt dcm est. s. c. pr. dubitabat an teneret cōpositio: qz nō videbat eā ꝓfirmasse sipm̄r: vnde eā timebāt: sz errabāt: qz illō itelligit cū papa ꝓfirmat ea q nō videt: z iō dicī ꝓfirmatiōib⁹: sic sine prauitate. Sed quādo cognoscit de compositione: et videt ea que confirmat: tunc licet illa verba ponantur in confirmatione: non intelliguntur conditionaliter sz causatiue. z sic intelligitur: sicut sine prauitate facta fuit cōpositio. id est quia sine prauitate.

d ¶ Si premissis veritas. i. compositio taliter fuit facta z ꝓfirmata tenoze ꝓpositiōis inserto: qz p hoc apparz q ipam approbauit. vnde mādat eam seruari.

Venerabilis frater. n. archiepiscopus nichosien. z suffraganei eius trāsmissa nobis petitōne mō strarunt: q inter ipsos z vos super quibusdam decimis mediāte albanen. episcopo. tūc apo. se. legato amicabilis compositio[a] interuēit. expresse adiecto q ēgto citius eam aucte apo. confirmari cōtingeret statim deberet executioni mandari. verum licet sit p nos cōfirmata z ad maiozem rei euidentiā litteris ꝓfirmationis tenoz compositionis inserꝰ ipsam tamen renuistis observare occasionem friuolam pretendentes tū er eo q in litteris verbum confirmatiōis iuxta stilū ecclie. romane cedat tum qz clausula ꝓsueta. scilicz sicut sine prauitate[c] prouide facta est. in eisdem litteris cōtinet. z infra. Mandamus: q̄ten⁹ si premissis[b] veritas suffragat. cōpositionem eandez adimplere curetis. Idem vniuersis abbatibus z prelatis ac conuentibus z clericis iu ꝓstant. dio. ꝓstitutis.

Ala nobis patriarcha constantinopolit. conquestione monstrauit: q cum quidam vestrū sumētes occasionem ex eo. q. i. pbyter cardi. tunc apost. sedis legatus quibusdam alijs ecclesijs z clericis in spiritualibus z temporalibus contra lit monasteria eorundem ip si patriarche obedire recusant z ei de iuribus patriarchalib⁹ respondere in iue presumptionis adiutoziū inducentes confirmatōes huiusmodi collationuz a sede apostolica impetratas. Cum igitur nolumus iura que diocesanis debentur per collationes. seu cōfirmatōnes[c] predictas minui seu ledi. mandam⁹ quatenus occasione huiusmodi. nō obstante ipsi patriarche reuerentiam et obedientiam exhibere curetis. eiq de iusticijs suis integre rndere.

Ala nob. ꝓfirmatōnes. i forma cōi minui: qz nō dz inde ꝓcedere iuriaz occasio vñ iura nascant. C. vñ vi memine rint. z. j. de accu. q̄liter et q̄n. et quia si sua iura vnicuiq ēpo nō suant q̄d aliud est. q̄ vt ordo eccl̄iasticꝰ cōfundatur. xx. q. i. quemit. nec fuit tertio vñi pape p ꝓfirmatiōem h⁹i aliqd subtrahere episcopo diocesano: nec ēt p collationē cardinalis: imo remanet ius saluū diocesano epo. j. ō reli. vo. c. q. z dicit pap nec honorē meū reputo in q frēs meos honorē suū pdere cogāsco vt. xcix. di. ecce. Et sic patet q p ꝓfirmatiōez hmōi ius alteri⁹ non tollit: sic ēt z papa recipiat alique sub sua protectione: ñ ꝓterea eximit a iurisdictiōe sui epi. j. de priuil. exp te sicz aliq assumant in ꝓfraternitate hospitalariox siue tē plariox ñ eximūtur a iurisdictiōe suox epox. j. ō priuil. cū z plātare. ℌ. pe. z. c. ex tuap. z c. pe. b.

Liber tertius.

De vita z honestate clericoz z concilio maguntino.

Laici secus altare[e] quādo sacra misteria celebrā tur: stare vel sedere inter clericos non presumant. sed pars illa[b] que cancellis ab altari diuiditur. tantum psallentibus pateat clericis. adorādum vero z confessiones. z. j. de ꝓbac. c. ex literis. Et laici. supple statuimus.

e ¶ Sec⁹ altare. laici ei ibi stare ñ dēt: sz tm̄ clerici: vt libri⁹ intēdāt diuinis officijs vt de ꝓse. di. q̄. sacerdotū. ꝓsecte ēt mlieres incēsuz circ altare portare ñ dēt. xxiq. di. sacratas. z ī. c. ñ liceat. z de ꝓse. di. i. i scā et b ¶ Sz pars illa. i. chor⁹ in q morant ij. ti. pri. c. i. i fi. clerici ad cantandum: qui diuidit ab altari per cancellos: vt patet p exemplū in eccia honoñ. z locus intra cancellos appellatur sacrar iū. vñ insacrati hpies ibi sacrata vasa ꝓtingere nō debent. de ꝓse. di. i. i. in sancta. z appellat sacrariū diaconiū: eo q diacō⁹ ministrat ibi altari xxiq. di. nō oz. dz ēt pbyteriū: de ꝓse. di. q. sacerdotum